

உ

கணபதி துணை.

தத்துவப்பிரகாசகவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தத்துவப்பிரகாசம்

மூலமும் உரையும்.

—:0:—

யாழ்ப்பாணம் வேலுணை

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அநிபதி

வி. கந்தப்பிள்ளையார்

பரிசோதித்து

கொக்குவில்

சந். இரகுநாதையர் அவர்களது

சோதனைப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுந்தன ஹா மாசம்.

இதன் விலை ரூபாய் 2.00.

உ மு க வு ரை.

சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்குபாதங்களையும், அறியவேண்டுமோர் சைவாகமங்களையும் அவற்றின் வழிதால் சார்பு நூல்களையும் கற்றாலன்றி அறியக்கூடாமையானும், அதுவும் சீம்ஸ் கிருதத்திலும் வல்லார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு முற்றுமறிதல் கூடா மையானும், அவர்க்கு மவையனைத்துங் கற்றுணர மிக்ககாலம் வேண்டிதலானும், எவருமுணர்தல் அரிதென்பது நோக்கி, யாவரு முதனை யறிந்து உண்மைநிலையினின்று வீடுபெற்றுய்யுமாறு கருணைகூர்ந்து மெய்கண்டசந்ததியிற் பொய்யினையகற்றி மெய்யினைக்கண்ட உத்திம சீலரும், சீகாழியைத் தமக்குவாசத்தானமாகக் கொண்டவரும், சிற் றம்பலநாடினாறு சீஷருமாகிய ஸ்ரீமத். தத்துவப்பிரகாசகவாயிகள் முந்நூலின்வழியே சரியைமுத ஞானகுபாதங்களையும் ஒவ்வொன்றின் நான்காய்ப் பதினாறுபாதமாக விரித்து முந்நூற்றுமுப்பத்தேழு திரு விருத்தத்தால் தத்துவப்பிரகாசமென்னும் பெயர்த்து இந்நூலை அருளிச்செய்தார். இந்நூலையாராய்ந்தோர் சரியையாதி நான்குபாதங்களின் பகுதிகளையும் பரசமய உட்சமயபேதங்கள் நாற்பத்தெட்டி னையும் சித்தாந்தபேதம் எட்டினையும் உணர்ந்து சைவசித்தாந்த உண்மைநெறியினின்று வீடுபெற்றுய்வரென்பதற்கு.

இந்நூலிலே பதியிலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பாசவிலக்கணம் பொதுவிதி, சிறப்புவிதியாக வகுத்து, பதியிலக்கணத்திற் பதித்திற் றும் பஞ்சகிருத்தியவியல்பும் சத்திபேதங்களும், பசுவிலக்கணத்திற் றுமவகை ஆன்மாக்களியல்பும், பாசவிலக்கணத்திற் ஆணவமுதலிய மலங்களினியல்பும், பொதுவிதியில் சரியையாதி நான்கிற்கும் பொது வாண சவுசம் சூந்தசுத்தி நானவிதிகளும், சிறப்புவிதியில் சரியையிற் சரியையாதி பதினாறில் சரியையிற்சரியையில் வீசங்கூடாமற் சடங்கு நியாசமுதலியனவும், கிரியையிற்சரியையில் வீசங்கூட்டி அங்கநியாச கரநியாசமுதலியனவும், யோகத்திற்சரியையில் பூரகரேசகரும்பக இயமநியமங்களும், ஞானத்திற்சரியையில் சூக்குமதேக தரிசன முதலியனவும், சரியையிற்சரியையில் திருக்கோயிலிற் நிருவலகிடன்முதலியனவும், கிரியையிற்சரியையில் சூரியபூசை வெப்பசை அக்கினிகூரி யம் போசனவிதி அவுத்திரிதீட்சைக்குரிய ஆசாரியானிலக்கணம் சீட னிலக்கணம் மண்டபம் மண்டலம் குண்டவிலக்கணம் சமயநிகை விசேஷநிகை நிருவாணநிகை அபிஷேகம் அந்திபேட்டியும், யோ

கத்திற்கிரியையில் ஆசனவகை பிராணயாமவகைகளும், ஞானத்திற்கிரியையில் ஞானபூசை சத்தியகிருவாணதீக்ஷை ஞானஅபிடேகம் ஞானஅந்தேட்டியும், சரியையில்யோகத்தில் மந்திரமூர்த்திதியானமும், கிரியையில்யோகத்தில் பிராசாதவகை முதலியனவும், யோகத்தில் யோகத்தில் கிராதாரயோகமும், ஞானத்தில்யோகத்தில் பஞ்சாக்ஷர செபநிலையும், சரியையில் ஞானத்தில் சிவணையும் ஧ியாரையும் வழிபடுமுறைமையும், கிரியையில் ஞானத்தில் மானதபூசையும், யோகத்தில் ஞானத்தில் ஒளிக்குள்ளொளி தரிசனமும், ஞானத்தில் ஞானத்தில் புறச்சமயமாலும் அவற்றின்பேதம் பதினெட்டும் ஆவிய இருபத்துநாலும், முதலால் வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாகப் பகுத்து முதற்கூத்திரம் இரண்டாங்குத்திரங்களில் அகச்சமயமாலும் அவற்றின் பேதம் பதினெட்டும் ஆவிய இருபத்துநாலும், சித்தாந்தபேதம் எட்டும் ஆவிய ஐம்பத்தாறு சமயங்களின் சங்கற்ப நிராகரணமும், மூன்றாங்குத்திரமுதல் ஒன்பதாங்குத்திரம்வரையில் சித்தாந்ததசகாரியத்தைப் பஞ்சபூதப்பழிப்புமுதல் முப்பதவதரமாக விரித்தும், பத்தாங்குத்திரமுதல் பன்னிரண்டாங்குத்திரம் வரையும் சிவஞானவிட்டையுடைய ஞானிகள்தன்மையும் உபாயவிட்டைகளும் கூறப்படும்.

சமயம் விசேடம் நிருவாணமென்னும் மூன்றுதீக்கையும் பெற்று சித்தாந்தநூல்களை ஐயநதிரிபறவுணர்த்தவல்ல ஆசிரியரிடத்தே இதற்குக் கற்பவரே இதனுண்மையுணர்வார்.

இது சைவசமயிகளுக்கு ஆவசியகம் வேண்டிய நூலாயிருந்தும் இதுகாறும் அச்சில் வெளிவராமையால் இதனை எவர்க்குமுபயோகப்படுத்தக் கருதி, எம்மிடமிருந்ததும் இங்கேகிடைத்ததும் வேதாரணியம்முதலிய இடங்களிற் கிடைத்ததுமாகிய பல பிரதிகளைக்கொண்டு எமது சித்தாந்த ஆசிரியராகிய இணுவில் ஸ்ரீமத். நடராஜஐயரவர்கள் சந்நிதானத்தில் இயன்றளவு திருத்தி வெளிப்படுத்தினேம். வேதாசுமநூல்களில் வல்ல உத்தமசிலர்களே! இந்நூலுரைப் பிரதிகளிலுள்ளவைகளில் விடுபட்டிருக்க அல்லது மாறுபட்டிருக்கக் காண்போயின் அதனை எமக்கு கழுதியுணர்ப்பிவைத்தால் மறுமுறை திருத்தி வெளிவிட ஆவலுடையவனுயிருக்கிறேன்.

வேலணை.
நந்தன (ஸ்ரீ) யாசுரீ உவ.

இங்ஙனம்,
வி. கந்தப்பிள்ளை.

விஷயஞ்சனம்.

—:0:—

விஷயஞ்சனம்.	பக்கம்.	விஷயஞ்சனம்.	பக்கம்.
விநாயகர்வணக்கம்.	க	ஆணவமலத்தினுருவமாதி.	௩௪
பரசிவவணக்கம்.	௨	மலமும்-ஆன்மாவும் சம்பந்தமென	௩௫
சிவசத்திவணக்கம்.	௨	சுத்தமாயாவிலக்கணம்.	௩௬
சந்தானகுரவர்வணக்கம்.	௩	சுத்தமாயாகாரியமுதிக்கு முறை.	௩௭
சமயகுரவர்வணக்கம்.	௪	சுத்தமாயைக்குருவமாதி.	௩௮
குருவணக்கம்.	௪	அசுத்தமாயாநிலக்கணம்.	௩௯
அவைபடக்கம்.	௫	அசுத்தமாயாகாரியமுதிக்குமுறை	௪௦
நூன்முறையும் நூற்பெயரும்.	௬	அசுத்தமாயைக்குருவமாதி.	௪௧
அளவை.	௭	கன்மமலத்திலக்கணம்.	௪௨
பதியிலக்கணம்.	௧௪	கன்மமலத்திற்குருவமாதி.	௪௩
நூற்பகுதி.	௧௫	திரோதானத்தினிலக்கணம்.	௪௪
புறச்சமயப்பொருள்.	௧௬	திரோதானசத்தியினுருவமாதி.	௪௫
சிவசொருபம்.	௧௭	புறக்கருவியறுபதுக்குந்தோற்ற	௪௬
சிவபேதம்.	௧௮	முன்கூறியவற்றின்தொகை.	௪௭
சிவனேழுமுழுதென்னல்.	௧௯	பொதுவீதி.	
பஞ்சகிருத்தியபேதம்.	௨௦	சரியையிற்சரியையாதி பதின	
பரசிவநிலை.	௨௧	றினவகை.	
பஞ்சகிருத்தியவுண்மை.	௨௨	சவுசவிதி.	௪௮
சிவன்விகாரியன்றெனல்.	௨௩	தந்தத்தி.	௪௯
பஞ்சகிருத்தியமுமருளேயெனல்.	௨௪	நானவிதி.	௫௦
சிவனுக்குருவமாதி.	௨௫	இவர்க்கிவற்கின்னதின்னதாரு	
பராசத்திக்குருவமாதி.	௨௬	மென நானவிதியை வரை	
இச்சூசத்திக்குருவமாதி.	௨௭	யறுத்தல்.	௫௧
ஞானசத்திக்குருவமாதி.	௨௮	விபுத்திரிக்குங்காறமும் இடமும்	௫௨
கிரியாசத்திக்குருவமாதி.	௨௯	சிறப்புவிதி.	௫௩
பகுவிலக்கணம்.	௩௦	சரியையிற்சரியை.	௫௪
ஆன்மஇலக்கணம்.	௩௧	கிரியையிற்சரியை	௫௫
ஆன்மா மலசம்பந்தவேறுபாட்	௩௨	யோகத்திற்சரியை.	௫௬
டால் மூவகையெனல்.	௩௩	ஞானத்திற்சரியை.	௫௭
விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்	௩௪	சரியையிற்சரியை.	௫௮
வகை.	௩௫	கிரியையிற்சரியை	௫௯
சகலர்வகை.	௩௬	சூரியபூசை.	௬௦
ஆன்மாக்களுக்குருவமாதி.	௩௭	சிவபூசை.	௬௧
பாசவிலக்கணம்.	௩௮	அக்கினிகாரியம்.	௬௨
ஆணவஇலக்கணம்.	௩௯	விரற்சிறிபைசூயேற்குமுறை.	௬௩

விஷயஞ்சனம்.	பக்கம்.
போசனபாத்திரவியும் நிவே	
தனவியும்.	௭௯
அவுத்திரிதிகை.	௮௧
ஆசாரியனிலக்கணம்.	௮௨
சீடனிலக்கணம்.	,,
சமயதீட்சை	,,
மண்டபமும் ஸ்ண்டலவிலக்கணமும்.	௮௩
குண்டவிலக்கணம்.	௮௪
துவாரபூசை.	,,
பூசைவிதி.	௮௫
விசேஷதிகை.	௯௦
நிருவாணதிகை.	௯௧
அபிடேகவிதி.	௯௩
அந்தியேட்டி.	௯௪
பூபாகத்திற்காயியை.	௯௮
ஆசனவகை.	,,
பிராணாயாமவகை.	௧௦௧
ஞானத்திற்கிரியை	௧௦௫
ஞானபூசை.	,,
ஞானபூசை ஓதல் ஓதுவித்தல்	,,
முதலிலவையும் ஞானபூசை	,,
கொக்குமெனல்.	௧௧௧
ஞானி பிட்சையேற்குமுறை.	௧௧௨
சத்தியநிருவாணதிகை.	,,
ஞானவபிடேகம்.	௧௧௪
ஞானவந்தியேட்டி.	௧௧௫
சரியையிலயேகம்.	௧௧௭
கிரியையிலயேகம்.	௧௧௮
பிராசாதவகை.	,,
நாடிகளும் வாயுக்களும் நிற்குநிலை	௧௧௯
தூலவுடம்பின்வகை.	௧௨௧
போகத்திலயேகம்.	௧௧௧
ஞானத்திலயேகம்.	,,
சரியையிலஞானம்.	௧௧௩
கிரியையிலஞானம்.	௧௧௪
யோகத்திலஞானம்.	௧௧௬
ஞானத்திலஞானம்.	௧௧௭
புறச்சமயமுடச்சமயமிவைவெனல்	
வேதாக்கமிந்தகூராகிய எண்மரில்	
உலோகாயதமதம்.	௧௨௦
மேற்படி மறுப்பு.	,,
உலோகாயதீபேதமாகிய சாருவா	
ன்மதம்.	௧௨௧
மேற்படி மறுப்பு.	௧௨௨

விஷயஞ்சனம்.	பக்கம்.
புத்தபேதம் நாலிற் சவுத்திராந்தி	
கன் மதம்	௧௨௩
நெடி மறுப்பு.	௧௨௫
புத்தரிலயோகசாரன்மதமும் மறு	
ப்பும்.	௧௨௬
புத்தரில் மாத்ருமிகன் மதமும் ம	
றுப்பும்.	௧௨௭
வைபாடிக்கன்மதமும் மறுப்பும்.	,,
அருகனில் நிகண்டவாகிமதம்.	௧௨௮
நெடி மறுப்பு.	௧௨௯
அருகனில் ஆசீவகன்மதம்.	,,
நெடி மறுப்பு.	௧௩௦
வேதவுடன்பாடுடையசமயமெட்	
டில் பாட்டாசாரியன்மதம்.	௧௩௨
நெடி மறுப்பு.	,,
பிரபாகரன்மதமும் மறுப்பும்.	௧௩௩
நையாயிகன்மதமும் மறுப்பும்.	௧௩௪
சத்தப்பிரமவாகிமதம்	௧௩௫
நெடி மறுப்பு.	௧௩௬
மீமாங்கசன்மதமும் மறுப்பும்.	௧௩௭
பாற்கிரியன்மதமும் மறுப்பும்.	,,
நிரீச்சரசாங்கியன் மதமும் மறுப்பும்	௧௩௮
வைசேடிகன்மதமும் மறுப்பும்.	௧௩௯
வேதாந்த வாக்கியபேத சமயமெ	
ட்டில் பாஞ்சராத்திரிமதம்.	,,
நெடி மறுப்பு.	௧௪௦
வைணவாதமும் மறுப்பும்.	௧௪௨
வைகானதன்மதமும் மறுப்பும்.	௧௪௩
சோதிமதம்.	௧௪௪
நெடி மறுப்பு.	,,
மாயாவாகிமதம்.	௧௪௫
நெடி மறுப்பு.	௧௪௭
வேதாந்திமதம்.	,,
நெடி மறுப்பு.	௧௪௮
துவிதவாகிமதமும் மறுப்பும்.	௧௪௯
அத்துவிதவாகிமதமும் மறுப்பும்.	௧௫௦
முதற்குத்திரம்.	௧௫௧
உட்சமயமிருபத்துநூலில் சைவ	
பேதமொன்பதிற் சுத்த சைவ	
நெறி.	
இது ஆகமநெறியாயினுஞ் சாயு	
ச்சியமாகாதெனல்.	௧௫௨
அகத்தசைவன்மதமும் மறுப்பும்.	,,
மிச்சிரசைவன்மதமும் மறுப்பும்.	௧௫௩

விஷயஞ்சனம்.

பக்கம்.

விஷயஞ்சனம்.

பக்கம்.

சித்தாந்தசைவன்மதமும் மறுப்பும். கௌ
அனாதிசைவன்மதமும் மறுப்பும். கௌ
அவந்தரணசைவன்மதமும் மறுப்பும். கௌ
பேதசைவன்மதமும் மறுப்பும். ,,
அனுசைவன்மதமும் மறுப்பும். கௌ
ஆதிசைவன்மதமும் மறுப்பும். கௌ
பாசுபதபேத மூன்றினுள் பாசுப
தன் மதமும் மறுப்பும். ,,
சூரியவாதிமதமும் மறுப்பும். கௌ
சந்திரவாதிமதமும் மறுப்பும். கௌ
வாமபேதமொன்பதில் வாமதந்தி
ரிமதமும் மறுப்பும். ,,
மந்திரவாதிமதமும் மறுப்பும். ௧௮௦
இயந்திரவாதிமதமும் மறுப்பும். ௧௮௧
அவுதவாதிமதமும் மறுப்பும். ௧௮௨
இரண்டாஞ்சுத்திரம். ,,
கருமவாதிமதமும் மறுப்பும். ,,
அத்துவதிவாதிமதமும் மறுப்பும். ௧௮௩
துவிதவாமிமதமும் மறுப்பும். ௧௮௪
மிச்சிரவாமிமதமும் மறுப்பும். ,,
வாமசித்தாந்திமதமும் மறுப்பும். ௧௮௫
பைரவமதமும் மறுப்பும். ,,
காளாமுகன்மதமும் மறுப்பும். ௧௮௬
மாவிரதிமதமும் மறுப்பும். ௧௮௭
சித்தாந்தபேதமெட்டில் ஈசரவை
க்கியவாதமதமும் மறுப்பும். ௧௮௮
பாடாணமோட்சவாதிமதமும் ம
றுப்பும். ௧௮௯
சிவாத்துவிதபேதமிரண்டிற் பே
தவாதிமதமும் மறுப்பும். ,,
சிவசமவாதிமதமும் மறுப்பும். ௧௯௦
மிச்சிரவாதமிரண்டிற் சங்கிராந்
தவாதமும் மறுப்பும். ௧௯௧
ஈசரவலிகாரிமதமும் மறுப்பும். ௧௯௨
வடிமசித்தாந்தமிரண்டில் நிமித்த
காரணபரிணாமவாதிமதம். ௧௯௩
ஐஹி மறுப்பு. ,,
சைவவாதிமதம் ௧௯௪
மறுப்பு. ௧௯௫
மூன்றாஞ்சுத்திரம்.
சித்தாந்தமுறை. ,,
முப்பதவதரத்தின்பெயர். ௧௯௬
முப்பதவதரத்தின் முதலான பஞ்
சுபுதபயிழிப்பையும் அதனைக்கு

முறைமையும். ௧௯௭
புத்தாதிக்குருவமாத். ,, ௧௯௮
பஞ்சபூதங்களுஞ்சடமெனல். ௧௯௯
கண்டமாணக்கன் அவற்றைக் க
ண்ட பொறிகளே ஆன்மாவெ
னத்துணிதல்.
அதுகண்ட ஆசாரியர் பொறியற
வுணர்தல்வகைகூறல். ௨௦௦
பொறிக்குருவமாத். ,, ௨௦௧
சத்தாதிக்குருவமாத். ௨௦௨
கன்மேந்திரியங்கட்குருவமாத். ,,
நாலாஞ்சுத்திரம். ௨௦௩
அந்தக்கரணசுத்தி. ௨௦௪
கரணங்களுக்குருவமாத். ௨௦௫
கலாதின்னாநிராகரணம். ௨௦௬
கலையாதிக்குருவமாத். ௨௦௭
புருடனேயான்மாவென மறுத்த ௨௦௮
சுத்தத்தத்துவதூடணம். ௨௦௯
சுத்தத்தத்துவத்துக்குருவமாத். ௨௧௦
தத்துவருபந் தத்துவதரிசனப்
தத்துவசுத்தி கூறுவாராய்
க்கருவியினியல்பு கூறல்,
புறக்கருவியறுபதினுட் காரண
மானகருவி ஐந்து காரணகாரி
யமானகருவி இருபத்தெட்டெ
ன்றிக் காரியமானகருவியிருப
த்தேழங் கூறல். ௨௧௧
இவற்றிற்குருவமாத். ௨௧௨
அவத்தையிற் கேவலம் கேவலத
ரிசனம் கேவலாதீதம். ௨௧௩
ஆன்மரூபம் ஆன்மதரிசனம். ௨௧௪
ஆன்மவிலக்கணம் பலபடக்கூறு
ஞ் சமயிகள்கொள்கையைமறு
த்ததுணைமைகூறல். ௨௧௫
ஆன்மாவே சிவமுமெனக்கூறிய
மாணக்கூளை மறுத் தவ்வுண்
மைகூறல். ௨௧௬
ஐந்தாஞ்சுத்திரம். ௨௧௭
ஞானதரிசனஞ் சொல்லத்தொட்
ங்கிசிவசத்திரடத்துமுறைமை ,,
ஞானம்வருமவழியும் குறியும். ௨௧௮
ஞானமுயிர்க்காதாரமெனல். ,,
ஞானநிலை. [கூறல். ௨௧௯
ஞானவளர்ச்சி யுவமைமுத்தத்தார் ௨௨௦

விஷய சூசனம்.

விஷயசூசனம்.	பக்கம்.
ஞானதரிசனங்கூறி ஞானாதீதமு ம் பரைதரிசினமுங் கூறல்.	உஉரு
பரையோகமும் பரைபோகமும் பிராதிதமும்.	உஉசு
சாக்கிராதிதமும்சத்தாவத்தையும்	உஉஅ
ஆறத்தூத்திரம்.	உஉக
சுகரூபதரிசனம்.	,,
பிரபஞ்சமுறைமை.	,,
அசித்தாகிய பிரபஞ்சஞ் சடமெ ன்பது.	உஉ௦
சத்தைவரைசெய் துணர்த்தல்.	,,
சத்தம்சத்தஞ்சதசத்தமல்லவெ னல்.	உஉக
சுகரூபதரிசனம். சுகாதீதம்.	உஉஉ
தூன்செயலறவேண்டுமெனல்.	,,
நிட்டைமுறை.	உஉங
ஏழாத்தூத்திரம்.	உஉச
ஆன்மநிலை.	,,
எட்டாத்தூத்திரம்.	உஉரு
விவானேருவீரகவந்தருமுறை.	,,
சுத்தினிபாதவகை.	உஉசு
தீட்சாபேதம்.	உஉஎ
பதமுத்தி பதமுத்திவகை.	உஉஅ
பத்திமார்க்கம்.	உச௦
சிவ ஞானிகளுக்குக் கொடுக்குந் தானபலன்.	உசக
சிவஞானிகளியல்பு.	உசஉ
ஞானபேதம்.	,,
சிவரூபம்.	உசக
சிவத்துக்குளான்மாவடங்கு முறை	உசச
பரமானந்ததரிசனம்.	உசரு
பரமானந்தயோகம்.	,,
பரமானந்தபோகம்.	உசசு

விஷயசூசனம்.	பக்கம்.
ஆன்மலாபம்.	உசசு
பரமானந்தமேலீடு.	உசஎ
ஒன்பதாத்தூத்திரம்.	,,
நிட்டைவருவியவழி உபாயநிட்	,,
உலகழிப்பு.	உசக
உண்மைநிட்டையின்பயன்.	,,
இவர்க்குச்செய்யுமிதமகிதம் செய் தவரையடையுமென்றும் இவ ர்செய்கைஇதமகிதமாகாதென் றம்கூறல்.	,,
இவைகளும் நிட்டையாமெனல்.	உரு௦
பத்தாத்தூத்திரம்.	உருக
ஞானிகளுக்கு வினையேறாதென	,,
ஞானிகளொருகன்மத்தைச்செய் யினும் அது இம்மைப்பயனுமா ய் முத்தியுமடைவரெனல்.	,,
சிவபோதத் தழுவ்திறுலன்றி வி னைதொலையாதெனல்.	,,
பத்தொராத்தூத்திரம்.	உருஉ
உடற்பற்றுவிடவேண்டுமெனல்.	,,
சிவஞானமகிமை.	,,
சிவஞானிகளை ஆணவ மலசத்தி மேவிடாமை உவமைமுகத்தா ற்கூறல்.	உருக
பசுஞானம் பதிஞானத்தோடு சம் பந்தமாகாதெனல்.	உருச
வினையோலையமலம்நீங்குமெனல்.	,,
பன்னிரண்டாத்தூத்திரம்.	உருரு
திருவேடமுந் திருக்கோயிலுஞ் சிவமெனக்காண்டலு மதுவெ னல்.	,,
குருவைவயுஞ் சிவஞாக வழிபடவே ண்டுமெனல்.	உருஎ

உ
சிவமயம்.

தத்துவப்பிரகாசம்

மூலமும் உரையும்.

பா யி ர ம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

பரையீன்றதனியொளியேவடிவாய்ஞானம்
பகரிச்சைகிரியைமும்மதமாய்ப்பண்டை
வரையீன்றவுமையீன்றவைங்கைநால்வாய்
வளர்முக்கணிஞ்செவியோர்வலியகோட்டு
நிரையீன்றகிம்புரிக்கும்பக்களிற்றை
நெஞ்சகத்தில்வஞ்சகத்தைத்தவிரந்துநாளு
முரையீன்றசொல்லினால்விரையீன்றமலரா
லுரைத்தரிச்சிப்பவர்வினையின்வருத்தமறுப்பவரே.

(இதன்பொருள்.) பரையீன்ற தனியொளியே வடிவாய் - பராசத்தியீர்
ஞேற்றப்பட்ட பரப்பிரகாசமே தனக்கு வடிவாய்—ஞானம் பகரிச்சை கிரியை
மும் மதமாய்— அறிவிச்சைதொழிலென்னும் மூன்றும் மூன்று மதமாய்—
பண்டை வரையீன்றவுமையீன்றவைங்கைநால்வாய் வளர்முக்கணிஞ்செவியோர்
வலிய கோட்டு ிரையீன்ற கிம்புரிக் கும்பக்களிற்றை - பழையதாகிய இம்
வான்றரப்பட்ட உமையிடத்தே வெளிப்படத் தோன்றிய துதிக்கையுடன் ஐந்
துகரத்தினையும் நான்மவாயினையும் மூன்றுகண்ணினையும் இரண்டு செவியினையு
ம் ஒருகோட்டினையும் அக்கோட்டினிரைபட அடியிற் கேட்க்கப்பட்ட கிம்பு
ரிப்பூணினையும் கும்பத்தலத்தினையுமுடைய யான்ப்பழிவத்தானை—நெஞ்சகத்
தில் வஞ்சகத்தைத் தவிரந்து நாளுமுரையீன்ற சொல்லினால் விரையீன்ற
மலரா லுரைத்தரிச்சிப்பவர் வினையின் வருத்தமறுப்பவரே - இதய வஞ்சகத்
தைத் தவிரந்து நாடோறும் பொருட்டெரிசொல்லானும் மருப்பயின்மலரா
னும் அருச்சித்துத் தோத்திரஞ்செய்யும் அடியார் பிராரத்தவியின் வருத்த
முமொழிப்பார். என்றவாறு. தனியொளி - தேகிபடாதவொளி. பரையீன்
றும் உரையீன்றும் என்பது நிச்சனவடிவஞ்சகவடிவங் கூறினது. (15)

தத்துவப்பிரகாசம்.

பரசிவவணக்கம்.

திருந்துபரைவடிவாகியிச்சாஞானந்
 திகழ்கரணமாய்க்கிரிஸைச்செயலதாகிப்
 பொருந்துபரதிரோதானமாணையாகிப்
 போதுமிதுகுக்குமமாய்த் தூலபோதம்
 வருந்துபரமந்திரமம்பதம்வன்னஞ்சாங்கம்
 வருபுவனமுபாங்கமுயிரவைபொயிகள் கலை
 டெரிந்தபரகரணங்களாகிவையந்
 திருமேனியாமரன்றன் நிருப்பாதமுரைப்பாம்

(இ-ள்.) திருந்துபரைவடிவாகியிச்சாஞானந் திகழ்கரணமாய்க் கிரியைச் செயலாகிப் பொருந்துபரதிரோதானமாணையாகிப் போதுமிது குக்குமமாய்த் தூல போதம் வருந்துபர மந்திரமாம் பதம் வன்னஞ் சாங்கம் - சிவனுக்குச் சூக்குமவடிவாவது பராசத்தியே திருமேனியாகவும் அச்சத்தியற்றேன்றிய இச்சாஞானங்களே அந்தக்கரணமாகவும் அதிற்றேன்றிய கிரியாசத்தியே தொழிலாகவும் அச்சத்தியிற் பொருந்தப்பட்ட மேலான திரோதானசத்தியே தனது ஆன்மையாகவும் இப்படிப் போதுமுறைமை இது குக்குமதேகமாகவும் அந்தச் சிவனுக்குத் தூலவடிவாவது மந்திரங்கள் பதினென்றும் அறிவாகவும் பதங்களென்பத்தொன்றும் அக்கரங்களைப்பத்தொன்றும் கைகாலுறுப்பாகிய சாங்கமாகவும் — வருபுவனமுபாங்க முயிரவைபொயிகள் கலைகடெரிந்த பரகரணங்களாகி வையந் திருமேனியாமரன்றன் நிருப்பாத முரைப்பாம் - புலனங்க னிருநூற்றிருபத்துநாலும் ஆயுதம் ஆபரணமாகவும் உயிருமுடம்பும் இட்டமாய் தத்துவமுப்பத்தாறும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களாகவும் கலைகளைந் துந் தெரித்துச் சொல்லப்பட்ட மேலான அந்தக்கரணங்களாகவும் பிரபஞ்சந் திருமேனியாகவுங் கொள்ளப்படுமாதலால் இப்படிச் சூக்கும தூல வடிவையுடைய சிவனது திருவடித்தாமரைகளையே வழுத்தாநின்றோம். ௭-று. உயிரவையென்றது உயிரையும் உயிர்க்கூட்டமாகிய தத்துவங்களையுமென்றாக. (௨)

சிவசத்தி வணக்கம்.

அருபணியப்பராபணிலுருநீண்டாயதுதா
 னுயிரத்திலொருகூறுபதிவிச்சாஞானம்
 வருபரமங்கிரியைப்பிழைமலரகிதமாகி
 வந்ததற்பினங்கவற்றினிச்சைவடிவாகித்
 தருபரணுகுத்தானே தனுகரணபுவனந்
 தானுகுவையமெலாந்தானாகியுழித்து
 மருபரமரிசை வுருமுயிர்க்கிறையையுளிக்ரு
 உதுமைதன்றிருப்பா தப்போதுளத்தின் வைப்பாம்

(இ - ள்.) அருபரை யப்பராபரன லருளுண்டாய் - வாக்கு மனதிற் கெட்டுதற்கரிய பராசத்தியிற் பரமசிவனாலே திரோதானசத்தியுண்டாய் - அதுதானாயிரத்திலொருகூறும் - அத்திரோதானசத்திதான் பராசத்தி நிறைவி லாயிரத்திலொரு கூறும்—அதிலிச்சாளுனம் வருபரமாங்கிரிலியிவை மலரகிதீ மாசி வந்ததற்பின் - அத்திரோதானசத்தியி லாயிரத்தொருகூறு இச்சையாக லும், இச்சையி லாயிரத்தொருகூறு ஞானமாகவும், ஞானத்தி லாயிரத்தொரு கூறு கிரியையாகவும் சத்திகள் மூன்றும் நிருமலவடிவாக வுண்டாயின் - அங்கவற்றினிச்சை வடிவாகி - அந்தச் சத்திகளின் செயலால், தீனக்குவேண் டும் வடிவுகொண்டு - தருபரனுக்குத் தானே தனு கரண புலனம் தானே - தனக்கு அறிவுதழுப்பட்ட சிவனுக்கு அந்தப் பராசத்திதானே உடலுங் கரண மும் உலகமுமாகி—வையமெலாந் தானாகியழித்தும் - அச்சிவனோடு கூடா நின்ற உலகத்தையுண்டாக்கியும் அழித்தும்—மருபரமநினைவு வருமுயிர்க்கிறை யையளிக்கும் - அப்படித் தோற்றியழிக்கப்பட்ட உயிர்களிற் பரத்திலே பொருந்துங் கருத்தையுடைய வுயிர்களுக்குச் சிவனான திருவடித்தலினினைப்பா றுந்தன்மை புரிவிக்கும்—மாதுமைதன்றிருப்பாதப்போதுளத்தில் வைப்பாம் - உமைமாதினுடைய திருவடித்தாமரைகளையே அறிவின்பயனாக வைத்து வண ங்காநின்றேம், ஏ-று. (௭)

சந்தானகுரவர் வணக்கம்.

நந்திசனற்குமரன்சத்தியஞானியடிசேர்
நாதனும்பரஞ்சோதிமெய்கண்டதேவன்
முந்துசண்பையர்தலைவன்கொற்றவன்குடியே
முதுபதியாமுமாபதியிம்முறைமையிலேயாண்ட
செந்திருவின்பயன்சிற்றம்பலநாடினும்மெய்ச்
சிவஞானவடிவான திருமேனியடைவாங்க்
தத்வீவார்சந்தானகுரவரிவர்மலர்த்தா
டப்பாமலென்மனத்திலொப்பாகவைப்பாம்.

(இ - ள்.) நந்தி—வைப்பாம் - ஸ்ரீ நந்திகேசரநாயனார் அவரிடத்தருள் பெற்ற சனற்குமாரபகவான் அவரடிபேணிய சத்தியஞானதீர்த்தினிகள் அவரடி பேணியுலகத்திற்கு நாதனாகவந்த பரஞ்சோதிமுகாமுனிவர் அவரது தானைப் பொருந்திய வெண்ணையல்லுரையானஞ் கவேதவனப்பெருமாளாகிய மெய்க ண்டதேவநாயனார் அவரது திருவடியார் நரம்பத்தோன்புகின்மரின் கிரேஷ்டரா கியசண்பையர்தலைநாயனார் இம்முறைமையிற் போந்தநெறியிற் நிலைமூவாயி ரவரிலொருவராகிய உயாபதிதேவரென்னும் அபிடேகநாமமும் கொற்றவன்குடி யிலிருக்கையாற் கொற்றவன்குடி முதலியாரென்னுந் திருநாமமுமுடையார் இந் தமுறைமையிலே புகுந்து ஒன்றுக்கும்பற்றாத என்மையடிமைக்கொண்ட செம்

தத்துவப்பிரகாசம்.

மையுமுன் புயனாகிய சிற்றம்பலநாடினான் இப்படியே சிவஞானமே ஷட்வரதக் சந்தானக்கிரமமாக எழுந்தருளிய இவர்களே சந்தானகுரவரெனப்படுவர். இவர்கள் திருவடிமேல் ஒருகாலத்தும் தவறாமல் என்னிடையத்தில் ஒருபொருளாக வைத்து வணங்காநின்றேன். எ-று. (சு)

சமயகுரவர்வணக்கம்.

துருவாசன்பிருகுவிபாக்கிரபாதன்றதீசன்

சொல்லரியபதஞ்சலிராதனெடுபமனிய

• துருவாதிமுனிவர்கவுணியநாதர்நாவுக்

கரீசருயராரூர்வாதவூர்

கருவாதிலமுந்தாமலெழுந்தருளியருளிற்

கருதுபத்தியினிறைந்தகாதலோர்க

ருவார்மிக்கருளெமக்குமெம்போல்வார்க்குஞ்

சமயகுரவர்களிவர்கடமையுளத்திறறிப்பாம்.

(இ - ள்.) துருவாசன்—தரிப்பாம் - துருவாசமுனிவர் பிருகுமுனிவர் விபாக்கிரபாதமுனிவர் ததீசமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவர் நாதமுனிவர் உபமன்னியமுனிவர் முதலாக எண்ணப்பட்ட முனிவரும், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாதவூர்நாயனார் இவர்களுமே யாம் பிறவிவேதனையிலமுந்தாது வடிவுகொண்டெழுந்தருளித் திருவருளிற் பத்திரேறி முறைமைகாட்டியருளிய கருணைநெறியுடையோர்கள், எமக்குமெம்போல்வார்க்கும் திருவருளைத் தருவார்கள். இவர்கள் சமயகுரவர்களாம். இவர்களையே உள்ளத்தில்வைத்து வணங்காநின்றேன். எ-று. சொல்லரியவென்பதனை யெப்படியினுங் கூட்டுக. (ரு)

குருவணக்கம்.

மனநினைவில்வாக்கிலனைவருக்குமறிவரிய

வள்ளல்கள்ளத்தினன்மறுகுமறிவிலியேன்

நனைநினைவிறுட்டுகொண்டேயவனவனோடதுவார்

தன்மையினின்மலவடிவுதன்னைமன்னித்

நினைபுனையவளவிலிருவினைதுலையொப்பறிந்து

சீர்காழிமன்னுகீற்றம்பலநாடினென்

முனைவினையுமுடல்வினையும்வருவினையும்றுத்து

முத்தியளிப்பவன்மலர்த்தாள்சித்தமுறவைப்பாம்.

(இ - ள்.) மனநினைவில் வாக்கிலனைவருக்குமறிவரிய உள்ளல் - அந்தக்கரணங்களுக்கும் வாக்குக்கும் மூலகையுயிருக்கும் அறிவார்தாய தலைவன்—எள்ளத்

தினான் மறுகும் நிவியேன்றனை நினைவிலுட்கொண்டே அவனவளோடதுவா
ந்தன்மையி னின்மல வடிவுதன்னை மன்னி - தன்முறைமைதெரியாது நிற்
கையினாலே ண்முறைமை மிகுத்துப் பிறவியிற்றமோறும் அறிவிலேன்றன்னை
யும் ஒருபொருளாகத் திருவுள்ளத்து அவனவளதுவென்னும் பிரபஞ்சத்துக்கீழ்
பாற்பட்டிருக்கவும் அதற்குடன்பட்டவன்போல ஒரு நின்மலவடிவையெடுத்து
க்கொண்டு — இருவீனை தூலயொட்பறிந்து சேர்காழி மன்னு சிற்றம்பலநாடி
னான் - எனது புண்ணியபாவத் தூலயொப்பையும் மலபரிபாகத்தையும் அறிந்
தருளிச் சேர்காழி திருப்படைவீடாகவும் சிற்றம்பலநாடினானென்னுந் திருநாம
முக்கொண்டருளி — திணையினையளவில் என்முனைவீனையும் உடல்வீனையும்
வருவீனையு மறுத்து முத்தியளிப்பவன் மலர்த்தான் சித்தமுற் றைப்பரம் -
கிணைப்போதிற் றிருக்கண்சாத்திச் சஞ்சிதமும் பரிசித்துப் பிராரத்தமும் தரிசிப்
பித்து ஆகாமியமும் நீக்கியருளி நீங்காத முத்தியுந் தருபவனது தாமரைமலர்த்
தானை இதயத்திலுற நாடோறும் வைத்து வணங்காநின்றோம். ௭-று. நின்மல
வடிவின்மன்னியென்பது நின்மலவடிவுபோலப் பெருநுந்தியென்முமாம். (சு)

அவையடக்கம்.

மிகுமுணர்விலுத்தமர்களிந்நூல்கண்டான்
மிகைகளைந்து குறைநிரப்பிப்பாராட்டிவிடுவார்
நகுமுணர்வின்மத்திமர்களெழுத்துச்சொற்பொருள்
ணற்செயலுளலங்காரச்சொற்கொப்புக்கொள்
தொகுமுணர்வுசொற்பாடொன்றற்றாலுங்கொள்ளார்
தொடர்ந்திவர்போலொப்புமைகொள்ளவுமறியாவதமர்
பகுமுணர்வீன்பாலினராயொத்தபொழுதொத்துப்
பழித்தபொழுதுதுடன்பழிப்பர்வழிக்கிலுளமிலேரே.

(இ-ள்.) மிகுமுணர்விலுத்தமர்களிந்நூல்கண்டால் மிகைகளைந்து குறை
நிரப்பிப் பாராட்டி விடுவர் - அறிவுமிகு முத்தமரானவர்கள் இப்பொழுதுண்
டாகிய இந்நூலைக் கண்டால் யாப்பிற் பொருளின் மிகையுள்ளது நீக்கிக் குறை
யுள்ளது நிறைத்து நற்பொருளாகக் கைக்கொண்டிவிடுவர்—நகுமுணர்வின் மத்
திமர்கள் எழுத்துச் சொற்பொருள் கோள் நற்செயலுளலங்காரச் சொற்கொப்பு
க்கொள்வர் தொகுமுணர்வு சொற்பாடொன்றற்றாலுங் கொள்ளார் - அறிவி
னான் மகிழு மத்திமராயினர் பஞ்சவதிகாரச்சொற்கு நேர்வரில் இந்நூலைக் கைக்
கொள்வர் அவற்றிற்குப் பொருள் கோள் குறையினும் சொற்பகுதி குறையினும்
மகிழ்ந்து பாராட்டார்—தொடர்ந்திவர்போ லொப்புமைகொள்ளவுமறியா அத
மர் பகுமுணர்வீன்பாலினர யொத்தபொழுதொத்துப் பழித்தபொழுதுதுடன்
பழிப்பர் வழக்கிலுள மிலேரே - இம் மத்திமர்போலச் சொற்பொருளோடு
கூட்டியொப்புக்கோக்கி விழுமியதறிந்து கைக்கொள்ளமாட்டாத அதனால் இர

தத்துவப்பிரகாசம்.

ன்பெட்ட அறிவினராய் நன்னெறியோர் பாராட்டியவிடத்து ஒக்கப்பாராட்டியும் திரெறியோரிகழந்தவிடத்து ஒக்கவிகழ்ந்துஞ் செய்வூர் குற்றமறக்கொள்ளுவ் கருத்தையுடையரல்லாதலால். எ-று. (எ)

நூன்முறையும் நூற்பெயரும்.

நற்பொருளாம்பரன்பாலினர்சியருணாலு

நல்வழியாமெய்கண்டான்சண்பையர்தனாத

னற்புதமாமுமாபதிதாமிவருரைத்தநூலு

மரகமத்தினுட்பொருளுமளப்பில்பரசமயப்

புற்புதமாரிலையில்பொருளைத்தும்பார்த்துப்

பொருண்மைப்பாலறியாதமருண்மைப்பாலுடையேன்

சொற்பொருளாற்றத்துவப்பிரகாசமெனச்சொன்னேன்

சொல்லிவிரியொளியைமின்மினிதொடருநெறியே.

(இ-ள்.) நற்பொருளாம் பரன்பாலி னந்தியருணாலும் - பரமசிவனிடத்துக் கேட்கப்பட்டு நந்திகேசரநாதனார் அருளிச்செய்யப்பட்ட வடமொழிச் சிவஞானபோதமுயீ-நல்வழியாமெய்கண்டான் சண்பையர்தன்நாதன் அற்புத மாமுமாவதிதாமிவருரைத்தநூலும் - நன்னெறிவழியாக மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்யப்பட்ட தென்மொழிச் சிவஞானபோதமும் சண்பையர்தலைவநாயனார் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியும் ஆச்சரியமாக உமாபதிதேவநாயனார் அருளிச்செய்த சிவப்பிரகாசமும்—ஆகமத்தினுட்பொருளும் அளப்பில் பரசமயப் புற்புதமாம் நிலையில்பொரு ளினைத்தும்பார்த்துப் பொருண்மைப்பாலறியாத மருண்மைப்பாலுடையேன் - ஆகமங்களிலுள்ள நெறியும் எல்லைப்படாநூ நீர்க்குமிழிபோலும் நிலையில்தாத பரசமயங்களினைத்துப் பார்த்துப் பொருள்கொள்ளப்படும் பகுதியறியாது மருள்கொள்ளப்படும் பிகுதியினைக்கொள்ளும் யானும்— சொற்பொருளாற்றத்துவப்பிரகாசமெனச் சொன்னேன் - சொற்பொருளப்படும் பகுதியையுடையதுபோலத் தத்துவப்பிரகாசமென வெனதானையாலொருநூல் செய்தேன் அது என்போலவெனில்—சொல்லிவிரியொளியை மின்மினிதொடருநெறியே - இந்நூல் முந்நூல்கட் கொப்புலருந்தன்மை ஆகித்தியப்பிரகாசத்தை மின்மினிப் பிரகாசமொக்குமென்று நினைக்குந்தன்மையாம். எ-று. *தத்துவங்கட்கும் ஆன்மாவுக்கும் சிவனுக்கும் தத்துவமென்று பெயராதலால் தத்துவப்பிரகாசமென்று பெயராயிற்று. தத்துவ மென்பது உண்மை. தத்துவருபமாகூந்தருமுருவருவமெல்லாம் என்புதினானுங் காண்க.

பாபிரமுற்றிற்று.

அளவைகூறுகின்றார்.

மேலளவைகாட்சியொடுகருதவிவைமுன்றா
 மிகுகாட்சியையமேதிரிபு விகற்பத்தோ
 டேனும்வாயிற்காட்சிமனக்காட்சிதன்வே
 தனைக்காட்சியோடியோகக்காட்சியெனவேழாம்
 மேலையுலகிற்சிவனோவாசானிந்த
 வியனுலகனோவென்பதையமகனென்று
 மாலுறுததிரிபுபோச்சாதிருணங்கன்ம
 மருவுபொருளாற்காண்டல்விகற்பமாயதிகே.

(இ-ள்.) மேலளவை காட்சியொடு கருதலுரை மூன்றாம் - ஆராய்ந்தமே
 லாமுணர்வு சிவஞானத்தைத் தெரிசிப்பது சிவஞானத்தைச் சிந்திப்பது சிவ
 ஞானதுலோதிக் கண்டுணர்வதென மூன்றுபேதமாம்—மிகுகாட்சி யையமிகு
 திரிபு விகற்பத்தோ டேனும் வாயிற்காட்சி மனக்காட்சி தன்வேதனைக்காட்சி
 யோடியோகக்காட்சியெனவேழாம் - மிகுந்த காட்சிபேதமாவது ஐயக்காட்சி
 திரிபுக்காட்சி விகற்பக்காட்சியுடனே அசையுந்தொழிலுடைய விந்திரியக்கா
 ட்சி மானதக்காட்சி தன்வேதனைக்காட்சியோ டியோகக்காட்சியென வேறு
 பேதமாம்—மேலையுலகிற் சிவனோவாசானிந்த வியனுலகனோ வையம் -
 இவற்றி னடைவே யுன்னுமளவில் புறத்துக் குற்றியோ ம. கன்மநிகு
 ன்றவுருவென் றையுறுவது அகத்து நமக்குணர்த்துவதான ஆக. (அ) மும் வந்
 தவன் தேவுலகிற் சிவனோ பூவுலகில்மானுடனோ வென்றையப்படுவது ஐயக்கா
 ட்சி—மகனென்றுமாலுறுததிரிபு - புறத்துக் குற்றியை மகனென்று காண்
 பது அகத்துத் தேவனை மானுடனென்று காண்பது திரிபுக்காட்சியாம்—பெயர்
 சாதி ருணங் கன்மம் மருவுபொருளாற் காண்டல் விகற்பமாயதிகே - புறத்து
 ஒரு பிறப்பினி் பெயரானுஞ் சாதிபேதத்தானும் தன்ருணத்தானும் தொழிலின்
 பேதத்தானும் அருந்தாபத்தியானு முணர்வது அகத்து மானுட்பெயரானும்
 குலத்தின் பேதத்தானும் தொழிலின் பேதத்தானும் பொருளின் பேதத்தானும்
 காண்பது விகற்பக்காட்சியாம். எ-று.

(க)

மதிவாயிற்பொறிவழியிற்கரணங்கன்மூட்டி
 மதிப்பதுவாயிற்காட்சியதன்மதித்தபொருளை
 கதுவிமனதிகளினிற்காண்டன்மனக்காட்சி
 கரணங்கள்வாயில்வழிக்கண்டதன்மதித்
 திதமுறவிச்சாரூனச்செயலிரோகாதி
 செலுத்துததன்வேதனையாஞ்சிவன்செயலிற்கூடி
 யதிகமாரூசெல்காலங்கழிகாலமெல்லா
 மறிந்துணர்வத்தூய்யாகக்காட்சியாவதையே.

தத்துவப்பிரகாசம்.

(இ-ள்.) மதிவாயிற் பொறிவழியிற் கரணங்கள் கூட்டி மதிப்பது வாயிற் காட்சி - இன்னங் காட்சிபேதத்தில் புறத்துமனாதிகளை இந்நிரியங்களோடு கூட்டிப் புறப்பொருளை நன்று தீதெனவறிவது அகத்துத் தன்முதலாகிய ரூபை நன்று தீதென்று மதிப்பது வாயிற்காட்சியாம்—அதின் மதித்த பொருளைக்கதுவி மனாதிகளினும் காண்டல் மனக்காட்சி - புறத்து அந்த வாயிற்காட்சியாற் தண்டு மதித்தவுருவேதாயினும் அதனைக் கண்டபடி மனத்தாலே குறித்துணர்தல் மனக்காட்சி அகத்துப்புறப்பொருளுளும்—கரணங்கள் வாயில்வழிக் கண்டதன்றித் திதமுறவிச்சாளுனச் செயலிலிராகாகி செலுத்துதமன் வேதனையாம் - மனாதிகளாலும் பொறிகளாலும் காணு முறைமையின்றிக் கலை வித்தை இராகாகியாலறிந்து ஆசைப்பட்டு விளக்கமுற்று இராகாகியுறுவது தன் வேதனைக்காட்சியாம் அது பிறவாசை முதலியனவும் ஞானகிசையிலாசை மூலதலியனவுமாம்—சிவன்செயலிற் கூடியதிகமாஞ் செல்காலங்கழிகாலமெல்லாமறித்துணர்வது யோகக்காட்சியா வறையே - சிவன்செயலாகிய கிரியாசத்தி யின் வறியிலே கூடியதன்செயலாகியே முன்னையுத்தினிங்கனவையும் பின்னை யுத்திற் வரும்வையும் நடக்குமுகத்தி லுள்ளவையும் எல்லாமறித் துணர்வது யோகக்காட்சியாகச் சொல்லப்படும். ஏ-று.

(உ)

அநிகருதன்னியல்புபொதுவெனவோரிரண்டாம்
மவைதாமும்பக்கமுனநினமூன்றேதுவாலே
செறிபொருளைத்தானறிதல்பிறர்க்கறிவிப்பதுமாஞ்
சேர்ப்கங்குறித்தபொருடெரிக்குமிடமாகுங்
குறிமலையினெருப்பென்றான்மலைப்பக்கமாகுங்
கோலுமடுக்களைபோலுமென்றனிகர்பக்கம்
கிறைநீரெருப்பென்றானிகரரப்பக்கம்
நிலையே துமுன்றினையும்நிகழ்த்தக்கேளே.

(இ-ள்.) அநிகருதல் தன்னியல்பு பொதுவெனவோரிரண்டாம் - அறியப்பட்ட தருதலனுமானவது தன்னியல்பென்றும் பொதுவியல்பென்று மிரண்டுவகையாம்—அவைதாமும் பக்கமுன்னின் மூன்றேதுவாலே செறிபொருளைத் தானறிதல் பிறர்க்கறிவிப்பதுமாம் - அவையிரண்டும் மூன்று பக்கத்தின் மூன்றேதுக்கொண்டு தானறிவதும் பிறர்க்கறிவிப்பதுமாம்—சேர்ப்கம் குறித்தபொருடெரிக்குமிடமீர்தும் - அந்தப்பொருளுக்குட்பட்ட பக்கமாகுது குறித்தபொருடோன்றுமாதாரமாம்—குறிமலையின் நெருப்பென்றால் மலைப்பக்கமாகும் - புறத்துப் பக்கங்கொள்ளுமிடத்து மலையிலே, நெருப்புண்டென்றால் நெருப்பிருத்தம் இடம் மலையாம். ஞானக்குறியிற் கன்மமிருக்கு மென்றால் மாயைப்பக்கமாம்—கோலுமடுக்களைபோலு மென்றனிகர்பக்கம் - நிகர்பக்கமாகுது ஒப்பாகும்பக்கமாம் அதாவது கொள்ளப்பட்ட அடுக்கையென்றால் அக்ஷேபிக்கிடமாம் எனபது நிகர்பக்கமாம். ஞானத்திற் கொள்ளப்படுமிடத்து

மனத்திற் கண்மந்தோற்றப்படு மென்றால் அது * துல்லியபக்கமாம்—நிறைநீரி .
 செருப்பென்ற னாகராப்பக்கம் - நிறைந்த நீரிலே நெருப்பிருக்கு மென்றால்
 அஃது ஆதாரமல்லவாதலாலே ஒவ்வாதபக்கமாம். ஞானத்தில் சிவனுக்காதா
 தாரம் சுத்தமாயை அசுத்தமாயைக ளென்றால் அது நிகராப்பக்கமாம் — நிலை
 யேது மூன்றினையும் நிகழ்த்தக் கேளோ - நிலையான வேதுக்கள் மூன்றின
 லும்விளங்க (ச் சொல்வாம்) கேட்பாயாக. எ-று. * துல்லியம் - ஒத்தபக்கம். (க)

கேளேதுமுன்னுகையியல்புகாரியமேம்
கிளருமனுபலத்தியாமியல்புமாவு
நீளுங்கைமாவும்வருமென்றான்மாவை
நிகழ்குதிரைபெனமதித்தநிகழ்காரியவேது
முனாபுகைகொண்டனவேமுன்னலனுபலத்தி
முற்றத்துங்குளிரிலேபாற்பனியில்லென்ற
லாளவிலையைவகைபாற்றான்குறிப்பதன்றி
யபற்குமிக்குறியறிவிப்பதுமாகவறியே.

(இ-ள்.) கேளேதுமூன்றாகையியப் புகாரியமேற் கிள்ளும்னுபலத்தியும் -
ஏதுக்கள் மூன்றினையும் கேட்பாயாக அவை இயல்பேது ரீதியும் காரிய
வேதுவென்றும் அனுபவத்தியேதுவென்றும் தோன்றுவத ஸம்பந்தம்
நின்ற கைமாவும் வருமென்றால் மாவை நிகழ் குதிரையென தல் - புறத்
த்தியப்பேதுக் கூறில் மாக்களும் கைமாக்களும் இனமாக வந்ததென்றால்
மாவென்ற சொல்லைக் குதிரையென்று மதிப்பதாம் அகத்தியப்பேது தத்துவமெ
ன்றார் பொதுவாயினும் விந்துவில்லாது தத்துவமென்றால் சத்தத்துவங்களையும்
வடிவுகளையும் கொள்ளப்படும்— நிகழ்காரியவேது மூளுபுக்கொண்டனனைமு
ன்னல் - விளங்கப்பட்ட காரியவேதுவாவது புறத்துப் புகைந்ததுகொண்டு
அனலை அறிந்ததாம் அகத்து அறியாமையைக்கண்டே ஆணை முன் டென்று குறிப்ப
தாம்—அனுபலத்தி முற்றத்துப் குளிரிலையார் பனியில்லென்றல் - அனுபல
த்தியேது புறத்து முன்னிலினும் குளிர்ந்ததில்லையாதலாற் பனியில்லையென்று
கொள்வது. அகத்து அறிவின்பிருதிகண்டால் ஆணை மீங்கிறென்ற நினைவு
—ஆணவியையைவகையாற்றான் குறிப்பதன்றி யற்கு மிக்கரிமிநிலிப்பதுமாக
அறியே - ஆட்சியால் இவை புறத்தும் அகத்தும் இவையேதுக்களை யைந்து
வகையாக அண்ணுவயங்கட்டித் தான் குறித்தறிவதும் தான் குறித்தவகையே
பிறர்க் கறிவிப்பதும் ஆக இரண்வகைப்படும. எ-று. ஐவகையண்ணுவயமா
ல்து: பிரதிஞ்ஞை வீது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என்பனவாம். பிரதிஞ்
ஞைமலைநெருப்புடைத்தெனல்; ஏது காரியமாகிப் புகைகாண்டலாலெனல்;
திட்டாந்தம் புகைபுள்ளவிடத்தானுண்டு அடுக்களைபோலெனல்; உபநயம்
மலை புதைபுடைத்தெனல்; நிகமனம் மலை புதைபுடைத்தாதலால் நெருப்புடன்

டென ஏதுவை வலியுறுத்துதலாம். உபநயமும் நிகமனமும் முன்னைய மூன்றி னுமடங்கும். வெதிசேகமாவது அனல்லாதவிடத்துப் புகையில்லை நீரிற் புகையில்லையெனக் கூட்டியுணர்வது. (ச)

அறையுமுரை தந்திரமந்திரங்களுபதேசங்க
ளாகமுன் றுமவற்றிற்றந்திரமாகமத்தா
னெறியறிதன்மந்திரந்தான்பதம்வன்னங்கூட்டி
நிச்சயித்தயந்திரத்தைச்செபித்தநேர்நிற்றல்
பிறிவினாபதேசமதுபூருவஞ்சித்தார்தம்
பேதித்துப்பூருவத்தையகற்றிச்சித்தார்த்தத்
துறைவதுவாமபாவமேபொருளொப்போடொழிபே
யோங்குண்மையைதியியல்பவைபிறவுமுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அறையுமுரை தந்திரமந்திரங்க ளுபதேசங்களாக மூன்றாம் - தொல்லப்பட்ட உரைகளையாவது தந்திரவுரை மந்திரவுரை உபதேசவுரையென மூன்றுபேதமாம்—அவற்றிற்றந்திர மாகமத்தானெறியறிதல் - அம்மூன்றில் தந்திரவுரையாவது ஆகமவேதங்களால் புராணங்களால் உலகநெறியாகிய அறமுதலியவற்றையறிவதாம்—மந்திரந்தான் பதம்வன்னங்கூட்டி நிச்சயித்த மந்திரத்தைச் செபித்தநேர்நிற்றல் - மந்திரவுரையாவது அக்கரங்களைப் பதங்களாகக் கூட்டிச்செபித்துத் தானினைத்த வடிவைத் தியானித்தந் நேரிலேநிற்பதாம் அதுமந்திரம் பதினென்றையும் அக்கர மைம்பத்தொன்றையும் என்பத்தொரு பதங்க்கூட்டி அப்பதமூத்திகட்டு நாமமுடிவு நமவென்றும் சுவாகாவென்றும் வெளவஷ்டி வென்றும் வஷ்டி என்றும் சதாவென்றும் படுவென்றும் உம்மென்றும் இவவேழுபுகையும் ஈராக ஏழுக்கோடிமந்திரஞ் செபிப்பதாம்—பிறிவினாபதேசமது பூருவஞ்சித்தார்தம் பேதித்துப்பூருவத்தையகற்றிச் சித்தார்த்ததுறைவதுவாம் - நீக்கமில்லாத உபதேசவுரையாவது ஞானநூல் பூருவமென்றும் சித்தார்த்தமென்றும் இரண்டாம்; பூருவமாவது புறநூலுத்தள்ளுவது சித்தார்த்தமாவது புறநூலுடையார் சொல்லுத் தர்க்கங்களை முன்னேநாட்டியதனையபவே யுத்தரஞ்சொல்லித்தள்ளியுண்மைநிலையைக் கூறுவதாம்—அபாவமே பொருளொப்போடொழிபே ஓங்குண்மையைதியியல்பவை பிறவுமுரைப்பாம் - இம்மூவகையளவையன்றி வேறுமனவை நிலவுள். அவைவருமாறு; அபாவம் பொருள் ஒப்பினேடு ஒழிபு உண்மை ஐதிகம் இயல்புஎன இவை விளங்கச் சொல்லப்படுவனவாம் என்று பிறவுமென்றது பாரிகாதமும் பாரிசேடமுருதலாயின. (இ)

உரையானேநின்றவிடத்தின்மையாற்காண்ட்.

லோதபாவம்பொருள்கங்கையிருப்பரென்ற
கரையிருப்பரெனலொப்பாப்போலாமாவென்றல்

தருதொழிபுகிழ்ச்சேரிவென்றதென்றான்மேலை.

தெரிசேரிதோற்றதென்றறிநுட்புகார்தம்வலித்தல்
சேருண்மையையதியால்பேயெனக்கேட்டுன்னல்
வருமியல்புகால்வரைக்கள்வனென்றால்
வரைந்துமூவரன்றென்றல்மேற்போலிவகுப்பாம்.

(இ-ள்.) உரையான நின்றவிடத்தின்மையாற் காண்டலோத பாவம் - முன்சொல்லப்பட்ட அபாவமுத வியல்பீரான ஏழினுள் அபாவஅளவையாவது யானைநின்றவிடத்தைக் கண்டமாத்நிரத்திலே நிற்பதபோலத் திதான்றுவதென உரைப்பதாம் இதுபுறம் அகத்துக் கண்ணுலிமையா தொருபொருளைநோக்கி மீளவும்மாறி ஓரிடத்தே பார்த்தாலும் அங்வுருப் புலப்படுவதுபோலத் தோன்றுவதாம் அஃதேனை யிந்திரியத்திற்கு மொக்கும்—பொருள்கவ்வை யிருப்பென்றற் கரையிருப்பெனல் - பொருளளவையாவது கவ்வையிருப்பென்றற் கவ்வைக்கரையிலிருப்பெனல் அர்த்தங்கொள்ளுகல். இது புறம் அகத்து உலகமெல்லாம் படைப்பவ நெருவனுண்டென்றால் படைப்பவ னுலகங் கடந்தவனென்று அர்த்தங்கொள்ளுவதாம் — ஒப்பு ஆப்போலவென்றல் - ஒப்பு அளவையாவது புறத்து ஆப்போலும் ஆமாவென்பதாம்; அகத்துக் காலம்போலே சிவனென்றால் காலத்தினியல்புபோலத் தொழின்மூன்றும் சிவனாலே செய்யப்பட்டதென்றும்—கருதொழிபு கீழ்ச்சேரி வென்றதென்றால் மேலேத் தெரிசேரி தோற்றதென்றல் - குறிக்கப்பட்ட ஒழிபாவது புறத்துக் கீழ்ச்சேரிவென்றதென்றால் அதனோடொக்கத் தோன்றப்பட்ட மேலேச்சேரி தேவதென்று கொள்வதாம்; அகத்தும் உலகம் அசித்தென்றால் சிவன் சித்தொ—இரும்புகார்தம்வலித்தல் சேருண்மை - உண்மையளவையாவது புறம் பைக்கார்தம்வலித்ததென்றால் உண்மையென்றறிவது; அகத்து சுகதுகப் படுவது ஆன்மாவென்றால் அது உண்மையென்றறிவது—ஐதியால் பேயெனக் கேட்டுன்னல் - ஐதிகவளவையாவது புறத்து ஆலிலேபேயுண்டென்றால் காணுமையினும் உண்டென்றே கருதலாம்; அகத்து இவ்வழவிலே சிவனுறைவனென்றால் உண்டெனக்கருதலாம்—வருமியல்பு நால்வரைக்கள்வனென்றால் வரைந்துமூவரன்றென்றல் - இயல்புபுருஷிடத்துப் புறத்து முன்னின்ற நால்வரைக்கள்வனென்றால் நரங்கள் மூவரும் அன்றென்றல்; அகத்து ஒடுக்குமவனே தலைவனென்றால் ஒடுக்காதவர்க்குத் தலைமையிலையென்பதாம்—மேற்போலி வகுப்பாம் - மேலே போலியளவையுஞ்சிவ வகுத்துச் சொல்வாம். என்று.

(சு)

வகைப்போலிப்பக்கநான்மண்ணீர்தீக்கால்கள்
மருவிடமாம்வரைநாவாய்புகைமணங்கட்டுன்பர்
மிகுத்தேதுபூவேழதடையாளஞ்சேர்வை
விரும்புபொருளிருதுவினைகாரணத்தன்மாதன்மி
தொகுத்தியல்புகாரியமாயையிலணுவோடதிகள்
சோறுசுக்கிலமுடலுந்தேரின்றிவொய்யுவுமா
மிகுத்தவனுபலத்தியவையேழுங்குறின
மெய்வாய்கண்மூக்குடனேசெவிமனம்புத்தியுமே.

(இ-ள்-) லலைப்போலிப் புக்கநான்மண்ணீர் தீக்கால்கள் மருவிடமுந்
 வரைநாலாய் புனைமுனைத்துக்கென்பர் - மேலும் போலியளவைவுள் வகைசேர்ந்
 த மண்ணீர் தீதாலென்னும் நூற்புதமும் புறத்து லரைப்பக்கம் மண்ணும் நூர்
 வாய்ப்புக்கம் நீராம் புனைப்பக்கம் தீயாம் மணத்திற்குப் பக்கம் வாயுவாம் அகத்து
 புலனுக்குப் பக்கம் பொறி பொறிக்குப்பக்கம் முடல் உடலுக்குப்பக்கம் அணு
 அணுவுக்குப்பக்கம் மாயையென்பதாம்—மிருத்தேது மூலேழ் - மிருத்துச் செர
 ல்லப்பட்ட ஏதுக்கள் - மூன்றில் போலியளவை ஓவ்வொன்றிலேழாக இருபத்
 தொன்றும்—அது - இவற்றியல்பேது ஏழாவது—அடையாளம் - அடையா
 ளவியல்பு புறத்தும் அகத்தும் கமலத்தோன் குலபாணியென்பதாம்—சேர்வை -
 சேர்வையியல்பு அகத்தும் புறத்தும் மும்மூர்த்தி முக்குணமென்பதாம்—விரும்பு
 பொருள் - விரும்பப்பட்ட பொருளியல்பு புறத்தும் அகத்தும் காராளரென்றால்
 வேளாளரென்பதும் உள்ளம் என்றால் ஆன்மாவென்பதும்—இருது - இருது
 வியல்பு புறத்தும் அகத்தும் காரகாலம் பணிக்காலம் கிருட்டிகாலம் திகிகாலம்
 என்பதாம்—வினை - வினையியல்பு புறத்தும் அகத்தும் வண்ணதானென்றால் குய
 னைம் சங்கரித்தானென்றால் கிளமை—காரணம் - காரணவியல்பேதுவாவது
 புறத்தும் அகத்தும் செந்நீர்வந்தால் குடகின்மழையெனவும் நித்திரைவந்தால்
 ஆணவமேலிட்டதெனவுமாம்—தன்மாதன்மி - தன்மாதன்மியியல்பேதுவாவது
 புறத்தும் அகத்தும் புகையியல்பாக அனல் உணர்ச்சியியல்பாகக் கரணஞ்சேவித்
 தலாம்—தொகுத்தியல்பு காரியமாயையிலணு ஓடதிகள்சோறு சுக்கிலமுடலுந்
 தொன்றிமெ வாயுவமாம் - தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட காரியவியல்பு ஏழாவது
 புறத்தும் அகத்தும் மாயையிற்காரியம் அணு; அணுவிற்காரியம் ஓடதிகள்; ஓட
 தியிற்காரியம் அன்னம்; அன்னத்திற்காரியம் உடல்; உடலிற்காரியம் சுக்கிலம்;
 சுக்கிலத்திற்காரியம் வாயுவாம்—மிருத்த அனுபலத்தியவை ஏழுவ் கூறில் மெய்
 வாய் கண் மூக்குடனே செவி மனம் புத்தியுமே - அனுபலத்தி யியல்பேழாவது
 புறத்தும் அகத்தும் சுமேதத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் மனம்
 புத்தியெனவேழாம். இவற்றில் அனுபலித்தறிவது. எ-று. (ஏ)

மேலுவமமீரொன்பான்வினைபயமெய்யுருபு

மிருத்திரேகுணஞ்சா திகருமமொடுபொருளே

மாறுறுததனிவடிவேசெயலியலேமார்க்கம்

வருமெண்ணேதொ கைமூலம்வகைப்போலியாகுந்

-தோல்வியதுபதிஞென்றஞ்சொற்றர்க்காமிருவர்

சொல்லும்வாக்கினிலெழுவதுசிவனுண்டென்றார்

சாலவுடன்படாதெதிர்த்துத்தோற்றேரலாத்

தகைகேட்டல்கூற்றியாத்தனசிச்சொற்சார்வதுவே.

(இ-ள்-) மேலுவமமீரொன்பான் - மேலுவமைப் போலியளவை பதினெட்
 டாய் (அவை ஐருமாறு)—வினை பயம் மெய்யுருபு மிருத்திரே குணஞ்சாதி கரு

மமொடு பொருளே மாறுறுதல் தனிவுடலே செயல் இயலே மார்க்கம் கருமெண்ணே தொகை மூலம் உணகப்போலியாகும் - வினையுடும் பயனுடும் மெய்யுடும் உருவுடும் மிக்க விறலுடும் குணவுடும் சாதியுடும் கருமவுடும் பொருளுடும் மயக்கவுடும் தனியுடும் வடிவுடும் செயலுடும் இயல்புடும் மார்க்கவுடும் எண்ணுடும் தொகையுடும் மூலவுடும் எனப் பதினெட்டாம். இவற்றில் வினையுடமாவது: சிவன் நகங்கொண்டு அயன்றிலயறுத்தது கீருவியாற் செய்ததுபோலுமென்பது. பயனுடமாவது இந்நிரியக் காட்டுபோலும் மனக்காட்சியென்பது. மெய்யுடமாவது ஆகித்தனெளிபோலும் உள்ளொளியியென்பது. உருவுடமாவது மணித் துடிவுபோலும் குருவடிவென்பது. விறலுடமாவது யானைச்செயல்போலும் அகங்காரமென்பது. குணவுடமாவது பசுப்போலும் ஒருவன் குணமென்பது. சாதியுடமாவது கரணம்போலுமான் மீவென்பது. கருமவுடமாவது வாக்காற்சொன்னது காயத்தாற் செய்ததுபோலுமென்பது. பொருளுடமாவது நீர்போலும் திருவுள்ளமென்பது. மூய்க்கவுடமாவது ஆன்மாப்போலும் பிரகிருதியென்பது. தனிபுடமாவது கல்லுப்போலும் நெஞ்சு என்பது. வடிவுடமாவது ஆகித்தன்போலுஞ் சிவனென்பது. செயலுடமாவது நணவற்செயல்போலிருந்தது கணவற்செயலென்பது. இயல்புடமாவது அதிதம்போலுஞ் சாக்காடென்பது. மார்க்கவுடமாவது சந்ததிபோலும் குருவடைவென்பது. எண்ணுடமாவது ஒரு மகேச்சுருக்கிபுது கேவயிலாயிரங்கண்டதற் கொக்குமென்பது. தொகையுடமாவது ன்கபோலும்! எழுத்தஞ்சும் ஆத்துமத்ததுவம்போலும் வித்தியாதத்துவ மூலவுடமாவது நெல்லின் முளைபோலும் கன்மாங்குரமென்பது. ஆட மம் பதினெட்டாம் - தோல்வியது பதினென்றும் சொற்றர்க்கம் இருவர் சொல்லும் வாக்கினில் எழுவது - நிக்கிரகத்தானம் பதினொருபேதமாம் (அவை வருவாறு) இரண்டுபேர் தம்மின் மாறுபட்டுச் சொல்லும் வாக்கில் வாதம் சேர்ப்பம் விதனடை ஏதுவென்னும் நால்வகைத் தருக்கத்தால்வரும் பேதங்கள் பதினென்றும் அவையிருவகைக்கும் ஒக்கும் இருபத்திரண்டாம். (அவை வருமாறு:) - அது சிவனுண்டென்றால் சால்வுடன்படா தெகிர்த்துத் தோற்றல் - சிவனுண்டென்று ஒருவன் சொன்னால் அவனெகிரி சிவனில்லை காரணப்படாததாலென்று மறுத்தால் அதற்குடன்பட்டுத் தோற்றிருப்பதாம் - தோலரித் தகை கேட்டல் உடன்பட்டும் உத்தரஞ்சொல்லாது தோற்பதாம் - கூறறியாத் தணிச்சொற்சார்வதுவே - சொல்லப்புகூத் தண்ணியசொற் சொல்லித் தோற்பதாம். ஏ-று. ( )

சாற்றியசொற்றவறுதறன்சொற்சாதியாதே

சாற்றினேனிலையென்றல்கவுவியாலழித .

லேற்றவுரையாலழிதல்சொல்லுதவாதழித

லேன்றுவமைப்டுதழிதலிகொல்லாலழிதன்

மாற்றியமானத்தினுழிதலிந்த

வகைபதினென்றுத்தனக்குமாற்றார்க்குமாரு

மாற்றினிருபத்திரண்டாமலைபோலிவகைகள்

அறுபத்தைத்தாம்விரிக்கினனேகமுளவாமே.

(இ-ள்.) சாற்றிய சொற் றவறுதல் - தான் சொன்ன சொல்லுத் தவ்று பட்டு முடிதல்—தன்சொல் சாதியாதே சாற்றினேனிலையென்றல் - தான்சொன்ன தருக்கஞ் சாதியாததுகொண்டு நான்சொன்னதப்படியன்றென்றல்—கல் வியால் அழிதல் - கல்வி நிகுதியாலழித்து தோற்றல்—ஏற்றவுரையா லழிதல் - ஒருசொற்கு நாலுசொல்லாக ஏற்கச்சொன்ன அளவிலே அதற்குத் தோற்றிருத்தல்—சொல்லுதவாதழிதல் - தருக்கத்திற்குத்தராஞ்சொல்லச் சொல்லுமுசுஞ் செய்தா தழிதல் - ஏன்றுவமைபடாதழிதல் - தானியன்று சொன்னசொல்லுவமைக்கொவ்வாம லுழித்துதோற்றல்—இத்சொல்லாலழிதல் - சொல்லுமச் சொல் இதிந்தசொல்லாகச்சொல்லித் தோற்றிருப்பதாம்—மாற்றிய மானத்தினு லழிதல் - தருக்கத்தையாற்றி இலச்சையாலே தோற்றல்—இத்தவகை பதினெ ன்றும் தனக்கும் மாற்றார்க்குமாகும் - இந்தப் பதினெருவகையும் தனக்கும் எதிரிக்குமாகும்—சூற்றினிருபத்திரண்டாம் அவைபோலிவகைகள் - இச்சொல் உகையிலே நிற்கும்வகை இருபத்திரண்டுபேதமாம்; அவை போலிவகையாம்— அறுபத்தைத்தாம் விரிக்கில் அநேகமுளவாமே - இவை விரிக்கின்றபத்தைந் தாம் அவைதன்னை விரிக்கிலநேகமுள. அவை பாட்டம் பிரபாகரமுதலிய தரு க்துலுட் காண்க. எ-று.

(க்)

அளவை முற்றிற்று.

செய்யுள் கள்.

ப தி யி ல க் க ண ம்.

கருதுபுறநூலாறின்விரிவுபதினெட்டுங்

நாவினுட்சமயத்தினிரைகள்பதினெட்டு

மிருத்தேரிவுங்கூட்டியோர்நாற்பத்தெட்டு

மெந்நூலேடிமய்நூலென்றிசைக்குமிதற்கெல்லா

மரிதுபொருளாயனுக்கத்தகச்சமயநேரா

யப்பாலாய்க்கண்ணொளியுமலரிபடிமும்போற்

பெரிதுபொருளாஞ்சைவசித்தாந்தநெறியைப்

பேதமையாலறித்தவகைகாதலினுலுரைப்பாம்.

(இ-ள்) கருதுபுநூலாரின் விரிவுபதினெட்டாம் காவிலுட் சமயத்திற்
நிரைகள்பதினெட்டாம் - ஆறாகக் கருதப்பட்ட புறச்சமயங்களிற் பேதம்பதினெட்
ட்டாம் மறைப்பில்லாத உட்சமயங்களிற் பேதம்பதினெட்டாம்—இரு தெரிவித்
கட்டி ஓர் நாற்பத்தெட்டாம் - உட்சமயம் புறச்சமயங்களாகிய பன்னிரண்டும்
இவ்விருவகையானுமுள்ள பேதங்கள் முப்பத்தாறும் ஆகத்தொகைவிரி நாற்பத்
தெட்டாம்—எந்நூலே மெய்நூலென் நிசைக்கும் - எனது நூலே உண்மையு
வென்று அவரவர் சொல்லப்படும்—இதற்கெல்லாம் அரிதுபொருளாய் அனுகூ
தகச்சமயநெராய் அப்பாலாய்க் கண்ணொளியுமலரி பழகமும்போற் பெரிது
பொருளாய் சைவசித்தாந்த நெறியைப் பேதமையாலநிற்கவகை காதலினு
ரைப்பாம் - இச்சமயத்தோர்க்கெல்லாம் அனுகூதற்கரிதாய் பொருளாய் உட்ச
மயங்கட்கு நேரப்பட்டபொருளாயினும் முடிவிலெட்டாதபொருளாய்க் கண்ணும்
ஒளியும்போலவும் பழகமும் ஆதித்தனும்போலவு மிக்கபொருளாஞ் சைவசித்தா
ந்தவழியையென தறியாமையினாலே ஆசையின்மிகுதிக்கொண்டு அசிந்தமுறை
மை சொல்லாநின்றேன். எ-று. புறச்சமயப்பொருள்களுட் மின்னெனசொல்லுதல்."

பூதங்களிறையென்பார் புத்தனென்பார்

புகழ்பிரமமேயென்பார் புருடனென்பார்

வேதங்களிறையென்பார் சத்தியென்பார்

மிகுமருகனையென்பார் விண்டுவென்பார்

போதந்தானரெனென்பார் வடிவுகனையுரைப்பார்

புகழுமருவெனென்பார் பொயருவருவமென்பார்

நாதங்களென்பார்கட்கப்பாலாகு

நாதன்றன்றிருப்பாதநாமறிந்தபுகல்வாம்.

(இ-ள்) பூதங்களிறையென்பார் - முன்னெண்ணிய சமயத்தினர்
உலோகாயதன் சாருவாகன் முதலாயினோர் காணப்பட்ட பூதமே தெய்வமெ
ன்பார்—புத்தனென்பார் - சவுத்திரார்திகள் யோகசாரன் மாத்திரிகள் வைப
கன் என்னும் புத்தர் நால்வரும் பிடகநூல்நாலினும் ஆசாரியாகிய இருபத்தா
வகைப் புத்தருமே தெய்வமென்பார்—புகழ் பிரமமேயென்பார் - வேதாந்தி
யாவாதி நிர்சீகரசாங்கியன் பிரபாகரன் மீமாஞ்சன் முதலாயினோர் பிரம
தெய்வமென்பார்—புருடனென்பார் - வைகானடின் மாசோபவாதி சாங்கியன்
முதலாயினோர் புருடதத்துவமே சிவமென்பார்—வேதங் களிறையென்பார் -
பாட்டன் சத்தப்பிரமவாதி முதலாயினோர் வேதமே கத்தாழ்வென்பார் - சத்தி
யென்பார் - வாமர் கீளாமுகர் மிச்சிரசைவர் முதலாயினோர் சத்தியே தெய்வ
மென்பார்—மிகுமருகனென்பார் - ஆசீவகன் நிகண்டவாதி இவர்கள் அருகனைத்
தெய்வமென்பார்—விண்டுவென்பார் - பாஞ்சராத்திரி வைஷ்ணவன் முதலாயி
னோர் கிண்டினுவே தெய்வமென்பார்—வடிவுகனையுரைப்பார் - ஆன்மவாதி

நிஷ்வாதி கண்மவாதி முதலாயினோர் ஆன்மாவே தெய்வமென்பார்—வடிவு
புரைப்பார் - சத்திரவாதி சூரியவாதி அகத்தசைவர்முதலாயினோர் சகலவ
டிவுகளே தெய்வமென்பார்—புகழமுருவேயென்பார் - மாவிரதர் பாசுபதர்முத
லாயினோர் நிஷ்களவடிவே தெய்வமென்பார்—பேயருவுருவமென்பார் - சுத்த
சைவர் முதலாயினோர் சகல நிஷ்களவடிவைத் தெய்வமென்பார்—நாதங்கள்
பார்க்கு - யோகிகள் முதலாயினோர் விந்து நாதங்களைத் தெய்வமென்பார்
வர்களுக்கும்—அப்பாலும் நாதன்றன் திருப்பாதம் நாமறிந்த புகல்வாம் -
பெற்றிப்பட்ட சமயத்தோர்க்குளதாயும் அப்பாற்பட்டிருக்கும் தலைவனது
ருவிகளை யானறிந்தமுறைமையை இந்நூலகத்தே சொல்லாநின்றேன.
(உ)

உருவுமருவுநகலப்புமாயனறிக்குறியு

முரையுமுணர்ந்தறிவரிதாய்க்குணமெல்லையிலவா
யருபரமாயானந்தக்குறியாயற்புதமா
யநாமயமாயிராமயமாயசலமாயின்பாய்த்
தெரிவரிதாபுனுபவமாய்முத்தசித்தாயனுவாய்ச்
செல்கதியாய்ப்பல்லுருவாய்த்தீமைநன்மையினு
யுரையிறந்துகரையிறந்தவொளியாகவெளியா
யோங்குவதுதற்சிவமென்றாங்குரைக்குநூலே.

(இ-ள்.) உருவுமருவுநகலப்புமாயனறிக்குறியும் உரையுமுணர்ந்தறிவரி
தாய் - உருவமும் அருவமும் உருபாருபமும் என்று மூன்றுமாய் அல்லவுமாய்
ரடையாளப்படாததுமாய் வர்க்குமனத்துக்கெட்டாததுமாய்—குணமெல்லையி
வாய் - இராசததாமசசாத்துவிக்மென்னும் முக்குணங்கட்குட்பட்டதுபேலிரு
பினும் உட்படாததுமாய்—அருபரமாய் - நிஷ்களவடிவுகள் டோலவிருப்பினும்
வற்றிற்கு மேற்பட்டதுமாய்—ஆனந்தக்குறியாய் - பரமான்ந்தமே அடையா
முமாய்—அற்புதாய் - ஆச்சரியமுமாய்—அநாமமாய் - மலங்கிதமுமாய்—
ராமமாய் - ஓர் ஆதாரமுமில்லாததுமாய்—அசலமாய் - ஒருகாலத்துஞ் சலிப்
பற்றதாய்—இன்பமாய் - சுகமேவடிவாய்—தெரிவரிதாய் - ஒருவராலுமிதற்கரி
துமாய்—அனுபவமாய் - உவலையில்லாததுமாய்—முத்தசித்தாய் - அஞ்ஞானவ
ட்டாத ஞானமுமாய்—அனுவாய் - அதிசுக்குமாய்—செல்கதியாய் - சர்வான
மாக்களுக்கும் முத்தித்தனமுமாய்—பல்லுருவாய் - பாபபதமான வடிவமுமாய்
—தீமை நன்மையின்றாய் - ஒருகாலத்து மிதாதிதயில்லாததுமாய்—உரையிற
ந்து கரையிறந்த ஒளிபாகி வெளியாய் - லக்ஷிதந்து கேடுபடாத ஒளியுமாய்
பரமாகாசமுமாய்—ஒங்குவது தற்சிவமென்றாங்குரைக்கு நூலே - இப்படி விள
ங்குநிந்துவந்ததன்விடமெனவெளியுமாய்கள் சொல்லும். எ-று. (க)

அப்பரமானந்தம்பின்னின்பிளொபரமா
யருபரையேவடிவாகியானந்தநடஞ்செய்
தொப்பில்சதாசிவமாகமகேசனுருத்திரன
யுயர்விண்டுபிரமனுயருவையைந்தாகித்
தப்பில்வடநிழல்மருவியருமறையாகமங்கடா
னுரைத்தந்நூலுண்மைதலையறியாமையினால்
மெய்ப்படியாமிம்முறையில்படியையநிகழ்த்தி
விளக்கியவன்சிவனன்றியளப்பரிதுபிறர்க்கே

(இ-ள்.) அப்பரமானந்தம் பின்னின்பிளொபரமாய் - அப்பெற்றிப்பூட்
பரமானந்தம் பின் இன்பசத்தியோடும் பரமென்பதோரியல்பாய்—அருபரையே
வடிவாகியானந்த நடஞ்செய்து - அந்தப்பரன் தன்னிடத்துத் தோற்றப்பட்ட
பராசத்தியே தனக்கு வடிவாகக்கொண்டு ஆனந்தக்கூட்டாவதுஞ் செய்து (ஈவ்
ம் சத்தி நாதம் வீத்து என்னும் நிஷ்களவடிவம் நான்குமாய்)—ஒப்பில் சதாசிவ
மாகி - நிஷ்கள சகளங்களிரண்டும் கூடப்பட்ட பஞ்சசாதாக்கியமாகிய சதாசிவ
வடிவமாய்—மகேசன் உருத்திரனாய் உயர் விண்டு பிரமனாய் - சதாசிவத்திலே
மகேசராய் மகேசரத்திலே உருத்திரனாய் உருத்திரனில் விட்டுணுவாய் விட்
டுணுவின் பிரமமாய்—உருவையைந்தாகி - அந்த மகேசரத்தில் இருபத்தைந்து
வித்திரகமாய்—தப்பில் வடநிழல் மருவி யருமறையாகமங்கள் தானுரைத்து
கேடுபடாத வடவிருகநிழலிலே தகழிணுமர்த்தமா யெழுந்தருளியிருந்து
வேதாகமங்களை அருளிச்செய்து—அத்துலுண்மை தலையறியாமையினால் மெய்
ப்படியா மிம்முறையி லப்படியை நிகழ்த்தி விளக்கியவன் சிவனன்றி யளப்ப
ரிது பிறர்க்கே - அப்படியருளிச்செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களின் நெறியை
யொருவராலுணந்தறியாமையினால் அவ்வடிவின்றகைமையாகிய அந்த விக்கிரக
ங்களைக்கொண்டு அந்தச் செய்கையைச் செய்துகாட்டித் தொழில்களைந்தையுந்
தெரிவித்தவன் சிவனே; அவனன்றி யொருவராலும் அளவுபடுத்தவரிது-எ-று.

பரமென்பது அந்த ஆனந்தவெல்லைக்குத் தீழ்ப்பட்டவியல்பாய்; தீழ்ப்பட்டவா
வது ஆனந்தவடிவின் நிருவடியாம். சாதாக்கியமாவது சத்ததழும் சிவபாவத்
துடையது. சாதாக்கியம் ஐந்தாவன: சிவசாதாக்கியம் அழகத்திசாதாக்கி
யூத்திசாதாக்கியம் கத்திருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் என்பன. இரு
பத்தைந்து மகேசரபேதங்களாவன: கல்யாணசுந்தரம், காமாரி, காலாரி, அ
நாரீசரம், காளிமர்த்தனம், கெசமர்த்தனம், திரிபுரதகனம், நிருத்தவித்திரகம
பாதம், திரிபாதம், அரிபாகம், பிரகிபாகம், யுணையுரித்தது, தாண்டலம்,
ததாண்டலம், இலிங்கோற்பலம், திரிபுரன்சுந்தரம், இடபவாகனம், பி
டுணு, உருத்திரர், மகாகணபதி, இடபாருடம், தாலாக்
பம் என்பன.

உலகொருவனொருத்தியொன்றாமுன்றுவகையா
 லுணர்வின்நின்றுழிதலாற்பாசமிறையுண்
 டலகில்குணநிறைகுறைவாலருகனன்றா
 மரும்பிறப்பிலடைதலாற்புத்தனுமன்றாரு
 மிலகுமொருவன்செயலால்வேதமுமன்றாரு
 மிறைவேண்டாவெனிலுயிர்தானுடலெடுக்கவறியா
 பலவகைப்பாசங்களுயிர்பாற்கூடவறியா
 'பரனொருவன்வேண்டுமிவைபடைத்துடைத்திடவே.

(இ-ள்.) உலகொருவனொருத்தி ஒன்றும் மூன்றுவகையால் உணர்வின் நின்றுழிதலாற் பாசமிறையுண்டு - முதலாம் வழிநூல் சார்புநூல் என்னுமுறைமையில் இது வழிநூலாதலால் முன்னாலிற் கருத்தாகிய பன்னிரண்டுகூத்தித் திட்டு பதிநியமமாகிய முதற்கூத்திரத்து அவன் அவள் அது ஆகிய உலகத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென்பது கருத்தாதலால் உலகமென்று சொல்லப்படுவது தேவர் முதனாகிரிய அன்னிறுதியாகிய வான்பாலும் சத்திமுதல் ஆதாரசத்தியிரிய அள்ளிறுதியாகிய பென்பாலும் அத்துவாக்கன்முதற் ருவரங்களிறுதியாகிய உயர்திணைப்படாத அறிணைப்பகுதியுமாகிய மூவகையாய் அசேசனமாய் காணத்தக்கதாய்த் தோற்றமொடுக்கத்தையுடையதாய் பிறிந்துவருதலானும் பாச நென்று பெயரையுடையவாதலானும் பிரபஞ்சங் கர்த்தாவல்லவாம். இப்பிரபஞ்சத்தை நடத்துவானொரு கர்த்தாவுண்டாம்—அலகில்குண நிறைகுறைவாலருகனன்றாம் - அக்கர்த்தா அருகப்பரமனெனில், சிலகுணமேறிச் சிலகுணங் குறைந்து நின்றலாற் கர்த்தாவல்லவாம், (ஏறிக்குறைதல் அனந்தஞானதிகுடுதல் பதினெண்வகையும் பிறவுமான குற்றம்நீங்கல்)—அரும்பிறப்பிலடைதலாற் புத்தனுமன்றாகும் - யோனிகடோறும் பிறந்துவந்திருபுத்துமுன்றிப்பேருஞ் சாத்திரஞ்செய்தார்க் ளென்றலாற் புத்தன்வகையுங் கர்த்தாவல்லவாம்—இலகுமொருவன்செயலால் வேதமுமன்றாகும் - ஒருவனாற் சொல்லப்பட்டு வழங்குகருதலால் வேதமும் கர்த்தாவல்லவாம்—இறைவேண்டாவெனில் உயிர்தானுடலெடுக்கவறியா - ஆன்மாதானேபோதும் ஒருகர்த்தா வேண்டாவென்னின் ஆன்மாவுக்குத் தானாகவறியுமிவிவிலையாதலாற் தாந்தாஞ்செய்த கண்மங்கனையறிந்து உடலெடுக்கவறியா—பலவகைப் பாசங்களுயிர்பாற் கூடவறியா - பிரவஞ்சங்கர்த்தாவென்னிற் சடமாய்ப் பலபேதப்படலாற் ருணாய்ச்சென்று உயிரின்பகுதியாக் கூடவறியாது—பரனொருவன் வேண்டுமிவைபடைத்து நடத்திடவே - தலாற் பாசத்தை ஆன்மரக் கூடிநிற்கக் காண்கையா லிப்பாசத்துக்குமான்மா மேலாகிய சிவனே யிவற்றைப் படைக்கவும் நடத்தவும்வேண்டும்.எ-று.

படைப்பவனுமுலகாப்பவனுமிறையென்னிற்

பரிந்திவாரசெயுலகிணையுமிவரவடிவுகளையுந்

னையிற்றைமீளவுண்டாக்கிவிறைத்

தடைப்படாதிவன்பாலிலவரொடுங்கிவரலாற்
 நிலைவன்வன்றையொக்கவிவர்தம்மைச்சாற்றா
 ருடைத்தாமைகேழனரசிங்கமீன்பிரம
 னுயர்தலைகளரன்றரிப்பதுலகறியும்வழக்கே.

(இ-ள்.) படைப்பவனுமுலகு காப்பவனுமிறையென்னில் - உலகத்தை யுண்டாக்குவானும் வளர்ப்பானும் பிரமாவும் விட்டுணுவுமாதலால் அவர்களை கத்தாவென்று நீ கூறில்—பரிந்திவர்செய்யுலகினையு மிவர்வடிவுகனையுத் துடைப்பதனே யிறை - இவர்களாற் பரிந்துகாத்தனிக்கப்பட்ட உலகத்தினையு மிவ்வி பிரமா வடிவினையுஞ் சங்கரிக்குமவன் கிவனாதலால் அடனே கத்தாவாம்—மீளவுண்டாக்கவிவரைத் தோற்றியளிப்பவர்களிவர் - அப்படிச் சங்கரித்தவனே மீளவுமிவர்கனையுண்டாக்க இவர்களுமவரை நோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தந்தந்தொழிலாகிய கருட்டி திதிகளைச் செய்வர்—ஏற்றமடன்பாடும் - ஆதலாற்றலைமைப்பாடு கிவனுக்கே யுள்ளதாம்—தடைப்படாதிவன்பாலி லவரொடுங்கிவரலாற் நிலைவன்வன்றையொக்க விவர்தம்மைச் சாற்றார் - அத்தன்மையுமன்றி அநேக யுகந்தோறும் இவர்களாற்றடுக்குமுறையின்றிச் கிவனது புகுதியிலே அந்தப் பிரமன் மால் சங்காரப்பட்டு மீளவுச் தோற்றப்படுதலால் அந்தக் கத்தாவாவுக்குச் சமமாக இவர்களை ஒருவருஞ் சொல்லார்—உடைத்தாமை கேழல் நரசிங்கம் மின் பிரமனுயர்தலைகள் அரன்றரிப்பதுலகறியும் வழக்கே - அந்தப் பிரமாவிட்டுணுக்கள் கொண்ட வடிவுகளை நீக்கினதற்கடையாளமாக ஆமையோடு பன்றிக் கொம்பு சிங்கத்தோல் மீனங்கம் பிரமபிரக இவை சிவன் தரித்திருப்பது உலகத் தோரெல்லாரும்றியும் வழக்காமாதலால் கிவனுக்கொப்பாக இவர்களைச் சொல்லார்கள். எ-று. (சு)

அரன்வடிவமொன்றலவேயென்றுரைக்கிலவையா
 மானின்வடிவனெகம்பாலொன்றாகுமதுவு
 மொருதீபத்தகேதீபங்களைல்லாமோங்கி
 யிலவுமதுபோலவிறைலெவுநிலையாரும்
 நிரவுமைந்தொழிலினையுமையைந் துவகையா
 னித்தனேவைந்திவன்முத்தசித்தனமாற்
 பெருகுமறிவுடனிறையுமிச்சைநிறைகிறைய
 பேனியெலாமறிபவனான்மாணுறுமீந்தொழிலே.

(இ-ள்.) அரன்வடிவமொன்றலவே யென்றுரைக்கிலவையாதாம் - அப்படித் தலைமையாகிய சிவன்வடிவும் பல்பேதப்படுகையால் யாதுகொள்ளுமென்று நீ கூறில் அப்படிக்கொண்ட வடிவுகள்தானே—ஆனின்வடிவநேகம் பாலொன்றாகு மதுவும் ஒருதீபத்தகேதீபங்க ளெல்லாமோங்கியுலவுமதுபோல - பசுக்கள் வன்னம் பல்பேதமாயினும் பாலொருவன்னமாறும் போலவும் விளங்குப பந்த

முதலாகிய தீபங்கள் பலபேதமாயினும் அக்கினி யொருன்னமாறாப் போல்வும் — இறை நிலவு நிலையாகும் - கர்த்தா இலயாடிவு போகடிவு அதிகாரவடிவு கொண்டு நிர்மூமுறைமையாம்—நிரவு மைந்தொழிலினையு மையெய்து வகையால் நித்தனே வைத்திவன் முத்தசித்தனாமால் - எப்படிக்கொண்ட வடிவும் அஞ்ஞானம் நீங்கின வடிவாதலாற் பொருந்தப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இருபத்தைந்துபேதமாக வந்தவழி அவனே செய்பவனும்—பெருகு மறிவுடைய றையுமிச்சை நிறைகிரியை பேணியெலாற்றிபவனும் மானுறுமித்தொழிலே - அஃது யாதாவெனின் நிறைந்த அறிவும் நிறைந்த கிரியையும் நிறைந்த இச்சையும் உடையனும் உள்ளங்கையில் நெல்லிப்பழம்போல வெல்லாந்தொழிலையு முறிவதைலால் அவனாலே இப்பஞ்சகிருத்தியங்கள் செய்யப்படும். எ-று. (6)

சத்திகடன்படைப்புயிர்கள்படைப்புப்பாச

சாலங்கடனேவிரித்தன்மந்திராதிதன்னே

வைத்தனித்தலும்படைத்தலெனவைந்தாம்படைப்பு

வளர்ப்பதுவுமொடுக்குவதும்வகையிவையையெந்தா

முத்தமமாந்திரோதானம்வெளியையிருளாக்க

லுயர்பொய்யையெய்யாக்கல்கலாதிகளினிறுத்த

லெத்தனையோதத்துவத்துமிறையுணராதாக்க

லிச்சையினச்சுறுவித்தலெனவைந்தாம்வகையே.

(இ-ள்.) சத்திகடன்படைப்புயிர்கள்படைப்புப் பாசசாலங்கடனேவிரித்தல் மந்திராதிதன்னே வைத்தனித்தலும் படைத்தலென வைந்தாம் படைப்பு - முன்னொன்ன பஞ்சகிருத்தியங்க ளிருபத்தெந்து வகையென்றதனுள் பரமசிவ னிடத்திலே பராசத்தி தோன்றி இதில் ஆதிசத்திதோன்றி இதில் இச்சாசத்தி தோன்றி இதில் ஞானசத்திதோன்றி இதில் கிரியாசத்திதோன்றி இவற்றிற் சத்திவிந்துச்சத்தி மனோன்மணி மகேசை உமை திருவாணி மனோன்மணி பேதங்கள் மகேசுவரிபேதங்கள் ஆகிய சத்திபேதங்கள் படைப்பொருவகையாகவும் மூவகையுயிர்களும் அவற்றின் பேதமாகிய உயிர்த்தோற்றமு மொருவகையாகவும் ஆணவும் மாயை காமியம் வையிந்தமம் திரோதாயியென்னும் பாசங்களின் பேதங்கள் படைப்பொருவகையாகவும் மந்திரம் பதம் என்னம் புவனமாகிய இவற்றின் பேதங்கள் படைப்பொருவகையாகவும் நால்வகைத்தோற்றமும் ஏழ் வகைப்பிறப்பும் என்பதுதான் தூறியும் யோனிபேதங்ஞாமாகிய நாடோறுஞ் செய்யும் படைப்பொருபேதமாகவும் படைப்பைப்புவகையாம்—வளர்ப்பதுவு மொடுக்குவதும் வகையிவையையெந்தாம் - திதியும் சங்காரமுந் முன்னொன்ன றுவகையையும் வளர்ப்பதும் ஒடுக்குவதும்—உத்தமமாந் திரோதானம்வெளியிருளாக்க லுயர்பொய்யையெய்யாக்கல் கலாதிகளிலிறுத்தல் லெத்தனையோதத்துவத்து மிறையுணராதாக்க லிச்சையினச்சுறுவித்த லென

வைந்தாம் வகையே - அவற்றுள் உத்தமமான திரோதானமும் பிரபஞ்சத்தை மெய்யாக்கல் சிவனைப் பொய்யாக்கல் தத்துவங்களிற் செலுத்துதல் அந்தத் தத்துவங்களோடே கூடியறியச்செய்தே அறிவிக்கும் பொருளைக் காட்டாமல் மறைத்தல் கண்மத்தையே ருசிப்பித்தலாக ஐத்துவகைப்படும். ஏற்று, சங்கார முமைந்தென்பதற்கு உதாரணம். “அறிவார்தமக்கறிவாய்நிற்றலாமயன்மாலவர்கள் பிறவாகிமீளவவர் வினைக்கூட்டல்பிறங்குபாச முறையாயவைதனைநீக்கன் முறைமறைப்பித்தல்பின்னும் நெறியாவெவற்றையுநீக்கல் சங்காரத்தினீதிகளே” என்னுஞ் சூத்திரத்தார் காண்க.

(அ)

உண்ணிலையினின்றளித்த லுருவுகொண்டேயளித்த

லோருருவில்வெளிப்படநின்றளித்தனா

மெண்ணமறக்கூட்டன்மந்திரத்தினுளரித்த

லெனவைந்தாமனுக்கிரகமிவையிருபத்தைந்துங்

கண்ணுதன்விறைதன்மைபடர்க்கைமுன்னிலையாக்

காணுமவைதனிலியற்றுங்கருதுமகரத்தான்

றிண்ணமைம்பானொன்றின்முத லுமாயுயிராய்ச்

சேர்த்துடனேநிற்பதுபோற் சிவனுஞ்சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) உண்ணிலையினின்றளித்தல் - அனுக்கிரகமும் விஞ்ஞானகலர் முதலாயினுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற முறைமையிலே நின்று தன்னையுணர்ந்துதல்—உருவுகொண்டே யளித்தல் - பிரளயாகலர் முதலாயினுக்கு மானும் மழுவும் சதுப்புயமும் திரிநேத்திரமுமாகிய தன் வடிவுகொண்டு முன்னின்றிரட்சித்துவிதெல்—ஒருருவில் வெளிப்படநின்றளித்தல் - சகலருக்குச் சித்தசித்தெங்கும் பூரணமானவனுளபடியால் தன்வடிவெல்லாங் கருத்துமானுடனாக வெளிப்படவந்திரட்சித்தல் — நாளு மெண்ணமறக் கூட்டல் - தேவர் மானுடர் முதலாயினுக்குப் பக்குவ மிகுதியாலே வேடமாறித் தோன்றி மெய்யறிவித்தல்—மந்திரத்தினுளரித்தல் - மந்திரஞ் செபந் தவமிருதிகளினால் ஆங்குத்தோன்றி யனுக்கிரகித்தல்—எனவைந்தாமனுக்கிரகம் - என்றித்த முறைமையிலே அனுக்கிரகமு மைந்துபேதமாய்—இவையிருபத்தைந்துங் கண்ணுதன்விறை தன்மை படர்க்கை முன்னிலையாக் காணுமவைதனிலியற்றுங் இத்தக் கிருத்திய மைத்துவகையாகிய இருபத்தைந்துங் நெய்நீக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் முறைமையிலே நடத்திச் செய்யாரிற்பன்—கருதுமகரத்தான் ரிண்ணமைம்பானொன்றின் முதலுமாயுயிராய்ச் சேர்த்துடனே நிற்பதுபோற் சிவனுஞ்சேர்ந்தே - விசாரிக்கப்பட்ட அகரமென்னும் அக்கரம் எனையெழுத்துப்போல வடிவுபடினும் இவ்வுக்கரங்கட்கெல்லாம் முதலுமாய் உயிருமாய் நிற்குமுறைமைபோலச் சிவன் எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் முதலுமாய்ப் பிராணனுமாய் நிற்பன். ஏ-று.

தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூன்றில் தன்மையாவது பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளாயும், அகார உகார மகார வந்து நாதம் என்னும் அக்கரங்களாயும் நடத்துகை; முன்னிலையாவது அவன் அவள் அதுவென்னும் பிரபஞ்ச முன்னிலையாக நடத்துகை; படர்க்கையாவது பூரணமான வகையிலே அசரீரியாயும் திருமேனி வியாபித் தும் நடத்துகை. அகரம் ஐம்பத்தோரட்சரமாகிய உயிர்க்கும் மெய்க்கும் முதலாம். அகரம் விந்துவாதலால் ஏனை உயிரின் உச்சாரணமுடிவில் விந்துவே முடியுமாதலால் எல்லா எழுத்துக்குமுயிருமாம். (௯)

பழுப்பாயகல்லுமணலரக்குச்சேர்ந்த
பணைசாணையதுவுமொளிபடிகந்தானு
மழுக்கிலிரவியுங்கண்ணுமாண்வழுமுயிரு
மலைகடனீருப்புமுடனலருமதனறையுந்
தழற்பாயவயமுமுடன்காட்டமுமவ்வனலுந்
தருமனலும்புனலும்போற்றற்பரமுமுயிரும்
முழுப்பான்மையொத்தலாற்சொல்வார்சொல்லு
முறைமையெலாமொப்பனபோல்முடிந்துமுடிவிலவே.

(இ-ள்.) தற்பரமுமுயிரும் - சிவனும் ஆன்மாவும் நிற்குமுறைமையென் றோலவென்னில்—பழுப்பாய கல்லும் மணலரக்குச் சேர்ந்த பணைசாணையது வும் - சிவப்பேறிய கல்லுப்போலவும் மணலும் மெழுகுஞ்சேர்ந்த சாணைபோல வும்—ஒளி படிகந்தானும் அழுக்கிலிரவியுங் கண்ணும் - படிகஞ்சேர்ந்த வன் னம்போலவும் கண்ணுமாதித்தனும் போலவும்—ஆணவமுமுயிரும் அலைகடனீ ருப்பும் - ஆணவமுலு மான்மாவும் போலவும் கடலுமுப்புநீரும்போலவும்— உடனலருமதன் நறையும் தழற்பாயவயமுமுடன் காட்டமுமவ்வனலும் - புதிய பூவுங் கந்தமும்போலவும் எரியும் பொதிந்த இரும்பும்போலவும் விறகும் அக்கி னியும்போலவும்—தருமனலும் புனலும்போல் - நீருமனலும்போலவும்—முழுப் பான்மை யொத்தலாற் சொல்வார் - முழுத்தன்மையுமொத்திருத்தலாற் சொல் வார்கள்—சொல்லுமுறைமையெலா மொப்பனபோல் முடிந்து முடிவிலவே - இப்படிச்சேரலு முவமைகளெல்லாமொக்குமென முடிந்தாலும் ஒத்துநிலாது மேற்பட்டுநிற்குத்தன்மை முத்தல்வனுக்குள்ளாதலால் அவனாலே பஞ்சகிருத்தி யம் நடத்தப்படும். எ-று. (௧௦)

சுகம்படைத்தல்வினையாட்டுத்தானெனலுமாகுந்

தன்கருணையேயதுவுஞ்சாற்றக்கேணி

மிகும்பவத்தாலரணையறியாக்கன்முள்ளான்

க்கவிருளதுதிர்க்கமேலமுக்காங்கலைக்குத்

தகும்படியேயுவுர்சாணியிட்டறுக்குமதுபோற்
 மனுக்ரணபுவனபோகஞ்சார்மாயை
 தொகும்படியுட்படுத்திப்பின்பெல்லாஞ்சுத்த
 மாய்த்துடைத்துப்பரவுண்மைபார்த்திடவைத்திடுமே.

(இ-ள்.) சகம்படைத்தல் வினையாட்டுத்தானெனலுமாகும் - இப்படியாகிய சிவன் இந்தப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யவேண்டிய தென்னையென்னில் இவன் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்வதனை வேதமார்க்கத்துள்ளார் லீலையென்பார்கள்; அதற்கு ஆன்மாக்களை இதாக்கிப்படுத்தியோ வினையாடுவதென்னும் வக்கம் வருமாத்தலால் ஆன்மாக்களை அனுக்கிரகம்பண்ணுதல் காரணமாகும்—தன்கருணையேயுதுவுஞ் சாற்றக்கேணீ - இந்நூலுடையார்க்கந்தக் கிருத்தியம் கருணையாலாகிய கிருத்தியமென்பது கருத்து. அவைவருமாறு நீ கேட்பாயாக—மிகும்பாவத்தாலரணியறியாக் கன்மமுளவால் - ஆணவமேலீட்டாவே சிவனையறியாதது வே மிக்க பாவமாதலால்—மிக்கவிருளது தீர்க்க - இந்த மிக்கபாவம் போகவேண்டி — மேலழுக்காவ் கலைக்குத் தகும்படியே யுவுர் சாணியிட்டறுக்குமது போல் - மேலழுக்கான புடைவைக்கு அவ்வழுக்கு நீக்கவேண்டிச் சாணாகம் உவரமுதலிய பிசைந்து மீளக்கழுவுமளவில் அவ்வழுக்குக் கூடப்போவதுபோல —தனுக்ரணபுவனபோகஞ் சார்மாயை தொகும்படியுட்படுத்தி - தனுக்ரணபுவனபோகமாக மாயையையவிரித்து ஆன்மவகையை இதற்குள்ளாக்கி — பின்பெல்லாஞ் சுத்தமாய்த்துடைத்துப் பரவுண்மைபார்த்திட வைத்திடுமே - பின்பு ஆணவம் மாயை கன்மமெல்லாஞ் சேரநீக்கிப் பரஞானத்தைத் தரிசித்திருக்கவும் வைக்கும் அந்தச் சிவம். ஏ-று.

(கசு)

படைப்பானேனந்தவறியாமையோக்குதற்காம்
 பலயோனிவளர்ப்பானேன்வினைப்பானையறியத்
 துடைப்பானேன்பிறந்துமுன்மவினைப்புமாதத்
 தோன்றாமலாக்குவதென்றொடர்ச்சிதொலைவளவா
 மெடுகதனைப்பதென்னேரேகருணைகண்டா
 யிவையோதானேனிதற்கேயிசையச்சேய்யும்
 படித்தனவாற்கருணைவழிப்பாலவாகும்
 பாரமோவெனிற்பரைக்குமிதைக்கீருநெப்பணியே.

(இ-ள்.) படைப்பானேனந்தவறியாமை போக்குதற்காம் - கருணையாலே சிவன் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யல் ஆன்மாக்களை மாயாவுடலிலே யிடவேண்டுமானேனென்று வினவில் அவ்விடத்தான்மார்க்களுக்கு அறியாமையாகிய மலம் நீக்குதல் காரணமாகவாம்—பலயோனி வளர்ப்பானேன் வினைப்பான்மையறிய - ஆன்மாக்களைத் திட்செய்யவேண்டுமானேனென்றவிடத்து அவ்வாறு செய்த வினை துய்ப்பித்து நீக்குதற்காம்—துடைப்பானேன் பிறந்துமுன்மவினைப்புமாத -

சங்காரம் பண்ணுவது எந்தக் கருணையென்று வினாவியவிடத்து மான்மயிலே மொத்துண்டுதிரியு மிளைப்புமாற வைப்பதாம்—தோன்றும் லாக்குவதென் தொ டர்ச்சி தொலைவளவாம் - திரோதானஞ் செய்வானென்றவிடத்து இப்படிப் போதூந் தொடர்ச்சியில் வினைதொலையும்ளவுஞ் செய்த காவலாம்— எடுத்தனை ப்பதென்னேரே கருணைகண்டாய் - அனுக்கிரகமேதென்னின் நேரே அருள் செய்து திருவடிவைப்பதாம்—இவையோதானெனி னிதற்கேயிசையச்செய்யும் படித்தனவாற் கருணைவழிப்பாலதாகும் - இந்த நாலுகன்மமும் கருணையான படி கன்மத்தொலைக்கை திருவருட்டிடமாதலால் அது கருணையின்பகுதியேயா மாதலாலே செய்கின்றதாம்—பாரமோவெனில் - இப்படிக் கிருத்தியஞ்செய்யும் னாவில் விகாரப்படுகின்றனோவென்று வினவில்—பரைக்கு மிறைக்கும் நடுப்ப னியே - அந்த விகாரம் பரமாகிய பராசத்திக்குஞ் சிவனுக்கும் நடுநிகழ்ச்சியா ருந் தொழிலாம். எ-று. (கஉ)

மன்னவிசற்பமறநிற்பவெவ்வுயிருமுண்டாய்
வளர்த்திறந்துபோவதுவும்வளரிரவிற்ப
வுண்ணெருப்புக்கற்காலவரவிற்தமலர
வுறைகாக்குமதுமொருவனுதரத்துள்ளா
வெண்ணிலுயிர்பிறந்துவளர்த்திறப்பதுவும்பலா
மிருங்கடல்மீன்பிறந்துவளர்த்திறப்பதுவும்நரராம்
வண்ணவுயிர்வாய்ச்சொல்லாய்வளர்த்திறப்பதுவும்போல்
வசமறவிவ்விறைநிற்பவுயிரிறந்துவருமே.

(இ-ள்.) மன்னவிசற்பமறநிற்பவெவ்வுயிருமுண்டாய் வளர்த்திறந்துபோவதுவும் - பூமியாதாமுய்ச் சலியாதுகிடப்பச் சர்வான்மாக்களும்திலே தோன்றி வளர்த்திறந்துபோந் தன்மைபோலவும்—வளரிரவிற்பவுண்ணெருப்புக்கற்கால வரவிற்த மலரவுறை கரக்குமதும் - அதுவுமன்றிச் சூரியன் சலியாதுநிற்பச் சூரியகாந்தத்து நெருப்புப்பிறக்கவும் தாமரைமலரவும் நீர்சுவறவும் நடக்குந்தன் மைபோலவும்—ஒருவனுதரத்துள்ளா எண்ணிலுயிர் பிறந்துவளர்ந் திறப்பது வும் - ஒருவனுதரத்துள்ளே அநேக ஆன்மாக்கள் அவன் சலிப்பற்றிருக்க உண் டாய் வளர்த்திறந்துபோந் தருதிபோலவும்—பாலாமிருங்கடல் மீன்பிறந்து வள ர்த்திறப்பதுவும் - பெரிய பரற்கடலிற் பால் சலிப்பற்றிருக்க அதிலே மீன்கள் பிறந்து வளர்த்திறந்துபோந் தன்மைபோலவும்—நரராம் வண்ணவுயிர்வாய்ச் சொல்லாய் வளர்த்திறப்பதுவும்போல் - மனிதராகிய, அழகிய ஆன்மாக்கள் விகாரமற்றிருப்ப அவர்வாய்ச்சொல்லாய் அநேகஞ்சொற்றொன்றி வளர்த்திறக்கு மதுபோலவும்—வசமறவவ்விறைநிற்ப் வுயிரிறந்துவருமே - அந்தக் கர்த்தா மண் போலவும் சூரியன்போலவும் உதரம்போலவும் பாத்கடல்போலவும் வாக்குப்போ லவும் வசமறநிற்ப ஆன்மாக்கள் கிர்த்தியப்பட்டு ஒருமுறைமை இப்படியாம். எ-று. (கங)

தந்தைதாய்தம்மகவைத்தம்வழியினிறுத்தத்
 தனையிட்டமடித்தனுவர்தன்கண்ணினோய்க்கு
 முந்தவேபொருளமீய்ந்துரிப்பிக்குநெறியு
 முடிமன்னன்மகவைத்தானூர்ந்தமுறையு
 மந்தவர்கள்செயலெல்லாங்கருணையாகு
 மப்புதல்வர்க்குத்துக்கம்போலப்பின்சுகமா
 மிந்தவகைசிவன்மன்னையறிவளவுமெல்லாக்
 கன்மமுஞ்செய்வித்தகற்றியின்பாக்கியிடமே.

(இ-ள்.) தந்தை தாய் தம்மகவைத் தம்வழியினிறுத்த - உலகத்து மாதாரீ
 வும் பிதாவும் புத்திரரைத் தமதுவழியி னிறுத்தவேண்டி. — தனையிட்டமடித்தி
 மவர்தன் கண்ணினோய்க்கு முந்தவேபொருளமீய்ந்துரிப்பிக்கு நெறியும் - வில
 ங்கிட்டும் மாறுகொண்டடித்தும் கண்ணிற் பில்லத்திறீகுத் தனமீய்ந்துரிப்பித்
 தும்—முடிமன்னன் மன்மகவைத் தானூர்ந்த முறையும் - ஓரச்சன் மன்புதல்
 வனைத் தேரிகீழ்ப்போட்டு நடத்திய அதுவும்—அந்தவர்கள் செயலெல்லாங்
 கருணையாகும் அப்புதல்வர்க்குத் துக்கம்போலப் பின்சுகமாக - ஆகிய இவைக
 ளெல்லாமவர்மேல் வைத்த அருளேயாகும் அப்புதல்வருக்குத் துக்கம்போலா
 ய்ப் பின் சுகமாய்வினையும்—இந்தவகை சிவன்மன்னையறிவளவு மெல்லாக் கன்
 மமுஞ் செய்வித்தகற்றி யின்பாக்கியிடமே - இந்த முறைமைபோலச் சிவனுந்
 தன்னையறிவளவும் எந்தக்கன்மமுஞ் செய்வித்துத் தன்செயலென்றறிந்து தன்
 வசனானபின்பு வினையகற்றிச் சுகத்தையனுபவிப்பிக்கும். எ-று. (௧௪).

பதி பசு பாசங்கட்கு உருவம் சொரூபம் சுபாவம் விசேடம் வியாத்தி
 வியாபகம் குணம் வன்னம் தெரிசனம் ஸந்தியாகிய
 பத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கிச் சிவனுக்கு
 முன்னர்க் கூறுகின்றார்.

சிவனுருவமானந்தஞ்சொரூபமிச்சாநூனந்
 திகழ்கிரியைசுபாவமசைவற்றுநிற்றல்
 நவவிசேடமாதியந்தமறுகையேவியாத்தி
 நாமிடமெங்குநிறைவாகும்வியாபகந்தான்
 புவியிற்கல்லிற்காண்டல்குணங்கருணைநிறத்தான்
 பொருந்தினர்பொருந்தியதேயாகுங்காட்சி
 யவமில்சுகாதீதத்தப்புறத்ததாகு
 மருஞ்சுத்திபதையாதங்கழ்ந்தறானே.

(இ-ள்.) சிவனுருவமானந்தம் - இப்படி நடத்தப்பட்ட சிவனுக்கு உருவம்
 யாதென்னில் ஆனந்தமே ஷட்வகம் — சொரூப் மிச்சாநூனந் திகழ்கிரியை

சொருபமாவது இச்சாளுனக்கிரியைகள் கூடியதாம்—சபாவமசைவற்று நிற்றல் - சபாவமாவது அசைவற்றுநிற்கு முறைமையாம்—நவவிசேடமாதியந்தமறுகை - விசேடமாவது புதுமையாகத் தோற்றுதலு மீறுமற்றிருக்கை—வியாத்தி நாடுமீடெங்கும் நிறைவாகும் - வியாத்தியாவது எங்குமென்று சொல்லப்பட்ட எவ்விடமும் நிறைந்துநிற்கை—வியாபகந்தான் புவியிற் கல்லிற்காண்டல் - வியாபகமாவது கமரீற்றேன்றியும் கல்லீற்றேன்றியும் வானின்முனையிற் சாணையில் வியாபித்துத் தோன்றல்—குணங் கருணை - குணமாவது காருணியமாகை—நிறந்தான் பொருந்தினர் பொருந்தியதேயாகும் - நிறமாவ தியா பொருவர் யாதொன்றாகக் குறித்தார் அந்தந்த நிறமாயிருக்கை—காட்சியவமில் சுகாதீதத் தப்புறத்ததாகும் - தரிசனமாவது சிவப்பேறென்னுந் தரிசனத்தறிக —அருஞ்சுத்தி பதையாதங்கழந்தரானே - அரிய சுத்தியாவது போதம் முனை யுட்குழந்தாவதாம். ௭-று.

உருவம் முதலிய பத்துக்கும் உ-ம். “மேவுருபசொருபசபாவம் விசேடம் வியாத்தி தாவூவியாபகங்குணமேவன்னந்தான் - ஓவந் தெரிசனஞ்சுத்தியெனச் சேர்ப்பைபத்து மருள்பசபாசங்கட்குமாம்.” என்பதனுலறிக. உருவமென்றது வடிவை. சொருபமென்றது நிலைவடிவை. வியாத்தியென்றது நிறைவை. வியாபகமென்றது நிறைவின்மேலிடுதலை. (கரு)

பராசத்திக்குருவமாதி கூறுகின்றார்.

பரைக்குருவமாதியந்தம்பரத்தல்சொருபந்தான்
பழுதிலாவோங்கொளியாஞ்சபாவம்பரனுக்
குரைத்தவிச்சாளுனக்கிரியைகொடுப்பதுவா
முயர்விசேடஞ்சிவனுக்குன்னினதாய்நிற்றல்
தெரித்தகுணம்விட்டமறைப்பாதலேவியாத்தி
சிவமளவும்வியாபகமைந்துருவாகித்திரிதல்
விரித்தநிறஞ்செம்மைதெரிசனமொளியாய்விரிதல்
மிகுசுத்திபரத்தொடுயிர்மேவுதலாம்விதியே.

(இ-ள்.) பரைக்குருவமாதியந்தம் பரத்தல் - சிவனை நீங்காத பராசத்திக்கு இப்பத்துக்கையில் உருவுமாவது சுத்தமாயை அசுத்தமாயையெங்கும் நிறைந்து பரனளவுண்டாகை—சொருபந்தான் பழுதிலாவோங்கொளியாம் - சொருபமாவது ஒருக்காலங் கேடுபடாது நின்று பிரகாசிக்கும் பிரகாசமாம்—சபாவம் பரனுக்குரைத்த விச்சாளுனக் கிரியைகொடுப்பதுவாம் - சபாவமாவது தன் முதலாகிய பரனுக்கு இச்சாளுனக் கிரியையென்னும் பேதங்களைக் கொடுப்பதாம்—உயர் விசேடஞ் சிவனுக்குன்னினதாய்நிற்றல் - மிக்க விசேடமாவது அந்தப்புர நெந்தக்கருமத்தை யெந்தவடிவை யுன்னினான் அலையுமையாய் நிற்பதாம்—தெரித்தகுணம் விட்டமறைப்பாதலே - குணத்தெரிக்குவீகாலத்தஞ்

ஞானங் கூடாமலிருப்பதாம்—வியாத்தி சிவமளவும் - வியாத்தியாவது அந்தப் பர னெவ்வளவுங் டவ்வளவும் நிறைதல்—வியாபக மைந்துருவாகித் திரிதல் - வியாபகமாவது பரை ஆதி. இச்சை ஞானம் கிரியையெனத் தொழில்வேற்றுமை படத் திரிவது—விரித்த நிறஞ் செம்மை - நிறத்தை விரித்துச் சொல்லில் சிவந்த ஒளியாய் விளங்கல்—தெரிசன மொளியாய் விரிதல் - தரிசன்மாவது ஒளியாக எங்கும் விரிதல்—மிகுத்தி பரத்தொயிர் மேவுதலாம் வீதியே - மிகுந்த சுத்தியாவது இந்தப் பரையைவிட்டுச் சிவத்தொயிர் கூடுதலாம் விரித்துச்சொல்லில். எ-று. (கசு)

இச்சாசத்திக்குருவமுதலியன கூறுகின்றார்.

இச்சைதனக்குருவமசைவித்துநிறம்

லெவ்வுருவுக்குஞ்சத்தியாகையேசொருப

மெச்சுசுபாவமுயிருக்கனுக்கிரகம்புரிதல்

விசேடமுருவருக்கலப்பாய்மேவலாகு

முச்சவியாத்தியுந்திரோதமளவும்வியாபகந்தா

னுருவுகுருவாயளித்தல்குணமிறையோடுமவு

நச்சுவித்தல்காணுநிறநற்பிராசாதம்

நற்காட்சியிதுகாண்டல்குத்திபரையயப்பே.

(இ-ள்.) இச்சையினுக்குருவ மசைவித்துநிறம் - பரையில் வியாத்தமா கிய நாலுசத்திகளில் இச்சாசத்திக்கு உருவமாவது சர்வான்மாக்களுந் தன்செய் லிலசையத் தான் வையிந்தவத்தை யாட்டுவித்து நிறம்—எவவுருவுக்குஞ் சுத் தியாகையே சொரும் - சொருபமாவது சிவன்கொண்ட வழிவுகளுக்கெல்லாம் அவற்றிற்கேற்பச் சுத்தியாயிருப்பது—மெச்சு சுபாவ முயிருக் கனுக்கிரகம் புரி தல் - எல்லாராலும் துதிக்கப்பட்ட சுபாவமாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபைசெ ய்கை—விசேட முருவருக் கலப்பாய் மேவலாகு - விசேடமாவது உருவுக்குரு வாய் அருவுக்கருவாய் உருவாருபமுமாகை—உச்ச வியாத்தியுந் திரோதமளவும் - உயர்ந்த வியாத்தியுந் திரோதானசத்தி யளவாகும்—வியாபகந்தான் உருவு குரு வாயளித்தல் - வியாபகமாவது சாம்பவியாகிய குருவடிவாதல்—குணமிறையோ டுமவு நச்சுவித்தல் - குணமாவது சிவனையறியவேண்டுமென்னு மாகையை ஆன் மாக்களுக்குண்டாக்குகை—காணு நிறம் நற்பிராசாதம் - நிறங் காணுமிடத் துப் பிராசாதவடிவு மிச்சத்தியெயிர்தலால் அப்பிராசாத நிறங்களே நிறமாம் - நற் காட்சியிதுகாண்டல் - இதனை நன்றாகத் தெரிசிக்குமுறைமையெப்படியெனின் முன்னெண்ணிய எட்டுநிலைமையுமுடையதொரு சத்தியெனவறிகை—சுத்திப ரையயப்பே - சுத்தியாவது பரையிறைவி லொடுங்குமுறைமையறிதலாம். எ-று.

ஞானசத்திக்குருவமுதலியன கூறுகின்றார்.

*ஞானத்திற்குருவறிவுசொருபமுயிராகை

நண்ணுமுவுயிர்நடத்தல்குபாவவிசேடந்தரின்

மூலபகபாசங்கள்கூட்டுமைவியாத்தி,

மருவிச்சையளவுவியாபகந்தரினவ்வுருவுக்

கானகுணமாய்நிறனிற்றமெந்தவுருவா
மந்தவுருப்போனிற்றல்குணந்தனைக்காட்டாமை
யேனையவத்தெரிசனந்தான் தன்செயலற்றிடமா
மிதிற்சுத்திபரையுடனேயேய்வதெனவுரையே.

(இ-ள்.) ஞானத்திற்குருவறிவு - ஞானசத்திக்குருவமாவது சர்வான்மாத்த
னம் செய்ததனையறிவது—சொரூபமுயிராகை - சொரூபமாவது எல்லா ஆன்
மாக்களுக்கும் அறிவுக்கறிவாய் நின்றல்—நண்ணு மூவுயிர் நடத்தல் சுபாவம் -
சுபூவமாவது விஞ்ஞானகலர்க்கு மிக்க அறிவாயும் பிரளயாகலர்க்கு ஒப்பறிவா
யும் சகலர்க்குத் தாழ்ந்தவறிவாயுஞ் செய்கை—விசேடந்தான் மானபசுபர்சங்
கள் கூடாமை - விசேடமாவது தான் கூடிநின்றும் அஞ்ஞானமும் மாயையுந்
தன்னுடன் கூடாமை நின்றல்—வியாத்தி மருவிச்சையளவு - வியாத்தியாவது
இச்சாசத்தியளவாம்—வியாபகந்தா னவ்வழவுக்கானகுணமாய் நின்றல் - வியாப
கமாவது சிவன்கொண்ட வழவுகட்குக் கரணங்கள் குணங்களாகை—நிறமெந்த
வுருவா மந்தவுருப்போல நின்றல் - நிறமாவது சிவன்கொண்ட வழவுகளுக்கான
நிறமாகை—குணந்தனைக்காட்டாமை - குணமாவது தானுயிராயிருந்துந் தன்
னைத் தோன்றாமலின்றல்—ஏனையவத் தெரிசனந்தான் தன்செயலற்றிடமாம் -
இச்சத்தியின் தரிசனமாவது தன்செயலற்றவிடத்திற் பிரகாசமாம்—இதற் சுத்தி
பரையுடனே யேய்வதென வுரையே - இதன் சுத்தியாவது பரையுடனே கூடு
தெனச் சொல்லுக. ௭-று.

(கடி)

கிரியாசத்திக்குருவமுதலியன கூறுகின்றார்.

கிரியையினுக்குருவுலகு கரணமாகை
கிளர்சொரூபமுயிர்த்தொழிலைக்கிளப்பலாகுந்
தெரியுமதிற்சுபாவமைந்தொழிலைச்செய்த
நிகழ்விசேடந்தான் தவங்கள்செய்துகாட்ட
லுரியகுணமுக்குணத்தைச்செலுத்தலேவியாத்தி
யுருவளவுவியாபகந்தானுருவநேகமாகை
பரவுதெரிசனமிதனைக்காண்டல்சுத்தி
பரையுடனறிநம்பலவன்னங்களுமாய்ப்பகரே.

(இ-ள்.) கிரியையினுக்குருவுலகு கரணமாகை - கிரியாசத்திக்குருவமாவது
பிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சொரூப வழுவாயும் பிரவஞ்சம் நடத்துவார்க்குக் காரண
மாகியிருத்தல்—கிளர்சொரூப முயிர்த்தொழிலைக் கிளப்பலாகும் - மேலாகிய
சொரூபமாவது ஆன்மாக்கள் கிரியையை எழுப்புவது—தெரியுமதிற் சுபாவமைந்
தொழிலைச் செய்தல் - சுபாவமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடத்துகை—நிகழ்
விசேடந்தான் தவங்கள் செய்துகாட்டல் - விசேடமாவது தான் திஷ்ணையறி
யுத்தாய் அச்சிவினேனோக்கித் தலும்பண்ணி ஓடுநெறிசெய்யுமெனக் கிட்டல்—

உரியருண முக்குணத்தைச் செலுத்தலே - ருணமாவது ஆன்மாக்களது ருணத்திரயங்களை நடத்தல்—வியாத்தியுருவளவு - வியாத்தியாவது சகளமேனியுண்டானவளவாம் —வியாபகந்தா னுருவநேகமாகை - வியாபகமாவது ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது பதினென்று பதினாறு இருபத்தைந்து முப்பத்தெட்டாக அநேகம் வடிவமாகுதல்—பரவு தெரிசன மிதனைக்காண்டல் - மிக்க தரிசுனமாவது இம்முறைமையெல்லாமறிதல்—சுத்தி பரையுடனும் நிறம்பல வன்னங்களுமாய்ப் பகரே நிறம்பலவன்னங்களுமாய்ச் சுத்திபரையுடனமென் மாறுக - நிறமாவது வடிவுதோறும் பேதித்தலாகவும் சுத்தியாவது பரையுடனே கலப்பாகவுஞ் சொல்லுக. எ-று.

(உக)

பதியிலக்கணமுற்றிற்று.

பசு விலக்கணம்.

ஆன்மலக்கணங் கூறுகின்றார்.

கண்ணுபசுவர்க்கமெண்ணிறந்துமலத்தாலே
நாளுமறைப்புண்யிராந்தாளையறிவரிதாய்ப்
பண்ணியபாவந்தன்னான்மாயாகாரியத்திற்
பரனருளா லுருமருவியிருவினையின்பகுதி
யெண்ணுமளவால்வடிவுங்கன்மமுமாறிக்கொண்
டிற்றந்துபிறந்திருஞ்சுவர்க்கநரகிடையூடாடிப்
புண்ணியபாவங்கடுலையொத்தகாலீப்
பூதநாயகனருளாற்பூரணத்துற்றிடுமே.

* (இ-ள்.) கண்ணுபசுவர்க்க மெண்ணிறந்து - வருகின்ற பசுவர்க்கத்தைச் சொல்லுமிடத்து அளவுகடந்து—மலத்தாலே நாளு மறைப்புண்டு - அஞ்ஞானத்தாலே எப்போது மறிவுமறைக்கப்பட்டு—உயிராந்தாளையறிவரிதாய்ப் பண்ணியபாவத்தன்னால் மாயாகாரியத்திற் பரனருளா லுருமருவி - உயிராயிற்றுந் திருவடியையறியாது ஆணவமலத்தின் பந்தத்தினாலே அனாதியே மாயையால் உடலுங் கரணங்களுஞ் சிவனுனுண்டாக்க அவற்றைப்பற்றி — இருவினையின்பகுதி யெண்ணுமளவால் வடிவுங் கன்மமுமாறிக்கொண்டு - அதனாற் செய்யுமிதாகிதங்களாகிய புண்ணியபாவுத்துக்கீடான தேகங்களை மாறியெடுத்துக்கொண்டு—இறந்துபிறந்திருஞ்சுவர்க்க நரகிடையூடாடி - சென்ன மரணங்களையுற்று ஆகாயம் பூமி பாதாளங்களுக்கிடையே யுலாவி—புண்ணியபாவங்கடுலையொத்த காலீப் பூதநாயகனருளாற் பூரணத்துற்றிடுமே - புண்ணியபூமியென்றும் ஐல

யொத்தவீடத்து ஆன்மநாயகராகிய பரமசிவன் தமது திருவருளாலே மலங்க ளைக்கித் தன்னைத்தரிசிப்பிக்க அவ்வான்மாவும் பரிபூரணத்திலே யொன்றுபட் டுவதும். (உலகம்). (உலகம்).

அவ்வான்மா மலசம்புந்த வேறுபாட்டால் மூலவகை

யென்று கூறுகின்றார்.

இவ்வுயிருமூலவகையாம்விஞ்ஞானகலர்க

ளெழிற்பிரளயாகலர்கள்சகலர்களென்றிவரி

லவ்வகையேயாணவமுமானவமும்வினையு

மாணவமும்வினையுமாயையுமன்றுமாகுஞ்

செவ்வையிலத்திரோதமுடன்சுத்தமாயை

சேரமூலவகைக்குமுளவவரிள்முன்னோர்

கவ்வுமலத்தோர்மலம்போய்ஞானமானோ

ரெனக்காட்டுமவ்விரண்டினாலுவகைகணிக்கும்.

(இ-ள்.) இவ்வுயிரு மூலவகையாம் - இப்படி யெண்ணிறத்தாகச் சொல்ல ப்பட்ட ஆன்மநாயகம் மூன்றுவகையாம் இவையநாதியெயுள்ளன—விஞ்ஞான கலர்க ளெழிற்பிரளயாகலர்கள் சகலர்களென்று - அவை விஞ்ஞானகலரெ ன்றும் சிறந்த பிரளயாகலரென்றும் சகலரென்றும் மூன்றுவகையாகச் சொல் லப்படும்—இவரிவ்வகையே யாணவமும் ஆணவமும் வினையு மாணவமும் வினையு மாயையு மன்றுமாகும் - இம்மூவரில் அடைவே விஞ்ஞானகலர் ஆண வம்மலத்தாரென்றும், பிரளயாகலர் ஆணவமும் கன்மமுமென்னு மிருமலத்தாரெ ன்றும், சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னு மும்மலத்தாரென்றுஞ் சொ ல்லப்படும்—செவ்வையிலத்திரோதமுடன் சுத்தமாயை சேரமூலவகைக்குமுள - மாமாயை திரோதாயியென்னு மிரண்டுமலமும் மூலவகையான்மாக்களுக்கு முள அவை கூட்டியெண்ணிடத்து விஞ்ஞானகலர் மும்மலத்தார் பிரளயாகலர் நான்மலத்தார் சகலர் ஐம்மலத்தாரெனப்படும்—அவரின் முன்னோர் கவ்வுமலத் தோர் மலம்போய் ஞானமானோ ரெனக்காட்டு மவ்விரண்டின் நாலுவகைகணி க்கும் - இன்னும்மூலவரின் விஞ்ஞானகலர் தீர்த்ததுகளோர் தீர்த்ததுகளோ ரென இரண்டிவ்வகையாம். ஆதலாவது மலம்நீங்கினோர் மலம்நீங்காதோரென் னும். அவ்விரண்டிவ்வகையும் ஒவ்வொன்றிலிரண்டாக நாலுவகையாம். எ-று.

விஞ்ஞானகலரென்றது ஞானத்தாலே கலையையகன்றோரை. பிரளயாகல ரென்றது பிரளயகாலத்திலே கலையையகன்றோரை. சகலரென்றது எல்லாக் கலையுங் கூடினோரை. கலையென்றது கலாதிக்கை. கலை அசுத்தமாயையிலே முன்னே தோற்றப்பட்டது. கலைநீங்க ஐம்மலங்கடும் நீங்குமென்பது பேர்த நும் விஞ்ஞானகலரின் நால்வகையும் மேலே கூறப.

விஞ்ஞானகவர் பிரளயாகலர்வகை கூறுகின்றார்.

தீர்த்ததுகளோர்வேதமுதன்ஞானமூர்த்தி
திகழட்டவித்தேசர்சிறந்தவிருவகையாஞ்
சேர்ந்ததுகளோர்சத்தகோடிமந்திரர்கள்
சேருசதாசிவராதியிருவகைச்சீர்பின்னோர்
வாய்ந்தவப்பயனினைமந்திரநாயகராம்
மலமிரண்டோர்நால்வகையர்புனநாயகரும்
நேர்ந்தமேலோருமார்நூற்றொருபத்தெட்டு
சீசரர்ங்கீழ்ப்போகநிலையருமாநிறுத்தே.

(இ-ள்.) தீர்த்ததுகளோர் வேதமுதன் ஞானமூர்த்தி திகழட்டவித்தேசர் சிறந்தவிருவகையாம் - முன்சொன்ன நால்வகையோரில் தீர்த்ததுகளோர் வேத மூர்த்தி ஞானமூர்த்திகளாகிய மூர்த்திபேதங்கொருவகையும் அட்டமூர்த்திக் கொருவகையுமாக இரண்டுவகையாம். இவர்களுக்குத் திரோதாயியாம்—சேர்ந்ததுகளோர் சத்தகோடிமந்திரர்கள் சேருசதாசிவராதியிருவகைச்சீர் - துகள் திராதோரும் சத்தகோடிமந்திரர்கள் சதாசிவர்முதலிய மந்திரநாயகர் என இருவகையினராம்—பின்னோர் வாய்ந்தவப்பயனினை மந்திரநாயகராம் - பின் சொல்லப்பட்ட சதாசிவர்முதலாயினோரே சிறந்த விபுண்ணியத்தால் மந்திர நாயகராவார்—மலமிரண்டோர் நால்வகையர் - இருமலராகிய பிரளயாகலரும் நாலுபேதமாம்—புனநாயகரும் நேர்ந்தமேலோருமார் நூற்றொருபத்தெட்டு சீசராம் கீழ்ப்போக நிலையருமா நிறுத்தே - அந்தமலமிரண்டுடையோரில் புன நாயகரும் மேற்பதமிச்சித்திருப்பார் நூற்றுப்பதினெட்டு ருத்திரர்களும் கீழ்ப் போகமிச்சித்திருப்பார் நூற்றுப்பதினெட்டு ருத்திரர்கள் இரண்டுபேதமுமாக நால்வகையாம். எ-று.

ஞானமூர்த்திகள் நித்தியத்துவம் பெற்றோர். அட்டவித்தேசராவார் அனந்தர், சூக்குளிர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, சேகண்டர், சிகண்டி ஆகிய இவரே. மந்திரரேழுக்கோடியாவார் நமவொருக்கோடி சுவாகாவொருக்கோடி சுதாவொருக்கோடி வெளஷ்டி ஒருக்கோடி வசதி ஒருக்கோடி படுவொருக்கோடி உம் ஒருக்கோடியாகும். நமவென்பது இருடிசுட்டும், சுவாகாவென்பது தேவர்கட்கும், சுதாவென்பது மாதிருபிரீதிகட்கும், வெளஷ்டிவென்பது பூதமுதலியவற்றிற்கும், வசதிவென்பது மானுடீர்க்கும், படுவென்பது உக்கிரவிக்கிரகங்களுக்கும், உம்மென்பது ஆஞ்ஞைத்தலைவர்கட்குமாம். புனநாயகர் இருநூற்றிருபத்துநாலு புனனங்கட்குக் கர்த்தாவாவார். மேற்பதமிச்சித்தேவர் பதமூர்த்திகள்; அவர் வீரேசர் சேகண்டர் முதலிய நூற்றுப்பதினெண்மர். இவ்விருவதும், முதல்வராம். கீழ்ப்போகநிலையராவார் மேலே சொல்லும் புரியட்டகத்தோடு திரியுமிருவகையர். இந்நால்வகையும் பிரளயாகலபேதமாம். (உஉ)

சகலர்வகை கூறுகின்றார்.

குறித்தகீழோர்புத்தியாங்காரமனமுங்
கோதில்சத்தாதியாம்புரியட்டகத்தர்
நிறுத்தசகலத்தோர்களையன்மாலேமுதலா
நிகழ்நகரீரூகுநிலைவித்துப்பைவேர்
மறித்துமுட்டையிலவளர்வபத்தொன்பாநூர்வ
வருபதினைந்தாகுமாப்பறவைநீருறைவ
வறைத்தபங்குபத்தமர்ப்பதினென்றென்பா
னருநரெண்பத்துநான்குநூரூயிரமாம்.

(இ-ள்.) குறித்தகீழோர் புத்தியாங்காரமனமுங் கோதில்சத்தாதியாம் புரியட்டகத்தர் - பிரளயாகலரிற் கீழ்ப்போகநிலையராவார் முன் கூறப்பட்ட மனம் புத்தியாங்காரமும் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்களுமாகிய வெட்டுக்கருவியுஞ் சேர்ந்த புரியட்டகதேவிகளாம்—நிறுத்தசகலத்தோர்களையன்மாலேமுதலா நிகழ்நகரீரூகும் - இனிச் சகலராவார் பிரமா விட்டுணு முதலாக நகவுலகத்தாரீராகச் சொல்லப்படும்—நிலை வித்துப் பைவேர் மறித்து முட்டையில் - இச்சகலரும் நால்வகைப் பிறப்பையடைவார்கள் அவை வித்திற்கேன்றுவனவும் கருப்பையிற்றேன்றுவனவும் வெயர்விற்கேன்றுவனவும் முட்டையிற்றேன்றுவனவுமாம்—வளர்வ பத்தொன்பான் - இந்நால்வகையில் எழுவகைப்பிறப்பையடைவார் பரிசுவித்திரியமொன்றால் வளர்வனவாகிய தாவரம் பத்தொன்பது நூரூயிரமும் இவைவித்திற்கேன்றுவன—ஊர்வவருபதினைந்தாகும் - ஊர்வன பதினைந்து நூரூயிரமாம் இவை வெயர்வினும் முட்டையினும் பிறந்து ஈரநிலவு மூவறிவு மூடையனவாம்—மாப்பறவை நீருறைவவறைத்தபங்கு பத்து - நான்காலையுடையனவும் பறப்பனவும் நீருறைவனவுமாகிய இம்மூவகையும் பத்துப்பத்து நூரூயிரமாக முப்பதுநூரூயிரமாம். இவை வெயர்விற்கேன்றுவனவும் பையிற்றேன்றுவனவும் முட்டையிற்றேன்றுவனவுமாய்ச் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்த மென்னும் புலன்களைந்தும் நான்கறிவு மைந்தறிவுமாயிருப்பனவாம்—அமரர் பதினென்று - தேவர்கள் பதினெருநூரூயிரம். இவர்கள் கருப்பையிற்றேன்றி எட்டறிவுமுதல் நானூற்றைம்பது குணியறிவையுடையர்—ஒன்பானரு நரர் - மானுடர் ஒன்பதுநூரூயிர பேதமாம். இவரும் கருப்பையிற்றேன்றிச் சித்தமுதலா நறிவுடையவாயிருப்பர். இவர் ஒருகாலர் நக்கினர் நீர்வாழ்வார் யானைக்காதர் காக்கைமூக்கர் முதலிய பேதமாம்—எண்பத்துநான்கு நூரூயிரமாம் - ஆகத் தொகை எண்பத்துநான்கு நூரூயிரபேதமென்று சொல்லப்படும். எ-று.

வேர் கொம்பு கொடி கிழங்கிவையினும் பிறப்பவைகளையும் சேர்வித்தென்றார். கருப்பையினும் ஒருநாழிகைமுதல் பத்துநாழிகைவரையும் வகைமாறுடர் தேவர் நான்காலியிம்மூவகையுமாம். வெயர்வில் ஊர்வனவும் சிலபறவைகளும் பிறக்கும் முட்டையில் பறவையும் ஊர்வனவும் நீருறைவனவும் பிறக்கும் என அறிக.

ஆன்மாக்களுக்குருவமாதி கூறுகின்றார்.

உயிர்க்குருவம்ஞானதிபானெனதுசொருப
முற்றகருவியின ளவுபற்றலேசுபாவம்
வியர்க்குணங்காட்டியதறிகைகருவிதன்னின்
மேலிகைவிசேடமுடறன்ன ளவும்வியாத்தி
யயார்ப்பில்வியாபகமட்டசித்திவன்ன
மதுவேசிற்றறிவாகுமனைத்துந்தானாய்ச்
செயற்படாததுகாட்சிசுத்தியுண்மை
தெரியத்தான்மெரியாதுசிறக்குநிட்டைகானே.

(இ-ள்.) உயிர்க்குருவம் ஞானதி - இவ்வான்மாக்களுக்கு வழுவாவது மீ
யையிற்றேன்றிய இச்சாஞானக் கிரியையாம்—யானெனது சொருபம்—சொரு
பமாவது உருவத்தின்மேலிட்ட யானெனதென்பது விசேசனை—உற்ற கருவியி
ன ளவு பற்றலே சுபாவம் - சுபாவமாவது கூழை கருவியுடனே பற்றுகை—
வியர்க்குணங் காட்டியதறிகை - சிறப்பிக்குங் குணமாவது அறிவித்தாலறிவது
—கருவிதன்னின் மேலிகை விசேடம் - இவற்றிற்கு விசேடமாவது கூழை
கருவியுடன் மேலிட்டறிகை—உடறன்ன ளவும் வியாத்தி - வியாத்தியாவது
பரிசுமூள்ள ளவும் நிறைதல்—அயார்ப்பில் வியாபகமட்டசித்தி - வியாபகமாவது
சாதனைகளால் அணிமா மகிமா லகிமா கிரிமா ஈசத்துவம் வசித்துவம் பிராத்தி
பிராகாமியம் என்னுமட்டசித்திகளானிறைதல்—உன்னமதுவே சீற்றறிவாகுங் -
நிறமாவது கிஞ்சிஞ்ஞென்பது—அனைத்துந் தானாய்ச் செயற்படாததுகாட்சி
தெரிசனமாவது பாசமும் பசத்துவமும் நீங்கித் தனக்கெனவோர் செயலற்றிச்
சிவன்செயலலாற் றனக்கொரு செயலில்லையெனக் காண்பதாம்—சுத்தியுண்மை
தெரியத் தான்மெரியாது சிறக்கு நிட்டைகானே - சுத்தியாவது தற்போதமழு
ந்தச் சிவபோதீம் மேலிகையாகிய நிஷ்டையாம். எ-று.

அட்டசித்தியாவன: அணிமா கதிரெழுதுகளினுஞ் சிறுகல்; மகிமா அண்
டகோளையினும் பெருத்தல்; லகிமா பஞ்சினும் கொய்தாதல்; கிரிமா இருப்பு
மலையினுங் கனத்தல்; ஈசத்துவம் எவற்றிற்குந் தலைமையாதலி; வசித்துவம் யாவ
ரும் வணங்குகிறதல்; பிராத்தி நினைத்தவிடத்தே செல்லுதல்; பிராகாமியம் தா
னிருந்தவிடத்திலே யொற்றையுமுழைத்தல். (உச)

பசுவிலக்கணமுற்றிற்று.

பாச விலக்கணம்.

ஆணவவிலக்கணங்கூறுகின்றார்.

ஆணவமாமலமுயிராயனாதியாக

வகத்துண்மணியரவுஞ்செம்பிடையமருங்களிம்பும்

பேணுநீருப்புடனே நெருப்படக்கும்விறகும்

பெருகுநெல்லிற்றனிமும்பிறங்குகண்ணிவிருளுங்

காணுமதுபோலென்றுமொன்றாகியநேகங்

சுலைகள்சத்தியாய்க்காலந்தொறுங்குறைதல்செய்து

கோணுதலொன்றின்றியேயேணுயிரைமறைத்துக்

குறித்திடலாம்வகைநிற்குறித்துமதுகேளே.

(இ-ள்.) ஆணவமாமலமுயிரை யனாதியாக வகத்துண்மணியரவுஞ் செம்பிடை யமருங் களிம்பும் பேணுநீருப்புடனே நெருப்படக்கும்விறகும் பெருகுநெ ல்லிற்றனிமும் பிறங்குகண்ணிவிருளுங் காணுமதுபோ லென்றுமொன்றாகி - பாச முறைமை சொல்லுமிடத்து ஆணவமலம் மூலகையான்மாக்களையும் மணியை யடக்கிய பாம்புபோலவும் பொன்னையடக்கிய செம்பிற் களிம்புபோலவும் நீரை யடக்கிய வுப்புபோலவும் நெருப்பையடக்கிய விறகுபோலவும் அரிசியைமறை த்த தவிடுபோலவும் கண்ணைமறைத்த விருள்போலவும் எக்காலமும் அறிவை மறைத்தொன்றாகி—அநேகங்குலைகள் சத்தியாய் - அநேகர் தொழில்பொருந் திய சத்திபேதங்களையுடைத்தாய்—காலந்தொறுங் குறைதல் செய்து - பக்குவ ப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குக் காலங்கடோறும் தன்சத்தி கெடுவதுஞ் செய்து— 'கோணுதலொன்றின்றியே யேணுயிரைமறைத்துக் குறித்திடலாம் வகைநிற்கும்' நிறுத்துமதுகேளே - மாயை, கன்மங்கள்போல மாறிவருநலின் றி வலியையுடை யவுயிர்களை ஒருகாலத்துந் தோன்றாமல் மறைத்துத் தன்னைத்தரிசியாது தரிசித் தார்க்குக் குறித்தறியலாம்படி சகசமாய்நிற்கும் இம்மலத்தின் 'நிறுத்துங்கருமங் களும் மேலேகேட்பாயாக. ஏ-று. கோணுதல்-பேதித்தல். ஏன்-வலி. (உரு)

ஆணவமலத்தினுருவமாகி கூறுகின்றார்.

தீதவருவிருள்சொருபமறியாமையுண்ணல்

நீலையாயசுபூவமவத்தைப்படுத்தனாநம்

வைத்தகுணமறிந்தவற்றையீளமறப்பித்தல்

வருவிசேட்மெல்லையினிற்றன்சத்தியாய்த

லொத்தவியாபகம்பரணமுயிருமறியாம

லுடனிறறல்வியாத்திமூலகையுயிருமுதல்

அத்தினிறங்கருமைதரிசனமிதனையறித

லதிற்குத்திரீங்கியருளுடனிற்பததுவே.

(இ-ள்.) நித்தவுருவிரூள் - இவ்வாணவமலத்திற்குக் கெடாதவுருவமாவது அஞ்ஞானம்—சொரூபமறியாமையெண்ணல் - சொரூபமாவது ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானத்தைச்செய்தலாம்—நிலையாயசுபாவ மவத்தெத்ப்பெத்தல் - நிலையாகிய சுபாவமாவது அவத்தைகளை யுண்டாக்கல்—நாளும் வைத்தருணமற்றிற் தவற்றை மீளமறப்பித்தல் - நாடோறும் வைத்தருணமாவது 'முன் கற்றறிந்தவற்றைப் பின் மறக்கப்பண்ணுதல்—வருவிசேடமெல்லையினின்றன் சத்திமாய்தல் - பொருந்திய விசேடமாவது பாகப்பட்டவெல்லையிலே தனதுசத்திமீளுதல்—வியாத்திமூலகையிருமுறுதல் - வியாத்தியாவது மூலகை ஆன்மாக்களாவும் நிற்றல்—ஒத்தவியாபகம் பரனுமுயிருமறியாம லுடனின்றல் - ஒப்புாகிய வியாபக மாவது தன்னையும்விவையும உயிரறியாமற் கூடநின்றமறைத்தல்—அத்தினிற் றங்கருமை - அவ்வாணவமலத்தின் நிறங் கருமையாம்—தரிசன மிதனையறிதல்—தரிசனமாவது இம்முறைமையெல்லா முடையது ஆணவமமென்றறிதல்—அகிற்சுத்திரிங்கி அருளுடனிற்பததுவே - அதன் சுத்தியாவது ஆன்மா பராசத்தியுடனே சேர்ந்தவவதரமாம். ஏ-று. (உ-ஞ)

இம்மலமும் ஆன்மாவும் சம்பந்தமென்பது நிறுத்திக் கூறுகின்றா:

இறைபேதமுயிரென்னிற்சுகதுக்கம்வேண்டா

வில்லையுயிரென்னின்முத்திசொல்லவேண்டா

குறியின்மனமுதலானவுடல்புசிக்குமென்னிற்

குலவியபாசஞ்சடமாம்மலம்வினைசெய்யறியா

நிறையுமரன்சந்நிதியாலுண்டாகுமென்னி

னீடொளியுநிறையிருளுங்கூடிநிற்கவறியா

செறியுமுடலிடத்திலுயிரிலையாகின்மலங்கள்

சிவன்றனக்காம்வினைதானேதேடிச்சேர்ந்திடாவே.

(இ-ள்.) இறைபேதமுயிரென்னிற் சுகதுக்கம் வேண்டா - சிவன் சிவான் மாவாகவே யுள்ளது ஆன்மாவென்று வேறில்லையென்று கூறில் சுகதுக்கப்பட் டெவருதலாம் சிவபேதமல்லவாம்—இல்லை யுயிரென்னின் முத்தி சொல்லவே ண்டா - ஆன்மாவில்லையென்று கூறிற் சாயுச்சியஞ் சேர்வாரில்லையாம்—குறியி ன்மனமுதலான வுடல்புசிக்குமென்னிற் குலவியபாசஞ்சடமாம் மலம்வினைசெ ய்யறியா - சிலர் மனமே யான்மாவென்பர் சிலந்பூத்தியென்பர் சிலர் நித்தமெ ன்பர் சிலர் புமானென்பர் சிலர் புருடனென்பர் இப்படியே பாசங்களை யான்மா வென்னில் பாசஞ் சடமாதலால் மலத்தோடுகூடிப் புண்ணிய பாவங்களைச்செ ய்யவு மனுபவிக்கவு மறியாவாம்—நிறையுமரன் சந்நிதியி லுண்டாகுமென்னில் னீடொளியும் நிறையிருளுங் கூடிநிற்கவறியா - அம்மனம் முதலானவை யறி யுஞ் சிவனது சந்நிதியிலென்னில் மனதிகள் இருளாகும் கிவனெனியாம் ஆத லால் இருளுமொளியுங்கூடி நிற்கமாட்டா—செறியு முடலிடத்தி லுயிரிலையா யின் மலங்கள் சிவன்றனக்காம் வினைதானே தேடிச்சேர்ந்திடாவே - பாசத்தாற்

செறிந்தவுடலிடத்தில் ஆன்மாவின் பெண்ணில் சிவனுக்கு மலங்களுமுண்டாம்
வினைப்பயனை சுகதுக்கங்கள் தானேதேடிச் சேர்வதில்லையாமாதலால் ஆன்மா
வுண்டென்றறிவாயாக. எ-று. (உஎ)

சுத்தமாயாவிலக்கணங் கூறுகின்றார்

திகழ்சுத்தமாயைநின்மலமானவழுவாய்ச்
சேரமூலகையான்மாவளவுமுளவாகி
நிகழ்சுத்தவோங்காரமுதன்முப்பத்தொன்று
நேராகவிரித்தட்டவித்தேசாநிலையாய்ப்
புகழ்சுத்தவணுசதாசிவர்களுருத்திரர்கள்
புவனேசர்முதலாயபோதபதர்க்கெல்லா
மகழ்சுத்தவீடுதனுவாதியாகி
யருண்ணானத்தால்விரிந்தங்கருட்குமிடமாமே.

(இ-ள்.) திகழ் சுத்தமாயை நின்மலமான வழுவாய் - விளங்கப்பட்ட சுத்
தமாயையையக் கூறுமிடத்து நின்மலவழுவாய்—சேர மூலகையான்மாவளவுமு
ளவாகி - மூலகை யான்மாக்களிடத்திலுஞ் சேர நிறைவுண்டாய்— நிகழ் சுத்த
வோங்காரமுதன் முப்பத்தொன்று நேராகவிரிந்து - எவற்றிற்கும் மேலாக விள
ங்கப்பட்ட ஒங்காரமுதல் முப்பத்தொருபேதமாக விரிந்து— அட்டவித்தேசர்
நிலையாய்ப் புகழ்சுத்தவணுசதாசிவர்க ளுருத்திரர்கள் புவனேசர் முதலாய போத
பதர்க்கெல்லாம் - அட்டவித்தேச ரின்புளவுமாகிப் புகழப்பட்ட சுத்தத்தை
யுடைய ஆன்மவர்க்கமாகிய சதாசிவர்கள் நூற்றிருபத்தெட்டுருத்திரர்கள் புவ
னேசர்முதலாகிய அறிவையுடைய பதமூர்த்திகளாகிய இவர்களுக்கெல்லாம்—
அகழ்சுத்தவீடு தனுவாதியாகி - மதிலாயும் சுத்தமான தனு கரண புவன போகம்
வீடு முதலானவையாயும் — அருண்ணானத்தால் விரிந்தங்கருட்கு மிடமாமே -
மெய்ஞ்ஞானம் மிக்கஞ்ஞானத்தும் அருளுக்குமிடமாய் நிற்கும். எ-று.

மூலகை யான்மாவளவு முளவாதல் விஞ்ஞானகவர் பிரளயாசகவர்களுக்
குத தனு கரண புவன போகமாயும் சகலர்க்கு வாக்காதி மந்திராகி கலாகி
களை நடத்தியும் கரணதிகளைப் பிரணவத்தானாததிலுஞ் செய்கை. முப்பத்
தொருபேதபாவனர் குழிலை, குண்டலி, பரம், பிரமம், வைந்தவம், மாயேயம்,
மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரோளி, சுத்தவித்தையாதி-டு,
தனுவாதி-சு. 'மாமாயை சூர்த்ருமையாதி வாக்கு-ச, நிவிர்த்தாதி கலை-டு, ஆக
கூக. இவற்றினிலைமை மேலேகூறுதும். (உஅ)

சுத்தமாயாகரியமுதிக்குமுறை கூறுகின்றார்.

பரமசிவன் தன்னுடையபுராசத்தியருளார்
புகர்முழிலைதனிதன்தேதானுமதில்லிந்து
வருமுழுவத்களசிவஞ்சத்தியெனுமபேரரு
முற்றவீந்துசத்தியிநிற்சாதாஞ்சியமதனிற்

மெரியுமகேசன் நன்னிற்சுத்தவித்தைமுன்னேத்
திகழ்வீர்துச்சத்தியினிற்செறிபஞ்சகலைவாச்
சுரையிலக்கரமைப்பத்தொன்றுமந்திரங்க
ளோரேழுமோடியுமுண்டாகுமருளுறவே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் நன்னுடைய பராசத்தியருளாற் பகர்முடிவாதனினுதற்
தோன்றும் - இந்தச் சுத்தமாயையிற்றேற்றங்களாவன: மேலான பரமசிவனு
டைய பராசத்தியாஞ்ஞையினிலே யிந்தக் குடியையாயி சுத்தமானியிலே பொ
ருநாதமுண்டாம்—அதில் விந்துவரும் - அந்த நாதத்திலே விந்துதோன்றும்—
அவைகள் சிவஞ்சத்தியெனும் பேராகும் - அந்த விந்து நாதங்களிரண்டும் சிவம்
சத்தியென்று பெயராம்—மற்றவிந்து சத்தியினிற் சாதாக்கியம் - அந்த விந்து
வருகி சத்தியினிற் சாதாக்கியம் தோன்றும்—அதனிற்மெரியுமகேசன் - அந்
தச் சாதாக்கியத்திற் காணப்பட்ட மகேசரன் தோன்றும்—தன்னிற் சுத்திவித்
தை - அந்த மகேசரத்திலே சுத்தவித்தை தோன்றும்—முன்னேத் திகழ்வீர்து
சத்தியினிற் செறிபஞ்ச கலைவாக்குரையி லக்கரமைப்பத்தொன்று மந்திரங்க
ளோரேழுமோடியுமுண்டாகு மருளுறவே - முன்சொல்லப்பட்ட விந்துவாயி
சத்தித்தத்துவத்திலே செறிந்த பஞ்சகலைகளும் நாலுவாக்கும் சொல்லோடு கூடிய
அக்கரமைப்பத்தொன்றும் சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் வேதமுதற் சகலசாத்
திரங்களுமுண்டாகும் சிவசத்தியதிற் பதிந்தவிடத்து. ௭-று.

இந்தத் தத்துவங்களுக்குக் காலமில்லையாதலாலே தோற்றமில்லையா
லும் முன்பின் வருமுறைமைநோக்கித் தோற்றமொடுக்கற் சொல்லப்பட்டது.
இந்தத் தத்துவங்களிலே சிவம் சத்தி சதாசிவம் மகேசன் உருத்திரன் நிற்கை
யாலே இவைகளையுமவர் வழவுகளாகச் சொல்லப்படும். கலைகளைத் தும் சத்திபே
தங்களாகிய அத்துவாக்களுக்கு முதலாய் எல்லாவுகிற்குத் தாரகமாய் நிற்கும்

சுத்தமாயைக்குருமாதி கூறுகின்றார்

ஒங்காரம்போலெல்லாம்வளைந்துநின்றலுருவ
மொருகேழுபடமாகவிரிதல்சொருபத்தான்
பாங்காகவொடுங்காதுநின்றலேசபாவம்
பகர்கிரியையளவாகும்வியாத்திவியாபகத்தான்
நீங்காதவறிவாதல்குணமுயிர்க்குஞானம்
நேரொத்துநிறைகுறைவாம்விசேடமருட்கிடமாம்
பாங்கினிறம்பழிகமுதற்காட்சியிதுகாண்டல்
பகர்சுத்தியுழிர்ருவீன்பாற்படுவதிதுவே.

* (இ-ள்.) ஒங்காரம்போலெல்லாம் வளைந்துநின்றலுருவம் - சுத்தமாயைக்
குருவாவது பிணைவம்போலெல்லாவற்றையு மடக்கிநிப்பது—ஒருகோடி பட
மாக வீந்தல் சொருபத்தான் - ஓருபமாவது பட்டம்போல வெங்குங் கோடிபே

தமாக விரிகை—பாங்காகவொடுங்காது நின்றலே சுபாவம் - இதன் முறைமையான சுபாவமாவது ஒருகாலத்துமொடுங்காது கிற்றல்—பகர்கிரியையளவாகும் வியாத்தி - வியாத்தியாவது முன்சொல்லப்பட்ட கிரியாசத்தியளவாம்—வியாபகந்தான் நீங்காதவறிவாதல் - வியாபகமாவது வாக்குக்களையும் அக்தரங்களாயும் கலைகளாயும் ஆன்மாவிற்கறிவித்து நிற்பது—குணமுயிர்க்கு ஞானம்நேரொத்து நிறைகுறைதாம் - குணமாவது உயிர்க்குச் சிவதத்துவமுதலியவற்றால் ஞானமாயும் கிரியையாயும் ஞானமங்கிரியையுமொத்தும் ஞானமேறிக் கிரியைகுறைத்தும் ஞானங்குறைத்து கிரியையேறியும் வருவிப்பதாம்—விசேடமருட்கிடமாம்—விசேடமாவது சுகளம் நிஷ்களம் சுகளநிஷ்களமாகிய சத்திவடிவுக்குஞ் சிவவடிவுக்குமிடமாகை—பாங்கினிறம் படிசுகம் - இதன்வடிவு படிசுகம்போல நல்லொளியும் மந்திரத்துவங் கூடுகிறமுமாம்—முதற்காட்சியிதுகாண்டல் - தரிசனமாவது இந்தற்கு முதலான காட்சிகளைக் காண்டல்—பகர்சத்தி யுயிரருளின்பாற் படுவதிதவே - சொல்லப்பட்ட சத்தியாவது ஆன்மாவானதருளுடன் சேரநிற்பது. எ-று. (௩௦)

அசுத்தமாயாவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

விளங்கசுத்தமாயை துடிவடிவாகிச் சலன
மேவிய்சுத்தஞ்சுத்தமிகவளவிச்சகலர்க்
குளங்கொள்தனுகரணமுடன் புவனபோக
முண்டாக்குங்காரணமாயொருகோடிபேதர்
துளங்கியனுக்களையொடுக்கிவிரித்துக்களம்
சுகதுக்கமொடுங்கவுமுற்பவிக்கவுந்தானிடமாய்க்
களங்கமதாயசுத்தமாய்நித்தமாயருளாற்
காரியப்பட்டிடுமிலதேற்கடல்வையமிலதாம்.

(இ-ள்.) விளங்கசுத்தமாயை துடிவடிவாகி - பிரவஞ்சமாக விளங்கப்பட்ட அசுத்தமாயையானது துடியினது வடிவுபோலவாய்—சலனமேவி - சஞ்சலத்தைப் பெருந்தி—அசுத்தஞ் சுத்த மிகவளவி - அசுத்தமுஞ் சுத்தமுங் கூடியிருப்பதாய்—சகலர்க்குளங்கொள்தனுகரணமுடன் புவனபோகமுண்டாக்குங்காரணமாய் - சகலருக்குளங்கொள்ளப்பட்ட தனுகரணமுடன் புவனபோகமென்னுமிவை யுண்டாத்தற்குங் கொடுப்பதற்குங் காரணமாய்—ஒருகோடிபேதர்துளங்கியனுக்களையொடுக்கி விரித்து—அநேக பேதமாகி விளங்கி ஆன்மாக்கள் தோன்றியொடுங்கும்படி செய்து—கன்மசுகதுக்கமொடுங்கவு முற்பவிக்கவுந் தானிடமாய் - கன்மமறிய சுகதுக்கங்கள் தோற்றவு மொடுங்கவுமாதாரமாகி—களங்கமதாய் - அஞ்ஞானமே சுபாவமாய்—அசுத்தமாய் - அசுத்தமென்றபெயரையுடைத்தாய்—நித்தமாய் - அழியாததாய்—அருளாற் காரியப்பட்டிடுமிலதேற் கடல்வையுமிலதாம் - இது திருவருளாற் காரியப்பெற இவ்வசுத்தமாயையிலையாயிற் கடல்சூழப்பெற்ற இவ்வுலகமில்லையாம். எ-று. (௩௧)

அசுத்தமாயாகாரியமுதிக்குமுறைமை கூறுகின்றார்.
மன்னுமதோமாயைதனிலனந்தேவருளால்
வருங்காலநியதிகலைவித்தையாரகந்தான்
முன்னையக்கலைபினுருத்திரனருளான்மூல
முக்குணங்கண்மூலமாமவ்வியத்தமதனி
ஊன்னுசித்தமதிப்புத்தியாங்காரமதுதா
னுடன்மூன்றாந்தைசதம்வைகாரிபூதாதி
யென்னுமுதன்மனம்வாயிலைடக்கருமேந்திரிய
மெருங்கடையிற்சத்தாதியிதிப்பூதமெழுமே.

(இ-ள்.) மன்னுமதோமாயைதனி லனந்தேவருளால் வருங்கால் நியதி கலைவித்தையாரகந்தான் - நிலைபெற்ற அசுத்தமாயையிலே அட்டவித்தியேசர ில் அனந்ததேவர் திருவருளிதலே காலமும் நியதியும் கலையும் வீததையும் அராகமுமாகிய வைந்துகருவிகளுந் தோன்றும்—முன்னையக்கலையினுருத்திரன ருளால் மூலம் - முன்சொல்லப்பட்ட அந்தக் கலையிலே அட்டவித்தியேசரரில் உருத்திரதேவருளாலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்—முக்குணங்கள் - அந்த மூலப்பிரகிருதியிலே முக்குணங்களுந் தோன்றும்—மூலமாமவ்வியத்த மதனி ஊன்னுசித்தம் - மூலமவ்வியத்தமானவதரத்திலே சித்தந் தோன்றும்—அதிற் புத்தி - அந்தச் சித்தத்திலே புத்திதத்துவந் தோன்றும்—ஆங்காரம் - அந்தப் புத்தியிலே ஆங்காரந்தோன்றும்—அதுதானுடன்மூன்றாந்தைசதம்வைகாரிபூதா தியென்னும் - அந்த ஆங்காரந்தான் முன்னைய முக்குணங்களோடு கூடும் அது தைசதவாங்காரம் வைகாரிகாங்காரம் பூதாதியாங்காரமென மூன்றுவித மாம்—முதல்மனம்வாயில் - இவற்றில் சாத்துவிதருணத்தையுடைய தைசத்வா ங்காரத்திலே மனந்தோன்றும்; இதிலே சுரேத்திரம் தொக்கு சீசு சிங்குவை ஆக்கிரணமாகிய ஞானேந்திரியமைந்துந் தோன்றும்—இடைக் கருமேந்திரி யம் - ராசதருணத்தையுடைய வைகாரியாங்காரத்திலே வாக்குப் பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தமாகிய கன்மேந்திரியமைந்துந் தோன்றும்—எழுங்கடையிற்சத் தாதி - தாதுதருணத்தையுடைய பூதாதியாங்காரத்திலே சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தமாகிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளுந் தோன்றும்—இதிந்நீதமெழுமே - இந்தத் தன்மாத்திரைகளில் சத்தத்தில் ஆகாயம் பரிசத்தில் வாயு ரூபத்தில் அக்கினி ரசத்தில் அப்பு கந்தத்தில் பிருதுவியாகப் பஞ்சபூதங்களுந் தோன்றும். ஏ-று. உன்னுதல் - தோன்றிதல். (௩௨)

அசுத்தமாயைக்குருவமாகி கூறுகின்றார்.

இதற்குருவமசைவித்துநிற்றல்சொருபந்தா
னெழிற்றுடிபொலிருதலையும்விரிதல்சுபாவுய்யாய்
யதைப்பெருகமெய்யாக்கல்வியாத்திகண்ம
வன்னுக்களெல்லையாபகமெய்தினுனவன்ன

முதற்குணமேவினைக்கீடாமாதல்விசேடத்தான்
மூலவுடனாலவுடனிறம்பெண்மைகருமை
யிதிற்காட்சிவிதற்பெல்லாமறிதல்சுத்தி
யெழிற்பாசவறிவெல்லாமிறந்துநிறற்காணே.

(இ-ள்.) இதற்குருவ மசைவித்துநிறல் - இந்த அசுத்தமாயைக் குருவ மாவது பிரபஞ்சமா யசைவித்துநிறல்—சொருபந்தானெழிற்றுடிபோ விருத லையும்விரிதல்—சிறந்த சொருபமாவது துடிபோல இருதலையும் விரித்துநிற் றல்—சபாவம் பொய்யதைப் பெருகமெய்யாக்கல் - சபாபமாவது பொய்யை மெ ய்யாக்காநிறல்—வியாத்தி கன்மவனுக்களெல்ல - வியாத்தியாவது கன்மத்தை யிச்சித்த ஆன்மாக்களானவு முண்டாயிருத்தல் - வியாபகமே யதினானவன் னம்— வியாபகமாவ ததிலே நானாவன்னமாயிருக்கை—முதற்குணமே வினைக்கீ டாமாதல் - இதற்கு முதலான குணமாவது கன்மத்துக் கீடாகமாறுதலாம்— விசேடத்தான் மூலவுடனாலவுடல் - விசேடமாவது குக்குமவுடம்பு தூலவுடம் பாகை—நிறம் வெண்மை கருமை - நிறமாவது வெண்மை கருமை கூடிநிற் றல்— இதிர்காட்சி விகற்பெல்லாமறிதல் - இதில் காட்சியாவது விகற்பங்க ளெல்லாமறிவது—சுத்தியெழிற்பாசவறிவெல்லா மிறந்து நிறற்காணே - சுத் தியாவது பாசவறிவு நீங்கிப் பசுனானத்துறுதலாகக் காண்க. எ-று.

அசைவிப்பது மாயைகளால் அறிவைப் பேதிப்பது. துடிபோலாதல் பூழிருந்தும் கீளேழும் மேலேழுஞ்செல்ல விரிந்துமிருத்தல். சபாவம் தன் னெமய்யெனத் தோற்றுவித்தல். வியாத்தி பிரளயாகலுநிற் சிலர் கீழ்நோக்கி னுபோகத்தை யிச்சிக்கையாற் கன்மவனுக்க ளெல்லையெனப்பட்டது. நானா வன்னம் வியாபகமென்று தேவர்கள் சந்திராதித்தர்வடிவு நின்மகமானவொளி பற்றி. வினைக்கீடாகமாதல் நால்வகைத்தோற்றத் தெழுநகைப் பிறப்பாகமாறு தல். குணம் தனு ஏரண் புலன போகம் வினைக்கீடாதல். மூலவுடல் தூலவு டல் தூலதேகம் குக்குமதேகம் புருடதேகம் மாயாதேகமெனப் பேதித்து நிற் பது. வெண்மை கருமை நிறமாவது சந்திர சூரியர்க்குச் சுத்ததேகமும் நரகினர் முதலோருக்குப் பாவதேகத்தையும் கொடுத்தல். (கூ)

கன்மமலத்திலக்கணங் கூறுகின்றார்.

கன்மங்குன்றன்மாதன்மங்கள்வடிவாகுங்
'கருதுசாதிவடிவுபுசிப்பெனமுன்றாங்காணு
தொன்மையுடற்குமைத்தனுமேல்வருதனுமாமறித்
தோன்றிநிற்குமனத்தொடுங்குஞ்சுத்தமாயியினி
னுன்னுமனவாக்குக்காயுங்களினுனுண்டா
முயருந்தெய்விகமானிகமுமுற்பவடிவிகமு
மென்னுமில்வயசேதனசேதனத்தினுரு
ழிதுமுன்னேயுதினாமகல்விலாதென்றும்.

(இ-ள்.) கன்மந்தான் தன்மாதன்மங்கள்வழவாகும் - கன்மமல்லாது தன்மம் அதன்மமேவழவாகும்—கருது சாதி வடிவு புசிப்பென மூன்றாம் - எண்ணத்தக்க சாதி வடிவு புசிப்பென மூன்றுபேதமாம்—காண - இது மாயையிற் சார்ந்திருக்கும்வல்லது தனித்து வடிவாகக் காணப்படமாட்டாது—தொன்மை உடற்கமைத்தலும் மேல்வருதலுமாயிற்றுத் தோன்றிநிற்கும்மனத்து - உடலுக்கேதுவாகிய சஞ்சிதமும் அமைத்ததாகிய பிராரத்தமும் மேலுடற்கேதுவாகிய ஆகாமிய முமாக மாறி மனத்திலே தோன்றி நிற்கும்—ஒடுங்குஞ் சுத்தமாயையினில் - இக்கன்மஞ் சுத்தமாயையிலே யொடுங்கும்—உன்னுமனவாக்குக் காயங்களுினு லுண்டாம் - நினைக்கின்ற மனத்தாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் வந்துதோன்றுவதாம்—உயருந்தெய்விகமான்மிகமும் உற்பவதிசும மென்னும் - மேலாகிய தெய்வீகமென்றும் ஆன்மீகமென்றும் பவுடீகமென்றும் மூன்று பேதமாம் உ இவை அசேதன சேதனத்தினகும் - இந்தக் கன்மமேறும்விதம் அசேதனச்சேதனத்தினவாகும்—இஃது முன்னையுழிநு மகல்விலாதென்றும் - இவ்வினை முன்னையுழின்பாலதாகவரும்; எப்போதும் ஆன்மாக்களை வீரீடராது. எ-று. (ஊ);

இதுவுமது.

உடலின்திக்கன்மமிலாக்கன்மமிலாதுடலு
முண்டாகாவிரண்டுமொக்கவுண்டானபடிதா
னடர்மலமேயனாதிபுளவவ்வறியாமையதா
மதுகன்மமதனுக்காவுடலுண்டாமவைதா
முடன்முன்றும்நெல்லுக்குத்தவிமெய்யுமுனையு
முறுசெம்பிற்களிம்புடனேசிவப்புநாற்றமும்
விடவரிதாயனாதிபாய்நிற்குமிவைதன்னை
மேவுமுன்பின்னென்போர்விதியறியாதவரே?

(இ-ள்.) உடலின்திக்கன்மமிலா - கன்மமல்ல உடலில்லாவிடத் துண்டாகாது—கன்மமிலா துடலுமுண்டாகா - இந்தக்கன்ம மில்லாதபோது உடலுமில்லையாம்—இரண்டு மொக்கவுண்டான படிதான் - இவ்வினையு முடலுங்கூட உண்டானமுறைமைதான்—அடர்மலமேயனாதிபுள அவ்வறியாமையதாம் அது கன்மம் - ஆணவமலமே ஆன்மாவுக் கனாதியாயுள்ளது அம்மலத்தாற் சிவனையறியாததுவே கன்மமாம்—அதனுக்காவுடலுண்டாம் - அது நீக்குதற்கே உடலிடப்பட்டதாம்—அவைதாமுடன் மூன்றும் நெல்லுக்குத் தவிமெய்யும் முனையு முறுசெம்பிற்களிம்புடனே சிவப்பும் நாற்றமும்பேசல் விடவரிதாய் அனாதியாய் நிற்கும் - அம்மலங்கள்மூன்றும் கூடுமுறைமையையெண்ணுமிடத்து நெல்லுக்குத் தவிமெய் உமியும் முனையும்போலவும், செம்பிற்குக் களிம்பும் சிவப்பும் நாற்றமும்போலவும் அநாதியாய்நிற்கும்—இவைதன்னை மேவும் முன்பின்னென்போர் விதியறியாதவரே - இவற்றை அநாதியென்று கூறுது முன்பின்னெனச் சொல்லுபவர்கள் சிவாகமங்களைக் கற்றறிந்தவரே. எ-று.

நெல்லுக்குத் தவிடு ஆணவம்; உமி மாயை; முளை கன்மம். செம்பிற்குக் களிம்பு ஆணவம்; சிவப்பு மாயை; நாற்றம் கன்மம் என்பதறிக. (நரு)

கன்மமலத்திற் குருவமாதி கூறுகின்றார்.

வினைக்குருவமறம்பாவஞ்சொருபஞ்சாதி

மிகுமாயுவுணவுசுபாவம்பிரியாதாகை

தனக்குவியாத்தியுஞ்சுத்தமாயையெல்லே தூலந்

தருகுக்குமமிரண்டுத்தக்கவியாபகமாம்

நினைப்பில்லுணமனத்தைவிடாதிருத்தல்விசேடந்தா

னிறைகுறைதலுக்கீடுமுன்பின்னாவருதல்

நனிப்பினிமிருள்வெளியேகாட்சியிதுகாண்டல்

நாளுமரன்செயலாகைசுத்தியெனநாட்டே.

“(இ-ள்.) வினைக்குருவம் அறம்பாவம் - இவ்வினைக்குருவமாவது புண்ணிய பாவங்கள்—சொருபஞ் சாதி மிகுமாயுவுணவு - சொருபமாவது சாதி ஆயுப்போ துமாம்—சுபாவம் பிரியாதாகை - சுபாபமாவது புசிப்புத் தொலையுமளவும் நீங்காது நிறம்—தனக்கு வியாத்தியுஞ் சுத்தமாயையெல்லே - இக்கன்மத்தின் வியாத்தி யாவது சுத்தமாயையளவும்— தூலந்தருக்குமமிரண்டுத் தக்க வியாபகமாம் - பொருந்திய வியாபகமாவது தருகியாகிய தூலதேகம் குக்குமதேகமளவுமாம்— நினைப்பில்லுணம் மனத்தைவிடாதிருத்தல் - இவ்வினையின் குணமாவது ஆன் மீக்கள் மனத்தை விடாதிருத்தல்—விசேடந்தானிறை குறைதலுக்கீடு முன் னின்னாவருதல் - விசேடமாவது ஏற்றக்குறைதலுக்கீடாக மாறிக்கூடுவது—நனி ப்பினிமிருள்வெளியே - பெரிதாகச் சொல்லப்பட்ட நிறம் கறுப்பும் வெரு ப்புமாம்—காட்சியிதுகாண்டல் - தரிசனம் இதன் முறைமையை யறிவது— நாளுமரன்செயலாகை சுத்தியென நாட்டே - சுத்தியாவது எப்போதும் தன் செயலற்றுச் சிவன்செயலாய் நிற்பதாம். எ-று. பொருந்திய வியாபகமாவது தருகியாகிய தூலதேகம் குக்குமதேகமளவுமாம். (நசு)

திரோதானத்தினிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

திரோதழலமிறைசத்தியான்மாவைக்கன்மஞ்

பேருமளவாசில்லச்செறிவுநீங்களவும்

விரோதமுறைபோலொக்கமறைப்பாகநின்ற

மிக்கதுதான்மிகுமாயைவிரித்தறிவுபொருந்தி

வரோத்யமாம்வேதங்கள் பலகலைகளாய்ந்து

வரினும்றியாதவகைநிரவும்தனாசிப்

பராவருளைமலமெனவும்பகர்வரதுதானே

பாமனை யுங்கருணையினுற்றெழிப்புறப்பண்ணிடுமே.

(இ-ள்.) திரோதமலமிறைசத்தி - திரோதானமாவது மலமென்றுபெயராயினும் இறைவனது சத்தியம்—ஆன்மாவைக் கன்மஞ்செருமளவாகி - ஆன்மாக்களைக் கன்மம்மேவுமளவும் மறைத்து—மலச்செறிவுநீங்குமளவும் விரோதமுறை போலொக்க மறைப்பாக நின்று - மலச்செறிவு நீங்குமளவும் விரோதித்தவர் போல மறைப்பாக ஒக்கமறைத்துநின்று—மிக்கதுதானமிகுமாயை விரித்தறிவு பொருந்தி - மேலான அந்தத்திரோதானந்தான் மிகுத்தமாயையவிரித்து அதனாள்ள கலாதி ஞானங்களைக் கொடுப்ப அதனைப் பொருந்தி—ஓரோதயமாம் வேதங்கள் பலகலைகளாய்ந்து வரினுமறியாதவகைநிரவும் - சீரேட்டமான வேதங்கள் அறுபத்துநான்குலைகள் பஞ்சவதிகாரங்களாய்ந்தாலுங் கன்மவளவிற்கு விவையறியாது மறைத்து நிற்கும்—அதனைப்பராவருளை மலமெனவும் பகர்வரதுதானே பரமனையும் கருணையினும் நெரிவுறப்பண்ணிமே - ஆதலால் இந்த மேலான அருளான திரோதானச்சத்தியை மலமென்றுஞ் சொல்லுவர்; கன்மபாகத்தில் அந்தச்சத்தி பதிந்த அவதரத்திற் சிவனையும் நெரியும்படி கருணைசெய்யும். எ-று.

திரோதானசத்தியினுருவமாகி கூறுகின்றார்.

ஆதியுருவிருளொளியே சொருபமாடி.

யதுபோலவகம்புறமாஞ்சபாவமலம்போல்கை

சோதிதொழில்வியாத்திவியாபகந்தான் தன்னிலைமை

தோன்றாதவிரவியுமன்கணிற் போற்றோன்ற

நீதில்குணத்துலையொப்புப்பண்ணல்விசேடந்தான்

சேர்ந்ததுவேமெய்யாக்ககிறஞானவடிவாம்

பேதமறுஞ்சத்திநிபாதங்காட்சிசுத்தி

பெருகருளேமலமலவென்றறிவதென்பேசே.

(இ-ள்.) ஆதியுருவிருளொளியே - ஆதிசத்தியென்னும் பெயரையுடைய திரோதாயிக்கு ஒருவாவது இருளுமொளியுமாக இருத்தல்—சொருபமாய்து போல அகம்புறமாம் - சொருபமாவது கண்ணாடிபோல வழிபட்டார்க்கு வெளியாயும் வழிபடாதவர்க்கு இருளாகியிருத்தல்—சபாவம்மலம்போல்கை - சபாவமாவது மலத்தின்குணமாயேநிறல்—சோதிதொழில்வியாத்திவியாத்தியாவது பராசத்தியளவாம்—வியாபகந்தான் தன்னிலைமைதோன்றாத இவ்வியுமன்கணிற் போற்றோன்றல் - வியாபகமாவது கூகையின்கண்ணில் இவ்விபோல இருளாகத் தோன்றுவித்துநிறல்—நீதில்குணத்துலையொப்புப்பண்ணல் - குற்றமற்ற குணமாவது துலையொப்புப்பண்ணுகை—விசேடந்தான் சேர்ந்ததுவே மெய்யாக்கல் - விசேடமாவது சேர்ந்த சேர்ந்த கன்மத்தை ருசிப்பித்தல்—நிறம் ஞானவடிவாம் - நிறமாவது ஞானவடிவாயிருத்தல்—பேதமறுஞ்சத்திநிபாதங்காட்சி - பேதமற்ற சத்திநிபாதமே தரிசனமாம்—சத்தி பெருகருளே மலமலவென்றறிவு

தெனப் பேசே - சத்தியாவது திருவருளல்லது மலமன்றென்று அறிவதெனச் சொல்லுக. ஏ-று. (௩௮)

புறக்கருவியறுபதுக்குந் தோற்றங்கூறுகின்றார்.

பூதங்கடனிறேன்றும்புகாரியமையைந்தும்

புகலும்வாக்காதிகளிறேன்றுதொழிலைந்தும்

நீதிவரையுவிற்றேன்றும்வாயுப்பத்தும்

நிகழ்பூதந்தனிறேன்றும்புகழ்நாடிபத்தும்

கோதில்விந்துவிறேன்றும்வாக்குநாலும்

குலவுமூலந்தோன்றுங்குணங்கன்மூன்றும்

பேதவாகாயத்திலேணைகண்மூன்றும்

பிறக்கும்றுபதுமிவைகள்புறக்கருவியெனுமே.

(௩௮-ன்.) பூதங்கடனிறேன்றுங் காரியமையைந்தும் - புறக்கருவிகள் அறுபதில் பிருதுவியிற் றேன்றுங் காரியமாகிய மயிற் தோல் எலும்பு நரம்பு சசைஐந்தும்; அப்புவிற்றேன்றுங்காரியமாகிய நீர் உதிரம் மூளை மச்சை சுக்கில மைந்தும்; தேயுவிற்றேன்றுங் காரியமாகிய ஆகாரம் நித்திரை பயம் மைதுனம் சேஃம்பு ஐந்தும்; வாயுவிற்றேன்றுங் காரியமாகிய ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் தத்தலெனவைந்தும்; ஆகாயத்திறேன்றுங் காரியமாகிய குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மார்ச்சரியமைந்தும் ஆகிய பூதகாரியமிருபத்தைந்தும்—புகலும்வாக்காதிகளிறேன்றுதொழிலைந்தும் - சொல்லப்பட்ட வாக்காதி கன் மேந்திரியங்களிறேன்றுங் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தமை ந்தும்—நீதிவாயுவிற்றேன்றும் வாயுப்பத்தும் - உண்மையாகிய பிராணவாயுவிற் றேன்றுங் பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் நாகன் கூர் மன் கிருதரன் தேதைத்தன் தனஞ்சயன் ஆகிய வாயுக்கள் பத்தும்—நிகழ்பூதந் தனிறேன்றுங் புகழ்நாடி பத்தும் - விளங்கப்பட்ட பிருதுவியிற் றேன்றப் பட்ட இடை பிங்கலை சுழுமுனை காந்தாரி அத்தி சிங்குலவை அலம்புடை புரு டன் சங்கினி குருவாகிய நாடிகள் பத்தும்—கோதில் விந்துவிற்றேன்றும் வா க்கு நாலும் - குழி மற்ற விந்துவாகிய மூலாதாரத்திலே பிறக்கும் குக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி ஆகிய வாக்குநாலும்—குலவுமூலந்தோன்றுங் குண ங்கன்மூன்றும் - விளங்கப்பட்ட மூலப்பிரகிருதியிறேன்றுங் சாத்துவிக இரா சத தாமதமாகிய குணங்கள்மூன்றும்—பேதவாகாயத்தில் ஏடணைகள்மூன்றும் பிறக்கும் - பேதமாகிய தாரஏடணை புத்திரஏடணை அர்த்தஏடணையாகிய மூன் றும் ஆகாயத்திலுமாக இப்படிப் பிறக்கும்—அறுபதும் இவைகள் புறக்கருவி யெனுமே - இவை அறுபதும் புறக்கருவியென்று பெயராம். ஏ-று.

தசவாயுவின்றப்பு: பிராணவாயு மூலாதாரத்திலடங்கும்நேரம் அபான னும் கண்டத்திலே வரும்நேரம் வியானனும் உதானனும் புறப்படும்கேரம் சமா

னனும் புருவத்தில்வரும்நேரம் நாகனும் கூர்மனும் கிருதரனும் கண்டத்தின்மேற்செல்லும்நேரம் தேவதத்தனும் உடல்விடும்நேரம் தனஞ்சயனும் உடலோடு கூடும்நேரம் பூதவாயுகாரணமாகப் பிறக்கும்.

தசநாடிகளிடம் : அவை இடை பிங்கலை சுழுமுனை நாட்களில் நேரே கார்தாரி கண்ணிலே, அத்தி எலும்பிலே, சிங்வுவை நாக்கிலே, அஸம்புடை செவியிலே, புருடன் கைகளிலே, சங்கினி உபஸ்தத்திலே, குரு குதமநர்க்கத்திலேயாகநிற்கும்.

மூப்பத்தாறு தத்துவத்தில் அறுபதும், புரியட்டகத்தில் மூப்பத்தாறும் அடங்கும். அவைவருமாறு:—பூதமைந்தில் இருபத்தைந்தும், பிருதிவியில் நாடிபத்தும், ஆகாயத்தில் ஏடணைகள் மூன்றும், வாயுவில் வாயுபத்தும், வாக்கில் வாக்குநாலும், பிரகிருதியிற் குணமூன்றும், வாக்காதியில் வசனாகியும் அடங்கும். சதீதாதினையெதிர் பூதங்கள் சுரோத்திராதி வாக்காதியும், கரணங்கள் மூன்றிற் கரணமொன்றும், கலாதினும், சுத்ததத்துவமும் அடங்குமென்றற்கு, (கூ)

மூன்குறியவற்றின் தொகைகூறுகின்றார்.

ஆகமலமைந்தவத்தைசாக்கிராதி

யவைபதினெட்டைங்கோசமாதாரமாறு

போகமண்டலமுன்றாறுத்துவாக்கள்

புகலுமந்திரம்பதினென்றெண்பத்தோர்பதமும்

பாகவக்கரமைம்பத்தொன்றுடனேபுவனம்

பகருமிருநூற்றினேடிருபத்துநாலு

மோகதத்துவந்தொண்ணூற்றாறுகலையைந்து

முதலானபாசமெனமொழியுநாலே.

(இ-ள்.) ஆகமலம் ஐந்து - மலம் ஆகவைந்தாம்—அவத்தை சாக்கிராதி அவைபதினெட்டு - அம்மலத்தால்வரும் அவத்தை சாக்கிராதி அவை பதினெட்டாம் — ஐங்கோசம் - கோசமைந்தாம் — ஆதாரம் ஆறு - ஆதாரம் ஆறாம்— போகமண்டலம் மூன்று - போகத்தைச்செய்யும் மண்டலங்கள் மூன்றாம்— ஆறு அத்துவாக்கள் புகலும் மந்திரம் பதினென்று - அத்துவாக்கள் ஆறு அவற்றைச் சொல்லுமிடத்து மந்திரம் பதினென்றாம்—எண்பத்தோர்பதமும் - பதம் எண்பத்தொன்றாம்— பாகஅக்கரம் ஐம்பத்தொன்று - பகுக்கப்பட்ட வக்கரம் ஐம்பத்தொன்றாம்—உடனேபுவனம் பகரும் இருநூற்றினேடி இருபத்துநாலு - இவற்றுடனே புவனம் இருநூற்றிருபத்துநாலாம்—மோக தத்துவம் தொண்ணூற்றாறு - அஞ்ஞானத்தைச் செய்யும் தத்துவம் தொண்ணூற்றாறாம்—கலை ஐந்து - கலைகள் ஐந்துபேதமாம்—முதலானபாசமெனமொழியுநாலே - இவை முதலானவும் பிறவும் பாசமென்று ஆகமநூல் சொல்லும். எ-று. இவற்றின்விரிவு மேல்வந்த விடத்திற்காண்க. *

(சு)

பாசவிலக்கணமுற்றிற்று.

பொதுவிதி.

இந்நூலிற் சொல்லுஞ் சரியையிற்சரியையாதி பதினாறின்வகை
கூறுகின்றார்.

தத்துவமாம்பிரகாசந்தான்சரியையாதி
தகைநாலாமவைநாஃனென்றினாலாய்
வைத்தவகைபதினாறாய்வருஞ்சரியைபூசை
மதியோகஞானமெனும்வருஞ்சரியைச்சரியை
நித்தசரிபைக்கிரியைசரியையோக
நிகழ்சரியைஞானமெனுகிரியைச்சரியை
வைத்தயோகச்சரியைஞானத்திற்சரியை
வகையாதிநான்காய்வைக்குநாலே.

(இ-ள்.) தத்துவமாம்பிரகாசந்தான் சரியையாதிதகைநாலாம் - மேலேதத்
துவப்பிரகாசமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நூலின் கருத்தாவது சரியை கிரியை
யோகம் ஞானம் என்னும் நாலுபேதமாம்—அவைநாலின் ஒன்றின் நாலாய்வை
த்தகைபதினாறாய்வும் - அந்தநாலுவகையிலும் ஒவ்வொன்று நாலுவகையாகப்
பதினாறுவகையுண்டாம்—சரியை பூசைமதி யோகம் ஞானம் என்னும் - சரியை
கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நாலினும்—வருஞ் சரியைச்சரியை நித்தசரி
யைக்கிரியை சரியையோகம் நிகழ்சரியை ஞானமெனும் - அந்தச் சரியையாதியி
லே சரியையிற்சரியையென்றும் அழியாத சரியையிற்கிரியையென்றும் சரியை
யில்யோக மென்றும் விளங்கப்பட்ட சரியையில் ஞானமென்றும் நாலாம்—
நெர்கிரியைச்சரியை வைத்தயோகச்சரியை ஞானத்திற்சரியை வகையாதி நானா
ன்காய் ஐவக்குநாலே - இந்தவகைப்படி நேரே கிரியையிற்சரியை யோகத்திற்
சரியை ஞானத்திற்சரியையென அடைவே கிரியையிற்கிரியை கிரியையில்யோ
கம் கிரியையில் ஞானம் யோகத்திற்சரியை யோகத்தில்யோகம் யோகத்தில் ஞா
னம் ஞானத்திற்சரியை ஞானத்தில்யோகம் ஞானத்தில் ஞானம் எனப்பதினாறு
வகையாக இந்நூலின்வைத்துச் சொல்லப்படும். ஏ-று. (சுக)

இப்பதினாறு வகைக்கும் பொதுவிதியாகிய செளசமுதல் நான
மீறாகவுள்ள சற்கருமங்களை உதயகால மென்னுஞ்
சூத்திரமுதல் முச்சந்தியென்னுஞ் சூத்திரமீ
றாக எட்டுச்சூத்திரத்தாற் சொல்லத்
தொடங்கிச் சவுசவிதி
கூறுகின்றார்.

உதயகாலத்தெழுந்துசரியைசெய்வோ
னுருத்திரனைக்கிரியையோனெண்ணசதாசிவனைக்
கரையில்சிவயோகியேநாதவிந்துவதனைக்
கலைஞானிசோகம்பாவத்திளையேகண்டு

விதிதிசையேகோயில்விட்டுநூறுவிற்கிடைபோய்
விளைநிலங்களாதிருளிர்நிழல்கள்குளத்துள்வாய்
பதிநிலத்திலிராநூலல்லோரைநோக்காது
பரிதிவலங்கொள்ளிரவுதெற்கதனைப்பாரே.

(இ-ள்.) உதயகாலத்தெழுந்து - உதிக்க ஐந்துநாழிகை யுண்டென்னப் பிராமிய மெனப்படுங்காலத்திலே யெழுந்திருந்து—சரியைசெய்வோன் உருத் திரனை - சரியை செய்வோன் உருத்திரமூர்த்தியைத் தியானிக்க — கிரியை யோன் ஒன்சதாசிவனை - கிரியைக்குரியார் மிக்கசதாசிவனைத் தியானிக்க— கனரயில்கிடையோகியே நாதவிந்துவதனை - எல்லையற்ற சிவயோநிகள் நாதத்தை யும் விந்துவையுத்தியானிக்க—கலைஞானி சோகம் பாவத்தினையேகண்டு - அநி வவீஞ்சிய ஞானிகளாவார் சிவசெயலைப்பாவிக்க—விதிதிசையே கோயில்விட்டு நூறுவிற்கிடைபோய் - வெகிறுப்பிக்குப் போகுமளவில் தண்டு கமண்டல முத லானவையை அகத்திலே அல்லது நீக்கரையிலே னைத்துத் திருக்கோழில் எல்லை நூறுவிற்கிடைதூரம் விட்டுப்போய்—விளைநிலங்களாதி - விளைநிலம் கிணற்றங்கரை தோட்டம் திருநீறுவைத்திடும் உத்தமதலங்கள்—குளிர்நிழல் கள் - குளிர்ந்தநிழல்கள்— குளத்துள்வாய் - குளத்தினுட்கரை— பதிநிலத்திலி ராது - தேவஸ்தானத்திலிராமல்—நல்லோரைநோக்காது - மகேசுவர் பிரா மணர் சந்திராதித்தர் பசுக்களைப்பாராது—பரிதிவலங்கொள்ளிரவு தெற்கதனைப் பாரே - பகலில் வடக்குநோக்கியும் இரவில் தெற்குநோக்கியும் இருக்குக. எறு. (1)

த ந் த ச த் தி.

பாரிலொருதிரணத்திலிருந்துமலங்கழித்துப்
பகர்மணலாலஞ்சுகுதம்பத்திருகைநீவி
வார்மணலாலுடற்சுத்திமண்ணிமந்திரங்கள்
வாராமலாசமித்துக்கரையிலேறி
நேரிருந்துகல்வித்திமாமருதசோகு
நிகழ்தாவல்சண்பகநாயுருவிருருக்கத்தி
சேர்வுசிறுவிற்பருமைபன்னிரண்டுவிவரலே
திகழ்நீளங்கொண்டுசுத்திசெய்சரியைச்செயற்கே.

(இ-ள்.) பாரில் ஒரு திரணத்தில் இருந்து மலங்கழித்து - பூமியிலிருக்கும் போது ஒருதிரணமிட்டு அதன்மேல் நாசாக்கிரத்திதப் பார்த்துச் செவ்வையாய் றுந்து மலங்கழித்த ழுத்துக்கு ஆகாத கோவாதல் ஒடுமுதலானவையாதல்கொ ண்டு மார்க்கத்தைத் துடைத்து—பகர்மணலால் அஞ்சுகுதம் பத்திருகைநீவி - புற்றின்மண்ணுதல் சுத்தமானநிலத்து மிருதுவான மண்ணுதலள்ளிச் சலக்கரை யிலிருந்து மூவிரலால் மண்கொண்டு குறியை ஒருதரமும் குதத்தை ஐந்துதர மும் இடக்கையைப் பத்துத்தரமும் இரண்டுகையையுங் கூட்டி ஏழுதரமும் சுத்

திசெய்து—வார்மணலால் உடற்சத்தி மண்ணி - நொய்ய மணல்கொண்டு முழங்காம்கீழும் முழங்கைக்கீழும் கழுவி—மந்திரங்கள் வாராமல் ஆசமித்துக் கரையில் ஏறி - மந்திரங்கள் கூடாமல் ஆசமனஞ்செய்து கரையில் ஏறி—நேர் இருந்து கல்லித்தீ மா மருது அசோகு நிகழ்நாவல் சண்பகம் நாயுருவி குருக்கத்தி சேர்வு சிறுவிற்பருமை பன்னிரண்டுவிதலே திகழ்நீளங்கொடு சுத்திசெய் சரியைச்செயற்கே - லடக்குநோக்கியாவது கிழக்குநோக்கியாவது இருந்து கல்லித்தி மா மருது அசோகு விளங்கும் நாவல் சண்பகம் நாயுருவி குருக்கத்தி இவைகளிற் கொம்பு சிறுவிற்பருமையும் பன்னிரண்டுவிதல் நீளமுடையதாகக் கொண்டு தந்தசத்திசெய்வது சரியை கிரியைக்காரர்க்காம். ஏ-று. (சங்)

இதுவுமது.

ஆயிலொடுபுன்குபெருவாகைகருங்காலி
யணிமருதாமெட்டுவிரனீளமாகும்
தூயதாய்த்தோலுண்டாய்ச்சுத்தமாய்நேராய்த்
துளையின்றியிடைமுறிதல்கணுவமுறக்கொண்டு
தேயிதுவேயோகிகட்குஞானிகட்குமாகுஞ்
சிறந்தவத்திரஞ்சரியைகிரியைபாசபதமா
மாயசபையோகிகட்குஞானிதியானத்தா
லாக்குசத்திமூக்குக்கண்வாய்களாறிரண்டே.

(இ-ள்.) ஆயிலொடு புன்கு பெருவாகை கருங்காலி அணிமருதாம் எட்டுவிரல் நீளமாகும் தூயதாய்த் தோலுண்டாய்ச் சுத்தமாய் நேராய்த் துளையின்றி இடைமுறிதல் கணுவும் அறக்கொண்டு தேய் இதுவே யோகிகட்கும் ஞானிகட்கும் ஆகும் - ஆயிலும் புன்கும் மிக்க வாகையும் கருங்காலியும் மருதும் யோகிகட்கும் ஞானிகட்கும் எட்டுவிரல் நீளமாம். (பருமை நால்வகையோருக்கும் முன்சொன்னதொக்கும்) சொன்ன மரங்கள் சுத்தமாய்த் தோலோடுகடியதாய்ச் செவ்வையாய் 'நடுத்தியுங் கணுவமின்றி இடையின் முறிதலுமின்றிக் கொண்டு தந்ததாவனஞ் செய்க—சிறந்த அத்திரஞ் சரியை - சிறந்த அத்திராய நமவென்று சரியைக்காரரும்—கிரியை பாசபதமாம் - பாசபத அத்திராயநமவென்று கிரியைக்காரரும்—ஆய் அசபை யோகிக்கு - அம்சம்என்னும் அசபாமந்திரத்தை யோகிகளுட்—ஞானி தியானத்தால் ஆக்கு - ஞானிகள் உள்ளதென்றும் தியானித்துக்கொண்டு தந்தசத்தி செய்க—சுத்திமூக்குக் கண் வாய்கள் ஆறிரண்டே - தந்ததாவனத்தின்மீன் மூக்குக் கண்கள் கழுவிப் பன்னிரண்டுதரம் வாய்கொப்புளிக்குக. (சச)

நானவிதி.

நானமோரெண்வகையாமலசலமாக்கிரேய

நற்றெய்வம்வாயவியமந்திரமானதநேர்

ஆனதியான்ந்தானுவையெட்டுமடையே

புருஞ்சுத்தநிலத்தின்மண்ணெண்ணிற ம்கீழள்ளி

தானதுசுத்தஞ்செய்தத்திரமியதவசத்
தால்மூன்றுகூறுக்கியொன்றரைக்கீழ்த்தடவி
மானவொருகூறுமேலியதயத்தாற்றடவி
வனமூழ்கிமற்றக்கூறிடக்கையின்புன்றாக்கே.

(இ-ள்.) நானம் ஓர் எண்வகையாம் - நானம் எட்டுப்பேதமாம். அவையா
வனம்—மலம் சலம் ஆக்கநேயம் நற்றெய்வம் வாயவியம் மந்திரம் மானதம் நேர்
ஆனதியானந்தானம் - மலநானம் சலநானம் ஆக்கநேயநானம் நல்ல திவ்விய
நானம் வாயவியநானம் மந்திரநானம் மானதநானம் நேராக் உண்டான தியா
னநானமென எட்டாம்—அவை எட்டும் அடைவே - அந்தநானம் எட்டும்
அடைவே சொல்லுமிடத்து—அருஞ்சுத்தநிலத்தின்மண் எண்விரங்கீழ்அள்ளி -
மலநானமாவது சலக்கரையிற் சுத்தமானவிடத்தில் எண்விரலுக்குக் கீழாக
மண்ணள்ளி—தான் அதுசுத்தஞ்செய்து அத்திரம் இதயம் கவசத்தால் மூன்று
கூறுக்கி - அந்தமண்ணை அத்திரத்தாலே சுத்திசெய்தி இதயத்தாலே துண்டெ
டுத்துக் கவசத்தால் மூன்றுகூறுகப் பகுத்து—ஒன்று அரைக்கீழ்த் தடவி
ஒருகூற்றை அரைக்குக்கீழிட்டு—மான ஒருகூறு மேல் இதயத்தாற் தடவி
ஒருகூற்றை அரைக்குமேலே தலையளவாக இருதயமந்திரத்தாலே தடவி-
வனமூழ்கி - சலத்திலே நானப்பண்ணி—மற்றக்கூறிடக்கையின்புன்றாக்கே .
மற்றையொருகூற்றை மாட்டளவு தண்ணீரிலேநின்று இடக்கையிலிட்டு மூன்
றுகூறுக்கிக்கொள்க. - என்று. (சுரு)

இதுவுமது.

இதயாதிசெபித்ததனைத்தடவிசாணதி
யிருஞ்சலத்திற்கரைநின்றதெட்டுத்திக்குஞ்
சிதறுகவத்திரத்தினாற்சிவசலமாமூழ்கல்
திகழாமலநானமாமலகாதிசலமா
மிதனானத்திருநுகற்பமாதி
யிடுதல்சங்கிதையாலாக்கினேயமாகும்
பதையாதுகிழக்குவடக்காகநின்று
பாகுபதத்தாற்செபிக்கைதாப்பிக்கைபண்பே.

(இ-ள்.) இதயாதி செபித்து அதனைத் தடவு - அந்த மூன்று கூற்றிலே
ஒருகூற்றை இருதயமந்திரமுதலிய சடங்கமந்திரம் ஆறினாலும் செபிக்குக; ஒரு
கூற்றை ஈசானிதி புஞ்சப்பிரமந்திரங்களினாலும் செபிக்குக; ஒருகூற்றை அந்
திரமந்திரத்தாலேசெபிக்குக; இருதயாதி செபித்தகூற்றை மேலே தடவுக—
ஈசானிதி இருஞ்சலத்திற் கரை - ஈசானிதி செபித்தகூற்றைச் சலத்திலேகரை—
நின்று எட்டுத்திக்கும் சிதறுக அத்திரத்தினாற் சிவசலமாமூழ்கு திகழாம
லானம்— நின்றுகூற்றை அத்திரத்தினாலே எட்டுத்திக்கும்பொட்டுச் சிவத்திற்

மாகக் கற்பித்து நாசியும் நயனமும் செவியும் வாயும் புதைத்து முழுஞ்ஞாபி இது விளங்குகின்ற மலநானமாம்—ஆமலகாதி சலமாம் - நெல்லி எண்ணெய் முதலானவை கூட்டி முழுஞ்ஞாபி சலநானமாம்—இதநானம் திருநீறு கற்பமாகியிடுதல் சங்கிதையால் ஆக்கினேயமாகும் - இதமான நானமாவது சிவலோகத்திலேநின்று அமுதங்கடையுள்ளவிலே பிறந்த பசுக்கள் ஐந்து; அவற்றின் சாணத்தைச் சத்தி யோசுதமந்திரத்தால் ஏற்று வாமத்தாற் கவ்வியம்விட்டு அகோரத்தாற் பிசைந் துருட்டித் தற்புருடத்தாற் நகித்து ஈசானத்தால் எடுப்பது கற்பம்; சித்திரை மாதத்திற் பசுமந்தையில் உலர்ந்தசாணத்தை இடித்து முன்சொன்ன விதிப்படி கவ்வியம்விட்டுப் பிசைந்து தகிப்பது அதுகற்பம்; லனத்திற் றுறாகவெந்த சாம்பலை எடுத்து முன்சொன்ன விதிப்படி கவ்வியம்விட்டுப் பிசைந்து தகிப்பது உபகற்பம்; இவ்விதநீறும், ஓமகுண்டத்தினீறுங் கூட்டிச் சங்கிதாமந்திரத்தால் ஆபாதிஞ்ஞாபி முழுமுருஞ்ஞாபி ஆக்கினேயநானமாம்—பதையாதுகிழக்கு வடக்காக் நின்று பாசுபத்தாற் செபிக்கை தர்ப்பிக்கை பண்பே - அசையாது கிழக்கு நோக்கியாதல் வடக்குநோக்கியாதல் நின்று பாசுபதாந்திர மந்திரத்தினால் முக்கூற் செபித்துத் தர்ப்பித்துவிடுவது அத்திரசந்தியின் முறைமையாம். எ-று.

நாசியனம்செவிபுதைத்தல் சண்முகமுத்திரையென்பார். ஆபாதகுடம் உச்சிதொடங்கிப் பாதிமட்டும். (சூ.)

இதுவுமது.

நிகழ்வெயிலின் மழைபெய்யிற்கிழக்குநோக்கி

நேரேகைகளைநீட்டியத்திரத்தையுரைத்துப்

புகலுதிழக்கேழடிபோயேழுமீன்தல்

புகலெய்வங்கோவினடித்தூளியினிற்போத

றசுமிதயத்தாலினுவேவாயவியமொன்பான்

றக்கதிர்த்தங்கோடாருனேமானதமாம்

அதிகமந்திரம்பதினென்றதுவேமந்திரமா

மமுதசலமாக்கொள்வதுதியானமாமே.

(இ-ள்.) நிகழ்வெயிலின் மழைபெய்யிற் கிழக்குநோக்கி நேரேகைகளை நீட்டி அத்திரத்தை உரைத்துப் புகலுகிழக்கு ஏழடிபோய் ஏழுமீன்தல் புகல் தெய்வம் - விரும்பும்படி வெய்யில் எறிக்க மழைபெய்தால் கிழக்குநோக்கி இரண்டுகையையுங் குவித்து மேலேநீட்டி அத்திரமந்திரத்தாலே கிழக்கே ஏழடி போய் ஏழுமீன்தல் தெய்வநானமாம்—கோவினடித் தூளியினிற்போதல் தருமி தயத்தால் இதுவே வாயவியம் - பசுக்கூட்டத்தி னடித்தூளியிலே இதயமந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு போதல் இதுவே வாயவியநானமாம்— ஒன்பான் தக்க திர்த்தங் கோடல் தானே மானதமாம் - நவதிர்த்தங்கையுந் தியானித்து முழுஞ்ஞாபி மானதநானமாம்—அதிகமந்திரம் பதினென்றதுவே மந்திரமாம்

மேலான சங்கிதாமந்திரமாகிய பதினொருமந்திரமும் செபித்து முழுகுவது மந்திர
ரகசனமாம்—அமுதசலமாக்கொள்வது தியானமாமே - அமுதசலமாகத் தியா
னித்து முழுகுவது தியானநானமாம். ஏ-று. (சஏ)

இவர்க்கிவர்க்கின்னதின்தாருமென நானவியியை

வரையறுத்துக் கூறுகின்றார்.

ஈங்கிதனிலெட்டுமாஞ்சரியைகிரியைக்கிங்

கியலுமாக்கியேமுதலாறுமியோகிக்கா

மாங்கதனின்மானதமுந்தியானமுஞானிக்கா

மத்திரசந்தியுமிருவர்க்கிருவர்க்காகா

தாங்குசண்டாளர்நிழல்வியாதியோர்பொல்லாச்

சாதிகளேபுறச்சமயிதக்கருதகத்தோர்

நீங்குமெலும்பாதிபிவைதீண்டினாலு

கிறையுற்காரத்துமுறைபிறழினுநீர்முழ்கே.

(இ-ள்.) ஈங்கிதனில் எட்டுமாம் சரியை கிரியைக்கு - இவ்விடத்தில் இந்த
வெட்டும் சரியைக்கும் கிரியைக்குமாம்—இங்கியலும் ஆக்கியேயமுதல் ஆறும்
யோகிக்காம் - இங்கே சொல்லப்பட்ட ஆக்கியேயநானமுதல் ஆறும் யோகிக்காம்
—ஆங்கதனில் மானதமுந் தியானமும் ஞானிக்காம் - அவைகளுள் மானதம்
தியானமென்னும் இரண்டும் ஞானிக்காம்—அத்திரசந்தியும் இருவர்க்கு இருவ
ர்க்கு ஆகா - அத்திரசந்தியும் சரியை கிரியை இரண்டுக்குமல்லது யோக ஞான
மிரண்டுக்கு மாகாது—தாங்கு சண்டாளர்நிழல் வியாதியோர் பொல்லாச்
களே புறச்சமயி தக்க ருதகத்தோர் நீங்கும் எலும்பாதி இவை தீண்டினாலும்
நிறை உற்காரத்தும் முறைபிறழினும் நீர் முழ்கே - சண்டாளர்நிழற்ப்படினும்
வியாதியோரைத் தீண்டினும் சாகியினர் புத்தர் சமணர் முதலிய புறச்சமயிகள்
மரணஞ்சி சனஞ்சிகளைத் தீண்டினாலும் எலும்பு ஒடு சிலை முதலியவற்றை
மிதித்தாலும் சத்திவந்தாலும் தன்னெறிக்கு மாறுபாடுவந்தாலும் சலநானம்பண்
னுக். ஏ-று. (சஅ)

விபூதிதரிக்குங் கால்முயிடமுங் கூறுகின்றார்.

முச்சந்தியுடனுதயமத்தமனகால

முன்னுணுவின்முன்பின்னுமுறங்குமுன்னுயிபின்னும்

அர்ச்சனையின்முன்பின்னுமலசலங்கள்விட்டா

லர்சமித்தபின்னுமதிக்கிதர்தொட்டாலும்

பொச்சவர்க்குள்மார்ச்சாரங்கொக்கெலிகள்முதலாப்

பொல்லாததீண்டி னும்புனிதநீறனிக

நிச்சயமேகிவனங்கிதுருவித்தைமுன்னு

நீசர்முன்னும்நடவையினுமணியும்கநீறே.

(இ-ள்.) முச்சந்தியுடன் உதயம் அத்தமனகாலம் - விபூதிநானாவது சிறுகாலம் மத்தியானம் அந்தி அதுட்டானகாலத்தினும் உதயகாலம் அத்தமன காலத்தினும்—முன்னுணவின் முன் பின்னும் - மதிக்கும் போசனத்துக்கு முன் னும் பின்னும்—உறங்கு முன்னும் பின்னும் - நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும் — அர்ச்சனையின் முன் பின்னும் - பூசைக்கு முன்னும் பின்னும்—மலசலங் கள் லிட்டால் ஆசமித்த பின்னும் - அவசியகருமங்கட்குப் பின்னாகச் செய்யும் ஆசமனத்துக்குப் பின்னும்—அதிக்கிதர் தொட்டாலும் - சிவதீக்கையில்லாதார் தீண்டினாலும்—பொச்சவர்கள் மார்ச்சாரம் கொக்கு எலிகள் முதலாப் பொல் லாத தீண்டினும் - தவமழிந்தோரையும் பூனா கொக்கு எலிமுதலான துட்ட மிருகங்களாகிய இவற்றையும் தீண்டினாலும்—புனித நீறு அணிக - சிவனது தீண்டுநீறிட்டுக்கொள்வது விபூதிநானமாம்—நிச்சயமே சிவன் அங்கிருந வித்தை முன்னும் - விபூதி தரிக்கும்போது சிவன் நிருமன்னும் அக்கினி ருந வித்தைகள் முன்னும் எதிரோக்கியிடாது முகத்தை மாறியிட்டுக்கொள்க— நீசர் முன்னும் நடவையினும் அணியற்கே நீறே - சண்டாளர்முன்னும் வழிநடக்கும்போதும் விபூதி தரிக்கலாகாது; (நடக்கும்போது தரிக்கவேண்டின் நின்றுகொண்டு தரிக் குக.) எ-று. (சுஃ)

பொதுவிதிமுற்றிற்று.

சிறப்புவிதி.

சரியையிற்சரியை.

வீசங்கூடாமலாசமித்துப்பின்னா

மிகுமதயாதிகளினாலங்கரியாசத்தை

நேசங்கொடியற்றிமார்ச்சனமுமருடணமு

நிறுத்திப்பின்னாசமித்துரியாசஞ்செய்து

வாசங்கொள்சலமுலமுக்காலம்மை

மதயுணையாறுமுகன்குருவிரவிமற்றைப்

பாசங்கொண்முனிமனுக்கள்பூதமேபிதிகள்

புனிர்முக்காற்றிச்சரியையேச்சரியையாப்பணிக்கே.

(இ-ள்.) வீசங்கூடாமல் ஆசமித்து - சலசத்திமுதற் சுத்திசெய்து வீசமந்தி ரங்கூடாம லாசமனம்பண்ணி—பின்னர் மிகும் இதயாதிகளினால் அங்கரியாச த்தை நேசங்கொடியற்றி - பின்பு, நீறணிந்து சடங்கத்தால் ரியாசஞ் செய்து— மார்ச்சனமும்ருடணமும் நிறுத்தி - மார்ச்சனமும் அகமருஷணமுஞ்செய்து— பின் ஆசமித்து ரியாசஞ்செய்து - பின்பு முன்புபாலவாசமித்துச் சடங்கரியாச ஞ்செய்து— வாசங்கொள் சலம் மூலம் முக்கால் அம்மை மதயுணை ஆறுமுகன்

குரு இரவி மன்றைப் பாசங்கொள் முனி மனுக்கள் பூதமே பிதிர்கள் பகர் முக்
காற் செபி சரியைச்சரியையாம் பணிக் கே - சுத்தமானநீர்த் தர்ப்பிக்குறிடத்துச்
சிவமூலமந்திரம் பரமேசுபரிமந்திரம் கணபதிமந்திரம் சுப்பிரமணிய மந்திரம்
குரு ஆகித்தன் மிகவுஞ் சிநேகத்தாற்கொள்ளப்பட்ட இருடிகள் மனுடர் பூதங்
கள் பிதிர்கள் இவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட தருப்பணம் முக்கான்முக்காற்றப்
பித்துச் செபித்துவிடுவது. இது சரியையிற்சரியையாம். ஏ-று.

சடங்கநியாசமாவது:—இருதயஞ் சிறுவிரலிலும், சிரசணிவிரலிலும், சிகை
நடுவிரலிலும், கவசம் சுட்டுவிரலிலும், நேத்திரம் பெருவிரலிலும் தொட்டு அத்
திரத்தாற் தாளத்திரயமும், கவசத்தால் இரண்டுகையையுஞ் சீற்றி அங்கத்தி
லும், இதயத்தைச் சிறுவிரலால் இதயத்திலும், சிரசை அணிவிரலாற் சிரசி
சிகையை நடுவிரலாற் சிகையிலும், கவசத்தைச் சுட்டுவிரலாற் கவசத்தி
நேத்திரத்தை நடுவிரல்முன்றினால் நேத்திரத்திலும், அத்திரத்தால் திக்குபந்த
மும், கவசத்தால் அவருண்டனமும், மூலத்தால் மகாமுத்திரையும் கொடுப்ப

மார்ச்சனமாவது:—சலத்தை இடக்கையில் நிறைத்து அதிலிருந்து கீ
ழரும் சலத்தைப் பதினொருமந்திரத்தாலும் சிரசிற் புரோக்கித்தல். அகம
ணமாவது:—புரோக்கித்து எஞ்சியநீரை வலக்கையிற்கொண்டு இடமூக்கா
புருந்ததாகப்பாவித்துக் கும்பித்துப் பாவத்தைக் கரைத்துக்கொண்டு வல
லே வந்ததாக ரேசித்து வலக்காற்பெருவிரலினக்கினியிலே கெட்டதாகவிடுதல்.

தருப்பணம் சிவன் அம்மை விநாயகர் சுப்பிரமணியர் குரு சூரியன் இ
இவர்களுக்கு நாமாந்தமாகவும், மனுடருக்கு வஷ்டாந்தமாகவும், பூதங்க
வெளவஷ்டாந்தமாகவும், பிதிரருக்குச் சுதாந்தமாகவும் குருவிதிப்படி செய்க.

கி ரி யை யி ற் ச ரி யை.

அர்ச்சனையிற்சரியைகாயத்திரிபஞ்சப்பிரம

மருண்மூலஞ்சதாசிவமுஞ்சத்திமனோன்மனிபுங்

சுற்பகநற்சேமுன்போற்றேவர்கவாகாவாக்

கையிலக்கிரமுனிகணம்விறையினாலே

பொற்பின்மனுவஷ்டசிநியவிரற்றலையால்வெளஷ்ட

பூதங்கன்கைமறித்துப்பிதிர்கள்முதற்கெல்லாம்

நிற்பதுசுட்டாவிரலாற்சுதாவென்றுமுக்கா

னிகழுசெபம்வேண்வேதுபுகழுமுரைப்பதுவே.

(இ-ள்.) அர்ச்சனையிற் சரியை - கிரியையிற்சரியை கூறுமிடத்துத் சலச
த்தி முகசுத்திசெய்து வீசங்கட்டி ஆசமனமும் அத்திரசந்தியஞ் செய்து திரு
நீறுசாத்தி அங்கநியாச சடங்கங்கள் பதினொருமந்திரத்தாலுஞ் செய்து மார்ச்
சனமும் அகமருண்மும் செய்து தர்ப்பிக்குறிடத்து—காயத்திரிபஞ்சப்பிரமம்

அருண்மூலம் சதாசிவமும் சத்தி மனோன்மனியும் கற்பகம் நற்சேய் முன்போல் தேவர் சுவாகாவாக்கையில் அக்கிரம் - ஓம்தன்மகேசாய வித்தியும்கேமகாதேவாய தீமகேதன்னோ சிவப்பிரசோதயாற்சுவாகா. ஓம்ஓம் ஈசானாயசுவாகா. ஓம்எம் தம்பிருடாயசுவாகா. ஓம்உம் அகோராயசுவாகா. ஓம்இம் வாமதேவாய சுவாகா. ஓம்அம் சத்தியோசாதாயசுவாகா. ஓம்ஆம்ஓளம் சிவாயசுவாகா. ஓம் சதாசிவாய சுவாகா. - ஓம்சிறீம் மனோன்மனியேசுவாகா. ஓம்கம் கணபதயேசுவாகா. ஓகீசம் சுப்பிரமணியாயசுவாகா. ஓம்ஆம் சிவகுருப்பியோசுவாகா. ஓம்ஆம் தேவேப்பியோசுவாகா. ஓம்ஆம் மந்திரேப்பியோசுவாகா. என்றிம்மந்திரங்களை விரற்றலையாலே தர்ப்பிக்க—முனிணம் விறையினாலே - இருடிகட்கெல்லாம் ஓம் இருட்டிப்பியோநம் என்று அங்குவிப்பர்வங்களாலே தர்ப்பிக்க—பொற்றின்மனு. வஷ்ட்சிய விரத்தலையால் - ஓம் மனுடேப்பியோவஷ்ட் என்று சிறுவிரற்றலையால் மனுடருக்குத் தர்ப்பிக்க—வெளஷ்ட் பூதங்கள் கைமறித்து - ஓம் பூதோப்பியோவெளஷ்ட் என்று பூதங்கட்குக் கைமறித்துத் தர்ப்பிக்க—பிதிகள்முதல் கெல்லாம் நிற்பது சுட்டாவிரலால் சதா என்று - ஓம்பிதிர்ப்பியோசதா ஓம்மா ரிப்பியோசதா ஓம்ஆம் விசுவேப்பியோசதா ஓம்ஆம் சாதகியோப்பியோசதா ஓம்ஆம் அதிகப்பதிப்பியோசதா என்று சுட்டாவிரற்றலையாலே தர்ப்பிக்க—முக் கல் - எல்லாமந்திரங்களும் முக்கான்முக்காற்றர்ப்பிக்க—நிகழுசெபம் வேண்டு மபுகழுமுரைப்பதுவே - செபங்களும் முக்கான்முக்காலாக வேண்டுமுருச் சிபித்துத் தோத்திரமுஞ்செய்க. எ-று.

(௩௧)

யோகத்திற்சரியை.

யோகத்தினிற்சரியையுற்கரிக்கைதரிக்கை
யுயர்பிரணவத்தால்ரேசகபூரககுட்பகங்கண்
லோகமறவுத்தாளமன்ன முதல்குறைதல்
முல்கன்மந்தூலகன்மமுடற்செயல்கண்முதலுந்
வாகுமியமந்ரியமமெல்லாமுன்செய்தங்
கருஞ்சங்கிதாமுலத்தாலரனைமனத்திற்
பாகமுறவேகண்டுதெண்டன்பண்ணிப்
பரிவுறுவதிதுவென்றுபகருநாலே.

(௩௨) யோகத்தினிற்சரியை உற்கரிக்கைதரிக்கை - யோகத்திற்சரியையா லது கண்டமனவும் விரல்பிசலுத்திப் பித்தம்வாங்கலும் சலத்தைவாங்கி உள்ளே கொள்ளுதலும் செய்து—உயர்பிரணவத்தால் ரேசகபூரக குட்பகங்கள் - உயர்ந்த பிரணவமந்திரத்தாலே பூரித்துக் கும்பித்து ரேசித்தி—மோகம் அற உத்தா ளம் - அஞ்ஞானம் நீங்கத்தக்கதாக மூன்றுகாலமும் உத்தாளனஞ் செய்து— அன்னம் முதல் குறைதல் - தாழைச்சாற்றாற்புழையும் புனியஞ்சிராய்ச் சாம்பன் றரிற் புனியும் தடுக்காயாற் கைப்புமறுத்து உத்தாளனஞ் செய்து கறிவே நீக்கி—

ஞானத்திற்

தலைவர் தூலகன்மம் - சத்திரயோகம் தூலகன்மமாகிய மெய்யிற்றொழில் -
செயல்கள் முதலா ஆகும் இயமம் நியமம் எல்லாம் முன்செய்து - உட
மமாகிய தக்காரயோகமுதற் செய்துவருவதாகிய இயமநியமங்களை முன்
ய்து - அங்கு அரும் சங்கிதாபுலத்தால் அரணை மனத்திற் பாகமுற்றவே க
தெண்டன்பண்ணிப் பரிவுறுவதிதுவென்று பகரும்நூலே - அவ்விடத்தில்
சங்கிதாபுலமாகிய ஓம்:ஓம் எம் உம் இம் அம் ஆம் ஈம் ஊம் ஐம் ஒளம்
இருதயாய வெளவுட் ண்ணும் மந்திரத்தாலே சிவனை மனத்திற் தியூனித்
தெண்டம்பண்ணிப் பரிவுறுவது. இது யோகத்திற்சரியையின் நிலைமையெ
ஆகுமங்குறுமெனவறிக. எ-று.

இயமமாவது:—“கொல்லாமைவாய்மை துறவுகுணங்களுணை, பல்வேறு
கிரந்தஸ்பசித்தண்ட-லல்விற, றுய்லாமையெங்குஞ்சமுலாமையெல்லா, மி
மாமென்றேயிசை.”

நியமமாவது:—“கைப்புப்புளிப்புலாப்புநீக்கல்கனகாழமோ, டொப்பி
ராழமுயர்வச்செமே-எப்புவியும், நச்சாதிருத்தனடைந்திரைமறுத்தன், மெ
‘நியமமா’வோறு.” (நி)

ஞானத்திற்சரியை.

ஞானிகளினயிட்டிகர்க்குச்சரியையாதயிலையா

நற்சாதகிகளுக்குமுற்சொன்னசரியை

மானமுடனிரவுசூக்குமவுடலித்புசிப்பு

மாட்டியவத்தகைவினைந்துமீட்டுந்தூல

மானதுகண்டி ருஞ்சலத்தாற்சுத்திபண்ணி

யஞ்செழுத்தானீறிட்டுத்தத் துவழ்குள்சடமாத்

தானவுடனாகித்தஞ்செழுத்தாலங்க

கருங்குஞ்செய்தட்டமூர்த்திகடர்ப்பணமே.

(இ.ஸ்.) ஞானிகளின் நயிட்டிகர்க்குச் சரியையாதி இலையாம் - ஞானத்தி
னிற்பார் நயிட்டிகரென்றுஞ் சாதகரென்று மிருவகையாம் அவரின் நயிட்டிகரா
வார் சந்ததரிட்டையாயே யிருப்பர் அவர்க்குச் சரியைமுதலான கிரி
லாதாம்—நந்தாதிகர்க்கு முற்சொன்ன சரியை - சாதகியராயுள்ள
னே சொல்லப்பட்ட ஞானத்திற் சரியை சொல்லப்படும் (அ.தாவது
டனிரவு குக்குமவுட லிற் பிப்பி மாட்டியவத்தகை நனைந்து - யா
னுந் தன்மையுடனிராக்குலமெல்லாஞ் குக்குமவுடலிலே பிப்பித்து
ரின்ற முறைமையுங்கண்டு—மீட்டுந் தூலமானதுகண்டு - மீளவுந் தூலதேகத்
திலே கடிமுனமுறைமையுங்கண்டு—இருஞ்சுத்தார் சுத்திபண்ணி - சுத்தசலத்
தான் மகசத்தி ருந்து—புத்தகத்தால் நீறிட்டு - பஞ்சாக்கா

சுப்பிரகாசம்.

ஆசமித்து - தத்துவங்கள் முப்பத்தாறுஞ் சுத்தமாகிய நான்குக்கண்டு ஆசமனம்பண்
 னி—அஞ்செழுத்தால் அங்ககர்நியாசம் செய்து - யம் ஈசானாயநம், வம் தத்புரு
 ஷாயநம் சிம் அகோராயநம் மம் வாமதேவாயநம் நம் சத்தியோசாதாயநம் சிவா
 யநம் கியாதேகாயநம் யம் தேத்திரோப்பியோநம் நம் இருதயாயநம் மம்சிரசே
 யநம் சிகாயநம் வம்கவசாயநம் அம் அத்திராயநமவென்று நியாசஞ் செய்து—
 அம் ஸுமாதிகள்தாப்பணமே - ஒம்பிரமனேநம் ஒம் விட்டுணுவேநம் ஒம்புரு
 திராயநம் ஒமகேசராயநம் ஒம்சதாசிவாயநம் ஒம்பந்திராயநம் ஒம்சூரியாயநம்
 ஒம்வாமானாயநமவென்றும், ஒம்சமோபகவதே தெட்சணஸூத்திரேயநம் ஒம்ஸ்ரீ
 மே தாமபிரேச்சுவாகா ஒம் சத்திராயநம் ஒம்நமவென்றும் தப்பித்துவிடுவது.
 ஞானததிர்சரியையாம். எ-று. (௫௩)

ச ரி ய யி ற் கிரி யை.

சரியையினிற்கிரியைதானறிருக்கோயிலிடையிற்
 சாயைமிதியாதுமியாதரனின்மாலியஞ்சோ
 விரிதுகோமுனைககடவாப்பீடமிடைப்போகா
 வெல்லுகளிற்கால்நீட்டாவினாவொருகாத்நுலா
 னிரைமுறைபேபுறமுக்காலகமொருக்கான்மீள
 தேரொருக்காலவலமவருவோனபிரமசாரி
 யரிதாசுவதியிடத்தேயிலலறத்தோன்வலமு
 கிடமுமாச்சுழல்வதம்முறைமையாமே.

சரியையினிற்கிரியைதான் - சரியையிற்கிரியை ய-தென்னில்—
 கிரியையிலிடையில் சாயைமிதியாது - திருக்கோயிலின் நியதி செய்யுமுளவில்
 சரியையையித்யுது—உமியாது - திருக்கோயிலுள்ளே எச்சிலுமிழாது—அரன்
 னின்மாலியம் சேர் விரிது கோமுனை ககடவது - சிவநினைபுறஞ் சேரப்பட்ட
 சண்டேசுரத்தானம் நின்மாலியம் விழுங் கோமுனைககடவது—முறைக் கடவாம
 லும்—பீடமிடைப் போகாது - பலிபீடத்தை இடபநேசுவரைக் குறுக்கிடாம
 லும்—எல்லுகளிற்கால் நீட்டா - தெய்வதானங்களிற கால்நீட்டாமலும்—
 விரைவொருகாத் நுலாது - விரையவாரமலும் ஒருபிரதக்ஷணம் பண்ணாமலும்
 —பேபுறமுதே புறம் முக்கால் அகம் ஒருகால் மீள நேர் ஒருக்கால் வலம்
 ஒருகால் பிரமசாரி - இரண்டாம்பிரகாரத்திலே, நிரைமுறைபாக முக்காலும்
 வலமும் ஒருபிரதக்ஷணமும் உடையவரைத தெண்டம்பண்ணி மீளவும் ஒரு
 பரிமாணமுமாக ஐந்து பிரதக்ஷணஞ் செய்து, பிரமசாரிக்காம்—அரிதா
 கவதி இடத்தே, அரிதாகிய சந்திரபாகிகள் இவவைவந்து மிடமாகச் செய்வா—
 இல்லறத்தோன் வலமும் ஆங்கிடமுமாச் சுழல்வதம்முறைமையாமே - கிரக
 த்தனுவன் இத்தமுறைப்படி செய்து, பரிமாணமுமாகப் பிரதக்ஷணஞ்

• கி ரி யை யி ற் கி ரி யை •

இ து வு ம து •

மெல்லென்றுமாச்சனியாற்கிருமிகள் சாகாமல்

மேலலகிட்டடுத்தின்றநாளினேயாத

லல்லவாமானினமயஞ்சுத்தநிலமவிழுந்தா

லதனைநடுப்படவெடுத்தலேற்றல்செய்து

நல்லவாநதியாதிவடித்தெடுத்தநீரா

னாளுமெழுக்கிடனந்தவனமுண்டாக்கல்

சொல்லரியவிண்ணடைதொடைதொடுத்தமைத்தல்பரியாஞ்

சுத்தவேடத்தடிமைதோன்றிற்பதாமே.

(இ-ள்.) மெல்லென்று மாச்சனியாற் கிருமிகள் சாகாமல் மேலலகிட்டி
மெதுவாகத் திருவலகாற் கிருமிகள் சாகாமல் மேற்பட அலகிட்டி—அடுத்தின்று
நாளின் நோயுதல் அல்லவாமாவின் மயம் சுத்தநிலம்விழுந்தால் அதனைநடுபட்டி
வெடுத்தல் ஏற்றல் செய்து - சாணாக கொள்ளுவிடத்து ஈன்றண்ணியதும்
நோயுள்ளதல்லாததுமான பசுக்களிற் சாணாகம் பூமியிலே விழுமுன்னே இலையி
லேற்றுக்கொள்ளல் அன்றிச் சுத்தநிலத்தில் விழுந்தால் மேல்கீழ்தள்ளி நடுப
படவெடுத்து—அல்லவாம் நதியி லெழுந்தெடுத்த நீரால் - நன்றாகிய நதி ஓண்டி
வாயியாதிகளில் லெழுந்தெடுத்த திருமஞ்சனத்தால்—நாளும் மெழுக்கிடல் -
நாடோறுந் திருமெழுக்கிடல்—நந்தனம் உண்டாக்நல் - திருநந்தனவனமுண்டா
க்கருதல்—சொல்லரிய இண்ணடை தொடை தொடுத்தமைத்தல் - சொல்லுதற்
கரிய இண்ணடை தொடை கண்ணி பந்து தண்டிற் கட்டுவதாகிய திருமால்களை
உண்டாக்கிச் சிவபிரானுக்குச் சாத்தக் கொடுதல்—பரமாஞ் சுத்தவேடத் தடி
மை தோன்ற நிற்பதாமே - மேலாகிய திருவேடத்தாக்கு அடிமைத்தொழில்
புரிந்து அவரேவலின்வழியே நின்றலாகிய இவையெல்லாம் சரியையிறகிய
யாம். எ-று.

கி ரி யை யி ற் கி ரி யை •

சூரியபுரைசுறுகினரு •

கிரியைபினிற்கிரியையாச்சனையதுதான்முழுதும்

கிளருமனுட்டானஞ்செய்திறைவனாகிய

மருவிவலம்வந்தகத்தின்மஞ்சனத்தின்மேல்

வளர்கிழக்குகோக்கியமமிதவந்த

திரகபூர்ப்புவசகவரேகவாலினி

திகழ்பூபபுவங்கவசுபுரத்தின்

அரியசபையத்தெய்தகோக்கியமமிதவந்த

நகரத்தின்மேல்வந்தகத்தின்மேல்

தத்துவப்பிரகாசம்.

(இ-ள்.) கிரியையினிற் கிரியை அர்ச்சனை - கிரியையிற்கிரியை கூறுமிடத்து சுவராதிகண்டாந்தஞ் செய்யப்படும் சிவபூசையாம்—அதுதான்மூழ்கி - அந் பூசைசெய்யுமிடத்து முன்போல நானங்கள் செய்து—கிளரும் அதுட்டான செய்து - கிரியையிற்கிரியைப்படி அதுட்டானஞ் செய்து—இறைவர் கோயில் விலம் வந்து - சிவனது திருக்கோயிலிற் சென்று நியமப்படி பிரதக்ஷணஞ் செய்து—அங்கிலில் மஞ்சளநீர்கொண்டு - பூசாமண்டபத்தில் திரும்ஞ்செய்து—கொண்டெவ்வழி வைத்து—வளர்கிழக்குநோக்கி - முன்னே கிழக்குநோக்கியிருந்து—அம் இடமும் அர்க்கம் சரசு பூர்ப்பு வச்சவரே சுவாமினியே சினை யாம் திகழ் பூர்ப்புவம் கவசம் பானுநேத்திரமாம் அரிய அசபை அத்திரமாய்— ஓம் அம் இருதயாயநம் ஓம் அர்க்காயசிரசேநம் ஓம் பூர்ப்புவச்சவரோஞ்சுவாமிநீசிகாயநம் ஓம் பூர்ப்புவக்ஷசாயநம் ஓம் பானுநேத்திரேப்பியோநம் ஓம் அம்ச அத்திராயநம் என்று—அர்க்கியமும் பின்னர் அங்க கர நியாசமும் அவ்வங்கத் தூந் ச்மையே - அதன்பின்னர் இதனலே அங்கநியாச கரநியாசமுஞ் செய்து அர்க்கியமும் அவ்வங்கத்தாலே தாபிக்குக. 6-று. (இசு.)

இதுவும்து.

அங்கத்தலைவர்க்கியமாக்கித்தெளித்துத் துவார

‘மருந்தண்டிபிங்கலனுமீசனங்கி

தங்குகணபதிசுருவநடுவுபிரபூதந்

தான் விமலசாராவாராத் திபரமசுக

சிங்கங்களங்கிமுதற்சாத்திரடுப்பதுமஞ்

சேர்கிழக்குமுதல்ராம்மீளும்நூம்ரெம்

அங்குரைம்ரோம்ரோளம்ரம்மென்றிங்கடைவே

யருந்தித் தைக்குக் குழையஞ்சயாயையும்பத்திரையும்.

(இ-ள்.) அங்கத்தால் அக்கியம் ஆகந்த ரெளித்துத் துவாரம் - அங்கத்
அக்கியங்கற்பித்து இருதயத்திற் சூரியனைத் தியானித்து அந்தரியாகம் பூசி
தமேற்குத் துவாரத்திற் புரோகதித்து—அருந்தனடி பிங்கலனும் - வாயிலுக்கு
வடக்குருத்தென்குமம்மனடியேனம் ஒம்பிங்கலாயமஎன்று பூசித்து—சசன் அங்கி
கணபதி குருகுலம் கணபதினே ஓம் கம் கணிபதியேனம் என்றும் அக்கினி
வீரில் பூசித்து—நாணவிலசாரா ஆரந்தி பரமககசிகங்கங்கள் அவ்
வாராயு சசானங்களில் ஓம் விமலாயம ஓம் சாராய
நாணவிலசாராயம என்று சிங்கங்கள் நாலையும் பூசித்து—
நடுபதமம்மனடியேனம் என்று பூசித்து—சேர் கிழக்கு முதல்
ராம் ரீம் நுமம் ரோம் ரெளம் ரம் என்று இங்கு அடை
வே அருந்தினை நாயையும் பத்திரையும் - அந்தப்பதமத்திற்
கிழக்குமுதலான நாயையும் ஓம் ரீம் குக்குமாயைநாய்
நடுபதமத்தி

இ து வு ம து.

மேவுவிபூதியைவிமலைமோகைவித்துதையும்
விளங்குசர்வதோமுதையுமீசனிடையி
னோவிடச்செய்திடையர்க்காசனமதாக்கி
யுபருங்கங்கடோர்க்கருரியமூர்த்திரடுவே
பாவித்துப்பருதியங்கமங்கியாதி
பகர்மேற்குநேத்திரமத்திரநாலுதியையா
மேவுகிரகங்களையுமருபாதி
விதிரவியாதிகள்வடக்கந்திராதியாபுதமே.

(இ-ள்.) மேவுவிபூதியை விமலைமே-கை வித்துதையும் விளங்கு-சர்வ
தோமுதையையும் ஈசனிடையில் ஓவிடச்செய்து - ஓம் ஓம் விபூத்தியைநம ஓம்
ரைம் விமலாயநம் ஓம் ரோம் அமோகாயநம் ஓம் ரொம் வித்துதாயநம் என்
றும் ஈசான்த்திற்கும் கிழக்கிற்கும் நடுவாக ஓம் ரம் சர்வதோ-முதையைநம் என்றும்
நவசத்திகளைப் பூசித்து ஓம் உஷாயநம் ஓம் பிரத்திஉஷாயநம் என்றிணை
மடத்திலும் சத்திகளையும்பூசித்து—இடை அர்க்காசனமதாக்கி - நடுவே ஓம் அர்
க்காசனாயநம் என்றுபூசித்து—உபரும் கங்கடோர்க்கருரியமூர்த்தி நடுவேபாவி
த்து - ஓம் கம் கடோர்க்கசிவமூர்த்தியேநம் என்று ருரியமூர்த்தியைத் தியானி
த்து, ருரியனை இசயத்தினின்றுங் கொண்டுவந்து அதிலே ஆவாசித்துப் பூசி
த்து—பருதி அங்கம் அங்கியாதி பகர்மேற்கு நேத்திரம் அத்திரம் நாலுதிசை
யாம் - ருரியனுடைய அங்கதேவரை அக்கினியில் இசயம் ஈசனின் சிவசநி
தியிற் கை வாயுவிந்.கவசம் மேற்கே நேத்திரம் மேற்கு வடக்குத் திழக்குத்
தெற்கு இவைகளில் அத்திரத்தையும் பூசித்து—மேவுகிரகங்களையும் அங்கியாதி
ஓம் சம் சோமாயநம் ஓம் பும் புதாயநம் ஓம் பிரம் பிரகற்பதியேநம் ஓம் பம்
பார்க்கவாயநம் ஓம் அம் அங்காரகாயநம் ஓம் சம் சனீச்சுராயநம் ஓம் ரம் ராகு
வேநம் ஓம் கீம் கேதுவேநம் என்று கிரகங்களை அக்கினி ஈசனம் நிரூகிவாயு
கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு இவைகளிற் பூசித்து—விதி ரவியாதிகள் வட
க்கு இந்திராதி ஆபுதமே - ஓம் துவாதெசாதித்தாயநம் ஓம் சூட்சுத்திராயநம்
ஓம் அருணாயநம் ஓம் குருவேநம் என்று வடக்குநீதலாகவுந் ஓம் இந்திராயநம்
ஓம் அக்கினியேநம் ஓம் இமாயநம் ஓம் நிருதியேநம் ஓம் வருணாயநம் ஓம்
வாயுவேநம் ஓம் சோமாயநம் ஓம் ஈசானாயநம் ஓம் பிரமணேநம் ஓம் விட்டுணு
வேநம் என்று கிழக்குமுதலாகவுந் மேலுங் மேமாகப்பூசித்து ஓம் வச்சிராயநம்
ஓம் சத்தியேநம் ஓம் தண்டாயநம் ஓம் உக்காயநம் ஓம் பாசாயநம் ஓம் அங்கு
சாயநம் ஓம் கதாயநம் ஓம் திரிபாயநம் ஓம் புதமாயநம் ஓம் சக்கிராயநம்
என்று ஆபுதங்களையும் அபுதங்களையும் பூசித்து—

சூரியபூசை சொல்லிமுடித்துச் சிவபூசை கூறுகின்றார்.

அவமகலவுபசாரங்கொடுத்தர்ச்சித்தொடுக்கி-

யந்தநின்மாலியத்தைத்தேசச்சண்டர்க்காக்கி

நவமாகவாசமித்துப்பின்வடக்குநோக்கி

நல்லவோங்காரத்தாலர்க்கியங்கற்பித்துத்

திவழுமேற்கிடையாயிற்படிமேலில்வடக்கிற்

றிகமுகணபதிதெற்குவாணிநடுத்திருவாம்

அவனியிற்கீழ்ப்படிவடக்குநந்திநடுக்கங்கை

யயற்றெற்கின்மாகாளநடுபமுனையாக்கே.

(இ-ள்.) அவமகல உபசாரங்கொடுத்தர்ச்சித்து ஒடுக்கி அந்தநின்மாலியத் தேசச்சண்டர்க்காக்கி நவமாகஆசமித்துப் பின் வடக்குநோக்கி - பின்குற் றமறப் பாக்கியமுதலான சோடசோபசாரமும் அக்கினிகாரியமுமாகத் தொடுத் துப் பூசித்துச் செபித்துச் சாத்திப் பராமுகார்க்கியமும்கொடுத்து உத்தியாபனம் பண்ணி நிருமாலியத்தை ஓம் தேசச்சண்டாயநம என்று பூசித்துக் கால்கழுவி ஆசமித்துப் பின் வடக்குநோக்கியிருந்து—நல்ல ஓங்காரத்தால் அர்க்கியங் கற் பித்து - சிறந்த பரணவத்தால் சாமானிய அர்க்கியங் தாபித்து—திவழு மேற்கி டையாயிற்படியமேலில் வடக்கிற் திகமுகணபதி தெற்கு வாணி நடுத் திருவாம் - விளங்கப்பட்ட மேலவாசலின் மேற்படியின் வடக்கே ஓம் கம் கணபதியேநம என்றும் தெற்கே ஓம் ஆம் சாகவதியேநம என்றும் நடுவே ஓம் மகாலட்சுமி யேநம என்றும் பூசித்து—அவனியிற் கீழ்ப்படி வடக்கு நந்தி நடுக் கங்கை - பூமியிற் கீழ்ப்படியில் வடக்கே ஓம் ஆம் உந்தியேநம என்றும் நடுவே ஓம் ஆம் கங்கையேநம என்றும் பூசித்து—அயற் தெற்கின் மாகாளர் நடுபமுனையா க்கே - அந்தப்படியிலே தெற்கே ஓம் ஆம் மகாகாளாயநம என்றும் நடுவே ஓம் ஆம் யமுனாயநம என்றும் பூசிப்பது. எ-று. (௫௬)

இதுவுமது.

ஆக்கியபின்பூசித்துவிக்கினங்களகற்றி

யனைந்துள்ளிலத்திரத்துவாரன்வாத்துபதிபிரம

னோக்கியேதெற்குவடக்கருச்சித்துவடக்கே

திவலுசதாதினெனந்தன்சீகண்டன்றன்னோ

டாக்குமயபிகைருகனோடரியும்வேதாவு

மாவேழுகுணவரோடங்கியிற்குருவுஞ்சாத்தித்

தாக்கியுவாதனங்கற்பித்துக்கரநியாசந்

தாஸ்செய்துபூசுத்தியுடற்குத்திசமையே.

(இ-ள்.) ஆக்கியபின்பூசித்துவிக்கினங்கள் அசற்றி - மேற்குத் துவாரபா லகரை நிறுத்திப் பூசித்தபின் ஓம் சோடசோபசாரமாவோப்பீடியோ பாத் தியாசமுனோக்கிக் கருவாய் என்று பாக்கியமும்மூன்றுங் கொடுத்து ஓம் சர்

வேப்பியோ துவாரபாலேப்பியோ கந்தபுட்டப்ஞ் சுவாகாவென்று திருப்பள்ளிக்
தாமமுதலிய சாத்தி. ஓம் சர்வேப்பியோ துவாரபாலேப்பியோ தூபஜபைவேத்
தியஞ் சுவாகாவென்று தூபஜபங்கொடுத்துப் பூசித்தபின் ஒருபத்திரத்தை நேத்
திராயகசம். என்று மத்திகமைக்குந் தற்சனிக்ஞமிடையிலே யிடுக்கி அங்குட்ட
த்தாலும் அனாமிகையாலும் இரண்டுகண்ணையுந் தொட்டு இடுக்கினவரல்கள்
மேற்றிக்கண்ணாகப் பாவித்து மேனோக்கிப்பார்த்து மேலுள்ள அசுரரைப் போக்
கிறதாக அந்தப்பத்திரத்தை அத்திரத்தால் மேலேதெறித்து வேறுபத்திரமெடு
த்து அங்குட்டர் தர்ச்சனிகளாற் கிள்ளிப்பிடித்து நாராசமுத்திரையால் அத்தி
ராயபடுவென்று தெறித்து அந்தரத்துள்ள விக்கினங்கள் போனதாகினைத்து
வேறுபத்திரமெடுத்துக் கீழ்நோக்கிப்பார்த்துக் கீழுள்ள அசுரர்களைப் போக்கின
தரூகப் பாவித்து அத்திரத்தாற் கீழேதெறித்து வலக்காற்குதியால் மூன்றுதரம்
பூரியிற்பட்டி—அனைந்துள்ளில் அத்திரத்துவாரன் வாத்துபதி பிரமன்னோக்
கியே தெற்கு வடக்கு அருகித்து - வலக்கால்முன்னிட்டு உட்புக்கு மேற்குநோ
க்கி நின்று ஓம் அத்திரத்துவாரபாலாயம வென்று தெற்குப் படியுடனே வுட
க்கு மத்திரத் துவாரபாலையும் ஓம் வாத்துபதி பிரமன்னேநமவென்று வடமே
ற்கில் வாத்துபதியையும் பூசித்து—வடக்கே நவலசதாசிவன் அனந்தன் சீக
ண்டன்நன்னோடாக்கும் அம்பிகை குகனோரி அரியும் வேதசீவு மாவேழு குரவ
ரோடங்கியிற் குருவுஞ் சாத்தி - வடக்குநோக்கிநின்று பீடத்துக்கு வடக்காக
ஓம் ஆம் சதாசிவாயநம ஓம் ஆம் அனந்தாயநம ஓம் ஆம் சீகண்டாயநம
ஓம் ஆம் அம்பிகாயநம ஓம் ஆம் குதாயநம ஓம் ஆம் விட்டுணுவேநம் ஓம்
ஆம் பிரமன்னேநம வென்று ஏழு குருக்களுடனே அக்கினிமூலையில் ஓம் ஆம்
சிவகுருப்பியோநம வென்று பூசித்து வேண்டெல் செய்துகொண்டு—தாக்கிய
வாதனங்கற்பித்துக் காரியாசந்தான்செய்து - சிவனுக்கும் பரிவார நாயன்மாரு
க்கும் ஆசனங் கற்பித்துச் சிவலிங்கத்தைப் பீடத்திலே பரிவட்டத்துடன் ஏழு
ந்தருளப்பண்ணித் தான் காரியாசஞ்செய்துகொண்டு—பூதசத்தி உடற்கத்தி
சமையே - பூதசத்தியையு முடற்கத்தியையுஞ் செய்வாயாக. ஏ.று.

பெருவிரல் மூதற் சிறுவிரலோக முறையே அங்குட்டர் தர்ச்சனரி மத்தி
மை அனாமிகை கனிட்டையெனப் பெயராம். (௯௦)

இ து வு ம து.

தியானத்தால்வந்தவுடலமுதத்தானனைத்துத்

தெய்வவுடலாகுமளவுமுயிர்மேல்வைத்து

வியாபித்தநக்கரியாசமங்கரங்கள்கலைகள்

விதித்துப்பின்னந்தரியாகஞ்செய்துவிசேடன்

தயாவொடுசெய்தேதிரவியசத்தியாக்கித்

தருமான்மசுத்திமந்திரசுத்திசமைத்து

• கியாயமுடன்பரிவாரபூசைசெய்து

நிகழ்சிவநனக்குச்சுசங்கிதைதபுதஹ்சாத்தே.

(இ-ள்.) தியானத்தால் வெந்தவுடல் அமுதத்தால்நனைத்துத் தெய்வவுடலாகுமளவும் உயிர்மேல்வைத்து வியாபித்து - பூதசுத்தியாவது தன்னுடலை ஒரு மூங்கிலாய் ஐந்து கணுவானதாகப்பாவித்து மூலாக்கினியை எழுப்பி ஐந்துகணுவும் அத்திரமந்திரத்தாலே வெந்து வெடித்ததாகக்கண்டு ஓம் அத்திராய உம் பட் என்றுஐந்துதரம் மூலாதாரத்திலும் நாபியிலும் இதயத்திலும் முகத்திலும் துவாதசாந்தத்திலும் கோமுகை முத்திரையினுள் சுண்டி அந்தக்கணுக்க டெட்ரித்ததாகக்கண்ணபது உடற்சுத்தியாம் பின்பு ஆன்மாவைத் தாரகாகாரமாய்த் தியானித்து ஓம் ஊம் ஆம் அம் ஆம் ஊம் ஆத்மனேநமவென்று துவாதசாந்தத்திலே கொண்டுபோய் வைத்து பிருதுவிக்குச் சிறப்பு விசேடம் சொரூபங் கடினம் சுபாவங் கிடத்தல் நிறம் பொன்மை பணி பொறுத்தல் சூரி வச்சிரம் தெய்வம் பிரமா அக்கரம் (அ) வாகக்கண்டு இது ஆபாதகுடமும் வியாபித்ததாயினும் முழந்தாளளவு முள்ளதென்று கண்டு வாயுவாலே யடியுண்டதாகப் பாவித்து அப்புடிக்கு விசேடம் ஓராய்மை சொரூபம் பரத்தல் சுபாவம் விழுதல் நிறம் ஸென்மை பணி கட்டுண்டல் சூரிகோகனகம் தெய்வம் விட்டுணு அக்கரம் (வ) வாகக் கண்டு இது ஆபாதகுடமும் வியாபித்ததாயினும் முழந்தாளுக்குமேல் நாபிக்குக் கீழளவாய் இது வன்னியாலே சுவறினதாகத் தியானித்து அக்கினிக்கு விசேடம் பருமை சொரூபம் எழுதல் சுபாவம் சுடுதல் நிறம் செம்மை பணி ஒன்றுவித்தல் சூரி சுவத்திகம் தெய்வம் உருத்திரன் அக்கரம் (ர) ஆகக் கண்டு இது ஆபாதகுடமும் வியாபித்ததாயினும் நாபிக்குமேல் கண்டத்துக்குக் கீழளவாய் இது சலத்தாலே அவந்ததாகத் தியானித்து வாயுவுக்கு விசேடம் பரத்தல் சொரூபஞ் சலித்தல் சுபாவம் நிறைதல் நிறம் கருமை பணி திரட்டல் சூரி அறுபுள்ளி தெய்வம் மகேசுரன் அக்கரம் (ய) வாகக்கண்டு இது ஆபாதகுடமும் வியாபித்ததாயினும் கண்டத்துக்குமேல் தலைமளவாக இது பிருதிவியாலே கெட்டதாகத்-தியானித்து ஆகாசத்துக்கு விசேடம் பெருமை சொரூபம் இரந்தரம் சுபாவம் நிறநல் நிறம் தூமம் பணி இடங்கொடுத்தல் சூரி அமுதவிந்து தெய்வம் சதாசிவம் அக்கரம் (ஊ) ஆகக்கண்டு இது சரீரமளவும் வியாபித்ததாயினும் தலைக்குமேற் துவாதசாந்தத் தளவாகக்கண்டு தியானிக்க இப்படிப் பஞ்சசூதத்தாலும் வெந்தவுடல் ஆகாயத்திலே நின்று வீழும் அமுத சலத்தாலே நனைத்து பிராணனுண்டானதாகத் தியானித்துத் திவவியதேகமாகப்பாவித்துப் பின் ஆன்மாளைக் கொண்டுவந்து இருதயத்தின் வைத்து வியாபித்து—அங்கநியாசம் அக்கரங்கள் கலைகள்விதித்து - இந்தவுடலிலே அங்கநியாசம் அக்கரநியாசம் அட்டத்திரீம் சற்கலாநியாசஞ் செய்து—பின் அந்தநியாகஞ்செய்து - பின்பு இதயதாமரையிலே சிவனைச் சாங்கோளாங்கமாகப் பூசித்து—விசேடம் தயாவொடுசெய்தே - விசேடார்க்கியத்தைக் கிருபையுடன் சங்கிதாமந்திரத்தாலே தாபித்து—திரவீயசுத்தியாக்கி - அந்த அர்க்கியங்கொண்டே சர்வதிரவியமுஞ் சுத்தியாதற்பொருட்டுப் புரோட்சித்து—தரும் ஆன்மசுத்தி மந்திரசுத்தி சமைத்து - ஓம் ஆம் ஆன்ம ஆசாஸ்யநம் ஓம் ஆம் ஆன்ம ஸூர்த்தியே ஸு ஓம் ஆம் அம் ஆம் ஆத்மனேநம என்று ஆன்மாவைப் பூசித்து ஒரு புட்பத்

தைத் தலையிலேவைத்து ஒரு புட்பங் கையிற்பிடித்துப் பிரணவத்தை மனத்தா லுச்சரித்து மந்திரசத்திசெய்து—நியாசமுடன் பரிவாரபூசை செய்து - முறைப் படியே ஓம் கணபதியேநம ஓம் சுப்பிரமணியாயநம ஓம் லீம் சிரீம் அம் அர அர அர நமசிவாயநாதநம ஓம் லீம் ஜனந்தவயிரவாயநம ஓம் சிரீம் சிவகாமசுந்தரியே நம ஓம் நமோ பகவதே தெட்சணமூர்த்தியேநம என்று ஜ்சனம் மூர்த்திமூலமா கப் பூசித்து ஆவாகன தாபன சந்நிதான சந்நிரோதன பாத்தியாசமனார்க்கியங் கொடுத்துப் பரிவாரபூசைசெய்து—நிகழ் ஈசன்நனக்குச் சங்கிதையுதனாற் சாத் தே - சிவனை எழுந்தருளப்பண்ணிப் பரிவட்டங்குலைத்துச் சண்டேசுரத்தானுத் திலே வைத்துத் திருப்பள்ளித்தாமஞ் சாத்தினதின்மேற் சங்கிதாமந்திரத்தாலே பூசுக்குக. எ-று. மந்திரசத்தி சங்கிதாமந்திரத்தோடு பிரணவமுங் கூட்டிச் செய்வதுமாம்.

(௧௧)

இதுவுமது.

சாத்திப்பின்சத்தியாதிபுத்திரைகள்கொடுத்துத்
தான்கழித்தமாலியஞ்சண்டேசனிடைக்கொடுத்துச்
சேர்த்தவத்திரத்தினுல்மஞ்சனமுஞ்செய்து
நிகழுமிதயாதிகளாலிலிங்கசத்திசெய்து
பார்த்துமிகச்சிவாசனமுமுர்த்திமூலம்
பஞ்சமுகமுடன்சாத்திப்பாத்தியாதிகொடுத்தே
யார்த்துமஞ்சனஞ்செய்தாதாரசத்தியனந்த
னரியசங்கங்களுலுகங்காலாக்கே.

(இ-ள்.) சாத்திப் பின் சத்தியாதி முத்திரைகள் கொடுத்துத் தான் - பூசி த்தபின்னர் சிறுவிரல்முத லங்குட்டமீறாகச் சத்தியோசாத முகமுதல் ஈசான முகமீறாக முத்திரைகொடுத்து—கழித்தமாலியஞ் சண்டேசனிடைக் கொட் டுத்து - லின்மாலியத்தைக் கழித்துச் சண்டேசுரத் தானமாகிய ஈசானமூலயிலே மெழுகி மழுப்போலாதல் திரிகோணமாதலிட்டு அதிலேவைத்து—சேர்த்தவத் திரத்தினுன் மஞ்சனமுஞ் செய்து - பொருந்திய அத்திரமந்திரத்தினுலே அபி டேகமுஞ் செய்து—நிகழும் இதயாதிகளால் இலிங்கசத்திசெய்து - இதயாதிக ளால் இலிங்கம் வீருடிக் குச்சிசாத்தித் திருமஞ்சனமுஞ் செய்து—பார்த்துமிகச் சிவாசனமும் மூர்த்திமூலம் பஞ்சமுகமுடன் சாத்தி - தானுலேநிகையிலாதல் கையிலேயாதலிருக்கச் செய்து ஓம் ஆம் சிவாசனையநம ஓம் ஆம் சிவமூர்த்தியே நம ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநமவென்று ஜ்சன மூர்த்தி மூலத்தினுலும் ஈசானி யையந்தினுலுஞ் சாத்தி—பாத்தியாதி கொடுத்து -பாத்தியம் ஜ்சமனம் அர்க்கி யங் கொடுத்து—ஆர்த்து மஞ்சனஞ் செய்து. நன்றாகத் திருமஞ்சனஞ்செய்து திருவொற்றாடை கூத்திப் பீடத்திலே யெழுந்தருளப்பண்ணி— ஆதாரசத்தி அனந்தன் அரிய சிங்கங்கள் நாலும் காலாகீகே - ஓம் ஆம் ஆதாரசத்தியேநம ஓம் ஆம் அனந்தாசனையநம ஓம் ஆம் அனந்தாயநமவென்று ஊர்மச்சிலையின்மே லே அஷ்ரந்தினைப் பூசித்து மேலே உருபமாகிய நாலுசிங்கங்களையும் கால்களை யும் பூசிக்குக. எ-று.

(௧௨)

இதுவுமது.

அரியதன்மஞானவைராக்கியமைசுவரிய
மவைகணுலங்கிமுதலதன்மமஞ்ஞானர்
தெரிவரியவைராக்கியமனைசுவரியமிவைதம்மைத்
திகழ்ச்சிமுக்குமுதலதச்சதனமூர்த்துவச்சதனம்
விரிசுந்தம்பீசமங்குரநாளந்தளமு
மேவுகேசரங்கர்ணிபதும்மவாமை
யுரியசேட்டைரவுத்திரிகாளியுங்கலவிகரணியு
முயர்வுபெறுபெலவிகரணியுமாயுகந்தே.

(இ-ள்) அரியதன்மஞானவைராக்கியமைசுவரியமைகளை நால்அங்கிமுதல் - கால்களில் அக்கினிமூலமுதல் நாலுமூலையினும் ஓம்ஆம் தன்மாயநம ஓம்ஆம் ஞானாயநம ஓம்ஆம் வைராக்கியாயநம ஓம்ஆம் ஐசுவரியாயநமவென்றும் தெற்கும் வடக்கும் முகங்களாய் முதுகும் முதுகுங் கூழின நான்கு சிங்கங்களையும்— அதன்மம்அஞ்ஞானர் தெரிவரி அவைராக்கியம் அனைசுவரிய மிவைதம்மைத் திகழ்ச்சிமுக்கு முதல் - விளங்குகின்ற கிழக்குமுதலாக ஓம் ஆம் அதன்மாயநம ஓம்ஆம் அஞ்ஞானாயநம ஓம்ஆம் அவைராக்கியாயநம ஓம்ஆம் அனைசுவரியாயநம வென்று சட்டங்கள் நாலையும் பூசித்து—அதச்சதனம்ஊர்த்துவச்சதனம் - சிங்கங்களுக்குச்சிகழே ஓம்ஆம் அதச்சதனாயநம வென்றும் மேலே ஓம்ஆம் ஊர்த்துவச்சதனாயநம வென்றும் பூசித்து—விரிசுந்தம் பீசம் அங்குரம் நாளம் தளமும் மேவுகேசரம் கர்ணிபதும் - மேலே ஓம்ஆம் கந்தாயநம ஓம்ஆம் பீசாயநம ஓம்ஆம் அங்குராயநம ஓம்ஆம் நாளாயநம ஓம்ஆம் தளோப்பியோநம ஓம்ஆம் கேசரோப்பியோநம ஓம்ஆம் கர்ணிகாயநம ஓம்ஆம் பதமாயநம என்று பூசித்து—வாமை உரியசேட்டை ரவுத்திரிகாளியுங் கலவிகரணியு முயர்வுபெறு பெலவிகரணியுமாயுகந்தே - இவ்வுரை வருஞ்சுத்திரவுரையோடு சேர்த்தெழுதப்பட்டது காண்க. என்று.

(சுந)

இதுவுமது.

பெலப்பிரமதமனியுஞ்சர்வபூததமன்வரியு
பேணியபிணீசனிடமனோன்மனியுமாக்கி
நலத்தகாயடியிறஞ்ஞரியனதனிற்பிரம
எடுச்சோமனதில்விண்டுமேலங்கியரஹர்
துலக்குறுசத்தியின்மகேசன்சதாசிவன்மேற்
சொல்வித்தைசோநிவிங்கமாககறெண்டபங்கி
நலத்தவ்ருவதுகாண்டல்முண்டமுடிமுகங்க
ஞாடுபவத்திரபங்கிநற்கலைதானதுவே.

(இ-ள்) பெலப்பிரமதமனியும் சர்வபூததமன்னியும் பேணியபிநீசனிடையென மனையுமாக்கி - பதுமத்தி னட்டதளங்களிலும் கிழக்குமுதல் ஓம் ஆம் வாமாயநம ஓம் ஆம் சேட்டாயநம ஓம் ஆம் ரவுத்திரியேநம ஓம் ஆம் காளியேநம ஓம் ஆம் கலவிகரணியேநம ஓம் ஆம் பெலவிகரணியேநம ஓம் ஆம் பெலப்பிரமதமனியேநம ஓம் ஆம் சர்வபூததமன்னியேநம வென்றும் ஈசான தளத்திடையில் ஓம் ஆம் மனையெனியேநம வென்றும் பூசித்து—நலத்தகாயடியிற் சூரியனதனிற் பிரமன் - சிறந்த தளாக்கிரவிருத்தியிலே ஓம் ஆம் சூரியமண்டலாயநம ஓம் ஆம் சூரியமண்டலாகிபதியே பிரமனேநம வென்றும்—நெச்சோமனதில் விண்டு - கேசரவிருத்தியிலே ஓம் ஆம் சோமமண்டலாயநம ஓம் ஆம் சோமமண்டலாகிபதியே விட்டுணுவேநம வென்றும்—மேலங்கி அரணும் - கன்னிகவிருத்தியிலே ஓம் ஆம் அக்கினிமண்டலாயநம ஓம் ஆம் அக்கினிமண்டலாய உருத்திராயநம வென்றும்—துலக்குறு சத்தியின் மகேசன் - துலக்கமுறுகின்ற காயிலே ஓம் ஆம் சத்திமண்டலாயநம ஓம் ஆம் சத்திமண்டலாகிபதியே மகேசராயநமவென்றும்—சதாசிவாசனமேல் - மேலே ஓம் ஆம் சதாசிவாசனாயநமவென்றும்பூசித்து—சொல் வித்தை சோதிவிங்கம் ஆக்கல் தெண்டபங்கி - அதன்மேல் அக்கினித்தம்பமாகத் தியானித்து ஓம் ஆம் வித்தியாதேகாயநம வென்று லிங்கத்திற்சாத்தல் தண்டபங்கியாம்—நலத்தலுருவது காண்டல் முண்டம் - சிவசாதாக்கியமுதற் பஞ்சசாதாக்கியங் கூடினவாய் ஐந்து திருமுகமும் பத்துக் கையும் இரண்டு பாதமும் பதினென்று கண்ணும் பத்துக்கையிலும் சூலம் மழுவான் அபயம் வச்சிரம் வலமும், இடம் அக்கினியும் அங்குசமும் மணியும் பாம்பும் பாசமுமான வடிவைத் தியானிப்பது முண்டபங்கியாம்—முடி முகம் கண் நாடுபவத்திரபங்கி - ஓம் ஆம் ஈசானமூர்த்தாயநம ஓம் ஆம் தற்புருடமூர்த்தாயநம ஓம் ஆம் அகோரமூர்த்தாயநம ஓம் ஆம் வாமதேவமூர்த்தாயநம ஓம் ஆம் சத்தியோசாதமூர்த்தாயநம என்று முடிகளிலும், ஓம் ஆம் ஈசானவத்திராயநம ஓம் ஆம் தற்புருடவத்திராயநம ஓம் ஆம் அகோரவத்திராயநம ஓம் ஆம் வாமதேவவத்திராயநம ஓம் ஆம் சத்தியோசாதவத்திராயநம என்று ஐந்து முகங்களிலும், ஓம் ஆம் ஈசானவத்திரேத்திரேப்பியோநம ஓம் ஆம் தற்புருடவத்திரேத்திரேப்பியோநம ஓம் ஆம் அகோரவத்திரேத்திரேப்பியோநம ஓம் ஆம் வாமதேவவத்திரேத்திரேப்பியோநம ஓம் ஆம் சத்தியோசாதவத்திரேத்திரேப்பியோநம வென்று ஐந்து முகங்களிலும் நேத்திரங்காட்டுவது மாகிய இவைகளைத் தியானத்தோடு செய்வது ஓத்திரபங்கியாம்—நற்கலையானதுவே - அட்டத்திரியை சற்கலையாகச் செய்வது கலாபங்கியாம் என்று.

அட்டத்திரியம் சற்கலையாகவது: •சசி அங்கதை இட்டாயை மரிச்சி •சுவாலினி ஆகிய ஈசான கலையைத்தினாலும் பெருவிரலால் முறையே ஈசானதி முடிக்கிலும் சாந்தி, வித்தியை, பிரதிட்டை, நிவித்தியாகிய தற்புருடகலை நான்கினாலும் பெருவிரல் தர்த்துசுனி விரல்களாலும் தற்புருடாதி முகங்களிலும் அகோரகலை எட்டில் நிசிதமாயையா ஒள்ளத்திலும் மோகாயையாற் கருத்தி

தத்துவப்பிரகாசம்.

லும் சாயையால் வலது புயத்திலும் மானிட்டையால் இடது புயத்திலும் மிருத்தியுவால் உந்தியிலும் மாயையால் வயிற்றிலும் பயரையால் முதுகிலும் சராயையால் மார்பிலும் பெருவிரல் மத்திமைவிரலினாலும் வாமதேவகலைபதி ன்மூன்றில் ரசாயையாற் குய்யத்திலும் ரட்சாயையால் இலிங்கத்திலும் இரத்தியையால் வலத் துடையிலும் பாலியா லீடத்துடையிலும் காமாயையால் வலது முழந்தாளிலும் சயமின்னியையால் இடதுமுழந்தாளிலும் கிரியையால் வலது கலைக்காலிலும் புத்தியால் இடது கலைக்காலிலும் காரியால் வலச் சரு ணத்திலும் தாத்திரியால் இடச் சருணத்திலும் பிராமணியாற் கடியிலுக்மோகி னியால் வலப்பாலிலும் பபாயையால் இடப்பாலிலும் பெருவிர லணிவிரலாலும் சத்தியோசாதகலை எட்டில் சித்தியையால் வலதுகாலிலும் ரீத்தியையால் இடது காலிலும் துத்தியையால் வலக்கையிலும் இலக்குமியால் இடக்கையிலும் மேதை யால்நாசியிலும் காந்தியையாற் சிரசிலும் சுதாயினால் வலவாகுவினும் திருத்தியை யால் இடவாகுவினும் பெருவிரல் சிறுவிரல்களாலும் நியாசஞ்செய்வதாம். (அச)

சிவபூசை கூறுகின்றார்.

ஆவாகனாதிசெய்தேயர்க்கியமுங்கொடுத்தே

யங்நியாசஞ்செய்துபஞ்சமுத்திரையு

மோலாமலிதயத்தாற்காட்டிப்பாத்தியமு

மோரிருகாலாசமனார்க்கியங்கள்முக்காலொருகா

னவாரநமசுதாசுவாகாவென்று

நாடியேகொடுத்ததற்பின்கொள்ளாமஞ்சனங்க

ளோவாதுகவ்வியமுங்குறிபஞ்சாவமுத

முயர்பலோதகமுஞ்சத்தோதகமுங்கொண்டே.

(இ-ள்) ஆவாகனாதிசெய்தே அர்க்கியமுங்கொடுத்தே - அதன்பின் பரமானந்தப் பொருள் இந்தவுருவிலே ஆவாகன தாபன சன்னிதான சன்னிரோதமு முரிய முத்திரைகளாற் செய்து அர்க்கியமுங் கொடுத்து—அங்கநியாசஞ்செய்து - திரு மேனியிலே அங்கத்தை நியாசித்து—பஞ்சமுத்திரையு மோலாமலிதயத்தாற் காட்டி - தேனுட்பூம் திரிசூலம் மகரம் சிருக்கு என்னும் பஞ்சமுத்திரையையும் இதயத்தாலேகாட்டி—பாத்தியமு மோரிருகால் ஆசமனம் அர்க்கியங்கள் முக் கால் ஒருகால்நாவார நமசுதா சுவாகாவென்று நாடியேகொடுத்ததர்பின் - ஓம் ஆம் சிவாயநமவென்றிரண்டு சீர்பாதத்திலிருதரம் பாத்தியமும் ஓம் ஆம் சிவாய சுதாவென்று ஐந்து திருமுகங்கநிலும் முக்கால்முக்கால் ஆசமனமும் ஓம் ஆம் சிவாயசுவாகாவென்று திருமுடி ஐந்திலும் ஒருதரம் அர்க்கியமுங் கொடுத்ததன் பின்—கொள்ளு மஞ்சனங்கள் ஓவாது கவ்வியமும் குறி பஞ்சாவமுதம் உயர் பலோதகமுஞ் சுத்தோதகமுங்கொண்டே - கைக்கொள்ளப்பட்ட திருமஞ்சனப் பஞ்சகவ்வியம் பஞ்சாவமுதம் பஞ்சபலோதகம் சுத்தோதகம் சுத்தோதகம் வேண் டுவது அபிடேகஞ் செய்து.

இ து வு ம து .

ஒங்குவித்தபின்மூலநூற்றெட்டானறிய
 வுதகங்கள்கொண்டாட்டியொற்றாடைசாத்திப்
 பூங்கமமூங்களபம்விரையிண்டைதொடைசாத்திப்
 புண்ணியனைமந்திரங்கள்பதினென்றாற்போற்றிப்
 பாங்கினிலர்க்கியமகாமுத்திரையினளவும்
 பண்ணுதலேயிலயாங்கம்போகாங்கம்பகரில்
 ஒங்கீசத்தீசானந்திசைநாலிற்பிரம
 முயரீதயமீசானமுறமுன்சாத்தே.

(இ-ள்.) ஒங்குவித்தபின் மூலநூற்றெட்டானறிய வுதகங்கள் கொண்டாட்டிய ஒற்றாடைசாத்தி - மேற் சொல்லியவை யெல்லாம் அபிதேகஞ் செய்து மூலத்தால் நூற்றெட்டித்தரத் திருமஞ்சனமாட்டித் திருவொற்றாடை சாத்திப் பாத்தியாதி கொடுத்து—பூங்கமமூங் களபம் விரை இண்டை தொடை திப் புண்ணியனை மந்திரங்கள் பதினென்றாற் போற்றிப் பாங்கினில் அர்க்கியம் மகாமுத்திரையினளவும் பண்ணுதலே இலயாங்கம் - மணங்கமமூங் திருமேற்பூச் ச மணவியமலை இண்டை தொடை விடுபூ முதலானவை மூலத்தாற் சாத்தி மந்திரங்கள் பதினென்றாலுஞ் சாத்தி ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்து மனோரத முத்திரை மகாமுத்திரையுங் கொடுப்பது இலயாங்கபூசையாம்—போகாங்கம்பகரில் ஒங்கீசம் ஈசானந்திசைநாலிற்பிரம முயர் இதயம் ஈசானமுற ஞன் சாத்தே - போகாங்க பூசையைச் சொல்லுமிடத்துச் சிவனுடையவீசான முகத்திலேயிருந்தீசானதேவரை வாங்கி ஈசானதிக்கிலும் தற்புருடமுகத்திலிருந்து தற்புருடதேவரைக் கிழக்கிலும் அகோரமுகத்திலிருந்து அகோரதேவரைத் தெற்கிலும் வாமதேவமுகத்திலிருந்து வாமதேவரை வடக்கிலும் ஈத்தியோசாதமுகத்திலிருந்து ஈத்தியோசாததேவரை மேற்கிலும் பூசித்து இருதயத்தை ஈசானதிக்கிலும் பூசிக்குக. ௭-று.

(௬௬)

இ து வு ம து .

கிரசங்கிகைகிருதிகவசம்வாயுத்
 திகமுநேத்திரங்கிழக்கத்திசைகூண்கின்
 மருவுமத்திரஞ்சீர்த்திப்பஞ்சமுத்திரையும்
 வன்சுரபிதாமரைசூலம்மகராஞ்சீருக்கு
 விரவவத்திராசனியுமங்கதேவருக்கு
 மேவுவித்துக்கிழக்காதியனந்தன்வடக்காதி
 • பரவுமுமைகிழக்கந்திராதியாயுதங்கள்
 பரிந்தவார்க்குத்தேனுமுத்திரையுரீபகரே.

(இ-ள்.) சிவசங்கிகைநிருதி கவசம்வாயுத் திகழுநேத்திரம் கிழக்கத்தி
சைகள்நான்கின் மருவுமத்திரஞ் சாத்திப் பஞ்சமுத்திரையும் வண்கரபி தாமரை
சூலம் மகரம் சிருக்கு விரவ வத்திராசனியு மங்கதேவருக்கு மேவுவித்து - சிவசு
அக்கினி திக்கிலும் சிகை நிருதியிலும் கவசம் வாயுவினும் நேத்திரம் கிழக்கி
லும் அத்திரம் கிழக்குமுதல் நான்குதிசையினும் பூசித்து முகங்களுக்கு முறை
யேதேனு பத்மம் திரிசூலம் மகரம் சிருக்கு என்னும் பஞ்ச முத்திரையும் அங்
கங்களுக்குத் திராசனி முத்திரையுங் கொடுத்து—கிழக்காதி அனந்தன் - கிழக்
குமுத லெட்டுத் திக்கிலும் ஓம் அனந்தாயநம ஓம் சூக்குமாயநம ஓம் சிவோத்
தமாயநம ஓம் ஏகநேத்திராயநம ஓம் திரிமூர்த்தியேநம ஓம் ஏகஉருத்திராயநம
ஓம் ஸ்ரீகண்டாயநம ஓம் சிகண்டியேநம வென்று பூசித்து—வடக்காதிபரவு
முறாம் - வடக்குமுத லெட்டுத்திக்கிலும் வலமாக ஓம் உமாயநம ஓம் சண்
டாயநம ஓம் நந்தீசாயநம ஓம் மகாகாளாயநம ஓம் இருஷபாயநம ஓம் கணே
சாயநம ஓம் பிருங்கீசாயநம ஓம் உமாசேனாயநம வென்று பூசித்து—கிழக்கிற்
திராசனியுதங்கள் பரிந்தவர்க்குத் தேனு முத்திரையும் நீ பகரே - கிழக்குமுதல்
எட்டுத்திக்கிலும் மேல் கீழும் ஓம் ஆம் இத்திராயநம ஓம் ஆம் அக்கினியேநம ஓம்
ஆம் இயமாயநம ஓம் ஆம் நிருதியேநம ஓம் ஆம் வருணாயநம ஓம் ஆம் வாயு
வேநம ஓம் ஆம் சோமாயநம ஓம் ஆம் ஈசானாயநம ஓம் ஆம் பிரமனேநம
ஓம் ஆம் விட்டுணுவேநமவென்று பூசித்து முறையே ஓம் ஆம் ஷ்சிராயநம ஓம்
ஆம் சத்தியேநம ஓம் ஆம் தண்டாயநம ஓம் ஆம் கட்காயநம ஓம் ஆம் பாசா
யநம ஓம் ஆம் அங்குசாயநம ஓம் ஆம் கதாயநம ஓம் ஆம் திரிசூலாயநம ஓம்
ஆம் பதுமாயநம ஓம் ஆம் சக்கராயநம வென்று ஆயுதங்களையும் பூசித்துத் தேனு
முத்திரையுங் கொடுக்கு. ௭-று. அங்கங்களுக்கு நமஸ்காரமுத்திரை கொடுப்
பதுமாம். அங்குசமகந்தித் துவசங்கொள்ளுதலுமாம். (௯௭)

இதுவுமது.

பின்னீசர்க்காசமனாக்கியங்கொடுத்துநிவேத்தியம்

பேணுவித்துப்பாத்தியாசமனப்பின்கொடுத்து

உன்னுதாம்பூமமுதலீரெட்டாகு

முபசாரங்கொடுத்துடனேசெபித்துச்சாத்திப்

பின்வணங்கியபிடேசுமிலாதோனங்கி

பேணுமகோரத்தினற்செபித்துச்சாந்தல்

தன்மையானோர்க்குமாமங்கிவேண்டிற்

மருபிரணவார்க்கியங்கொண்டங்கிமூலேசாரே.

(இ-ள்.) பின்னீசர்க் காசமனாக்கியங்கொடுத்து - இவர்களைப் பூசித்தபின்
சிவனுக்கு ஆசமனாக்கியங்கொடுத்து—நிவேத்தியம் பேணுவித்து - திருவுமது
செய்யப்பண்ணி—பாத்தியாசமனம் பின் கொடுத்து - பானீயம் முகவாசம் பாத்
தியாசமனாக்கியங் கொடுத்து— உன்னு தாம்பூமமுத லீரெட்டாகும் உபசாரம்

கொடுத்து - மதிக்கப்பட்ட தாம்பூலம் பாத்தியம் ஆசமனம் அர்க்கியம் கந்தம் புட்பம் தூபம் தீபம் ஆராதிகிரிகம் தர்ப்பணம் சத்திரம் சாமரம் நிருத்தம் கீதம் வாத்தியம் தோத்திரமுதலான உபசாரங்களைச் செய்து—உடனே செபித்துச் சாத்தி - மூலமந்திர சங்கிதாமந்திரங்களைச் செபித்துச் செபபலம் சிவனது வரத அத்தத்திலே கொடுத்து—பின் வணங்கி அபிடேகமிலாதோன் அங்கி பேணும் அகோரத்தினுற் செபித்துச் சாத்தல் - பின் தண்டம்பண்ணி அபிடேகமீல் லாதவன் அக்கினிகாரியத்தினியித்தம் அகோரமந்திரத்தாலே இருபத்தெட்டு ருச் செபித்துச் சாத்துக்—தன்மையானோர்க்குமாம் - அபிடேகமுள்ளோனுஞ் செபித்துச் சாத்திவிடலாம்—அங்கிவேண்டில் தரு பிரணவ அர்க்கியங்கொண்டு அங்கி மூல சாரே - அதுவன்றி அக்கினிகாரியஞ் செய்யவேண்டின் சாமானிய அர்க்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டு அக்கினிமூலையிலே சேருக. எ-று. அக்கினிகாரியத்திற்காக அட்டபுட்பஞ் சாத்தலும் சங்கிதாமந்திரத்தாற் சாத்தலுமாம்.()

அக்கினிகாரியங் கூறுகின்றார்.

சார்ந்துகிழக்காதல்வடக்காதறன்முகமாய்த்
தானிருந்துகனவபூரணசேசனமுங்
கூர்ந்தசம்மார்ச்சனமுங்குட்டனமுதற்பின்
குலவுசமாலேபனமும்தயாதிகொண்டே
யாய்ந்துகலா வடிவாக்கிக்குண்ட நூல்கவசத்
தாக்கித் தூபங்கொடுத்துமுக்கோடாமதனை
நேர்ந்துவடக்குங்கிழக்குங் கீறியிதயத்தா
னிறைசமிதையிடுதருப்பைகவசத்தானிரையே.

(இ-ள்.) சார்ந்து*கிழக்காதல் வடக்காதல் தீன்முகமுத் தானிருந்து கனவபூரண சேசனமும் கூர்ந்த சம்மார்ச்சனமும் குட்டனமும் அதற்பின் குலவுசமாலேபனமும் இதயாதிகொண்டே ஆய்ந்து - அக்கினிதிக்கிலே சேர்ந்து கிழக்கல்லது வடக்குமுகமாகக் குண்டத்திற்கு முன்னிருந்துகொண்டு குண்டத்திலே இதயத்தாற் கல்லிச் சிரத்தாற் றூர்த்துச் சிகையானினத்துக் கவசத்தாற் சுவர்வைத்து நேத்திரத்தாற்றுடைத்து அத்திரத்தான் மெழுகிக்குண்டத்தை யுற் தன்மலத்தையும் சங்கிதையாலே சத்திபண்ணி—கலா வடிவாக்கி - சார்ந்தியாதிகலையை நடுவிலுஞ்சாந்தி வித்தை பிரதிட்டை நிவிர்த்திகளைமுறையே கிழக்குத் தெற்கு வடக்கு மேற்குத் திசைகளிலும் பூசித்து—குண்ட நூல் கவசத்தாக்கி - குண்டத்தை முந்நூல்கொண்டு கீவசத்தாலே கட்டி—தூபங்கொடுத்து - பின் தூபங்கொடுத்து—முக்கோடாமதனை நேர்ந்து வடக்குங் கிழக்குங் கீறி - மூன்றுகோடு கிழக்குநோக்கியும் ஒருகோடு வடக்குநோக்கியும் கீறி—இதயத்தானிறைசமிதை யிடுதருப்பை கவசத்தானிரையே - சமித்தை இதயத்தாலே பரப்பி நாலு தருப்பை வடக்குநோக்கியும் கிழக்குநோக்கியும் கவசத்தாலே உள்ளிற் தண்டத்திலேயிக. எ-று. தண்டமில் - திண்ணை. (கூக)

தத்துவப்பிரகாசம்.

இதுவுமது.

நடுவுவிபரீதமாத் தருப்பையிட்டு

நற்பிரமக்கிரந்தியில்வாசீசர்களைநாட்டிக்
கொடுவந்துவலப்புறத்தக்கினிவைத்தோர்தருப்பை

கொளுத்தியசுராங்கமாநிருதிதனிற்போட்டே
யிடையெரிபூரகத்தினாலுடற்குளாக்கி

யிதிலுதரவெரிவிந்துவெரியுங்கூட்டிப்
படிசேசகத்தினுன்மூன்றங்கியாகப்

பாத்திரத்தினிற்சங்கிதாசுத்திபண்ணே.

(இ-ள்.) நடுவு விபரீதமாத் தருப்பையிட்டு - இந்தனத்துக்குமேலே சாண் தருப்பை யிரண்டுதேயும் மாறிப்போட்டு—நற்பிரமக்கிரந்தியில் வாசீசர்களை நாட்டி - முப்பத்திரண்டு அல்லது பதினாறு தருப்பைகொண்டு பிரமக்கிரந்தி யாகமுடிந்து சாணீளத்திலே கிழக்கேதலையாகப்போட்டு அதிலே ஓம் ஆம் வாசீசலரியேநம ஓம் ஆம் வாசீசவராயநம வென்று இருவரையும் பூசித்துப் புணர்ச்சியாகப்பாவித்து—கொடுவந்துபுறத்தக்கினிவைத் தோர்தருப்பை கொளுத்தி அசுராங்கமாந் நிருதிதனிற் போட்டே - அக்கினியைக் கொண்டுவந்து வலப்புறத்தேவைத்து ஒருதருப்பைகொளுத்தி நிருதிமூலையிலே அசுராங்கமாக ஓம் அத்திராயநம்பட் என்று போட்டு—இடையெரி பூரகத்தினாலுடற்குளாக்கி - இந்த அக்கினியை சங்கார முத்திரையினாலே இடமூக்கினாலே பூரகத்தால் உடற்குள்ளே கொண்டுபோய்—இதில் உதரவெரிவிந்து வெரியுங்கூட்டிப் படிசேசகத்தினால் மூன்றங்கியாகப் பாத்திரத்தினில் - உள்ளேகொண்டுபோன அக்கினியுடனே உதராக்கினியையும் விந்துவக்கினியையுங் கூட்டி மூன்றக்கினியுமாக வலமூக்காலே சேசகத்தாலே புறப்பட்டு வந்தக்கனிப் பாத்திரத்திலே இருந்ததாகத் தியானித்து—சங்கிதா சுத்திபண்ணே - சங்கிதாமந்திரத்தினாலும் நிரீக் கணதியாலுஞ் சுத்திசெய்குக. எ-று.

(60)

இதுவுமது.

பண்ணியபிணீசனீந்துவெரிபெரியவீரனும்

பகர்கூட்டுவிரலுமா முக்காற்சுற்றித்

கண்ணியகாண்மடித்துப்பின் நண்ணைப்பார்த்துக்

கனிழ்த்துக்குண்டத்தில்வாணிகெற்பமாக

நண்ணியபிண்குண்டகத்திசெய்துகங்கணமு

நாடுகவசத்திட்டெள்ளான் முக்கா

லெண்ணைமவர்க்குணைகள்சத்தியித்யாதி

நீவைகருப்பம்புஞ்சவனஞ்சீமந்தமியற்றே.

(இ-ள்) பண்ணியபிளீசலிந்து வெரிபெரியவிரலும் புகர்சுட்டுவிரலுமா முக்காற்சுற்றிக் கண்ணியகால்மடித்துப் பின்தன்னைப்பாத்துக் கவிழ்த்துக் குண்டலத்தில் வாணிகெற்பமாக - சுத்திபண்ணியபின் வாக்கிசுவரவிர்துவாகப்பா வித்து இரண்டு பெருவிரலு மிரண்டு சுட்டுவிரலுஞ் சேர்த்துப்பிடித்து மேலே யெடுத்து முளங்காற்படி யிட்டிருந்து முக்காற்சுற்றித் தன்னைப்பார்த்துக் கவி ழ்த்துக் குண்டலத்திலே யிடும்போது வாக்கிசுவரனுடையகர்ப்பம் வாக்கிசுஷியு தரத்திலே சென்றதாகப்பாவித்து—நண்ணியபின் குண்டசுத்திசெய்து கங்கண மும் நாடுகவசத்திட்டு - அக்கினியை யிட்டபின் அத்திரத்தாற் குண்டத்திற் புரோட்சித்து இரண்டு தருப்பையைப் பலித்திரம்போலமுடிந்து கங்கணமா கக் கவசத்தாலே அக்கினியிலேபோட்டு அதனைச் சவாலப்பித்து—எள்ளால் முக்கால் எண்ணெய்ம் அச்சனைகள்சாத்தி இதயாதி இவைகருப்பம் பும்ஸவீ னம் சேமந்தமியற்றே - எள்ளாலே சத்தியோசாத மந்திரத்தால் மூன்றோமும் பண்ணி இருதய மந்திரத்தாலே முக்காற் பூசிப்பது கருப்பாதானம்; இப்படி யேவாமதேவத்தாலும் சிரசாலு மோமஞ்செய்து சாத்துவது பும்ஸவனம்; அடுகா ரத்தாலுஞ் சிகையாலும் மூன்றோமஞ்செய்து சாத்துவது சேமந்தம். இவைக ளைச்செய்குக. எ-று.

(எக)

இ து வு ம து .

சாதகன்மமாறுருக்கள்தந்தநாவழிக்கத்

தருஞ்சமிதைபலாசஞ்சாற்றலையடிநெய்தோய்த்து

மீதினிலோமஞ்செய்துபருதிவிட்டரங்கன்

மேலியற்றிப்பிரமன்சங்கரன்விண்மெனந்தன்

போதுவித்துவிட்டரத்திலிந்திராதிபத்தம்

போற்றியவர்கழல்காப்புப்புதழ்த்துகூறி

யோதுசுருக்குச்சுருவமெடுத்தங்குகாட்டி.

யுயர்தருப்பைகட்டியடிநடுத்தலைகளுறவே.

(இ-ள்.) சாதகன்மமாறுருக்கள் - பின்பு எள்ளாலே தற்புருடமுங் கவச முங்கட்டி ஆறு ஓங்கஞ்செய்து சாத்துவது சாதகன்மமா—தந்த நாவழிக்கத் தருஞ்சமிதை பலாசு அஞ்சாற் றலையடி நெய்தோய்த்து மீதினில் ஓமஞ்செய்து - அக்கினியினுடைய பல்லும் நாவும் வழிக்கிறதாக ஐந்துசுழினை சாணீள ம்போந்த பலாசங்கொம்புகொண்டு அடியும் தலையும் நெய்தோய்த்து இருதயத் தாலோமம்பண்ணி—புருதியிட்டரங்கன் மேலியற்றி - குண்டத்திற் கீழ்மேகலே யிலே பெருவிரற்பஞ்மையும் ஒருமுழிளமுங்கொண்ட பலாசங்கொம்பாலாய பருகியையும் ஈடுமேகலையிலே முப்பத்தாறு புல்லாற் கிரந்திப்பமுடிந்து கீழ் ஒரு முழிளமான விட்டரத்தையும்பரப்பி—பிரமன் சங்கரன் விண்டு அனந்தன் போ துவித்துப் பருதியிலே கிழக்குத் தெற்கு மேற்கு வடக்கில் முறையே ஓம். ஆம் பிரமனேநம ஓம் ஆம் சங்கராயநம ஓம் ஆம் கிட்டினுடையேநம ஓம் ஆம் அனந்தா

யமவென்று பூசித்து—விட்டரத்தில் இந்திராதி பத்தும் போற்றி அவர்கழல் காப்புப் புகழ்ந்து கூறி - விட்டரத்திலே இந்திராதி பதின்மரையும் பூசித்து இந்தப் பிரமாதிகளு மிந்திராதிகளு மியவக்கினியைக் காக்கும்படி தம்பிரானருளிச் செய்ததாகத் துதித்து—ஒது சுருக்குச் சுருவமெடுத்து அங்கிகாட்டி - சொல்லப்பட்ட சுருக்குச்சுருவமெடுத்து முகமொன்றப்பிடித்து அக்கினியிலே மேலுங் கீழும் முக்காற் காட்டி—உயர் தருப்பை கட்டி அடி நடுத்தலைக ளுறவே - உயர்ந்த தருப்பையைவைத்து தூலாற்கட்டி அடியும் நடுவுந் தலையுந் தொட்டுப் பிடித்து. ௭-று.

(௭௨)

இ து வு ம து.

தொட்டான்மதத்துவமும்வித்தைசுத்தஞ்

சொல்லுமுத்தத்துவமுந்தோற்றிவைத்து

மட்டானநெய்யுங்கியீசனிடைவைத்து

மலரயன்மாலராகுத்தன்னைப்பாவித்துத்

தட்டாயதருப்பையாற்செய்திரண்டுதருப்பை

தண்ணோக்கிமுக்காற்றழல்நோக்கிமுக்கால்

விட்டானெய்யலைப்பதுசம்பிலவனோற்பிலவனம்

வேறொன்றுகொளுத்திரெய்யில்விடறகனவிதியே.

(இ-ள்.) தொட்டு ஆன்மதத்துவமும் வித்தை சுத்தஞ் சொல்லு முத்தத் துவமுந் தோற்றி வைத்து - தொட்டபின் ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவங்களாலே பூசித்து வலப்புறத்தே வைத்து—முட்டான நெய்யங்கி ஈசனிடை வைத்து மலரயன் மால் அராகுத் தன்னைப் பாவித்து - சிறிதுநெய் யொருபாத்திரத்திலே பெய்து அதனை முக்காற்சுற்றி அக்கினிமூலையிலே வைத்துத் தன்னைப் பிரமாவாகத் தியானித்துக் குறட்டருப்பையாலிம் மந்திரத்தாலே முக்காலோமஞ்செய்து தருப்பையை அக்கினியிலே போட்டுவிட்டுப் பின் ஈசானத்திலே வைத்து விட்டுணுவாகத் தியானித்து முக்காலோமமபண்ணி அக்கினியிலே போட்டுப் பின் குண்டநாபியிலே வைத்துச் சிவனாகப்பாவித்து முக்காலோமம்புண்ணி—இரண்டு தருப்பை தனைநோக்கி முக்கால் தழல் நோக்கி முக்கால் விட்டானெய்யலைப்பது சம்பிலவனோற்பிலவனம் - இரண்டுதருப்பையைப் பெருவிரலாலுஞ் சிறுவிரலாலும் பிடித்து இருதயத்தாலே தன்னைநோக்கி முக்காலலைப்பது சம்பிலவனம்; அக்கினியை நோக்கி முக்காலலைப்பது உற்பிலவனமாம்—வேறொன்று கொளுத்தி நெய்யில் விடல் தகனவிதியே - பின்னந்தத் தருப்பைகளை நெய்யிலேபோட்டு வேறொரு தருப்பையெடுத்து நெய்யிலே தோய்த்துக் கொளுத்தி நெய்க்குள்ளே அகோரத்தாற் றேயப்பது தகனவிதியாம். ௭-று.

(௭௩)

இதுவுமது.

மற்றொன்றுகொளுத்தியெயிற்கற்றினீராசனமாம்,
வருமிரண்டுதருப்பைமுடிந்துள்ளேபோட்டங்
குற்றசருவத்தான்மேற்குங்கிழக்குநடுவு

முயருமக்கினிசோமனக்கினிசோமன்றான்
முற்றிடவோமஞ்செய்தச்சேடங்காவென்று

முன்னெய்யின்னிலுவதுவேநயனவிடு
குற்றமறநீக்கணுதெய்தங்கிதன்னைக்
குலவிதயத்தருச்சித்துப்போர்கொடுத்துக்குறியே.

(இ-ள்.) மற்றொன்று கொளுத்தி நெய்யிற் சுற்றில் நீராசனமாம் - வேறு மொரு தருப்பையெடுத்து நெருப்பிலே கொளுத்தி நெய்யை வலமாகச் சுற்றி மீளவும் நெருப்பிலே போடுவது நீராஞ்சனமாம்—வருமிரண்டு தருப்பை முடிந்துள்ளே போட்டு அங்குற்ற சருவத்தால் மேற்குங் கிழக்கும் நடுவும் உயரும் அக்கினி சோமன் அக்கினி சோமன்றான் முற்றிடவோமஞ்செய்து அச்சேடங்காவென்று முன்னெய்யில் விடுவதுவே நயனவீடு - சாணீளத்திரண்டு தருப்பை கிரந்தியாகமுடிந்து நெய்ப்பாத்திரத்துக்குள்ளே போட்டு முன்னே சுத்திசெய்த சருவத்தையெடுத்துக் கிரந்திக்கு மேற்புறத்திலே நெய்யை முகந்து ஓம் அக்கினியேசுவாகாவென்று ஓமஞ்செய்து உருக்கின மிஞ்சிய நெய்யைக் காக்குவென்று மீளமுகந்து மேற்கிலும், ஓம் சோமாயசுவாகாவென்று கிழக்கிலும், அக்கினிசோமாப்பியாசுவாகாவென்று நடுவிலும் விடுவது இது நயனத்தை விழிப்பித்தலாம்—குற்றமற நீர்க்கணுதி செய்து - கிரந்தியாய் முடிந்து நெய்யிற்கிடந்த தருப்பையெடுத்துத் தீக்கினியிலேபோட்டு நெய்யை நீர்க்கணுதி சுத்திசெய்து இந்தநெய் ஓமந்துக்குவேண்டிய நெய்யுடனே கூட்டிக்கொள்வது ஆச்சியசுத்தியாம்—அங்கிதன்னைக் குலவிதயத்தருச்சித்துப் போர்கொடுத்துக் குறியே - இந்த அக்கினியைஇருதயமந்திரத்தாலே முக்காற் பூசித்து ஓம் சிவாக்கினித்து வஉதாசனயநமவென்று திருநாமஞ்சாத்தி அக்கினிசொருபத்தியானம்பண்ணுக. எ-று.

நயனம் விழிப்பித்தல் மற்றப்பக்கத்துக்குக் தொள்ளுமிடத்துச், சோமாயசுவாகா அக்கினியேசுவாகா அக்கினிசோமாப்பியாசுவாகா வென்று மாறிக் கொள்க. அக்கினிச்சொருபமாவது ஐந்துமுகமும் பதினைந்துகண்ணும் மூன்றுகாலும் ஏழுகையும் மூன்றுகொம்பும் ஏழநாக்கும் சிவந்தநிறமுமாயிருக்கும் கை வலப்புறத்து நாலும் இடப்புறத்து மூன்றுமாயிருக்கும். வலக்கைகளில் வேல் தீது வாள குலமும், இடக்கைகளில் கிருக்கு சருவம், நெய்ப்பாத்திரமுமிருக்கும். நாக்கேழின்பெயர்கள்: இரண்ணியை கணகை இரத்தை கிருட்டினை சுப்பிரவை அதிரத்தை வெருளுப யென்பனவாம். ஐந்துமுகமு மிரண்டுமுகமுமாய் ஓவமுத்து நாக்குநாலு இடமுகத்து நாக்குமூன்றுமும் நிறம் முறை

யே வெளுப்பு சிவப்பு பொன்மை புனை மிக்கவெளுப்பு மிக்கசிவப்பு பச்சையாம். இவற்றி னுணவு இரண்ணியைக்கு சமிதை கணைக்கு நெய் இரத்தைக்கு குளநெல்லு முதலியன. கிருட்டிணைக்கு பொரியும் பணியாரமும், சுப்பிரபைக்கு எள்ளுமுதலாயின. அதிரத்தைக்குக் கடுகு நெருஞ்செய்தே அன்னமுமாம். எ-று.

(எசு)

இதுவுமது.

குறித்துவாசீசர்களை யொடுக்கியங்கியினைக்
குலவுபீசமஞ்சா லுமிரண்டொன்றாலு
நிறைத்தசங்கிதையா தியா லுமாக
நிறுத்துவதுவத்திரசந்தானமேகீகரண
மிறைத்தகுதியெரியாக்கியன்னநெய்யென்
ளியலரிசிகடுபயநிடிபொரிகொள்ளனைத்து
முறைத்தமூல நூற்றெட்டாலோமஞ்செய்தே
புறநின் றுபூரணகுதிரெய்யாலொ முக்கே.

(இ-ள்.) குறித்துவாசீசர்களை யொடுக்கி - இப்படி அக்கினியைத் தியானித்துப் பின்பு வாசீசுவரர்களைத் தன்னிதயத்தொடுக்கி—அங்கியினைக் குலவுபீசம் அஞ்சாலும் இரண்டொன்றாலும் நிறைத்தசங்கிதையாதியா லுமாக நிறுத்துவது வத்திரசந்தானமேகீகரணம் - அக்கினி யைந்து முகத்திலும் ஒம் ஒம் சத்தியோ சாதாயசுவாகா ஒம் எம் வாமதேவாயசுவாகா ஒம் உம் அகோராயசுவாகா ஒம் இம் தற்புருடாயசுவாகா ஒம் அம் ஈசானாயசுவாகா வென்று ஒமஞ்செய்து ஒம் சத்தியோசாத வாழதேவாப்பியோசுவாகா ஒம் வாமதேவ அகோரோப்பியோசுவாகா ஒம் அகோர தற்புருடோப்பியோசுவாகா ஒம் தற்புருடவீசானாப்பியோசுவாகா வென்று ஐந்துமுகமும் சத்தியோசாதாதி முறையே ஒன்றி லொன்றொடுங்கினதாகத் தியானித்து ஐந்துமுகமும் இரண்டுமுகமாகப் பாலிப்பது வத்திராபிசந்தானம். ஒம் ஒம் எம் உம் இம் அம் சத்தியோசாதவாமதேவ அகோர தற்புருட வீசானோப்பியோசுவாகா வென்று ஒமஞ்செய்வது வத்திரேகீகரணம்—இறைத்தகுதி யெரியாக்கி - அக்கினியிடத்தே சிவனையாவாகித் துப் பூசித்துச் சிவன் அக்கினிவடிவானானாகப் பாலித்து—அன்னம் நெய் என் ளியல் அரிசி கடுகு பயறு இடி பொரி கொள்ளனைத்தும் உறைத்தமூல நூற்றெட்டால் ஒமஞ்செய்தே உறநின்று பூரணகுதிரெய்யாலொ முக்கே - அமுது நெய் எள்ளு அரிசி கடுகு பயறு மாப்பிடி பொரி கொள்ளு இவைமுதலானவை யொவ்வொன்று நூற்றெட்டுமூலமந்திரத்தாலும் அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பதினொரு உருவாகவும் ஒமஞ்செய்து சங்கிதாமந்திரத்தாலே நெய்விட்டுப் பூரண குதியைச்செய்து. எ-று.

(எடு)

இ து ஷ ம து .

திரவியமெல்லா நூற்றெட்டுருவோமஞ்செய்து
திகழ்பருதிவிட்டரதேவர்ப்பலியுமிட்டே
யுரையில்பூற்புவஞ்சவமும்பூற்புவமுஞ்செய்தே
யுயர்கிழக்குத்தெற்கேசதூரம்வட்டர்
தெரியுமண்டலமெழுகிவட்டத்திற்கிழக்குத்
திகையாதியங்கியாதெற்குமேற்குவடகீழ்
மருவுருத்திராதிமாதிருக்கணைசரியக்கர்
வருகிரஞ்சுராசுரரோடிராசியாவையே .

(இ-ள்.) திரவியமெல்லாம் நூற்றெட்டுரு ஓமஞ்செய்து - முறையே எல்லாத் திரவியங்களும் நூற்றெட்டுரு வோமஞ்செய்து—திகழ்பருதிவிட்டரதேவர்ப்பலியுமிட்டே - முண்பரப்பின பருதியிலே பிரமாமுதலியதேவர்கள் நால்வர்க்கும் விட்டரத்திலே இந்திராதிருக்கும் பெலியிட்டு—உரையில் பூர்ப்புவஞ்சவமும் பூர்ப்புவமுஞ்செய்தே - ஓம் பூசவாகா ஓம் புவசவாகா ஓம் சுவச்சவாகா ஓம் பூர்ப்புவச்சவாகாவென்று நெய்யாலே யோமஞ்செய்து—உயர் கிழக்குத்தெற்கே சதூரம் வட்டம் தெரியுமண்டலமெழுகி வட்டத்திற்கிழக்குத்திகையாதி அங்கியாதி தெற்கு மேற்கு வடகீழ் மருவுருத்திராதி மாதிருக்கணைசர் இயக்கர் வருகிரஞ்சுராசுரரோ டிராசியாவையே - உயர்ந்த வக்கினிருண்டத்திற்குத் தென்கிழக்காக வட்டமாகவும் சதூரமாகவும் இரண்டு மண்டலமெழுகி வட்டத்திலே கிழக்காதி நாலுதிக்கிலும் தென்கிழக்குமுத னாலுமூலையினும் உள்ளே வட மேற்கும் தென்கிழக்கும் நடுவும் ஓம் உருத்திரேப்பியோநம் ஓம் மாதூருப்பியோநம் ஓம் கணைப்பியோநம் ஓம் இயக்கப்பியோநம் ஓம் கிரடேப்பியோநம் ஓம் சுரேப்பியோநம் வென்று எட்டுத்திக்குணும் பூசித்து. ஏ-று. குறை வருஞ்சுத் திரவுரையிற் காண்க.

(௭௬)

இ து ஷ ம து .

வைத்ததற்பின்விச்சுவன்சாத்தியன்கேத்திரபாலீன்
மந்திரங்களாற்சாத்தந்தர்ப்பலியநஞ்சதூரத்
தொத்தவிந்திராதிசுரர்ப்பகிற்பலியுமிட்டே
யோமஞ்செய்துடன்றுபதிபங்குகொடுத்து
மெத்துவருதருப்பைசுட்டுநீறிட்டுக்கொண்டு
மேவுமங்கியிலரணையொடுக்கியங்கியொடுக்கிச்
சுத்தமாஞ்சிவன்வரதஅத்தத்திற்பலத்ஹதச்
சுழுக்கோதகங்கொடுத்துத்தேர்த்திரங்கன்பண்ணே.

(இ-ள்.) வைத்ததற்பின் விச்சுவன் ஞாத்தியன் கேத்திரபால்ன் மந்திரங்க ளாற்சாத்து அந்தர்ப்பலியாம் - முன்பூசித்த மண்டலத்தின்மேலே முன்சொ ன்ன வடமேற்குத் தென்கிழக்கு நடுவென்னுமிடங்களில் முறையே ஓம் விச் சுவேப்பியோநம் ஓம் சாத்தியேப்பியோநம் ஓம் கேத்திரபாலாயநம் வென்று பூசித்துப் பலியிடுவது அந்தர்ப்பலியாம்—சுதூரத்தொத்த இந்நிராதிகளாற் பகி ற்பலியுமிட்டே - முன்செய்த சுதூரமான மண்டலத்திலே கிழக்குமுதலாக எட் டித்திக்கினும் முறையே இந்நிராயநம் வென்றிப்படி அட்டபாலரையும் உள்ளே தென்மேற்கும் வடகிழக்கும் முறையே விட்டுணுவேநம் பிரமணேநம்வென்று இவாகனையும் பூசித்துப்பலியுமிட்டு—ஓமஞ்செய்துடன் தூபதிபங்கன்கொடுத்து- மூலத்தால் நூறிமெட்டுரு வோமம்பண்ணித் தூபதிபங்கொடுத்து—மெய்த் து வரு தருப்பைசுட்டு நீறிட்டுக்கொண்டு மேவும் அங்கிய லரணையொடுக்கி அங்கி ளுதித்தி-மெய்மையாகவருகின்ற தருப்பைசுட்டுக்கொண்டு அக்கினியின்வழியா கப் பொருந்நின்ற சிவனைத் தன்னிதயத்தொடுக்கி அவ்வக்கினியையும் தன் னிதயத்தொடுக்கி—சுதூரமாம் சிவன் வரத அத்தத்திற் பலத்தைச் சுழுகோத கங் கொடுத்துத் தோத்திரங்கள் பண்ணே - இந்த அக்கினிகாரிய பலத்தை வலக்கையிலே புட்பத்தோடு அர்க்கியசலத்தையுங் கொண்டுசிவனது சுத்தமான வரதத்தத்திலே ஓம் அக்கினிகாரியபலஞ்சவாகாவென்று சுழுகோதகங்கொடுத் துத் தோத்திரஞ்செய்குக. ௭-று. (௭)

இதுவுமது.

அதித்ததற்பின்வணங்கிச்சோகம்பாவகத்தாற்
சொற்புளகமயிர்முகிட்பக்கண்ணீர்கள்பொழிய
விதித்துவணங்கிப்பாத்தியாசமனார்க்கியமு
லேவுபஞ்சப்பிரமமுஞ்சாத்திமேலாகக்
கதித்தபராமுகவர்க்கியமுங்கொடுத்துமற்றைக்
கருதுதேவர்தமையிலிங்கத்திடையொடுக்கிச்சிவனைப்
பதித்தொருதியினெடுக்கிச்சண்டபூசை
பயிற்றுவதுபூசையதில்விசேடமதுபகர்வாம்.

(இ-ள்.) அதித்ததற்பின் வணங்கிச் சோகம்பாவத்தாற் சொற்புளக மயிர் முகிட்பக் கண்ணீர்கள்பொழிய விதித்து வணங்கி - தோத்திரஞ்செய்தபின்பு தெண்டம்பண்ணித் தான்சிவுகைப்பாவித்துச் சொல்லப்பட்ட மயிர்ப்புளகமு ண்டாகக் கண்ணீர்பொழியக் கம்பவந்து மீளவும் வணங்கியிருந்து—பாத்தியா சமனார்க்கியமும் மேவுபஞ்சப்பிரமமுஞ் சாத்தி - பாத்தியாசமனார்க்கியங் கொடுத் துப் பஞ்சப்பிரமம்ந்திரங்களாலும் பூசித்து—மேலாகக் கதித்த பராமுகவர்க்கிய முங்கொடுத்து - சத்தியோசாதாதி யீசானமந்தமாகப் பராமுகவர்க்கியமுங்கொடு த்து—மற்றைக்கருதுதேவர்தமையிலிங்கத்திடையொடுக்கிச் சிவனைப்பதித்திதா

குதியினெடுக்கி - இரண்டுகையிலு மிரண்டுபைப்பிடித்து ஓம் அத்திராயபட்
ரன்று கைமாறித்தெறித்துச் சுற்றிப்பூசைகொண்ட பரிவாரதேவர்க னெல்லா
மெழுந்தருளினதாகப் பாவித்து ஓம், சிவாய் இருதயாய வெளவுட் என்று இவர்
கள் இவிங்கத்தி லொடுங்கினதாகப் பாவித்து அந்தச்சதாசிவனீயும் தற்சொ
ரூபத்திலே யொடுங்கினதாகப் பாவித்துப் பின்—சண்டபூசைபயிற்றுவது - ஓம்
தொனிச்சண்டேசுர ஆசனாயநம ஓம் தொனிச்சண்டேசுவர மூர்த்தியேநம ஓம்
தொனிச்சண்டேசுவராயநம வென்று சண்டேசுவரனைப் பூசித்துவிடுவது இது
ஆன்மார்த்தபூசையாம்—விசேடமதுபகர்வாம் - பூசையிலே விசேடமாயுள்ளது
மேற்சொல்வாம். எ-று.

இதுவுமது.

அண்டர்பிரானருளியவந்நியாசந்தோற்ற
யரியதிசங்காரஞ்சுடங்கமொடுபிரமங்
கண்டவக்கரநியாசஞ்சேகண்டாதி
கருதுகலாநியாசமதுவேண்டியதுகணிக்கப்
புண்டரிகமலர்த்தாளின் முக்காற்பூசை
பொருந்தலுமாமொருக்காலேயட்டப்புப்பஞ்சாத்தி
விண்டுசோடசவுபசாரமுஞ்செய்துவிடலாம்
மிகுகோவைக்குருவைவித்தையைப்பூசைவிரும்பே.

(இ-ள்.) அண்டர்பிரான் அருளிய அந்நியாதந்தோற்றம் அரியதிசங்காரம்
சுடங்கமொடு பிரமம் கண்டஅக்கரநியாதம் - சேகண்டாதி கருதுகலாநியாதமது
வேண்டியதுகணிக்க - பரமேசுவரன் அருளிச்செய்யப்பட்ட நியாசம் கிருட்டி
க்கிரமம் திதிக்கிரமம் சங்காரக்கிரமம் எனமூன்றும் சுடங்கநியாசம் பஞ்சப்பிரம
நியாசம் காணப்பட்ட அக்கரநியாசம் சேகண்டாதிநியாசம் கருதப்பட்ட கலாநி
யாசமென ஐந்திபகுதியிலும் வரும் இவற்றின் வேண்டினோர் வேண்டியது
செய்க-புண்டரிகமலர்த்தாளில் முக்காற்பூசை பொருந்தலுமாம் - சிவனைப்பூசி
க்குமிடத்து மூன்றுநீலமும் பூசிக்கலுமாகும்—ஒருக்காலே அட்டப்புப்பஞ்சாத்தி
விண்டு சோடசவுபசாரமுஞ் செய்துவிடலாம்—அம்மூன்றுகாலமும் பூசிக்கக்
கூடாதவளவில் சுழக்கோதகஞ்சாத்தின் அவதரத்தில் அட்டப்புப்பஞ்சாத்திப்
பதிற்று. உபசாரமுங்கொடுத்துப் பூசித்துவிடலாம் இப்படிப் பூசைசூழித்
மிகுகோவைக்குருவை வித்தையைப் பூசை விரும்பே - பீடத்தில் ஓம் கோமா
தராயநம வென்றும் சிவஞ்ஞாப்பியோநம வென்றும் வித்தியாபீடாயநம வென்
றும் பூசிக்கு. எ-று.

சுடங்கநியாசம் மூன்றுவகையாவன: இருதயாதி அத்திராந்தரு கிருட்டியா
சம், அத்திராதி இருதயாந்தம் சங்காரநியாசம். சிகை இருதயம் சிர்க்கவசம் தேத்
திரம் அத்திரமாக்கச்செய்து திதிநியாசம். பஞ்சப்பிரம நியாசம் மூவகையா

வன: ஈசானுதி சத்தியோசாதமந்தம் சிருட்டிநியாசம். சத்தியோசாதம்முதல் ஈசானுந்தம் சங்காரநியாசம். அகோரம் ஈசானம் தற்புருபம் வாமம் சத்தியோசாதமாகச் செய்வது திதிநியாசம். இவை பஞ்சப்பிரமசடங்கமாகம்; மாதிருகா நியாசமெனவுட்பம். அக்கரநியாசம் மூவகையாவன: அகரமுதல் கூகரமீராகச் செய்வது. சிருட்டிநியாசம் கூகரமுதல் அகரமீராகச் செய்வது. சங்கார நியாசம் உயிரீர்மெழுத்து முதல் அகரமீராகவும் அகரமுதல் கூகரமீராகவும் செய்வது திதிநியாசம். கேண்டாநிநியாசமாவது: இவ்வக்கரமுறையே கேண்டர் முசலான அக்கரதேவதைகளைபுஞ் சத்திகளையுங் கூட்டி நியாசஞ்செய்வது. கலாநியாசமாவது: ஈசானகலை ஐ, தற்புருடகலை ச, அகோரகலை ஃ, வாமதேவ கலை கக, சத்தியோசாதகலை அ, ஆகக்கலை ஈஃ; இது அடைவேசெய்வது சிருட் டிகுலாநியாசம்; கீழ்மேலாய்ச்செய்வது சங்காரகலாநியாசம். அகோரகலை தற்புரு டகலை ஈசானகலை வாமதேவகலை சத்தியோசாதகலையாகச் செய்வது திதிகலாநி யாசம். 'இவை நிருவாணஜினைகூடியுடையார் செய்யும் நியாசங்களாம். சிருட்டிநி யாசம் கிரகத்தருக்கும், சங்காரநியாசம் வானப்பிரத்தருக்கும் யோகிக்கும், திதிநி யாசம் பிரமசாரிக்குமாம். சோடச உபசாரமாவன: பாத்தியம் ஆசமனம் அர்க்கி யம் கந்தம் புட்பம் நைவேத்தியம் தூபம் நீபம் ஆராதீதிரிகம் கண்ணாடி ருடை சாமரம் ஆவவட்டம் நிருத்தம் கீதம் வாத்தியமென்பனவாம். (௭௯)

விரத்தி பிணையேற்குமுறை கூறுகின்றார்.

பூசைமுடிந்தாற்பிச்சைபண்ணுமவனோடு
பொன்னுதிசுரையிரும்புபொருந்தியவவ்வோட்டை
நேசமுடன்வாய்கட்டித்தோளின்பாலி
னின்றுகீழாகாமலேந்திக்கொண்டு
கேசமுடும்மொன்பான்பதினென்றுகணுவாய்க்
கிளருமறையவ்வாதிநாலுபேர்க்கு
நேசமுடன்நெற்றிபுருவந்தோளளவு
கிகழுமாகேசுரர்க்குநெற்றியதுபற்றே.

(இ-ள்.) பூசைமுடிந்தாற் பிச்சைபண்ணுமவன் ஒடு பொன்னுதி சுரை இரும்பு பொருந்தியஅவ்வோட்டை நேசமுடன் வாய்கட்டித் தோளின்பாலினி ன்று கீழாகாமல் ஏந்திக்கொண்டு - இந்தப் பூசைமுடிந்த அளவிலே பிச்சைபண் ணுமவன் திருநீலாடு பொன் லெள்ளி செம்பு வெண்கலம் இரும்பாதல், மரஞ் சுரையோடு மட்கலமாதல் பொருந்தியதொன்றைச் சீத்திசெய்து வாய்கட்டித் தோளுக்குக்கீழ்ப்படாமல் இடக்கையி லேந்திக்கொண்டு—கேசமும் ஏழு ஒன் பான் பதினென்று கணுவாய்க் கிளரும்மறையவ்வாதி நாலுபேர்க்கும் நேசமுடன் தலை நெற்றி புருவம் தோளளவும்கிகழு மாகேசுரர்க்கு நெற்றியது பற்றே. மூங் கிற்றண்டு வீழு ஒன்பது பதினென்று கணுவாய் மறையவ்முதல் நான்குபுருண் த்தார்க்கும் தலை நெற்றி புருவம் தோளளவுயரங் கொள்க. மாகேசவுழர்க்கு நெ ற்றியளவுயரங்கொள்க. எ-று.

இ து வு ம து .

ஆங்குதுவுஞ்சுத்திசெய்துமுன்வைத்துவணங்கி
யறவுஞ்சுக்கிலமாயகலைகன்புனைந்திடப்பா
லோங்குதோள்வேட்டியுமிட்டுடனெமெல்ல
வோடாமன்மெத்தெனத்தன்னடிபார்த்துநடந்து
பாங்குடனேபிச்சாந்தேகியென்றுகூறிப்
பரிவுடனோர்பசுத்தண்ணீர்பருகளவுநின்று
வாங்கியவன்னத்தன்னைமூன்றுகூறாக்கி
மன்னுகுருவகுதிக்குத்தனக்கொன்றாவையே.

(இ-ள்.) ஆங்குதுவும்-வையே - அவ்வோட்டையுந் தண்டையும் சுத்தஞ் செய்து ஆசாரியன் சன்னிதியிலாதல் பாவனையாயாதல் வைத்துத் தெண்டம் பண்ணி மிகவுஞ் சுத்தமான வேட்டிகளுடுத்து இடத்தோளிலேயுமொருவேட்டி போட்டு ஓடாமல் மெல்லத் தன் பெருவிரலைப் பார்த்து நடந்து முறைமையுடனே பிச்சாந்தேகியென்று கூறி ஒருபசுத் தண்ணீர்குடிக்குமளவும் நின்று இம் முறையில் வாங்கின அன்னத்தை மூன்றுகூறாகப் பகிர்ந்து ஒருகூறு குருவுக்கு மொருகூறு அருகிகட்கும் வழங்கி மற்றையொருகூறு தான் புசிக்குக. எ-று.)

போசனபாத்திரவிதியும் நிவேதனவிதியுங் கூறுகின்றார்.

போசனஞ்செய்வதுதனக்குமொருகூறுகொண்டு
புகல்கிழக்குத்தெற்குமுகம்பொருந்தநோக்கி
நேசமுடனிடஞ்செய்துபாசனந்தா
னிகழும்பொன்னாதிவெண்கலமீரக்கொள்க
கோசமுடனிரும்புமண்சரையதமமாகுந்
குலவுமீலைகதலியாதி கொள்கவாமணக்கு
நீசமுறும்பேயத்தியாகாவன்ன
நிவேதிபிராணாதியஞ்சுபவிறே.

(இ-ள்.) போசனம்-நேரே - தனக்குச்சொன்ன கூற்றையும் புசிக்குமிடத்துக் கிழக்குநோக்கியாதல் தெற்குநோக்கியாதலிருந்து சதுரத்தோடுகூட இடஞ்செய்து, போசனபாத்திரந்தான் பொன் வெள்ளி செம்பு வெண்கல மிவையுத்தமம்; இரும்பு மத்திமம்; மண் சுரை இவை அதமம். இலைகளிற் கதலிமு த்லானவை உத்தமம். ஆல் அரசுருதலானவை அதமம். ஆமீணக்குப் பேயத்தி முதலானவை குற்றத்தைச்செய்யு மாதலாந் கொள்ளப்படாது. அன்னத்தை நிரீக்கனாகி சுத்திசெய்து சிவருகூப்பியோ நைவேத்தியஞ்சுவாகா என்று அமுது செய்யப்பண்ணி அமுதையள்ளிப் பாத்திரத்துக்குக்கீழே சதுரமாகி இடஞ்செ

ய்து கீழ்க்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு நடுவும் பிராணயசுவாகா அபாணயசுவாகா
வியாணயசுவாகா உதாரணயசுவாகா சமாணயசுவாகா என்று ஐந்துதரம் பலியிடுக.
எ-று. (௮௨)

இதுவும்து.

அமுதுவைவேத்தியமுஞ்சுவாகாவென்றே
யதற்பின்புனைவேத்தியமுஞ்சுவாகாவென்றே
யமுதோபத்திரணமசியெனநீருங்குடித்தே
யரவின்மாவியஞ்சரியைகிரியைக்காகா
தமதிலையையிடக்கைகொடுபிடித்துமவுனத்தார்
சமபத்தினிலுண்ககமயிரோடெலும்பு
முமியத்தக்கனகிடத்தா ளள்ளிப்போட்டே
யுடனேன்ககமுவிதீறிட்டுண்கைமுறையே.

(இ-ள்.) அமுது-முறையே - அந்த அமுது வைவேத்தியஞ்சுவாகா வென்று
பலியிட்டபின்பாகச் சிவருகுப்பியோ பாளையஞ்சுவாகா வென்று தண்ணீர் அமு
துசெய்யப்பண்ணிக் கவசத்தாற்கற்றி அமுதோபத்திரணமசியென வாசமித்து
நக்ஷண அமுதுசெயலிக்கப்பட்ட நின்மாவியம் அமுதுசெய்யப்பண்ணலா
காது. அதுவுமன்றிச் சரியைகிரியைக்காற்றக்குப் பத்தியாலன்றி ஆசையால் அமு
துசெய்யப்பண்ணலாகாது. இங்ஙனம் நிவேதிக்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புசிக்
குவிடத்து இலையை இடக்கையார் தொட்டு நாகாயசுவாகா கூர்மாயசுவாகா
கிருகராயசுவாகா தேவதத்தாயசுவாகா தனஞ்சயாயசுவாகா என்று ஐங்காற் சிறி
தன்னமள்ளிப் பலிகொடுத்துத் தனக்கொத்தார் பந்தியிலொக்கவிருந்து உரை
யாடாமற் புசிக்குக. புசிக்குமிடத்து நகம் மயிர் எலும்பு முதலான புசிக்கப்ப
டாதன அன்னத்திலே கிடந்தாற்சொற்றுடனே யதனையள்ளிப்போட்டுக் கைக
முவி அன்னத்திலே திருநீற்றைத்தெளித்து நெற்றியிலு மிட்டிக்கொண்டு புசி
க்குதல் முறைமையாம். எ-று.

நாகாதி பஞ்சவாயுக்களுக்கும் வெளியே பலிப்போட்டுப் பிராணாதி பஞ்சவா
யுக்களுக்குப் பரிகொடுத்துச் சிவமூலமந்திரத்தால் உதகாக்கினையைச் சொலிப்
பித்து அதிவி பூகுதிசெய்வதாகப் புசிக்குதலுமாம். (௮௩)

இதுவும்து.

இப்படியாமூணவுசரியைகிரியைத்தொழிலோர்க்
கியல்பினாலாசமித்துநீறிட்டுண்கச்
செப்பியியோகிகட்டிட்டமானபடியுன்க
திகழ்ந்தேயாவருக்குஞ்சத்திசெய்யு

மெய்ப்படவேளுனிதானிவேத்தியமுமெல்லா
மிகுருருவுக்காக்கலுமாய்வகமுமாகு
மெப்படியுளுனிகட்குங்கொன்றுதின்னலாகா
தெவ்வுயிர்க்குமிரங்குவதேகருணைதனிநியல்பே.

(இ-ள்.) இப்படி-இயல்பே - இப்படிப் புசிக்குமுறைமை சரியைகிரியைக் காரர் பிச்சையல்லாதவிடத்து ஆசமித்துத் திருநீறிட்டுக்கொண்டு புசிக்குக. சொல்லப்பட்ட யோசிகள் தமக்கு இட்டமானபடி புசிக்குக. யாவர்க்குந் திருநீறே சுத்தியாக்குவது. உண்மையான ஞானதரிசனமுடையார் கிரியைசெய்யுமிடத்துக் குருவுக்கு நிவேத்தியஞ்செய்தலுமாம்; பாவிக்கலுமாம். எவ்வழியாலும் நான்குபாதத்தி னிற்பார்க்குஞ் சுத்தபோசனமே தகுதியாவது. எந்த ஆன்றாவுக்கு மிரங்குவதே கிருபையினியல்பாம். எ-று.

(அச)

அவுத்திரிதிட்டைகூறுகின்றார்.

அவுத்திரிதானஞ்ஞானநீக்கிஞானமுணர்த்த
லதற்சமயவிசேடமுன்னதிற்சமயநெறிதான்
பவத்தகலுநிர்ப்பீசம்பீசமெனவிரண்டாம்
பாலருடன்வாலீசர்விருத்தர்பழிமொழியார்
நவப்பெண்டிர்நோயாளர் தமக்குநிர்ப்பீச
நற்சமயிபுத்திரர்க்குப்பீசமாகு
முவர்ப்பில்வழிபாடுடையோனிழல்போலச்சாரு
முத்தமர்தன்னறநிற்போர்க்குரைப்பதெனத்தருமே.

(இ-ள்.) அவுத்திரிதான் அஞ்ஞானம் நீக்கி ஞானமுணர்த்தல் - தீக்கையென்ற சொல்லுத்தான் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தை யுணர்த்தலாம்—அதற்சமயம் விசேடம் முன் - அந்தத் தீக்கையிலும் சமயமும் விசேடமும் முன்னையதாம்—அதற் சமய நெறிதான் - அந்தச் சமயவிசேடத்திற் சமயநீணையைச் சொல்லுமிடத்து—பவத்தகலு நிர்ப்பீசம் பீசமென விரண்டாம் - பிறப்பினின்றகலச்செய்யும் தீணை நிர்ப்பீசதீணை யென்றும், சபீசதீணையென்றும் இரண்டுவிதமாம்—பாலருடன் வாலீசர் விருத்தர் பழிமொழியார் நவப்பெண்டிர் நோயாளர் தமக்கு நிர்ப்பீச - இவ்விரண்டில் எட்டுவயதுக்கு மேற்படாதவருக்கும் இருபதுவயதுக்குப் பட்டாருக்கும் எழுபத்தைந்துவயதுக்கு மேற்பட்டாருக்கும் வேசியர்கள் பொதுமகளிர் வியாதியாளர் முதலாயினோர்க்குஞ் செய்வது நிர்ப்பீசதீணையாம்—நற்சமயிபுத்திரர்க்குப் பீசமாகும் - நல்ல சமயநெறியினிற் பூர்க்கும் தன்மகள் ஆசான்மகன் மன்மகள் முதலாயினோர்க்கும் பாலராயினும் இவர்கட்குஞ்செய்வது சபீசதீணையாம்—உவர்ப்பில் வழிபாடுடையோன் நிழல் போலச்சார் முத்தமர் தன்னறநிற்போர்க்கு உரைப்பதெனத்தருமே - இந்தச்

சப்சதிகை முன்சொன்னவர்க்குமன்றி வெறுப்பில்லாத வழிபாடுடையோனாக்
கும் நிழல்போலச் சேர்ந்து சேவைசெய்யவனுக்கும் குருவடியே தெதியெனப்
பொருந்து முத்தமனானவனுக்குச் சொல்லுவது தரும். எ-று. (௨௫)

ஆசாரியன் இலக்கணம்.

ஓரிலக்கமாகமத்திற்படித்துப்பல்கலைக
ஞ்ஞர்ந்துசரியாதிரான்குணர்வுடையானாகி
யாரிபச்சொற்றமிழ்நூல்கண்மிகவுணர்ந்துகலைக
ளடையக்கற்றசலநிலமலர் துலாக்கோலே
சேருகுணனாயுறுப்பிற்குறைபாடின்மீத்
திகழுநாற்சாதிபுளாய்ச்சேலவானாய்
பாரின்மிகக்கருணையனாயிருப்பானானே
பரமன்றிக்கைக்குரியகுருவாகப்படுமே.

(இ-ள்.) ஓரிலக்கம்-படுமே - சிவதீக்கை செய்தற்குரிய குருவாவான் ஓரி
லக்கம் கிரந்தம் ஆகமத்திலே படித்துப் பலகலைக்கியானங்கனையறிந்து, சரியை
கிரியை யோக ஞானத்தி னுண்மைகளைத் தெளிந்து, வடசொற்றென்சொல் மிக
ஆராய்ந்து, திசைச்சொற் போக்கி, மலை நிலம் பூ துலாக்கோலென்னும் உத்தம
குணமுடையனாய், அங்கங்களிற் குறைபாடின்மீ, நான்கு வருணத்துக்குட்பட்
டவனாய், குணவானாய் பூமியிலே மிகுந்த கருணையுடையனாயிருக்கும் ஆசா
னே உத்தமனென்று சொல்லப்படும். எ-று. (அக)

சீடனிலக்கணம்.

பேணுபலகலையுணர்ந்துதவமொழுக்கஞ்சீலம்
பெருகுமன்பருளாசாரங்களுபசாரங்
கோணில்ஞ்ஞம்போறைவாய்மைபுலான்மறுத்தலுறவு
கொண்டகுணம்விடாமையோடாமையோதியோமை
பூணுகம்பம்மயிர்ப்புளகங்கண்ணீர்வார்தல்
புண்ணியனையடியவரைக்கண்டாலங்கே
நாணியுடற்கூசியெட்டுவகைப்பத்திசெய்கை
நற்குணங்களுடையவர்க்குநாட்டுகமத்திரமே.

(இ-ள்.) பேணு-மந்திரமே - சீடனிலக்கணஞ் சொல்லுமிடத்து, கலை
ஞ்ஞங்கள் பலவுருணர்ந்து, தவமும், நெறியுடைமையும், தருகெறிப்பிட்டுப்
பிறையுபரஞ்சிக்குவருணமும், மிக்க அன்புடைமையும், கிருஷ்புயம், ஆசா
ரமும், உபசாரமும், சாத்துவிதருணமும், பொறையும், சத்தியமும், புலான்
மறுத்தலும், நல்லோரைக் கண்டாற் கைவிடாமையும், நெறியமைதலும்,
கேடபுத்தியுடையமையும், பொருந்தப்பட்ட கம்பமும், மயிர்க்கூச்செய்தலும்

கண்ணீர் ததும்பலு முடையனாய்ச் சிவனைத் திருக்கோயிலைச் சிவன்டியா
ணாக் கண்டாற் கூழிப் பயப்பட்டு எட்டிவகைப் பத்தியுஞ் செய்வானாயிரு
க்குமவன் உத்தமன். இக்குணமுடையார் யாவராயினும் அவர்க்கு மந்திர
உபதேசஞ் செய்துக் கா-று.

எண்வகைப்பத்தியாவன: “தொண்டாடிதொழல்புனைத்தொழின்மகி
ழ்தலைமுகார் துலங்கியவாச்சீனைபுரிதறொகுதிநியமங்கள், கொண்டபணிநிரு
வடிக்கேகொடுத்த லீசன்குணமருவுமருங்கதையைக்குவலிக்கேட்டு, மண்
டிவிழிதழும்பன்மயிர்சினும்பலுன்னல்மருவிநுப்பணிகாட்டி வருவவாங்கி,
யுண்டிகொளாதொழிதலெனவிலையோரெட்டு முடையரவர் பத்தரெனவு
ரைத்துளாரே.”—என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. (அஎ)

சமயதீட்சை கூறத்தொடங்கி மண்டபமும்
மண்டல விலக்கணமுங்கூறுகின்றார்.

ஆங்கவதுகுண்டவதிதீக்கைமண்டபந்தா
னருமுழமெண்பத்தொன்றுகொண்டகலரீள
மோங்குபதினாகாலவாயிற்றேரணங்க
ஞறநாட்டியலங்கரித்துவிதானமாக்கித்
தேங்குதருப்பையின்மாலேமலர்கொண்மலை
திகழ்வித்துநடுநாலுமூன்றிரண்டுமுழங்கள்
பாங்கில்விரல்பன்னிரண்டுபத்தெட்டாமுயரம்
பதினேழிற்பதினேழுதீறிவன்னம்பரப்பே.

(இ-ள்) ஆங்கவது குண்டவதி தீக்கை - இப்படி யுத்தமனான ஆசாரி
யன் இம்முறைமை நெறியுடைய தீட்சைத் தீக்கைவைக்குமிடத்துச் சமய
விசேட நிருவாண தீக்கைகளுக்குக் குண்டவதி தீக்கையென்று பெயர்
சாம்—மண்டபந்தான் அருமுழமெண்பத்தொன்றுகொண்டகலரீளம் ஒவ்
குபதினாகாலவாயிற்றேரணங்கள் உறநாட்டி அலங்கரித்து விதா
னமாக்கித் தேங்கு தருப்பையின்மலை மலர்கொண்மலை திகழ்வித்து - தீக்
கைமண்டபமாவது: ஒன்பதுக் கொண்டது முழங்கொள்ள எண்பத்தொ
ருமுழமாம்; இதிற்பதினாகாலநாட்டிச் சாலையுரக் கட்டிக் காவணமி
ட்டு நாலுவாயிலுமாக்கித் தோரணங்களும் நாட்டி மேறிகட்டி முதலான
அலங்காரஞ்செய்து தருப்பைமலை புட்பமலை மிகவுங்கட்டி, விளக்கமா
க்கி—நடு நாலுமூன்றிரண்டு முழங்கள் பாங்கில்விரல் பன்னிரண்டு பத்
தெட்டா முயரம் பதினேழிற்பதினேழு தீறி வன்னம்பரப்பே - மண்டப
த்துக்கு எட்டிவே நாலுமுழமாதல் மூன்றாமுழமாதல் இரண்டுமுழமாதல்
அதல சீனங்கொண்டு பகுதிப்பட்ட விரல்கள் அடைவே பன்னிரண்டு
பத்து எட்டி விரலுயரமாகக் கொண்ட மண்டலத்திலே, பதினேழுக்குப்
பதினேழிறேகைதே இருதாம் ஹைம்பத்தாறு பதமாம்; இதிலே வன்னங்க
பதப்பிக்க-ஈ-று. (அஅ)

குண்டவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

பரப்பியதினொரு நாலுதாமரையாயிவங்கம்
பகராறுநாலிரண்டுநாலாறுநாலும்
விரித்தநாற்றிசையிட்டுமுகவன்னம்பரப்பி
மேனாலுதாமரையாமூலேகாகபாதம்
புரிப்பச்சையாலிட்டிப்பாதிவங்கம்
புகலடைவேதிசைச்செவ்வேதிசைவன்னம்பரப்பி
நிரைத்தகிழக்கேயாமுகலநீள
முழமாதல்பிடியாதல்கொண்டு குண்டநிறுத்தே.

(இ-ள்.) பரப்பியதின் நடுநாலுதாமரையாய் இலிங்கம் பகராறு நாலிரண்டு நாலாறுநாலும் விரித்து நாற்றிசையிட்டு முகவன்னம்பரப்பி - இவ்விருதாம் நைம்பத்தாநில நடுவே நாலுபதமமைத்துப் பதமமாக்கிக் கிழக்கு மேற்கு வடக்குத் தெற்காகிய நாலுதிசையினும் ஒவ்வொருதிசையில் இரண்டு புறத்திலும், அச்சப்பதம் போட்டு நடுவி லாறுபதமும் அதற்கு மேல் நாலுபதமும் அதன்மே லிரண்டுபதமும் அதற்குமேல் நாலுபதமும் அதன்மே லாறுபதமும் பீடமாகவும் மேலிரண்டுபதமாக நாலுபதம் இலிங்கமாகவும் இப்படி நாலு திசையிலு மிட்டிக் கிழக்கே பொன்மை தெற்கே கறுப்பு வடக்கே சிவப்பு மேற்கே வெள்ளையாக வன்னம் பரப்பி—மேல்நாலுதாமரையாய் - இலிங்கங்கட்கு இரண்டு புறத்திலும் நாலு நாலுபதம் ஒருபதமாக நாலுமூலையினும் நாலுபதம்மிட்டு—மூலே காகபதம் புரி பச்சையாலிட்டி - மூலுகள் நாலு திசையினும் ஒவ்வொருதிசையி லைந்து பதத்துக்கு ஐந்துபதம் பச்சை வன்னத்தாற் காகபதமாயிட்டு—பாதிவங்கம் புகலடைவே திசைச்செவ்வே திசைவன்னம் பரப்பி - மூன்றுபதம் பீடமாகவும் ஒருபத மிலிங்கமாகவு மிடுவது பாதிவங்கமாம். இதற்கு அத்திசையில் வன்னம்பரப்புவது இது சரூப்பதோ பத்திரமாம்—நிரைத்த கிழக்கே யாமுகலம் நீள முழமாதல் பிடியாதல் கொண்டு குண்டம் நிறுத்தே - மண்டலமாக நிரைத்ததற்குக் கிழக்கிரண்டுமுழுத்திலே ஒருமுழமாதல் பிடிமுழமாதல் நீள மகல மாழங்கொண்டு குண்டமிடுக. எ-று.

துவாரபூசை கூறுகின்றார்.

நிறுத்துடேகலைவிரனீ னாலுமூன்றிரண்டா
நிலையகலமுயரமேற்றென்புறத்தினடுவே
குறித்தவரசிலைநாலாமுயரமொன்று
குலவுபாம்புள்வாயினாங்கீழிழந்து
நிறுத்துதாமரையட்டவிதழதனிற் பின்னர்
நிகழ்பிரணவர்க்கிடித்தாற்கிழக்குநின்று
மறைத்ததோரணங்குளிரண்டிரண்டா கவனிடவே
மருவுசாந்திதோரணமாத் துவார்பாஷ்வையே.

(இ-ள்.) நிறுத்துமேகலை விரள் நீள் காறு மூன்றிரண்டா நிலையகல முயரம். - இப்படிச் செய்த குண்டத்தின் புறம்பே மேகலைமூன்றாய் மேன் மேகலை நாலங்குலத்துக்கு நாலங்குல முயர மகலமும் ஈடுமேகலை மூன்றுக்கு மூன்றுயரமும் அகலமும் கீழ்மேகலை இரண்டுக் கிரண்டகலமு முயரமும் கொண்டு மூன்று மேகலையிட்டு—மேற் றென்புறத்தினிடேவே குறித்த அரசிலை நாலா முயரமொன்று - மேலின் மேகலையிலே தெற்கே ஈடுப்பட நாலங்குல மரசிலைபோல வோரங்குல முயரமிட்டு—குலவு பாம்புள் வாயினாள் கீழிழிந்து நிறுத்து தாமரை யட்டவிதழதனிற் பின்னர் - அந்தநா பியைப்பற்றிப் புறத்துவிழுந்த நாளம் நாகம்போலவும் உள்வாயி விழிந்த காளங் குண்டத்துக்குள்ளே தாமரையா யெட்டிதழாகவு மிட்ட ததற்குப் பின்பாக—நிகழ் பிரண வர்க்கியத்தாற் கிழக்கு நின்று மறைத்ததோரண ன்க ளிரண்டிரண்டாக வடைவே மருவுசாந்தி தோரணமாத் துவாரப் பீலிர் வையே - பிரணவவர்க்கியந் தாபித்து அங்கநியாசமுதலானவை செய்து உடை உத்தரீயம் பூணுதால் முறைமையி லிட்டுக் கிழக்கு நின்று காண்கு வாயிலிலும் ஓம் சாந்திதோரணாயநம ஓம் வித்தியாதோரணாயநம ஓம் பிர திட்டாதோரணாயநம ஓம் நிவிர்ந்திதோரணாயநம வென்று பூசித்து மேலை வாயில்வந்து துவாரங்களைப் பூசிக்குக. ௭-று.

(௯௦)

பூசைவிதி கூறுகின்றார்.

வைத்துப்பின்மேல்வாயிற்றுவாரம்போல

மருவிப்பூசித்துவிக்கினமகற்றிப்பின்னர்

நித்தன்மண்டபத்தில்வடக்கிருந்துபூத

நிகழ்ச்சுத்தியங்ககரநியாதமெல்லா

மூய்த்தசிவன்கரமாக்கிஞானகட்கஞ்சொருகி

யுயர்நிருதிநின்றுபொரியத்திரத்தாலெங்கும்

பத்திபூசச்சிதறிப்பின்றருப்பையினாற்றார்த்துப்

பகருவத்தனிக்காக்கிக்கலசங்கள்பரப்பே.

(இ-ள்.) வைத்துப்பின் மேல்வாயிற்றுவாரம்போல மருவிப்பூசித்து - முன்பு சிவபூசையிற் றுவாரம் பூசிக்கு முறைமையோல நூத்திரங்களை நெறி ப்படவைத்த மேற்குத்துவாரத்தைப் பூசித்து—விக்கினமகற்றிப்பின்னர் - முன்போல மேலும் கீழும் இடையிலும் உள்ள விக்கினங்களை யுகற்றி யதற்குப்பின்பாக—நித்தன்மண்டபத்தில்வடக்கிருந்து பூதநிகழ்ச்சுத்தி அங்ககர நியாதமெல்லா மூய்த்த சிவன் கரமாக்கி ஞானகட்கஞ் சொருகி - உள்ளே சென்று சிவமண்டபத்தில் வடக்குநோக்கி யிருந்து பூசைபோல வடக்குத் துவாரபாலர் சத்தருருக்களிடிகளைப் பூசித்துக் கரநியாசமும் பூதசுத்தி யும் அங்கநியாசமும் செய்து அந்தநியாகம் பூசித்து விசேடார்க்கியங் கற் பீத்தித் திரவிதத்தி மந்திரசுத்தி செய்து தண்ணீர் சிவனாகப் பாலித்து

நூப்பத்தாறுபுல்லுக் கிரக்திநூழ்ச்சாய் அக்கிரம் நாலங்குலமும் கிரத்தி இர
ண்டங்குலமும் கீழ்ப்பன்னிரண்டங்குலமும் கொண்டவது ஞானகட்கு
இதனை திரீக்கனாதி சுத்திசெய்து வலப்புறத்திலே சொருகிக்கொண்டு வல
க்கையிலே சந்தனத்தைவிட்டு இதிலே பதினொரு மந்திரங்களையும் சாத்தி
இரண்டு கையையும் கூட்டி வலத்துடையிலேவைத்துப் பதினொருமந்திர
ங்களுக்கு செபித்துத் தன் வலக்கையைச் சிவன் வலக்கையாகத் தியானி
த்துத் தனது தலையிலே வைத்துக்கொண்டு சிவன் ஸ்ரீயத்ததைத் தலைய
ிலேவைத்து அஞ்சாதே திஷையென் நருளிச்செய்கிறதாகப் பாவிக்கச்
சிவசாமாம்—உயர் நிருதி நின்று பொரியத்திரத்தா லெங்கும் பத்திபடச்
சிதறிப் பின் தருப்பையிற் றூர்த்துப் பகரு வத்தனிக்காக்கிக் கலசங்கள்
பாப்பே - அவ்வளவிலே யெழுந்திருந்து நிருதி மூலையிலே நின்று பொரி
யில்க் கையிலே கொண்டு அத்திர மந்திரத்தாலே கிழக்குமுத லெட்டித்
திக்கிஷ்டுஞ் சிதறிச் சிதறின பொரியை இரண்டு தருப்பையைக் கொண்டு
தூர்த்த வடகீழ் மூலையிலே முழத்துக்கு முழம் நெற்பரப்பிக் கும்பம்
வைத்து இதற்குத் தெற்காகச் சாணுக்குச்சாண் நெற்பரப்பி இதிலே வர்
த்தனியாகிய கரகத்தை மேற்கே மூக்காகவைத்து தூல் சுற்றிச் சலம்
பூசித்து இரத்தின முன்னிட்டுப் புடவை சுற்றி இளநீரும் மாந்தனையும் தரு
ப்பையும் வைத்திருக்கப்பட்ட கும்பவாத்தனியிலே வர்த்தனிக்காதனமாக
இத்தத் தூர்த்த பொரியையிட்டுக் கலசங்களிருபத்தெட்டையுஞ் சூழ வை
த்துப் பூசிக்கத் தொடங்குக. ஏறு.

(சுக)

இதுவும் து.

கிழக்குநாலங்கியொன்று தெற்குநாலு
கிளர்நிருதிமூன்று குடக்கேபுமாறு
முழற்றினிலன்மூன்று வடக்கதுவுநாலா
முயரீசன்றனின்மூன்றுமாகவுயர்கலச
மெழிற்றகைமையிருபத்தெட்டாக்கலுமாமன்றி
யியற்பத்துக்குடஞ்சூழவாக்கலுமாமூன்னர்
வழக்கமுறுஞ்சாந்தியொடுகந்திமாகாளன்
மருவீயந்திரனங்கியங்கியாயுதமே.

(இ-ள்) 'தேக்கு நாலங்கியொன்று தெற்கு நாலு கிளர் நிருதி மூன்று
குடக்கேபும் ஆறும் முழற்றினிலன் மூன்று வடக்கதுவு நாலா முய ரீசன்ற
னின் மூன்றுமாகவுயர்கலச மெழிற்றகைமை இருபத்தெட்டாக்கலுமாம்
கலசங்கள் வைக்குமிடத்துக் கிழக்கே வாயிலுக்கு வலப்புறத்தி னிரண்டு
இடப்புறத்தி லிரண்டாக நாலும் அக்கினி மூலையி லொன்றும் தெற்கு
வாயிலுக்கு முன்புபோல நாலுத் தென்மேற்கே மூன்றும் மேற்கே வல
ப்புறத்தி முன்பு இடப்புறத்த மூன்றுமாக ஆறும் வடமேற்கே மூன்றும் வட

த்தேவலத்திலிரண்டும் இடத்திலிரண்டுமாக நாலும் வடகிழக்கே மூன்றுமாக இருபத்தெட்டு வைத்தலுமாம்—அன்றி இயற்பத்துக் குடும் குழுவாக்கலுமாம் - அதுவொழிந்து கும்புவர்த்தனியைச் சூழக் கிழக்கு முதலாக எட்டிக் திசையிலும் எட்டுக்கலசமும் தென்மேற்கும் வடகிழக்கும் இரண்டு கலசமும்பாகப் பத்துக் கலசமும் வைத்தலுமாம்—மூன்னர் வழக்கமுறு சகந்தியொடு நந்தி மாகாளன் மருவுமிந்திரன் - மூன் சொல்லப்பட்ட இருபத்தெட்டுக் கலசங்களினும் பூசிக்ஞர் தேவதைகளுவன: ஓம் சாந்திகலாய துவாரபாலாயநம ஓம் நந்தியேநம ஓம் மாகாளாயநம ஓம் இந்திராய வச்சிராயுதாயநம என்று கிழக்குமுதல் நாலு கலசமும் வலமாக அடைவே பூசித்த —அங்கி அங்கி ஆயுதமே - அக்கினி மூலையிலே ஓம் அக்கினியே சத்தியாயுதாயநம வென்று பூசிக்குக. (கூடீ)

இ து வ ம து .

தென்றிசையில்வித்தையுடன் பிருங்கிவிநாயகனுஞ்

சேர்மறலிவாத்துப்பிரமன்னிண்டு

வின்றுவருணன் நிருச்சேயத்திரத்துவாரபால

னென்றுநிவிர்த்தியுமாகுமிவைகளாறுமாகுந்

துன்றனிலன்கேத்திரபாலன்கணேசன்

சோமனுமைசண்டேசன்பிரதிட்டையாகு

மின்றிசன்குருவயனாமீசனிற்பத்தாகி

விந்திராதியாயுதங்களுடனேயேத்தே.

(இ-ள்) தென்றிசையில் வித்தையுடன் பிருங்கிவிநாயகனும் சேர்மறலி - தெற்கு நாலு கலசத்துக்கும் ஓம் வித்தியாகலாத் துவாரபாலாயநம ஓம் பிருங்கினேநம ஓம் விகாயகாயநம ஓம் யமாயதெண்டாயுதாயநம வென்று பூசித்த—நிருதி வாத்துப் பிரமன் விண்டு - நிருதி மூலையிலே ஓம் நிருதியே கட்காயுதாயநம ஓம் வாத்துபதியே பிரமனேநம ஓம் விட்டுணுவே சகந்திராயுதாயநம வென்று பூசித்த—இன்று வருணன் நிருச்சேயத்திரத்துவாரபாலன் என்று நிவிர்த்தியுமாகு மிவைகளாறு மாறும் - மேற்கே ஓம் வருணாயபாசாயுதாயநம ஓம் மகாலெட்சுமியேநம ஓம் சப்பிரமணியாயநம ஓம் அத்திரத்துவாரபாலாயநம ஓம் இசுபாயநம ஓம் கிவிர்த்திகலாத்துவாரபாலாயநம எலிவிர்க னறுவரையும் பூசித்த—துன்றனிலன்கேத்திரபாலன்கணேசன் - வாயுமூலையிலே சேசரிப்பட்ட ஓம் வாயுவே யங்குசாயுதாயநம ஓம் கேத்திரபாலாயநம ஓம் கணேசாயநம வென்று பூசித்த—சோமன் உமை சண்டேசன் பிரதிட்டையாகும் - வடக்கே ஓம் சோமாயுதாயநம ஓம் உமாயநம ஓம் சன்மசாயநம ஓம் பிரதிட்டையாகும் - துவாரபாலாயநம வென்று பூசித்த—இன்றிசன் குரு வயனாமீசனின் - இன்றிசையில் ஓம் ஈசானாய திரிசூலாயுதாயநம ஓம் சத்தருநம்பியோகம் ஓம்

பிரமனே பத்மாயுதாயநம வென்று பூசிக்குக—பத்தாகில் இந்திராதியாயுத
ங்களுடனேயேத்தே - ரும்பவர்த்தனியைச் சூழ்ந்த கலசம் பத்தாகில் முன்
சொன்ன இந்திரன் முதலாக ஆயுதங்களுடனே கூடின பத்து மந்திரங்
களாலும் பூசிக்குக. ஏறு. (கூக)

இதுவும் து.

ஆம்படியேகும்பவர்த்தனியைப்பூசித்

தத்திரவத்தினியினீரோழுக்கிக்காவல்பகர்ந்து

நாம்பரவுசிவமண்டலம்பூசித்து

நாமகரணத்தளவுமங்கியினைநடத்தித்

தீம்பகலவிறைதன்னையங்கியுடன் கூட்டித்

திரவியமெல்லாம் வேண்டிமுருவோமஞ்செய்து

தேம்புரையுநிடித்தியமுமுன்றுகூளுக்கிச்

சிவனுக்கொன்றொன்றங்கிசிடனுக்கொன்றாகுகே.

(இ-ள்.) ஆம்படியே கும்பவர்த்தனியைப் பூசித்து - அப்படிச் கலசங்
கள் பூசித்தபின்படிச் சிவனுக்குச் சிவபூசைப்படியே கும்பத்திலும் மனோ
ன்மனி பூசைப்படியே வர்த்தனியிலுமாகப் பூசித்து—அத்திர வத்தினியி
னீரோழுக்கிக் காவல் பகர்ந்து - தான் அவ்வர்த்தனியையெடுத்துக் கும்ப
த்தைப் பரிசாரகனைக்கொண் டெடுப்பித்து வலமாக முக்கால் அத்திரத்
தால் வர்த்தனியின் நீரையொழுக்கிக் கும்பவர்த்தனியைவைத்து ஞான
கட்கம் இரண்டினுமாகச் சம்பந்திப்பித்துப் பூசித்து இந்த அக்கினியை
இந்திராதிகளுடனே தேவரீர் இரட்சிக்கவேணுமென்று வின்ணப்பஞ்செ
ய்து—நாம்பரவு சிவமண்டலம் பூசித்து நாமகரணத்தளவு மங்கியினை நட
த்தி - நம்மாற் பணியப்பட்ட சிவமண்டலத்தில் சிவனைச் சாங்கோபங்
கமாகப் பூசித்து அக்கினி குண்டத்திலே சென்று வடக்கு நோக்கியிரு
ந்து நாமகரணமனவாக ஓமஞ்செய்து—தீம்பகல இறைதன்னையங்கியுடன்
கூட்டி & குற்றத்தீர் அக்கினியி னிதயத்திலே சிவனை யாவாகித்து நாடிச்
தானஞ்செய்து—திரவிய மெல்லாம் வேண்டிமுரு வோமஞ்செய்து - திர
வியங்கெல்லாம் ஆயிரத்தெட்டுருவாதல் ஐற்றெட்டுருவாதல் இருபத்
தைத்தருவாதல் மூலத்தா லோமஞ்செய்து—தேம்புரையும் நிவேதனமும்
மூன்று கூளுக்கிச் சிவனுக்கொன் றொன்றங்கி சீடனுக்கொன்றாகுகே -
இதயத்தாலே மெழுகித் தீன்மனாவிதயா லெடுப்புவைத்து அத்திரவியத்
தால் மூன்றைத் தெழுதாற் சீத்திசெய்த அமுதுபடியை அகோரத்தாற்
சமைத்து இதயத்தா லிறக்கிக் சுவசத்தால் அக்கினி நிக்கிலே பொருந்த
வைக்கப்பட். நிவேத்தியத்தை மூன்று கூளுகப் பருத்து மண்டலத்திற்
சிவனுக்கொரு கூறும் அக்கினிக் கொருகூறும் நிவேதித்துச் சீடனுக்கும்
ஒருகூறு வைக்குக. ஏறு. (கூக)

இதுவுமது.

ஆங்கடைவே ிடனைச் சுத்தனாக்கிரீறிட்
டங்ககரநியாசஞ்செய்தருங்காப்புப்புனைந்து
பாங்குசருவுணவாக்கிக்குண்டத்திற்கிழக்கே
பயிலவுறக்கிக்கண்டசொற்பனத்திற்குத்தி
யோங்கியோமம்பண்ணிப்பின்சுத்தனாக்கி
யுயருபிலாவனதகனபுரோக்கணங்கள்செய்து
சாங்கநியாதஞ்செய்துமற்றநாளிற்
மருஞ்சுத்தியாக்கிநேத்திரபந்தஞ்சமையே.

(இ-ள்.) ஆங்கடைவே ிடனைச் சுத்தனாக்கிரீறிட்டு ஆங்ககரநியாசஞ்
செய்தருங்காப்புப்புனைந்து - அப்படியக்கினியைப் பூசித்துப் பூரணநுதி
கொடுத்துச் ிடனைச் சுத்தனாக்கித் திருநீறுசாத்தி நியாசஞ்செய்து மூன்று
நூலாற் காப்புச்சமைத்துச் சுத்திசெய்து கவசத்தாற்காப்புக்கட்டி ஒம்சுவ
ப்பினமானவதாயநமவென் றிந்தமந்திரத்தை யுபதேசஞ் செய்து—பாங்கு
சருவுணவாக்கி - அந்தப் பஞ்சகவ்வியம் புரோகிதத் துள்ளேகொள்ளுவித்
து நிவேத்தியத்திலொருகூற்றைப் புசிப்பித்து—குண்டத்திற்கிழக்கே பயி
லவுறக்கிக் கண்ட சொப்பனத்திற் சுத்தியோங்கியோமம்பண்ணி - இவ
னைக் குண்டத்திற்குக் கிழக்கே தருப்பையின்மேலே நித்திரையாக்கிக் கா
லையிலெழுந்திருந்து நித்தியபூசையளவாகச் செய்து ிடனைச் சுத்தனாய்வர
ச்செய்து கண்ட சொப்பனங்கேட்டுப் பாவபுண்ணியங்கணிரூமித்து அதற்
குத் தக்க பிராயச்சித்த ஓமஞ்செய்து சுத்தனாக்கி நாமகரணச் சூக்குமேலு
ள்ள கன்மம் பூரணகுதியளவாகச் செய்து—பின் சுத்தனாக்கி யுயருபிலா
வனதகன புரோக்கணங்கள் செய்து சாங்கநியாதஞ்செய்தி மற்றநாளி
தருஞ்சுத்தியாக்கி நேத்திரபந்தஞ் சமையே - பின் ிடனைச் சுத்தனாக்கிப்
புத்திகாமனைக் கிழக்குநோக்கியும் முத்திகாமனை வடக்குநோக்கியும் நிறுத்
திப் பதினொரு மந்திரத்தாலும் புரோகிதப்பது பிலாவனமாம், தருப்பை
யால்* மேல்மீழிதழத்தாற்றடவுவது தகனமாம், நியாசஞ்செய்து சங்கிதை
யாற் செபித்திப் புரோகிதப்பது புரோகிதமாம், இவையுஞ்செய்து சுத்த
னாக்கிப் பட்டாலே நேத்திரபந்தங் கவசத்தாலே செய்குதி. ஏ-று. (சூடு)

இதுவுமது.

மன்னியங்கிமுன்போலச்சீடனவலம்வந்தால்
மண்டலத்தின்மலரிடுவித்தத்தினைப்பேராக்கி
யுன்னிக்குண்டத்தருகேவைத்தாய்ச்சுத்தி
யோங்குசுத்தியுமாக்கியுபதேசம்பண்ணி
மூன்னமர்ச்சாயையுரனடியார்சாயை
மிதியாதுருக்களையுமிலங்கதேவரையுந்
அதன்மையிலத்தவர்களையுமவணங்கிநின்மாலியத்தைத்
தானுண்ணதேகட்டிவாதேசென்றுசாற்றே.

(இ-ள்.) மன்னியங்கி முன்போலச் சீடன் வலம்வந்தால் மண்டலத்தின் மலரிடுவித் தத்திசைப் பேராக்கி - மீளவும் ஓமஞ்செய்து சீடனை உள்ளே கொண்டுபோய் ஓர் மலரைக்கொடுத்து வலமாக வரச்செய்து மண்டலத்திலே கையின்மலரைப் போடுவித்து அந்தமலர் விழுந்த திசைக்குரிய பெயராக நாமம் புனைந்து—உன்னிக் குண்டத்தருகே வைத்தாயுச்சுத்தி யோங்கு சுத்தியு மாக்கி - குண்டத்துக் கருகாகத் தருப்பாசனத்தில் வைத்து ஆன்மசுத்திசெய்து பிராயச்சித்த லோமஞ்செய்து சோத்திரசுத்தியுஞ் செய்து உபதேசம்பண்ணிப் பீசாக்கரங் கூட்டாமல் மந்திர முபதேசித்து—முன்ன மரன்சாயை யரனடி யார்சாயை மிதியாது குருக்களையு மிலிங்கதேவரையுந் தன்மையிலத்தவர்களை யும் வணங்கி நின்மாலியத்தைத்தா னுண்ணுதே கடவாதே யென்று சாற்றே - 'முன்னே நிறுத்திச் சிவன் நிழல் சிவனடியார் நிழல் திருக்கோயிலின் நிழல் இவற்றைக் கடவாமலும் குருவையும் சிவலிங்கப்பெருமானையும் மகேசுரரையுமொப்பக் கண்டு வழிபட்டு நின்மாலியத்தை நிந்தித்தலுங் கடத்தலுஞ் செய் மாதே; ஆசையார் புசியாதே; அதீட்சையான மகளிரருகணையாதே யென்று சொல்லிச் சரியை வழி நிறுத்துக. எ-று. (௯௯)

விசேடதீகைக் கூறுகின்றார்.

கருதுவிசேடந்தானுமிவ்வடைவேசீடன்

கனற்கண்வந்தாலெரியின்வாகீசிவாகீசர்

தெரிவுறவேபூசித்துச்சீடனுயிர்தன்னைச்

சேர்த்தியதிற்துத்திசெய்துதன்னிதயத்தாக்கி

விரியுநாடிசந்தானஞ்செய்துதன்னேயாய்

மிகநினைந்துசங்கதையுமிகுதாயத்திரியு

முற்றுகொண்மந்திரங்கள்பிசங்களோடு

முபதேசித்ததற்பின்சாதகற்குளதேபணியே.

(இ-ள்.) கருது விசேடந்தானு மிவ்வடைவே சீடன் கனற்கண் வந்தால் - விசேட தீகையாவது: சாதகாசாரியர் புத்திரர் நெறிநின்றோர் இவர்கட்குச் செய்வதாம். செய்யுமிடத்துச் சமயதீகைக்குப்போல மண்டபம் குண்டம் மண்டலமுதலியவை யெல்லாங் செய்து அக்கினி காரியமும் பூரணகுதியள வாக முடித்துச் சீடனுக்குச் சமயதீகை யுள்ளவன யிருந்தாலும் இல்லாத வன யிருந்தாலும் அங்குரார்ப்பணங் காப்பு முதலானவை செய்து மற்றநாள் சீடனைத் தந்ததாபனஞ்சேய்வித்துச் சகலீகாணம்பண்ணி அக்கினிக்குண்டத்து க்கருகே வந்தால்—எரியில் வாகீசி வாகீசர் தெரிவுறவே பூசித்துச் சீடனுயிர்த னனைச் சேர்த்தியதிற்து சுத்திசெய்து தன்னிதயத்தாக்கி விதியின் நாடிசந்தான ன்செய்து தன்னேயாய் மிக நினைந்து—அந்தச் சீடனை இருத்தி அக்கினி குண்டத்திலே வாகீசவரி வாகீசவரர்களைப் பூசித்துச் சீடனது ஆன்மாவை அவ்வக் கினியிலே ஆவகித்து மெய் முதலானவற்றாலே தூற்றெட்டுருவோம்ஞ் செய்து

அவ்வான்மாவை மீண்டுந் தன்னிதயத்துக்குள்ளேயாக்கி உதரத்திலே சம்பந்தித்ததாகக் கருதித் தலுது புத்திரனாகத் தோன்றுகொடுக்கப் பாவித்து மீண்டு சீடனிடத்திலே அந்த ஆன்மாவை விட்டுச் சத்திசெய்து தன்னுடைய சற்புத்திரனாகப் பாவித்து—சங்கிதையு மிரு காயத்திரியு முறைகொள் மந்திரங்கள் பீசங்களோடு முபதேசித்ததற்பின் சாதகற்குளதே பணியே - அவன் செவியிலே சங்கிதாமந்திரமும் காயத்திரிமந்திரமும் வேண்டிய மந்திரங்களையும் பீசங்களோடு கூட்டி உபதேசித்து அர்ச்சனை முதலானவை கொடுத்து வேண்டின நெறியிலே நிறுத்துக. எ-று. (கூக)

நிருவாணதீக்ஷைகூறுகின்றார்.

மேவுநிருவாணமிரண்டதிலேசத்தியந்தான்
மிகுமங்கியளவாகமுன்போற்செய்து
பாவியசீடனைமுன்வைத்துச்சத்திசெய்து
பகர்நியாதமனைத்துமாய்முழந்தாணபி •
தாவுகளநெற்றிதலைதுவாதசாந்தந்
தாறைத்துவாவினையுந்தகையில்வைத்துப்
பூவின்மந்திரம்பதினென்றெண்பத்தோர்பதமும்
புவனமிருநூற்றிருபதுடனாலாய்ப்புகலே.

(இ-ள்.) மேவு நிருவாண மிரண்டதிலே சத்தியந்தான் - நிருவாணதீக்ஷையென்று சொல்லப்பட்டதனுள் அசத்தியோநிருவாணம் சத்தியோ நிருவாணமென விரண்டாம். அதிற் சத்தியோ நிருவாணம் ஞானபுத்திந்திருநியார்க்குச் செய்யுங் கிரியையாதலான் மேலே ஞானத்திற்கிரியையிற் சொல்லுதும். அசத்தியோநிருவாணமாவது: மண்டபங் குண்டமண்டலங்க ளெல்லாம் முன்புபோலச் செய்து—மிகுமங்கியளவாக முன்போற் செய்து - அந்தக் குண்டத்தில் அக்கிணிகாரியமும் விசேடதீக்ஷைக்குப்போலச் செய்து — பாவிய சீடனை வைத்துச் சத்திசெய்து - பொருந்தப்பட்ட சீடனை அதிவாதனம் சுகளீ கரணமளவாகச் செய்து (அக்கரநியாசஞ் செய்து) சத்தனாக்கிப் பின்பு, பிராயச் சித்த ஓம்பண்ணி—பகர்நியாசமனைத்துமாய் முழந்தான் நாபி தாவுகள் நெற்றி தலை துவாதசாந்தந்தா றைத்துவாவினையுந் தகையில் வைத்து—எல்லா நியாசமுஞ் செய்தபின்பு முந்நூலாதல் ஆறு நூலாதல் ஒன்பது நூலாதல் பன்னிரு நூலாதல் கிகையிலே நின்றுப் பெருவிரலளவு கட்டி முழந்தாளளவிலும் நாபியளவிலும் கண்டத்தளவிலும் நெற்றி தலை துவாதசாந்தத்தளவிலும் நூலுக்கடையாளம்பண்ணி இவற்றிலே ஆறத்துவாக்களையும் முறையே யாக்குவது, அவ்வத்துவா வாவது:—பூவின் மந்திரம் பதினென்றெண்பத்தோர் பதமும் பூவன மிருநூற்றிருபதுடனாலாய்ப் புகலே • பூமிமுதற் சிவத்தத்துமளவாகப் பிருகிவி அஷ்டமளவும் அப்பு மூலமளவும் தேயு மாயையளவும் வாயுச் சதாசிவமளவும் ஆகாயஞ் சத்தியளவுமாகப் பஞ்சபூதங்களாகவும், பஞ்சசூதங்களாடெ

வே சாந்தியாதீதம் சாந்திவித்தை பிரதிட்டை நிவிர்த்தியாகவும், இந்த ஐந்திற் பிரதிவி முழந்தானளவா யிதற்குள்ளே வலக்கால் இடக்கால் அடைவே ஈசான முதலத்திரமீரூன மந்திரம் பதினென்றும் நமோநமோவென்னும் பதமுதல் ஓம் என்னும் பதமீராக எண்பத்தொருபதமும் காலாக்கினி புனமுதற் புன மிரு தூற்றிருபத்துநான்குமாகவுஞ் சொல்லப்படும். எ-று. (கூவு)

இ து வு ம து.

வன்னமைம்பத்தொன்றாறுதத்துவங்கள்

வருகலைகளஞ்சிவைகள்பூதமைந்தின்

முன்னமாமயனாதியைவர்பதியாக்கி

முந்நூலிலாக்கியுடற்சந்தானஞ்செய்து

பின்னுருக்கள்பதிகடொறும்பெரும்போகத்துய்த்துப்

பிறங்குசதாசிவமளவும்பெரும்போகமாக்கி

மன்னுருவைச்சுத்தவடிவாக்கியுபதேச

மருவுவித்தனிருவாணதீக்கையாவையே.

(இ-ள்.) வன்னம்-வையே - அக்கரங்க னைப்பத்தொன்றும் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் கலைகளைந்தும் மந்திரம் பதினென்றும் பதமெண்பத்தொன்றும் புன்மயிருதூற்றிருபத்துநாலும் பூதமைந்திலே யடங்குகிற்கும் படியாவது பிர துவி அண்டமளவும் வியாத்தமாகவும் சத்தியோசாதம் இருதயமாகிய மந்திர மிரண்டும் நமோ நமோவென்னும் பதமுத லிருபத்தெட்டுப் பதமும் கூழ என் னும் எழுத்தும் கலாக்கினிமுதல் தூற்றெட்டுப் புனமும் பிரதுவி தத்துவமும் நிவிர்த்திகலையுமாகவும் இதற்குத் தெய்வம் பிரமாவாகவும் இது முழந்தாளளவு மாகவும், அப்பு பிரகிருதியளவு வியாத்தமாகவும் வாமதேவமுஞ் சிரசமாகிய மந்திரமிரண்டும் மகேசுவரமுதற் பத மிருபத்தொன்றும் ஹ முதல் எழுத்திரு பத்துநாலும் அமரேச முதற் புனம் ஐம்பத்தாறும் பிரதிவி யோழிந்த ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து மூன்றும் பிரகிட்டாகலையு மாகவும் இதற்குத் தெய்வம் விட்டுணுவாகவும் இது முழந்தான் முதல் நாயியளவுமாகவுட் தேயு ல்த்கியா தத்துவமளவும் வியாத்தமாகவும் அகோரம் சிகையாகிய மந்திர மிரண்டும் வியாபின் வியாபிற் முதற் பதமிருபதும் ஓ முதல் எழுத்தேழும் வாமமுதற் புனம் மிருபத்தேழும் காலமுதல் வித்தியாதத்துவம் எழும் வித்தியாகலையுமாக வும் இதற்குத் தெய்வம் உருத்திரனாகவும் இது நாடி முதல் இருதயமளவுமாக வும், வாயு சதாசிவதத்துவமளவும் வியாத்தமாகவும் தற்புருடமும் கச்சமுமா கிய மந்திர மிரண்டும் நித்திய போகினிமுதற் பதம் பதினென்றும் ௨௦ முதல் எழுத்து மூன்றும், வாமை முதற் புனம் பதினெட்டும் சத்தவித்தை ஈசரம் சாதாக்கியமாகிய தத்துவம் மூன்றும் சாந்திகலையுமாகவும் இதற்குத் தெய்வம் மகேசுரனாகவும் இது இருதயமுதல் நெற்றியளவாகவும், ஆகாயம் சத்திதத்துவ மளவும் வியூத்தமாகவும் ஈசானம் நேத்திரம் அத்திரமாகிய மந்திரம் மூன்

றும் ஒம் ஆகிய பதமொன்றும் சீமுதலெழுத்துப் பதினாறும் புவனம் நிவித்தி முதற் பதினாறும் சத்தி சிவமாகிய தத்துவ மிரண்டும் சாந்தியாதீத கலையுமாகவும் இதற்குத் தெய்வம் சதாசிவமாகவும் இது நெற்றி தொடங்கித் துவாதசாந்தமளவாகவும் கண்டு இப்படிப் பிரமாதியைவற் பதியாக்கிச் சிவையின்றி முண்டிதராணற் றலையிலே பொரு தருப்பையாதல் நூலாதல் சுற்றி அநிலுவ் காலளவாகவும் நூலக்கட்டி முழுந்தாள் நாயி இதயம் நெற்றி துவாதசாந்த மளவாக ஐந்தடையாளம்பண்ணி ஆன்மாவை யண்டத்திலே வியாத் தமாக்கி நூலினின்றும் முழுந்தா ளளவிலேயாக்கிப் பிரமபோகத் துய்ப்பித்து மீளவும் ஆன்மாவை இரண்டாம் பதத்திலே யாக்கி விட்டுனு போகத் துய்ப்பித்து மற்றுள்ள போகங்களு மிப்படியே துய்ப்பித்து அந்தப் பதங்களிலே யந்தத்தீழ்த்திவடிவாய் ஆன்மாவை அனுபவிப்பித்து இப்படி யொவ்வொரு பதமாகச் சதாசிவபதத்திலே சென்று சுத்தனாப் நிண்மலனாக்கி உபதேசஞ்செய்யது; இது நிருவாணத்திற் சையாதவைத்துச் சொல்லப்படும். எ-று.

கலாசோதனை செய்யுமிடத்து மூலாதாரமுதல் இருதயமளவும் நிவித்தி கலையும், இருதயமுதற் கண்டமளவும் பிரதிட்டாகலையும், கண்டமுதல் தாலுமலமளவும் வித்திபாகலையும், தாலுமலமுதல் புருவமத்தியம்வரையும் சாந்திகலையும், புருவமத்தியமுதல் மேல்மூன்றங்குலவளவும் சாந்திகலையுமாகக் கலாசோதனை செய்வதென்பது சிவச்சம்பதம். இதன்விரிவைக் கிரியையின்போகத்திற்கு காண்க. (௯௯)

அட்டேகவிதி கூறுகின்றார்.

மருவுகருத்தாற்செய்தல்சத்தியநிருவாண
மற்றிதுசெய்துடன்சும்பநூற்றெட்டைப்பா
னெருகும்பங்குறைத்தலிருபத்தைத்தொன்பா
னென்றதல்கொண்டாகமப்படியேபுரத்திப்
பரவியோமஞ்செய்தேயபிடேகம்பண்ணல்
பகர்கிரியாவபிடேகம்பா துகைகண்முதலா
வுரியனைவெல்லாங்கொடுத்துத்தன்னைப்போல
வோங்குவிப்பதபிடேகமந்தேட்டி யுரைப்பாரும்.

(இ-ள்.) மருவு கருத்தாற் செய்தல் சத்திய நிருவாணம் - இத்தமுறைமையெல்லாம் கருத்தாலேசெய்யது சத்தியநிருவாணமாம்—மற்றிது செய்துடன் - இந்த முறைமையான கிட்சைசெய்து ஆசாரிய பிடேகத்திற்குரியனானதுடன்—சும்பநூற்றெட்டைப்பானெருகும்பங்குறைத்தலிருபத்தைத்தொன்பானென்றதல் கொண்டாகமப்படியே புரத்திப் பரவியோமஞ்செய்தே யபிடேகம்பண்ணல் பகர்கிரியாவபிடேகம் - அபிடேகஞ்செய்யும்படி சும்பம் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு என்பது இருபத்தெட்டு ஒன்பது ஒன்று ஆதல் கொண்டு ஆகமப்படியே

யோமஞ்செய்து அபிடேகஞ்செய்வது கிரியாவபிடேகம்—பாதுகைகண் மூதலா வுரியனவெல்லாங் கொடுத்துத் தன்னைப்போலவோங்குவிப்ப தபிடேகம் - அபி டேகஞ்செய்து ஐதனம் பாதுகை தண்டு ருடை மூதலான தனக்குரியனவெல் லாங் கொடுத்து அதிகாரியாக்குவது கிரியாவபிடேகமாம்—அந்தேட்டியுரைப் பாம் - மேற் கிரியாவந்தேட்டி சொல்லாநின்றோம். எ-று. (க00)

அந்தியேட்டி கூறுகின்றார்.

இறைவனருளந்தேட்டி வன்மையான்மரித்தோர்க்
கியலுமோராண்டிற்பின்னிற்றத்தன்றேபிறர்க்குச்
சிறைசெய்துகைகாலைச்சவத்தினுக்குக்கிழக்கே
திகழ்ச்சத்திசெய்துநெற்பரப்பியிதழிட்டுக்
கறையதனைக்கீழ்த்தருப்பையிட்டிந்திராதி
கருதிப்பூசித்துப்பின்கலிங்கங்கட்டி
நிறையிதற்குக்கிழக்கேநெற்பரப்பிமுன்போ
னிகழ்பேரீவைத்துப்பூசித்துத்தாடியுமே.

(இ-ள்.) இறைவனருளந்தேட்டி வன்மையான் மரித்தோர்க் கியலுமோரா ண்டிற்பின்னிற்றத்தன்றே பிறர்க்கு - அந்தேட்டியாவது முடிந்ததிட்டையென்று ஈசராலே அருளிச்செய்யப்பட்டது; அது செய்யுமிடத்து வன்மரணமுண்டா னோர்க் கோராண்டிற்குமேலாகச் செய்வதாம்; அல்லார்க்கிறந்தவன்றே செய்வ தாம்—சிறைசெய்து கைகாலை - சவத்தின் கையையுங் காலையும் முந்துற்சரட் டாற் சிக்கணக்கட்டித் தெற்கே தலையாகத் தருப்பையின்மேற் கிடத்தி—சவத் தினுக்குக் கிழக்கே திகழ்ச்சத்திசெய்து நெற்பரப்பியிதழிட்டுக் கறையதனைக் கீழ் த்தருப்பையிட்டிந்திராதி கருதிப் பூசித்துப் பின் கலிங்கங்கட்டி - சவத்துக்குக் கிழக்காகச் சத்தமாக்கி நெற்பரப்பி எட்டிதழாகக் கீறித் தருப்பைபரப்பி உரலு லக்கையை வைத்து இந்நிராதிக்கைப் பூசித்து உரலுலக்கைக்கு வஸ்திரமூற் தரு ப்பையுங் கட்டி—நிறையிதற்குக் கிழக்கே நெற்பரப்பி முன்போனிகழ்பேரீவை த்துப் பூசித்துத் தாடியுமே - இதற்குக் கிழக்கே நெற்பரப்பியிதழிட் டிந்திராதி யாதல் நிவிந்தாதியாதல் பூசித்துப் பேரீகையை இதயத்தாலும் கழிப்பையகோ ரத்தாலும் பூசித்துத் தாடிப்பாயாக. எ-று. (க0க)

இதுவுமது.

தாடித்துநீக்கணிகைகளுற்றோத்திரத்தாலிடித்துத்
தானிதயத்தாற்சாத்திச்சவத்துக்குமீட்டுப்
பாடுற்றவகத்தியாதிபாசந்தியாக்கிப்
பயிரீக்கையோர்நால்வரிடதுல்பூண்டெடுத்துப்
போடுற்றத்திரத்தினற்பொரிமண்டபத்துட்
புகாதிடத்துச்சுழற்றிவைத்துநெவொருமேகலையா
னீடுற்றதற்குங்கிழலைசிதாத்தான
மென்னுகான்முழிப்பாதிடகலஞ்சாணிழியே.

(இ-ள்.) தாழ்த்துக் கணிகைகளாற் றேத்திரத்தாலிழந்து - இப்படி முக்
காற் பேரிகைதாழ்த் துலக்கையை வந்தெடுத்துப் பத்தர்களையுந் தேவர்களை யுங்
கூட்டித் தோத்திரங்களாலே சுண்ணமிடித்து—தானியத்தாற் சாத்திச் சுவத்
துக்குமிட்டு - துபதிப்பன்கொடுத்து அதையொரு பாத் திரத்திலே வாங்கி யெண்
னெய்யுங்கூட்டி இதயமந்திரத்தாலே தனக்குமிட்டுக்கொண்டு சுவத்துக்குமிட்டு
பாடுற்றவகத்தியாதி ஆசந்தியாக்கி - அகத்தியத்தி முதலான செவ்வையான
மரங்களாலே யாசந்திகட்டி அவ்வாசந்தியிலே சுவத்தைக் கிடத்தி—பயில் திக்
கையோர் நால்வரிட நூல்பூண்டெடுத்து - சைவதீக்கையுடையோர் நாலுபேர்
இடத்திலே பூணூலாக்கிச் சுவத்தினையெடுக்கும்படி கற்பித்து—பாடுற்றத்தி
ரத்தினுற் பொரி - ழம் சதாசுவேப்பியோ அத்திரயபட் என்று மூன்றிடத்திலே
சுவத்தைநிறுத்திப் பொரிகொண்டு முக்கால்முக்காற் சிதறி—மண்டபத்துட்புகா
திடத்துச் சுழற்றிவைத்து - பதினறுகால் பன்னிருகாலாலே சமைக்கப்பட்டு
நாலுபாயிலாய் நடுவே முழத்துக்குமுழநீளங் குண்டமொருகலையாய் ஆறங்குல
வகலமாறங்குல நீளமாகச் சமைத்து வாயுமூலையிலே கும்பத்துக்கு மண்டலமி
ட்டுச் சிவரும்பம்வைத்து ஈசானமூலையிலே வர்த்தனிக்கு மண்டலமிட்டு வர்த்த
னியைவைத்துத் திக்குகனெட்டினும் பத்துக்கலசமும் வைத்திருக்கப்பட்டமண்
டபத்துட்புகா திடமாக முக்காற்சுற்றுவித்துத் தெற்குவாயிலிலே வைத்து—நடு
வொரு மேகலையாலீற்றிதற் கங்குமூலே சிதாத்தானமென்னும் நூன்முழம் பூதி
யகலஞ் சாணிழியே - நடுவேயொரு மேகலையாயிடப்பட்ட குண்டத்துக்கும்
மண்டபத்திற்கு மக்கினிதசையிலே சிதாத்தானம் நாலுமுழநீளமு மிரண்டுமுழ
வகலமுஞ் சாணமுழமாகக் கொள்ளப்படும்; தருப்படையாலே செய்யுமிடத்திர
ண்டுமுழநீளமும் ஒருமுழவகலமு மெண்விரலாழமுமாகக் கொள்வது. ௭-று. ௮)

இ து லு ம து .

இருத்தியாசான்மூழ்கியிடத்தோள்கும்பத்தா
யிதைவாயுதிசைவைத்துச்சங்காரநியாதம்
புரித்துமேன்மறித்துப்புகித்துட்புகுப்
புகலுமந்தரியாகஞ்செய்துஞானகட்கந்
தரித்துவிண்டுமுதலுலகபாலர்களைச்சாத்திச்
சாற்றும்வர்த்தனியீசன்றன்னிலத்திரத்தாற்
மெரித்துக்கும்பமுஞ்சாத்தியங்கிமுன்போலியற்றித்.
திகழியயீதியின்மும்முன்றாகுதியாய்ச்சேரே.

(இ-ள்.) இருத்தியாசான்மூழ்கி இடத்தோள்கும்பத்தாய் - சிதாத்தானத்
துக்கு அருகே சுவத்தைவைத்து ஆசாரியன் றீர்த்தமாடி ஒருகுடத்திலே தண்
ணீர்முகந் திடத்தோளிலே வைத்து—இதை வாயுதிசை வைத்துச் சங்காரநியா
தம் புரித்து - இந்தச் சுவத்தைக்கொண்டுபோய் வாயுதிசையிலே கும்பத்திலே
திருந்து சத்தியோசாதம் வுமதேவம் அகோரம், தற்புருடம் ஈசானமாகவும் .

அத்திரம் நேத்திரம் கவசம் சிகை சிரசு இருதயமாகவும் சிறுவிரல்முதற் பெரு
விரலீராகவும், பெருவிரல்முதற் சிறுவிரலீராகவும், முழங்கால்முத லுச்சியீராக
வும், உச்சிமுதலியமீராகவும் கவசமும் அத்திரமும் விபரீதமாகவும் சங்கராநியா
சஞ்செய்து—மேன்மறித்துப் பூரித்துட்புக்குப் புகலும் அந்தரியாகஞ் செய்து -
மேலைத்துவாரத்திலே வந்து யமுனை மாகாளன் கங்கை நந்தி மகாலக்குறி சரசு
வதி கணபதியாக இந்த அடைவிலே துவாரமூசித்து விக்கினமகற்றி உள்புக்
கோரிடத்திலிருந் தந்தரியாகமுஞ் செய்து—ஞானகட்கந் தரித்து விண்ணுமுதலு
லகபாலர்களைச் சாத்திச் சாற்றும் வந்தநனி ஈசன்நன்னி லத்திரத்தாற்றெரித்து
க்கும்பமுஞ் சாத்தி - தீட்சைபோல ஞானகட்கந் தரித்துக்கொண்டு தென்மே
ல்மூலையிலே விட்டுணுவையும், வடகீழ்மூலையிலே பிரமான்வயும், மீள வடகீழ்
மூல்தொடங்கிச் சிழக்களவாக இடமாக ஈசானன் சோமன் வாயு வருணன் நி
ருதி யமன் அக்கினி இந்திரனினவர்களு மிவர்களாயுதங்கள் சக்கரம் பதுமம் திரி
சூலம்ஈதை அவ்ருசும் பூசும் கட்கம் தண்டம் சத்தி வச்சிரம் இவற்றையுங்கூட
க்கூசங்கள் பத்திலும்பூசித் தீசானமூலையிலே வந்தினியிலே ஓம் சிலீம் பதும்
உம்பட் பாசபதாத்திராயாமவென்று அத்திரதேவரையும் பூசித்து வாயுமூலையி
லே கும்பதேவரையுஞ் சிவபூசையிலக்கினிகாரியமளவும் பூசித்து—அங்கி முன்
போலியற்றித் திகழிதையாதிகளின் மும்மூன்றாகுதியாய்ச் சேரே - அக்கினிகு
ண்டத்திலே வந்திருந்து குண்டசுத்திமுதற் பூரணாகுதியளவாக முன்போற்செ
ய்து அந்தச்சமயம் அத்திரமுதலீசானமீராக மும்மூன்றாகுதி நெய்யாலேயோமஞ்
செய்கு. ௭.று.

(க0க)

இதுவுமது.

சேரன்னஞ்சவுளமுபநயனங்கல்யாணச்

திகழ்வித்துவிருந்தாங்கியாகச்செய்து

சார்வில்சவுஞ்சுத்திசெய்துசாணாகத்தன்னாற்

றநூற்றுபூசியதுதனையுள்ளாக்கி

யார்வுடவினான்மாவைத்தியானம்பண்ணி

யரியசுவத்தைவிட்டுக்கலாமந்திரத்தாற்

சார்வுறநூற்றெட்டோமம்பண்ணிநூலறுத்துச்

சுருணியினிற்சுருட்டிப்பூரணத்தினாற்றள்ளே.

(இ-ள்.) சேரன்னஞ் சவுளமுபநயனங் கல்யாணன் திகழ்வித்து விருந்தா
ங்கியாகச் செய்து - அவ்வளவிலே அக்கினியை இதயஞ் சிரசு சிகை கவசம்
நேத்திரம் அத்திரமிவற்றாலே அன்னப்பிராசனம் சவுள்ம் உபநயனம் கல்யா
ணம் இவையெல்லாஞ் செய்து விருந்தாங்கியாக்கி—சார்வில் சவஞ் சுத்தி செய்
து சாணாகத்தன்னாற் றநூற்றுபூசி யதுதனையுள்ளாக்கி - புறம்பிருந்த சுவத்தைச்
சாணாகத்தாலுந் திருநீற்றாலுந் சுத்திசெய் தனையுள்ளாக்கி—ஆர்வுடவி னான்
மாவைத் தியானம்பண்ணி யரியசுவத்தைவிட்டுக் கலாமந்திரத்தாற் சார்வுற

நூற்றெட்டோம்பண்ணி நூலறுத்துச் சாணியினிற் சுருட்டிப் பூரணத்தினுற்
றள்ளே - இந்தவுடலிலே யான்மாவை வியாத்தமாக்கி நிருவாணதீட்சைபோல
நூல்கட்டிக் கலாமந்திரத்தால் நூற்றெட்டுருவோம்பண்ணிச் சூயத்தோர்க்கு
வித்தையளவு முருத்திரபதமும், விசேடத்தோர்க்குச் சாந்தியளவும் மகேசுரபத
மும், நிருவாணதீக்கையோர்க்குச் சாந்தியாதீதமளவுஞ் சதாசிவபதமுமாகச்சோ
தித்து நூலறுத்துச் சாணியிற்சுருட்டிப் பூரணாகியாக அக்கினியிற்றள்ளுக
எ-று.

(௧௦௪)

இதுவுமது.

செய்தடைவேதேகமெல்லாம்வெந்ததாக்கிச்

சிற்றறிவன்றன்னப்பேரறிவிலேசெலுத்த

லையமறவுருக்களின்பாலாக்கல்செய்தே

யரியசிதாத்தானத்தின்முளைநால்சீழ்மேலாப்

பெய்துசெந்நூல்குற்றிப்பதமிருபத்தஞ்சிற்

பெருகுப்பொன்னென்றங்கிநாலுநால்சிவப்பு

வைவெழுப்புப்பச்சைகறுப்பாகநாற்றிசையில்

வளர்கிழக்குமுதற்பொன்வால்செம்மைபச்சைமரபே.

(இ-ள்.) செய்தடைவே தேகமெல்லாம் வெந்ததாக்கி - இப்படிச் செய்து
உடலடைய வெந்தாக்கக் கண்டு—சிற்றறிவன்றன்னப்பேரறிவிலே செலுத்தல் -
அறிவிக்க அறியுமான்மாவைப் பேரறிவாகிய அருளிலே செலுத்துதல்—ஐயமற
வுருக்களின்பா லாக்கல்செய்தே - சந்தேகமறச் சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன்
முதலான தேவர்கள் திருமேனியிலே கலப்பித்தல் அவரவர் வடிவாக்குவித்தல்
அவரவருகே அவரவருலகங்களிலே யாக்குதல்செய்து—அரிய சிதாத்தானத்
தின் முளை நால் சீழ் மேலாப் பெய்து செந்நூல்குற்றிப் பதமிருபத்தஞ்சிற் பெரு
குப் பொன்னென்றங்கிநாலு நால் சிவப்பு வை வெழுப்புப் பச்சை கறுப்பாக
நாற்றிசையில் வளர் கிழக்குமுதற் பொன் வால் செம்மை பச்சை மரபே - பின்
பெழுந்து சிதாத்தானத்தே வந்து அதின் நாலுமூலையினும் நற்சாணுயரமாதல்
இருசாணுயரமாதல் முளை மூவிரற்பருமையாதல் இவ்விரற்பருமையாதல் கொ
ண்டு சீழ்மேலாக நாட்டி மூந்நூலாரச் செந்நூல்குற்றி யுள்ளே சுத்தமாக இருப
த்தைந்துபதமாகக் கீறி நடுவையொருபதத்திலே பொன்மையும் அக்கினிமூலையி
னாலுபதத்திலே சிவப்பும், நிருதிமூலையினாலுபதத்திலே வெளுப்பும், வாயுமூலை
யினாலுபதத்திலே கறுப்பும், ஈசானமூலையினாலுபதத்திலே பச்சையுமாக இட்டுக்
கிழக்கிரண்டுபதத்திலும் பொன்மையும், தெற்கிரண்டுபதத்திலும் கறுப்பும், மே
ற்கிரண்டுபதத்திலும் வெளுப்பும், வடக்கிரண்டுபதத்திலும் சிவப்புமாக வன்னம்
பூசுதல். எ-று.

(௧௦௫)

இதுவுமது.

மற்றதனைப்பூசித்துப்பலியிட்டுத்தூர்த்து
 வருசமிதைமேற்சுவத்தைவளர்த்தியங்கிக்
 குற்றதிரவியமாக்கியனலிடையறாம
 லுறமாப்பிலேயோமஞ்செய்தியத்தாலே
 குற்றரிசியிட்டுப்பின்னத்திரவர்த்தனிரீர்
 கொடுமுக்காற்சுழற்றிப்பின்மறித்துடைத்துச்
 சொற்றருந்தேவரையொடுக்கியங்கிசங்காரர்
 தோற்றுவித்தேயெரிவைத்துப்போந்துசுத்திதுணியே.

(இ-ள்.) மற்றதனைப் பூசித்து - அந்த வன்னம் அடைவே பொன்மை
 பெண்பு சிவப்புக் கறுப்பு பச்சையான பூதநிறம் அடைவிலே கலாமந்திரத்தார்
 பூசித்து இந்திராதி நாலு தேவர்களைப் பூசித்து—பலியிட்டுத் தூர்த்து - இந்த
 மந்திரங்களாலே யன்னத்தாலே பலியிட்டுத் தூர்த்துப்போட்டு—வரு சமிவை
 மேற் சுவத்தை வளர்த்தி - சமிதையிட்டு சமிதையின்மேலே சுவத்தை வளர்
 த்தி—அங்கிக்குற்ற திரவியமாக்கியனலிடையறாம லுற மாப்பிலே யோமஞ் செ
 ய்து - இவ்வுடலை அக்கினிக் காருகியாக நினைத் தக்கினிதொடங்கிச் சுவத்தன
 விடையறாமற் கொளுத்தி இருதயத்திலே சமிதையைத் தியத்தாலே யோம
 ன்செய்து—இதயத்தாலே குற்றரிசியிட்டு - இருதயமந்திரத்தாலே வாய்க்கரிசி
 யிட்டு— பின்னத்திரவர்த்தனி ரீர்கொடு முக்காற் சுழற்றிப் பின் மறித்துடை
 த்து - பின்பாகப் பாசுபதாத்திரம் பூசித்தவர்த்தனியையெடுத்து அந்தியெட்டிக்
 குரியான் றலையிலாக்கி முக்காலிடமாகச் சுற்றி மூன்றுதாரையாக்கி மறித்துடை
 க்கப்பண்ணி—சொற்றருந் தேவரையொடுக்கி அங்கி சங்காரர் தோற்றுவித்தே
 யெரிவைத்துப் போந்து சுத்தி துணியே - தேவர்களை யெல்லா மொடுக்கி அக்கி
 னியைச் சங்காராக்கினியாக்கித் திரும்பிப்பாராதே போந்து பிராயச்சித்தமாக
 நூற்றெட்டுருச் செபிக்குக. ஏ-று. சுத்திதுணியையென்ற விதப்பாற் பிராயச்
 சித்தஞ் சிராத்தங்களுஞ் செய்குக. (க0க)

யோகத்திற்கிரியை.

ஆசனவகைகூறுகின்றார்.

யோகத்திற்கிரியைபிராணாயாமமுன்னே
 பூயருமாதன நூற்றெட்டவைபதுமப்பத்திரம்
 தேகத்தங்கோமுடையேசுவர்த்திசிங்கர்
 ஜீபம்வீரஞ்சுகமுந்தம்மயிறண்டுருசி
 யுகத்தஞ்சுக்கரவாகனங்கோழிமுற்ச
 டுயர்செபாதாங்கவந்தேசாங்கமுமத்தாங்கம்.
 நாகத்தயிடாதனமும்பிங்கலாதனமு
 நமற்காரஞ்சா னுவானம்பாடிநகழ்வே.

(இ-ள்.) யோகத்திற்கிரியை பிராணாயாம முன்னே யுயருமாதன நூற்றெட்டவை - யோகத்திற்கிரியை கூறுபிட்டத்துப் பிராணாயாமத்துக்கு முன்னே ஆதனம் நூற்றெட்டுப் பேதமாம் அவையாவன:—பதுமம் - அவற்றுட்பதுமாதனமாவது இரண்டு குதியும் பீசத்திற்கீழாய்க் கையிரண்டுங் கூட்டியிருப்பது—பத்திரம் - பத்திராதனமாவது ஒருகுதிக்கு மொருகுதி பீசத்தின்மேலுமாய்க் கைகூட்டியிருப்பது—தேகத்தம் - தேகாதனமாவது கைகளிரண்டும் விரித்துக் கையின்மேற் கையாகவைத்து நாசாக்கிரத்தைப்பார்த்துச் செவ்வையேயிருத்தல்—கோமுகையே - கோமுகாதனமாவது ஒருதுடையின்மே லொருதுடையாயிருப்பது—சுவர்த்தி - சுவர்த்திகாதனமாவது கோமுகைபோற் காலேற்றி யிரண்டுள்ளங்காலிலும் கைமறியுன்றல்—சிங்கம் - சிங்காதனமாவது இரண்டு கையுமன்றி முழங்கால் மடித்திருத்தல்—தீபம் - தீபாதனமாவது சுகாதனவடிவாகச் செவ்வையே வடிவையிருத்தி முன்னே கும்பிட்டிருத்தல்—வீரம் - வீராதனமாவது ஒருகால் நிலத்துன்றி யொருகால் மேற்போட்டுச் சிங்காதனத்திருத்தல்—சுகம் - சுகாதனமாவது கால்களிரண்டும் மடித்து அட்டிணைக்காலேறிப் பிருத்தல்—முத்தம் - முத்தாதனமாவது காலிரண்டு நீட்டியிருத்தல்—மயில் - மயூராதனமாவது இரண்டுகையும் வயிற்றிலேபடவூன்றிக் காளிமிரவிட்டுக் கையின்மேனிற்றல்—தண்டி - தண்டாதனமாவது இரண்டு புறங்காலும் நிலத்திற்படத் தண்டம்பண்ணல்—உருசி - உருசியாதனமாவது இரண்டு முழந்தாளன்னாழிநண்டு பெருவிரலையுஞ் சொருகியிருத்தல்—ஊகத்தம் - ஊகத்தாதனமாவது இரண்டு முழங்காலு மூன்றி யிடிலே இரண்டுகையையு மூன்றியிருப்பது—சக்கரவாகனம் - சக்கரவாகாதனமாவது இரண்டுகாலுங் கழுத்திலேறிட்டு வளைத்துக் கையிரண்டுமூன்றி யெழுந்திருப்பது—கோழி - குக்குடாதனமாவது மயூராதனம்போலிருகான்மடித்திருப்பது—மற்சம் - மற்சாதனமாவது ஒருகால் வயிற்றுக்குள்ளையாகமடித்து மற்றைக்காலைத் துடையருகே யூன்றிக் ஷக்மாறிப் புறங்காலைக் கூட்டியிருப்பது—உயர் சோதாங்கம் - மிக்க சோதாங்காதனமாவது சிபோல விரண்தொலையும் நீட்டியிருப்பது—கோசாங்கமும் - கோசாங்காதனமாவது தலைநிலத்திலுன்றிக் கால்மேலாய் நிற்பது—அத்தாங்கம் - அத்தாங்காதனமாவது கையிரண்டுமடித்து நிலத்திலுன்றி யுடல்மேற்பட நிற்பது—நாகத்தம் - நாகத்தாதனமாவது இரண்டுகாலுங் கழுத்திலேறிட்டுத் தலை காலுக்குட்பட வுடலைவளைத்து நிற்பது—இடாதனமும் - இடாதனமாவ திடக்கால் மடித்து வலக்கால் மடித்துன்றி வலக்கை தரையிலுன்றி யிருப்பது—பிங்கலாதனமும் - பிங்கலாதனமாவ திப்படியே மாறிமடித் திடக்கையுன்றி யிருப்பது—நிமற்காரம் - நிமற்காராதனமாவது கையிரண்டுமிதயத்திலே வைத்துத்தொழு திரண்டுள்ளங்காலும் பொர முழந்தாள் மடித்திருப்பது—சூரண - சூரணவாதனமாவ திரண்டு முழந்தாளும் மடித்துக் குதியிலே யிருப்பது—வானம்பாடி - வானம்பாடியாதனமாவது மாப்பு நிலத்திற்படக் கையுங் காலுங் மடக்கித் தரையிற் படாமற் பறக்க வுன்னுவதுபோல விரும்பது—நகழ்வே - நகழ்வாதனமாவது திரண்டு காலு ருண்டு கையுமூன்றி மோவாய்க்கொட்டை நிலத்திற்படத் தண்டம் உரப்போஸப் போதன்மீழ்தல் செய்வது. எ-று.

இதுவுமது.

அத்தகண்டஞ்சங்காரஞ்சருவசங்கார
மச்சுவமுகங்கோகன்னங்கேசரமேற்பாத
மத்தமேற்காலேகபாதமேக
வத்தமாநிருத்தங்குஞ்சிதம்வராகந்தெய்வ
மெத்துவாத்துவமிடக்கால்வலக்கால்முசலிகையு
மிகுசகளங்கைநிமிர்த்தல்காநிமிர்த்தல்கட்டல்
புத்தமலர்தாமரைபொன்முஞளம்ஞாளி
புகல்கரடியிராகுவடல்சோம்புமுளாதனமே.

(இ-ன்) அத்தகண்டம் - அத்தகண்டாதனமாவ தொருகால் மேனீட்டி யொருகைகொண்டு நீட்டின காலேக்கட்டி மற்றைக்கையை நிலத்திலுள்ளி யிருப்பது—சங்காரம் - சங்காராதனமாவ திரண்டுகாலும் மடித் திரண்டு புடத்தையுங் கூட்டி நேரே யுன்றித் திருகிக் காலின் மேலேயிருப்பது— சருவசங்காரம் - சருவசங்காராதனமாவது சகாதனமாகக் காலேப்போட் டிக் கையிரண்டையுங் காலுக்குள்ளே சொருகிக் காலிரண்டையும்பிடித்து முழங்கையிரண்டும் வயிற்றிலேபடக் குனிந்திருப்பது—அச்சுவமுகம் - அச் சுவமுகவாதனமாவது கால்மடித் திரண்டுமுழங்காலிலும் முழங்கைகளை யுன்றி இரண்டுள்ளங்கையும் கன்னத்தில் வைத்திருப்பது—கோகன்னம் - கோகன்னாநுனமாவது பசுவின்செவிபோ லிரண்டுகையையும் மடித்துச் சகாதனமாய்ச் செவி நாசி கண் மூக்கெல்லாம் புதைத்திருப்பது—கேச ரம் - கேசராதனமாவது இரண்டு முழந்தாளும் மாறிமடித்துன்றி இரண்டு முழங்கையு முழங்காலிற்படக் கையைநீட்டியிருப்பது—மேற்பாதம் - மே ர்பாதாதனமாவது கிடங் திரண்டு காலுஞ் சம்மாணமாக மடித்து மேலாக் கிக் கிடப்பது—அத்தமேற்கால் - அத்தமேற்காலாதனமாவது முன்போற் கிடந்த காலிரண்டுந் தலைக்குமேலாக நீட்டிக் கையாற் பிடித்துக் கிடப் பது—ஏகபாதம் - ஏகபாதாதனமாவது முன்போலேயாடி யொருகால் மே லே நீட்டுவது—ஏகவத்தம் - ஏகவத்தாதனமாவது முன்புபேரலாதனத்திற் கையை நீட்டுவது—மாநிருத்தம் - மிக்க நிருத்தாதனமாவது ஒருகால் தூக் கிறிற்பது—குஞ்சிதம் - குஞ்சிதாதனமாவது பெருவிரலுன்றி நிற்பது— வாரகம் - வாரகாதனமாவது காலங் கையுமூன்றிக் கவிழ்ந்திருப்பது— தெய்வம் - தெய்வாதனமாவது ஒருகால்மடித் தொருகாலுன்றியிருப்பது— மெத்துவாத்துவம் - மெத்துவாத்துவாதனமாவது உண்மையாக இரண்டு காலும்நீட்டி யொருமுழங்கையுன்றித் தலையேந்தி யொருகை முசிவற நீட் டிக் கிடப்பது—இடக்கால் வலக்கால் - இடக்கால்வாத்துவாதனம் வலக் கால்வாத்துவாதனமாவ திந்தக்கிடையிலேயுமொப்போல மடக்கி மாப்பு நிலத்திலேடுகையுக் கிடப்பது—முசலிகை - முசலிகையாதனமாவது

ண்டுகையிரண்டுகொலுஞ் சம்மாணங்கொட்மொப்போல மடக்கி மார்பு
நிலத்திலேதோயக் கிடப்பது—மிருசகனம் - மிக்க சகனாதனமாவதட்ட
ணைக்கால்ட்டிருந் திரண்டுகையையு மிரண்டுகாலிலுமுன்றி யாகுஞ்சித்தி
ருக்கை—கைநிமிர்த்தல் - கைநிமிர்த்தாதனமாவது இரண்டுகையு மேலே
நிமிர்த்துத் தொழுதிருப்பது — கானிமிர்த்தல் - கானிமிர்த்தாதனமாவது
தூலிரண்டும் மேலேநீட்டிப் படங்குவித்துக் கிடப்பது—கட்டல் - கட்டா
தனமாவது இரண்டுகையுமுன்றி அந்தக்கைகளைக் கால்கொண்டுகட்டவேது
—புத்தமலர் - புத்தமலராதனமாவது இரண்டுகாலையுந் தரையீனீட்டி யிர
ண்டுகைகொண்டு காலிற் பெருவிரலைப் பிடித்திருப்பது—தாமரை - பது
மாநனமாவது காலிரண்டையு முளங்கால்மடித்துத் துடையருகே புறவடி
யொட்டக் குதிக்கும் படம்மேலுமா யிருத்தல்—பொன் முகுளம் - சிறந்
பூகுளாதனமாவது இரண்டுகையும் முதுகிலேகூட்டிக் கும்பிட்டிருப்பது—
ஞாவி - ஞாளியாதனமாவது நாய்போலக் கையுங்காலும்மடக்கியுடல்வளை
யக் கிடப்பது—புகல் கரடி - சொல்லப்பட்ட கரடியாதனமாவது காலி
ண்டும் பிடரியிலேறிட்டுக் கையிரண்டு முன்னேயூன்றியிருப்பது—இராகு
இராகாதனமாவதிப்படியேறிட்ட கால் முன்னேதூங்கவிருப்பது—உட
சோம்பு முளாதனமே - உள்ளாதனமாவது இரண்டுமுழங்காலு முடக்கி
ன்றி யிரண்டுகைகொண்டு வளைத்துக்கட்டி முழங்காலிலே தலையைச் ச
வைத்திருப்பது. எ-று.

(கடு)

பிராணயாமவகை கூறுகின்றார்-

தேரைசிம்புள்சிலம்பிசிச்சிபூனாகிருமி

சிலைகோரஞ்செழுகஞ்சகராதஞ்சயனம்

வீரவாதனமாமைமெய்மேனிற்றல்

விரவுமண்டலங்கற்பதினென்றுமேலாய்ச்

சேர்விசேடங்கூட்டிதூற்றெட்டாகுந்

திசுழ்பிராணயாமமுயிரிதன்மேற்செலுத்த

லார்வுநூற்றெட்டாகுமமுதம்பிலாவகமு

மகமருடமார்ச்சனமுமங்கியெழுப்பாமே

(இ-ள்.) தேரை - தேரையாதனமாவது கவிழ்ந்துகிடந்து கைகளிர
ண்டும் விலாவிலுங் கால்களிரண்டும் பீசத்திலுமுடக்கிக் கிடப்பது—சிம்
புள் - சிம்புனாதனமாவது முழங்கையிரண்டாலு முடம்பைநிறுத்திக் கவி
ழ்ந்துநிற்பது—சிலம்பி - சிலம்பியாதனமாவது காலையுயர்த்திக் கையா
க் கட்டிக் காலுங்குவித்து முன்னேகட்டியிருப்பது—சிச்சிலி - சிச்சிலியாத
னமாவது கையுங்காலுமுன்றி யிரண்டுபுறத்திலுமுடலைச் செலுத்துவது—
பூனா - பூனாயாதனமாவது இரண்டுமுழங்காலையுமுன்றி அதின் முன்
யையுன்றி ஆகாயத்தைப்பார்த்திருப்பது—கிருமி - கிருமியாதன

த த் து வ ப் பிர கா ச ம்.

மாவது கையிரண்டும் காலுக்குள்ளே மடுத்து வளைத்துதிட்ப்பது—சிலை - சிலையாதனமாவது காலிரண்டும் முழங்கையளவிலேமடித் திரண்டு முழங் கைக்குள்ளேயாக விருப்பது — கோரம் - கோராதனமாவது ஒருகால் மடித்தொருகால்மடித்துன்றி ஒருகை தரையிலேயுன்றியிருப்பது—செழு கம் - செழுகாதனமாவது மேலாதனம்போலாதனங்கட்டி பொருகையுன் றியிருப்பது—சகராதனம் - சகராதனமாவது கையிரண்டுமாறிக் கழுந் தைக்கட்டிக் காலிரண்டுமாறி விலாவில்வைத்திருப்பது—சயனம் - சயனா தனமாவது ஒருகாலேறிட்டொருகை குடங்கைகொடுத்து ஒருக்கடித் திருப்பது — வீரவாதனம் - வீரவாதனமாவது சிங்கம்போல இரண்டு காலுமடக்கி இரண்டுகையுமுள்ளே நீட்டியிருப்பது—ஆமை - கூர்மாத் தனமாவது இரண்டுகாலு மிரண்டுகையுமுடக்கிக் கவிழ்த்துகிடப்பது—மெய் மீளிற்பம் - மெய்மேலாதனமாவது இரண்டுகையையுமுன்றி யடலாகா பத்தே நிற்பது—விரவு மண்டலங்கள் பதினென்று - பொருந்தியமண்டல புகழ் பதினென்றும் பதினொரா தனமாம்; அவையாவன : ஆலீடம் பிரத் தியாலீடம் குஞ்சிதம் முகுனம் தண்டம் ஏகபாதம் ஆசாலுகம் நிருத்தம் ஊர் வநிருத்தம் குஞ்சிதநிருத்தம் கத்திரிகம் ஆகப் பதினென்று. இதில் லீடமாவது காலுக்குக்கால் பன்னிரண்டங்குல மிடைவிட்டு மண்டல தலிருப்பது. பிரத்தியாலீடமாவது பன்னிரண்டங்குலத்துக்குள்ளே யிர டுகாலுமடங்க நிற்பது. குஞ்சிதமாவது இரண்டு பெருவிரலுமுன்றி மண்டலமிருப்பது. முகுனமாவது இரண்டுகாலு மொக்கவைத்து மண்டல மிருப்பது. தண்டமாவது சியாகவிருப்பது. ஏகபாதமாவ தொருகாலே மே லே வளைத்துக்கட்டி யொருகாலிலே நிற்பது. ஆசாலுகமாவது காலே மடி த்து முழங்காலினொருகாலினிற்பது. நிருத்தமாவது திருக்கூத்துத் தன் ம்போல நிற்பது. ஊர்த்துவநிருத்தமாவது ஒருகால் மேனோக்கிற்கு வொருகைகொண்டுகட்டி யொருகாலினிற்பது. குஞ்சிதநிருத்தமாவதானே யுரித்த நிருத்தம்போல நிற்பது. கத்திரிகமாவது கால்மாறியிற்பதிவை பதி னொரா தனமும்—மேலாம்ச் சேர் விசேடங்கூட்டி தூற்றெட்டாகும் - சொ ன்னவற்றிற் பேதங்களாகிய விசேடங்களுடனுங் கூட்டியிருக்க தூற்றெ ட்டாதன்மாம்—திகழ் பிராணயாமம் உயிரிதன்மேற்செலுத்தல் - இவ்வாத னமிட்டிருந்து செய்யுங்காரியம் பிராணயாமமாம்; பிராணயாமமாவது : பிராணவாயுவையுடலிலே தடையறப் போக்குவரவுசெய்விப்பது—ஆர்வ தூற்றெட்டாகும் - அப்படிப் பிராணவாயுவைச் செலுத்தும் வகையும் தூற்றெட்டுப் பேதமாம்—அமுதம் - அந்த தூற்றெட்டின் அமுதப்பிராண யாமமாவது ரேசக பூரக மும்பகந் தனக்கிச்சையானமட்டிலே வாங்கியட க்கிவிடுவதாம்—பிலாவகமும் - பிலாவகப் பிராணயாமமாவதிவை விஞ்சக் கொண்டு உடம்புக்கு வேர்வுவருமளவுஞ் செய்தலாம்—அகமருடம் - இவற் றிற் கும்பகமிகுதியாகக் கொள்வதாம்—மார்ச்சுணமும் - ரேசகமிகுதியாகக் கொள்வது—அங்கி யெழுப்பாமே - கும்பகத்திலே மூலாதாரத்தைவளர்த்து மேனோக்கி வாயுவைத் தள்ளுவதாகும். எ-று,

யோகத்திற்கிரியை.

இதுவுமது.

ஓங்குவிததலபத்துநாடியுமொக்கவாங்க
 லுபருமிரேசகபூரககும்பகந்தான்
 றுங்குமிவைமூன்றென்றுமேசரியைகிரியை
 தகுயோகநிருத்தநாதம்பிரணவந்தான்
 பாங்கசபைபூரித்தல்கும்பித்தல்விடுதல்
 பணிப்பித்தல்கழிப்பித்தல்பணிவித்தறணித்த
 றிங்கறவாங்கலடக்கனாடிதொறும்போக்க
 றிகழ்புருவத்தேற்றல்பச்சிமத்தேற்றல்செறித்தல்.

(இ-ள்.) ஓங்குவித்தல் - வாயுவை மார்க்கத்தாலேற்றல்—பத்துநாடி
 மொக்கவாங்கல் - நாடிகள் பத்திலும் வாயுவை நிறுத்தல்—உயருமிரே
 சகும்பகந்தான் - உயர்ச்சியைச் செய்யப்பட்ட தனி ரேசகமும் தனிப்பூ
 ருந் தனிக் கும்பகமும்—தாங்குமிவை மூன்றென்றுமே சரியை கிரியை
 தகு யோகம் - இப்படித்தாங்கி இருக்கப்பட்ட பிராணயாமம் ரேசக
 பக பூரக கும்பக ரேசக பூரகமாகப் பதினாறு நொடிமாத்திரை பூரித்
 துமப்பத்திரண்டு கும்பித்து எட்டு விடுவது சரியைப் பிராணயாமமாம்.
 இப் பூரித்து மூப்பத்திரண்டு கும்பித்துப் பதினாறு விடுவது கிரியைப்
 பிராணயாமமாம். மூப்பத்திரண்டு பூரித் தறுபத்துநாலு கும்பித்துப் பதி
 னாறு விடுவது யோகப் பிராணயாமமாம்—நிருத்தம் - நிருத்தமாவ தெட்டே
 முயிருள்ளே நிற்கிறதாகக்கொள்ளுதல்—நாதம் - இசையுடனெழுப்புது
 பிரணவந்தான் - ஓம் என்று வாயுவைவாங்கி ஏற்றுவது—பாங்கசபை
 பாங்குபட அசைப உச்சரித்திருத்தல்—பூரித்தல் - எப்போதுமுள்ளே வாங்
 கியிருப்பது—கும்பித்தல் - எப்போதும் கும்பித்தே யிருப்பது—விடுதல் -
 எப்போதும் இரேசித்தே யிருப்பது—பணிப்பித்தல் - மீளப் புறப்படாம
 லடக்கல்—கழிப்பித்தல் - பிராணவாயு அபாணவாயுக்களால் வாயுவைக்
 கழிவித்திருத்தல்—பணிவித்தல் - இருபத்தோராயிரத் தறுதூற்றைநாறு
 மைம்பதுமாக நான்வழிக்குறைத்தல்—தணித்தல் - நாலுநாழிகை யடக்கிவி
 டுதல்—தீங்கற வாங்கல் - இரண்டு நாசியிலும் பலகாலுள்ளே வாங்குவது
 —அடக்கல் - வாங்கின வாயுவையுள்ளே யடக்கல்—நாடிதொறும் போக்
 கல் - நாடிகளிலேயோட்டி மீட்கல்—திகழ் புருவத்தேற்றல் - புருவமத்தி
 யத்திலேயாக்கித் தியானிப்பது—பச்சிமத்தேற்றல் - கபாலத்தினின்றும்
 பின்னே சென்றொடுங்குகிறதாகத் தியானித்தல்—செறித்தல் - இப்படியே
 ற்றி வாயுவைக் கபாலத்திலே நிறைப்பதாம். ௭-று. (கக௦)

இதுவுமது.

மாற்றுதல்கன்னத்தகற்றனாக்கினுலடக்கல்
 வாங்குதன்மெத்தல்போக்குவேறுக்கல்வாயு
 லுயிராக்கன்மண்டலத்தாக்கல்பிறித்த
 கதாத்துபுத்தலதுவாகவின்னல்

மேற்றுலையிற்சமுமுனையிற்சித்திரம்வச்சிரத்திற்
விழைவறுத்தலழிவித்தலழிபாதுதடுத்த
ஞற்றிசையுங்காண்டல்குனிபமாக்கலடைத்த
ஞனும்வாங்காவிழங்கனடுவேறிற்பித்தல்.

(இ-ள்.) மாற்றுதல் - அம்சம்மென்னும் மந்திரத்தை மாறியுச்சரித்தல்
பழிக்கொள்வது—கன்னத்தகற்றல் - வாயுவையடக்கிக் கன்னத்தாலேவி
டுவது—நாக்கினுலடக்கல் - நாசியிற்றுனையை நாக்குக்கொண்டடைத்திரு
த்தல்—வாங்குதல் - நாய் மூச்சுவிடுத்தன்மைபோல வாங்கிவிடுதல்—மெற்
தல் - உடம்பைப் பூரித்தல்—போக்குவேறாக்கல் - வாயுமேலே யொடுங்கு
ததாகத் தியானிப்பது—வாயுபூற்ற வயிராக்கல் - எல்லாவந்திரியமும்
பூப்பியிரிதிறதாகச் செய்தல்—மண்டலத்தாக்கல் - அக்கினிமண்டலமாகி
தமண்டலம் சந்திரமண்டல மிவற்றிலே வாயுவைச் செலுத்தல்—அபிதி
பூ - இடமும்வலமுமோட்டுதல்—உயராதாரத்துய்த்தல் - ஒன்றுக்கொண்
டயரத்தலாந்த மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனாகதம் விசத்
ஆள்ளையென்னும் ஆதாரமாறிலுமாறுபேதமாகச் செலுத்தல்—அத
ாகவுன்னல் - உடலையும் வாயுவின்காரியமாகத் தியானித்தல்—மேற்றுலே
யு - எப்போதும் மேலேநோக்கி வாயுவைச்செலுத்தல்—சமுமுனையில் -
முனைநாடியிலே வருந்தியேற்றல்—சித்திரம் - சித்திரநாடியிலே செலு
த்தல்—வச்சிரத்திற் - வச்சிரநாடியிலே செலுத்தல்—விழைவறுத்தல் - ஆ
சயறுத்திருத்தல்—அழிவித்தல் - வாயுவுருவாகாமற் சிதறக்கொள்ளுதல்
—அழியாது தடுத்தல் - வாயுவொடுங்கச்செய்து சென்று நால்விரல்கழியா
மற் சென்றமட்டுள்ளே வாங்கல்—நாற்றிசையுங் காண்டல் - வாயுவைக்கன்
னங்களினும்;வாயிலும் மூக்கிலுமாகவிடல்—குனியமாக்கல் - சுத்தகுனிய
மாய்நின்றல்—அடைத்தல் - இந்திரியங்களை யடைத்தல்—நாளும் வாங்கா
விழங்கல் - தினமும் வாயுவை வாங்கிவாங்கிவிழங்குதல்—நடுவேறிற்பித்
தல் - கேரே நாசியினையிலே புறப்படுகிறதாகக் காண்டல் இவையும் பிரா
ணயாமமாம். என்று.

(ககக)

இதுவுமது.

மார்க்கத்தினின்றேற்றலுபத்தத்திலேற்றல்
வந்நாசித்துணைதுறத்தல்சமுமுனையுறப்பித்தல்
மேற்சித்தம்வேறுதன்மனபவனமொடுக்கல்
விரிந்தவிடத்தேவிரித்தல்கலவழியினிறுத்த
ரேற்றமதுமுடியாதுவிந்துவினைச்சுட்டல்
சுகனெந்துமடைத்தறிருட்டித்தலுற்கரித்த
லுற்றம்றவுலர்த்தல்சொடிப்பித்தல்கலத்த
லோட்டலெட்டாதாக்கலொன்றாகு

(இ-ள்.) மார்க்கத்தினின்றேற்றல் - மார்க்கத்தாலே வாயுவையேற்றல்—உபத்தத்திலேற்றல் - உபத்தத்தாலே வாயுவையேற்றல்—வாயுசித் துளைதுறுத்தல் - நாசியிரண்டும் செவ்வையிருக்கச்செய்தே மாறியோட்டில் —சுழுனை துறப்பித்தல் - சுழுமுனைநாடியிலியங்கியழுப்பிப் பிரமரந்தர த்துத் துருத்தியிட்டேகிறைப்போல வாயுபுறப்படப்பண்ணல்—மேற் சித்தம் வேறாதல் - சித்தமும் வாயுவும் வேறுபடாதாக்கல்—மனபவனமொடுக் கல் - மனமிறந்தவிடத்தே வாயுவையுமுயிர்ப்பறுவித்தல்—விரிந்தவிடத் தேவிரிதல் - வாயுபோம்பொழுது மனமும்போகிறதாகவும் வாயுவொடுங் கும்பொழுது மனமுமொடுங்குகிறதாகவுந் தியானித்தல்—சுவைவழியி னிடி த்தீல் - பிராசாதவழியிலே வாயுவைச் செலுத்தல்—தோற்றமதுமுடி விந்துவினைச் சுட்டல் - வாயுவை விந்துநாதத்திலே செலுத்தியதுவெ ள்கக் காண்டல்—சுகமைந்துமடைத்தல் - நீருகிரமுதலானவைந்து தாது வாயும்போகாமற் காத்தல்—திருட்டித்தல் - நாசியாடே பிசிவாங்கல்—உற் கரித்தல் - சத்திவரச்செய்தல்—ஊற்றமறவுலர்த்தல் - பற்றறவுலரும்பிடிச் செய்தல்—சொடிப்பித்தல் - புறம்பில் வாயுவுட னிந்தவாயு வெத்ததாகக் கலத்தல்—கலத்தல் - மனமும்வாயுவு நீங்காதாக்கல்—ஒட்டல் - பிரமரந்த ரத்தே சேரப் பலகாலோட்டல்—எட்டாதாக்கல் - நாநீர்ந்தமளவாக வாயு வைச் செலுத்தல்—ஒன்றாக்கல் - அறிவுடனே வாயுவுமில்மித்ததாகல்— பணியே - இவ்வடைவே பிரானவாயுவின்ரெழிலாம். எ-று. (ககஉ.)

ஞானத்திற்கிரியை.

ஞானபுசைகூறுவென்றார்.

ஆங்கவைதான்விசேடத்திற்கு டநூற்றெட்டா
மடைவிவைகள்செய்வதுவேயோகத்திற்கிரியை
நீங்கினானந்தன்னிற்கிரியைதானு
நிகழுமானதானரிறுத்திப்போந்து
பாங்குபடந்தத்துவங்கணிங்கல்புதகந்நி
பகர்சிவதத்துவமாக்நறலகத்திபகிற்
நிங்ககலவிழுந்தபூமஞ்சனநீர்கொண்டு
திகழுமஞ்செழுத்துமாநிரியாந்நங்கள்செய்யே

(இ-ள்.) ஆங்கவைதான் விசேடத்திற்கு டநூற்றெட்டாம் - அவை விசேடங்கனோடுகூட நூற்றெட்டுப்பேதமாம்—அடைவிவைகள் செய்வ துவே யோகத்திற்கிரியை - இந்தமுறைமையெல்லாஞ் செய்வது யோகத் திற்கிரியையாம்—நீங்கி ஞானந்தன்னிற்கிரியைதானும் - இவற்றை நீங்கி ஞானத்திற்கிரியையைச் சொல்லுமிடத்து—நிகழு மானதான ரிறுத்திப் போந்து எண்வகைநானத்திங் மானதநானத்திங் செய்வது

து பூதசுத்தி தலசுத்தி இரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி செய்கு—
பாங்குபடத் தத்துவங்கள் நீங்கல் பூதசுத்தி - தத்துவமும்பத்தாறும் நீங்கு
வது பூதசுத்தியாம்—பகர் சிவதத்துவமாக்கல் தலசுத்தி - சொல்லப்பட்ட
பராசத்தியாதனமாக்குவது தலசுத்தியாம்—பகரில் தீங்கு அகல விழுந்த
பூ மஞ்சன நீர்கொண்டு திகழும் அஞ்செழுத்து மாறி நியாதங்கள் செய்
யே - விழுந்த பூவும் வடித்ததீரும் வைத்துக்கொண்டு சன்னிதியிலிருந்து
திருவெழுத்தெதிரும்மடைவுமாக மாறி நியாசஞ்செய்கு. ௭-று. (கக௩)

இதுவுமது.

செய்ததற்பினஞ்செழுத்தாலர்க்கியங்கற்பித்துத்
திகழ்பீடம்வித்தையாய்த்தியானஞ்செய்து
மெய்யதெற்குத்துவாரந்தென்மேல்சாரிலிருந்து
விதிமுறையேபொறிகரணங்குணமுயிரும்ருளு
மையலறச்சடமிவற்றிற்செல்லுமுயிர்தானு
மன்னருளேயெனவுணர்தலான்மசுத்தியாகு
மையமறவானந்தத்தழந்தத்தூங்க
ஸந்தரியாகுந்தானாயறையுநாலே.

(இ-ள்.) செய்ததற்பின் அஞ்செழுத்தால் அர்க்கியம் கற்பித்து - நியாசஞ்
செய்தபின் பஞ்சாக்கரத்தினாலே அர்க்கியங்கற்பித்து—திகழ் பீடம் வித்
தையாய்த் தியானஞ்செய்து - திருப்பள்ளிப் பீடத்தை வித்தையாகப்பாவி
த்து—மெய்ய தெற்குத் துவாரந் தென்மேல் சாரிலிருந்து - தெற்குத்துவா
ரத்திலே பூசிக்குமிடத்துத் தென்மேல்சார்பாகவிருந்து—விதி முறையே
பொறிகரணம் குணமுயிரும் இருளும் மையலறச் சடமிவற்றிற் செல்லும்
உயிர்தானும் மன்னருளேயெனவுணர்தல் ஆன்மசுத்தியாகும் - ஆகமப்படி
யே பஞ்சேந்திரியங்கள் அந்தக்கரணங்கள் குணங்கள் பிராணவாயு ஆண
வம் மாயை கன்மமிவை மயக்கத்தைச்செய்யும் சடமாம்: இவையெல்லாஞ்
சிவனருளென நினைத்தலான்மசுத்தியாம்—ஐயமற ஆனந்தத்தழந்தத் தூங்
கல் அந்தரியாகுந்தானாய் அறையும் தூலே - நூற்றமறப் பரமானந்தத்தே
தன்வசம்ற்றபூதத் தூங்குவது அந்தரியாகபூசையென்று சிவாகமங்கள்
சொல்லும். ௭-று. (கக௪)

இதுவுமது.

விழித்ததற்பின்சிவன்பார்வையாகக்கொண்டு
செண்டுதிரவியலோக்கறிவியசுத்தியாகுங்
கழித்ததற்பின்றென்வாயிற்றுவாரம்பூசித்துங்
தூலவலமாய்ப்புகலாய்க்கருதிவடதீழ்பால்

வழுக்கில்கவுணியன்வாக்குகிறைவனாரான்

வாதஆரன்சமயசந்தானராவர்

இழுக்கினந்தியாதியிவரங்கியந்தமாக

விருத்தியாதனமாக்கியிலங்கங்கையாக்கே.

(இ-ள்.) விழித்ததற்பின் சிவன் பார்வையாகக்கொண்டு வேண்டு திரவியநோக்கல் திரவியசத்தியாகும் - அந்தரியாகஞ்செய்து விழித்தபின்பு தான் சிவனாகத் தியானித்துத் தன்பார்வை சிவன்பார்வையாகக்கொண்டு பூசைக்குவேண்டுந் திரவியங்கடெல்லாம் பார்ப்பது திரவியசத்தியாகும்—களித்ததற்பின் தென்வாயில் துவாரம் பூசித்து - திரவியசத்தி செய்தபின் தெற்குவாயிலாகக்கொண்டு மேற்படியில் வலப்புறத்திலே கணபதியேசிவாயநமவென்றும், இடப்புறத்திலே சரசுவதியேசிவாயநமவென்றும், நடுவேமகாலெக்குமியே சிவாயநமவென்றும், கீழ்ப்படியில் வலப்புறத்திலே நந்தியேசிவாயநமவென்றும், இவர்க்கிடப்புறத்திலே கங்காயசிவாயநமவென்றும், கீழ்ப்படி இடப்புறத்திலே மாகாளாயசிவாயநமவென்றும், இவர்க்கு வலப்புறத்தே யமுனாயசிவாயநமவென்றும் பூசித்து—கால்வலமாய் உள்புகலாய்க் கருதி - வலக்கால் முன்வைத்துள்ளே புருந்ததாகத் தியானித்து—வடகீழ்பால் வழுக்கில் கவுணியன் வாக்குக்கிறைவன் ஆரான் வாத ஆரன் சமயசந்தானராவர் இழுக்கில் நந்தியாதியிவர் அங்கி யந்தமாக விருத்தி - வடகிழக்குமுத லக்கினியூலேவரையும் குற்றமற்ற திருஞானசம்பந்த சிவாயநம திருநாவுக்கரச சிவாயநம சுந்தரமூர்த்தியே சிவாயநம மாணிக்க வாசக சிவாயநமவென்று சமயகுரவரையும், நந்தியேசிவாயநம சுனற்குமாறு சிவாயநம சத்தியஞானநரிசனி சிவாயநம பரஞ்சோதிமகாமுனி சிவாயநம மெய்கண்டதேவ சிவாயநம அருணந்திதேவ சிவாயநம மறைஞானசம்பந்த சிவாயநம உமாபதிதேவ சிவாயநமவென்று சீந்தானராவரையும் மடியிலே வைத்த ஸ்ரீ ஆத்தங்கனையுடையராய் அனுக்கிரகத்தாலே பார்த்துப் பூசைக் கனும்திசெய்தார்களாகத் தியானித்துப் பூசித்து—ஆதனமாக்கி இலிங்கங்கைபுரக்கே - சிவனுக்காசனங் கற்பித்துச் சிவலிங்கப்பெருமானைக் கையிலேயாக்கிக்கொள்க. ஏ-று. (ககரு)

இதுவுமது.

ஆக்கியபினைந்தெழுத்தாற்புராதனத்துதக்கழித்தே

யரியபாவனையாலேயிலிங்கசுத்திசெய்து

நீக்கமிலாப்பஞ்சகல்வியம்பஞ்சாவமீர்

நிரம்பியுஞ்சனமுதலாவேண்டுவனநிறுத்தி

போக்கியபின்பீடத்திலிருத்திக்கண்ட

புகழுமானந்தவுருப்பரையிற்போந்து

தாக்கியஞானத்தழலேவடிவாகியிச்சை

தன்னினுனடிப்பதிந்தச்சுகளுந்தானே.

(இ-ள்.) ஆக்கியபின் ஐந்தெழுத்தாற் புராதனத்தைக்கழித்தே - அதன்பின் சத்தருக்களையருச்சித்துப் பின்பொருபுட்பந் தலையிலேவைத்துத் தியானித்திருந்து விழித்துத் திரவியங்களெல்லாஞ் சிவதிரட்டியாலே சுத்திசெய்து பஞ்சாக்ஷரத்தாலே விசேடார்க்கியங் கற்பித்துப் புரோக்ஷணஞ் செய்து தனக்குச் செயலறுதியறிந்து சிவனேவலிலே செய்கிறதாகத் தியானித்துச் சிவலிங்கத்தைக் கையிலே யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பரிவட்டங் கழித்துப் புஞ்சாக்ஷரத்தாலே திருப்பள்ளித்தாமங் கழித்து—அரிய பாவனைபாலே இலிங்கசத்திசெய்து - ஞானத்துக் கஞ்ஞான மில்லையென வறிந்து ஞானமே திருமேனியாகக்கண்டு இலிங்கசத்திசெய்து—ரீக்கமிலாப் புஞ்சகவ்வியம் பஞ்சாவமிர்தம் நிரம்பிய மஞ்சனமுதலா, வேண்வென நிறுத்தி - பின் சிவபாவனைசெய்து நாழி மூவுனக்கு உரி உழக்கு ஆழாக்கு ஆக அண்டவே பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயமாகிய பஞ்சகவ்வியம் தேன் மூப்பழம் சர்க்கரை பால் நெய்கூட்டிப் பஞ்சாவமிர்தமும் திருமுஞ் சனமுமாக வேண்டிய அபிடேகஞ்செய்து— போக்கியபின் பீடத்திலிருத்தி - திருவொற்றாடைசாத்தி ஈரமுலர்த்தியபின்பு பீடத்திலே யெழுந்தருளப்பண்ணி—கண்ட புகழும் ஆனந்த உருப்பரையிற் போந்து தாக்கிய ஞானத்தழலே வடிவாகி இச்சைதன்னினான் நடிப்பதிந்தச்சகளந்தானே - தான் நெரிசிக்கப்பட்ட பரமானந்தம் பராசத்தியை வியாபித் தக்கினித் தம்பமாய் அதனுள்ளே திருக்கூத்தாடும் வடிவமாயிந்தச் சகன விக்किரகம். எ-று. அரியபாவனை-ஞானபாவனை. ரீக்கமிலென்றது-ஒன்றில்வழிப் பஞ்சகவ்வியமாகாதென்பதுபற்றி. தாக்குதல்-தியானித்தல். (ககக)

இதுவுமது.

தற்பரந்தானெவ்வுயிருநெறியறியாமையினாற்

.. ழுனைந்துமுகமாகச்சகலவாகமமு

முற்பனித்தளித்தருளுங்குருவாகுமென்றங்

கோவாமலெவ்வுருவுமொன்றாகக்கண்டு

கற்பநிலையத்துவாவேபிடமாகிக்

கருதியஞானத்தழலையிலிங்கமாமதனிற்

சிற்பரநோக்கண்டுதெளிவிக்குமொளியே

.. திருமேனியாக் கொண்டு செய்வதர்ச்சனையே.

(இ-ள்.) தற்பரந்தானெவ்வுயிரும் நெறியறியாமையினாற் ழுனைந்து முகமாகச் சகல ஆகமமும் உற்பவித்து ளிளித்து அருளுங் குருவாகு மென்றங்கோவாமலெவ்வுயிருமொன்றாகக் கண்டு - அப்படி ந்ருத்தருபமான பரசிவமே எல்லாவான்மாக்களும், வேதமுறைமையைய யறியாமையினால் மலைவுற அவ்வுண்மை தெளிவுபெற அருளாலே கொண்ட ஐந்துதிருமுகமும் பத்துக்கையுமாகிய சதா சிவவடிவில் இருபத்தெட்டாகமங்களைத் தந்தருளி அவ்வதியொழுதுகூர்ச்சுருய

பக்குவங்கண்டு தீகைசெய்தருளுங் குருவடிவாகுமென் றெழிவற நிறைந்த பொருளுருவேற்றக்கண்டு தியானித்து—கற்பநிலையத்துவாவே பீடமாகி - அந்தப் பீடலிங்கமும் குருவடிவுமெப்படியென்னில் மந்திராகியாறத்துவாவும் பீடமாகவும்—தருகிய ஞானத்தழலே இலிங்கமாம் - முன் தியானிக்கப்பட்ட ஞானமே இலிங்கரூபமாகவும்—அதனார் சிற்பரநேரர்க்கண்டு தெளிவிக்கு மொளியே திருமேனியாக்கொண்டு செய்வதர்ச்சனையே - அந்த இலிங்கத்துக்குள்ளே ஆன்மர்களுக்கறிவுக்கறிவாய் நிற்கும் ஞானவொளி அந்தப் பரமகுருவின் வடிவானதாகக்கண்டு அர்ச்சனைசெய்குக. எ-று.

(க்கன)

இதுவுமது.

பரையுயிராயானெனவொன்றறநின்றவிடமே
பாதமாம்நிறைந்தபரானந்தமேமுகமா
முரையிலுயிர்க்கானந்தமேவிடுகைமுடியென்
றுன்னியுரைத்தடைவிலேபூத்தியாதிகொடுத்து
நிரையிலேமலர்சாத்திக்களபம்விரையிண்டை
நிறைமலைகண்ணிதொடைநேர்மலர்கள்சாத்திப்
புரையிலுபசாரங்கன்பதினறுமெல்லாம்
பொருவிலாப்பத்தியொடும்போதத்தாற்சமையே.

(இ-ள்.) பரையுயிராயானெனவொன்றற நின்றவிடமே பாதமாம் - ஆந்தக்குருவின்வடிவு பரையாதீதப்பட்டுத் தன்செயலற்று விழித்தபோது தோன்றுஞ் சிவரூபந் திருவடியாம்—நிறைந்த பரானந்தமே முகமாம் - பூரணமான பரமானந்தமே திருமுகமாம்—உரையிலுயிர்க்கானந்த மேவிடுகைமுடியென்று - சொல்லி லான்மாக்களுக்கு ஆனந்தமேவிடுகை திருமுடியாகுமென்று—உன்னியுரைத் தடைவிலே பாத்தியாதி கொடுத்து - தியானித்தவளவிலே பாத்தியாசமனாக்கியங் கொடுத்து—நிரையிலே மலர் சாத்திக் களபம் விரையிண்டை நிறைமலை கண்ணி தொடை நேர்மலர்கள் சாத்தி - முறையே ஆசனமூர்த்தி மூலமாகச் சாத்திக் குருபூசைத் தானத்திலே திருமேற்பூச்சு நறியபூ இண்டைமலைத் தொடை மலை கண்ணி விடுபூச் சாத்தி—புரையிலுபசாரங்கள் பதினறு மெல்லாம் பொருவிலாப்பத்தியொடும் போதத்தாற் சமையே - ஒப்பிலுபசாரமாகிய பாத்தியாசமனாக்கியங் கந்தம் புட்பம் நைவேத்தியம் பானீயம் முகவாசம் தாம் பூலம் தூபம் தீபம் ஆராத்நிரிகம் தருப்பணம் சத்திரம் சாமம் நிருத்தம் கீதம் வாத்தியம் முதலான சோடசவுபசாரமும் ஒப்பில்லாத பத்தியுடனே சிவனே கொடுப்பானுங் கொள்வானுமென்று ஞானதியானத்தானே செய்குக. எ-று. (.)

இதுவுமது.

கொடுப்பாயுநீகொடுத்தல்கொள்வாயுநீயே

கொண்டுபுசிப்பாயுநீபுசிப்பாயுநீயே

அடுத்தாடனேபுசிக்கின்றபதார்த்தநீயே

யாருன்றன்செயல்நிவாரணவினிழைவானால்

விடுத்தபணியிதுவல்லாற்கண்டதில்லை
வேறல்லையொன்றல்லவிளங்காயல்லை
யெடுத்தவைநின்பாரமாமெனக்கொர்செயலின்றென்
றிறைவனருட்பணியாநின்றிறைஞ்சிடாயே.

(இ-ள்.) கொடுப்பாயுநீ கொடுத்தல் கொள்வாயுநீயே கொண்டு புசிப்பாயுநீ
புசிப்புநீயே அடுத்ததுடனே புதிக்கின்ற பதார்த்தநீயே யாருன்றன் செயலறிவார்
அளவின்றைவானால் - இப்படிப் பூசித்துத் தோத்திரஞ் செய்யும்படி சர்வமும்
உன் செயலாதலால் யாதொன்றை யாதொருவர்க்குக் கொடுக்கிறவனும்நீ கொடு
த்ததனை வாங்கிக்கொள்வானும்நீ யாதொன்றை யாதொருவர் பக்கவிலே விங்கி
க்கொண்டு உண்பானும் நீ அந்த உணவாகியவைதானும் நீயே அவ் வுணவாகக்
கூட்டிக் கடித்துப் பருகி நக்கிச் சுவைத்து விழுங்குவதாய் அறுவகைச் சுவைப்
பண்டமும் நீதானேயாயினும் இப்படி அளவில்லாத பூரணத்தை யுண்டாடிய
யாழகையா லுனது தெழிலை யாவர்தான். அறிவார்—விடுத்தபணி இதுவல்லாற்
கண்டதில்லை - என்னை யியற்றுஞ் செயல் நீசெய்ததல்லா தென்செயலாக ஒன்
றுங் கண்டதில்லை—வேறல்ல - பசுபாசங்களின் நீடுறையிருப்பதில்லை—ஒன்ற
ல்ல - அவையோடு தானொன்றாயிருப்பதில்லை—விளங்காயல்லை - உன்னிலே
ஐம்பார்த்தா லுன்செயல் விளங்கக்காட்டா திருக்கின்றாய்லை—எடுத்தவ னின்
பாரமா மெனக்கொர் செயலின்றென் றிறைவ னருட்பணியாய் நின் றிறைஞ்சி
டாயே - என்பாரமென்றவை யெல்லாம் நின்சமையேயாக்குவன் எனக்குப்
பணியில்லையென்று சிவன்பணியாகச் சிவோகம்பாவகத்தால் வணங்குவாயாக.
எ-று.

(கக௧)

இ து வ ம து.

தாவரங்கள்சங்கமங்குன்பூதமைந்து

தத்துவங்களாதாரங்கலைகளைந்து

கோவிரவுமக்கரங்களியந்திரங்கள்முதலாய்க்

கொடியமந்திரங்கள்குணம்விந்துநாதம்

யாவையினினென்றினினீயுண்டென்றாலங்கே

யிவ்வுலாமைகுறைவுநிறைவுடையயல்லை

தேவனையெவரெவரெப்படிச்சிந்தித்தார்

சிந்தித்தவிடத்தந்தவடிவாகைதிடமே.

(இ-ள்.) தாவரங்கள் சங்கமங்கள் பூதமைந்து தத்துவங் ளாதாரங் கலை
களைந்து கோவிரவுமக்கரங்கள் இயந்திரங்கள் முதலாய்க் கொடிய மந்திரங்கள்
குணம் விந்து நாதம் யாவையினி னென்றினினீ யுண்டென்ற லங்கே யில்
லாமை குறைவு நிறைவுடையயல்லை - நிற்பனவும் நடப்பனவுமாகிய தாப்ர
சங்கமங்களும் பூதங்களையும் ஒழிந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களும் ஆதாரமா

றும் பஞ்சகலைகளும் அவற்றின் தலைவர்களும் பொருந்து மைம்பத்தோ ரட்சரங்களும் அவ்வட்சரங்கள் சேர்ந்த சக்கரங்களும் சக்கரங்களிற் சேர்ந்த உக்கிரவிக்கிரக மந்திரங்களும் முக்குணங்களும் விந்து நாதங்களுமாகிய விவைகளில் யாதொன்றிலே நீபுண்டென்னுங் கருத்துக்கொண்டு வழிபட்டால் அந்த வழிகளிலே நீ நிலையென்பது சொல்ல உன்னிறைவிற் குறைவில்லையா மாதனால்—தேவனே யெவரெவ ரெப்படிச் சிந்தித்தார் சிந்தித்தவிடத் தந்தவழிவாகைதிடமே - தலைவனே எந்தெந்தச் சமயத்தார் எந்த முறைமையுக்கொண்டு எந்த நினைவாற் நியானித்தார் அந்த நினைவின் வழுவாய்வந் தவரவர் காரியத்தை முற்றுவிப்ப துன்கடனையென்றுத் துதிப்பாயாக. எ-று.

இருபத்தைந்து கிருத்தியங்களுக்கும் வசியம் ஆகருஷம் மோகனம் உச்சர்டனம் தம்பனம் வித்துவேஷணம் பேதனம் மாரணமாகிய அட்டகருமங்களுக்கு மதுவதுய்ய நிற்கு மியல்பினரென்ப திதன்கருத்து. (கஉ0)

ஞானநூலை ஒதல் ஒதுவித்தல் முதலியவையும் ஞான பூசைக்கொக்குமென்று கூறுகின்றார்.

துதித்திறையையொடுக்கிடுகபுசிக்குந்காலேத்
தூயமருந்துடற்கென்கவதுவுமின்றி
விதித்தவிதியவன் விதியானம்வசமன்றென்று
விரூப்பின்றியவன்வசமாய்ப்புசிக்கில்வினையேறு
வதற்பின்புஞான நூலோதலோதுவித்தல்
அப்பொருளைக்கேட்பித்தறான்கேட்டல்பலகாற்
நிதப்படவேசிந்தித்தலைந்துமுன்னைத்
திகழ்பூசைக்கொக்குமெனச்செப்புநூலே.

(இ-ள்.) ஆதித்திறையை ஒடுக்கிக - இப்படியே தோத்திரஞ்செய்து சிவனை யெழுந்தருளப்பண்ணிவிடுக. இது ஞானபூசையாம் - புசிக்குங்காலே தூயமருந் துடற்கென்க - ஞானிகள் புசிக்குமிடத்து இது அறுகவையோடு கூடிய உடற்கூரிய மருந்தென்று கருதிப் புசிக்குக—அதுவு மின்றி விதித்தவிதி அவன் விதியால் நம்வசமன்றென்று விரூப்பின்றி அவன்வருவாய்ப் புசிக்கில் வினையேறு - அந்தக்கருத்து மொழிய அவ்வாகுரமானவை ஞன்னையுழிவூழ் முஞ் சிவனாலே நியமிக்கப்பட்ட தாதலால் நாம் அவன் கற்பித்தவழி செய்கின்றோமென் றவ்வுணவிலே விரூப்பெற்றுட்டி யுறக்குகின்ற நவனையென்று புசிக்கில் ஒருக்காலும் வினையேறுதாம்—அதன் பின்பு ஞானநூலோதல் ஒதுவித்தல் அப்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் பலகால் நிதப்படவே சிந்தித்தலைந்து முன்னைத் திகழ்பூசைத் கொக்குமெனச் செப்பு நூலே ; அந்தப் பூசையோழிந்தநேரம் ஞானநூல்களைத் தானேதல், தான் பிறரையோதுவித்தல், அந்நூற் றொருநாள் பிறர்கேட்கச் சொல்லுதல், அதனை யோதுவோ ரவையிற்

சென்று தான் கேட்டிருந்தல், அந்நூல் நிச்சயம் வரத்தக்கதாகப் பல்காலும் நினைத்தல் ஆகிய இவை யைந்துதொழிலும் முன்னை ஞானபூசைக் கொக்குமென்று ஆகமஞ் சொல்லும்; ஆதலால் அதனைச் செய்யுக. எ-று. (ககக)

ஞானி பிட்சையேற்குமுறை கூறுகின்றார்.

அவைசஸிக்கின்மெய்ஞ்ஞானநெறியுடையோரவையி
னனைந்தவர் தம்மேவல்வழியதறிற்கவடைவின்
இவைஞானநெறியாகும்பிச்சைக்கேகி
லிறையேவற்படிசெய்கவந்ததிடக்காண்க
நவமானதொருவன்பாவிரத்தலாசை
நசைவாஞ்சைகாமம்வினைநகைகோபமீடும்பை
பவலோபமதமோமொர்ச்சரியந்தீமை
பாவிகளெட்புப்பிறனில்பரிவகலப்பாரே.

(இ-ள்.) அவைசஸிக்கின் மெய்ஞ்ஞான நெறியுடையோர் அவையினை நந்தவர் மேவல்வழி யதறிற்க - அந்தப் பூசையமைதி வாராதாயின் சிவஞானிக ளது கூட்டத்தையிணந்து அவரது ஏவல்வழியி னிற்க—அடைவின் இவை ஞான நெறியாகும் - அடைவிலே இவை செய்வது அது ஞானவழி நின்பார் க்குள்ள செயலாம்—பிச்சைக்கேகில் இறையேவற்படி செய்க - மேற் பிச்சை க்குப் போகுமிடத்து நம்மை உணவிற் செலுத்துகின்ற ரென்று கண்டு சிவ னேவலாகப் பிச்சைபண்ணுக—வந்த திடக்காண்க - அப்பிச்சை யொருவரற் றொண்ணவர் திடப்பட்டது சிவன் செயலென்று கொள்ளுக—நவமான தொரு வபா விரத்த லாசை நசை வாஞ்சை காமம் வினை நகை கோபம் இடும்பை பவலோபம் மதமோடு மார்ச்சரியந் தீமை பாவிகள்நட்புப் பிறனில்பரி வகலப் பாரே - இந்த ஞானநெறியுடையோர் 'கடியுஞ்செயல்கள் புதிதாக வொருபொ ன் கண்டால் அதனைத் தனக்கென்றிரப்பதுவும், அவற்றைவரும்பிய விருப்பங் கிடப்பதுவும், போகத்தில் விருப்பமுறுவதுவும், மிக்க நகைசெய்வதுவும், கோபி ப்பதும், வேதனையுறுவதும், ஒருவர்க்கியாததும், கெடுப்பதும், பொலையில் விரு ம்புவதும், ஒருவர்க்கும் பொருந்தாத குணத்தவனாவதும், அதிட்சித் முதலான பாவிகளோடு கூடுவதும், பிறரில்லாநி விரும்புவதுமாகிய இவை யனைத்தும் நீங் குதல் முன்றாரும். எ-று. 'பவலோபம் - பிறப்புக்கேதுவான லோபம். (ககஉ)

சத்தியபிரவாணதீட்சை கூறுகின்றார்.

ஞானமாமவுத்திரியுஞ்சத்தியநிருவாண
நள்கமைந்தமானூக்கன்மன்னைச்சோதித்
தூன்மிலநெறிகண்டாற்றான்சிவனாய்ச்சமைத்தங்
குயுருமிருளத்தசாமத்தினெல்லே

மோனமுடன் சீடனாற்றனைப்பூசிப்பித்து
முழுத்தழவினடனாகத்தன்னைப்பாவித்
தினயிலாமலர்காங்கொண்டெதிர்பார்க்கிறுத்தி
யிவனையறுவகையினீங்குகுமாறுபாரே.

(இ-ள்.) ஞானமா மவுத்திரியுஞ் சத்தியநிருவானம் - ஞானதீட்சை சத்தியநிருவான தீட்சையாகும்—நன்கமைந்த மாணுக்கன் றன்னைச் சோதித்து - நிருவானதீட்சை பண்ணுபிட்டுத்து சீடலக்கணம் பெணுகலை யுணர்ந்தென்னுஞ் செய்யுட்படி நன்மைபொருந்திய மாணுக்கனைப் பன்னிரண்டு வருஷம் மூன்று வருஷ மொரு வருஷஞ் சோதித்துக் கண்டு—ஊனயிலா நெறிகண்டால் - குற்றமற்ற வழிபாடு கண்டவளவிலே எத்தமாதமாகிலும் எத்தநாளாகிலும் அவன் பக்குவமே யெல்லையாகக் கண்டு—தான் சிவனாய்ச் சமைந்து அங்குபரு மிருள் அத்தயாபுத்தி னெல்லை மோனமுடன் சீடனாற் தனைப் பூர்த்தித்து முழுத்தழவினடனாகத் தன்னைப்பாவித் தினயிலா மலர்காங்கொண்டெதிர்பார்க்கிறுத்தி இவனையறுவகையின் நீங்குகுமாறுபாரே - தான் சிவனாழ்வாரைமையிலே எமைந்தவவிடத்து மிக்கவருள்செறிந்த இரவு பதினைத்தராயிசையிலே பூங்கோயில் சமைப்பித்து அலங்காரம் வேண்டின செய்து சிங்காசனத்திலே தானிருந்து மாணுக்களுலே தன்னடி யிரண்டினையுஞ் சத்திர சூரியமாதத் தியானிப்பித்து மாணுக்கன் றிலையினும் வலக்கண் இடக்கண் களினும் இதயத்துஞ் சேர்த்தி அத்த அடிகளிலே பஞ்சா முதங்களாலும் சத்தனங் குங்குமங்களாலும் பனிரீராலும் ஆட்டியருளுவித்துக் களபஞ் சாத்திப் பட்டாடை சாத்திச் செங்களுநீ மால் சாத்தித் தரளடைஞ்சாத்தி, பாயசம்: நாழி பரிசிக்கு நாளுதிபால் நற்பலஞ்சர்க்கரை ஒருதேங்காய் கலந்து சமைப்பது. இராநாழிபால் உழுக்கு நெய் இவ் வஞ்சர்க்கரை கறியமுது கூட்டிச் செப்த னைவோததியம் நிரோதித்து தானிடத்தி சோடச வபசாமுழ் கொடுத்துப் பூரிக்கும்படி செபவித்துத் தன்னைப்பாணுக்கன் வித்தியாதேகமாகிய தழல்வடிவா யதற்குள்ளே யுடியருஞ் சத்தியநிருவானத்தியானிக்கும்படி பாவனைகற்பித்துக் குற்றவிலலாத மலர்களைக் கையிலே கொடுத்தித் தன்னைப்பார்த்துப் பாவித்துத் தானும் அம்மாணுக்கன் சஞ்சிதவிதையினின்று நீங்கினாகப் பாவித்துச் சட்டத்துமாக்களினும் பொருந்திய வனுபயி நீங்கினதாகப் பார்க்குக. என்று.

(கே.க.)

இதுவுமது.

பார்த்துப்பின்மலரிட்டுவணங்கப்பண்ணிப்
பாதத்தைத் தலைகண்ணுநெஞ்சினுமேபதித்துச்
சீர்த்தசிவவத்தமவன்றலையிலேவைத்துத்
திருவெழுத்தைமாரியவன்செனியிலுரைத்திட்டே
எர்த்தசாத்திரமெல்லாபிடுமடுத்துக்காட்டி-
யீசனுநிர்பாசயிவையெனுமாறுமுரைத்துக்,
தூர்த்தவநிவுக்கறிவுகூடுமாறு
கூட்டுவதிடுமறைமுகமாகொள்ளேபேபனையே.

(இ-ள்) பார்த்துப் பின் மலரிட்டு வணங்கப்பண்ணி - அப்படி யறுகாற் பார்த்துப் பின்மலரைப் பாதத்திலே போட்டு வணங்கி இருக்கும்படிபண்ணி— பாதத்தைத் தலை கண்ணு நெஞ்சினுமே பதித்து - திருவடிகளைத் தலையிலும் கண்களிலு மிட பத்திலும் வைத்து—சீர்த்த சிவவத்த மவன்றலையிலே வைத்து - சீர்மையையுடைய வலக்கரத்தைச் சிவகரமாக்கி மலரொடு மாணக்கன் தலையிலேயபையத்தமாக்கி வைத்து—திருவெழுத்தைமாறி அவன் செவியிலுரைத்திட்டு - திருவெழுத் தைந்தையும் வந்த வழியிலே மாறி உச்சரித்து—ஏர்த்த சாத் திரங்களெல்லா மெடுத்துக்காட்டி - அழகிய ஞானசாத்திரங் கட்டளைதோற் றம் ஒரீக்க முதலானவை கொண்டு பிரமாண மெடுத்தறிவித்து—சுன் உயிர் பாச மிவை யெனுமாறு முறைத்து - பதி பச பாசங்கள் என்னும் முறைமையு டீறிவித்து—கூர்த்த அறிவுக் கறிவு கூடுமாறுகூட்டி வழிபடு முறைமை கொள் ளேடி பணியே - கூரிதான ஆன்மாவுக்கு ஞானத்தைக் கொண்டறிபு முறை மையு ழறிவித்து அதுவே கோட்பட்டாகக் கொள்ளப்பண்ணி, எ-று. (அ.அ.அ.)

ஞானவபிடேகம் கூறுகின்றார்.

உரைத்தவழிமிகத்தெரிந்துசரியையாதி

உண்மைகளினுள்ளசாத்திரங்கடனையுணர்ந்து

புரிப்பறுநிட்டையனுகித்தன்போலானால்

புத்திரனாதிக்குக்குட்பந்தனைத்தாபித்து

விரித்தவதிந்மெக்கனாமூர்த்திதன்னை

மேவுவித்துத்தன்னைப்பூசிப்பித்துமுன்போற்

ரித்துணர்ந்துசிடனைத்தற்சொருபமாக்கித்

தானுகத்தியானத்தைச்சமைப்பிப்பானன்றே.

(இ-ள்.) உரைத்தவழி மிகத்தெரிந்து சரியையாதி உண்மைகளினுள்ள புத்திரங்கடனையுணர்ந்து புரிப்பறு நிட்டையனுகித் தன்போலானால் - சாத் திரங்கள் சொன்ன நெறியை மிகவுங்கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து முன்னே கறியை கிரியை யோகங்களு மோதியுணர்ந்து நீக்கமுற்ற நிட்டையுடையனும்த் தானவனை வடிதரத்தனயச் சீவன்முத்த னால்—புத்திரனாதிக்குக் கும்பந்த னைத் தாபித்து - புத்திரன் முதலாயினோர்க்குச் சிவகும்பந்தாபித்து—விரித்தவ திந் தெக்கனாமூர்த்தி தன்னை மேவுவித்து - அதைச் சிவகும்பமாக்கி யதிலே தெக்கனாமூர்த்தியை ஆவாகித்து—தன்னைப் பூசித்து - ஞான தீட்சைபோற் தன்னைப் பூசிக்கும்படியாக்கி—முன்போல் தரித்துணர்ந்து - முன்புபோல ஆன் மாயச் சிவனை புரவனையைக் கொண்டு—சீடனைத் தற்சொருபமாக்கித் தானுகத் தியானத்தைச் சமைப்பிப்பானன்றே - சீடனைத் தற்சொருபமாக்கி மீளத் தானுகத் தியானத்தைச் சமைப்பிப்பான். எ-று. (அ.அ.அ.)

இதுவுமது.

இருந்துகும்பத்துரீபிடேகஞ்செய்தங்
கியைநீறுதான்சாத்தியவெல்லாமிவர்க்கேயாக்கி
நிரைத்தவதிகா முறையாதனம்பாதுகைக
ணிகமும்வாகனமாதிகொடுத்தருளினிறுத்தித்
தெரித்தவநமநிகழ்த்துமாசானுக்கித்
திருமேனியானுத்தியானம்பண்ணிப்
பரித்தவநகரநியாதங்கலாநியாதமெல்லாம்
புனலும்ஞ்செழுத்தாலேபுரிக்கும்வழியாக்கே.

என இருந்துகும்பத்து ரீபிடேகஞ் செய்தங்கு - அதன்பின்பாச்
இருந்துகும்பத்தின் மூர்த்தி யிவனாகப்பாவித்தபிடேகத்தைச் செய்து—இசை
ந்துதான் சாத்தியவெல்லாம் இவர்க்கேயாக்கி - தனதாதனத்திலே வைத்துத்
தனபஞ்சாத்தி ஆடையாபரணம் மலை முடியெல்லாமணிந்து சோடசவுப்சாரமு
ஞ்செய்து அதன்பின்பு—நிரைத்தவதிகா முறையாதனம்பாதுகைகள் நிகழும்
வாதனம்க்கி கொடுத்தருளினிறுத்தி - சந்தானவொழுங்குகிய வதிகாரமும் புவி
தந்தாலமுதலியவாசனமும் மிதியடி திருமுறை நரவாகனம் பஞ்சாங்கபூஷண
பிரட்டையாயெல்லாங் கொடுத்து ஞானவழியிலே நிற்கும்படி கற்பித்து—தெரி
த்த ஆகமம் நிகழ்த்துமாசானுக்கி - ஞானபாதததைக் கற்பிக்கும் ஆகமத்தைப்
போதிக்குமாசாரியனுக்கி—திருமேனியானுதை தியானம்பண்ணி - தென்குணை
மூர்த்தி வடிவமானுதைப் பவித்து—டரித்த அக்கரநியாதம் கலாநியாதமெல்
லாம் புகழும் அஞ்செழுத்தாலே புரிக்கும் வழியாக்கே - சரியை கிரியையிலாசா
ரித்தன்மையின்றி ஞானத்தன்மையிலாக்கி வேறுபடுத்திச் சொல்லப்பட்ட அக்க
ரநியாசம் கலாநியாசம் பஞ்சாக்கரநியாசம் முன்னஞ்செய்யும் அங்கநியாசம்
நியாசம் முதலிய நியாசமெல்லாம் யாவருந்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட பஞ்சாட்
சரத்தாலே வேறுபடுத்திச்செய்து செபிக்குதல் செய்து. எ-று.

அக்கரநியாசம் அம் சிவாயநமவென அகரமுதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களு
க்கும் பஞ்சாட்சரத்தைச்சேர்த்து நியசித்தல். கலைநியாசம் ஓம் சிவாயநசானாய
சறுவலித்தியாய நமோசுசிரியை நமவெனக் கலைகள் முப்பத்தெட்டுக்கும் பஞ்
சாட்சரஞ் சேர்த்து நியசித்தல். அங்ககரநியாசம் ஓம் சிவாய நசானாய நமவெ
னப் பதினொருமந்திரத்துக்கும் பஞ்சாட்சரஞ்சேர்த்து நியசித்தல். யம் நசானாய
நமவென ஒரெழுத்து வீசாக்கரமாகச் செபிக்குதல் செய்து. (கடவு)

ஞானவந்தியேட்டி கூறுகின்றார்.

நிறுத்திப்பின்னீயேநாம்நமதுசெயலாலே
நீசெய்யுங்கருமமெல்லாமநாம்செய்
லுறைக்கும்வினையிலையெமைப்பே
வுண்மையைமெய்ப்பத்செய்து

குறித்தசிராத்தங்குருவைச்சேட்டரைமெய்த்தவரைக்

குலவுசிவனானகுருமரபோராக்கண்டு

மறித்தமுதுசெய்வித்துவிடலாகுமன்றி

மருவியவந்தேட்டியுமாம்வருமுறைமையேகேளே.

(இ-ள்.) நிறுத்திப் பின் நீயே நாம் நமது செயல்களைச் செய்யுங் கருமம் எல்லாம் நாம் செய்ததாமால் உறைக்கும் வினையிலே வேண்டியோல் உபதேசி ஞானவுண்மையை மெய்ப்பத்தாக்கென்றுரைக்கையபிதேசம் - இப்படி ஞான க்கிரியையிலே நிறுத்திப் பின்பு எல்லாம் நமதுசெயல்கள் கிறந்தவன் உன் றிவு நம்மறிவு உன்னுடல் நம்முடல் உன் தொழில் நம் தொழிலாவதென மாத ளால் உனக்கு வினைத்துயரும் பற்றுதில்லை நாயிருந் தேடுங் கையுறையியா க்கீழானஞ் செய்வதுபோல நின்னை வழிபட்டார்க்கு நீயும் ஞானவந்தேசஞ் செய்வாயாகவென்று கற்பித்துவிடுவது அபிதேசமாம்—குறித்த சிறந்தவன் குரு வைச் சேட்டரை மெய்தவரைக் குலவு சிவனான மாபோராக்கண்டு மறித் தமுது செய்வித்து விடலாகுமன்றி மருவிய அந்தியேட்டியுமாம் வருமுறைமை கேளே - ஞானிகள் தேகம் விடுத்ததாகக் கண்டால் அதற்குஞ் செய்துஞ் செய்யவேண்டும். அது தன்சீடற் காசாரியன் செய்வதும் ஆசாரியாக்குச் சீடன் செய்வதுமென விண்ணப்பேரமாம். அவ்விரன்மீதச் சீடற் காசாரியன் செய்வது தன்னுடைய மேனியில் அன்மேனி கரந்ததாகக் கண்டு தன்னடியை விள கி அநீதரற் சகத்தை நன்ஞ்செய்வித் திந்தவுடல் கரும்பின் கோதுபோலக் கண்டு சுட்டிம்புதைத்தும்போக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணி வருடமொருக்கால் அடி யார்க் கழுதுசெய்யப்பண்ணி விடுவது. ஆசாரியாக்குச் சீடன் செய்வது மகே ஷரிலே குருவைச் சாதகரைத் தவத்தின்மிக்கோரான புதநிரற் சமயி முதலா னோரைத் தன் குருவாகவும் சந்தான சமயகுருவர்களுட்கவும் தியானித்துப் பூரி த்து வருடமொருசரம் அமுதுபண்ணுதலாகிய குருபூசை செய்வது சிராத்த மாம். இதுவே அந்தியேட்டியுமாம். இதுவன்றிச் சாதகராக மரித்தார்க்குப் பொ ருந்திய அந்தேட்டியுஞ் செய்யலாம். அந்த ஞான அந்திதேட்டியை முறையே கேட்குகி. ஏ-று.

(கஉஎ)

இ து வ ம து.

நாகனொழிதான் றுயவர்க்குமுன்னந்தேட்டி

கீல்லையாயினுங்குறைகளுடையாருண்டானால்

நேசமுட ன்நிருவாணதிக்கைமுறைபோல

நினைத்தவையுயிரிங்குறைநிற்கலந்ததாய்நீனைது

தேசமுட ன்நினைக்கினியிலுடலேயாகுதியாய்த்

பெய்துநான் னான்வந்தியேட்டியாகுட்

பாசாரியன் செய்தல்

பாசாரியன் செய்தல்

(இ-ள்.) ஈசனொ டொன்றாயவர்க்கு முன் அந்தேட்டி இல்லை - சிவனொ டொன்றுபட்ட சிவஞானிகளுக்கு முந்தாலில் அந்தியேட்டி யுண்டென்று நீக் கமாகச் சொன்னதில்லை—ஆயினும் குறைகளுடையார் உண்டானால் - அப்படி யாகிலும் ஆசையுடையா ருண்டாகையால் அந்தியேட்டி செய்யப்படும் அது ஞான அந்தியேட்டியாம். அதுவருமாறு—நேசமுடன் நிருவாணதிக்கை முறை போல நினைந்தத்த உயிர் நிறைவிற் கலந்ததாய் நினைந்து தேசமருஞ் சிவாக்கி னியி லுடலேயாகுதியாய்த் தெகிப்பது இது ஞானவந்தியேட்டியாகும் - நிரு வாணதிக்கை புறத்துச்செய்யு முறைபோல வகத்தேநினைந் தந்த வான்மதத் துவங்கணிங்கி மலமும் நீங்கி யருளுடன் கலந்து தன்போதமுற்ற பரமானந்த நினைவிலே யமிழ்த்தியதாகப் பாவித்துக் கீழே சிவாக்கினியைக் கற்பித்துப் பூரணநி யனவாக வோமஞ்செய்து அந்த வக்கினிக் கீதவுடல் ஓமத்திரவிய மாக என்னும் அட்சதையுங் கொண் டர்ச்சிப்பித்துச் சிவாக்கினியைக் செஞ்ந் தந்தபோல நெய்யை ஓமஞ் செய்து போந்து மகேசுரரை நமஸ்கரித்து மகேசு ரபூசைசெய்துவிடுவ திது ஞான அந்தியேட்டியாம்—பீசுமற வித்தநெறி யெல் லாஞ் செய்தல் பயிலு ஞானக் கிரியையெனப்பகருந்துவே - சிறிது பற்றிநின்ற ஆத்யாசங்களு இத்தவழியிலே பூசைமுதலியவியற்றுவது பயிலப்பட்ட ஞான த்திற்கிரியையென்று சிவாகமங்கள் கூறும். ஏ-று. பஞ்சாட்சரமே மந்திர மென்றதிக.

(கஉ௮)

ச ரி ய யி ல் யோ க ம்.

சரியையினில்யோகத்தான்மந்திரமுர்த்திகளைத்
தனதுளத்திற்கண்டிடுதல்சதாசிவன்றன்மேனி
யெரியுமனல்பதுமராகத்தினொளிபோல
விடைவிடாமேகண்டு வலம்வருகைநோக்கில்
ஒருகாற்பாதலமுமாமோருகாற்பூமி
யொருகாலந்தரமென்றேபுன்னிக்கொண்டு
தெரிவரியவொளியுடனேசித்தங்கூட்டிச்
செய்வதெனவாகமநூறெறிக்குந்தானே.

(இ-ள்.) சரியையினில் யோகத்தான் மந்திரமுர்த்திகளைத் தனதுளத்திற் கண்டிடுதல் - சரியையில்யோகமாவது கூறுமிடத்து இரண்டுவகையாம்; அதி லொன்று ஏழுமுகாடி மந்திரவடிவுகளைத் தன்னிதயுத்திலே தியானிப்பதாம். அ துவமன்றி—சதாசிவன்றன் திருமேனி எரியும் அனல் பதுமராகத்தினொளிபோல இடைவிடாமேகண்டு வலம்வருகை நோக்கில் ஒருகால் பாதலமுமாம் ஒருகால் பூமி ஒருகால் அந்தரமென்றே உன்னிக்கொண்டு தெரிவரிய, ஒளியுடனே சித்தங்கூட்டிச் செய்வதென ஆகமநூல் தெரிஞ்ஞாநியைப்போற்றித் திருக் கோயினியதி செய்யுமிடத்துச் சதாசிவனாயுந் திருமேனியைச் சித்தங்கூட்டித்

முதல் மேற் சுத்தமாயையனவாக அக்கினிச் சொருபமான வித்தியா தேகமாக கத் தியானித்து இத்தவளவிலே பதுமராக ஒளிபோலத் திருமேனியைத் தியானித்து பிரதக்ஷணஞ் செய்யுமளவில் ஒருகாற் பாதாளத்திலே வலம்வருகிறதாயும் ஒருகாற்பூமியிலே வலம்வருகிறதாயும் ஒருகாலாகாயத்திலே வலம் வருகிறதாயுந் திருக்கோயினியினை நினைத்துச் செய்துவருநேரமெல்லாம் அந்தத் தழற் பிழம்பான ஒளியுடனே மனப்பற்றாகச் செய்வது சரியையில் யோகமென ஆக மட்டு சொல்லும். என்று. (கஉக)

கிரியையிலேயாகம்.

பிராசாதவகை கூறுகின்றார்.

ஒங்குகிரியையிலேயாகத்தத்துவங்களெல்லா
முற்பவித்தவடைவிலேயொடுங்குவதாக்கண்டு
தாங்கரியவுயிர்சிவன்றனாகிற்சென்று
சார்வனெனத்தியானித்தவதுவுமன்றி
நீங்கரியபிராசாதம்பதினாருகு
நிகழ்மூலாதாரமிலிங்கங்குதத்தினடுவாம்
பாங்குசதுரத்தெழுத்துவாசாந்தமிதழ்நால்
பகர்ந்தனுட்டிரிகோணமங்கிதனிலெழுத்தே.

(இ-ள்.) ஒங்குகிரியையில் யோகம் தத்துவங்களெல்லா முற்பவித்த அடைவிலே ஒங்குவதாகக் கண்டு தாங்கரிய உயிர் சிவன்றனாகிற் சென்று சார்வனெனத் தியானித்தல் - விளங்கப்பட்ட கிரியையில் யோகமாவ திரண்டுபேதமாம் அவற்றிலொன்று ஆன்மதத்துவம் பிரகிருதியினும் வித்தியாதத்துவம் மாயையினும் சிவதத்துவஞ் சுத்தமாயையினு மொடுங்குமளவிற்கேற்றினவடைவே யொடுங்குவதாகக்கண்டு தரித்தற்கரிய உயிர் ஞானத்தாலே சிவன்றிருவடியிலே கூடினதாகத் தியானிப்பதாம்—அதுவுமன்றி நீங்கரிய பிராசாதம் பதினாருகும் நிகழ்மூலாதாரம் இலிங்கங் குதத்தினடுவாம் பாங்கு சதுரத்தெழுத்து வாசாந்தம் இதழ்நால் பகர்ந்தனுட்டிரிகோண மங்கிதனிலெழுத்தே - அதுவுமன்றி இன்னுமொரு பிரகாரமாவது பிரிதற்கரிதாகிய பிராசாதம் பதினாறுபேதமாம். அவற்றில் பிருதுவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாச மைந்துக்கும் நிவித்தியாகி பஞ்சகலைக்கும் மேதைகலை, அற்கீசகலை, விஷகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை நிரோதிங்கலை, ஸாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபிரிகலை, வியோமமுரபைகலை, அநர்ஸைகலை, அனாதைகலை, அனாசிருதைகலை, சமீனகலை, உன்மனாகலை யெனவும் பதினாறாம். அகிஷ் நிவித்திகலையைத் தியானிக்குமளவில் ஆதாரமாகும் மண்டலமூன்றுந் தேகத்துளதாம். அவ்வாதாரமாற்றின் மூலாதாரமாவது இலிங்கத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவாம். அதன் வடிவு சதுரம். அதற்குள்ளே வலமாக நாலெழுத்து வ. ஸ. ஸ. என் நாலிதழில் நிற்கும். சொன்ன அதற்குள்ளே பதினாறுபேதமொடுங்குமளவின் மதற்குள்ளே மூன்றிடத்திலே ரம். என்

நாடி.களும் வாயுக்களும் நிற்குநிலை கூறுகின்றார்.

கோணத்துளசபையாமோங்காரஞ்சுழல்தல்
 குலவிடையும்பிங்கலையும்தனிரண்டுபாலு
 நீணுற்றதலையதனுட்குமுனையுட்சித்திரமும்
 நேரதனுள்வச்சிரமுமெழுபத்திராயிரமா
 நாணுற்றநடுவுந்தொடங்கிமேனோக்கி
 நண்ணுதீழ்நோக்கியுமோடுமிவைதன்னிற்
 சேணுற்றவாயுவெழுபத்திராயிரமாஞ்
 சேர்ந்ததினாடிகள்வாயுப்பெய்தாய்ச்செப்பே.

(இ-ள்.) கோணத்துள் அசபையாம் ஒங்காரஞ்சுழல்தல் குலவிடையும் பிங்கலையும் அதனிரண்டுபாலும் நீணுற்ற தலையதனுள் சுமுனையுட்சித்திரமும் நேரதனுள் வச்சிரமும் - அந்தத் திரிகோணத்திற்குக் கீழின் மூலையிரண்டினும் இடக்கோணத்திலே இடையென்னும் நாடியும் வலக்கோணத்திலே பிங்கலையென்னும் நாடியும் எழுந்திருக்கும். அக்கோணத்துள் ஞக்குக் கீழே இருகோணத்துக்குள்ளே வலப்புறத்தே ஹ்ம் என்றும், இடப்புறத்தே ஸம் என்று மசபாமந்திரம் நிற்கும். அதற்குள்ளாகச் சுமுமுனையே நாடி திரிகோணத்துக் கீழ்க்கொடியைப்பற்றி ஒங்காரம்போல வலமேவளைந்து கீழேசென்று மடித் தோங்காரத்தின் நடுவே பிளந்து புரப்பட்டுத் திரிகோணத்திற்றலையாலே நேரேயோட அந்தச் சுமுமுனையை இச்சித்து இடைகலை பிங்கலையிரண்டும் மாறிமாறிச் சுற்றிக் கோணத்தலையளவிலே யொருவளைவும் நாபியளவிலே யொருவளைவும் இதயத்தளவிலேயே யொருவளைவும் பிடரியளவிலே யொருவளைவும் நெற்றியளவிலே யொருவளைவு மாக வளைந்து மேற் சுமுமுனையைவிட்டு விழுந்து நாசிதுனியிலே தங்கும். அந்த வளைவுகளுக்குப் பஞ்சக்கிரந்தியென்று பெயராம். நடுவே நேர்போன சுமுமுனை வளைதண்டு தொடங்கி யெலும்புடே போய்க் கபாலத்தைமுட்டி நிற்கும். அதற்குள்ளே குழலுக்குள்ளே குழல் சொருகினற்போலச் சித்திரநாடியும் அதனுள் வச்சிரநாடியும் நிற்கும்—எழுபத்திராயிரமாம் நாணுற்ற நடுவுந்தொடங்கி மேனோக்கி நண்ணு தீழ்நோக்கியு மோடும் - இந்தச் சுமுமுனை நடுவிற்கிரந்தியிலே மேனோக்கியுந் தீழ்நோக்கியும் முடிந்தவுறிய போல எழுபத்திராயிரமாய்ப் பேதித்தோடும்—இவைதன்னிற் சேணுற்ற வாயு எழுபத்திராயிரமும் சேர்ந்ததின் நாடிகள் வாயுப் பெய்தாய்ச் செப்பே - ஆகாயத்தை உள்ளேயுடைத்தாய்க் குழல்போன்ற பெரிய நாடிகளிடத்திலோடும் வாயுவும் எழுபத்திராயிரமாகப் பேதிக்கும், அவற்றுட் சிறந்த நாடிகள் பத்தாம். அவற்றில் வாயுக்களும் பத்தாக் தூல்கள் சொல்லுமென்க. எ-று.

இதுவுமது.

செப்புமிடைபிங்கலைநஞ்சுமுமுனைகாந்தாரி
 திகழத்திசுந்நவையுமலம்புடைபூடாவு
 மொப்பரியசங்கினியுங்குருதமுமேயாகு
 மொருபத்திப்பிராணனபானன்வியானன்
 தப்பிலுதானன்சமானனாகன்கூர்மன்
 மருகிருதன்றேவதத்தன்நனஞ்செயனும்பத்தில்
 ஓப்பினசுகுதங்கலத்தல்நிக்கலசமந்தும்ம
 லுபர்சோம்புகண்ணோற்றல்கைமலர்ச்சியீக்கே.

(இ-ள்.) செப்புமிடை பிங்கலை நஞ்சுமுமுனை காந்தாரி திகழத்தி செவ்வையும அலம்புடை பூடாவு மொப்பரிய சங்கினியுங் குருதமுமேயாகும் - அந்தப்பத்துநாடி களிர்வன முன்னேசொல்லு மிடையும் பிங்கலையும் நல்ல சுழுமுனையும் காந்தாரியும் விளங்கும் அத்தியும் சிங்குவையும் அலம்புடையும் பூடாவும் ஒப்பற்றசங்கினியும் குருதமுமாகப்பத்தாம்—ஒருபத்திப்பிராணன் அபானனும் வியானன் தப்பிலுதானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் தருகிருதன் தேவதத்தன் தனஞ்செயனும் - இந்தப் பத்துநாடியிலே பத்துவாயுவோடும் அவற்றின் பெயராவது பிராணன் அபானன் மிக்க வியானன் தவறில்லாத உதானன் சமானன் நாகன் தருதியையுடைய கிருதரின் தேவதத்தன் தனஞ்செயனென்றும்—பத்தி லொப்பில் நாசி குதங்கலத்தல் விக் கல் சமந்தும்மல் உயர்சோம்பு கண்ணேற்றல் நகை மலர்ச்சி வீக்கே - அந்தப்பத்து நாடியிற் பிராணவாயு ஓங்காரத்தினடியாய்க் கோணக்கீழ் விளிம்பிலே தோன்றி நேரே சுழுமுனையி லோடுமளவிற் சுழுமுனைத்துளையுள்ளே வச்சிரநாடி செறிந் ததனுட்டுளை யொருமயிர்த் துளையளவு போகும். அதனை நினைந்துன்னி அந்தத் துவாரத்தையடைத்தபடியாலே சுழுமுனையிலோடரீ தொருகா விடையாலும் ஒருகாற் பிங்கலையாலும் ஓடிக் கணுக்களிலே யிடறி வாயுச்சிதறி மேலேபோய்க் கபாலத்தைச்சுற்றி நாசியாலே புறப்படும். இந்தப் பிராணவாயுவுக்கு நாடிகள் இடையும் பிங்கலையும் சுழுமுனையுமாம். அதிற் சுழுமுனைவழங்காது இரண்டாவதான அபானவாயுபிராணவாயுவிற் றேன்றி இடை பிங்கலையிலே பாயுமளவிலே எண்ணுயிர நாடியாய்க் கீழ்நோக்கிப்பேர மதுவேறா யிழிந் திரண்டாயிரநாடி வீணாதன்னடைப்பற்றும். ஆயிரநாடி மார்க்கத்தை வளைந்துகிடக்கும். அதிற்றலையாய குஞ்சுதமென்னும் நாடியைப்பற்றிக் கீழேபோய் மலசலங்களைக் கழிவித்துநிற்கும். வியானவாயு காந்தாரியோடுகூடி வாக்கை யடைவித்து அயின்றவுன்வவத் தென்னிலைப் பிரிவுபோல் மேல் அறுபத் தொராயிரத்தினுங் கீழ்ப் பதினொராயிரத்தினும் பிரிந்தோடிச் சரீரமெங்கும் அன்னசுரத்தைக் கலப்பிக்கும். உதானவாயு கண்டத்திற் றிர

நீதியில் அத்தி நாடியளவிலே பேதித்துப் பதினாயிரம் நரம்பாய்க் கதைப் பீர்க்கங்கூடுபோலப் பின்னிப் பிராணவாயுவைத் தகைந்து விக்கமிடறுவிம்மல் செய்வித்து நிற்கும். சமானனென்னும் வாயுச் சங்கினிநாடியோடே பதினாலாயிரநாடிவலுவாய் இதயந்தொடங்கிக் கலந்துநிற்பனவற்றிலே கலந்து தராசினுருவம்போல உடலை யொப்புப்பண்ணி நிற்பதாம். நகனென்னும் வாயு கழுத்தளவிலே பேதித்து அலம்புடையோடே மூப்பதினாயிர நாடியாய் மேனோக்கி நெற்றி கபாலம் நாசிகளைப் பற்றிக் கிடப்பனவற்றிலே பேதித்துக் கண்ணுக்கும் நாசிக்கும் நடுவே பிராணவாயுவைக் குறுக்கிட்டுத் தும்மலை யுண்டாக்கும். கூர்மனென்னும் வாயு பூடாவென்னுமீ நாடியுடனே பதினையாயிர நாடியாயிரண்டு கையையும் அண்ணமண்ணமாயும் பற்றிச் சோம்பு கொட்டாவி உண்டாக்கும். கிருகரனென்னும் வாழ் சிங்குவை யென்னும் நாடியுடனே ஆயிரத் தைஞ்ஞாறு நாடியாகக் கண்ணிமையைப்பற்றி நிற்பதாயிலே பேதித்துக் கண்ணை விழிப்பித்து மிமைப்பித்தும் நிற்கும். தேவதத்தனென்னும் வாயு சங்கினியுடனே கூடி தூறுநாடியாய் முகத்தை மலர்வித்து நகைப்பிக்கும். தனஞ்செயனென்னும் வாயு இவ்வாயுக்களியக்கமறுத விடறுதல் செய்தபோது துவக்கைப்பற்றிக் கிரந்திமுதலியனவாகவும் வீக்கமுமாய் உடல் சவமாநாற் சேரத் துவக்கை வீங்கவும் விரியவுஞ் செய்யும். எ-று. வீத்தம் - வீக்குகெனின்றது. (கருஉ)

தூலவுடம்பின் பகுப்புக் கூறுகின்றார்.

ஆகத்துக்கங்குலங்கடொண்ணாற்றாறு

மருநாடிவாயுக்களெழுபத்திராயிரமாம்

போகலற்றவுயிர்பதினாங்காயிரநானூறாம்

போவதுமோரேழாயிரத்திருநூறாகும்.

எகத்தோடென்பதுசந்துதிரநானாழி

யீரலெண்பலம்பித்துமிருகளஞ்சேயாகுஞ்

சேரூற்றிசிதமுன் னூற்றிருபத்தேழு

நிகழ்முச்சாணென்புமுளியறத்தசையுஞ்சேர்வே.

(இ-ள்.) ஆகத்துக் கங்குலங்கள் தொண்ணாற்றாரும் மனித யாக்கை தன் கைவிரலாற் றெண்ணாற்றாறங்குல நீளமாம்—அருநாடி வாயுக்கள் எழுபத்திராயிரமாம் - அவ்வுடம்பிற்கு முன்னொன்னபடி நாடிகளும் வாயுக்களும் எழுபத்திராயிரமாம்—போகலற்றவுயிர் பதினாங்காயிர நானூறாம் போவதுமோரேழாயிரத்திருநூறாகும் - இதிற் பிராணவாயு ஒருநாளைக்கு இரவுகாலங்களுள்ளே இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு சவாசம் நடக்கும். அது நாசியாலே பன்னிரண்டுவிநாளினம் புறப்படும். அதிலே எண்விரலொழிய அரவிரல் கெடும். ஆதலாலுட்புகுதல் பதினாயிரத்து நானூறாம். வெளி

யேபோவது ஏழாயிரத்திருதூறும்—ஏகத்தோடென்பது சந்து - என்பத் தொரு சந்துமாம்—உதிரம் நானாழி - இரத்தமும் நானாழியாம்—ஈரலெண் பலம் - ஈரல் எட்டுப்பலமாம்—பித்தம் இருகளுஞ்சேயாகும் - பித்தமிரண்டுகளுஞ்சாம்—சேசுற்ற பிசிதம் முந்தூற்றிருபத்தேழு. - உறைத்த தசைக் கற்றை முந்தூற்றிருபத்தேழு பலமாம்—திகழ் முச்சாண் என்பு முளியறத் தசையுஞ் சேர்வே - முளியின்றி முச்சாணெலும்பும் எலும்பின்றி முச்சாண் தன்சயுமாயிருக்கும். ஏ-று. (கரு)

இதுவுமது.

இவ்வகையுமண்விதற்பமெட்டேமேவி

லெழிலகாரமுஞ்சொரிதழன்மாத்திரையும்
குவ்வுபதினாறுநிவிர்த்திகலையாகுமதனிற்

குலவுமந்திரமிரண்டுபதமிருபத்தெட்டுச்
செவ்வையெழுந்தொன்றுபுவனநூற்றெட்டுத்
திகழ்மாயைசுவாதிட்டானம்மணிபூரகமா
மவ்விதழாறொடுபத்தாமெழுத்துப்பெம்முதலு
மரியடம்முதலுமாமெரியுமதனுள்ளே.

(இ-ள்.) 'இவ்வகையு மண்விதற்ப மெட்டே - இவைகளுடன் மயிர் எலும்பு தோல் நரம்பு தசை இவையன்றி நொய்மைமுதற் பிருகிவியின் குணம் எட்டிப் பேதமாம்—மேவிலெழிலகாரமும் - இதற்ககிதெய்வம் பிரமாவும் அ, ல என்னும் அக்கரங்களும்—சொரிதழன் மாத்திரையும் குவ்வு பதினாறும் நிவிர்த்திகலையாகும் - சொரிதழற் கொழுந்துபோலப் பதினாறு மாத்திரைநேரம் நிறுத்தித் தியானிப்பது நிவிர்த்திகலைக்காம்— அதனிற் குலவும் மந்திரம் இரண்டு பதம் இருபத்தெட்டு செவ்வை எழுத் தொன்று புவனம் நூற்றெட்டு திகழ்மாயை சுவாதிட்டானம், மணிபூரகமாம் அவ்விதழாறொடு பத்தாம் எழுத்துப் பெம் முதலும் அரிய டம் முதலு மாம் எரியு மதனுள்ளே - அந்த நிவிர்த்திகலையின் பதினொரு மந்திரத்திற் சத்தியோசாதமு மிருதயமுமாக இரண்டு மந்திரமும், மகாதேவு, சர்ப்பா வேசுவர, மாதேச, யோகாகிபதே, முஞ்சமுஞ்ச, பிரதம்பிரதம, சர்வசர்வ பவபுவ, பவோர்ப்பவ, சர்வபூத சுகப்பிரத, சர்வசாந்தியகர, பிரமவிட் டெணுருத்திரமர, அநர்ச்சிதா அநர்ச்சித, அசம்ததா அசம்ததா, பூர்வத்தித பூர்வத்தித, சாக்ஷின்சாக்ஷின், தருதுரு, பதங்கபத்ங்க, பிங்கபிங்க, ஞான ஞான, சப்தசப்த, சூக்குமசூக்கும, சிவ, சர்வ, சர்வதா, திவாய்நம, சிவாயநமோ நம, நமோநம' என்னும் இருபத்தெட்டும், கூட என்னும் அக்கரமொன்றும், பத்திரகாளி வீரபத்திர திரிலோசன விப்சநப் விவாஹ சம்வாக திரிசேச திரியகூ க்ஷித்தியகூ விபு சம்பு தமஷ்டரீ வச்சிர பணீந்திர உதும்பிரேச கிரசன மாநுதாசன குரோதன அநந்த விருஷதா விருஷ பஸிப்பிரிபூத

பாலசியேஷ்ட் சர்வசுரேச வேதபாரக ஞானபுக்கு சர்வஞ்ஞ ஈச வித்தி யாகிப பிரகாமத பிரசாதக சிரீத்ருக்கு ரத்தினத்ருக்கு லக்ருமீதிருக்கு சடா தர செளமியதேக தந்நிய ரூப்வான் நிதீச மேகவாகன கபர்த்தி பஞ்சசிக பஞ்சாந்தக க்ஷபாந்தக தீக்ஷண குக்கும வாயுவேக லகு சீக்ஷி சுநாத மேக நாத சலாந்தக தீர்க்கவாரு சயபத்திர சுவேத மகாபல பாசஹஸ்த அதீ மல பல தமஷ்டீ லோகித துமிரக விருபாக்ஷ ஊர்த்துவசேப பயாநநாய குரூரதிருட்டி அந்திரு மாரண நிருதி தர்மபதி தர்ம வியோக்த்து சம்யோ க்த்து கர்திரு விதாதிரு தாதிரு அராய மிருத்தியு யாமிய க்ஷயாந்தக பன்மா ந்தக பபிரு தகன சிவலன ஆர்ய காதகாய பிங்கள உதாசன அக்கினி ருத்திர கிரிதசாகிப பிநாகி சாஸ்திரு அவ்யய விபூதி பிரமர்த்தன வச்சிச தேத புத்த அச கபாலீச ரௌத்திர வைணவ பிராம்ம ஆடக கூஷ்ட்யா ண்ட கமலாக்கினி ஆகிய புவனம் தூற்றெட்டும், மாயாமலமும், ஆதாரமா நிஷ்வாதிட்டானமும் மணியூரகமுமாய். இலிங்கத்தடியிலே சுவாதிட் டான மாநிதமாகவும் அதற்கெழுத்து: **வ ஹ ரீ ப ர வு**மாக விரும். நாபிக்குமேலே மணியூரகமாகவும், அதற்கெழுத்துப் பத்து. அவை: **ப. ப. ண. த. ய. உ. டி. ந. வ. ஹ** வும் அக்கினிமண்டலமுமாகக் கொள்ளுக. எ-று.

பிருதிவியின்குண மெட்டாவன:- “நொய்மைகனமிளமைமூப்புநோக் கும்பொன்மை, அம்மைசுகந்தந்தற்கந்தங்கனென—வீம்மையே, எண்ணி யவையெல்லாமியம்பிலிசைவுடனே, மண்ணினிலெண்குணமாவே.” என் பதனாவதிக. (௧௩௯)

இதுவுமது.

ஆக்கவத்தைசாக்கிரமாவ்வுமாகும்.

அண்டமெல்லாம்பிண்டத்திலாகக்கண்டு

நோக்குதியானமும்ந்தமாத்திரையினேரே

துணுகவிருந்திவையகற்றிமேலேபோனால்

போக்குவதுமேதகலையற்றேசகலையாம்

புகழ்பிரதிட்டாகலேநீர்புகழ்முணங்களைந்த

தாக்குபெருங்குணமெட்டுப்பின்னுமேரெட்டுத்

தான்கொண்டததுதன்னைத்தாபித்துக்கொள்ளே.

(இ-ள்.) ஆக்கவத்தைசாக்கிரமாம் - இந்த மேதகலைக்கு அவத்தை சாக் கிராவத்தையாம்—நவ்வுமாகும் - பஞ்சாக்கரத்தில் நகரமுமாம்—அண்டம் எல்லாம் பிண்டத்திலாகக்கண்டு நோக்கு தியானமும் அந்த முத்திரையின் நேரே துணுகவிருந்திவையகற்றி மேலேபோனால் போக்குவது மேதகலை- இப்படி அருக்கப்பட்ட அந்த அண்டத்திலுள்ளது சரீரத்திலுமுள்ளதாகக்

கண்டு தியானத்தோடு பதினாறுமாத்திரை நேரம் இந்த முக்கோணத் தழுவருவைத் தியானித்து அதைநீங்கி மேலேபோமளவில் மேதகலே அழிந்ததாகத் தியானித்து—அற்கீசகலையாம் புகழ் பிரதிட்டாகலை நீர்புகழ் குணங்களைந்து—பிரதிவிவின் குணம் நீங்கவே அற்கீசகலையாம். அதற்குப் புகழப்பட்ட பிரதிட்டாகலையென்று பெயராம். அது அப்புவாம். அதற்கு நீர் உதிரம் சுக்கிலம் மூளை மச்சை யென்னுமிவையுடன்—தாக்குபெருங் குணமெட்டுப் பின்னுமோ ரெட்டுத்தான் கொண்டது அதுதன்னைத் தாபித்துக் கொள்ளே - நெகிழ்தன் முதலிய தன் குணமெட்டும் இவையுடன் பிரதிவிவின் குணமெட்டுங் கூடத் தியானித்துக்கொள்ளுக. எ-று.

அப்புவின் குணம் எட்டாவன:- நெகிழ்திற ள்தனிறைதல்சுமத்தீரரு நிழமைந்தாதறண்ணென்ற—லகலெருக்கு, மாறாதல்கட்டுண்டல்வன்பிறை வின்னத்தாதல், கூறினாரெட்டுக்குணம். என்பதனுலறிக. (கநடு)

இதுவுமது.

அதற்குமந்திரமீரண்பெதநாலேந்தொன்ற

மரும்புரங்களைம்பத்தாநிருபத்துமுன்று

முதற்கருவியிரவிமண்டலமுமதற்குள்ளின்

மொழியுமனாகதமீராநிதழிற்கவ்வாதி

இதற்குமலங்கருமமாமிரண்டுவிந்துவடிவா

மிருநான்குமாத்திரையாமெழுத்திருபான்நாலா

முதற்நனிவவ்வெழுத்தாகுமின்வடிவமாக

முன்னினைந்துமுலமேமொழிந்துன்னிப்போக்கே.

(இ-ள்) அதற்கு மந்திரம் இரண்டு - அந்தப் பிரதிட்டாகலைக்கு மந்திரம் வாமதேவமுஞ் சிரசமாக இரண்டும்—பதம் நாலேந்தொன்றும் - பதம் அருபின் அருபின், பீரதம்பிரதம, தேசதேச, சோதிசோதி, அருபா, அநக்கிர, அதாம, அப்தம், அநாதே, நானாநாநா, தூதூதூதூ, பூபூ, புவ, சுவ, அநிதந, நிதந, நிதநோத்பவ, சிவ, சர்வ, பரமாத்நாம, மகேசுவர, என இருபத்தொன்றும்—அரும் புரங்கள் ஐம்பத்தாறு - அரிதாகிய புவனங்கள் அமரேச, பிரபாச, நைமிச, புஷ்கர, ஆஷாட, தெண்டிமுண்ட, பாரபூதி, லகு வீச, அரிச்சந்திர, சிறீசைல, செல்பேசு, ஆம்ராதக, மத்தியமேச, மகாகாள கேதார, ஸ்ரீரவ, கயா, குருக்கேத்திர, நகல, நாகல, விமலேச, அட்டகாச மகேந்திர, பீமேஸ்வர, வஸ்திராபத, உருத்திரகேடீடி, அவிமுத்த, மகாலய, கோகர்ண, பத்திரகர்ண, சுவரூணக்ஷ, தாணு, சகலண்ட, துவிரண்ட, மகாகோட், மண்டலேஸ்வர, காலாஞ்சர, சங்குகர்ண, தூலேஸ்வர, தலேஸ்வர, பைசாச, ராக்ஷச, யாக்ஷ, காந்தர்வ, ஐந்திர, செளமிய, பிராசேச, பிராமாய அகிருத, கிருத, பைரவ, பிரம்ம, வைஷ்ணவ, கௌமார, பெளம, சிறீகண்ட என ஐம்பத்தாறும்—இருபத்துமுன்றும் முதற் கருவி - அப்புத் தீதயு வாயு

ஆகாயம். சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஷுவை ஆக்கிராணம். சத்த பரிசுருபரச கந்தம். வாக்கு பாதம் பாணிபாயுரு உபஸ்தம். மனம் புத்தி ஆங்காரம் சித்தமுமாகக் கருவி இருபத்துமூன்றாம்—இரவிமண்டலமுமதற்குள்ளின் மொழியும் அனாகத மீராதிதழிற் கவ்வாதி - மூன்றே சொன்ன அக்கினிமண்டலத்தின்மேலே ஆதித்தமண்டலம், அதனடுவே அனாகதம் இதற்குப் பன்னிரண்டிதழாம். அதில் சு. வ. ம. வ. ஐ. வ. உ. ஜ. ஸ. ஐ. ட. ௦. எனப் பன்னிரண்டெழுத்தாம்—இதற்கு முல்வ் கருமமாம் இரண்டு விந்துவடிவாம் இருநான்கு மாத்திரையாம் எழுத்திருபான் நாலாம் - இந்தப் பிரதிட்டாகலைக்கு மலம் கன்மமலமாம். இதன் வடிவு கோணத்தலையிலிரண்டு விந்துவடிவும். மாத்திரையெட்டும் ௨. ஹ. வ. ஹ. ஸ. வ. ஹ. ர. ய. ௪. ஹ. வ. ம. வ. ந. ய. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௦. ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௦. என இருபத்துநான்கெழுத்துமாம்—முதற்மணி வவ் வெழுத்தாகு மின்வடிவமாக முன்னினைந்து மூலமே மொழிந்துள்ளிப் போக்கே - முதலான அப்புக்குத் தனி வ-எழுத்தாம். மின்கொடிபோலத் தியானித்து ஒம் ஹொ என்றுச்சரித்து இதனைக்கி மேலே போருக. எ-று. (௧௩௬)

இதுவுமது.

நிகழ்வித்தியாகலைநாமம்விடகலைதீயாகும்

நேர்குணங்கள்பதினாறின்மேலெட்டுமாகும்

புகலிரண்டுமந்திரநாலேந்துபதம்புவனம்

பொருந்துமுவொன்பதெழுத்தேழ்கருவியேழாம்

தருவிந்துமலஞ்சுழுத்தியவத்தைவிசுத்தியதிற

முன்பதினாற்தழிலக்கரம்பதினாறுவா

நிகர்வடிவுமின்னொளியாகா லுமாத்திரையாம்

நேரமதுதியானமாய்நின்றுமேற்செல்வே

(இ-ள்) நிகழ் வித்தியாகலை நாமம்விடகலை தீயாகு

வித்தியா கலைக்கு விடகலையென்றும், அக்கினியெனவும் உபஸ்தம் நேர்குணங்கள் பதினாறின் மேலெட்டுமாகும் - அதற்கு நேராக ஆகாரம் நித்திரை பயம் மைதுனம் சோம்பு இவையன்றிப் பிருதிவிக்கு மப்புவுக்குமுள்ளகுணம் பதினாறு சுட்டொன்றுவித்தல் முதற் மன்குணமெட்டுமாக இருபத்துநாலாம்—புகலிரண்டு மந்திரம். நாலேந்து பதம் புவனம் பொருந்து முவொன்பதெழுத்தேழ் கருவியேழாம் - சொல்லப்பட்ட மந்திரம் அகோரமுஞ்சிகையுமாம். பதம்! தியாக ஆராய நமச்சிவாய சர்வப்பிரபவே சிவாய ஈசானமூர்த்தாய தற்புருடவத்திராய அகோர இரத்தாய வாம தேவகுபியாய சத்தியோசாத மூர்த்தியே நமோநம குய்யாதி குய்யாய கேசப்

பதம் பதினென்று புலனம் ஈனமில்லிரொன்பதெழுத்துக் கருவி மும்மூன்று எழிலாஞ்ஞாளுக்கிரண்டு எவ்வூ கூவ்வாமாகும் - இதற்கு மந்திரம் தற்புருட மும் கவசமுமாம். பதம்: வியோமவியாபினே, வியோமரூபாய, சர்வவியா பினே, சிவாய, அநந்தாய, அநாதாய, அநாசிருதாய, ஸ்திதிரூபாய, சாக்ஷ தாய, யோகபீட சமத்திதாய, நித்தியம்யோகினே எனப் பதினென்றும். புலனம்: வாமை, சேஷ்டை, ரொளத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி பலப்பிரமதமனீ, சர்வபூததமனீ, மனோன்மனீ, அநந்தன், சூக்குமன், சிவோத்தமன், ஏகநேத்திரன், ஏகருத்திரன், திரிமூர்த்தி, சிமீகண்டன், சிகண்டி, சதாசிவன் எனப் பதினெட்டாம். எழுத்து ம. வ. க. என மூன்றும். கருவி: சீத்தவித்தை, ஈசுவரம், சாதாக்கியம் என மூன்றும். சிறுந்த ஆஞ்ஞாயாகிய ஆதாரத்துக்கு எழுத்து கூடின இரண்டாம். ஊனமில்ல விக் கொளியாம் வவ்வாம் ஈச னுயருமியு மாத்திரையாம் உகரம் யகவீதவே - குற்றமில்லாத விக் கொளிபோலவாம். அக்கரமீ வகரமாம். தெய்வம் ஈசரன். உகார யகாரவடிவுமாம். இதனை யிரண்டுமாத்திரைநேரந் தியானிக்குக. எ-று.

வாயுவின் குண மெட்டாவன: ஒடல்பரத்தலொடித்துத்தூளியாய்ச் சாடன்மணங்காட்டறன்னென்ற—நேமித் திரட்டிலுடல்வீக்கல்சேர்காந்தபோது விரட்டியெண்ணற்குகாற்கென். (கூஅ)

இதுவும்து.

நிறுத்துமலமாயேயமொளிதானுமிரவி

நேராகக் குறித்துன்னிமேலேபோனார்

குறிப்பதுபின்சாந்தியாதீதமற்கெந்தி

சூலவுமாகாயமந்திரம்முன் நுபதமொன்

றுறைத்தவக்கரம்பதினாரும்புரமுனைவந்து

முபர்கருவியிரண்டுகுணமொருநாற்பதாசு

முறைத்தவத்தசந்திரனாதுபவ்வாளொளியா

மதற்காகாருமாத்திரையவ்வாமதீதவத்தையாக்கே.

(இ-ள்-) சிறுத்துமல மாயேய மொளிதானுமிரவி நேராகக்குறித்து
ன்னி மேலேபோனால் - இந்தச் சாந்திகலைக்கு மாயேயமலமும் சூரியப்பிர
காசமுமாக முன்சொன்ன இரண்டு மாத்திரைநேரம் தியானித்துவிட்டு
மேலேபோனால்—சூரிப்பதுபின் சாந்தியாதீத டூர்கெந்தி குலவுமாகாய மங்
கிரமூன்று பதமோன் றுறைத்த வக்கரம்.பதினாறும் புரமூவைந்துமுயர்
கருவி யிரண்டு குண மொருநாற்பதாகும் - பின் தியானிப்பது சாந்தியாதீ
தம். அதற்குப் பெயர் அற்கெந்திகலையும், கொண்டாடப்பட்ட, வாகாயமு
மாம். மந்திரம் ஈசானம் நேத்திரம் அத்திரம் என மூன்றாம். பதம்: ஒம் என
வொன்றாம். பற்றிச் சொல்லப்பட்ட எழுத்து கரு ட. ஈ. ட. உ. ஊ. ஃ. ஃ. 3

ஸ. ஸு. ஏ. ஐ. ஒ. ஓ. ஔ. ஶ. ஷ. ஸ். ஸ். எனப்பதினாரும். புவனம்: நிவிர்த்தி, பி
ரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை, இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை,
மோசிகை, ஶ்ரீரத்தவகை, வியாபிரீ, வியோமருபிரீ, அநந்தை, அநாதை,
அநாசிருதை, எனப் பதினெந்தாம். கருவி: சத்தி, சிவமென இரண்டாம்.
குணம் முன்னைய முப்பத்திரண்டுடன் குரோதமுதற்றன்குணமெட்டொக
நாற்பதாம்—அறைத்தவத்தசந்திரனாமது பவ்வாளொளியாம் அதற் கொரு
மாத்திரை, யவ்வாமதீதவத்தையாக்கே - அதற்கு வடிவு அர்த்தசந்திரனைப்
போலும் பவ்வைப்போலுமாம். ஒளி: வாளொளியாம். ஹ என்னுமக்கர
மும் அதீதவத்தையுமாக ஒருமாத்திரை நேரந் தியானிப்பாயாக. ஏ-ஹ.

ஆகாசத்தின் குணமெட்டாவன: “குரோதம்வெளியாகைகொள்ளை
ரத்தபூதம், விரோதஞ்செயலோசைமேவ—லராகங்கால், பாட்டிலவாமன்
ன்ஸ்பரத்தல்சத்திதன்னளவு, மீட்டியதினாற்பான்வெளிக்கு” என்பதனால்
அறிக். (கருக)

இதுவுமது.

ஆக்குமவ்வொளியதுவேநெற்றியாகு

மதற்குமேன்மூன்றுவிரற்புகைநிரோசாதந்

தாக்குமாணவமலமாமாத்திரையுமரையாந்

தருமதன்மேன்மூன்றுவிரற்றாறதமாகும்

வீக்குமாணிக்கவொளிமாத்திரைகாலாகு

மிகுமுச்சிநாதாந்தமின்கொடியேயாகுந்

தாக்கரைக்கான்மாத்திரையாமேனாலங்குலத்திற்

றருசத்திமாகாணிமாத்திரைதானதற்கே.

(இ-ள்.) ஆக்குமவ்வொளியதுவே நெற்றியாகும் - இப்படியுண்டாக்
கப்பட்ட பஞ்சகலைகளி னொளிகள் நெற்றியளவாம்—அதற்குமேல் மூன்று
விரற்புகை நிரோசாதந் தாக்குமாணவமலமாம் மாத்திரையு மரையாம் -
நெற்றிக்குமேல் மூன்றங்குலத்திலே நிரோசாதகலை. அதன்வடிவு புகைநி
றமாம். மலமாணவமாம். இதனை அரைமாத்திரை நேரந் தியானிக்க—தரு
மதன்மேல் மூன்றுவிரற்றான் நாதமாகும் வீக்கு மாணிக்கவொளி மாத்தி
ரை காலாகும் - அதற்குமேலாக மூன்றங்குலம் நாதமாம். அதனொளி மாணி
க்கவொளியாம். தியானங் கால்மாத்திரையாம்—மிகுமுச்சி நாதாந்தம் மின்
கொடியேயாகுந் தாக்கரைக்கான் மாத்திரையாம் -, இதற்குமேல் நாதாந்த
முச்சியிலாம். ஒளி மின்னற்கொடிபோலவாம். இதனை அரைக்கால் மாத்
திரைநேரந் தியானிக்குக—மேனாலங்குலத்திற் றருசத்தி மாகாணி மாத்
திரைதானதற்கே - இதற்குமேல் நாலங்குலஞ் சென்றற் சத்திகலையாம்.
மடகாணிமாத்திரை நேரமாம். ஏ-ஹ. (கருக)

இதுவுமது.

ஒளியதுதானுதயரவிநூறுகோடி.

யோங்குமிதன்மேனாவின்வியாபினிதன்னொளியு
மளியருக்கன்வட்டநூறுயிரமாமதனுக்

கரைமாவேயரைக்காணிமாத்திரையேயாகும்
வெளிசமனையொளிநூறுயிரமாவெவிலாம்

மிகுகாணிமுந்திரிகைமாத்திரையுன்மனைக்குத்
தெளியுமிருளரைக்காணிக்கீழரைமாத்திரையாக் .
திகமும்மங்குலமொன்றொன்றாகச்சிந்தியுமே.

(இ-ள்) ஒளியதுதான் உதயரவி நூறுகோடி யோங்கும் - அந்தச் சித்தி
கலைக்கு உதிக்கின்ற நூறுகோடி சூரியப்பிரகாசமாய்த் தியானிக்குக—இத
ன்மேல் நாலின் வியாபினிதன்னொளியு மளியருக்கன் வட்டநூறுயிரமும்
அதனுக்கரைமாவே அரைக்காணி மாத்திரையேயாகும் - இதற்குமேனாவன்
குலத்திலே வியாபினிகலை. அதன் பிரகாசம் நூறுயிரம் வாலசூரியரைப்
போல அரைமா அரைக்காணி நேரத் தியானிக்குக—வெளி சமனை ஒளி
நூறுயிர மிரவெவிலாம் மிகுகாணி முந்திரிகை மாத்திரை - மேல் வெளி
யிலே சமனாகலை. அதன் பிரகாசம் நூறுயிரம் உச்சிக்காலச் சூரியரொளி
யாம். மிகுந்த காணிமுந்திரிகை மாத்திரைநேரத் தியானிக்குக—உன்
மனைக்குத் தெளியுமிரு ளரைக்காணிக்கீழரை மாத்திரையாம். திகமும்
லமொன் றொன்றாகச் சிந்தியுமே - இதற்குமேனாவன்மனாகலை. தெளிவுபெ
ற்ற இருள்வடிவு போலாம். இதற்கு மாத்திரை அரைக்காணிக்கீழ் அரை
மாத்திரைநேரத் தியானிக்குக. இந்தச் சமனை உன்மனையிரண்டும் ஒவ்வோ
ரங்குலவெல்லையுடையதாகத் தியானிக்குக. 'எ-று. (௧௪௧)

இதுவுமது.

நிற்கின்றவியோமருபினிநீலாகாய

• சிகழ்நன்தைகண்ணாடியனாதையலைகடனேர்

விற்கொண்டஅகாசிருதைநூறுயிரகோடி.

விளங்குமதியிவைவிட்டாற்சாத்திராதி

பற்புடனங்கவைகடந்தாற்பரமன்கூத்தா

மதிலமுந்தியந்தத்திலொன்றுபட்டுப்

பொற்புடனும்பொருளைநீங்காதிருப்பார்தமக்குப்

பூதநாயகன் தன்னருகிருக்கவுகழன்றே.

(இ-ள்) நிற்கின்ற வியோமருபினி நீலாகாயம் - மேலே மாத்திரையி
ன்னி மன்மிறத்துதியானிப்பது வியோமருபினிகலை, அது நீலநிறமான ஆகா

யம் போலவாம்—நிகழனந்தை கண்ணாடி - அனந்தை கண்ணாடியொளி போலாம்—அநாதை அலைகடல்நேர் - அநாதை அலைகின்ற நீலக்கடல்போலாம்—விற்கொண்ட அநாசிருதை தூரூயிரகோடி விளங்குமதி - ஒளியையுடைய அநாசிருதை தூரூயிரகோடி சந்திரப்பிரகாசமாம்—இவை விட்டாற் சாக்கிராதி - இவைவிட்டால் மனநினைவும் அதன் பிரிவு மதிலுறுதலு முயிர்ப்பறுதலு மறத்தலுமாகிய சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சழுத்தி துரியும் துரியாதிதமாம்—அற்புட னங்கவை கடந்தாற் பரமன். கூத்தாம் அதிலமுந்நி யந்நடத்தி லொன்றுபட்டுப் பொற்புடனிப் பொருளை நீங்காதிருப்பார் தமக்குப் பூதநாயகன்ற னருகிருக்கை புகழன்றே - அன்புடன் தியானித்தவை நீங்கினூற் சிவனுடைய நடனச் சிலம்போசை டோதான்றும்; அதிலே யழுத்தமாக அந்தக் கூத்தோடு மனமொன்றுபட்டு அழகுற அந்நிலையில் நீங்காம விருப்பார்க்குப் பேறு பஞ்சபூதநாயகராகிய சிவனது ஶிஷ்யுபோலாகி அவர் சமீபத்திலிருக்கையொரு பெரிதல்ல. எ-று. (கதா-)

இ து வு ம து.

வடிவிருகோணத்தடைவேழுக்கோணத்தலையில்

வருமிருவிந்தவ்வுழுவ்வுமவ்வுபிறைவடிவு

மிடையுழுக்கோணமிருவிந்துமேலலமு

மிதனினால்விந்துமேற்குலமிதன்டுவி

னடையுமிருபுள்ளிமேலிருபுள்ளிவட்ட

மாகுமிதிலந்தமாத்திரையினேரநின்

றுடையைந்தெட்டுப்பத்துப்பன்னிரண்டரெட்டு

மோங்குநடங்கிரியைதனின்யோகமாநெறியே.

(இ-ள்.) வடிவு-நெறியே - இந்தப் பிராசாதத்திற்கியந்திரவடிவு கூறுங்காற் கீழ் நாற்கோணமாம்; இதற்குமேல் முக்கோணம்; இதன்றலையிலே இரண்டு வட்டம்; அதன்மேலே அகாரம்; அதன்மேலே உகாரம்; அதன்மேலே மகாரம்; அதற்குமேற் பிறைவடிவு; அதற்குமேற் செறிந்த முக்கோணம்; அதற்குமேற் கீழாக மேலிரண்டு வட்டம்; இதன்மேற் கலப்பை வடிவாம்; அதிலே விந்துவாம்; அதின்மேலே சூலவடிவாம்; அதற்குள்ளே இரண்டு வட்டம்; அதிற்றலையிலே இரண்டு வட்டம்; அதற்குமேல் ஒரு பெரிய வட்டம்; கீழேதொடங்கி மேல்வட்டமளவும் நடுவே ரேகையாம். இப்படித் தியானித்து முன்சொன்ன மாத்திரைநேரம் பாலித்து, பஞ்சகலைப் பிராசாதம், அட்டகலைப் பிராசாதம், தெசகலைப்பிராசாதம், துவாதசகலைப்பிராசாதம், சோடசகலைப்பிராசாதம் என்றிவற்றை விளங்கப்பட்ட நடமாகக் கரண்புது கிரியையில் யோகமாம். எ-று. (கதா-)

யோகத்திலேயாகம்.

யோகத்திலேயாகநிராதாமேயதுதா

னுயர்புலனுங்கருமவந்திரியமுமுள்ளடக்கி

மோகத்தில்வளிகட்டுற்றொருவிகற்பமற்று

முச்சதுரமாதாரமடைவேரீங்கி

மாகத்தின்மதிக்கலையினமுதந்தேக்கி

வளருமகாரத்தொணியினடத்தைமன்னி

யேகத்தையுதனின்செயறானுகி

யிரண்டற்றுத்தூங்குவதென்றிசைக்குதாலே.

(இ-ள்.) யோகத்திலேயாகம் நிராதாமேயதுதா னுயர்புலனுங் கரும வந்திரியமும் உள்ளடக்கி - யோகத்திலேயாகமாவது நிராதாமேயாகமாம். அந்த நிராதாமேயாகந்தான் மிகுந்த ஞானேந்திரியங்களையும் கன்மேந்திரியங்களையும் உன்னையடங்க வெடுங்கியிருந்து—மோகத்தில் வளிகட்டுற்றொருவிகற்பமற்று - மூர்ச்சிக்கும் பிராணவாயுமுதற் பத்துவாயுவு மியங்காமற் பிராணவாயுவையுங் கபாலத்திலேயடக்கிச் சற்றுநேரம் மனத்தை விகற்பியது—முச்சதுரமாதார மடைவே ரீங்கி - மூலாதாமம் நான்சதுரமும் சவாதிட்டானம் முச்சதுரமுமாக இப்படி ஆறாதாரத்தையும் மூன்று மண்டலத்தையும், அசபாமந்திரத்தைக் கீழ்மேலாகவுச்சரித்து வாயுவையேற்றி மேலேசென்று—மாகத்தின் மதிக்கலையினமுதந்தேக்கி - ஆகாயத்தின் சந்திரகலையிலே அக்கினியோடே யுறைத்ததனாலே யுருகி விழுமமுதைக்கொண்டலமெங்கும் நிறைத்து—வளருமகாரத்தொணியினடத்தை மன்னி - மிக்குவரும் அகாராக்கரத்தினாலே திருக்கூத்தைத் தியானித்து—ஏகத்தையுதனின் செயறானுகி யிரண்டற்றுத் தூங்குவதென்றிசைக்கும் தூலே - அந்தத் திருக்கூத்தோ டொன்றப்பட்டவனாக அந்த நடனத்தின் வழியிலே தியானமென்றுந் தானமென்றுமிரண்டுபட்டவருந்து தூங்குவது யோகத்தில் யோகமாம். எ-று. (௧௪௪)

ஞானத்திலேயாகம்.

மெய்ஞ்ஞானயோகமதுதெளியக்கேண்.

விதியாலுமடைவா லும்வடிவுகளினாலு

மெஞ்ஞான்றுஞ்சத்திகளுக்கிடமாஸகயர்லு

மிறையுண்டன்றேயிதுவுமுண்டாகையாலும்

விஞ்ஞானநிலையிதுவேயாகையாலும்

வேறைப்பத்தொன்றினிவைவ்மேவாதானு

மைஞ்ஞான்மகண்டனெழுத்தைந் தும்வந்த

வழியறிந்துமொழிவர்க்கேயழிவில்பொருள்வருமே.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞான யோகமது தெளியக் கேள் றீ - உண்மையான ஞானத்தில்யோகம் தெளியக் கேட்பாயாக—விகியாலுமடைவாலும் வடிவுகளினாலு மெஞ்ஞான றுஞ் சத்திகளுக் கிடமாகையாலு மிறையுண்டன்றே யிதுவு முண்டுகையாலும் - அநாதியே பஞ்சாக்கரம் இரண்டு பிரகாரமாம்; ஒருவகை நமசிவாய வென்பதாம்; ஒருவகை சிவாயநமவென்பதாம். இதன்பொருள்: நமஸ்காரம் சிவனுக்கென்றும், சிவனுக்குநமஸ்காரமென்று மாம். மந்திரங்களுக்கு மூலமாய் முந்தியவகையாலும், இவ்வெழுத்தைத் தின் மவ்வின் றேற்றத்தானும் பஞ்சசத்திகளுக்கு மிடமாதலாலும், பஞ்சவடிவுகளினாலுஞ் சிவனுள்ளவன்றே யுண்டாகையாலும்—விஞ்ஞான நிலை யிதுவேயாகையாலும் வேறைம்பத்தொன்றினிவை மேவாதானும் - ஞான ஹேமநுக்கு மிவை யடைவாமாதலானும் வேறுபட்டுத் தோன்றும் ஐம் பத்தோரெழுத்துக்குள்ளும் இவையெந்தும் பொருந்தாமையானும்—மைஞ் ஞான்ற கண்டனெழுத்தைந்தும் வந்தவழியறிந்து மொழிபவர்க்கே அழி, வீன்பொருள் வருமே - மையொழுங்கு காணப்பட்ட கண்டத்தையுடையானது ஐந்தெழுத்துண்மையையறிந்து செயிப்பவர்க்கு அழிவற்ற பொருளாகிய சிவஞானங் கைகூடும். எ-று.

மெய்ஞ்ஞானம்-சிவஞானம். விதியாவது பஞ்சபூதம், பஞ்சகலை, பஞ்சேந்திரியம், பஞ்சாவத்தை, பஞ்சகிருத்தியம், பஞ்சபாணம், பஞ்சமூர்த்தி, பஞ்சமுகமுதலிந்தாகச் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம்வருமாதலால் விதியெ ள்ளார். அடைவாவது: சிவனுஞ் சத்தியு மான்மாவுந் திரோதம மலமுமா தல். வடிவாவது: அசத்தமாயையை வனையாமற் சுத்தமாயையை வளைத்தல். திரோதவடிவு இரண்டிமாயையினும் வளைத்தல். மலவடிவு இரண்டினுஞ்சென்று நடுபட்டிருந்நிறல். ஆன்மவடிவு: இரண்டையும் விட்டுவளைத்தல். சத்தி வடிவு: இரண்டையும் வளைந்து மேற்பட்டிருந்நிறல். சிவவடிவு: சத்திகளுக்கிடமாதல்; பஞ்சசத்திகளுக்கிருப்பிடமாகுகை. அநாதியென்றது அரணுமான் மாவு முளவன்றே யுளதாதலால், ஞானநிலையென்றது: ஆணவத்தைநீங்கித் திரோதங்கடந்து ஆன்மாவைக்கண்டு ஞானத்தைத் தெரிசித்துச் சிவத்திற் கலத்தலாம். எழுத் தைம்பத்தொன்றின் மேவாதென்றது 'மனிதர்வடிவு போலச் சிவன்வடிவானாலு மல்லவாறற்போல எழுத்துக்களின் வடிவு காட்டப்பட்டிருந்தலது அநையாகாதென்பதாம். வந்தவழி என்பது சிவஞ் சத்தி ஆன்மா திரோதானம் மலமென வந்தவகை காண்க. (கசரு)

இதுவுமது.

எழுத்துச்சத்தியுமிதனுட்பொருள்சிவமுமாரு

, விதுவன்றிச்சிவனெழுத்துஞ்சத்தியுயிரெழுத்துங்

கழிப்பிரோதானமலவெழுத்துமாமற்

கடைதலையாக்கொள்ளுமதுகதிவழியன்றாகும்

விழித்தடைவேவைத்திணையிதற்பொருளுமுணர்ந்து
வேறினயியொவ்வொன்றாயிரண்டுவிட்டுச்சரித்தாற்
பழிப்பிலுயிரனவொரும்படியறிந்துபார்க்கை
பரமானசிவஞானயோகமெனப்பகரே.

(இ-ள்.) எழுத்துச் சத்தியும் இதனுட்பொருள் சிவமுமாகும் - எழுத்துக்களோர்தும் சத்தியும் அவற்றின் பொருள் சிவமுமாகும்—இதுவன்றிச் சிவனெழுத்துஞ் சத்தி உயிரெழுத்தும் கழிப்பி நிரோதான மலவெழுத்து மாயால் - இவ்வகையன்றிச் சிவனெழுத்து முதலுஞ் சத்தியெழுத்திரண்டாவதும் உயிரெழுத்து மூன்றாவதும் நீக்கமுற்ற திரோதான வெழுத்து நாலாவதும் மலவெழுத்து ஐந்தாவதும் யடைவுபெற்று நிற்குமாயால்—கடைதலையாக் கொள்ளுமது கழிவழியன்றாகும் - இவ்வெழுத்தைச் சொன்னவடைவி லுச்சரியாது திரோதமலங்கள் கண்டயாயிருப்பதைத் தலையிலேயாகக் கொள்ளுமது தியானிக்குங்கூலத்திற் போகவழியாய்விமெல்லது முத்திவழியாகாதாம்—விழித்தடைவேவைத்திணையிதற்பொருளு முணர்ந்து - இவ்வெழுத்தை ஞானவழியாகப் பார்த்துச் சிவனெலே சத்தியுஞ் சத்தியாலே ஆன்மாவும் ஆன்மாவைப்பற்றிப் போகத்தைக் காட்டுந் திரோதமுத்திரோதத்தானடக்கும் மலமுமென்று தெரிசித் துச்சரிக்குநரத்தில் ஆன்மாத் திரோதமுதலான வச்சாமணையி லான்மாப் பின்னின்று முன்னாய்த் திரோதத்தைப் பற்றுவதுபோல வான்மா வடைவி லுச்சாரணத்திலுந் திரோதமே பற்றுப்பொருளை யுணர்ந்து—வேறின்றி ஓவ்வொன்றாயிரண்டுவிட்டுச்சரித்தாற் பழிப்பிலுயிர் நவொரும் படியறிந்துபார்க்கை பரமான சிவஞான யோகமெனப் பகரே - வேறுபாடின்றி யொன்றொன்றாகிய திரோதங் கூடாமற் திரோதமலநிலைகளை ஆன்மாவிட்டருளிலேயுற்று நிற்கு நிலையாகவுச்சரித்தால் அவ்வுச்சாரணங் குற்றமற் றான்மா நடுவேயாய்ப் பற்றுஞ் சிவத்திலே ஆன்மாக் கருத்தேகொண்டொட வெப்போது முச்சரிப்பது ஞானயோகமென்னு முறைமையாடிென்று சொல்லுவாயாச. எ-று.

கடைதலையுச்சாரணம் முத்திகடதெலில்வழிப் போகத் துய்ப்பிக்கும் அபரயோகமாகம். அடைவிலைந்துமுச்சரிப்பது அத்துவிதப் பேரூம். “ஓதுவார்த்தமை நன்னெறிக்குப்ப்பது” என்றும்; “வானவராய்க் குவிப்பது” என்றும்; “எல்லாதீங்கையும்நீங்குவா” என்றும்; “இயமன்றாதுவாஞ்சுவர்” என்றும்; “செல்வமும்புக்கும்” என்றும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளியும் போகவேதுவா மென்றறிக. (௧௪௯)

ச ரி ய யி ல் ஞா ன ம்.

நற்சரியைதனின்ஞானமிறைக்கெட்டுமலரா
நாடிவொன்றுங்கொல்லாமைபுலனடக்கலீகார்தி
முற்படுமெய்யன்புதியானந்தவமேயுண்மை
முழுத்தறிவுமிதுபூசையிதுவுமன்றி

யற்புதமாம் பொருடன்னையவனடியார்தம்மை
யாலயத்தையவனெனவேயுறுதியிட்டுக்கொண்டு
தற்பணியாய்த் தியானஞ்செய்திவெதிதுதானே
தலையான பொருடன்னினிலையாமன்றே.

(இ-ள்.) நற்சரியைதனின் ஞான மிறைக்கெட்டு மலராம் - ஞானவகை
கூறுமிடத்து நல்ல சரியையின் ஞானமாவது சிவனுக்கு ஞானபுட்பமெட்டு
வகையாம்—நாடி லொன்றுங் கொல்லாமை - ஆராயுமிடத்து ஒருயிரையுங்
கொல்லெய்யாமை—புலனடக்கல் - இந்நிரியங்களை யடக்குதல்—சாந்தி - பொ
றையுடைமை—முற்படு மெய்யன்பு - முன்னென்று சொல்லப்பட்ட உண்மை
யுன்பு—தியானந்தவமேயுண்மை - உள்ளேகாண்கையாகிய தியானம் நல்லதவஞ்
செய்தல் சத்தியஞ்சொல்லுதல்—முழுத்தறிவுமிது பூசை - சிவனேவல்லவற்றி
வீரோடல் இவையெட்டுப்பேதமு முடைமையாகச் செய்யச் சிவனுக்கு மலர்
சாத்திப்பிரியமுண்டாம்—இதுவுமன்றி அற்புதமாம் பொருடன்னே அவனடியார்
தம்முள் ஆலயத்தை அர்னெனவே யறுதியிட்டுக்கொண்டு தற்பணியாத் தியா
னஞ்செய்திவெ திதுதானே தலையான பொருடன்னி னிலையாமன்றே - இந்த
முறைமையுமன்றி ஆச்சரியமான சதாசிவமூர்த்தியையும் அவன் வேடம்பூண்ட
அவனடியாரையும் அந்தமூர்த்தி மன்னுங் கோயிலையும் அந்தப் பரம்பொருளா
கவே நிச்சயித்துக் கைக்கொண்டு அதுவே தனது பணியாகத் தியானஞ்செய்தி
ருப்பதுதானே மேலான பொருளின் நிலையாம். எ-று.

கொல்லாமை: “உடன்படல்கோறலுயிரிரக்கமற்றல்-கொடர்ந்தடைத்தலெ
ல்லாங்கொலை. அடக்கம்: கலவியுங்காமாதியாசைவழியையுந்து-மலைபுலன்சேரா
தலடக்கம். பொறுமை: செத்தினும்போழினும் தீயுறுத்தினும்பொறுத்தல்- சத்தி
யமேசாந்தியுமாகும். அன்பு: எந்தவுயிரானுந்திருவரசுக்கண்டிரங்கி-யந்தமிடை
டீர்ந்துதலேயன்பு. தியானம்: உருவுமருவுமுருவருவுமெல்லாந்-திருமேனியுறக்
காண்டறியான். தவம்: அர்ச்சனையீசற்கடைவினிற்செய்வதுவே-மெச்சியநற்
றவாமேல். சத்தியம்: சத்தியங்கடழற்றருமுயிர்க்குக்கேடுவரிற்-பொய்த்ததுஞ்
சத்தியமாய்ப்போம். அறிவு: கலவியாற்போதத்தாற்காலத்தாற்சீல்த்தா - லின்றி
யறிவதறிவு.” என்னுமிவைகாண்க. (கசுஎ)

கி ரி யை யி ல் ஞா ன ம்.

எவ்வுயிர்க்குமாதாரமெழுத்தென்றுகண்டே

யினசந்துக்குமவெழுத்தாறிறையிதயத்தாக்கிச்
செவ்வையுடன்பூசித்தோங்காரத்திலோமர்

திசுழ்னித்துனித்துக்கோதண்டத்திறியானம்
வவ்வுதலாம்நாபியடிப்பன்னிரண்டங்குலமர்

நாளையுபரதானஞ்சிவாதிமலர்மூர்த்தி
யவ்வித்தைமூர்த்திமானிறையென்றுகண்டே
யருச்சிப்பதுங்கிரியைஞானமெனவறையே.

(இ-ள்.) எவ்வுயிர்க்கு மாதாரமெழுத்தென்றுகண்டே யிசைந்து சூக்கும் வெழுத்தா லிறை யிதயத்தாக்கிச் செவ்வையுடன் பூசித் தோங்காரத்தி லோமந் திகழ்வித்து விர்துகோதண்டத்திற்கியானம் வவவுதலாம் - கிரியையில் ஞானம் மூன்றுபேதமாம். ஒன்று: எல்லாவுயிர்க்கும் அந்தக்கரணங்களுக்கும் ஆதாரமா வது சூக்கும் வெழுத்தெனத் கண்டு பொருந்திய சூக்குமத்தாலே இதயத்திலே பூசித்து மூலாதாரத்திற் பிரணவத்திலே அக்கினியை யெழுப்பிச் செவவிதாக ஓமஞ்செய்து விளங்கியபின் புரவமத்தியிலே விர்துத்தானமாகிய கோதண்டத் தே தியானமுற்றுப் பொருந்துதலாம்—நாபியடிப் பன்னிரண்டங்குலமா நாள மரபுபதானஞ் சிவாதிமலர்மூர்த்தி அவவித்தைமூர்த்தி மானிறையென்று கண் டேயருச்சிப்பதுவ் கிரியைஞானமென வறையே - முன்சொன்ன நெறியன்றி மூலாதாரந்தொடங்கிப் பன்னிரண் டங்குலத்திலே நாளமாய் அது முய்த் தொரு தத்துவமான மாயையளவாய் மலமுபாதானம் மூன்றும் சுத்ததத்துவம் ஐந்துமாக் எட்டும் மலராக்கி அதற்குட் சிவன்வடிவு வித்தியாதேகமாகக் இந் தவவையுடையவன் சிவனாக்கண்டு ஓம் ஆம் ஓம் சிவாயநமவென்னும் மூட் டாட்சர மந்திரத்தால் அருச்சிப்பதும் கிரியையில் ஞானமென்றுகூறுக. எ-று.

இதுவுமது.

சிந்தனையான்மஞ்சனமூலமுமற்றுச்

தேடுவனவுடற்கோயிற்குள்ளுளவையாக்கி

அந்தமிலான்றன்பூசைதிபானத்தாக்க

லாதித்தன்மதியரவுகோட்பட்டல்போலு

முந்தியவாடியைவிளக்குமுறையேபோலும்

முழுப்பாகிகல்லெறிந்தானீங்குமுறைபோலும்

இந்தவகைசிவன்நினைநினையவந்தங்

கெதர்ப்பட்டுத்தானாக்கியின்பமருளிடுமே.

(இ-ள்.) சிந்தனையான் மஞ்சனமும் மலமுமற்றுச் தேடுவன உடற்கோயிற் குள்ளுளவையாக்கி அந்தமிலான்றன்பூசை தியானத்தாக்க - தியானத்தினுக் காயமாகிய கோயிலுள் மனமாகிய அடியானும் சுத்தியமென்பதாலே திருவல்லு திருமெழுக்கிட்டு ஆன்மாவை லிங்கமாக்கி அன்பினாலே திருமஞ்சனந் திருப்ப னித்தாமமுதலான முன்சொன்ன அட்டபுட்பங்களுமாக்கிப் பத்தியாலே நிறைய ரெய்யும் பாலுங்கூடிய சமாதியே பூசையாகப் பூசித்தால்—ஆதிததன் மதியரவு கோட்பட்டல் போலும் முந்திய வாடியை விளக்குமுறையே போலும் முழுப் பாகி கல்லெறிந்தால் நீங்குமுறைபோலும் - சிவம்வெளிப்படும். அதுவெளிப்படு மாறு: சந்திராதித்தர்களைப் பாம்புமறைக்க உள்ளேவிளங்குதுபோலவும், கண் ணையுவிளக்கப் பிரகாசிக்குதுபோலவும், பாகியிற் கல்லெறிந்தால் நீங்குவது போலவும் அஞ்ஞானம் நீங்கிச் சிவம் வெளிப்படும்—இந்தவகை சிவன் நினை யினை அந்நினைக்கெதர்ப்பட்டுத் தானாக்கி யின்பமருளிடுமே - இந்தப்பிரகாரமாகத்

தியானிக்கத் தியானிக்கச் சிவம் அங்கே வந்தெதிர்ப்பட்டு அஞ்ஞானத்தை நீக்கித் தானாகச் செய்து பேரின்பத்தையும் பின்னுண்டாக்கியும். எ-று. காயமே கோயிலாகவென்னுந் தேவாரத்தாலுணர்க. (௧௪௯)

இ து வு ம து.

கண்டவுருவனைத்தினையுஞ்சத்தியாக்கிக்
கருதுமதற்குள்ளுயிரேசிவமென்றுகண்டு
கொண்டெங்குமானவறிவெப்போதும்விடாமற்
கொள்வதுதான்மம்மிடத்திலெப்போதுங்குறிக்க
அண்டர்நாதன்மறைகட்கநாதிராத
ஆனந்தநாதனரியயற்குநாதன்
புண்டரிகப்பதநோவவாடுநாதன்
புகழ்கிரியைஞானமெனப்புகலுமாறே.

(இ-ள்.) கண்டவுருவனைத்தினையுஞ் சத்தியாக்கிக் கருதுமதற்குள்ளுயிரே சிவமென்றுகண்டு கொண்டெங்குமானவறி வெப்போதும்விடாமற் கொள்வது தான் மம்மிடத்தி் வெப்போதுங் குறிக்க - பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்ட வழவுக ளங் காணப்படாத டிட்கள வழவுகளுமாகிய எல்லாவற்றையுஞ் சத்திவழுவாகக் கண்டு இதற்குப் பிராணாகுச் சிவனைத் தியானித்துத் தரிசித்துக் கைக்கொ ண்டு எவ்விடத்தினுமான அறிவு இரவும் பகலும் விடாமற் கொள்வதுதான் இத் தனைக்குறித்து அறிகு—அண்டர்நாதன் மறைகட் கநாதிராதன் ஆனந்தநாதன் அரியயற்குநாதன் புண்டரிகப் பதநோவ வாடுநாதன் புகழ்கிரியை ஞானமெனப் புகலுமாறே - இதுவே தேவர்களுக்குத் தலைவரும் வேதங்களுக்காதியாகிய சுவா மியும் ஆனந்தமே வழவான முதல்வரும் அரிபிரமாக்களுக்குத் தலைவரும் செந் தாமரைத்தாடேணைத் தூக்கியாடுகின்றவருமாகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துரை க்குங் கிரியையிலுஞானமென ஆகமங்கள் கூறும். எ-று.

“அண்டமுதலாயவனிபரியந்தங் - கண்டதொன்றில்லைக் கனங்குளையல்லது கண்டனும் கண்டியுமாகின்றகாரணங் - குண்டகைகோளகை கண்டதனாலே.”
என்னுந் திருமந்திரத்தாலுணர்க. (௧௫௦)

யோ க த் தி ல் ஞா ன ம்.

மண்ணினையப்புநிறன்னை யெரியைக்காற்றை
வடிவிலாகாயத்தையொளிகடன்றை
யெண்ணியவச்சூரியத்தையக்கரங்கடன்றை
யெழில்விந்துநாதத்தையா திவற்றிறொன்றின்
வண்ணமதாய்மன்பவனமிரண்டுங்கெட்டு
எவத்தவதிற்சித்தாய்மற்றொன்றிற்சலியா
துண்மையினிலொன்றுபடக்கண்டு கொள்வதுவே
யுயர்நுசிவயோகத்தின்ஞானமெனவுணரே.

(இ-ள்.) மண்ணினை அப்புனறன்னை எரியைக் கருவியாகக் கொண்டு அதை ஒளிகடன்களை எண்ணியவச் சூனியத்தை அருவியாகக் கொண்டு யெழில் வீந்து நாதத்தை யாதிவற்றினென்றின் வண்ணமதாய் = வந்துமுதலாகச் சொன்ன யாவற்றையும் கருதிக் குறிக்கும் வழுவாதல் அது மண்ணைத் துறித்ததியான வச்சிரகாயஞ்சாதித்தல்; நீரைக்குறித்த தியானம் வாயுவுள்ளடக்கிப் பவனமென்கி ஒன்பதுவாயிலினும் நீர்செல்லாது அடக்கி நீரில்நடத்தல் கிடத்தல் அகமருஷணஞ்செய்தல் ஆயிரமுகமிருத்தல் முதலிய இயற்றுவதுமாம்; தீயாவது: மூலாக்கினியையெழுப்பிக் கபாலத்தைவெடிப்பித் துடலை வெந்த புரிபோலாக்கி டெருப்புள் நிற்க விருக்கக்கிடக்கச்செய்வது; காற்றாவது: வாழ்வை யுடலெங் குமோட்டிக் காயத்தோடாகாயத்திற்செல்லப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்யவருதல் வழுவல்லாத வாகாயம் உடலைச் சூனியமாக்கல் உயிரைச் சூனியமாக்கல் அறிவைச் சூனியமாக்க விலையாம் இதனால் அனுமா மகிமாவும்; மூளிகளாவது: காசிதுணி புருவமத்தியம் விளக்குள்ளொளி வின்னொளி வீந்துவொளி உள்ளொளி முதலான வொளிகளைத் தியானிக்கை; சொல்லப்பட்ட சூனியமாவது ஏல் லாந்தன்னிடமாகத் தானெங்குஞ்செல்ல வியற்றுமை, வாயுவை நிறைவாக்க கண்டநிறைவோ டறிவுநிறைதலாம்படி நிறைவு; அக்கரங்களாவது ஐன்க ராதி அக்கரங்களைத் தனித்தனியே தியானித்தல்; அழகிய, வீந்துநாதமாவன குறித்த பொருளிலே யுரைப்பதும் அதிலேயடங்கச் சங்கு கடல் மணிபோல் வோசையெழுவதுமாம். இவையாதிவற்றின் கூறிய நிலையே நிலையாக இவற் றென்றின் வழுவாய்—மனபவன மிரண்டுக்கெட்டு வைத்தவதிற் சித்தமாய் மற் றென்றிற சலியா துண்மையினி லொன்றுபடக் கண்டுகொள்வதே யுயிரு சிவயோகத்தின் ஞானமெனவுணரே - அந்த நிலையிலே மனமும் வாயுவு மடங்க வைவதானே அறிவுமாய் வேறு சற்றும் ஊண் உறக்கங்களினும் பேதியாமல் அவ்வுண்மையின் மனக்கவலையற் றென்றுபட்டதாகக் கண்டுகொண் டு நின்ற வத்தன்மைகள் பெறுவதுவே யோகத்தின் ஞானமாம். ௭-று. (கருக)

ஞானத்திலுள்ளம்.

சரியையீற்சரியைமுதல் யோகத்திலுள்ளமீருகிய பதினெந்து

பாதமுங் கூறி ஞானத்தின்ஞானத்திலே பரமத

கண்டனஞ் சுவமததாபனஞ் செய்யத்

கொடங்கி முதற் புறச்சமய உட்சமயவிலையென்று

தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

ஞானத்தின் ஞானமதுதெளியக்கேணீ

நற்சமயம்புறச்சமயமாகநாற்பத்தெட்

தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

ஞானத்தின் ஞானமதுதெளியக்கேணீ

தத் துவபுரகாசம்.

நாவுதவியுடனாசைவகனும்வேதன்
தருமம் பின்பாக்காயிசத்தப்பிரமன்
தேனுற்றைச்சிடனரிச்சுவலானிதி
தீநுமபாற்கரியனுமீமாங்கிசனுந்தெரியே.

(இ-ன்) ஞானத்தின் ஞானமது தெளியக்கேள் நீ நற்சமயம் புறச்சமய மரக
நர்ப்பத்தெட்டு - ஞானத்தின் ஞான முறைமையைத் தெளியச் சொல்வோம்
கேள் அகச்சமயபுறச்சமய பேதங்கள் நார்ப்பத்தெட்டாம்—எனத்தவகை உலோ
காயதன் சார்வாக னியல்கொள் சவுத்திரி யோகன் மாத்துமி வைபாடி தானுற்ற
நிகண்டன் ஆசீவகனும் - வேதநித்தகராகிய உலோகாயதன், ஈராவாகன், சவுத்திரி
ரார்திகள், யோகசாரன், மாத்துமிகள், வைபாடிகள், நிகண்டவாதி, ஆசீவகன்
ஆதீய எண்மரும் - வேதந்தரும் பாட்டம் பிரபாகர் நையாயி சத்தப்பிரமன்
தேனுற்ற வைசேடனிரீச்சரவா லீதிதிகழும் பாற்கரியனு மீமாஞ்சிசூந் தெரி
யே - வேதத்திற்கு உடன்பாடுடைய பாட்டாசாரியன், பிரபாகரன், நையாயி
கன், சத்தப்பிரமவாதி, மீமாஞ்சகன், பாற்கரியன், நிரீச்சரசாங்கியன், வைசே
டிகள் என்னு மெட்டுமாக அறிகுதி. எ-று. (கருட)

இதுவும்து.

தெரிபாஞ்சரத்திரமாயாவாதம்வேதாந்தம்
திகழ்வைணவம்வைகானதமுந்துவிதமுமாம்
வருதிறல்சேர்சோதிடம்பின்னத்துவிதமாக
மருவுபுறச்சமயமிருபத்துநால்வகையாம்
அரியவுட்சமயத்துச்சுத்தசைவம்
, அசுத்தசைவம்தலப்புச்சித்தாந்தசைவம்
விரிகொளநாதிபுவார்தரமுடனேபேதம்
விளங்குமனுசைவமாதிசைவமெனும்விதியே.

(இ-ள்.) தெரிபாஞ்சரத்திரம் மாயாவாதம் லோதாந்தம் திகழ் வைணவம் வைகானதமும் துவதமும் வருதிறல்சேர் சோதிடம் பின் அத்துவிதமாக மரு புறச்சமய மிருபுத்தநூலவகையாம் - பின்னுந் தெரிந்து சொல்லப்பட்ட பாஞ்சரத்திரம், ஸ்ரீராவாதம், லோதாந்தம், விளங்குகின்ற வைணவம், வைகானதம், துவதம், வலிய சோதிடம், அத்துவிதமாக எட்டும் லோதாந்தமாகிய வாக்கியபேதங்களாக விரிந்த சமயங்களாம். (உலோகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம், பாட்டம், மீமாஞ்சகம், பாஞ்சரத்திரம் என்னும் புறச்சமயமீறில், உலோகாயதம்: உலோகாயதன், சஞ்ஞவாகன் என இரண்டுபேதமும்; பௌத்தம்: சவுத்திராந்திகன், யோநசாரன், மாத்துமிகன், வைபாழிகள் - ஆருகதம்: நிகண்டவாதி, திகன் என இரண்டுபேதமும்; பாட்டம்: துருவாசாரி

யன், பிரபாகரன், நையாயிகன், சத்தப்பிரமவாதி என நாலுபேதமும்; மீமாஞ்சகம், மீமாஞ்சகன், பாற்கரியன், நிரீச்சுரசாங்கியன், வைசேடிகன் என நாலுபேதமும்; பாஞ்சராத்திரம்: பாஞ்சராத்திரம், வைணவம், வைகானாதம், சோபிடம், மாயாவாதம், வேதாந்தம், துவிதவாதம், அத்துவிதவாதம் என எட்டுப் பேதமுமாக இருபத்துநாலும் புறச்சமய வகையாம்.)—அரிய உட்சமயத்துச்சுத்தசைவம் அசுத்தசைவம் கலப்புச் சித்தாந்த சைவம் விரிகொளநாதியும் அவர்தரமுடனே பேதம் விளங்கும் அனுசைவம் ஆதிசைவமெனும் விதியே - அரிதாகிய உட்சமயமாகிய சைவம், பாசுபதம், வாமம், பைரவம், காளாமுகம், மாவிரதமென்னும் ஆறு சமயங்களுள், சைவம், சுத்தசைவம், அசுத்தசைவம், மிச்சிரசைவம், சித்தாந்தசைவம், அநாதிசைவம், அவார்தரசைவம், பேதசைவம், அனுசைவம், ஆதிசைவம் என்னும் ஒன்பதுவகையாம். இவை ஆகமஞானத்தால் விளங்குனவாம். எ-று.

(௧௩௯)

இதுவுமது.

பாசுபதம்பரிதியோடுமதிவழிபூன்றாகும்

பகர்வாமமொன்பதுநூன்மந்திரமேமருந்து

மேசிலியந்திரங்கன்மமத்துவிதவாத

மிசைதுவிதவாதமிச்சிரமுஞ்சித்தாந்த

மாசில்பைரவங்காளாமுகமேமாவிரத

மருட்சைவசித்தாந்தமொன்பதுமேயாகும்

நேசமுறுசமயங்களிருபத்துநாலும்

நிலையானசமயங்களென்னுநானேறியே.

(இ-ள்.) பாசுபதம் பரிதியோடு மதிவழி மூன்றாகும் - பாசுபதமும், பாகுபதம், சூரியவாதம், சந்திரவாதமென மூன்றுவகையாம்—பகர்வாம மொன்பது நூன்மந்திரமே மருந்து மேசிலியந்திரங் கன்மம் அத்துவிதவாதம் இசைதுவிதவாதம் மிச்சிரமும் சித்தாந்தம் - சொல்லப்பட்ட உமமும் வாமதந்திரம், மந்திரவாதம், இயந்திரவாதம், அவுடவாதம், கருமவாதம், அத்துவிதவாதம், துவிதவாதம், மிச்சிரவாதம் வாமசித்தாந்தமென ஒன்பதுவகையாம்—ஆசில் பைரவம் காளாமுகமே மாவிரதம் - குற்றில்லாத ஓரொன்றான பைரவம், காளாமுகம் மாவிரதமென்னும் சமயம், மூன்றுமாக—நேசமுறு சமயங்கள் இருபத்துநாலும் அருட்சைவசித்தாந்த மொன்பதுமேயாகு நிலையான சமயங்களென்னும்நிலை - அன்புறுஞ் சமயங்களாகிய உட்சமயபேதமும் இருபத்துநாலாம். இவைகளுக்கப்பாற்பட்ட ஈசுவரவகையாதம், பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சந்திராந்தவாதம், ஈசுவரவகையாதம், நிமித்தகாரண பரிணாமவாதம், சைவவாதம் எனவெட்டும், அருள்நிறைந்த சைவசித்தாந்தமொன்றும் ஆகிய ஒன்பதுநிலையான சமயங்களென்று முறையே நூல்கள் சொல்லும். எ-று. (௧௪௦)

மேலே சொல்லிய சமயிகள் மதங்கூறி மறுப்பானெடுத்த ஆசிரியர்
அவற்றுள் வேதாகம நிர்த்தகமாகிய என்மரில்
உலோகாயதமதங் கூறுகின்றார்.

ஆற்றென்று சொல்லுவதுபிறிதொன்றில்லை
அரிவையர்க்காம்பணிசெய்தலதுதானேயறமாம்
புறநின்றுதமொறிப்பெறலாமென்கை
போய்க்கண்டாரிலையா மாற்பொய்மைநிலையாகும்
நெறியாவதரிவையர்க்காம்பணிசெய்துவழுத்தி
நேரின்பமனுபவித்தல்முத்திதனிநெறியா
முறுதியெனக்கண்டெலகந்தழீஇயவொட்ப
முடையவரேயவருலகாயதமென்னுமுலகே.

(இ-ள்.) அறமென்று சொல்லுவது பிறிதொன்றில்லை அரிவையர்க்காம்பணி செய்து லதுதானே அறமாம் - சில தவத்தோ சொல்லுந் தருமநெறி செய்தவர்கள், செய்துமாய்வதல்லது அவர்களேநாந்த திரவிடமும் வரக்கண்டதில்லை வருந்திய சரீரத்துக்கு மின்பங் கண்டதில்லை வீணிலே யுளைத்துத் திரிந்து செத்துப் போவதே கண்டதாதலான் மகளிராகளுக்கான தொழில் அருச்சினை தானம் முதலியசெய்தால் ஆற்றநுநன்மையும் உடற்கு முயாக்குங் காணப்பட்ட சுகமாகிய வினடத்தையுந் தருமாதலால் இவ்வறமே நல்லறமாம் - புறநின்று தமொறிப்பெறலாமென்கை போய்க்கண்டா ரிலையாமாற் பொய்மைநிலையாகும் - இவ்வில் லறமொழியப் புறமாகிய துறவறநெறி யொன்று கோடியாகப் புசிப்பிக்குமென்றும் அதிலேயுற்றிராப்பகல் ஊனுரக்கமற்று உடலைவருத்த உடல்மாயிற் பின்பு பேரறமென்றும் சொல்லுகை இந்தவுலகத்துக் கண்டெவந்தேனென் றெருவருஞ் சொல்லக் கண்டதில்லை ஆதலால் எந்தச்சமயமும் பொய்ச்சமயமாம் - நெறியாவ தரிவையர்க்காம்பணி செய்து வழத்தி நேரின்பமனுபவித்தல் முத்திதனி நெறியாம் உறுதியெனக் கண்டு உலகந்தழீஇய வொட்ப முடையவரே யவருலகாயத மென்னுமுலகே - உண்மைவழியாவது மகளிரகட்டுச் செம்பஞ்சுட்டுத் தொய்யி லெழுதிக்கலைபின்னது அணிவலங்கரித்து அவரேவல்லுநின்றவரைத்துதித் தவ ராடுக்கூடி யனுபவிப்பது உடலுக்கு முயிர்க்குஞ் சுகமேய வ தாதலால் இந்த முத்திவழியே உறுதியெனக்கண்டு நிற்பா யா அவரேயுயர்ந்தோர்க்குப் பொரு திய பேரறிவை யுடையவரென்று உலோகாயதன் சொல்வானென் றறிவோர் சொல்வார். இவ்வுறுதிவெய்வம் காமன். தூல் இன்பசாகரமடல் முதலியன. இவன் கொள்கையின் விரிவு காமநூலிற் காண்க. (கருந்)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

ஊத்தைவாய்ச்சியொழுகுங்கோழைப்பண்ட
மொருநாணீர்சுகத்தங்கொழிந்திருந்தா
னீத்துமிபத்தக்கதாங்கலைகணனிகுலைந்தால்
பிந்தித்துக்கிடையிடநிலையாதாரு.

சாய்த்துமுலையுடற் பரங்கிரைகொண்டுகூனித்
தளர்த்திருமிவருநேரந்தனிம்கண்டதிலையோ
பேர்த்துமகளிர்களுடலைத்தெய்வமென்று
பேணுதல்விட்டிறையருளேபேணிடாயே.

(இ-ள்.) ஊத்தைவாய்ச் சீயொழுங்குங் கோழைப்பண்டமொருநாள் நீர் சுக
ந்தங்கொழிந்திருந்தால் நீத்துமியத்தக்கதாங் கலைகள் நனிகுலைந்தால் நிந்தித்
துக் கிட்டியிட நினையாதாகும் - உலோகாயதா நீ துர்க்கந்தம் நாரும் ஊத்தை
யையுடைய வாய்முதலியனவுடையவாய்ச் சீய்ப்பாயுங்கோழையான பதார்த்தம்
நாடோறுங் கழுவிப் புகைத்துச் சுகந்தம்பூசாம லொருநாட் டவறினு மருகுவா
ராமற் றள்ளி யுமியத்தக்கதாய்க் கழுவிபவாடையும் விழுமிய பணியுமற்றிருங்
பின் மனத்தின் அருவருத்துச் சென்றணைதற்கு வேண்டாதாயிருக்கும் பண்ட
மாகிய ஊட்ல் நல்லபருவத்து மிவவாரும் அதுவுமன்றி—சாய்த்துமுலை யுடற்
பங்கி நரைகொண்டுகூனித் தளர்த்திருமி வருநேரந்தனிற் கண்டதிலையோ பேர்
த்து மகளிர்களுடலைத் தெய்வமென்று பேணுதல்விட்டிறையருளே பேணி
டாயே - முலைவிழற் துடறிவங்கிச் சணகம்போ னரைத்துக்கொண் டெல்கூனி
நடைதளர்ந்து விடாவிருமல்பற்றி வருங்காலத்து நீ விரும்புமவர் தன்மை கண்
டாயிலையோ. அது கண்டிருந்தும் அதனைமற்று மகளிரைத் தெய்வமென்று
பேணுவதென்னையோ. இகழ்ந்துவிடும்ப ருவமின்றெய்துமென்று கண்டு விட்டுத்
தம்பிரானுடைய திருவருளைப் பேணிற் பேரின்பமுண்டாம். இதனை யுணருக.
எ-று. (கரு.)

உலோகாயதபேதமாகிய சாருவாகன்மதங் கூறுகின்றார்.

அளவைதான்காட்சியதிற்கொள்ளும்பூத
மவைநாலாங்காரியத்தான்மட்கிலங்களுவைபோ
லுளவுடலவ்வுடலினீர்க்குமிளிபோன்மதை
யோங்குநீரடையிலையிற்சிவப்புப்போலறிவு
கொளுமறிவுமுடலோடேகூடமாயுங்
கொள்வதுபூதங்களுடம்மன்னனுமேகோவாம்
வளமையுடனுண்டுதிதுமகளிரின்பம்
வாழ்த்திடுதல்முத்தியெனுஞ்சார்வாகன்வழியே.

(இ-ள்.) அளவைதான் காட்சி-அளவைகளிற் சரர்குருவாகிய மந்திரியுரை
த்த நூலில் நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்குமூன்கைக் கொண்டு ஐயவிபரீத
வுணர்வின்றிச் சலிகற்பமாகக் காண்கின்ற காட்சியளவையொன்றே கொள்ளப்ப
ட்டது—அதிகொள்ளும்பூதமவை நாலாம். அந்தக் காட்சியளவையாற்கொ
ளுந் தெய்வமான நற்பூதமாய். பஞ்சபூதத்தில் நற்பூதங்கொண்டது காட்சி
ளவைக்குக்கொண்டதுமலை. அவை மண்ணும் நீரும் தீயும் காற்றும் காந்தி

பரிசுத்தால் அறிதலாம் கொண்டு ஆகாயம் காணவும் பரிசிக்கவும் இல்லாதபடியி னாலே நீக்கி நற்றூதமே கொள்வதாம்—காரியத்தால் மட்கலங்களவைபோலு ளவுடல் - இந்தப் பூதங்கள் நாலின்னொழிங்களாகிய உரத்துத்தரித்தல் குளிர்ந்து பதஞ்செய்தல் கூட்டொன்றுவித்தல் சலித்துத்திரட்டல் ஆகிய காரியங்கள் ஒத் துக்கூட்டுவனவு மேறிக்குறைத்து கூட்டுவனமுமான போதக்கூட்டங்கட்கீடா ன் லுருக்கள் நானுவிதமாகவு முண்டானதன்றிக் கன்மமென்பது காணப்படாத தனாற் கன்மத்தாலுண்டாமென்பது பொய்யாம்—அவவுடல் நீக்கு மிரிபோல் மனாதி - அந்தவுடலைப்பற்றிப் பொறிகள் மனாதிக்காகிய கருவிகள் நீரிலே நீரின் காரியமான குமிரிபோல் வுண்டாம்—ஒங்கு நீரடை யிலேயிற் சிவப்புப் டோ லுறிவு - அம்மனாதி க டோன்றி யவவுடலைவிட்டு நீங்காமற் பாக்கு வெற்றிலை கண்ணாம்பு கூடியவிடத்தே சிவப்பென்பதுண்டானாற்போல அவவுடலிலேயோ ர்றியுண்டாம். இதுவன்றி வேறையொரு ஆன்மா உடலெடுத்துப் பிறந்திருக்கு மென்றதறிந்தவரைக் கண்டதில்லைஆதலால் ஆன்மா உண்டென்றல் மல்டிகன் டோலும்—கொளுமறிவு உடலோடே கூட மாயும் - உடற்சேர்வை உடலோ டேகூடி மனாதினைப் பற்றினிற் றுடலோடே கூட மாயும்—கொள்வது பூத ங்களு மம்மன்னனுமே கோவாம் - சிவனென்று சொல்லுவது ஆகாயப்பூவைப் பரித்தற்கொக்கும். ஆதலாம் காணப்பட்ட பூதங்களே தெய்வமும், பூதங்கட்கு நாயகனாகிய இந்திரனுமே தலைவனுமாம்—எளமையுடன் உண்டுடுத்து மகளிரின் பம் வாழ்த்திடுதல் முததியெனும் சார்வாகன் வழியே - இவ்வழியின்று முயற்சி செய்து பொருள்தேடிப் பூசிமுடித் துண்டுடுத்து மகளிரின்பமையிவவுடலுக்கும் உடற்சேர்வைக்கு மிருக்கு மின்பமாதலால் இவ்வின்பத்தோடாமுமது முத்திரிலே டிவறு மேலான முத்தியென்ப தில்லையென்பது சாருவாகன் தூன்முறைமை யாம். எ-று. சரர்குருத் தன்மகளை மனாதினீத்ததுகாரணமா யானாலுண்டாக் கிய நூல் சார்வாகம். அஃனபெயர் சாருவாகன். (கரு)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

அறிவுண்டென்றதுகாட்சியன்றனுமானத்தா
மரியமட்கலங்குயவனப்புவுக்குக்கால்போற்
குறிசிவப்புமொருவனுண்டாகுமாமாற்
குலவுமிறைவேனுமெனிற்கொள்பூதந்தனக்கும்
பொறிபூதனகளான்ம்களிர்கூட்டவாழ்வு
புசிப்பென்றுசிறிநின்பப்பொருளையேகொண்டு
நெறியதனைக்கைவிடுமோமலத்தைவவ்வு
நீன்பன்றிபோலுண்மைகிலையறியாய்கீயே.

(இ-ள்), அறிவுண்டென்றது, காட்சியன்று அனுமானத்தாம் - சாருவா கன் நீ காட்சியனவையொளிய அனுமானமுமாதமமுமாகிய விரண்டளவையுந் தெள்ளப்படாதென்றுகூறியும், நீ கூறியவருக்கம் நின்றுகொண்டிருக்கின்றாய்.

சொன்ன வறிவுண்டென்றது கண்டதில்லைக் கண்வெந்தொருவர் சொன்னதும்
ல்ல மனத்தாற்கருதவேண்டிதலாற் கருதலளவையுளவாம். அப்படி அறிவுண்டா
மென்றது நூல்சொல்லு மென்கையாற் காணவும் நினைக்கவு மொண்ணாததலால்
ஆகமமுங் கொள்ளவேண்டும். அளவை மூன்றுமுளதென்றுகொண்டே நினைக்
கவேண்டிதலால் வேறா யோருயிர் உடலோடுகூடி மனதிகளை நடத்தினின் றறி
ந்துவருவ தொன்றுண்டென்று நூல்சொல்லுதலைக் கைக்கொண்டு குறிக்கவே
ண்டும்—அரியமட்கலங் குயவன் அப்புவுக்குக் கால்போற்றுகிற - அரிதாகிய பூத
ங்களுண்டாவது வாயுவினாள் அக்கினி, அக்கினியால் அப்பு, அப்புவினாற் பிரு
துவி தோன்றி அப்பிருதுவியிலே எல்லாங்கூடினவளவிலே மண்ணிலே சட்டி
பாணை குடமுண்டானும்தோலா ண்பத்தாநன்குநாறியிரம் உடற்பேதம் ஒத்
துக்கூடிய மொவ்வாமற்கூடியும் நிற்குமென்றாய். இப்பூதங்களைக் கூட்டியுண்டா
க்குவாறொரு கர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். மண்ணிற் குயக்கலமானது தானே
யுண்டாகாது ஒரு குயவனுண்டாக்கவேண்டும். நீர்க்குமிளிப்போலென்றாய் அது
காற்றானுண்டானதுபோல மனதிகளையு மொருவ னெழுப்பவேண்டுமாதலானுங்
கர்த்தாவுண்டென்று சிந்திப்பாயாக—சிவப்பு மொருவனுண்டாகுமாமாற் குவ
வுமிறை வேணுமெனின் கொள்பூதந் தனக்கும் - நீறுங் காயு மடையுங் கூடச்
சிவப்புண்டாமாபோல ஆன்மாவாமென்றாய். அவைதானே சிவப்பாகாது ஒருவ
னுண்டாக்குமதுபோலக் கொண்டாடப்பட்ட உனது பூதங்கட்கும் கூட்டப்
பிரிக்கவொருவன் வேண்டும்; அவை தானேகெட்டாற் றானையுண்டாகமாட்
டாததலால்—பொறி புலன்களால் மகளிர் கூட்ட வாழ்பு புசிப்பென்று சிற்றி
ன்பப் பொருளையே கொண்டு நெறியதனைக் கைவிடுமோ - இந்திரியங்களின
கூட்டரவு புலன்க ளவற்றுக்குப் பற்றுக்கோடு பூதங்களாதலாற் பூதச்சேர்வை
யான்மாவென்று கொண்டு மாதர்கூட்டலின்பமாகிய சிற்றின்பத்தையே முத்தி
யின்பமென்று கொண்டு பேரின்பநெறியைக் கண்டோமில்லையென்று கைவிட்
க்கடவதோ—மலத்தை வவ்வு நீள் பன்றிபோ லுண்மைநிலையறியாய் நீயே -
மலத்தை இச்சித்தத் திரியும் பன்றிக்கு அம்மலவிச்சையால் தூர்க்கந்தந் தோன்
றாதிருக்குந்தன்மைபோலத் தூர்க்கந்தமளாவிக்கோழைபொருந்தியிருக்கும்மூத்
திரப் பாத்திரத்தைத் கருதி யுண்மையைறியாதவனே இதைக்கைவிடுவாயாக.

புத்தபேதநாலிற் சவுத்திராந்திகன்மதங் கூறுகின்றார்.

புத்தஞ்சவுத்திரியுமுருவருவிடதனுங்

புகல்வழக்குக்கந்தமைந்தாம்பொருளிலையேயின்றி
வித்தகவானுயிர்க்காலந்திக்குமேலே

மிக்கதிதாருபொருளென்றறகுகதெனவேவிதித்துச்
செத்ததெல்லாமமண்ணொடொக்குமெனவுன்றின்றுஞ்

செகப்பொருள்கள்கணப்பொழுதிற்றோன்றியாயு
முத்தமமாமிவையனைத்தும்பொன்றக்கெட்டங்

குறுவதேமுத்திநெறியென்னவுரைத்தனனே.

(இ-ள்.) புத்தனும் சவுத்திரியும் உரு அரு வீடெதனுட் புகல் வழக்குக் கந்தனைந்தாம் பொருளினையே - புத்தசமயம் சவுத்திராந்திகன், யோகசா
ரன், மாத்துமிகன், வைபாடியென் னாலிற் சவுத்திராந்திகன் மதமாவது: ஆதிபுத்தன்முதலாக இருபத்தொருவகைப் புத்தருளர்; அவரில் ஆதிபுத்தன்
எல்லா யோனியும் புக்கு நரக சுவர்க்கங்களுங் கண்டுவந் துலும்பலி வனத்
துள்ளே பத்தாவைத் துறந்து தவம்பண்ணுந் கவந்தி யுதரத்துள்ளே டுக்
கவருடைய விசுவாலே புறப்பட்டு டேருநான் அவன் மரியாதை பாதுகா
த்த வந்துதோன்றி முழுதுமுணர்ந்து, கொலைமுதலிய துறந்து, பரதக்கது
க்களும், நற்காட்சி, நல்வாய்மை, நன்முயற்சி, நல்லுற்றம், நற்கடைப்பிடி,
நன்னெறி, நற்செய்கை, நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடுடைமை யாகிய 'என்
'குணமும் பொருந்தி திக்காட்சி, திவாய்மை, திருமுயற்சி, தீயூற்றம், தீக்க
டைப்பிடி, திகெறி, திச்செய்கை, தீயுளத்தோர் தலைப்பாடுடைமை என்
னும், அனருணமும் விட்டிருப்பானு யிருப்பானெருவன். அவனாற்சொல்ல
ப்புட்ட துல் பிடகாக்கம் என்றுபெயர். அது வினைப்பிடகம் சிக்ஷாபிடகம்
கந்திரபிடகம் ஆதிபிடகமென நாலாம். இவற்றிற் காட்சியனைவையுந் கருத்
தனைவையு மன்றி யுரையனைவ கொள்ளப்படானும், யமலோகத்துக்கு மே
லான தன்மராச புரத்தினே யிருப்பானாகிய மாயாபுத்திரனும். அவன் துற்
கருத்து உரு, அரு, வீடு, வழக்கென நாலாம். உருவாவது பூதவுரு உபாதா
யவுருவெனவிரண்டாம். பூதவுரு பிருதுவி அப்பு தேயு வாயுவெனநாலாம்.
உபாதாயவுரு வவி கந்தம் இரதம் வன்னமென நாலாம். இவ்விருவகையும்
உட்டாம். 'அருவிரண்டு. அவை சித்தவரு கன்மவருவென்பனவாம். வீடும்
இரண்டாம்; அவை குற்றவீடு கந்தவீடு என்பனவாம். வழக்கிரண்டு; அதிற்
பேதம் நாலா யாரும்; அவை உள்வழக்கு இவ்வழக்கென விரண்டாய்ப்
பின் உள்ளுதாரந்த வில்வழக்கு, இல்லதுதாரந்த வுள்வழக்கு, இல்லதுதார
ந்த வில்வழக்கு, உள்ளதுதாரந்த வுள்வழக்கு என ஆறாம். கந்தம்: உருவம்
வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென வைந்தாம். உருவகந்தமாவது
முன்சொன்ன பூதவுரு உபாதாயவுரு வென்னு மெட்டிமாம். வேதனைகந்தம்
குசலாவேதனை அகுசலாவேதனை குசலாகுசலவேதனையெனமூன்றாம். குறி
ப்புக்கந்தமாவது சோத்திராதியைந்துஞ் சித்தமொன்றுமாய்கிய ஆறு கரு
விகளுமாம். விஞ்ஞானகந்தமாவது அந்தக் கருவிகளாலறியு மாற்றிவாம்.
பாவனைகந்தமாவது மன வுக்குக் காயங்களாலே வரும் நல்வினை பத்துத்
திவினைபத்தாக இருபதென்பர். (அவை மந்திரஞ்சொல்லல், துதித்தல்,
வாழ்த்தல், பாசமுந்தியவாய்மை, மனத்திற் சந்தத்திருப்பணியே வணங்
கல், சீர்கொளல், தொழல், சூழ்தல், பாச்சேவை, பூவைத்தல் இவை நல்
வினைபத்து. லைதல், வெருசெற்றம், வாக்காலநிந்தித்தல், பொய்சொல்லல்,
கோட்சொல்லல், புந்நிவழியேகல், கொலைசெய்தல், களவுக்கேகல், வீண்
செய்தல், உள்ஃபித்தல் இவைபத்துமாகவிரும்பதாம்.) ஆக உருவம் வேதனை
குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிய இவ்வைந்தில் நார்பத்துமூன்று பேதமு

மே கருவியு மாண்மாவுமாக வுள்ளது—அன்றி - இதுவன்றி—வித்தகவானுயர் காலந்திக்கு மேலே மிக்கதொரு பொருளென்றல் தகாதெனவே விதித்து - இந்தப் பொருளல்ல தாகாயமன்றொரு பூதமுண்டென்றும், பொறிகளின் றிரிபல்லது காலமுண்டென்றும், கற்பணையல்லது திக்குண்டென்றும், இந்தக் கந்தங்கள் கூடாமனிற்பொரு பதியுண்டென்றுஞ் சொல்லல் அது வழக்குக்குப் பொருந்தி வாராதென நீக்கி—செத்ததெல்லாம் மண்ணொடொக்கும் என ஊன்தின்றும் - இந்திரியவறி வில்லாதவற்றைக் கொல்வானுக்கன்றித் தின்பானுக்கும் மண்ணொடு பேதமில்லையென ஊன்தின்றும்—செகப்பொருள்கள் கணப்பொழுதிற்றேன்றி மாயும் - பிரபஞ்சவறிவேல்லாங் கனத்திற் தாராசந்தானம் வியலிகாசந்தானம் நீதிசந்தானம் தீபிகாசந்தானம் என வொழுங்கிலே கெடுமென்று கூறி—உத்தமமற மிவ்வயனைத்தும் பொன்றக் கெட்டங் குறுவதுவே முத்திகெறி யெண்ணுரைத்தனனே - உத்தமமாகச் சொல்லப்பட்ட கந்தங்களைந்தும் பொன்றக் 'கெட்டுவிடுவதுவே முத்திகெறியென் றுரைத்தான்.' ௧௪-று.

பாவனாகத்தமிருபதில் புண்ணியம், அருள், அவாவின்மை, தவவிருப்பமிவை மனத்தாலும்; இனியவைகூறல், மெய்ம்மைகூறல், பயனுளகூறல், அறமுரைத்த லிவை வாக்காலும்; வணக்கம், ஈனை, தவஞ்செய்தல் இவை காயத்தாலும்; பாவம், சீயனசின்தித்தல், ஆசை, கோபம் இவை மனத்தாலும்; கடுஞ்சொல், பொய், பயனில்சொல், கோட்டுசொல்லல் இவை வாக்காலும்; களவு, கொலை, வீண்செய்கை இவை காயத்தாலுஞ் செய்யப் படுவனவென்பதுமாம்.

(௧௫௯)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

இடங்கொடுத்தலால்வான்றாருளிருவினையும் அருந்தி எழின்
முத்தி யடையுமெனலால் உயிர்தான் காலந்தொடர்ந்து மூவினைவகையான்
நன்மை தீமை தோற்றிவரலாற்றிக்குச்சுடர்ப்பொருடானதி முடிந்தந்த
முகத்தந்தமில்லாததாலுளவென்றறிக
முத்தியிங்கேதெட்டி. மந்தான்முழுமுதலுமுழிரு
மடைந்தறிவதிலைக்கொலையுன்றின்னலாகா
வந்தெறிவிட்டானெறியையடைந்திடாயே.

(இ-ள்.) இடங்கொடுத்தலால் வான்தான் இருவினையும் அருந்தி எழின் முத்தி யடையுமெனலால் உயிர்தான் காலந்தொடர்ந்து மூவினைவகையான் நன்மை தீமை தோற்றிவரலாற்றிக்குச் சுடர்ப்பொருடானதி முடிந்தந்த மில்லாததாலுளவென்றறிக - சவுத்திராந்திகனே நீ உலகிற் சிவவற்றையுண்டென்றுகூறி ஆகாயமுதலிய பொருள்களை யில்லையென்று நாட்டினார்.

நீ போக்கு வரவு செய்தற்கும் நீ கூறிய நார்பூதம் நிற்றலும் வழங்கலும் நிரந்தரமாயிடங்கொடுத்தலால் வான் பூதமுளவென்றறிக. கணபங்க அறிவுகளையும்பற்றி நல்வினை தீவினையையுமருந்திப் போக்கு வரவு செய்தலானும் முத்தியுடைய மென்லானும் ஆன்மா வுளவென்றறிக. செல்காலம் நிகழ்காலம் வருங்காலமென வினை திரிந்துவருதலாற் காலமுண்டென்றறிக. கற்பனையல்லது திக்கில்லையென்னிற் தீமை நன்மைச் செய்கையாலே திருண்டெனவறிக. ஒங்கொளியாகி சிவம் ஆதியந்தமும் குணங்கள்கூடி நீங்குதலும் இல்லா மிதனால் வேறுண்டென்றறிக—முத்தியிங்கே கெட்டிற்ந்தால் முழுமுதலும் உயிரும் அடைந்தறிவதில்லை - கந்தமைந்துமறக் கெட்டுப்போதல் முத்தியெனக்கூறியும். அங்ஙனமாகி லுண்டீர்த்தாவுங் கெடும்; அவர்க்கொரு பூசைசெய்யவேண்டியதில்லை. அந்தமுதலுக்குப் பூசைசெய்தால் செய்தவனுக்குப் புண்ணியமென்னில், அவனுங் கெட்டிற்ந்துபோனாற்பொறுமாறெப்படி. ஆதலால் இரண்டறிவு மில்லையாம்—கொலை ஊன்றின்னலாகா - இதுவொழிந்து செத்தது மண்ணோடொக்குந் தின்னலாமென்றாய் தீன்காரணமாய்க் கொலைசெய்துவரலாற்றின்பவர்க்கே பாவமாம்—அந்நெறிவிட்டு அரனெறியை யடைந்திடாயே - அந்தப் பாழிலே விழுநெறியை விட்டுச் சிவநெறியைப் பொருந்துக. எ-று. (கூ0)

புத்தரில் யோகசாரன் மதமும் மறுப்பும்.

திருந்தியபோதந்தானேயுடலுமாழுடலிற்
திகழ்போதம்வாதனையாலெனச்செப்புமியோகா
இருந்தவறிவேகணத்திற்கெட்டதுவாதனையி
லெப்படியேநிற்பதுநின்றாலுமருப்பேதித்
துரந்தநீர்மண்முதலாமுருவமோவன்றி
யுட்போதம்புறவுருவாயொழியுமோவொழியா
வருந்துபோதத்திற்கும்வாதனையுமுளவோ
மயக்கத்தைவிட்டருளின்மன்னிடாயே.

(இ-ள்) திருந்தியபோதந்தானே உடலுமாம் உடலிற்றிகழ்போதம் வாதனையாலெனச்செப்பு மியோகா - எல்லாம் முன்போலாமாயினும் கணபங்கமாணவறிவுவினே உடன்முதலியவாக வாதனையாலே அருவ முருவமாதலாலே உலகம் அறிவு பரிணமித்த படியாலே பிரபஞ்சங் கணவிறோன்றுவன விழித்தாற் பொய்யாம்போலவா மெங்குமறிவே யுள்ளதென்று கூறும் யோகசாரனே—இருந்தவறிவே கணத்திற்கெட்டதுவாதனையி லெப்படியேநிற்பது நின்றாலும் அருப்பேதித் துரந்தநு நீர் மண்முதலா முருவாமோ அன்றி உட்போதம் புறவுருவாய் ஒளியுமோவொளியா வருந்துபோதத்திற்கும் வாதனையு முளவோ மயக்கத்தைவிட்டு அருளின் மன்னிடாயே - உன்னிருக்குறிய கணத்திற் கெட்டழிய வாதனையி லெப்படியிற்றது?

அததா னின்றதாயினும் அறிவு அருவம்; அது உரம்பொருந்திய வலகமாவ தெப்படி? அதுவொழிந் தறிவுள்ளேயாம் உலகது புறம்பேயாம் ஆகையால் அருபமானது ரூபமா யொழிந்துபோமோ அங்ஙனம் வருத்தமுடைய அறிவுக்கு வாதனையென்ப தொன்று காரணமாமோ வாகா தாதலால் இந்தமருட்சிலையை நீங்கித் திருவருணிலையிலே நிற்குதி. எ-று. (௧௬௧)

புத்தரில் மாத்துமிகன் மதமும் மறுப்பும்.

அவயவங்கடானே முன்பொருளுமாகு
மவையின்றேற்பொருளின் றுமப்பொருடானின்றே
னவ்வறிவுமீலையாகுமென் னுமாத்துமிகா
நற்பொருளையவயவங்கள் கண்டினரமாட்டா
விவைதன்னைக்கடம்படத்திற்பார் தால்வெவ்வே
றெய்துமவயவம்பொருள்களென்னுமோதான்
கவையில்பொருட்கவயவங்கடானமன்றிக் •
கண்டபொறியாகாதாற்கருதிறையைவணங்கே.

(இ-ள்.) அவயவங்கடானே முன்பொருளுமாகும் அவையின்றேற்பொருளின் றும் அப்பொருடானின்றேல் நவ்வறிவு மீலையாகும் என்னும் மாத்துமிகா - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியாகிய அவயவங்களிலே போதமெழக் கண்டால் அவயவந்தானே போதமாவதும் அவ்வயவ மில்லாத கல்லு மரமுதலியவற்றுக் கறிவில்லையாகவே யவையெல்லாங் கெடுமென்றும் இதுவே நிலையென்றுங் கூறும் மாத்துமிகனே—நற்பொருளை அவயவங்கள் கண்டினரமாட்டா இவைதன்னைக் கடம் படத்திற்பார்த் தால் வெவ்வேறெய்தும் அவயவம் பொருள்களென்னுமோதான் கவையில்பொருட்கு அவயவங்க டானமன்றிக் கண்டபொறியாகாதாற் கருதிறையைவணங்கே - இந்த அவயவம் போதமென்றாய் அவயவங்கள் அறிவுக்குத்தானமாய் நின்றலன்றி அவயவ மறிவைக் கண்டறியமாட்டாது. அது என்போல வென்னில் கடத்தையும் படத்தையும் முன்னே அவயவங்கள் கண்டால் அவைகளை வணைந்த குயவனையும் நெய்ததந்துவாயினையும் விசாரித்துணரமாட்டாவாம். ஆதலால் அவயவமிடமாகக் காணுமறிவு வேறுபட்டேயிருப்பதினால் அவ்வவபவ மறிவுக்குத் தானங்களல்ல தறிவாகாது. ஆதலால் இது பொருளன்றென்று விட்டுத் தியானிக்கப்படும் இறைவனை வுணங்குதி. எ-று. (௧௬௨)

புத்தரின் வைபாடிகன் மதமும் மறுப்பும்.

அரிசனமுநீறுமுடன்கூடவங்கே
யருணம்வந்தெழுவுதுபோலுலகில்மாய
விநிசகமும்பொருளுமுடன்கூடஞான
மேவிடுமென்றேபுரைக்கும்வைபாடிநேரே

தெரிபொருளுஞ்சகமுமேபுறமுள்ளாகுந்
 திகழருவுமுருவுமாஞ்சேரக்கூடி
 வருவதிதுதானென்கேயிப்பொய்யைவிட்டு
 மன்றுறைவான்மலரடி.யைவணங்கிடாயே.

(இ-ள்.) அரிசனமும் நீறுமுடன்கூட அங்கே அருணம் வந்தெழுவுது போல் அகிலமாய விரிசகமும் பொருளுமுடன்கூட ஞானம் மேவிடுமென் றேயுரைக்கும் வைபாடி. - மஞ்சளுஞ் சுண்ணாம்புங் கூடிச் சிவப்பென்ப தொன்று பேதித்தாற்போலப் பிரபஞ்சமாகிய உருக்களி னவமவமு முட் போதமாகிய ஞானமும் கூடினபோதறிவுபொருந்தித் தோன்றும். இப்படி க்காண்பதே பொருளென்றுரைக்கும் வைபாடிகனே—நேரே தெரிபொரு ளுஞ் சகமுமே புறமுள்ளாகுந் திகழருவு முருவுமாஞ் சேரக்கூடி வருவதிது தானென்கே இப்பொய்யைவிட்டு மன்றுறைவான்மலரடியை வணங்கிடா யே - வைபாடிகனே! கூறிய பொருளுக்குச் செவ்வையே தெரியத்தக்க பீர்பஞ்சமும் தெரியாதாகிய போதமும் உள்ளும் புறம்புமாகும். அல்தன் றிப் போதம் அருவம் உலக முருபமாம் இரண்டு மெப்படிக் கலந்துநிற்பது இந்த வசத்தியத்தை விட்டுத் தலைவனாகிய சிவன் நிருவடிமலரை வணங்கு வாயாக. என்று.

முன்கூறிய சவுத்திராந்திகன் மதத்தி லெல்லா மொக்கக் கொள்வா ராய் இந்திரிய அறிவாகிய ஆன்மபோதஞ் சிறிது வேறுபாடானவை சொல் லுவ தேனீழன்று சமயத்தார்க்கு மொக்குமாதலால் அவற்றை மறுத்தார். முன்னுள்ளவையு மிவர்கள் மூவர்க்கு மொத்த மறுப்பென்றறிக. (௧௬௬)

அருகனில் நிகண்டவாதி மதங் கூறுகின்றார்.

பொன்னெயில்வட்டந்தன்னிலனந்தஞானமாதி

பொருந்துமருகபரமேட்டிதன்பொற்பாற்

சொன்னவெழுத்தஞ்சினற்பத்தாமத்தின்

றொகைகாலமுயிர்தன்மாதன்மிநன்மைதிமை.

நன்மைவெளிபுற்கலமேபற்றுலீடா

நாட்டியபத்தினிற்கன்மநாசமாயின்

மன்னுமதிற்புண்ணியமேலேகொண்டிக்கு

மாற்றியறுதொழில்வினைபோய்யமாய்தன்முத்தியாமே.

(இ-ள்.) 'பொன்னெயில் வட்டந்தன்னில் அனந்த ஞானமாதி பொரு ந்தும் அருகபரமேட்டி. தன்பெழற்பால் - 'சமணன் தெய்வமாவ தருகபரமே ட்டி. அவனிக்குடியிடம் பொன்னெயில்வட்டமென்று பெயர். அவன்வடிவு பொன்மலையிலே பொன்னாலே யெழுதினற்போல ஆயிரத்தெட்டு மறுவு

டையனாய் அனந்தஞானம் அனந்ததேரிசனம் அனந்தானந்தம் அனந்தவீரியம் நாமயின்மை கோத்திரயின்மை ஆயுயின்மை அழியாவியல்பென எட்டுக்குணமே மதிக்கலைச் சீதம்போலவுடையனாய் மதிஞானாவர்ணியம் சுருதிஞானாவர்ணியம் அவதிஞானாவர்ணியம் கேவலஞானாவர்ணியம் கட்டரிசனாவர்ணியம் சொற்றெரிசனாவர்ணியம் அவதிதேரிசனாவர்ணியம் கேவலதேரிசனாவர்ணியம் எனத் திக்குணமெட்டும் விட்டிருப்பானாய் பசி, தாகம், பயம், செற்றம் மோகம், சிந்தனை, பழித்தல், நோய், சாதல், வேர்வ, கேதம் மதம் அதிசயித்தல், புசிப்பு, நித்திரை, சனித்தல், உலகை; சோம்பு, ஷன்று சொல்லப்பட்ட மாயயாக்கைப் பதினெண்குற்றமும், விட்டிருப்பானாய் யிருக்கு மவன்கடவுள் அருகிருப்பார் சித்தபரமேட்டி தன்மபரமேட்டி முதலானோர். இவர்களிற் சித்தபரமேட்டி தேவனைப்பார்த்து தன்மம் பகவவென்று வினாவ அவன் வினவினுக் குத்தரஞ் சொன்னான்போலவும் காற்றடிக்க முரசு முழங்கினாற்போலவும் விகற்பமின்றியே பஞ்சஸ்தமயம் என்றுத்தரஞ் சொன்னான். இதனைக்கேட்டானாகிய சித்தபரமேட்டி— சொன்னவெழுத் தைந்தினாற் பத்தா மத்தின் றொகை கால முயிர் தன்மா தன்மி நன்மை தீமை நன்மைவெளி புற்கலமே பற்றுவிடா நாட்டிய பத்தினிற் கன்ம நாசமாயின் மன்னுமதிற் புண்ணியமே டேல்கொண்டிக்கும் மாற்றி யறுதொழில் வினைபோய் மாய்தன் முத்தியாமே - அவன்சொன்ன வெழுத்தைந்தையும்பத்தாக்கினு னவற்றின் றொகையாவது காலம், ஆன்மா, தன்மாத்தியகாயம், அதன்மாத்தியகாயம், புண்ணியம், பாவம், நிலை பெற்றவெளி புற்கலம், பற்று, வீடு எனப் பத்தாம். அவற்றுட் காலமாவது மூவினையாம். ஆன்மாவாவது உடலிலே நிறைந்துநிற்கும். தன்மாத்தியகாயமாவது புண்ணியஞ் செய்தால் யாதஞ்சரீரம் மாயாகாரியத்தினின்றுத் தோன்றி யிவ்வான்மாவைத் தன்னிடத்தேயாக்கித் திவ்வியதேகமாய் மேலேகொண்டுபோய்ப் புண்ணியங்களைப் புசிப்பிக்கும். அதன்மாத்தியகாயமாவது பாவவுடலாகிய யாதஞ்சரீரமாய்த் தோன்றி ஆன்மாவைக் கொண்டு போய்க் கீழே நரகங்களிலேயழுத்தும். புண்ணியமாவது தானஞ் சீலந் தவ மருக்பூசை யென்னும் நாலினவமுண்டாம். தானம் அருகனுக்கும் ஆருகதருக்குங் கொடுப்பது. சீலம் ஒருவரை யொன்றை இச்சியாததும் கொலைகளவு கள்ளுக் காமங் குரோதம் லோபம் மதம் மாச்சரிய மிவை நீக்கியிருப்பதும். தவம் உடைதறந்து பாயுநித்துத் தலைபறித்துநின்று தந்ததுவாங்கியுண்டு மெய்கழுவாது விளக்கிடாது உறங்காதிருப்பது. அருகபூசை அருகனைப்புகித்தல். இவற்றைச் செய்வது புண்ணியம். இவற்றை விடுவது பாவம். வெளியாகடியமுண்டென்பது. புற்கலமாவது கடினமாயிருக்கத் தக்க இரும்பு கல் மரமுதலியனவும் உயிர்நிலைபெற்ற பெறுந்களும். பற்று வது இவ்வாழ்க்கைத் தொழில்விடாதுழிவதொழில் வரைபுடாணிபம் வித்தை சிற்பமாகிய வறுவகைத் தொழிலும். வீடு இவைகளை விட்டுப் பாவம் புகித்தது தலைந்தாற் புண்ணியங் ககிகொடுக்குமென்பதாம். எ-று. (௪௬)

மறுப்புக்கூறுகின்றார்.

குணம்விட்டுக்குணங்கொளலாலருகனிறையன்றும்
கோதில்நிகழ்கன்மத்தாற்றன்மாத்திகாயம்
அணுகுமதுபாவநிலைதொலைந்தாலென்றிங்
கவ்விடமேபார்த்திருக்குமறிவின்பூடா
துணிவுகடனீர்வற்றிக்கற்றலைமீன்றின்னத்
தூங்கியிடும்பூளுநெறிசொல்லுமாகும்
நணுகும்வினைசடமாமாற்றானேகொண்டு
நண்ணுதுசிவன்றன்னைநாளும்வழிபடாயே.

(இ-ள்.) குணம்விட்டுக்குணங்கொளலால் அருகனிறையன்றும் - அருகாமையுத்தின் நிகண்டவாதியே, நீயுன் கர்த்தாவுக்குச் சில குணம் விட்டுச் சிலகுணங் கொள்ளுதலால் அவனும் மனுஷனன்றிக் கர்த்தாவல்லவாம்— கோதில்நிகழ் கன்மத்தால் தன்மாத்திகாயம் அணுகுமது பாவநிலைதொலைந்தாலென்றிங் கவ்விடமேபார்த்திருக்கு மறிவின்பூடா துணிவு கடனீர்வற்றிக்கற்றலைமீன்றின்னத் தூங்கியிடும் பூளுநெறி சொல்லுமாகும் நணுகும் வினை சடமாமாற்றானேகொண்டு நண்ணுது சிவன்றன்னை நாளும் வழிபடாயே - குற்றமில்லாமல் விளங்கிய நால்வகைத் தவத்தினாலே தன்மாத்தியகரயமுண்டாம்; அது பாவமறப்புசித்தாலென் றந்தத்தொலைவு பார்த்திருக்கும் அறிவில்லாத மூடனே இந்தத்துணிவு கடல்வற்றிக் கற்றலைமீன்றின்னப் பார்த்திருக்கும் பூளுநெறி நெறிபோலவாம். அதுவன்றிக் கன்மந் தானே சுவர்க்கத்தே கொண்டுபோக வழியாதலால் இந்தநெறியை விட்டுச் சிவனையெப்போதும் வழிபடுவாயாக. ஏ-று. (ககரு)

அருக்னில் ஆசீவகன் மதம்.

அணுவைந்திற்பூதநாலுயிரொன்றாகு
மொன்றறிபுநாளகறியாவந்தவாயு
நுணுகுநாற்பூதத்தைக்கூடிநின்ற
துண்மையதாயெடுத்திட்டுக்கலப்பின்றியணுவுக்
கணியதூம்புண்ணியுபாவங்கள் கூடி
யறிந்தடைவின்முத்தியும்போயடையுமென்று
மிணையுமெமைப்போலொருவன் கூறுமுத்தி
யிதுஞானமெனவீரீசுவகனியம்புமாறே.

(இ-ள்.) அணுவைந்திற்பூதநாலுயிரொன்றாகும் - ஆசீவகன் அகணக் கேட்டு அவன் ஐந்து பொருளென்ற அணுவை யைந்தான்மாவாக்கினான். அதிற் பிருதவி. அப்பு தேயு வாயுவுவன்னும் இவைநாலும் பூதவுணுத்துள்.

உயிராவது அருவா யிவற்றினோடு கூடி நிற்பதொன்றாக வைந்தனுலாம்—
ஒன்றறியுநாண்கறியு வந்தவாயு துணுகு நாற்பூதத்தைக் கூடிநின்று துண்
மையதா யெடுத்திட்டுக் கலப்பினி - அவ்வணுக்களைந்திற் பிருதுவி அப்
புத் தேயு வாயுவாகிய நாலணுவறிவற்றிருக்கும். உயிராகியது அறிவுள்ள
தாய் நாற்பூதத்தோடுகூடி துண்ணியதாய்த் தொட்டுந் தீண்டியுந் கலந்து
மறிந்துஞ் செல்லாநிற்கும்—அணுவுக்கணியதாம் புண்ணிய பாவங்கள்கூடி
அறிந்தடைவின் முத்தியும்போ யடையுமென்று மிணையுமெமைப்போலொ
ருவன் கூறுமுத்தி இது ஞானமென வாசீவகனியம்புமாதே - அணுவுக்க
ண்ணியமாகிய புண்ணிய பாவங்கள்கூட அதனுக்குத் தக்கதான அறிவு
உடற்கூட்டத்தா லுண்டாம் அம்முறைமையிலே புண்ணியத்தாலே முத்
திநெறியறிந்து அதன்வழியிலே க்டுமென்றந்தத் தன்மபரமேட்டி யறிந்து
மண்ணிடைவந்து கூறிய நெறியே முத்திநெறியென் றுசீவகன் சொல்வ
தாம். எ-று. (௮௬௬)

மறுப்புக்கூறுகின்றார்.

இருவகையாயெமைப்போலவரினிறைவனன்றா

மிலங்குமுயிரிவாகியொட்டித்தீண்டி.

மருவுகலப்பினிலறியிறுயில்காலந்த

மருவறிவுகரணமின்றான்மருவியவக்கரணம்

பிரியவுயிர்தலைமைகேடுண்டாமோபூதம்

பிரிந்தனவோபிரியிலுயிர்தொட்டுத்தீண்டிலையாம்

மருவும்வளிகூட்டும்வகையறியாய்கன்மம்

மலமாதலாலறியாமன்னிறையையுன்னே.

(இ-ள்.) இருவகையா யெமைப்போல வரினிறைவன்னன்றாம் - ஆசீவ
கனே உன்னுடைய கர்த்தா இரண்டுதருதியாய்ப் பூமியிலே வந்தவனாகில்
அவன் கத்தாவல்லவாம்—இலங்குமுயிரணுவாகி ஒட்டித்தீண்டி மருவுகல
ப்பினிலறியில் - வீளங்கப்பட்ட உயிர்தானும் கதிரெழுதுகளினும் துண்
ணிதா யொட்டியுந் தீண்டியும் பொருந்திக்கலந்து மறியுமாகில்—துயில்கால்
அந்த மருவறிவு கரணமின்றால் - துயிலுமிடத் தறியாமலிருப்பானே நென்
னக் கரணங்கள் நீங்குகையாலென்றாய் அப்படியாமாயில்—மருவியஅக்
கரணம் பிரியவுயிர்தலைமை கேடுண்டாமோ பூதம் பிரிந்தனவோ பிரியு
யிர்தொட்டுத் தீண்டிலையாம் - அந்தக்கரணம் நீங்க உயிரின்றலைமை கெடு
மோ பூதங்கள் பிரிந்தனவோ பிரியில் உயிர்தொட்டுத் தீண்டிய உடல்கிற்
கப் பிரிவானேன் ஆதலால்—மருவும் வளி கூட்டும் வகையறியாய் - நிலை
பெற்ற வாயுக் கூட்டுமென்றாய் அதுவுமுடலையல்லதுயிரைக் கூட்டாது
அல்லதும் வாயுவுக்கறியில்லையாம்—கன்மமலமாதலாலறியா மன்னிறையை

யுன்னே - கன்மங் கூட்டுமென்றாய்; கன்மம் மலமாதலால் அறியமாட்டாது ஆதலாலிதற்கறிவிக்குந் தலைவனுண்டென்று நினைப்பாயாக. எ-று.

உலோகாயதன்முதல் ஆசீவகனீராகிய இவ்வெட்டுவகையாரும் வேத நிந்தகர். இவர்க்குத் தன்மமும் அறமும் முத்திரியமமு மில்லையெனவறிக.

வேதவுடன்பாடுடைய சமயமெட்டில் பாட்டாசாரியன்
மதங் கூறுகின்றார்.

அனாதியாயருவமாய் வருதலால் வேத
மதுதெய்வமறிவாகிறைபுமெங்குமுயிர்தா
னினுதுவினிகெட்டருவாழுடலைப்பற்று
மெய்துமச்சோமயாகமாதியாவினையு
மனாதிஞானமுங்கால்களாகிமுத்தி
வருவிக்ஞாநலகமதுவளர்ந்ததமாகு
முனாதுவினிகெட்டுயிரிற் கூடுமென்று
மொழியும்பட்டாசாரியன் முறைமைநூலே.

(இ-ள்.) அனாதியாயருவமாய் வருதலால் வேதமது தெய்வம் - மேல் வேதமே பொருளாகக் கொள்ளுஞ் சமயமெட்டு; அவற்றுட் பாட்டாசாரியன் மதமாவது வேதமென்பதநாதியாய்த் தானே கத்தாவுமாய் அருபமுமாய் நின்றலால் அந்த வேதமே முதலாகவுள்ளதாம்—அறிவாகி நிறையுமெங்குமுயிர்தான் - பிரபஞ்சத்தி லெல்லாவுடற்கு மான்மா வொன்றாய் எங்குநிறைந்து நிற்கும்—இனுதுவினை கெட்டருவாழுடலைப்பற்றும் - பொல்லாததொழில் கெட்டு அருபமாகி உடலையும்பற்றி நிற்கும்—எய்துமச்சோமயாகமாதியா வினையும் மனாதிஞானமுங் கால்களாகி முத்திவருவிக்கும் - பொருந்தப்பட்ட 'சோமயாகமுத லகவமேதமீராக யாகங்கள் செய்தலால் அந்த யாககன்மங்களும் மனாதிகரண ஞானங்களமாகிய ஞானமும். இரண்டுகாலாக முத்தியையுண்டாக்கும்—உலகமது வளர் நித்தமாகும் - சொல்லப்பட்ட பிரபஞ்சம் நித்தியமாகும்—முனாது வினை செட்டுயிரிற் கூடுமென்று மொழியும் பாட்டாசாரியன் முறைமை நூலே - நினையாதுவினைகெட்டுயிரிற் கூடுமென்று பட்டாசாரியன் நூல் சொல்லும் முறைமையாம். எ-று.

(கசுஅ)

முறுப்புக் கூறுகின்றார்.

தந்தந்நாலுக்கூடாதேவருதனின்றும்
நூல்வேதமாதியார்தருமுடல்கடோறு
முந்துநிலைதான்வேரையறியாமற்குணமான்
முதிரறிவாயுயிரெங்குநிறைநின்றும்

அந்தவினேகெட்டானிங்காவதின்றா
மருஞ்சோமயாகமுதற்றொழிலுமேலா
வந்தஞானமுங்கூடிமுத்தியாகா
மதியறியாதுன்னறிவுவைத்தவனைநினைவே.

(இ-ள்.) தந்தந்தாலுக்கடாதே வருதலின்றல்தான் வேதம்ஆதியாம் - வேதமே அநாதியென்று பாட்டாசாரியனே நீ கூறினாய். அவ்வேதம் அட்சரமும் பதமும் பாளியும் கிரமமுஞ் சேட்டையுமென்று பேதித்தின்ன பழையே ஆன்மா பாவமிப்படியென்று சொல்லாய் வருதலால் அச்சொல்லு ஆகையத்திலே கிளப்பாது தந்தந்தாலுவோட்ட மன்ன மணர்நாசி மிட்டு களம் கூடாமல் வாராது சிவன் பிரபஞ்சத்தார் செய்யுங் காரியம் தவிரும் காரியம் நியமித்த திருமுகமாதலால் அவ்வேதமும் கத்தாவைப்போல அங் கீசரிக்கவேணுமென்னுந் தொழிலாய் ஆதியாய்க் காரியசுகமாயிருப்பதொ ன்றை அநாதியாகக் காரணமாக்கப்படாது—தருமீட்க்கோறு முத்துநி லைதான் வேரூயறியாமற் குணமான் முகிரறிவாயுயிரெங்கு நின்றலின்றும் - உடலாகச் சொல்லப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிதோறு மோரறிவு நிற்குமென்னில் ஊனுறக்கமுதலானவையெல்லாம் ஒன்றாயிரு க்கவேண்டும்; அது கண்டதில்லை. உடல்தோறும் வினேக்கோகவே வேறு பட்டு நிற்கும். அதுவுமன்றி அறியாமை குணமேயாய் நிற்குமான்மாவைச் சேவகோடிகளென்று வேதம் பலவாகச் சொல்லும். அதுவுமல்லவாய் முத் தியொருவரையை எல்லாருமடைய வேண்டுமாதலால் ஆன்மாவெங்குமோ ரறிவாய் நில்லாதாம்—அந்தவினேகெட்டால் இங்காவதின்றும் - வினையெ ன்பதொன்று வயலிடுமவைதான் கெட்டுப் பலிக்குமாபோலச் சன்மமும் கெட்டுப் பலிக்குமென்னில் கெட்டவிடத்தே பலிப்பதல்லது. வேறிடத்திற் பலிப்பதில்லை. ஆதலால் சுவர்க்கத்திலேறுவதில்லையாம்—அருஞ் சோமயா கமுதற்றொழிலும் மேலாவந்த ஞானமுங் கூடி முத்தியாகா - முத்திகெறி சோமயாகமுதலான யாகத்தொழிலும் ஆன்மாவின் ஞானமுமிரண்டிகாலா கச் சுவர்க்கத்துக்கேறுமென்றது தொழிலுக்கறிவின்மையானும் ஞானத் துக்கு முழுவறிவில்லாமையானும் இரண்டும் கூடி இரண்டொகாலாகாது. அப்படிப் போக்குவரவுமுதலியது உடனோறும் தனித்தனியான்மாவாம்— மதியறியாதுன்னறிவு வைத்துவினை நினைவே - இப்படிப்பட்டதுன்னறிவாத லால் இவ்வறிவைவிட்டிவ்வேதத்தை யுண்டாக்கியவனையறிந்து சிந்திப்பா யாக. எ-று. சிவவாக்கெனப் பத்திவேண்டில் வேதத்தை விண்கலல்ல தவ்வேதம் தலைவனன்றென்றதாம்.

(ககக)

பிரபாகரன் மதமும்அப்பும்.

செயலின்பாவந்தன்னிற்பூருவாமாந்தொழிலின்

சேர்ந்தததிற்றானபலமிரண்டுஞ்சேர

வியல்கெடவேமண்சிலைபோலாகுமுத்தி

• யெனும்பிரபாகரனேயிவ்விதியெங்கேதான்

அயலிலொருபூருவமுந்தேடினாய்

லானந்தமுத்தியைவிட்டறிவழிந்து

துயருறவேமண்கிலேபோன்முத்தியென்று

சொல்லுவாருனையன்றிச் சொல்லார்வேறே.

(இ-ள்.) செயலின்பாவந்தன்னிற் பூருவமாந்தொழிலின் சேர்ந்தததிற் றான பலமிரண்டுஞ் சேர இயல்கெடவே மண்கிலேபோலாரும் முத்தியெ னும் பிரபாகரனே இவ்விதியெங்கேதான் - பிரபாகரனே நீ கூறுவது சோமயாகமுதலான தொழிலின் முடிவிலே பூருவமாகிய அதன்பயன் லந் துதோன்றும். அப்பூருவம் முன்சேர்ந்த தொழிலிற் பலத்தைக்கொடுக்கு மாதலால் இவையொருகாலுமாறாது பூட்டையும் நீரும்போலச் சென்ன மர ணங்களைச் செய்விக்கும் ஆதலால் இவ்வியாகத்தொழிலினையும் பூருவரினை ப்படியும் விட்டு அந்தக்கரணங்கள் கூட்டமுற்றிவசைதலாம் ஆதலால் அதுவுந் தொழிலாமரிகையார் சர்வரினைவுமற்றுக் கல்லுப்போலவும் மண் போலவுமிருப்பதுவே முத்தியாமென்று கூறும் பிரபாகரனே இந்தவிதி வேதத்திலில்லை. இப்படி நல்ல நித்திரையாய்க் கிடக்குமுறைமை எங்கே பெற்றாய்தான். இதுனைவிட்டு—அயலிலொரு பூருவமுந் தேடினாயால் ஆன ற்த் முத்தியைவிட்டறிவழிந்து துயருறவே மண்கிலேபோன் முத்தியென்று சொல்லுவாருனையன்றிச் சொல்லார் வேறே - யாகத்தொழில் கெட்டவிட த்தே அயலாகவொரு பூருவவிதி யுண்டாக்கினும்; அதுவுண்டாயு மிரண்டு ப்யனையும்விட்டு முத்திச்சக மென்பதனையும்விட்டுத் துக்கநித்திரையி லறி வழிந்து கல்லுப்போலவும் மண்போலவுங் கிடக்கிறதே முத்தியென உன் னையொழிய வேறுசொல்லுவாரில்லை நீயேசொன்னாய் இதுனைக் கைவிட்டு நன்னெறியையடைகுதி. ஏ-று.

(கரு)

நையாய்கன் மதமுமறுப்பும்.

தெரிந்துவருநையாயிவேதந்தெய்வ

மெனத்தெரித்துத்தோல்வித்தானங்கள்பதினென்றாய்ப் புரிந்துவருதர்க்கமேயறிவின்செய்கை

தொருளோமனானமலைபொருந்தக்காண்டல்

இருந்தவமென்றுரைப்பதனுக்கறுதிகேனை

யிலங்குதூலாற்பொருளாவிசைவுகூறுங்

கரைந்திடுமோதவஞ்சனமித்தார்க்கம்விட்டுத்

கருதாதும்காரணிதன்றனைக்கருதாய்நீயே.

(இ-ள்.) தெரிந்துவரு நையாயி வேதந் தெய்வமெனத் தெரித்துத் தோ ல்வித்தானங்கள் பதினென்றாய்ப் புரிந்துவரு தர்க்கமே அறிவின்செய்கை பொருளோடும் ஞானமலை பொருந்தக் காண்டல் இருந்தவம் என்றுரைப்பத

ஐக்கறுதிகேள் நீ - தெரிந்து சொல்லப்பட்ட நையாய்களே நீ வேதந் தெய்வமென்றும் வேறுபட்டுப் பிறர் சொல்லுகின்றபடி. பிரத்தியக்ஷ மனுமானதியே உலகத்தறிவாவதுமறிவதாம். விகாரமவ்வாராச்சி நிற்கிரகத்தான மென்னும் அன்னியக்கிரகம் பதினொருபேதமாய் அதிந்ரிரிவிருபத்திரண்டரீம். அவ்விகற்பம் முன்னே கூறப்பட்டது. இத்தர்க்கவிகாரமல்லது வேறறியுமறிவில்லை. கிரியுஞானச் சமவாயம் முத்திரிலையென்றுகண்டறதியிட்டிவிடுவது பெரிய தவமென்று சொல்வதற்கறுதியானது கேட்பாயாக—இவங்கு நூலாற் பொருளாலிசைவுகூறுங்கரைத்திடமோ தவஞானம் இத்தர்க்கம்விட்டுக் கருதுநூற்காணினிதன்றனைக் கருதாய் நீயே - விளங்கப்பட்ட நூலினாலும் பொருளினாலும் இசைதல் கூடுமிடத்துலகக்குநாலுங் கருதுவானும் நூற்பொருளும் அவ்வழிநின்றும் கூடியென்றாய்க்கரைந்துவிடுமோ அதுவல்லது தவமு ஞானமும் கூடுமோவறியாய் இத்தர்க்கத்தைவிட்டு இந்நூற்குக் காரணனைக் கருதிக்கொள்ளுக. எ-று.

(கனக)

சத்தப்பிரமவாதி மதங் கூறுகின்றார்.

மையலின லுரையுலகு பொருள்பொய்யாகு
மதியுணருமதுவீடுவருப் பூமாவெனவே
செய்யுரையும் பொருணெல்லிற் பொரியேபோலத்
திகழ்சத்தமுருவாகித்திகழ்பரிணாமத்தா
மையமாமுலகமருஞ்சொல்லினலம்பொருளு
மானதன்மையதென்னிலதனலேபொருளு
மெய்யசெல்லிற் பொருளுமுடனின்றதென்னில்
வேறுபொருட்காணுசொல்லிடா துநிற்பததுவே

(இ-ள்.) மையலின லுரையுலகு பொருள்பொய்யாகும் - சத்தப்பிரமவாதி பிரபஞ்சமாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள் சத்தத்தாலொழிய வேதில்லை. அச்சத்தயில்லா வளவிலே இதின்மயக்கமும் வருமாதலாற் சத்தமே உலகும் வேதில்லை. சத்தப்பொருள் வேறுண்டென்னில் அப்பொருளுஞ் சத்தமாகச் சொல்லவேண்டுதலாற் பொருளென்பது பொய்யாம்—மதியுணரு மதுவீடு வரும்பூமாவெனவே செய்யுரையும் - இந்தச் சத்தம்வரும்படி பூ மாவெனவாண்டுசொன்னின்றனேகபொருட்பெறும் பூவென்றது பூமிக்கும் மலருக்கும் பொலிவுக்கு மிவைபோன்ற பிறவுக்குமாம். மாவென்ற சொற் கறுப்பு பெருமை நிறம் விலங்கு வண்டு மாமரம் கிருமிஓதலியவைக்காம். அங்ஙனம் பேதித்த பொருட்பேரெல்லாம் சத்தமே—பொருள் நெல்லிற் பொரியேபோலத் திகழ் சத்த முருவாகித் திகழ்பரிணாமத்தாம் - அதுவன்றி வேறுபட்ட பொருளுளவெனில் வேறுபட்ட பொருள் நெல்லின்வேறுபட்ட பொருள் பொரியென்னுஞ் சொற்பெற்றும் பொருள் சத்தத்தானே பொருளுமிப்படிவளர்ந்து சொல்லும்—ஐயுடையுலகமருஞ்

சொல்லினலும் பொருளுமான தன்மையதென்னில்—சந்தேகமாக மாயையென்றதொன்று உலகமென்றதொன்று மாயை காணப்படாது உலகு காணப்பட்டதாயினும் அக்காணப்படாத மாயைதானே காணப்பட்ட உருவமான தன்மையதென்னில்—அதனாலே பொருளு மெய்யசொல்லிற் பொருளு முடனின்ற தென்னில் - அந்த முறைமையினாலே பொருளுஞ் சொல்லிற் பொருளு முடனே நிற்கப் பொருணிலை யுடைத்தென்னில்—வேறுபொருட்காணு சொல்விடாது நிற்பததுவே - அப்படிக்கூறிநிற்குமென்ற பொருளழிந்தகாலத்துச் சொல்லல்லது பொருளழிந்துபோ மாதலாற் சொல்லே யழியாப்பொருளென்ற நிவாயாக. என்றான் என்று. (கௌட)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

உரையுலகேன் மையலுமொன்றுண்டாமந்த

வரைமுத்தியென மறையுமொழித்ததாகும்

வரைபொருளுஞ்சொல்லாக்கிற்றயிர் தான்பின்பு

வந்துபாலாகுமோபொரியுமன்னேர்

விரைவிலரியென்னுஞ்சொற்குரங்கின்பேரான்

மிகுருங்கையரியாகவிதிக்கலாமோ

பொருளளவிலேசொல்லுங்கொள்ளவேண்டும்

புத்தியில்லாய்சத்தமேபொருளல்லக்கானே.

(இ-ள்.) உரையுலகேன் மையலும் ஒன்றுண்டாம் - சத்தப்பிரமவாதியே சத்தமே உலகமென்றாய் அப்படியாமாயின் மயக்கமுமென்ப தொன்றுண்டாக வேண்டும்—அந்தவரை முத்தியென மறையுமொழித்ததாகும் - அந்தச்சத்தமே முத்தியாகில் வேதந்தாற்பொருளு மில்லைபானதாம்—வரைபொருளுஞ் சொல்லாக்கில் - இதுவேன வரைந்த பொருளுஞ் சொல்லுத்தானே யென்னில்—தயிர் தான் பின்புலந்து பாலாகுமோ - சொல்லழிந்து பொருளாய்ப் பொருளழிந்து சொல்லாமாகிற் பாலழிந்து தயிர் மோரானால் அகையழிந்தால் மீளப் பாலுமாமோ—நெற்பொரியுமன்னேர் - நெல்லுப் பொரியானால் பொரியென்னுஞ் சொல் நெல்லென்னுஞ் சொல்லாமோ நெல்லாகப் பாவிக்கலாமோ—விரைவின் அரியென்னுஞ்சொல் குரங்கின்பேரால் மிகுருங்கை அரியாக விதிக்கலாமோ - விரைவிலே அரியென்றொருசொல் குரங்கிற்கும் திருமாலுக்கும் பெயரானாற் குரங்கைத்திருமாலாகப் பாவிக்கலாமே—பொருளளவிலே சொல்லுங் கொள்ளவேண்டும் - சொல்லிற் பொருளாகக் கொள்ளவொண்ணாது பொருளைக்கண்டு சொல்லே மதிக்கவேண்டியாதலால்—புத்தியில்லாய் சத்தமே பொருளல்லக் கானே - புத்தியில்லாதவேனே, சத்தமே பொருளாய்விடாது ஆதலாற் சத்தமே பிழாமென்ப தனைவிட்டுப் பொருளுக்கமைத்தபேர் சத்தமென்றுகொள்ளுகி. என்று. (கௌட)

மீமாங்கிசன் மதமும் மறுப்பும்.

நேடுபொருளானந்தமுளவப்பொருள்கள்காணி

னிகரொன்றுக்கொன்றெவ்வாவெனமதித்துஞானர்

தேடுவதிவ்வாராச்சிதானென்றுகொண்டு

திகழுமீமாங்கிசநீதெரிக்குமாறு

வீடுநெறியிப்படிக்குமாறுபாடு

வினையுமிதுமுத்தியெனவிதிக்குஞானங்

கூடுவதொன்றிலைப்பொல்லாநெறியைவிட்டுக்

கோதிலாவரனெறியைக்கூடுநீயே.

(இ-ள்.) நேடுபொருள் அனந்தமுளவப்பொருள்கள்காணில் நிகரொன்றுக் கொன்றெவ்வா வெனமதித்து ஞானந்தேடுவ திவ்வாராச்சி தானென்று கொண்டு திகழு மீமாங்கிசநீ தெரிக்குமாறு - வேதமுபவேதம் மார்க்கங்களினும் ஆராயும்பொருள் விசாரிக்கின் அநேகபேதமாகத் தோன்றும் அப்பொருள்களைப்பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன் றொப்பரில்லாது நானாவிதமாமென்று விசாரித்து ஞானமாகின்ற திவ்வாராச்சி விடாதிருக்கவே இவனும் பிரம விட்டுணு உருத்திரரி. லொருவனை இதுதானே முத்தியென்று மீமாங்கிசனே நீ தெளியச்சொல்லுவழி—வீடு நெறி யிப்படிக்கு மாறுபாடு வினையுமிது முத்தியென விதிக்கும் ஞானம் கூடுவதொன்றிலைப் பொல்லா நெறியைவிட்டுக் கோதிலா அரனெறியைக் கூடுநீயே - வீடுநெறியாவ தந்தப்பொருளோ வல்லதந்தப் பொருளோ வென்றாராயுஞ் சந்தேகமும் முத்தியினுஞ் சந்தேகமேடாகு மிதனல் முத்தி கூடுவதில்லையாம் ஆதலால் இச்சந்தேகவழியைவிட் டென்றுங் குற்றமற்றவன் சிவனென்றறிந்து அவன்வழியிலே கூடுக. எ-று.

(கஞ்சு)

பாற்கரியன் மதமும் மறுப்பும்.

உலகமுயிரினத்துஞ்சித்தாகித்தோன்று

மாதலாற்சித்தல்லாதொன்றுமில்லை

நிலையிதனினுடன்கெட்டால் எல்லாங்கெட்டு

நிகழ்ச்சியதாய்வுமெனனுமபாற்கரியனே

யிலகுலதாபிரமத்திற்சேருமாபோ

லிகுலறியப்படுபொருளுமறிவுமொன்றாமோதான்

கலகனேசுத்தையசத்தோடுங்கூட்டிச்

கதருதேயாதிகாரணனைக்கூணே.

(இ-ள்.) உலகம் உயிரினத்துஞ் சித்தாகித்தோன்றும் ஆதலால் சித்தல்லா வென்றதில்லையென கெட்டால் எல்லாங்கெட்டு நிகழ்ச்சித்தாய்வுமெனனுமபாற்கரியனே யிலகுலதாபிரமத்திற்சேருமாபோ லிகுலறியப்படுபொருளுமறிவுமொன்றாமோதான் கலகனேசுத்தையசத்தோடுங்கூட்டிச் கதருதேயாதிகாரணனைக்கூணே.

ப்பொருளும் அறுதி விசாரித்துப் பார்த்தால் சர்வமூஞ் சித்தல்ல தஞ்ஞானமாக
வொன்றுங் காணப்படா தானபடியாலே ஞானமல்ல தஞ்ஞானமான வஸ்து
ஒன்றுங் காணப்பட்டதில்லை எல்லாஞ் சித்தாயே விடுமென்று கூறும் பாத்மரி
யனே நீயிது—இவ்ருது பிரமத்திற் சேருமாபோ லிகலறியப்படுபொருளுடறி
வுமொன்றாமோதான் கலகனே சத்தையசத்தோடுங்கூட்டிக் கதராதே ஆகிகார
ணனைக்கானே - இப்படியேசொல்வது விளக்கமும் விளக்கு மொன்றாமானு
போல மாறுபட்டவறியானு மறியப்படும்பொருளும் ஒன்றாகுமோ தர்க்கஞ் சொ
ல்லுபடனே ஞானத்துடனே அஞ்ஞானத்தைக்கூட்டி யொருபொருளாகக் கூப்
பிடாதே மிமித்தகாரண மாதிகாரணமாகிய சிவனையறிகுதி. எ-று. (கஎரு)

நிரீச்சகரசாங்கியன் மதமும் மறுப்பும்.

திகழ்மூலம்விகிர்ந்தபுரியட்டகந்தான்

திகழ்மூன்றுஞ்செய்கையினிற்சிறந்தபிரகிருதி

தகுதூலகுக்குமபரமம்புருடன்முன்னர்ச்

சகமெலாமெழச்செயலாநிரீச்சகரவரசாங்கி

புகல்வதுதானறியாதபிரகிருதியாவும்

புருடனிலைகூடியறிகுவதும்பார்த்தான்

மிகுருருடனமுதுகின்முடவன்றானேறி

வேண்டுநெறிசெல்லபோலும்விதியையறிந்திலேயே.

(இ-ள்.) திகழ் மூலம் விகிர்ந்த புரியட்டகந்தான் திகழ் மூன்றுஞ் செய்கை
யினிற் சிறந்தபிரகிருதி தகுதூலம் குக்குமம் பரமம் புருடன்முன்னர்ச் சகமெ
லாம்எழச் செயலாம் நிரீச்சகரவரசாங்கி புகல்வதுதான் - விளங்கப்பட்ட மூலமெ
ன்றும் விகிர்ந்தியென்றும் புரியட்டகமென்றும் மூன்றுபேதமாஞ் செய்கையினிற்
சிறந்த பிரகிருதியானது தூலமென்றுஞ் குக்குமமென்றும் பரமென்றும் மூன்
றுபேதமா மிவையெல்லாஞ் சத்தஞய புருடன் சந்நிதியிலே சேட்டடைப்படும்.
அது என்போல வென்னிற் பாலஞனகனை மாதாவறிவிக்குந் தன்மைபோல
வழிவித்து நிற்குமென்று கண்டு புருடன்வசமாவது முத்திரெறியென்றுகூறும்
நிரீச்சகரவரசாங்கியன நீ அப்படிச் சொல்லுவதுதான்—அறியாத பிரகிருதியாவும்
புருடனிலைகூடியறிகுவதும் பார்த்தால் மிகுருருடன் முதுகின் முடவன்றா
னேறி வேண்டு நெறி செல்லபோலும் விதியை யறிந்திலேயே - உன் பிரகிருதி
பேதத்தறிவில்லையாம் அதனைப்புருடன்கூடியறிவிக்குமென்னுமதனைநோக்கின்
குருடன்முதுகிலே முடவனிந்ந் தலன்காலுந் தன்கண்ணுமாக நடக்
கையொக்கும் இப்படிக்கூடியறியுந் புருடனும் அனறிவிக்க
சொல்லும் பிரகிருதியுங்கூடியறிவெனப்பதனை அறிந்த
நெறியை யறிவாயாக. எ-று.

ஞானத்தி ள் ஞானம்.

வைசேடிகன் மதமும் மறுப்பும்.

புருடனையும் பிரகிருதிதனையும் கூட்டும்

புகழ்நியதியன்னியதிப்புரிவாய்வைய

முருடருமின்னியதிபிரமத்தியல்பாமென்றே

யுற்றறிவதிதுதான் வைசேடியியல்பாகுங்

கருடருமப்புருடனுமப்புருடன்பின்னே

கருதவரும் பிரகிருதியையுஞ்செலுத்துமாமாற்

•• நெருடருமன்னியதியாற்பிரமத்தன்னைத்

திகழ்நியதிதனையொன்றைச்சேராய்நீயே.

(இ-ள்) புருடனையும் பிரகிருதிதனையும் கூட்டும் புகழ்நியதி அந்நியதிப் புவாய்வைய முருடரும் அந்நியதி பிரமத்தியல்பாமென்றே யுற்றறிவ திதுதான் வைசேடியியல்பாகும் - புருடனையும் பிரகிருதியையுங் கூட்டும் புகழ்ச்சினை டைய நிமித்தியென்ப தொன்று நடுவேநின்று நடத்தும் அந்நியமப் பிரிவுதா டு உலகமுமுயிருமாம் இப்படிப் புரட்சிபைச் செய்யும் நியதி பிரமத்தியல்பா டு உற்றறிவ திதுதான் வைசேடிகமதமாம் இதுவே முத்தியென்றாய். கருட மப்புருடனும் அப்புருடன்பின்னே கருதவரும் பிரகிருதியையுஞ் செலுத் து மால் நெருடரு மன்னியதியாற் பிரமத்தன்னைத் திகழ்நியதி தனையொன் னே சேராய் நீயே - விளக்கத்தரு புருடனையும் புருடன்பின்னே கருதும் பிரகி றியையுஞ் செலுத்தும் நியதியோ பிரமமென்று சொல்லும் மாயையோ வெது றுளா மெதுபொருளல்லவாம் இவ்விசேடத்தைவிட் டிறைநெறியிலே நி ள் ௭-று. பாட்டன் முதல் எட்டும் வேதமே பொருளென்று கொள்ளுஞ் சம களாம்.

சேதாந்தமாகிய வாக்கியபேதமான சமயமெட்டில்

விட்டுணுவே தெய்வமென்று கொள்ளப்படும்.

பாஞ்சராத்திரமதங் கூறுகின்றார்.

அருவமதாயாதியாயகண்டபூரணமா

யஞ்ஞானமகல்சோதிகவேச்சையாலுரு

திரைநீருட்டுயின்றுமறைதெரிந்துமாய்வடிவாய்

திகழ்மாயா காரியமாய்த்தெசவுருவாய்த்தோன

யொருவனையுலகளந்துமுலகமுண்டு

மோரிபந்தான்மூலமெனவுதனியுப்பார்கீதும்

யுத்தரஞ்செய்து

(இ-ள்.) அருவமதாய் ஆதியாய் அகண்டபூரணமாய் அஞ்ஞானமகல்சோதி
கவேச்சையா லுருவாய்த் திரைநீருட் டியின்று மறைதெரிந்து மாயாவடிவாய்த்
திகழ்மாயாகாரியமாய் - தலைவனென்று சொல்லப்படுவது வேதமன்று விட்டு
ஊவை ஆதியே விண்ணென்று பேரான தருமமான வியர்த்தமாகையால் ஆதி
யிலேயுள்ளவனும் மாயாசத்தி வடிவாய் அஞ்ஞானமில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தை
புடையனாயிருப்பான் தனதிச்சையாலே, பிரபஞ்ச மிரட்சிப்பது காரணமாகத்
திருமேனிபெடுத்துக்கொண்டு பிரபஞ்ச மாதாரங்குலெந்து அனந்தனுக்கு மாதார
மற்ற ஞான்று அவனத்தனை நீமேலே யாசனமாக்கி அனனிநுக்குள்ளே யா
னமாக்களுக் குமத்தம்மேண்டித் தான விழித் துறங்கிக்கிடக்கும் ஞானனுவாய்க்
காற்றிலேபறத்தான் திருவுருதிச் சதியை யாதாரமாகவந்துபதிய அப்படிப்பதி
த பங்கத்திலே கொளிசிசெப்பமாக ஆகாசாத் வாயு: வாயோராக்கிரி: அக்
ஷேப: ஆப: பிருத்வி பிருத்வி நாம் ஞானத்தாயாக: என்னும் வேதப்
புராணத்திலே தம்மாதோன்றிநீருள்ளமட்டும் வளர்த்து மேலேமலர அதி
லே பிரமாததோன்ற அனனுக்கு வேதத்தைப் படத்தெரித்ததிகரிப்பித் தவவே
தெரியிலே யவனுருத்திரனைத் தோற்றுவிக்க மாயையாலே யெல்லாவுரு
வனும் அம்மாயாகாரியமான தனு உதற்குறுப்பான வித்திரிபாதி தானும்—தெச
ருவாய்த் தோனறி ஒருவனும் உலகனத்தும் உலகமுண்டும் ஓரிபந்தான மூல
னை உதவியும் பாகாத்தும் அருமாயையால் உயிரக்குப் பந்தஞ்செய்தும் அழி
கருவனநீனநினைபுரைகு ண்டமாமே - இப்படிநின்றவனோ ரிறுதிகாலத்திலே
கண்டப் பொற்சுவர் காலசாய்ந்து மேருததரிட்டற வலைத்தகண்டு மானவெ
ளத்தோர் மீனதுவாகி மேலாமெள்ளமோ செலுவினுளடக்கி எண்ணு
வனுவை மண்ணுப் பதித தலைபுமேருவை நிலைபெறுவிடதுக் கூ மமாகி மேரு
வைத்தாவகியும் கிருட்டியாய் மேருவுக் கருட்டி மண்டள்ளியும் மாணுறு சீயமா
புத்தூணிநீருன்றியும் வாமனமாகி மாவலியடாத்தும் இராமாமூவரா யிருநிலந்
தாவகியும் இடையனாகிக் கஞ்சினையடாத்தும் இன்னுங் கற்கியாய் மன்னுவனெ
ன்று மசலத் தரங்கத்தே வடிவாயினனே. அதுவுமன்றி அரக்கர் முரணழித்துக்
காத்தும் அடியொன்றால் தூறுகோடி யோசனை அகலமான பூமியையளந்தும்
கத்தோர் வாயிரு முட்டப விதாரணியை யெடுத்து விழுவகியும், ஓரிபம்
புத்தூணிமேயென்று நாரமுன் முதலையாய் நடுங்குவகாலே அஞ்ச லஞ்சலெ
னது அகலத்தமத்தும் ஆருயிர் அனைத்தும் அனுக்கிரகத்தான் மாயையாலே
கட்டவாயித்தத்தனைசெய் தளிர்க்கும விட்டுணுவல்லது மேற்றெய்வ மில்லை
யென்குறப்படுதல் உயிவாழ்கில முததிவைகுண்டஞ் சேரும். இதுவே பாஞ்சராத்
திரைமாமேயுறு.

(கள்அ)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

வடுமனி லுருவிலையாமாதியெனிலந்தமா

மறிவுநிறைவெனின்மாயைக்ககப்படாமை

ருவிச்சையேற்பாசபவந்தாயு

இவ்வாறு நாரமுன் முதலையாய் நடுங்குவகாலே அஞ்ச லஞ்சலெ

ஞானத்திலுள்ளம்.

பரிபவப்பட்டதுசற்றேமண்ணினையுன்மெழ்தான்

படியிலெழுஞ்சோதிதனதடிபார்க்கவறியான்

பெருவிடத்தான்மெய்கருகிமாயையுள்வானேப்

பெரியவனுக்கருதுவதுபிறர்க்குமொவ்வாறெறியே.

(இ-ள்.) அருவமெனிலுருவிலேயாம் - பாஞ்சராத்திரியே பிருடோத்தமன் அருபமென்றாய். அவன் அருபியாமாகில் வழவுகொண்டு வைகுண்டத் திருத்தலும் பாங்கடலிற் றுயிலுது மில்லையாம்—ஆதியெனில்ந்தமாம் - ஆதியாய்வந்தானென்னில் ஆதியானபோதே முடிவு முண்டாகவேணும்—அறிவு நிலை வெனில் மாயைக்கடப்படாணும் - நிறைந்த ஞானமுடையாரென்று கூறிகொண்டவழிவு மாயாவழிவாண்கயால் அறிவுக்கு மறைவுண்டாதல் காணப்பெட்டியாலே நிறையறிவின்றும்—உருவிச்சையேற் பாசம் - அப்படி நிறையுருவெடுத்தபடியாலே யென்னில் அவ்வுருவம் மாயாவுருவாகாதோ வென இச்சையாலெடுத்த வழியேயென்னில் இச்சையானாலும் வழிவுக் குபாதான மாயையாம்; மாயையல்லவெனற் சாபத்தொடப்படுகையும் தலையறுப்புணையுமாகாதாகையா லிச்சைவழிவல்லவாம்—உறங்குமவன் விழியான் - நித்தியமே குணமாயிற் செய்யுந் தொழிலெல்லாம் மயக்கமாய் விடும்—ஓதிய வேதெரிந்தான் - வேதத் தெரிந்தானென்பது வேதம் முன்னேயுண்டாய் அவ்வுருத்தை அன்னமாய்க் கோத்தானெனப்படும்—உறுதோற்றம் பத்தும் பரிபவப்பட்டது சற்றே - தசவதாரமாய் வையங்காத்தானென்றாய். மீனானே சிவன் நானென்றான். அவ்வுடலைச் சிவனெழுத்து மீன்கண்ணையும் செய்யுஞ் சூலத்திலணிந்து சூலியானான். ஆமையானபோது நானேகடவுளென வடிவையுடைத் தோட்டை அடையாளத்துக் கொடுங்கிய பிரமன்றோடனே சேர்த்துக்கொண்டான். பன்றியானபோது அவ்வுடலைக்கெடுத்து உடலை அம்மாலையோடு முடிந்துகோத்தான். நரசிங்கமானபோது அவ்வுடலையதன்றோலை ஆசனமாக்கிக்கொண்டான். வாமனனானபோது தானத்துக்கு மயிற் பொய்வழிகொண்டு தானமேற்று மெய்மையாக அவன்செய்ததானத்துக்குப் பலன் சிறையிட்டான். இராமனானபோது பொய்மானால் மயன்னைடுகளைத்திரம் பிழிகொடுத்தான். பலபத்திரராமனும் பரசிராமனுமானவனெனப்பட்டான். கிருட்டிணனானபோது சக்கரத்துக்குத் தவஞ்செய்தவனவதாரங்களிலே பிருகுவாலும் ததிசியாலும் சாபமனுபவித்தவனென்பரிபவப்பட்டவையெண்ணிற்றெலையாது. தக்ஷப்பிரசாபிவாருடிலுங் காசியிலுமீக முக்காற் சிவச்சேதப்பட்டான். அய்யாவழியோணிப்பிறப்பும் வினையா லுழப்புஞ் சற்றல்லவே—மண்ணினையுன்மெழ்தான் படியிலெழுஞ் சோதிதனதடிபார்க்க வறியான் - எல்லாத் தேவரும் ந்றேவராக மண்ணைவிழுங்கிக் கின்றானென்றாய். அப்படிவிழுங்கிய மண்ணென்னே யகப்பட்ட சிவன் சழற்பிளம்பாய் நின்றபோது பன்றியாரிடந்து தெரியுமீழ் றேரத்திரஞ்செய்து தோன்றக் கண்டான்—பெருவிடத்தால் மெய்

த த் துவ ப் பிர கா ச ம்.

யயுளாவாணைப் பெரியவனாகக் கருதுவது பிறர்க்குமொவ்வாறெறியே - ஆகாயகங்கையைச் சிவன்றாங்கியதனைச் சென்னுமுனியாலே யுண் டுமியிலே விழுந்தோடுங் கங்கையென்றும், அது திருமால் கால்கழுவிய னன்றுஞ் சொன்னாய். அந்தச்சிவன் கடல்கடைந்தோன்று கடலில்விடம் மே டவே உடல்முழுதுங் கருகிக் காப்பின்றித் தேவரோடுங் கைலாசத்தோடித் தடைகடர் துள்புகுந்து நந்தியே எங்களுயிற்காத்துத் தேவர்க்கு விண்ணப்பஞ் சர்யென அந்நந்தி விடத்தை மேலிடாது நிறுத்திச் சென்று விடையவர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்தபோது கடுவதனைக் கரத்திலேந் துள்ளேவிழுங்கிக் கண்ட கிற் சுவைவிட்டகருத்தையறியாய் நீயேயிப்படி மலத்தோடுகூடியிருப்பாணைப் பெரியவனாக விசாரித்துக் கடவுளாகக்கருதிற் பிறுதுவியொன்றின் மகாமேருவி ற்றலையில் வைகுண்டத்தே நிலையாக்கியது முப்பத்தாறு தத்துவமும் நீங்கிய பிடித்தி விருக்குஞ் சிவனை விசாரித்துக் கடவுளாகக் கருதி நான் கொள்ளென் னன்பது உன்னையொழிய மற்றிவ்வுலகத்துள்ளார்க்குப் பொருந்தாது. இன்னெ யையவிடுவாயாக. ௭-௩௩

பன்றியின்கொம்பொன்று பூண்டென்றும், எழ்தலமிடந்துங்காணென் னும், அரியயன்றலெவெட்டி வாட்டினுனென்றும் புராணதிகளின் கூறுவதைக் கண்க. விட்டுணுவாக்கியம் “சர்வலோகம் அகங்கர்த்தா மமகர்த்தா மகேச ன” எல்லாவுலகத்துக்கும் நான் கத்தா; என் கத்தா சிவன் என்பதனாலும், விட்டுணுபக்தே சகவெஸைஷா சிவபக்தேசகவிசேஷதா” இதன்பொருள் ஆயி னகற்கொருசிவனடியார் சமமென்பதனாலுமுணர்க. (கௌ)

வைணவமதமும் மறுப்பும்.

ருடனாமான்மாவும்பரபுருடன் தன்மை
பேர்ந்துறுமத்தாதனுய்ப்பொருந்துபனாதியினி
லருடெரிந்துசேர்வையேபொருளாகக்கொண்டா
லதுமுத்திகாயமெனும்வைணவனையுன்குருக்
கருவாகனன்புருடன்செய்தபத்தி
தங்கேகாயம்விட்டாற்காய
றுமென்றாய்வைகுண்டத்தே
திருக்குடோமயக்கவழியைவிடாய்நீயே.

ருடனாமான்மாவும்பரபுருடன் தன்மைபோற்றுறுமத் தாதன
புருந்துமனாதியினில் அருடெரிந்து சேர்வையேபொருளாகக் கொண்டா
லதுமுத்திகாயமெனும் வைணவனே - வைணவனே ஆன்மாவைப்புருடன்
றுமத் விட்டுணுவைப்பரமபுருடெனன்றும் இப்பரமபுருடனுக்குப் புருமனடி
பிரமாதலரில் அடினைக் கத்தாவென்றுகொண்டு தாதமார்க்கமான விசேடன
விசேடபாவத்தாலே வழிபட்டுநின்றால் வைகுண்டத்திலுமன்னெறியிலே நிற்

தெலிஸ் அந்தக்காயம் அழியாதகாயமா மதுவே முத்தியின்பமென்று கூறினாய் ஆனால்—உனக்குக் கருடவாகனன் புருடன்செய்தபத்திகாணும் அதங்கே காயம் விட்டார் காயம் மருடரப் பெறுமென்றாய் வைகுண்டத்தே வளர்த்திருக்குமோ மயக்கவழியை விடாய் நீயே - உனக்கு நீசெய்த நன்மைதிமை இம்மண்ணினு ளது. அதனை வைகுண்டத்தே யுருக்கொண்டிருக்குங் கருடவாகனனாகிய பரம புருடன் கண்டறிவதெப்படி? இந்தக் காயம்விட்டால் அழியாத காயமுண்டெ ன்றாய். அந்தக்காய மங்கேவருவாச்சு வளர்த்துரைத்தார்உளரோ அப்போதா கப்படைத்துக் கொடுத்தாரோ கன்மமும் மாயையும் உபாதானமாயின் மீளவும் ஆறியவேண்டும். வைகுண்டமாவது மேருவிறந்தலையாயடைத் துடப்பட்டதாம். இமீயக்கவழியைவிட்டு நன்னெதியை நினைவாயாக. (கஅ)

வைகானதன்மதமும் மறுப்பும்.

உட்டெரியுந்தாரகைபோலுயிர்களைங்கமுற்றங்
கோநமோநாராயணபவெனுமுண்மை
யட்டவக்கரமீராராயநாமவைசெபிக்க
வருச்சிக்கவதுசெய்தான்முத்தி
கிட்டுமெனமொழியும்வைகானதனேயுனக்குக்
கேளாமற்கூடுமலமீளவுங்கூடாதோ
தொட்டசெபமும்பூசைதோன்றலுங்கண்ணெரத்
தொல்லுருவேல்நிறைபறிவுகுழாதுகானே.

(இ-ள்.) உட்டெரியுந் தாரகைபோல் உயிர்களங்கமுற்றங் கோநமோநாராயணபவெனுமுண்மை அட்ட அக்கரமீராராய நாமம் அவை செபிக்க வருச்சிக்க வது செய்தால் முத்தி கிட்டுமென மொழியும் வைகானதனே - உள்ளேதேவதன் முயிர் நட்சத்திரம்போலவாம். அதனைக் களங்கம் மறைக்கும். அக்களங்கம் வேண்டி ஓம் நமோநாராயண நமவென்றும் கேசவாயநம, தாமோதராயநம, பத்மநாபாயநம, ஆரியேநம, விட்டுணுவேநம, கிருட்டிணபாயநம, மாதவாயநம, கோவிந்தாயநம, அச்சுதாயநம, பரம்புருசாயநம, இலக்குமிகாந்தாயநம, இராமசக்திராயநமவென்று மிந்த நாமங்களும் பிறவுஞ் செபித்து நாராயணனையே முக்காலமாத லொருகாலமாதல் பூசித்தால் மாயாதேகத்தை மாற்றித் திவ்விய தேகமாக்கி இரட்டிப்பாநென்று கூறும் வைகானதனே—உனக்குக்கேளாமற் கூடுமல மீளவுங் கூடாதோ தொட்டசெபமும் பூசைதோன்றலுங் கண்ணெரத் தொல்லுருவேல் நிறையறிவு குழாதுகானே •உன்னைக் கேளாது முன் வந்து கூடியமலம் வைகுண்டத்திலே கூடாதோ பொருந்திய செபமும் பூசையுஞ்செய்து கண்ணெர உருவேண்டுமெனில் மஹாயுகம் கன்மமும் உபாதானமாக வுடனுண்டானான் இவை சீவடி உடலுண்டாகாது. ஆதலால் இந்த நெறியை விட்டு நெற்பொருளைத் தெரிசிப்பாயாக. எ-து. (கக)

சோதிடிமதங் கூறுகின்றார்.

வேதாங்கச்சோதிடமேபொருண்மற்றில்லை
 வினையுடவில்வருவதுவும்போவதுவும்விதியு
 மீதாமென்றறிவதிங்கதனாலல்லா
 லெவர்கண்டாரெவர்கேட்டாரிதுவுமன்றி
 மூதாதைவைத்தபொருடனையுங்காட்டும்
 முன்வருவதறிவிக்குமிதன்முறைமையொழுகத்
 தீதாகான்றிப்பயனருங்கோள்களனைத்துஞ்
 சித்தியெனச்சோதிடநூற்றெரிக்குமாறே.

(இ-ள்.) வேதாங்கச் சோதிடமேபொருண்மற்றில்லை வினையுடவில் வருவதுபோவதுவும் விதியும் ஈதான்மென்றறிவ திங்கதனாலல்லால் எவர்கண்டார் எவர்கேட்டார் இதுவுமன்றி - வேதாங்கமாகிய சோதிடசாத்திரமே சர்வதீதையும் அறிவிப்பது வேறென்றிப்பழிக் கூறுது. அந்நூல் கூறும் முகூர்த்தத்திலே கர்ப்பதானமுதலாக வுடலுண்டாவதும் நீங்குவதுங் கன்மவிதியும் ஈதாமென்றறிவதும் ஈதாகாதென்றறிவதும் ஆகிய வெல்லாவறிவு இவ்விதியாலல்லால் எவர் வேறென்றும் காணப்பட்டவர் எவர் வேறென்றும் கேட்கப்பட்டவர் இவ்வொழிந்து—மூதாதை வைத்தபொருடனையுங் காட்டும் முன்வருவதறிக்குமிதன்முறைமை ஒழுகத் தீதாகா நன்றிப்பயன் அருங்கோள்களனைத்துஞ் சித்தியெனச் சோதிடநூ றெரிக்குமாறே - முற்பாட்டன் நிலத்திற் புதைத்து வைத்தவையையும் ஒருவரை யொருவர் அறியாமல் எடுத்து வைத்த பொருளைப் புதைத்தபொருளைப் பௌத்தமானங்க ளெல்லாவற்றையும் அறிவிக்கு மாதலால் இதன்வழி குற்றமான வினைகூடாது நல்வினையேகூடும். நவக்கிரக பூசைசெய்ய முத்திஞ் சித்திப்பிக்குமிதுவே முறைமையென்று சோதிடம் பகருமாதலால் அதன்வழியே ஒழுகுகவென்று சோதிடி சொன்னான். எ-று. (கஅஉ)

மறுப்புக்கூறுகின்றார்.

நூலாலேவருமுத்தியென்றுரைத்தாய்தூறான்
 நுவன்றவராரெனினதுவுமனையென்றுரைக்கின்
 மேலிவ்வுலகுதோற்றுமளவிலுண்டான
 விதிகூட்டுமென்னின்விதிகூட்டியவராரே
 நூலாயுபடங்குளிர்க்குருந்தேயென்றால்
 நுண்படமோகாரணமுந்தந்துபாயனிலையோ
 சாலாதிவ்வறநெறியைக்கைவிட்டுண்மைச்
 சைவநெறிக்கேசென்றுசாராய்நீயே.

(இ-ள்.) நூலாலேவரு முத்தியென் றுரைத்தாய் நூல்தான் நுவன்றவர் ஆரெனின் அதுவும் அநாதியென் றுரைக்கின் - சோதிடநூலே முத்திக்குவழி யென்றுசொன்னாய். அப்படியாமாயின் இந்நூல் சொன்னவனை யறியவேண்டா வோவென்ன அதனை எவர் சொல்வார் அச்சொல்வாருந் தோன்றிய முகுர்த்த விசேட மனதையானதொன்றென்றாய்—மேலாயவுலகு தோற்றுமளவி லுண்டா ண்விதி கூட்டுமென்னில் விதிகூட்டியவர் ஆரோ - மேலாகிய பிரபஞ்சந் தோன் றினவன்றே யுண்டாயதென்னில் அத்தோற்றஞ் செய்வித்தவரார் முகுர்த்தம் ஆர் விதித்த விதியாமென் றறிந்திலையோ—நூலாய படங்குளிர்க்கு மருந்தே யென்றால் துண்படமோ காரணமும் தந்துபாயனிலையோ - நூலாற் செய்த புடவை குளிருக்குமருந்தேயென்றற் புடடைதானே காரணம் புடவையுண் டாக்கினு னொருவனைக் காட்டாதோ—சாலாதிவ்ற நெறியைக் கைவிட்டுண் னைச் சைவநெறிக்கே சென்று சாராய் நீயே - இது பொருந்தாது குற்றவழியா மிக்குற்றவழியைக் கைவிட்டு உண்மையான சைவநெறியைச் சென்று சுவா யாக. எ-று.

(தமிழ்)

மாயாவாதிமதங் கூறுகின்றார்.

அகிலகாரணமாகியறிவாகிரித்தயா

யருவாயனந்தவானந்தமம்பொருடான்

மிசுகுக் கன்னற் சவைபோலமுத்தியாகி

வேறுபொற்பணிபோலச் சீவனுலகாகித்

தகுசிலம்பி நூலும் வேற்றுமைதருவிற்போலும்

தகுபேதமதிற் பிரமஞ்சகலமணிச்சுறடாய்ப்

புகலுமதிற்றோயாது சிவான்மாவைப்,

பொருந்துகருவிகன்பதினாழ்முன்றவத்தைபுகழே.

(இ-ள்.) அகிலகாரணமாகி அறிவாகி நித்தமாய் அருவாய் ஆனந்த வானந்தமம் பொருடான் - பிரமமாவது சர்வதத்துவத்துக்குங் காரணமா கி அறிவேவடிவாய் அழியாததாய் அருபமேயாய் எல்லையிறந்தவானந்தமாய் நிற்கும் வஸ்துவானது—மிசுகுக் கன்னற் சவைபோல முத்தியாகி - 'கரும்பும் அதன் சவையும்போல முத்தியிலிருப்பதாகி—வேறு பொற் பணிபோலச் சீவனுலகாகி - பொன்னிலே பணி வேற்றுமையாமாறுபோலச் சித்தசித் துச் சுபாபமானாய்—தகு சிலம்பி நூலும் வேற்றுமை தருவிற்போலும் த்குபேதமதிற் பிரமம் சகல மணிச்சுறடாய் - பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேயுண் டாம்படி சிலம்பிவாயில் நூல்விரிவுபோவவும் வேற்றுமை முறைமை மர த்திலே தோல் இலை பூ காய் பழம்போலவுண்டாம். பிரபஞ்சத்திலே பிர மம் பேதித்து நிற்கும்படி அனேகமணிகள் கோப்புண்ட வெருருசுறடி அம் மணிவண்ணந்தானாய்த் தோன்று முறைமைபோல் நின்று—புகலுமதிற் றோயாது - அப்படிப்பிரமம் நின்றாலும் அதிற்றோயாது நிற்கும்—சிவான்

மாவைப் பொருந்துகருவிகள் பதினாழ்வான்றவத்தைபுகவே - இந்தச் சீவா
ன்மாவைக் கூடுங்கருவிகள் பிருதுவியாதி பஞ்சகூதங்களும், சுரோத்திராதி
யிந்திரியங்களும், மனம் புத்தி ஆங்காரம் தற்சங்காதமுமாம். அதற்கவத்தை
மூன்றுள். அவை: சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியாம். இதற் சாக்கிரம்
பதினாறு கருவியுடனும் நிற்பது. சொப்பனம் புரியட்டகத்தோடு நிற்பது.
சுழுத்தி மனோபுத்தியாங்காராதற்சங்காதத்தோடுநிற்பது. ஏ-று. தற்சங்கா
தம் - சித்தம். (௧௮௪)

இதுவுமது.

சாராதுவினையதனிற்சலத்திற்சந்திரன்போற்
சதம்பிப்பியிருளரவுதனையுணரிற்பொய்யாம்
வேராயவிவேகஞானமுகிலைக்கானீக்க
வெளியாக்விடதனைப்பிரிக்கவரும்விதியாம்
மாராதனாதிமுதலெல்லாஞ்சேரவனலிட்ட
காட்டம்போலப்பிரமத்தழியும்
நீராலென்றியாலென்மகாவாக்கியநியம்
நேரேநானதுவெனாமாயாவாதிதீலையே.

(இ-ள்) சாராதுவினையதனில் சலத்திற் சந்திரன்போல் சதம் இப்பி
ருளரவுதனையுணரிற் பொய்யாம் வேராய விவேகஞானம் முகிலைக் கானீ
க்க வெளியாகை விடதனைப் பிரிக்கவரும் விதியாம் - அந்தப்பிரமந்தேகங்
கினிலே தேடின்றினாலுஞ் சுகதுக்கங்களைத் தேகமுறுவதல்லது தானுருது
தான்படுவதுபோல்தை வாண்மதிக்கலை நீரிலதைல் போலவும் பிரபஞ்சப்
பொய் மெய்யாகத் தோன்றுவ திப்பி வெள்ளியாகத் தோன்றுவதுபோல
வும் இருளிலே ஒருபழுதை கிடந்தால் அது அரவமாப்த்தோன்றுதல் போ
லவும் தோற்றும் அதனையுணர மித்தையாம்; ஆகவே விவேகஞான முண்
டாம். விவேகஞானமுண்டாகவே மித்தை ஆகாசத்தை மறைத்த முகிலைக்
காற்று நீக்கவே வெளியாமாறு போலவும் பிரகாசமாய் அகம்பிரமமாம்
அனேஹந்தானே நானும்-ஆராதனாதிமுதலெல்லாஞ்சேர அனலிட்ட
காட்டம்போலப் பிரமத்தழியும் நீராலென் தியாலென் மகாவாக்கிய நிய
ம் நேரே நானதுவெனும் மாயாவாதி நிலையே - இந்தப் பிரமவுபதேசப்ப
ட்டவனுக்கு, அர்ச்சனை தர்ப்பணம் அக்கினிகாரிய முதலான கிரியையெல்
லாம் அக்கினியிலிட்ட விறகு அக்கினியாய்விடுமாறுபோலப் பிரமத்தில்
ஏய்ந்துபோமாத்தலான் மகாவாக்கியந் தத்துவு மசியென்று சொல்லும் அது
நீயானபென்னுந் தன்மையைச் சொல்லுமாத்தலால் இந்தநிலையே நிலெ
ன்று மாயாவாதி கூறினன். ஏ-று. (௧௮௫)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

ஞானஞாதுஞேயமுண்டாய்நிற்க
நாடுதலொன்றென்பதுதான் கூடிடாதா
மானதுதானனுபவிப்பானனுபோகமன்றா
மதுவன்றியொன்றானதென்னுஞ்சொல்லுத்
தானிரண்டுமுடன்கலந்ததன்மைதான்காட்டுந்
தப்பாதுவரும்பரம்போய்ச்சடமாகிவருமேன்
மானமறியாதவனேபாற்றிரள்போய்மலமாய்
மாறியதுவிட்டுப்பாற்றிரளாகும்வகையே.

(இ-ள்.) ஞானம் ஞாதுஞேயமுண்டாய்நிற்கநாடுதலொன்றென்பதுதான் கூடிடாதாம் - ஞானமாகிய அறிவும் ஞாதுருவாகிய அறிவாணும் ஞேயமாகிய அறியப்படும் பிரபஞ்சமுமாகிய மூன்றும் உலகிலே காணப்பட்டிருப்ப அறிவான பொருடானே அறிவிக்கும் அறிவதுமாய் அளித்தாமாய் விடுமென்பது கூறில் அங்ஙனமாமென் றறியும் அறிவு வேற்றுமைப்பட்டதாகக் காண்டலா லொன்றல்லவாம் — ஆனதுதான் னனுபவிப்பான் அனுபோகமன்றாம் - அப்படி யென்றாலுஞ் சுகமுந் துக்கீழுமாகிய வினையுமொன்றல்லவாம்— அதுவன்றி ஒன்றானதென்னுஞ் சொல்லித்தான் இரண்டுமுடன் கலந்த தன்மைதான் காட்டும் - இதுவொழிந்து தத்துவமாய் யென்கிற வாக்கியம் அதுவென்றொரு சுட்டுப்பொருள் நீயென்றொரு கூறும்பொருள் ஆனாய் என்றொரு உவமைப்பொருளாக மூன்று பேதப்பட்டது கூடினமுறைமையைக் காட்டும்—தப்பாதுவரும் பரம்போய்ச் சடமாகிவருமேல் - தவறில்லாதவொருபொருள் சடமாய்ச் சடத்தேடிட வோண்மாவாகக் கூடிச் சடத்திலே யகப்பட்டு நின்றும் இரண்டுமறிவீக்கி வறிந்து நீங்கி மீளவும் பிரமமா மென்பாயாகில் — மானமறியாதவனே பாற்றிரள் போய் மலமாய் மாறியதுவிட்டுப் பாற்றிரளாகும் வகையே - இலச்சையில் லாதவுனே பாற்றிரள் மலமாய் வேறுபட்டது மீளவும் பாற்றிரளாமென்ப துக்கெர்க்கும், ஆதிலால் இதனையுணர்ந்து உண்மையைத் தேடுகி. ௭-று. ()

வேதாந்தமதம் கூறுகின்றார்.

சொருபமுமச்சொருபத்தையறியுமுயிர்நானுஞ்
சொல்லுமிருபத்துநாற்கருவியுமாரிதையு
மருவமுமுன்றாந்தரியமதுவுமுன்றாகு
மான்மாவும்பரமனும்ச்சொருபமுமுன்னிரை
நிருபணமுப்பாழ்கழிந்தாற்பிரணவமா மதன்மே.
னிகழுஞ்சத்தியஞானமெனநூனந்தம்
விரவுருமுத்திரையேசுகா தீதம்வித்தை
மேலேநிலையென்னும்வேதாந்தவிதிதிதுவே.

(இ-ள்.) சொரூபமும் அச்சொரூபத்தை அறியுமயிர்தானுஞ்சொல்லும் இருபத்துநாற் கருவியுமாம் - சொரூபானந்தமும் அதனையறியுஞ் சேவனும் சேவன் கூடியறியுங் கருவிகள் இருபத்துநாலுமாகும். அவைவரும்படி பராபரமாகிய பரமேசுபரன் தராதலம் படைக்கத் தானுகந்தருளிப் பராபரத்திற் பரந்தோன்றிப் பரத்திற் சத்திதோன்றிச் சத்தியில் ஆகாசத்தோன்றி ஆகாசத்தில் வாயுதோன்றி வாயுவில் அக்கினிதோன்றி அக்கினியில் அம்புத்தோன்றி அப்புவிற் பிருதுவி தோன்றிப் பிருதுவியில் ஒஷதிதோன்றி யோஷதியில் அன்னந்தோன்றி அன்னத்திற் பிராணன்றோன்றிப் பிராணனிற் சத்ததாதுக்களுந் தோன்றிச் சத்ததாதுக்களிலும் அன்னவரகாசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆன ஸ்தமயகோசமெனப் பஞ்சகோசத்தாலும் உடம்பாய் அப்பஞ்சபூதம் இந்நிரியம் புலன் கன்மேந்திரியங் கரணங்களை விருபத்துநாற் கருவியாய் சாக்கிரஞ் சொப்பனுஞ் சுழுத்தியுமாம்—நிறையும் அருவம்மூன்றும் துரிய மதுவும்மூன்றாகும் ஆன்மாவும் பரமனும் அச்சொரூபமும் மூன்னிறைவாம் - அத்தச்சுழுத்திமேற் துரியமொன்றும் அதிற் துரியவிலாசமொன்றுங் கால பரதுரியமொன்றும் அதற்குமேற் பரவிலாசமொன்றும் அதற்குமேற் பரதுரியமும் அதன்மேற் சுகவிலாசமுமாக மூன்று துரியமும் மூன்றுவிலாசமும் துரியாதீதம் புலனற்றபாழும் போதமற்றபாழும் சொல்லற்றபாழும் என மூன்றுபாழும் இந்த மூன்றுவிலாசமு மாகிய மூன்று நிறைவாவது ஆன்மதரிசனம் பரதரிசனம் சொரூபதரிசனம் என மூன்றும்—நிருபணமுப்பாழ்கழிந்தாற் பிரணவமாம் அதன்மேல்நிகழுஞ் சத்தியஞானம் அனந்தானந்தம் - இவ்வனம் நிரூபிக்கப்பட்ட மூன்று ரூனியமும் கடந்தவிடத்தே அகார உகார மகாரமாம். அதற்குமேலாக விளங்கப்பட்ட சத்தியஞானம் அனந்தானந்தமான தரிசனங்களுமாம்—விரவு குரு முத்திரையே சுகாதீதம் வித்தை மேலைநிலையென்னும் வேதாந்தவிதி இதுவே - இவையெல்லாமாயின்று பொருள் குரு ஞானமுத்திரைகாட்டிய மும்முத்திரையோ சுகாதீதமாகிய அறிவினது நிலைமைபாகக் கொள்ளப்படும். இதுவே மேலான நிலையென்று வேதாந்தி கூறும் விதியாகும். எ-று.

பிரமாணம்: சதுர்ப்புவாகாரே என்னும் உபநிடதத்தாலும், துரியத் தகரரந்துரியத்துகாரந், துரியத்திலேமகாரமாகு—துரியத், திருதுரியஞ் சத்தியங்காதிமேலாகு மொருதுரியமுத்திரையாயின். என்பதனாலும் அறிக. (கஅஎ)

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

உயிர்ப்ரமாய்ப்பரமபரமானந்தமாகி

யுயிர்தானேபொருளுமொத்தரூப்பாழதனின்.

வியனுபாழெதுமூன்றில்விலக்கும்பாழேது

வியன்றுறியுமூன்றிலெத்துரியமேலாஞ்

செயலடங்குகத்தப்பால்வித்தையாகிற்
சேர்வதேதார்பெறுவாரதின்கேடுபேறேல்
முயலுஞ்ஞாநருஞ்ஞெயமிலையாய்முத்தி
முழுப்பாழாய்ப்போமிந்தமுறையைவிடாய்நீயே.

(இ-ள்.) உயிர் பரமாய்ப் பரம பரமானந்தமாகில் உயிர்தானே பொருளு
மாம் - ஆன்மாதானே முன் ஆன்மாவாய்ப் பின் பரமாய்ப் பின்பரமானந்
தமாகிற் பரமானந்தமு மான்மாதானேயாம் வேறுபொருளில்லையாம்—
ஒத்த முப்பாழுகளில் வியனுளபாழெது மூன்றில் விலக்கும்பாழேது - முப்
பாழ்கூறியும் அத்தப்பாழ்களிற் புலனறுபாழோ போதங்கெட்ட பாழோ
சொல்லறுபாழோ தலைமையானது. இந்தப் பாழாயிருந்தாரார் இப்பாழை
நீக்கினாரார். ஆராயும்பொருளுக்கு நல்லபொயொன்றாமோ—வியன் னுரிய
மூன்றில் எத்தரியம் மேலாம் - மூன்று துரியத்திற் பரமநானென்ற துரியம்
யாது? ஆன்மா நின்றதோ சிவன் அப்படி. நின்றானே—செயலடங்கு சுகத்
தப்பால் வித்தையாகில் - மூன்றும் பாழிற் கருத்துக்கெட்ட முத்தி அத்தற்
குமேலறிவில்லையாகில்—சேர்வதே தார்பெறுவார் அதிற் கேடுபேறேல் -
முத்தியனுபவித்ததெதுவாம் பெறும்பயனெதுவாம் அறிவு கெடுவதுதானே
பேறாமாகில்—முயலு ஞாநருஞ்ஞெயமிலையாய் முத்திமுழுப் பாழாய்ப்போ
மிந்த முறையை விடாய் நீயே - முயற்சியாலறிவானும் அறிவிக்குமறிவீர்
ஒன்றும். அதுவுமன்றி மிகக்கெட்ட நித்திரையாம். இது முத்திப்பயனாகாது.
இம்முறைமையை நீங்குவாயாக. ஏ-று. (கஅஅ)

துவிதவாகி மதமும் மறுப்பும்.

ஆன்மாவமுடலகத்திலணுவாய்நிற்கு
மறங்கூடவதிற்பாவமகலுநேரத்
தான்மாயவுடலுயிர்போய்விரைசையாற்றிற்
றவிடுபொமரிசிபோற்சுத்தனாகி
மேன்மானும்பொருளினையொத்திருக்குமெனுந்துவிதா
மெய்யிலணுகிற்குமோவிரைசைபவமறுத்து
வான்ஞானமுந்தருமோவோனதொன்றி
மன்னுமோயோகநெறிவகைபிதனைமறவே.

(இ-ள்.) ஆன்மாவும் உடலகத்தில் அணுவாய் நிற்கும் அறங்கூட அநி
ற்பாவம் அகலிநேரத்தான் மாயவுட லுயிர்போய் விரைசையாற்றில் தவிடு
போம் அரிசிபோற் சுத்தனாகி மேன்மானும் பொருளினே ஒத்திருக்குமெ
னுந்துவிதா - ஆன்மாவாவு துடலகத்தி லணுவாய் நிற்கும். அது சமராந்
னைவழிபாடான புண்ணியங்களாலே பாவந்தொலைவுவத் திவ்வுடல் விட்ட
நேரம் விட்டுணுகணங்களாற் கொண்டுபோகப்பட்டு ஐவருண்டத்தயலில்

விரைசையென்னும் ஆற்றிலே முழுருவித்து மலநீக்கிச் சுத்தராய் வைரு
ண்டத்தே சென்றார் சங்கு சக்கரமேந்தி யிவனு மெதிரேயிருப்பன் சாயுச்
சியமாவ திவனினைத்தனை யொக்க நினைத்தலாமென்று கூறுந் துவிதவா
தியே—பெய்யல் அணு நிற்குமோ விரைசை பவமறுத்து வான் ஞானமுந்
தருமோ வேருனதொன்றி மன்னுமோ யோகநெறி வகையிதனை மறவே -
ஆன்மா அணுவென்றாய். அவ்வணுவொன்பது வாயிலுடைய வுடம்பிலே
எப்படிநின்றது. இதுவன்றி ஓர் ஆறு அஞ்ஞானத்தைநீக்கி விஞ்ஞானமுந்
தருமோ இந்த முத்திரான் வேராயிருப்ப திரண்டுருவானால் அது சாயுச்சிய
மென்னுஞ் சொல்லுக்கு வருமோ இம்முத்தி யோகச்சரியை முத்தியாம்;
இது சாயுச்சியமல்ல. இதனை மறந்துவிடுவாயாக. -எ-று. ~ (கஅகூ)

அத்துவிதவாதி மதமும் மறுப்பும்.

ஒருபொருளையுயிர்களாயனாகியுடல்பற்றி
யுட்பொருடானகம்பிரமமானபோதங்
கரிகேசவனென்னுமுரையேபோல
வவன்பாதம்பணியமுத்தியாமெனும்த்துவிதா
திருமாலுபுமொருகுலமேபாகித்
செய்வினையுஞ்சென்னமரணமுமுண்டாவானே
விருபொருளையொருபொருளானிசைத்தன்மட்கடமு
மிதுவனைந்தருபவனுமென்றெனுமியல்பன்றி துவே.

(இ-ள்.) ஒருபொருளே உயிர்களாய் அனாகியுடல்பற்றி உட்பொருள்
தான் அகம்பிரமமானபோதங் கரிகேசவனென்னுமுரையேபோல அவன்
பாதம்பணிய முத்தியாமெனும் அத்துவிதா - பிரமமென்பதொருபொருளே
ஆன்மாக்களா யனாகியான வுடல்பற்றி நிற்குங்கால் அதுதான் பிரமமா
னமுறைமை கண்டபோது அவ்விடத்துத் திருமாலுக்கு அரிகேசவன்
என்னும் நாம முதலுமொன்றாய் ஒருநாமமாய் நின்றற்போலக் கேசவாய
கேசவாயவென்றுவணங்க அகம்பிரமாமென்று கூறுமத்துவிதனே—திரு
மாலும் நீயும் ஒருகுலமேயாகித் செய்வினையுஞ் சென்ன மரணமு முண்
டாவானேன் இருபொருளா விசைத்தன் மட்கடமு மிதுவனைந்த குயவனு
மென்றெனு மியல் பன்றிதுவே - உனக்கு நாயகமாகிய கடவுளும் அவன்
வழியிலே தோன்றிய நீயும் ஒரம்சமாகித் புண்ணியபாவமும் பிறப்பிறப்பு
முண்டாக்கினான். இரண்டுபொருளு மொன்றானதென்று கூட்டுவது
மண்ணுற் சமைக்கப்பட்ட குடத்தையும் அதனைச் சமைத்த குயவனையும்
ஒன்றென் றெண்ணுவதற்கு ஒக்கும். இந்தவழியை விட்டுவிடுக. -எ-று.

கேசவன் என்பதின் கே - என்பது பிரமா; ச வென்பது சிவன்; வ
என்பது விட்டுணு. இவ்விரண்டான்மாவும விட்டுணுவுடனே பொன்னு
னதுகொண்டு கேசவனென்னும் நாமமுண்டானதென்று பாஞ்சராத்திரி
கூறுவான். அகம்புறம்சமையிருப்பதுநாலும் முடிந்தது. (

சித்தாந்தம்.

முதற்குத்திரம்.

உட்சமயமிருபத்துநாலிற் சைவபேதமொன்பதில்
சுத்தசைவநெறி கூறுகின்றார்.

சைவமொன்பானதிற்சுத்தசைவந்தானிரண்டார்
தகுதியாமாகமுமறிவுமென்றேஞானம்
மெய்கொள்பதிபசுபாசமெனச்சொல்லுமவற்றுண்
மிக்கபதிதத்துவமாஞ்சாதாக்கியமஞ்சி
லவ்வுருவுமருவுமருவுருவேயான
வைமுகனேதாணுவெனுமவனுமிராக்கொண்டு
நையுமருச்சனைபுறம்புமுள்ளுமாக்கி
னணுகமுத்தியெனுமுரையைநாட்டுங்காணே.

(இ-ள்.) சைவம்-காணே - சைவமொன்பதிற் சுத்தசைவமாவது ஞான
மிரண்டுபேதமாம். ஒன்று உண்மைஞானம். ஒன்று அநீனயறிவிக்குந் தந்
திரபேதமாம். அத்தந்திரமு மிருபத்தெட்டுப் பேதமும் இருநூற்றெட்டுப்
பேதமுமாம். அதனின் கருத்தாவது சத்தியமாகக் கொள்ளப்படும் பதி பசு
பாசமென மூன்றும். அவற்றுட் பசுவாவது ஆன்மவர்க்கம் எண்ணில்லா
தது, பாவத்தனவாம். பதியென்பது இலயம் போகம் அதிகாரமென உரு
த்திரன் மகேசுரன் சதாசிவனென்றும்; சதாசிவனேபதியாம். பாசம் முப்
பத்தாறு தத்துவமாம். அதிற் பதியென்றது தத்துவபேதமாம். அதற்குப்
பஞ்சசாதாக்கியமென்று பெயராம். அவை: சிவம் அமூர்த்தி மூர்த்தி கர்
த்திர கன்மமெனவைந்தாம். அதிற் சிவசாதாக்கியமாவது பரமான பொ
ருள். அமூர்த்திசாதாக்கியமாவது தழற்பிளம்பான வடிவம். மூர்த்திசாதா
க்கியமாவது ஒரு மூகமும் மூன்றுகண்ணும் இரண்டுகையும் இரண்டு கா
லும் படிக்கிறீழமாம். கர்த்திருசாதாக்கியமாவது நாலுமுகமும் எட்டுக்
கையுமுள்ள விக்ரகமான மகேசுரரூபம். கன்மசாதாக்கியமாவது இலி
ங்கமும் பீடமுமாகப் பிரபஞ்சமெல்லாமாகப் பின்னடிகரிப்பது. சிவசாதா
க்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியத்திலே கூடும்; அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்தி
சாதாக்கியத்திலே கூடும்; மூர்த்திசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியத்திலே
கூட ஐந்துமுகமும் புத்துக்கையுமாம். இது கன்மத்திலேயிருக்கும் பரமா
தீய சடத்துவாவே அவ்வடிவாகக் கொண்டுருக்குஞ் சதாசிவமே கீழ் உரு
மும்,மேல் அருவமும் கலந்த ரூபரூபிதாவது. ஆதலால் அப்பொருளைத்
தய்வுமென்று நினைந் துள்ளும் புறம்பும் பூசை செய்யில் அதுவே முத்தி
ம். என்று.

இது ஆகமநெறியாயினும் சாயுச்சியநிலையாகாதென்று கூறுகின்றார்.

எப்படியஞ்சதாசிவமேபொருளென்றானு
மில்ங்கியசாயுச்சியத்துக்கேதுவன்றி
யப்படிபையன்றியர்ச்சனைபுறத்திலான
லணுகாதுசாயுச்சியமனைத்தினையுங்கடந்து
செப்பரியமனவாக்குக்கெட்டாதொன்றைத்
திகழ்கிரிபையாலெட்டிச்சேரலாமோ
தப்பரியவிறந்தெறியினின்றும்பெறு
சாலோகசாமீபசாரூபங்கானே.

(இ-ள்.) எப்படி-கானே - சுத்தசைவநெறி சதாசிவம் பொருளென்று சொன்னது அதுவே பொருளாயினும் இந்த அர்ச்சனை சாயுச்சியநெறியை த்தருவதற்கேதுவல்லது தானே சாயுச்சியமென்ப தல்லவாம். அந்தமுறை யில் திந்தநெறியிற் சாயுச்சிய மில்லையோவென்னில் அது கூடாது. சாயுச் சியமாவது எல்லாவற்றையும் கடந்து செப்புதற்கரிதாகிய மன வாக்குக்கு எட்டாத ஒருபொருள். அதனை விளங்கிய கிரியையாலே யெட்டிக் கூட லாமோ. தவறற்றவிச்செயலிலே நின்றார்க்குப் பேராவது சரியை முற்றி னாற் சாலோகமும் கிரியை முற்றினாற் சாமீபமும் யோக முற்றினாற் சாரூப முமாமல்லது சாயுச்சியமாகாது. ௭-று. (க௭௨)

‘அசுத்தசைவன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

நெறியெல்லாஞ்சைவநெறிபோலநின்ற
நிலைமைமூவுருவுமொக்குமென்னக்கொண்டு
பிறிவுற்றேயருச்சிக்கைமுத்தியென்று
பேசியுநிவ்வசுத்தசைவனேயுனக்குக்
குறிக்கொண்முத்தியிடம்பிரமலோகமோதிருமால்
குலவிபவைகுண்டமோசயிலைமலைதானே
பிறிவிலைதான்மூன்றிடத்தும்போயிருந்துவருமோ
பிணக்கமாயவிடுங்கணக்கிற்பெறுவதில்லைக்கானே.

(இ-ள்.) நெறியெல்லாஞ் சைவநெறிபோலநின்ற நிலைமை மூவுருமொ க்குமென்னக்கொண்டு பிறிவுறவே யருச்சிக்கை முத்தியென்று பேசியுநி மீவ்வசுத்தசைவனே - சுத்தசைவ நெறிபோலவே சொல்லப்பட்டவழியே ல்லா மிருக்கப் பதிநிலைமை பிழை விட்டுணு உருத்திரனாகிய மூவுருமொ க்குமெனக்கொண்டு நீக்கமறப் பூசைசெய்தலே சாயுச்சியமென்று பேசும் அசுத்தசைவனே — உனக்குக் குறிக்கொண் முத்தியிடம் பிரமலோகமோ திருமால் குலவிப வைகுண்டமோ சயிலைமலைதானே பிறிவிலைதான் மூன் றிடத்தும் போயிருந்து வருமோ பிணக்கமாய்விடுங் கணக்கிற் பெறுவதில்

ஞானத்தில் ஞானம்.

லைக்கானே - நீ மூன்றுமுதலும் ஒன்றென்றவிடம் முத்திரெறியாயின் பிழைமலோகமோ விளங்கப்பட்டவைகுண்டமோ கைலாசமலையோ அழித்தநீக்கமறக் கொண்டபடியாலே மூன்றுதானத்திலும் பொருந்தியிருந்தவருவார்களோ! கணக்கு விசாரித்தாலோரிடமும் நிலைபெறாது பதப்பேடிமில்லையாம். இந்நெறியை விடுவாயாக. எ-று. (கரு)

மிச்சிரசைவன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

வேதமாகமரிரண்டுமநா தியாதியென்று
விதியிரண்டுமொக்கக்கொண்டுவிளங்குசரிதாதி
யாதாரவைதிகமேலாகிநிற்கு
மசுத்தசுத்தமிச்சிரனேயறிவுதானுனக்கு
மீதானவுலகநெறிபொதுநெறியாமிதனை
மேலென்றுகொண்டிருந்தால்விதிபத்திரத்தியுமின்
நேதாய்கீமந்திரத்தைபாகமத்தைக்கொண்டே
உயர்கருமமுடிவதுவுமுயர்பதமுத்தியதே.

(இ-ள். வேதம் ஆகமம் இரண்டும் அநாதி ஆதியென்று விதியிரண்டு மொக்கக்கொண்டு விளங்கு சரிதாதி ஆதார வைதிக மேலாகி நிற்கும் அசுத்தசுத்தமிச்சிரனே - வேதம் ஆகமம் என்னும் இரண்டும் விசாரிக்கிவ் வேதம் அநாதி ஆகமம் ஆதியென்று கொண்டு இரண்டினுமுண்டான விதியை ஒக்கக் கைக்கொண்டு சந்தியனுட்டானங்க ளொக்கக்கொண்டு வேதப் பிரகாரம் அதிகமாக ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தம் ான்று மன்னி லையாகக்கொண்டுநிற்குமதுதானே முத்திவழியென்னும் மிச்சிரசைவனே - அறிவுதானுனக்கு மீதானவுலகநெறி பொதுநெறியும் இதனை மேலென்று கொண்டிருந்தால் விதிபதமுத்தியுமின்று ஓதாய் நீ மந்திரத்தை ஆகமத்தைக்கொண்டே உயர்கருமம் முடிவதுவும் உயர்பத முத்தியதே - உன்னறிவுநான் உலகத்தின் மேற்பட்டதா யுலகநெறியைச் சொல்லுவதாய் எல்லாச்சமயத்திக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் வேதநெறி நிலைமையென்று மந்திரத்தைச் செபிக்கலாம். ஆகமுத்திற்சொன்ன தந்திரமே கொள்ளத்தக்கது முடிக்கொண்டாலும் அதிற் சரியையாகியால் வருவதும் பதமுத்தியின் சாயுச்சியமன்று. ஆதலால் இதுவும் நெறியன்று எ-று. (கரு)

சித்தாந்தசைவன்மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

சுத்தமாயையிற்றேன்றுத்தத்துவமேகிவமுந்
தோன்றியசத்தியும்குன்றதவன்பேதம
வத்தசுத்தபுருடனேயான்மாவென்றும்
மாநின்முத்திகூறுகின்றசித்தாந்தசைவன்.

தத்துவப்பிரகாசம்.

குத்தமமாய்முத்தசித்தாஞ்சிவம்பாசமாமோ
வுடையபைக்காரியந்தானுயிராகிவிடுமோ
சத்தியமேயிதுபாசஞானமாகுந்தன்மையறியார்க்கு
முத்திதானுமில்லையாமே.

(இ-ள்.) சுத்தமாயையிற்றேன்றித் தத்துவமே சிவமுந் தோன்றிய
புதியுமாகும் நின்றதவன்பேதம் வைத்தசுத்தபுருடனே ஆன்மாவென்றும்
மாரின் முத்திகூறுகின்ற சித்தாந்தசைவர்க்கு - சுத்தமாயையிற்றேற்றமான
சுத்தவித்தை ஈசரஞ் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவமென்னுந் தத்துவங்க ளைந்
தில் நாலுஞ்சிவவடிவாம். சத்திதத்துவம் சத்திவடிவாம். அவன்பேதமோ
புதியுமாயையிற் புருடனையான்மாவென்றுகூறுஞ் சித்தாந்தசைவனே உன்
கீழ்—உத்தமமாய் முத்தசித்தாஞ் சிவம்பாசமாமோ உடையபைக்காரிய
ந்தான் உயிராகிவிடுமோ சத்தியமே இது பாசஞானமாகும் தன்மையறியா
ர்க்குமுத்திதானுமில்லையாமே - பாசங்களைச் சிவனுருவாக்கினாய் உத்தமனாய்
புதுப்பட்ட வஞ்ஞானத்தை யுடையனாய் சித்தாகிய சிவன் பாசவடிவா
கான். அறிவுவடிவாய் ஆன்மா அசுத்தமாகிய மாயையாமோ இதுவிசாரிக்
கிற் சத்தியமாக இது பாசஞானமாம். பொருள்கலந்துநின்ற தன்மையறி
யாதார்க்குப் போகமின்றிப் பதமுத்திதானுமிதாம். ஏ-று. (ககரு)

அனாதிசைவமதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

குக்குமைபைசந்திமத்திமைவைகாரி
தோன்றுகின்றவாக்கின்முடிவேஞானமாகு
மாக்குபிரணவந்தான்மேலாயபரப்பிரம
முக்குமுத்தியெனுமனாதிசைவனையிவைதா
னுக்கியபாசச்சேர்வைசத்தமெல்லா
முதிப்பதான்மாவின்பா லுயிர்த்தொழிலோமுத்தி
வாக்கிறந்தபரம்பொருளைவாக்குக்குள்ளே
வைப்பதுவேபாசஞானவழக்கைவிடாய்நீயே.

(இ-ள்.) குக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகாரி தோன்றுகின்ற
ன்முடிவே ஞானமாகும் ஆக்கு பிரணவந்தான் மேலாய பரப்பிரம
யெனும் அநாதிசைவனே - குக்குமை பைசந்தி மத்திமை
யெனும் நாலு வாக்குமே பிரமபேதம். இதன்முடிவான அறிவும் அத்
தெய்வ ஒங்காரமுமே உண்மைப்பொருளாகிய மேலானமுதலுமாமென்
அனாதிசைவனே—இவைதான் ஊக்கிய பாசச்சேர்வை சத்தமெல்லா
ப்ப தான்மாவின்பா லுயிர்த்தொழிலே முத்தி வாக்கிறந்த பரம்பொரு
வாக்குக்குள்ளேவைப்பதுவே பாசஞான வழக்கைவிடாய்நீயே - நீ க
வார்க்குக் கர் டியுந் த பாசக்கூட்டமாம், இச்சத்தங்களைப்பற்றித் தான்

ஞானத்தில் ஞானம்.

பப தான்மாவின் றொழிலாம். ஆதலால் முத்தியாவது வாக்கிறந்தது இது
யாக்குக்குள்ளாக்கியுவிது பாசஞானமாம். இந்த வழக்கை நீ விடுவாய்
று. (கக்)

அவாந்தரசைவன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

பிரமத்தினொளிமூலந்தொடங்கநாபியளவாம்

பேணுமால்கரியவொளிகண்டத்தினளவாம்

அரன்வைத்தவொளிரெற்றிமகேசனொளியுச்சி

யரிபசதாசிவம் படி.கம் துவாதசாந்தமளவாம்

•• விரிவைத்தனிதிற்பூசையதுமுத்தியென்று

மேவுமவாந்தரசைவர்க்கிதுயோகநெறியா

முரைவைத்தசாயுச்சியத்தின்முத்தியன்றோ

வுன்னியோகமதுவிட்டுமன்னுஞானநெறியே.

(இ-ள்.) பிரமத்தினொளி மூலந்தொடங்கி நாபியளவாம் பேணு
ரியவொளி கண்டத்தினளவாம் அரன்வைத்த ஒளிரெற்றி மகேசன்
ச்சி அரிய சதாசிவம் படி.கம் துவாதசாந்த மளவாம் விரிவைத்த விதி
சையது முத்தியென்று மேவும் அவாந்தரசைவர்க்கு மூலாதாரந்தெ
ங்கி நாபியுள்ளதாகப் பொன்மயமான பிரமவொளியாகவும்* அதுதொ
கிக் கண்டமளவாகக் காரொளியான விட்டுணுவொளியாகவும் அதுதொ
கிப் புருவமளவாகச் செவ்வொளியான வருத்திரவொளியாகவும் அது
தொடங்கி உச்சியளவாகத் தாமவொளியாகிப் மகேசவொளியாகவும் அது
தொடங்கித் துவாதசாந்தமளவாகப் படி.கவொளியான சதாசிவ ஒளியாக
கண்டு பூசைசெய்ய முத்தியாமென்று கூறும் அவாந்தரசைவனே
யோகநெறியால் உரைவந்த சாயுச்சியத்தின் முத்தியன்றோ ஞன்
யாகமது விட்டுமன்னு ஞானநெறியே - நீ யோகநெறியைக்கூறி ஞன்
நு சிவனுமொன்றென்னுஞ் சாயுச்சியச்சொல்லையல்லவாக்கி, யோக
யைப் பதப்பேறென்னுது முத்திப்பேறென்று கூறு மதனைவிட்டு
நெறிநீனைக்கைக்கொள்வாயாக. எ-று. (கக்)

பேதசைவன்மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

சதாசிவமேதெய்வமாமேல்கீழ்தன்வடிவே

தற்பரமாயவர்புகத்தாற்றந்திரஞானத்தின்

விதானமதாறத்துவாமெய்யினிற்கும்

வினைபுமதனிடையிருநிருவாணதீக்கை

யுதாசனனிப்பூசித்தாறத்துவாரீக்க

•• வுபரிசுத்தனாமுத்தியடையும்பேதா

பெயர்வெய்தித்தந்தியல்லான்முத்தி

தத்துவப்பிரகாசம்.

(இ-ள்.) சதாசிவமே தெய்வமா மேல் கீழ் தன்வடிவே தற்பரமா; யார் முகத்தால் தந்திரஞானத்தின் விதானமது ஆறத்துவா மெய்யினி னெய்யின் வினையும் அதனிடையிற்கும் நிருவாணதீக்கை உதாசனனிற் பூசித் துறத்துவா நீக்க உயிர் சுத்தனும் முத்தியடையும் பேதா - சதாசிவமே மென் ண்டலம், சத்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டலம் சத்திமண்டலம், விநாயகமண்டல மென்னப்பட்ட கீழ்மண்டலங்களிற் பிரமா விட்டுணு உரு கிரன் மகேசுரன் சதாசிவமென்னப்பட்ட உருவடிவுகளும் விந்து நாத பராபரம் பரமென்னப்பட்ட வருவடிவுகளுந் தானாய் நடுப்பட்ட பொ ளென்றறிந்து அவருடைய ஈசானமுதற் சத்தியோசாத மீருகிய பஞ்சரு புகளிலே காமிகம் முதல் வானுமீருக இருபத்தெட்டி ஆகமமும் நாலு ளுத்திலும் ஐந்தைந்தும் பஞ்சமமுகத்தி லெட்டுமாகத் தோன்றிய தந்தி ஞானத்தின் விதியே மந்திராத்துவா பதாத்துவா வன்னைத்துவா புவன னவநு தத்துவாத்துவா கலாத்துவாவென்னும் ஆறத்துவாவும் முழந்தா ளுபு கண்டம் நெற்றி தலையாக நிற்கும் புண்ணிய பாவங்களும் அவ்வா ளுபு வாகங்களிலே நிற்கும். இவற்றைத் தீட்சையாலே போக்கச் சுத்தனா ளுத்தனை முதாசனனாகிய அக்கினியிலே பூசையாக ஆன்மாச்சுத்தனாகி மு கியாமென்னும் பேதசைவனே—நிதானம் இங்குயிர்ச் சுத்தியல்லான் மு ன்கெறியன்றும் முத்திகெறி நேரறியாய் நீயே - இந்நெறியாவது உயிர்க் கச்சுத்தியா மல்லது முத்திகெறியல்லவாம். ஆதலால் முத்திகெறி நேர்மை னெய்யறியாய். எ-று. (க)

“வன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

சைவநெறியாயிருப்பச் சிவன்வடிவற்றவனும் தருமுருவ
தருமுருவமழிபுமெனுந்தகைமையினித்தித்து
மெய்பருவேயுளதுருவமில்லையென்றுகொண்டு
வியன்வடிவைநிதிக்குமனுசைவரீயே
யையன்வடிவான்மாக்கள்பொருட்டாற்றுகொண்ட
தவ்வடிவைநிதித்துச்சூனியத்தைமதித்தார்த்
கைவருமவ்வுயிருக்குமரணமின்றேயென்று
காயத்தைநீக்கியிடுங்கணக்கனுயாப்பிடுமே.

(இ-ள்.) சைவநெறியாயிருப்பச் சிவன்வடிவற்றவனும் தருமுருவ தகைமையின் நித்தித்து மெய்பருவேயுள துருவமில்லை யென் னையன்வடிவை நிதிக்குமனுசைவரீயே - சைவசித்தாந்த மு னையாயின்று சிவன்வடிவவமெல்லாம் அவன்வடிவன்று. பொருந் தவமெல்லா யழிவும். அவ்வடிவற்றவனெய்யென்றும் திருமேனியைக் கு னிந்தையாய் அஞ்சனை செய்வதைக் கைவிட்டு உளத்தே நெய்செ னுக்கியென்றும் உருவத்தை நிதிக்கும்.

ஆன்மாக்கள் பொருட்டாம் கொண்ட தவவடிவை நீங்கித்துச் சூனியத்தை நினைத்தார். தைவருமவையிருக்கு மாணமின்றேயென்று காயத்தை நீக்கியெங் கணைக்கதுவாய் விடுமே - சிவன் ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கவேண்டிக் கொண்டவன் வான அதனை நீக்கி உதாசனம்பண்ணி அவவடிவிற்குப் பிராணனாய் நிற்கும் முதலாகிய சத்திசூனியமாகிய அறிவுயிரே முத்தியென்று கொண்டால் அறிவுக்கு முரணமில்லையென்று அவவறிவிருக்கு முருவை வெட்டிவிடப்போல உனக்குள்ளு சமாய்விடும் அது துருக்கம்மதமென் நினைக்கவைவிட்டு நன்னெறியிலே நிற்குக. எ-று.

(கௌ)

ஆதிசைவன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

ண்டமெல்லாம் பீடமாம் விந்துவாகு
மாவியெல்லாமிலிங்கமாமநாதமாகுங்
ண்டகையுங்கோளகையுமிதுவேயென்று
கொண்டுநீன்ப்பதுமுத்தியெனுமாதிசைவா
குண்டகையாம்பீடந்தத்துவங்கெல்லாம்
கூடியவாறெங்ஙனையருவாகியுயிர்தான்
பிண்டமாவிலிங்கமதாய்நாதமான
பிம்பமென்பபடிச்சகையோகப்பேராமதிவே.

(இ-ள்.) அண்டமெல்லாம் பீடமாம் விந்துவாகும் ஆவியெல்லாம் மாவியெல்லாம் நாதமாகும் குண்டகையும் கோளகையும் இதுவேயென்று கொண்டுநீன்ப்பது முத்தியெனுமாதிசைவா - பிருதுவி முதல் நாதமீறாக முப்பத்துவரும் பீடமாகும் அவவடிவாகவும், தத்துவத்தினிடத்திலிங்கமெல்லாம் இலிங்கமாகும். இவ்வடிவம் குண்டகை பீடமாதவது கோளவிக இலிங்கமாகவுங் கைக்கொண்டு தத்துவத்தையே முத்தியெனக்கூறும். அதிசைவனே—குண்டகையாம் பீடந்தத்துவங்கெல்லாம் கூடியவாறெங்ஙனையருவாகி உயிர்தான் பிண்டமதாமிலிங்கமதாய் நாதமான பிம்பமென்பபடியோகிப் பேராமதிவே - உனது குண்டகையான பீடமாகத் தனது கருணையான போகமாய்ப் பலவானவுலகந் திரண்டதெப்படி? அருவான உயிர்கள் கோளவியான இலிங்கமாகிய நாதமானபடியெப்படி? இது சாயுச்சியென்று, சககருணை நினைக்க வைவியொயாக. எ-று.

ப-சுடதேபேதம் மூன்றனுள் பாசுபதன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

நேசமுடனெல்லாம் வங்குநிறைவாகு
நிலைஞானமதுவென்பென்றுணர்ந்துகிவெ
பாசுபதன் முத்தந்தண்டெற்றிப்
பாசுபதன் மூலப்பகைத்துச்சு
உரு

த து ன ப் பிரகாசம்.

மரிகடையபாசுபதற்குண்டானமுத்தி
யப்புறமாயாவாநாதத்தணையவருமா
சீசனுயிர்பாசமெனுவையறிந்துபாச
மேகவுயிரருள்சேர்வதிதுமுத்திநெறியே.

(இ-ள்.) நேசமுடன் அறிவுயிரே யெங்கும் நிறைவாகும் நிலைஞான மிது
வ்யென்றுணர்ந்து சிவனெனிகள் பாசமெனக்கவிட்டு முத்தன் பெற்றிப் பயி
வசிகை நூல் பகைத்துச் சந்நியாசத்தே பயிலும் ஆகடைய பாசபதற்கு - அன்
போகெழிய உயிர்தானையெங்கும் நிறைந்த பொருளாம். அப்பொரு ளெல்லா
விடத்து ஞானதான பொருளென்றுணர்ந்து சிவன் நிருப்பணிகளாகிய பரி
சுரியைகளை நீக்கி, முத்தன் பெங் கரகபாலும் கௌபீனமுமாய்ச் சிகா
கின்றது சிவபுரினந்து தவம்புரிவதே முத்தியென்று கூறும் பாசபத
க்கு—உண்டான முத்தி அப்புறமாப் மாயாவாதத்தணையவருமால் ஈச
மெனுவையறிந்து பாசமேக வுயிரருள் சேர்வதிது முத்திநெறியே - உண்டா
முத்தியானது புறம்சமயமாகிய மாயாவாதத்தினை யொக்குமாகலால் இந்த
வாதம் மெய்யல்லப் பதி பச பாசமுண்டென்றும், பாசம் நீங்கிப் பதியோ
டுவதே முத்தியென்றுங் கொள்வாயாக. எ-று. (20க)

சூரியவாதிமதமும் மறுப்புங் கூறுகின்ற

மும்மண்டலம்விளக்கிமுழுத்தமண்டலமாய்

மூர்த்திகட்குக்கண்ணகிமுழுதுயிருமொடுக்கி

முறையேயதனையெழுப்பிப்புவிக்கீழோடி

யார்க்குமெட்டாவிரவியென் னுக்குச்

செம்மைக்காசிபன்சேயாந் தருகின்ற

சிவனின் மியவியுந் தருகின்றும்பல்லு

மிம்மையிலேயிழந்துலகைவந்துதிரியு

மிவன்கடவுளன்றுவேறிதைகடவுளென்னே.

(இ-ள்.) மும்மண்டலம் விளக்கி முழுத்தமண்டலமாய் மூர்த்திகட்குக் கண்
முழுதுயிரும் ஒடுக்கி அம்முறையே அதனையெழுப்பிப் புவிக்கீழோடி ஆர்
ட்டா இரவியென்னுள் சூரியவாதிக்கு - ஆதித்தனான் பூமி அந்தரூ
கிய மூன்று மண்டலத்தையும் விளக்கமாக்கி நிறைவுபெற்ற மண்ட
யானாய் மும்மூர்த்திகளுக்குங் கண்ணுமிடமுமாய் எல்லா ஆன்மா
களுக்கும் விழிப்புள் செய்து உயோடி யாவர்க்கும்
கூடும் இவ்விரவியை விழிக்குவது தெரிசிக்க முத்தியா
திக்கு—செம்மை காசிபன் சேயாந் தக்கன்வென்வியினிற்
புத்தி, திருக்கண்ணும் பவந்திழந்து
வன்கடவுளன்றுவேறிதைகடவுளென்னே.

நீ ஆதித்தன் கடவுளென்றாய்; அவன் கடவுளாமாகிற் காசிபன்புதல்வருய தக்ஷப் பிரசாபதி யாகத்திலே சிவனை யொழிந் தவியுண்ணப் போனனான்று சிவனாலே கண்ணும் பல்லுமுகுப்புண்டு இப்பிறப்பிலே காணப்பட்டு மேருவோடு கூடவுலகை வலம்வந்துகிரியும் அவன் கடவுளன்று. சிவனையே கடவுளென்று வணங்குக. ஏ-று. (உ௦௨)

சந்திரவாதிமதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

சந்திரனே கடவுளாமாருயிர்கள் யார்க்குந்

தண்மையுமாய்த் தேவர் தமக்குணவுமாக்கித்

தந்தவொருகிலே தொழுவார்க்கின்பங்கணல்கிச்

சங்கரற்குக்கண்ணாகுமெனத் தனித்துவணங்க

நந்துமுத்தியாமென்னுஞ்சந்திரவாதிக்கு

நாடுகிலேதேய்ந்துவளர்ந்தத்திரிபுத்திரனாய்

முந்தவரன்காலினுற்றேய்ப்புண்டமதியோ

முத்திரெறிகொடுப்பானிம்முறைமை விடாய்நீயே.

(இ-ள்.) சந்திரனே கடவுளாம் ஆருயிர்கள் யார்க்குந் தண்மையுமாய்த் தேவர்தமக்குணவுமாக்கித் தந்த ஒருகிலே தொழுவார்க்கின்பங்குள் நல்கிச் சங்கரற்குக் கண்ணாகுமெனத் தனித்து வணங்க நந்து முத்தியாமென்னும் சந்திரவாதிக்கு - சந்திரனே உலகுக்குத் தெய்வமாம் எல்லாவுயிர்க்குங் குவிர்ச்செய்ய்பவனுந் தேவர்களுக்கு மருந்தினுமரிய அமுதத்தை யளிப்பானும் தோன்றினவளவிலே தொழுவார்க்குச் சுகத்தை நல்குவானும் இந்திராதி தேவர்க்கெல்லாம் மேனாவனவனும் சிவனுக்குக் கண்ணவானு மென்றறிந்து அவனைத் தலையாகக் கொண்டு அக்கினியாலே அமுதத்தையருக்கி யருந்தியிருப்பார்க்கு முத்தியாமென்று கூறுஞ் சந்திரவாதியே யுனக்கு—நாடுகிலே தேய்ந்து வளர்ந்தி அத்திரி புத்திரனாய் முந்த அரன்காலினுல் தேய்ப்புண்ட மதியோ முத்திரெறிகொடுப்பான் இம்முறைமை விடாய் நீயே - உன்கர்த்தாவாகிய சந்திரன்கிலே நாடோறுந் தேய்ந்து வளர்வதாய் அத்திரிமுனி நேத்திரத்திலே பிறந்து சிவன்றிருவடியாலே துவையுண்டு முயற்களங்கத்தையுடைய இவனே முத்திரெறிகொடுப்பான். இம்முறைமை விட்டுச் சிவநெறியைக் கொள்வாயாக. ஏறு. (உ௦௩)

வாமபேதமொன்பதில் வாமதந்திரிமதமு
மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

செவ்விரவமளத்தினெறியேபேணிச்

சேரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தியல்லாதிலே

புலவ்புணம்பானெழுத்துஞ்சத்தியாகு

முதலருளாகுமருபு

யெவ்வறிவுமிதுவென்றவாமதந்திரனே
யிரவியின்கிரணமினனெழிந்துண்டாமோ
தில்வியுனமிறையன்றிச்சத்திதானே
திகழ்முத்திதருமென்கைதெளியாதநெறியே.

(இ-ள்.) செவ்வி நவயாமளத்தின் நெறியே பேணிச் சேரும் வடிவெல்லாந் சத்தியல்லாதில்லை அவ்வுடன் ஐம்பானெழுத்தும்சத்தியாகும் அண்டமுதல் அருளாகும் அருபரமு மிதுவே யெவ்வறிவுமிதுவென்ற வாமதந்திரனே - சிறந்தவாம மாவது நவயாமளமென்பது. அது ஒன்பதுபேத மாகமமாயதனிற் பிரதானம் யுமளமாம். அதன்வழியைக் கைக்கொண்டு கூடத்தக்க வடிவெல்லாந் கிடைக்கவே. அது பராசத்திமுதற் கிரியாசத்தியீரூக வாயிரபேதமாம். அதுவாயி அந்முத லைம்பத்தோரெழுத்தாகவு மவற்றின் பேதமாகிய அனேக வெழுத்து மாய்நிற்கும் அண்டமுதலாகச் சத்தியல்லாதில்லை. அறிவாவதும் அறிவிப்பதும், பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்விப்பதும் அருள்தானே. சிவனுக்குமுடலுயிரறிவாவதும் இதுவே ஆதலால் இதனைத்தொரிசிக்க முத்தியாமென்று கூறும் வாமதந்திரனே— இரவியின் கிரணம் இன்னெழிந்துண்டாமோ தில்வியுனமிறையன்றிச் சத்திதானே திகழ்முத்தி தருமென்கை தெளியாதநெறியே - நீ கூறியபடி சத்தியேகர்த் தூவென்னில், சிவனெழியச் சத்தியில்லையாம். ஆகித்திய கிரணமெல்லாவற்றையு ம் விளக்குவதாயினும், ஆகித்தியனையொழிந் துண்டாகாதாற்போலத் தேவதே வனாகிய சிவனுலன்றிச் சத்திதானே தரவற்றே. சத்திதருமென்று நீ கூறியாய். அது தெளியவறியாதவனாகையாலே சொன்னாய். எ-று. (20ச)

மந்திரவாதி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

தப்பிலர்மந்திரங்களுளன்றுகோடி.

தான்முதலாமகவாகாவசட்டுவெளவுட்டு

மெய்ப்படுமுற்பட்டசுதாவென்றுநிற்கும்

வேறிவற்றாலெவ்வுருவுவெளிப்படுவதிதனும்

செப்பிடுமுத்தியதென்றுகூறுமுத்தி

செபமுத்தியாகுமொருதிருநாமமதனால்

அப்பெயரையுடையான்வந்தருளவேண்டு

மம்மொழிமுத்தியதாகாவன்னினைவைவிடரயே.

(இ-ள்.) தப்பிலா மந்திரங்க ளொன்றுகோடி. தான்முதலா நமசவாகா வச ட்டு வெளவுட்டு மெய்ப்படு முற்பட்ட சுதாவென்று நிற்கும் வேறிவற்றால் எவ் வுருவுவெளிப்படுவதிதனும் செப்பிடு முத்தியதென்று கூறும்முத்தி - தவறிங் ளாமதந்திரனாய் அவை ஒன்றுகோடியாய் அதன்வெள்கை நமெவன்றுஞ் சத்தியாகுமொருதிருநாமமதனால் மம்மொழிமுத்தியதாகாவன்னினைவைவிடரயே என்றும் கூறின் னறிந் பட்டு

ன்றும் சுதாவென்றும் முடிவுகளா யிவை மூர்த்திகளுமாய்ப் பிரபஞ்சத்தை நடத்திநிற்கும் இதுதானே யறிவான பொருளென்றும் இதனை யறிவதே முத்தியென்றும் சொல்லும் மந்திரவாதியே இம்முத்திரெறி—செபமுத்தியாகும் ஒருநிருநாமம் அதனால் அப்பெயரையுடையான் வந்தருளவேண்டும் அம்மொழி முத்தியதாகா அந்நினைவை விடாயே - செபித்தலே முத்தியாகாது ஒருகர்த்தாவின் ஸீமமுரைப்பதாம் அந்நாமம் முத்திகொடாது அந்நாமத்தையுடைய கடவுளே வேண்மொதலால் இம்மந்திரத்தை யுடையவன் சிவனென்னும் நினைவைக் கொண்டு இந்தக் கருத்தை விடுகதி. எ-று.

(உரு)

இயந்திரவாதி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்

அலகில்மந்திரமுத்தந்திரங்கடானு

மனைத்துயிருமியந்திரமேயாகும்ப்பா

வினாகுமட்டகருமமிப்பொருள்பொருளேயல்லா

தில்லையெனும்மியந்திரவாதிக்கிதுவோமுத்தி

நிலவியவவவட்டசருமத்துக்கல்லால்

நீண்முத்திரெறியட்டகருமமாமோ

கலவிதனக்காமிதனைக்கைவிட்டிந்தக்

கண்ணுதலோன்ஞானத்தைக்கருதிடாயே.

(இ-ள்.) அலகில் மந்திரமும் தந்திரங்கடானும் அனைத்துயிரு மியந்திரமே யாகுமிப்பால் இலகும்ட்டகருமம் இப்பொருள் பொருளேயல்லா தில்லையெனும் இயந்திரவாதிக்கிதுவோமுத்தி - எண்ணிறந்த மந்திரங்களும் எண்ணிறந்த தீந் திரங்களும் எல்லாவயிரும் இயந்திரத்தினை ஒன்றாம். அதுவுமன்றி வசியம், ஆகருணம், மோகனம், உச்சாடனம், தமபனம், மாரணம், வித்துவேஷணம், பேதன மென்னும் அட்டகருமமும், அணும, டகம், லகுமா, கிரிமா, ஈசத்து வம், வசித்துவம், பிராத்தி, பிராகாமியம் என்னு மட்டசித்திகளும் உண்டாவ தாதலால் அதுவே பொருள் அதுவல்லது வேறுபொருள் இல்லையென்று கூறும் இயந்திரவாதியே உனக்கிதுவோ முத்திரெறி—நிலவிய அட்டகருமத்துக் கல்லால் நீண்முத்திரெறி அட்டகருமமாமோ கலவிதனக்காமிதனைக் கைவிட் டிந்தக் கண்ணுதலோன் ஞானத்தைக் கருதிடாயே - இந்தநெறிவிளங்குகின்ற அந்த அட்டகருமம் அட்டசித்திக்கல்லாது பெரியமுத்தியாமே. இது காமெந் திக்கல்லாது முத்திரெறியாகாது. இந்நிறைக்கைவிட்டிடுக சிவஞானத்தைச்சேரு வாயாக. எ-று.

அட்டசித்தியான “சிவமபெருநெடுக்கென்றல்லென்றும் அறிதலுல கறியாயுத்தல்—பிறிவறவே யாகரையு முன்க ண்டல் எவ்வழிமுப்பாய்வுருதல் பூவுமட்டித்தியபன்” என்பதனுலாக. (உரு)

துவிதவாமிமதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

ஆன்மாவஞ்சத்திபோற்சிவன்சத்தியாகு
மீதனுக்குமலமுளவங்கதுதான் தீர்த்தாற்
ருனந்தத்தொழிலெல்லாம்வல்லதாகித்
தலமேலிற்சேருமெனுந் துவிதவாமிக்கு
வான்வாழும்பதம்வாராவிடாகினிகன்பூத
வகையிலொன்றாகிப்பல்கொண்டிறந்துபோரு
மேன்ஞர்னமறியாதுபாதாளத்தில்
விழுஞானந்தேடுமோவிதியலக்காணிதுவே.

(இ-ள்.) ஆன்மாவஞ் சத்திபோற் சிவன் சத்தியாகும் அதனுக்கு மலமுள
—கதுதான் தீர்த்தால் தானந்தத் தொழிலெல்லாம் வல்லதாகித் தலமேலிற்
சேருமெனும் துவிதவாமிக்கு - ஆன்மாவும் ஞானசத்திபோலே சுத்தமானசத்தி
யாம் அதனை மலம் பந்திக்கும் பந்தத்துக்கு அந்தச் சத்திபேதங்களை வழிபட்டவ்
வழியிலே மலம் நீங்கினாற் தானுமந்தச் சத்திபோல வெல்லாஞ்செய்ய வல்லதாம்
அதுதானே முத்தியென்று கூறும் துவிதவாமியே யுனக்கு—வான்வாழும் பதம்
வாரா விடாகினிகள் பூதவகையி லொன்றாகிப் பல்கொண்டு இறந்துபோகும்
மேன்ஞானமறியாது பாதாளத்தில் விழும் ஞானன் தேடுமோ விதியலக்காணி
துவே - சுவர்க்கம் பொருந்தும் பதமுண்டாகாது பூதப்பிரேத பசாசு சூய்யர் சித்
தர் வித்தியாதரவன்னும் இவர்பதங்களிற் சிலநாட் பலிதேடி யுழன்று பிற்
காலத்திற் பாதாளத்தில் விழும் ஞானமல்லது மேலான ஞானமறியாது. இவ்
விதி வேதாகம விதியல்ல. இதனைக் கைவிவாயாக. எ-று. (உக௦)

மிச்சிரவாமிமதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

அறிவுடலவவுடற்கருவிசத்தியாகு
மரனுக்குமமரர்மானிடர்க்குமப்படியாம்
புறிவறவவ்வுலகுயிருஞ்சத்தியென்று
பேசுமிச்சிரவாமிபேசுற்றெல்லாங்
குறிகுணமொன்றில்லாதசிவனைக்கண்டு
'ஓகொள்ளினுமீச்சத்தியல்லா தில்லையெனல்கொண்டே
யறியிவிவற்றுக்கிதுதிதோற்றமுண்டா
முப்பொருடான் சுகிறந்தவரும்பொருளாதாமே.

(இ-ள்.) அறிவுடல் அவ்வுடற்கருவி சுத்தியாகும் அரனுக்கும் அமரர் மானி
டர்க்கு மப்படியாம் புறிவற அவ்வுலகுயிருஞ் சத்தியென்று பேசும் மிச்சிர
வாமி - பிரவஞ்சத்தில் அறிவாயும் உடலாயும் அவ்வுடற்கருவியாயும் நிற்பது சத்
தியாம். சிவனுக்கும் அறிவாயும் உடலாயும் கரணமாயும் நிற்கும் பிரம் விட்டுண்டு

க்களுக்குத் தேவர் மனிதர் முதலிய யாவர்க்கு மிப்படியாம். இச்சத்தியை வழி படவே முத்தியாம். நியாசம் அனுட்டானம் பூசை ஓமம் செபம் பால் பூ மனம் மது நற விவைகளார் தற்பணம் முதலிய சத்தியாகவே சிவலிங்கத்தையுந் தியானித்துச் செய்ய முத்தியாம் என்னும் மிச்சிரவாமியே—பேசிற்றேல்லாங் குறி குணமொன்றில்லாத சிவனைக்கண்டு கொள்ளினும் இச்சத்தியல்லா தில்லையெனல்கொண்டே அறியி விவற்றுக்கிறுதி தோற்றமுண்டாம் அப்பொருடான் வாக்கிறந்த அரும்பொருளதாமே - இப்படி நீசொல்லப்பட்டதெல்லாம் அடையாளமும் குணமும்ந் சிவனைக்காணினும் நினைப்பினுஞ் சத்திவேனுமென்றிங் கிருத்துக்கொண்டே. அப்படிக்கூறப்பட்ட சத்திபேதங்களுக்குத் தோற்றமும் ஈறுமுண்டாம். அந்தச்சிவன் மனவாக்கிறந்த பொருளாம். ஆதலால் குறித்திற் கரிது. அதனைக்குறித்தன்றிப் பிரிந்து சத்தியாலுங் கொடுக்கவரிது. எ-று. •

வாமசித்தாந்தி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

அழிவிலாதாரசத்திமுதற்பரையீராக
வனுக்கிரகசத்தியதன்பேதமெல்லாம்
ஒழிவில்பரையாலேபுற்பவமாமந்த
வயர்பரைச்செவ்வொளியிலேயொன்றுபடன்முத்தி
யிழிவிலவென்றுரைக்கும்வாமசித்தாந்தியேயிவ்
வியல்பினுக்குநாயகமுமில்லையோவுன்றன்
எழிலினுக்கங்கறிவானவொளியையோர்வடிவி
லேற்றிரீகாணிவிதற்குறுதிவருங்காணே.

(இ-ள்.) அழிவிலாதார சத்திமுதற் பரையீராக வனுக்கிரக சத்தியதன். பேதமெல்லாம் ஒழிவில் பரையாலே யுற்பவமாம் அந்தவயர்பரைச் செவ்வொளியிலே யொன்றுபடன் முத்தி இழிவிலவென்றுரைக்கும் வாமசித்தாந்தியே. - கேடில்லாத ஆதாரசத்திமுதற் பராசத்தியீராக அனுக்கிரக சத்திகளேயாம். அந்தச். சத்திகளெல்லாம் எவ்விடத்தும் நிறைந்த பராசத்தியிலே யுற்பவிக்கப்படும். அந்தப் பராசத்தி செவ்வரத்தமலர் ஆகித்தன் செம்மணி உச்சத்திலகம் பரம்பும் பார்வையெனினி என்னும் பிரகாசத்திலே தெரிசிக்குமதுவே முத்தியென்று கூறும் வாமசித்தாந்தியே—இவ்வியல்பினுக்கு நாயகமு மில்லையோ உன்றன் எழிலினுக்கங்கறிவான ஒளியையோர் வடிவிலேற்றி ரீகாணில் இதற்கிறுதி வருங்காணே - உன் வழக்குக்கு நிறைவாய் நிற்கும்பொருளை யொருவழிவிலையாக்கி அவ்வடிவைக் கொள்ளிச் அதற்கிறுதியுண்டாகும். அதுவன்றித்தனக்கு நாயக முமற்றதாம். இதனைவியொக. எ-று. வாமசித்தும் ஒன்பதும் முடிந்தது. (உகஉ)

பைரவமதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

அட்டபைரவர்களுழாதிபைரவுனே
யயன்றலையொத்தான்மாறானைக்கையிலேயுமந்தா
னெட்டுருவாயனந்தகோடிவடிவாயாணே
யெவ்விடத்துஞ்செலுத்தியெவ்வுயிர்க்குமுயிராமென்
உச

ரெட்டுபயிசுவனேபானங்கொள்வானென்

றுன்னியுலையாதல்முத்தியெனல்மகேசனெல்லை

மட்டில்நிறுத்துவதன்றிமேலொளியைக்கொளுத்த

மாட்டானுற்பதமுத்திமருவுவதுமில்லையே.

(இ-ள்.) அட்டபைரவர்களுக்கும் ஆதிபைரவனே அயன்றலை கொய்தான் மாறானைக் கையினைச் சுமந்தான் எட்டுருவாய் அனந்தகோடி வடிவாய் ஆனை எவ்விடத்துஞ் செலுத்தி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராமென் ரெட்டு பைரவனே - அட்டவயிரவர்கள் சூழப்பட்ட ஆதிவயிரவமூர்த்தியே எவ்வுருவுக்கும் முதலாம் அவன் பிரமா ஐந்துமுகமானதுகொண்டு தான் ஐம்முகனானுண்டானதால் ஆதி சிவனுண்டானு னென்பதுகொண்டு அப்பிரமன் நடுத்தலையை நகத்தாற்கொய்து அவ்வுடையாளந் தோன்ற நின்று இது சுத்தபாத்திரமென்று ஐயமேற்குங்காற் பிரமசிவ சிறைந்ததில்லை அதனை விட்டுணுகண்டு யான் நிறைப்பேனென்று நெற்றிவீரவையை விடக் குனிந்தவளவிலே சூலத்தாலே நெற்றியிலே குற்றிக் கபாலம் நிறையவேற்றார். அப்போது விட்டுணுவின் சரீரவிரத்த மெல்லாம் போய் மூர்ச்சித்து, விழமளவில் சூலத்தாலே குற்றிக் களேபரமாகக் கொண் டும் அட்டமூர்த்தியாயும் அனந்தகோடி வயிரவனாய்த் தனதானே யெவ்விடத் தும் பரப்பி எவ்வுயிர்க்கு முயிராயிருப்பன் என்கிற பைரவனே—பானங்கொள் வானென்றுன்னி யுலையாதல் முத்தியெனல் மகேசனெல்லை மட்டில் நிறுத்து வதன்றி மேலொளியைக் கொளுத்தமாட்டானுற்பதமுத்தி மருவுவதுமில்லையே - விரும்பிய மதுபான இரத்தபானங்களை யருந்தி வீரத்தவங் குறையாமல் அவ ன்றானாயிருப்பது முத்தியென்றாய். உன்னிறையும் உன்கர்த்தாவின் எல்லையும் மகேசனைவத்தனை நினைந்தமட்டிலே நிறுத்துவதெனல்லது மேலே மேலே ஒளி யைக் கொளுத்தமாட்டான். உடலின்றியொழிந்தாற் பலிப்பது மகேசமூர்த்தி யாம். அஃதல்லது குற்றமற்ற பதமுத்தியுங் கிடைப்பதில்லையாகும். எ-று. (1)

காளாமுகன் மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

அட்டமிகள்சோமவாரஞ்சிவராத்திரிக

ஸ்ரத்தினோன்புசெய்யவஞ்ஞானநீங்கி

விட்டமாயுயிரொளியோயொளியோடெய்து

மிதுமுத்தியென்கா ளாமுகனேயுன்கு

விட்டகலாவஞ்ஞானநோன்பாலேவிடுமோ

யிவ்வுங்குமல்லா துவேறென்றாமோ

தொட்டிவாளிமிக்கவொளிகுரியன் றுரகைபோற்

ரேன்றுதுசாயுச்சிபஞ்சொ ஸ்ரெண்டொன்றதுவே

(இ-ள்.) அட்டமிகள் சோமவாரஞ் சிவராத்நிகள் ஆகினோன்பது செய்ய அஞ்ஞானம் நீங்கி தீட்டமாய் உயிரொளியோயொளியோடெய்தும் இது முத்தியென்னுங் காளாமுகனே யுனக்கு - அட்டமி சோமவாரம் மரீதசிவராத்நிரி தெக்ஷணமுர்த்திவிரதம் முதலான விரதம் அனுட்டித்தால் அஞ்ஞானம் நீங்கும். அது நீங்கவே உயிரொளி அச்சிவஞொளியோடே கூறுவிடும் ஆதித்தஞொளியுடனே நட்சத்திரவொளி கலந்தாற்போலவென்று கூறுங் காளாமுகனே யுனக்கு—விட்டகலா அஞ்ஞானம் நோன்பாலே விடுமோ வினை நீங்குமல்லது வேறொன்றாமோ தொட்டவொளி மிக்கவொளி சூரியன் தாரகைபோற் றோன்றித் துசாயுச்சியஞ் சொல்லிரண் டொன்றதுவே - உயிரைவிட்டு நீங்காத அஞ்ஞானமானது விரதத்தாலே டெகடுமோ? கண்மத்தை நீக்குமல்லது வேறாகாது. அதுவுமன்றி ஆன்மாவின் ஒளியும் மேலொளியுங்கூடி நட்சத்திரமும் சூரியனும் போலிருக்குமென்றும், நட்சத்திரப் பிரகாசம் சூரியப் பிரகாசத்திலே மறைந்தல்லது நட்சத்திரமுஞ் சூரியனு மொன்றானதில்லை. இது சாயுச்சியமன்று. புத்த முத்தியாம். எ-று. (உகச)

மகாவிரதி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

இலிங்கமேயுயிரதுகைவிட்டான்முத்தி

யில்லையாமென்றுதலைகண்டம்பூணா

றுலங்குகையேயரையொன்றிற்றரித்துக்கொண்டே

தோன்றியவேடத்துநிற்கைமுத்தியென்றே

யிலங்கவுரைக்குமகாவிரதீதா

னிங்ஙனங்கூறியதுபதமுத்தியல்லாற்

கலங்கிடுமோமுத்திரெறியிதனைக்கைவிட்டுக்

கரையிறந்தவொளிமுத்திகைக்கொள்கவன்றே.

(இ-ள்.) இலிங்கமே உயிரதுகைவிட்டால் முத்தியில்லையாமென்று தலை கண்டம் பூணால் துலங்குகையே அரையொன்றிற் றரித்துக்கொண்டு தோன்றியவேடத்து நிற்கை முத்தியென்றே இலங்கவுரைக்கும் மகாவிரதி - இலிங்கமே உயிராகக்கொள்ளப்படும். அது கைவிட்டால் முத்தியில்லையாமென்று இலிங்கத்தை தலை கீழ்த்திப்பூணால் கை அறையிலையிலே தரித்துத் தோன்றிய வேடத்து நெறிநின்று பணிசெய்தலே வந்தது. முத்தியென்று கூறும் மகாவிரதியே—நீதான் இங்ஙனங்கூறியது பதமுத்தியல்லது கலங்கிடுமோ முத்திரெறி இதனைக் கைவிட்டுக் கரையிறந்தவொளிமுத்தி இவ்வாறாகவன்றே. நீ இப்படிச் சொல்லியது சாயுச்சியமன்றும். கலக்கத்தை மதமுத்தியாம். இதனைக்கைவிட்டு அளவற்ற ஒளி முத்தியைக் கொள்ளுக. எ-று. உட்சூய்ய இவ்வாறாகவும் முடிந்தது. (உகடு)

சித்தார்த்தபேதம் எட்டில் ஈசரவைக்கியவாதம் பாடாணமோட்ச
வாதம் இரண்டும் சிவாத்துவிதமாகவும், பேதவாதம் சிவசம்
வாதம் இரண்டும் சிவாத்துவிதபேதமாகவும், சங்கி
ரார்தவாதம் ஈசரவவிகாரவாதம் இரண்டும்
மிச்சிரவாதமாகவும் நிமித்தகாரண
பரிணாமவாதம் சைவவாதம்
இரண்டும் வாமசித்தார்த்த பேதமாக
வுஞ் சொல்லப்பட்ட எட்டும் சைவசித்தார்த்த
பேதமாய்த் தெரிசனவவதரத்திலுள்ளன. அவற்றுள்
சிவாத்துவிதமிரண்டில் ஈசரவைக்கியவாத மதமும் மறுப்புங்
கூறுகின்றார்.

ஈசனுயிர்பாசமெனமூன்றதனுளீச
னேகனெண்ணிலுயிர்களிருவினையையதாம்
பாசமாறிப்பிறந்துவருகாலமேகம்
பருதிமறைப்பதுபோலுமுடலில்வினையொத்தால்
நாசமாகுதல்செய்தாவிறைகுருவாயுணர்த்தல்
நாரமுருங்கலத்தலீசரவைக்கியற்கே
மாசவுருமுன்னறிவுக்கறிவில்லாதிருத்தன
மலத்தினுலெனவறிந்துமலமுண்டாக்குறியே.

(இ-ள்.) ஈசனுயிர் பாசமென மூன்றதனு ளீசன் ஏகன் எண்ணிலுயிர்கள்
இருவினையையதாம் பாசமாறிப்பிறந்து வருகாலமேகம் பருதிமறைப்பதுபோ
லும் உடலில்வினையொத்தால் நாசமாகுதல் செய்தால் இறைகுருவாயுணர்த்தல்
நாரமும் நீருங் கலத்தல் ஈசரவைக்கியற்கு - பதி பச பாசமென்னும் மூன்றும்
முதல். அவற்றுள் பதியொருளீசன், பசுக்கள் எண்ணிறந்தன. பாசம் புண்ணியம்
பாவம் மாயையென மூன்றுவிதம். இதனுட் சிவனாலே ஆனமாக்களுக்குக் கன்
மத்துக்கிடாக மாயாவுட லுண்டாம். அஃபுடலாலே மீள்வுங் கன்மமுண்டாம்.
இப்படி மாறிப்பிறந்து வருங்காலத்து முகிலாலே மறைக்கப்பட்ட ஆதித்தனைப்
போல ஆனமாக்கள் புண்ணிய பாவங்களாலே பிறத்திற்று திரியும். புண்ணிய
பாவங்கள் ஒருமுகுர்த்தத்திலே இருவினையும் புதிப்பிக்குங் காலத்தாதல் கன்மந்
தொலந்த தூலத்தாதல் சிவன் குருவடி வெடுத்துக்கொண்டு வந்து இரட்சித்து
மாயாகாரியத்தை நீக்க ஆன்மாச்சுத்தனாய் நீரும்நீரும் சேருந்தன்மைபோலச் சிவ
னறிவும் ஆன்மாவறிவும் பொருந்தி முத்தியாமென்னும் ஈசரவைக்கியவாதித்யே—
மாசவரு முன்னறிவுக் கறிவில்லாதிருத்தல் மலத்தினு லெனவறிந்து மலமுண்
டாக்குறியே. பாபடலங் கூட்டுவதன்மூன் சுத்தனனால் அறிவையறியாதி
ருப்பானேன். இஃபாதபடியாலேயென்றாய் அந்தவறியாமையான் மலமாவது.
அதுவுமன்றி ஆன்மா அறிவிக்கவறியுமறிவு, சிவன் அறிவித்து நிற்கும் அறிவாத
வால் இரண்டு மொன்றாய் போகாது அன்னியமாயிருக்குமென் றறிவாயிடு.
எ-று.

பாடாணமோட்சவாதி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

ஆணவத்தாற் சான்மாயைகருமங்களளவி
லந்தகன்கோலாற் செல்லுமதுபோலாகு
நீணுற்றதுயர்நீங்கிவிகற்பியாம
னோற்போதமறக்கற்போற்கிடத்தல்முத்தியென்னும்
வீணுற்றபாடாணவாதிவிதிமுத்தி
வியன்முட்டைகருப்பம்விடமுர்ச்சைகம்பஞ்
சேணுற்றநேரங்கள்சேர்ந்தவர்க்குமுத்தி
சித்திப்பதாமிந்தச்சித்தத்தைவிடாயே.

(இ-ள்.) ஆணவத்தாற் சால்மாயை கருமங்கள் அளவில் அந்தகன் கோலாற் செல்லுமதுபோலாகும் நீணுற்றதுயர் நீங்கி விகற்பியாமன் கோற் போத மறக்கற்போற் கிடத்தல் முத்தி யென்னும் வீணுற்ற பாடாணவாதி-ஆணவமலம் அனாதியாக மாயையைப் பொருந்தும். அம்மாயையிற் கன்மவழியிலே குருடன்கையிற் கோல்போலத் திரியாநிற்கும். இப்படி நீண்டதுயரத்தைச் செய்யுங் கருவி கரணங்கள் நீங்கிக் கரணவிகற்பஞ் சிறிதந்தோன்றாமல் அசைவற்றுப் பாவறக்கற்போலக் கிடப்பதே முத்தியாமென்று கூறும் பாடாண மோட்சவாதியே—விதி முத்தி வியன்முட்டை கருப்பும் விடம் மூர்ச்சை கம்பஞ் சேணுற்ற நேரங்கள் சேர்ந்தவர்க்கு முத்தி சித்திப்பதாம் இந்தச் சித்தத்தை விடாயே - நீ சொல்லுகின்ற இது முத்தியானின் முட்டையிற் சினையிற் கருப்பத்தில் மரத்தில் விஷத்தில் மூர்ச்சைவந்த நேரத்தில் உடல் நீங்கும் நேரத்தில் கருவிகள் சுருங்கும் நேரத்தில் ஆன்மாக்களுக்கு முத்திப்பயன் கிட்டுவதாகவேண்டும். இந்தப் போதத்தைக் கைவிடுவாயாக். எ.று.

(உகஎ)

சிவகுருவாதியேதேதம் இரண்டிற் பேதவாதி மதமும்
மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

நசனருளாற்பாசத்தோகுதியெல்லா
மிருஞ்செம்பிற்களிம்புபோலினைந்துநிற்கு
தேகதநூரசுளிகைதாக்கச்செய்யு
செம்மொன்மைதுபோலசெய்யு
நேசமுறும்பதத்திருப்பினெனும்பேதவா
கிகழ்செம்புகுளிகையினுற்பொன்ன
ய்சிலாக்குளிகையதுவாகமாட்டா
வாம்பதமேற்பு முத்தியாகுங்காணே.

(இ-ள்.) ஈசனானால் பாசந்தொருதி பெய்லாம் இருஞ்செம்பிற் களிம்புபோல் இசைந்துநிற்குந் தேசதரும் ரசகுளிகை நாகக்கச்செம்பு செம்பொன்மும் அதுபோலச் சிவனும் நீங்கி நேசமுறும் பத்திருப்பனெனும் பேதவாதி - சிவன் நிருவருநாலே பாசங்க னெல்லாம் ஆன்மாக்களைச் செம்பிற் களிம்புபோலச் சகசமாய்ப் பொருந்திநிற்கும். அச்செம்பை விளக்கத்தைத் தருவிக்கும் இரசகுளிகைபோல அஞ்ஞானத்தை நீக்கும். அங்ஙனானும் நீங்கவே நித்தசத்தனாய்ச் சிவனைப்போலாகி மேற்பதத் திருப்பனெனும் பேதவாதியே—நிகழ்செம்பு குளிகையினற் பொன்னுவதன் நியாசிலாக் குளிகை யதுவாகமாட்டா வாய்பதமேற் பதமுத்தி யாகுங்காணே - களிம்போடு கூடிய செம்பு இரசகுளிகையினற் களிம்பற்றாலும் பொன்னுவதல்லது தன்னைப் பொன்னாக்கின குளிகையாகமாட்டாது. இது சாயுச்சிய முத்தியன்று. பதமுத்தியாம். ஏ-று. (உகஅ)

சிவசகிவாதி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

அறிவுமூலகைக்குமுளபாசமறிவிக்கு

முயிர்சுட்டியறியும்பின்னருங்குளவிப்புழுப்போ
விறைபேதிப்பித் துடலைத்தன்போலாக்கு

மிசைவுபோன்முத்தியென்னுஞ்சிவசமவாதிக்குக்
குறிபாசஞ்சடமுயிருக்குணர்விடமாமுயிருந

"குறிப்பதுதான்சிவனறிவினோடுங்கூழற்
செறிகுளவிப்புழுச்செயல்களையோனிபேதஞ்

சேர்கைசாயுச்சியமோ திகழ்யோகங்காணே.

(இ-ள்.) அறிவு மூலகைக்குமுள பாச மறிவிக்கும் உயிர் சுட்டியறியும் பின் அருங்குளவிப் புழுப்போ விறை பேதிப்பித்துடலைத் தன்போலாக்கு மிசைவுபோல் முத்தியென்னுஞ்சிவசமவாதிக்கு- பாசம்பசு பதி மூன்றுக்கு மறிவுண்டு. பாசவறிவாவது பற்றியெழுந்திருந்து சிந்தித்தற்பொறிவுநி யிலோடியிம். பசுஅறிவு அறிவிக்குங் கருவிகளைக்கொண்டிணந்து பயன் கருகியனுபவியாநிற்கும். பதி அறிவு இப்படித்திரியும் ஆன்மாக்களைப் பக் குவங்கண்டுவனவிலே புழுமைக் குளவிகொண்டுபோய்ப் போதத்தை யடக்கிவைக்கப் புழுக் குளவியைப்போலாய்விடுந் தன்மைபோலச் சிவனும் அவனைத் தன்மையாகக் கொண்டு இதுவே முத்தியென்று கூறுஞ் சிவசம வாதினே நீடு. — குறிப்பது சடமுயிருக் குணர்விடமாம் உயிருங் குறிப்பதுதான்சிவனறிவினோடுங்கூழற் செறிகுளவிப் புழுச் செயல்கள் யோனிபேதஞ் சாயுச்சியமோ திகழ்யோகங்காணே - குறிக்கப்ப ட்ட பாசத்துக்கு அண்டென்றாய். அறிவுண்டாயிற் பாசஞ் சட்டிநீராகத் தான் சடமர்தலால் அறிவிக்கலை. அறிவு மாண்மாக்களுக்குப் பாசமறிவிக்கும்

துக்குச் சட்டைபோல அறியுந்தானமாகும். கண்ணாடி காண்பானுக்குக் காட்டுவதுபோலவரும். சிவன் ஆன்மாக்களை இரட்சிக்கவேண்டுமென்பது திருவுள்ளமாதலாலே பக்குவத்திலே ருளவி புழுவைத் தானாக்கினான் போலவாமென்றாய். அது யோனிபேதமல்லது ருளவிக்கு நம்மையிப்போலாகக் வேண்டுமென்னுங் கருத்திலே. ருளவிக்கு யோனியும் உதாரமாயிலே. கருப்புழுவைத் தன் கருப்பமாய்க் குறித்தெடுத்து ஏறும்புமுத லறியாமல் மண்ணைக் கூடுசெய்து வைக்கும். அது நாட்டுசெல்ல அவ்வுடலுலர்ந்து போய் ருளவிவடிவாம். அவ்வளவிலே அது புறப்பட்டுத் தன்னிச்சைப்படிபேரும். இதனைச் சாயுச்சிய முத்தியென்பதுமாகுமா. இது யோகமுத்தியாம். இதனை விவொயாக. ௭-று.

(2 கஜ)

மிச்சிரவாதம் இரண்டிற் சங்கிராந்தவாதமும்

மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

உயிர்விளக்கமெனநிற்குமிறைவன்சிந்திதன

முயிர்காந்தபசாசம்போலுடல்பொறியைநடத்துஞ்.

செயலுருவிட்டாற்சடமாமிதன்பழையமலத்தைச்

சுதைப்பளவிற்கவென்றானாய்ச்சிவகரணமாகும்

வயின்முத்தியெனுஞ்சங்கிராந்தவாதி

வடிவைநடத்துவதுயிரேற்றன்வசத்திலவருமோ

பயில்கரணதிகன்பொறிகட்கறிவுண்டாமோ

பரனறிவுபாசமோபதிகலப்பாய்ப்பாரே.

(இ-ள்.) உயிர்விளக்கமெனநிற்கும் இறைவன் சிந்திதனும் உயிர்காந்த பசாசம்போலுடல்பொறியை நடத்துஞ் செயலுருவிட்டாற் சடமாம் இதன் பழைய மலத்தைச் சுதைப்பளவிற்கவென்றானாய்ச்சிவகரணமாகும் வயின்முத்தியெனுஞ்சங்கிராந்தவாதி - ஆன்மாவானது விளக்குப்போல நிற்கும் அவ்வான்மாவின் சந்தியிலே அந்தக்கரணங்கள் இந்திரியாதிகளை யறிந்து புரியாநிற்கும் சிவன் சிந்திதனாய் நிற்பன். அஃதறிய முறைமை யுடைய அச்சுநிற்கப் பூண்ட காரியப்படுவது போலாம். அங்ஙனம் வற்றை நடத்தும் ஆன்மாவின் ஆதிமலம் கீறிவருங்காலம் தன்னுடையின் ஒளிக்குள்ளே உருவத்தோன்றிநாற்போலத் திருவெழுவம் வெளிப்படும். வெளிப்படின் ஆன்மா அந்தச் சிவனுய்விருந்து அந்தக்கரணத்திற் பட்ட தரும்புமுதலிய யாவும் உப்பாய்ந்து விடும். அந்தக் கருவிகரணங்களும் பழைய கரணங்குலைந்து சிவனுடைய திருவெழுவத்திற் புகுந்து பன்னுஞ் சங்கிராந்தவாதியே - அவ்வகையிலே யிரேவத் திருவெழுவதுமோ பயில்கரணதிகள் பொறிகட் கறிவுண்டாமோ பரனறிவு பரிவுப்பாய்ப்பாரே. ஆன்மாவின் சந்தியிலே கரணங்க

செயற்பட அவத்தை வருமோ மறப்பு நினைவுவருமோ சுகதுக்கம் வருமோ பொறிகள் சேரவறியில் எல்லாமொருக்கால் ஒருங்கறியில் ஒன்றறிந்ததொன்றறியுமோ. இதுநிற்கக் கண்ணாடியின்றோன்று நிழல்போலச் சத்தான்மாவிடத்திலே சிவன் பொருந்தினால் உருக்காட்டினார் வேறே யுண்டாகவேணும். பசுகரணஞ் சிவகரணமாயிற் பாசஞ் சிவனாகவேண்டும் “இருநிலனாய்த் தியாகி” என்பதும் அவற்றோடு கூடிநின்றனென்பதல்லது அவையாருனென்னும் பொருள்படாது. ஆதலால் இது முத்திக்கருத்தல்லவென்றுணரக. எ-று. (உருக)

‘சசரவலிகாரி மதமும் மறுப்புங் கூறுகின்றார்.

துளைக்குடத்தில்விளக்கெனவேயுயிர்ப்பலவாயறியு
மாயினுஞ்சூழ்பொறிவசமாயவற்றைபறிவிக்கும்
விளக்குமலபக்துவத்திலிருட்குவிளக்கேநதும
விதிவினரனடிநீழலவெம்மைமரனிழலா
லளிப்பதாமுத்தியெனுமீசுவவிகார்க்
கறிவுறியினிந்திரியமறிவிக்கப்படுமோ
விளக்கினைக்கொள்பவன்முதலிநிழல்சேர்வுமொக்கும்
வேண்டியணையாமாமுமிதுவோவன்விதிபே.

(இ-ள்.) துணைக்குடத்தின் விளக்கெனவே உயிப்பலவாயறியு மாயினு ஞ் குழ் பொறிவசமாய் அவற்றை யறிவிக்கும் விளக்குமல பக்குவத்தினிற் று விளக்கேந்தும் விதியின் அரனடிநீழல் வெம்மை மரனிழலால் அளி ப்பதாம் முததியெனும் ஈசரவலிகாரிக்கு - பலதுணைக்குடத்தி லேற்றியதிப் பம்போல ஆன்மாவெங்குமறிவாய்நிற்கும். அப்படி நிற்குமாயினும் அவ்வப் பொறிகளளவாய் அவ்வவற்றைக் கூடியறிந்துசெல்லும் இத்த ஆன்மாவக் குமலபாகமுஞ் சத்தினிபாதமு முண்டாக இருளுக்கு விளக்கேந்திக் காண வேண்டுவாரைப்போல ஞானவிளக்கைச் சிவனருளாலே பெற்றுப் பொரு ளினாலே யவாவற்று மிககோடி வெம்மையிற் திரிந்தானொருவன் மரநிழல் கண்டாறுவதுபோலத் திருவடிநிதலிலேயாறு மிதுவே முததிநெறியென்று கூறும் ஈசரவலிகாரவாதியே—அறிவாயின் இந்திரியம் அறிவிக்கப்படுமோ விளக்கினைக் கொள்பவன்முதல் நிழல்சேர்வுமொக்கும் வேண்டியணையா மரமு மிதுவே உண்வியே - ஆன்மா விகாரியல்லன். இந்திரியவழியறியு மென்றும். ஆன்மா இந்திரியவழியறியுமாயின் ஆன்மா அறிவற்றதாம். ஒரு வன் இருளிலிழைப்பதார்ந்தத்தையெடுக்கவேண்டி விளக்குக்கொண்டிபோ ள் எடுத்தாற்றுகை ஆன்மா அருளிக்கொண்டு சிவனையறிவெனென்ற அப் படியாயின் ஆன்மா முதலியாம். அதுவுமன்றிப் பூமியின் வெம்மை மரநிழல் தவன் மரநிழல்சேர் தாறுந்தன்மைபோலத் திருவடிநிழல் சேருவென

ஞானத்திலுள்ளம்.

மரம் தன்னை அறிந்தனையாது வெட்டினவன்
என்றது அசேதனீமாம் பிப்படியே சிவன் அசேதனனை ஆன்மா
அசேதனமும். இது முத்திரையென்றென்றுணருக. எ-று.

வாமசித்தாந்தம் இரண்டில் நிமித்தகாரண பரிணாமவா
மதங் கூறுகின்றார்.

புவனமெல்லாமறிவுவடிவாகுமன்றிப்

புகலுயிர்வேறிலைச்சிவனும்புகலுஞ்சத்தியுமே
யவமுயிர்ப்பு சங்களைனவேறென்றின்றதுவே
யரும்பணியும்பொன்னுமெனிலதுபிறிதாந்தே
நவவுயிரென்றொருமுதலுந்தனித்துநில்லா
நண்ணலருஞ்சத்திசிவநடிப்பேயிர்க்கண்பும்
புவிமுதலாயாவையுமிங்கிவரேயென்கை
புகன்முத்தியெனுநிமித்தகாரணன்றன்புகலே

(இ-ள்.) புவனமெல்லாம் புகழே - புவனம் யாவும் சத்திவடிவ
வொழிந்து அவ்வுடலோடுகூடிய வறிலும் ஆன்மாவின்னிறுவாகக் க
ரது சர்வமுஞ் சிவனறிவேயாம். ஆகவே உயிர் சிவமும் உடல் ச
இதுவல்லது வீணே ஆன்மாவுண்டெனவும் ஆன்மாவைப்பற்றி
னவும் வேறாகக் காணப்படுவதில்லை. அது பொன்னும் ப
ன்னிற் பொன்னின்றொழில் பணியாம்; அதனாலே வேறொ
ந்து நிற்கமாட்டாது. ஆதலாற் சொலற்கரிய சத்தி சிவ
பித்தமும் சத்திசிவநீக்கமில்லை ஆதலால் எவ்வுயிருமெவ்வுடலு
மேயெவ்வுடலுமெவ்வுடலுமெவ்வுடலுமெவ்வுடலுமெவ்வுடலுமெவ்வுடலு
தமாம் (உருக)

புகன்முத்தியெனுநிமித்தகாரணன்றன்புகலே

பாசமெல்லாம் அறிவின்னென்றும்

பதிகலெல்லாம் அறிவின்னென்றும்

சைமாவதுமில்லை

நன்னுவாரில்

யோசைதருமீசனேயு

லுயர்கதியுநரகமு

சிவனுபகிர்க

காமநினைவு

தத்துவப்பிரகாசம்.

பாசமெல்லாம் அறிவென்றும் ஆன்மாவென்றும் பதி
யறியாது பதியாகப்பகரில் - நிமிதசகரண பரிணாமவாதியே பா
ஞ் சத்தியமாகிய ஞானமென்றும் ஆன்மாவென் றென்றில்லை
என்று கூட்டத்தை யறியாமல் அந்தக் கலப்பைக்கொண்டே ப
யும் சிவமுஞ் சத்தியமாகச் சொல்லில்—நாசமாவதுமில்லை யா
ண்ணுவாரில்லை நலமறிவாரு மில்லை யோசைதரு மீசனே யுட
மழந்தா லுயாகதியும் நரகமு மிடகுறுதுயரும் பிறவும் - பாசமெ
வதுமில்லை; ஆனந்தத்தை அடைவாருமில்லை; நன்மைஎயறிவ
இசைபையுடைய சிவனே இவைமெல்லாமாயிற்று பின்னும
மும். ஆதலினால் உயர்ந்த முத்திடம் தாழ்ந்த நரகமும் இடையி
மற்றவைகளும்—நீச நெறியுஞ் சிவரூய் நிற்கவேண்டும் நீயு
நராகுமறியே - அசட்டு நெறிகளும் சிவநெறியாய் நிற்கவே
க்கூறுவது மாயாவாதி முத்திக்கொக்குமென்றறிகுதி. எ-று.

சைவவாதி மதங் கூறுகின்றார்.

சைவபரிபுட்புகேவலத்திலுற்ற
நிஷ்டை வொருருநியுநகுணமுமில்லையாகுஞ்
செநியுமின்சகலகலைனிளக்குறுப்புப்போலச்
சேர்வினையின்பயனுகாந் துதிபுநகராத
துபாபுமிருணமலபாகஞ்சத்தினிபாதத்தா
னுறவிதைவனகுருவாபவநதுணாததவுணர்வாகி
பிறிவற்றுத்தானவனெனநிரண்ட-ற்றெலலாம
பேதமறுமெனமிதுவேரைவவாதிநெறிபே.

(இ-ள்.) அறிவாகி அறிமூயிர் கேவலத்திலுற்றால் நிஷ்டை வொரு
தறியும் குணமுமில்லையாகுஞ் செறியும் பின் தாமதமாகிவிடுகிறதுபு
சச் சேர்வினையின் பயனுகாந்து திரியும் பரிணாமவாதியும் ஆன்
மானது கேவலத்தி லுற்றபோது உண்மைநிலைநிறுக்கும். கே
வலத்தி லங்ஙனம் தின்ற ஆன்மாவை அறியாதவர்களுடையபா
மப்போல ஒந்து கூட உண்மைநிலைநிறுத்துத் திரியாந்
து—காலத்துக்கு நேரப்பாதந்தாணுற இறைவன்
கேவலம் உண்மைநிலைநிறுத்திலே புண்ணிய பாவந்
தெய்வம் உண்மைநிலைநிறுத்திலே குருஷிவாய் வந்து அறிவி
தெய்வம் உண்மைநிலைநிறுத்திலே நிரண்ட-ற்று எல்லாம் பேதம
பரிணாமவாது, சிவனும் பிறிவற்றுத்தானவனெனநிரண்ட-ற்று
புஞ் சிவனும் உண்மைநிலைநிறுத்திலே உண்மைநிலைநிறுத்திலே
ஆம் இதனே உண்மைநிலைநிறுத்திலே, எ-று.

மறுப்புக் கூறுகின்றார்.

சைவவீயாண்மாவையறிவிலதென்றாப் பூண்

சகலகருவியுங்கூடி லறிவுண்டாமென்றாப்

புறவறிவில்லாததறிவுண்டாவானே

பாப்படியோவு மிராலிலைமையதுநற்களேனே

செவ்வையான்மாவறிவுஞ்சிவனறிவுங்கூடிச்

சேரவொன்றாமென்றாப்திசும்மாயாவாதி

யவவுரையோவறிவிப்பானறிவிக்கவறியு

மான்மாவாகான்போதமற்றகலப்பதுவே.

(இ-ள்.) சைவ கலப்பதுவே - சைவவாதியே நீ ஆன்மாவைக் கேள்வி
தனவறியாம னிற்பனென்றுங் கலாநிகூடி அறிவனென்றுஞ் சொன்னாய்
அறியாமைகுணமாகில் அறியமாட்டான்; அறிவுகுணமாகில் அறிவற்றிரான்
இப்படிச் சொல்வது ஆன்மகுணமல்லவாம். அதுநிற்ஈ. ரெரிசனத்திலானால்
வினறிவுஞ் சிவனறிவுங் கூடி யொன்றாமென்றாய். அஃதிரண்டும் ஓரறிவு
மென்பது மாயாவாதமதம்போலாம். ஆதலாற் கூடினாலும் அறியுமறிவும்
அவ்வறிவு அறிவிக்க வறியும் ஆன்மாவும் ஓரறிவாகாது போதமற் நீங்குங்
கலப்பை நீயறியாமற் கூறினாய். அறியும் ரெறி மேலே கேட்டுகி. எ-று.
ஈசுவைக்கியவாதி முசற் சைவவாதியிருகிய சித்தாந்தபோதம் எட்டும்
முடிந்தது. (கசகூ)

பூ ன் ஞ ஞ் கு த் தி ர ம்.

சித்தாந்தமுறைகூறுகின்றார்.

இப்படியாலுரைக்கின்றமபங்கொல்லா

மிணைந்துமிசையாதாகுமிறைவனுலை

மெப்ப்படியாய்ச்சைவசித்தாந்தநீதி

விளங்கியபக்குவந்தானுபுபதாக்கி

பொப்பரியவானந்தத்தளவுங்கூறு

பூயர் ரெறியையான்றிந்தவளவுரைக்கின்றேனா

லெவடிபுமுகமத்தினீதிதொனயே

யிதனுண்ணை தெளிவுபடுத்திமெறியாவருமே.

(இ-ள்.) இப்படியாலுரைக்கின்ற சையவகொல்லா மிசைந்த மிணை
தாதாகும் - இந்தமுறைமையாக உயர்த்தெட்டபங்கு எட்டாகவுரு
விகின்ற சையதல்லகொல்லாவற்றினதுநீதித தென்றாவதாயுஞ் சித்த
பொருள்களையு மொக்கச் சொல்லாத மட்டுக்களையு மற்தும்—இறை
னுலை தெரியப்படுமாறீச் சைவசித்தாந்த நீதிவிளங்கிப்பக்குவந்தானும்

பதாக்கி - இந்தச் சைவசித்தாந்தத்துக்குப் பொருந்துவதாகுஞ் சிவாகமத்
தை உள்ளபடியாய்ச் சைவசித்தாந்த நீதியில் விளங்கச் சொல்லப்பட்ட தத்
துவருபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி ஆன்மரூபம் ஆன்மதரிசனம் ஆன்
மசுத்தி சிவரூபம் சிவதரிசனம் சிவயோகம் சிவபோகம் என்னுயர்ந்தவை
ரத்தையும் பூரணரண்டு சூத்திரத்தாலுரைத்த விதன் தரிசனத்தையு
பற்றித் தத்துவதரமாம் அப்படிப் பிரித்து—ஒப்பரிய வாய்ந்ததாய்
கூறுகின்றனவையே யானறிந்த வள வுரைக்கின்றேனான் ஆவல
கூறியதெனத்தழுந்தலளவும் அப்புறமுஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவத
யுயர்ந்ததாய் என்னறிவுக்குத் தக்கவளவு சொல்லுகின்றேன் ஆதலால்—
புதுமாகமத்தி னீதிகொண்டே யிதனுண்மை தெளியுமுறிந்திடு மின்பாய்
ருமே - இங்கேசொல்லு மெவையும் சிவாகமமாகிய முந்நூலி னுண்மையே
சொல்ல இதனுண்மையை யாவருந் தெளியவறிந்துகொள்ளுக. கூறு. ( )

மேற்சொன்ன மூப்பதவதரத்தின் பெயரினை

இரண்டுசூத்திரத்தாற் கூறுகின்றார்.

ஓங்குபூதப்பழிப்புப்பொறிநீங்கியுணர்த
லுயர்கரணசுத்திகலாதிகளைபொழிவித்த
ருங்குசுத்ததத்துவதூடணந்தத்துவத்தின்
றருமுருவந்தரிசனமேசுத்திதார்தகையே
பாங்குகேவலங்காண்டலதீதமான்மாவின்
பகருண்மையுயிர்விளக்கஞானதரிசனந்தா
னீங்குஞானதீதம்பரைகாட்சியோகம்
சிகழ்போகமதீதநிலைசாக்கிராதீதம்.

(இ-ள்.) ஓங்குபூதப் பழிப்புப் பொறிநீங்கி யுணர்தல் உயர்கரண
சுத்தி கலாதிகளையொழிவித்தல் தாங்கு சுத்ததத்துவ தூடணந் தத்துவத்தின்
ருமுருவந் தரிசனமே சுத்திதாம் - விளங்கப்பட்ட பூங்குபூதப் பழிப்பு
பொறிபறவுணர்தல் அந்தக்கரணசுத்தி கலாதிஞ்ஞானதாராகரணம் இவ
ற்றைநடத்துஞ் சுத்ததத்துவ தூடணந் தத்துவத்தின் புறக்கருவிகளையா
தத்துவரூபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி ஆகிய பாகங்களை எட்
தகையே பாங்கு கேவலங்காண்டலதீதம் ஆன்மாவின் பகருண்
மையுயிர்விளக்கம் - இங்கு பாங்குபடக் கேவலம் கேவல
கேவலம் கேவலம் தரிசனம் ஏன ஆன்மாவின் நெறி
புறக்கருவிகளையா பாங்கு ஞானதீதம் பரை காட்சி
சிகழ்போகமதீதம் - ஞானதரிசன ஞானதீத
ரைதரிசனம் தத்துவயோகம் பராதீதம் என்பதாம் சை
வராதீதமுந்.

இதுவுமது.

சுத்தவத்தைசுகவடிவுசுகாதீதஞ்சிவமாந்
தோன்றுபரமானந்தஞ்சொல்லருயோகந்தாவு
மெத்திவருபோகமான்மலாபமானந்தமேலீடு
விளங்குலோகமீட்டன்மிகுருவே
யத்தன்மையானந்தமானபடியறித
லவனேவற்படிநிற்றலாகுமுப்பான்வகையுஞ்
சித்தமுறவறிந்துசிவஞானநீதி
தெளியும்வகையாலுரைப்பன்சிறக்கவிந்நூலகத்தே.

(இ-ள்.) சுத்தவத்தை சுகவடிவு சுகாதீதஞ் சிவமாம் தோன்றுபரமானந்தஞ் சொல்லருயோகந்தான் மெத்திவரு போக மான்மலாப முனந்தமேலீடு விளங்குலோகமீட்டல் முப்பான் - முன்சொன்ன சாக்கிராதீதத்துடன் சுத்தவத்தை சுகசொரூபம் சுகாதீதம் சிவரூபம் தோன்றப்பட்ட பரமானந்த தரிசனம் சொல்லுதற்கரிய பரமானந்தயோகம் மிகுந்துவரப்பட்ட பரமானந்தபோகம் ஆன்மலாபம் பரமானந்தமேலீடு விளங்கப்பட்ட உலகப் பழிப்பென்னும் பதினொரவதாரமும் ஆகிய முப்பதவதாரமும்—மிகுருவே அத்தன்மை ஆனந்தமானபடியறிதல் அவனேவற்படி நிற்றலாகும் வகையும் சித்தமுறவறிந்து சிவஞானநீதி தெளியும்வகையாலுரைப்பன், சிறக்கவிந்நூலகத்தே - அந்த முறைமையிலே மோலான ஆசானே ஆனந்தவடிவாய் வந்தமுறைமையும் அவனேவலாகக்கண்டு நிற்றலுமாகியவிவற்றைப் பொருந்தவறிந்து சிவஞானதரிசனத்தைத் தெளியும்படியாக யான் இந்நூலிலே விளங்கச் சொல்வேன். ஏ-று. (உசை)

மேலிந்த முப்பதவதரத்தின் முதலான பஞ்சபூதப்பழிப்பையும்
அதனை நீக்கும் முறைமையுங் கூறுகின்றார்.

பஞ்சபூதப்பழிப்புப்பகருங்காலைப்

பாபுபுனற்கால்வெளியாய்ப்பரந்தவைந்து

மிஞ்சியவையைத்துடனேயாங்குணங்களைந்து

மிகுமண்ணினீரினாலுதியின்மூலூற்றும

புஞ்சமுனுங்காலிரண்டுமெளியொன்றாகும்

புகழ்குணமுமத்தன்மைபொருத்தியிமெண்டம்

வஞ்சமறநிரபுநீர்மானளவுமாயை

வண்டமுல்கால்சநாசிவம்வான்வருஞ்சத்தியுளவே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதப் பழிப்புப் பகருங்காலைப் பாபுபுனல் தீ கால்
ரியாய் பரந்தவைந்து மிஞ்சியவையைத்துடனேயாம் - பஞ்சபூதப்பழிப்பு

பென்னும் அவதரத்தைச் சொல்லுமிடத்துப் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென விரிந்த வைந்தையும் மிகுத்துச் சொல்லப்பட்ட மயிர் எலும்பு தோல் நரம்பு தசையென்னும் பிருதிவின் குணமைந்தம், நீர் உதிரம் சுக்கிலம் மூளை மச்சை யென்னும் அப்புவின்குணமைந்தம், ஆகாரம் நித்திரை பயம் மைதுனம் சோம்பென்னும் தீயின்குணமைந்தம், ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் தத்தலென்னும் வாயுவின் குணமைந்தம், காமக் குரோதம் லோபம் மதம் மார்ச்சரியமென்னும் ஆகாயத்தின்குணமைந்து மாகை இருபத்தைந்துடனே மண்டலமுள்ள விடமெங்குங் காணப்படும்— குணங்களைந்தும், மிகுமண்ணின் நீரினாலும் தீயின் மூன்று புஞ்சமெனுங் காவிரண்டு வெளியொன்றாகும் புகழ்குணமும் அத்தன்மை பொருந்தியிருக்கிச் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தமென்னுமைந்துகுணம் பிருதுவிக்காம். சந்தம்நீக்கிச் சத்தப் பரிச ரூப ரசமென்னும் நாலுகுணம் அப்புவுக்காம். கந்தம் ரசம் நீக்கிச் சத்தப் பரிச ரூபமென்னும் மூன்றுகுணம் தேயுவுக்காம். கந்தம் ரசம் ரூபம் நீக்கிச் சத்தம் பரிசமிரண்டும் வாயுவுக்காம். கந்தம் ரசம் ரூபம் பரிசமென்னும் நாலுநீக்கிச் சத்தமொன்றும் ஆகாயத்துக்காம். இதுவொழியப் புகழப்பட்ட நீங்காக்குணம் ஒவ்வொன்றும். அது பிருதுவி கந்தத்தையும், அப்பு ரசத்தையும், தேயு ரூபத்தையும், வாயு பரிசத்தையும், ஆகாயம் சத்தத்தையும் நீங்காது. இப்பூதங்கள் காணப்படுவது பஞ்சப் புலன்களாலேயாம். அது சத்தத்திலாகாயமும், பரிசத்தில் வாயுவும், ரூபத்தில் அக்கினியும், ரசத்தில் அப்புவும், கந்தத்திற் பிருதுவியுந் தோன்றும். பூதங்கட்குப் புலன்கள் காரணமாகவுந் காரியமாகவும் வழங்கும்— அண்டம் வஞ்சமற நிரவு நீர் மாணவ மாயை வண் தழல் கால் சதாசிவம் வரன் வருஞ் சத்தியளவே - காரணமான வடிவு பிருதுவி மேருத்தாரகமாயண்டமளவுந் அப்பு பிரகிருதியளவும், தேயு மாயையளவும், வாயு சதாசிவத்துவமளவும், ஆகாயம் சத்தித்தத்துவமளவுமாய்க் கலந்து நிற்கும். எ-று.

(௨௪௫)

பூதாதிக்குருவாதி கூறுகின்றார்

பூதாதிக்குருவமேகடினமாதி

புகல்சொருபநாற்கோணம்பிறைமூன்றுகோண

மீதறுஷ்டநாணம்வட்டஞ்சுபாபமதுகிடத்தல்

விழ்தலெழனிஹைதனிற்றல்விதியாகுமேலே

தானவியாத்தியண்டமளவுநாட்டும்

விபாபகீதான்வருஞ்சத்தியிசேடநானுருவ

மீதான்குணமீனுவாய்விரிதனிற்றமஞ்சு

மிகுமீலகெடாதுகாட்சிசுத்திவிவெதுவே.

(இ-ள்.) பூநாதிக்குருவமே கடினமாதி - இந்தப் பஞ்சபூதங்களுக்கு உருவாதி பத்துக்குணமும் கூறுமிடத்துப் பிருதுவி உரத்துத் தரிக்கும். அப்பு குளிர்ந்து பதஞ்செய்யும். தேயு சுட்டொன்றுவிக்கும். வாயு சலித்துத் திரட்டும். ஆகாயம் நிரந்தரமாயிடங் கொடுக்கும்—புகல் சொருபம் நாற்கோணம் பிறைமூன்று கோணமீதறுகோணம் வட்டம் - சொருபமாவது முறையே சதுரம் பிறை திரிகோணம் மேற்பட்ட அறுகோணம் வட்டமுமாம்—சபாபமது கிடத்தல் வீழ்தல் எழல் நிறைதல் நின்றல் விதியாகும் - சபாபமாவது மனை கிடக்கும் நீர் பரக்கும் தீ வளரும் கால் நிறையும் விண் தரிக்குமாம்—மேலே மீதான வியாத்தி அண்டமளவும் - மேலே சொல்லிய அண்டம், பிரகிருதி, மாயை, சத்தசிவம், சத்தியளவும் வியாத்தியாம்—நாட்டும் வியாபகத்தான் வரும் சத்தி - பொருந்தப்பட்ட வியாபகம் முன்சொன்னபடி அண்டமுதற் சத்தியளவுமும்—விசேடம் நானாவுருவம் - விசேடமாவது பிருதுவி தாது நவரத்தினம் பஞ்சவன் னமாம். அப்புத் தாது சத்தசமுத்திர முதலானவை. தேயு உதராக்கினி பூதாக்கினி விந்துவாக்கினி காட்டாக்கினி படிக்காக்கினியெனவும் பிறவுமாகப் பேசுக. வாயு பத்தா யெழுபத்திராயிரமாம். ஆகாயப் குரோதாதியாகை—மீதானகுணம் அணுவாய் விரிதல் - குணம் அணுவாய் மண்ணாகை தண்ணீராகை. வெம்மை யழலாகை வாயு சூராவெளியாகை இரந்தரமாகிய வெட்டவெளியாகையாம்—நிறம் அஞ்சு மிருமுலகென்பது காட்சி சத்தி விடுவதுவே - நிறம் பொன்மை வெண்மை சிவப்புக் கறுப்புப் புகையென ஐந்தாம். தரிசனமாவது உலகமென்பது பஞ்சபூதமெனக் காண்டல். சத்தியாவது இவை சடமிவற்றை நடத்துஞ் சத்தமாயையினால் ஸ, வ, ர, ம, ஹ என்பனவற்றை நடத்துவார் சத்தமாயாகாரியத்தை நடத்தியிருக்கும் பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவனென்னு மிவரென்றும், இதனைத் தெய்வமென்று கொள்ளுவானும், இவற்றின் சேர்வை யுயிரென்று கொள்ளுவானும், உலோகாயதன் சாருவாகன் ஆதலாலிதை நீங்கியிருப்பதாம். எ-று.

(உரசு)

பஞ்சபூதங்களுஞ் சடமெனக் கண்ட மாணுக்கன் அவற்றைக்

கண்ட பொறிகளே ஆன்மாவெனத் துணிதல்

இகல்பூதமான்மாவன்றெனவேநீங்க

விவற்றுடனேயுலகமுடல்காரியமையைந்துந்

தகுநிறையுநாடிகளப்பத்தவையுநீங்குந்

தானிங்கியுணர்ந்திருந்தான் றுவில்பொறிகண்டே

யகமதின் ஞானமுமிட்புலன் ஞானந்தானு

மைந்துபொறியா தனலான்மாவெனில்லை

கூழ்வாதிதுதானிமிடமாத் திரையிலுணரு

நீருயிர்வீரறிபுடிமென்பதிலையெனநின்றனவே.

(இ-ள்.) இகல் பூதம் ஆன்மாவன்றெனவே நீங்க இவற்றுடனே உலகமுடல் காரியமையைந்தும் தருகிறையும் நாடிகள் பத்தவையும் நீங்கும் - பூதமா ன்கூட்டுவதல்லது தானாய்க் கூடாதொன்றுக்கொன் றிகலுடைத்துச் சடமாதலால் ஆன்மாவல்லவென நீங்கவே இதனோடொத்த பூதகாரிய நிருபத்தைத்து பிரவஞ்சமு மெண்பத்துநான்கு தூராயிரம் உடற்பேதத் தருகியையுமுடைத்தாய்வுடலோடு பத்துநாடிகளும் எழுபத்திராயிரம் பேதமாகிய விவையெல்லாம் நீங்கும்—தான்ங்கி யுணர்ந்திருந்தான் தாவில் பொறிகண்டே அகமதின் ஞான முயிப்புலன் ஞானந்தானும் ஐந்துபொறியாதலால் ஆன்மா வேறில்லை நிகழ்வ திதுதானியிட மாத்நிரையிலுணரு நீருயிர் வேறறியுமென்பதிலையென நின்றன ணே - இப்பூதங்கள் ஆன்மாவன்றெனக் கண்டு பொருந்தி இவற்றையு மிவை யுரகிய பிரவஞ்சத்தையுங் காயத்தையும் பொய்யெனக் கண்டு உள்ளே விழித் துணர்ந்தவனுக்குச் சோத்திராதி சேவித்தலால் இவ்வனஞ் சேவித்ததியாதென வினா இவற்றின் செழுமியறிந்தானுப் இச்செயலையுடைய பொறி புலன்களே. ஆன்மாவென்று நீர் சொன்னது அவைதானே உள்ளமுணர்வதானது புறமு மறிவாய் நின்றது. அவைதாமே உடலாயு முணர்வாயும் நின்றனவும் இப்படி இவை விளங்குவது காற்றாழ் திரிகை சுழல்காற்றுப்போல நியிடத்திற் சுழன்று வரும் இவற்றின் கூட்டரவே ஆன்மா நீர் உயிர் வேறறியுமென்பதில்லையென சின்றுன். என்று. (உசஎ)

அதுகண்ட ஆசிரியர் பொறியறிவுணர்தல் வகை
கூறுகின்றார்.

இந்திரியநானென்றாவைசடங்களாகு
மிவைதன்னிற்கண்டுக்கேட்டுண்டியிர் துற்றறியு
மந்தவுப்பிராதலாவைசடமேயாகு
மன்றியொன்றஞ்சறிவாமோவஞ்சறிவதானுன்
முந்தியொன்றையொன்றறியமாட்டாதைந்தும்
முழுமாயைக்காரியவாங்காரத்திற்குள்ளி
நத்துகன்மத்தாலிங்கறிகருவியாகி
நண்ணுமைத்துநாலுமுன்றிரண்டொன்றாய்நயந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரிய நாடுன்னால் இவை சடங்களாகும் இவைதன்னிற் கண்டு கேட்டுண்டியிர்த்துற்றறியும் அந்தவுப்பிராதலால் இவை சடமேயாகும் அன்றி யொன்றஞ்சறிவாமோ வஞ்சறிவதானுன் முந்தியொன்றையொன்றறிய மாட்டாதைந்தும் - உலகமுமுடலும் நீங்கியிருந்தவன்றாகக் குணர்வுவர நிகழ்ந் தது புலனறிவாதலாலே புலனாற் பற்றியறியு மின்றிரியங்களைக் குறித்ததவே ஆன்மாவென்றான் அப்படியல்ல அவையுஞ் சடமாகும். அவை கண்டுக்கேட்டு ண்டியிர்த்துற்றறந்து நின்றலாற் சடமல்லவெனில், அவை சடமே அவையிற் றிலே கூடிக்க் கண்டு கேட்டுண்டியிர்த்துற்றவையிற்றின்பயனையும்நின்று செல்ல

தான்மாவே ஒருடலுக் கோரறிவ்ந்தி ஐந்தறிவாகாது. ஐந்தறிவுண்டானாலும் கண்ணைச் செவியறியாது; இவ்விரண்டையுந் துவக்கறியாது; இம்மூன்றையுஞ் சிங்குவையறியாது; இவை நாலையுங் கிராணமறியாது. ஆகவே இவையைந் தும் ஆன்மாவல்லவாய்ச் சடமா—முழுமாயைக்காரிய ஆங்காரத்திறோன்றி - மாயாகாரியமான ஆங்கார தத்துவத்திலே தோன்றி—நந்து கன்மத்தால் இங்கறி அருவியாகி - மிக்க கன்மத்தாலே ஆன்மாவுக்கறிகருவியென்று பெயராகி—நண்ணும் ஐந்து நாலு மூன்றிரண்டொன்றாய் நயந்தே - பூதங்களின் மண்முதலாக இயற்கை ஐந்தாகவுஞ் செயற்கை ஐந்தறிவு நான்கறிவு மூன்றறிவு இரண்டறிவு ஐந்தறிவுகளும் நிற்கும். ஏ-று. (உகஉ)

பொறிக்குருவமாகி கூறுகின்றார்.

பொறிக்குருவஞ்சத்தமணமுருவிரசம்பரிசம்

புகழுவானுதியாய்ப்பொருந்தல்சொருபந்தா

னிறைத்தறியுந்தானமாய்நிற்றல்சுபாபந்தா

னேரைந்துரிமிடத்திற்குழல்விசேடந்தான்

குறித்தவற்றாற்குறியாததறிதல்குணமிச்சை

கொளுத்தறன்மாத்திரையளவேவியாத் திவியாபகந்தான்

அறைத்தசத்தாதியளவறிவையாதெனவுணர்த

லவையறியாதெனவுணர்தல்சத்தியாவறையே.

(இ-ள்.) பொறிக்குருவம் சத்தம்மணம்உரு இரசம் பரிசம் புகழும்வானுதியாய் பொருந்தல் - இந்திரியங்கட்குப் பத்துக்காரியங் கூறுமிடத்து உருவமாவது சத்தப் பரிசு ரூப ரச கந்தமென்னுமைந்தும் ஆகாயம் வாயு அக்கினி அப்பு பிரு துவிகளோடே கூடப் பொருந்திய வவதரம்—சொருபந்தான் ஐந்திறைத்தறியுந் தானமாய் நிற்றல் - சொருபமாவது இவ்விந்திரியங்களோடு கூடியறிதற்கறிவிக்குந் தானமாய் நிற்றலாய்—சுபாபந்தானேரைந்து ரிமிடத்திற் கழல் - சுபாப மாவது இவையைந் தி ரிமிடமாத்திரத்திலே ஆன்மா வொற்றித்தறியும்படி விகற்பித்து நிற்றலாய்—விசேடந்தான் குறித்தவற்றாற் குறியாததறிதல் - விசேட மாவது முன்பு குறித்தவற்றைக் கொண்டே காணப்படாதவற்றையும் கண்டது போல அறிவிப்பது—குணமிச்சை கொளுத்தல் - குணமாவது இச்சை செல்லுமிடமாகை—தன்மாத்திரையளவே வியாத்தி - வியாத்தியாவது அனக்குச் செல்லுமெல்லையளவுமாய்—வியாபகந்தான் அறைத்தசத்தாதியளவு - வியாபகமாவது தன்னுடம்பைவிட்டு நீங்காது வாளுதிகள் சத்தாதிகள் செல்லுமிடமெல்லாங்கு செல்வதாய்—அறிவையாதெனவுணர்தல் அறையறியாதெனவுணர்தல் சத்தியாவறையே - நிற்றலாவது அவற்றின்நன்மையறிதல். காட்சியாவது ஞானேந் திரியமென்றும் மாயையிற்றாய்ப்பட்ட தத்துவமாதலாலிவை சீடமென்றும்றிதல். சத்தியாவது இவை ஆன்மாவறிதற்குக் கருவியன்றித் தந்தறியாதென்று அறிந்து நீங்குதலாகச் சொல்லுக. ஏ-று. (உகஉ)

சத்தாதிக்குருவமாதி கூறுகின்றார்.

சத்தாதிக்குருவமேவான்குணமதாகை
தானவற்றால்விளங்கல்சொருபஞ்சபாபமதுதான்
வைத்தவுடலொடுகலத்தல்விசேடமேலநிகை
வண்பொறிபதளவும்வியாத்தம்வியாபகமேவிடுகை
வித்தாதல்குணநிறமுமவற்றின்வாய்மை
விரிவிவற்றைக்காண்பதுவேதரிசனமாஞ்சுத்தி
பொத்தரபவறிதலென்றுகோடலிவையொடுங்க
வுளமாவதித்திரியவொடுக்கமாமே.

(இ-ள்.) சத்தாதி-ஆமே - புலன்களைநினைந்தசகாரியமூங் கூறுமிடத்துச் சத்தமுதலானவற்றுக் குருவமாவது பூதவழியிற் காண்டல். சொருபமாவது அவ்வானுதியுலே தன்னைமை தோற்றப்படுவது. சுபாபமாவது ஓரறிவுமுதல் ஐயநிதாளவும் அதுவதுவாய் நிற்பது. விசேடமாவது தன்னெல்லை புறம்பு மேலிட்டு நிற்கை. வியாத்தமாவது சோத்திராதித் தானமளவுமுண்டாகை. வியாபகமாவது அற்றைக் கூடியே புறத்திலுள்ளவஞ் சென்றறிவிக்கை. குணமாவது பறக்கரணமாய்நிறுஞ் சுகதுக்கங்கட்கு மூலமாகை. நிறமாவது ஓசையாய்மென்மை தட்பமாயும் விகற்பமற்ற காட்சியாயும் விகற்பவிசமாயும் கந்தமாயுமிருப்பது. தரிசனமாவது இவை பறமறிவிக்குங் கருவியென்று காண்டல். சத்தியாவது இவை சட்மென்று காண்டலாம். ஏ-று. (உருச)

கன்மேந்திரியங்கட்குருவமாதி கூறுகின்றார்.

ஆங்கவலிந்திரியவழித்தாங்கன்மேந்திரிய
மவைசோத்திராதிமுதல்வாக்காதியறியு
மீங்கிவற்றுக்குருவாகைவானுதியாகை
யிகன்மாயையவுதொழிற்படுகைக்குமத்துந்
தாங்கலத்தல்வானுதிரிகக்கொள்ளலுடல்க
டன்னளவுமாயைதன்னளவுமாதல்
போங்கருவிபோகைதொழில்சடம்புத்திசெய்தல்
பொருந்துமினவ்பொறிநீங்கவுடல்போகல்கானே.

(இ-ள்.) ஆங்கவலிந்திரியவழித்தாங் கன்மேந்திரியம் - அந்த இந்திரியவழித்தாங் கன்மேந்திரியங்களைந்தும்—அவை சோத்திராதி முதல் வாக்காதியறியும் - அவைகளைச் சொல்லுமிடத்துச் சோத்திரவழித்தாம் வாக்கு; துக்கின் வழித்தாம் பாசம்; சட்சின்வழித்தாம் பாணி; சிங்குலையின் வழித்தாம் பாயுரு; ஆக்கோணத்தின் வழித்தாம் உபஸ்தம்—எங்கிவற்றுக்குருவாகை வானுதியாகை கன்மாயையவுதொழிற்படுகை குக்குமத்துத் தாங்கலத்தல் வானுதி நித்த

கொள்ளுடல்கடன்னளவும் மாயை தன்னளவுமாதல் போங்கருவி போகை தொழில் சடம் புத்தி செய்தல் பொருந்துமிறை பொறிநீங்க உடல்போகல் காணே - இவற்றின் தசகாரியங் கூறுமிடத்து உருமாவது ஆகாயமுதலாய் வழங்குகை; சொருபமாவது மாயையளவுந் தொழில் வழங்குகை; சுபுபமாவது குக்குமத்துந் தூலம்போல நின்றல்; விசேடமாவது வான்றொழிலைக் கரணமாகக் கொள்ளுதல்; வியாத்தியாவது உடலளவும் நிறைதல்; வியாபகமாவது மாயையளவு நிறைதல்; குணமாவது நிறைவு குறைபெறுதல்; நிறமாவது தொழில் தரிசனமாவது சடமென்ற நிறதல்; சுத்தியாவது பொறி நீக்க நீங்குதலாம். எஹு.

பொறிகளைத்தும் சத்தாதியைந்தும் வாக்காதியைத்தும் விசனாதியைத்தும் குக்குமைமுதலான வாக்குகளுமாக இருபத்துநாலு கருவியும் நீங்கினவதரமீ பொறியறவுணர்ந்தலாம். (உநீசு)

அந்தக்கரணசத்தி கூறுகின்றார்.

புலனறியாவகைபொருந்துமாணுக்கனிவற்றிற்

புகாதிருந்துபார்த்தளவினினவுவந்துபுகலா

லிலைவேறிங்சறிவதொன்றிரண்டாங்குரண

மிறைபற்றுநிச்சயிக்குமெழுந்துசிற்திக்கும்

நலமாகுமான்மாவிக்கரணமேயென்ன

நாலாகியுயிர்வருமோநான்நாலுதொழிலா

லுலகிலுததன்றொழிலைத்தானறியாததன

லுயிர்க்கின்பங்கரணமொழிந்துயிரன்றென்றுணரே.

(இ-ள்.) புலனறியா வகை பொருந்தும் மாணுக்கன் இவற்றிற் புகாதிருந்து பார்த்தளவில் - பொறி புலன்களுந் தொழிலும் ஸிட்டுணைந்திருந்த மாணுக்கனை வினைத்தபடி தேட்டவளவிலே--நினைவுவந்து புகலால் இலை வேறிங்கறியதொன்று நிரண்டாம் கரணமிறை பற்றும் நிச்சயிக்கும் எழுத்து சிந்திக்கும் நலமாகும் ஆன்மா இத்தனைமேயென்ன - அப்படியிருந்தவளவிலே நினைவு வந்துதித்து விகற்பித்துக்கண் டிடவிடத்தினீர் வேறறியுமென்பதில்லை; அந்தக்கரணங்களுமேயறிவது. ஆன்மாவும்மையே ஒன்றிலே பற்றுவதும் நிச்சயிப்பதும் எழுந்திருப்பதுஞ் சிந்திப்பதுமாதலால் இக்கரணங்களுமும் காணுமறியென்றொன்றென்போது--நாலாகி உயிர் வருமோ நால் நாலு தொழிலால் உலகிலுததன்றொழிலைத் தானறியாததனால் உயிராக்கின்பங்கரணமொழிந்துயிரன்றென்றுணரே - கரணங்களறியுயின் நாலுதொழிலும் நாலாயிருக்குமோ ஆன்மா நாலாகுமோ கரணங்களுமும் நாலுதொழிலாய் உயிராக்குப் பயன்படுதல்வது தானாய்ப்பேதியது அறுவகை யிரசபேதமுறவானையன்றி யவை தன்குணமறியாதது போலவரும் ஆன்மா இடையாய் நிற்பதன்றி இவை அறியமுட்பட்டதென்றறிவா

(உநீசு)

கரணங்களுக்குருவமாதி கூறுகின்றார்.

இன்னுமக்கரணவுருப்பற்றிநிச்சயித்தங்
கெழுந்திருந்துசிந்திக்கைசொருபமற்கடம்பித்
துன்னுகரிபாம்பாகைசுபாபமெரிகொள்ளி
சுழலுகறங்காதல்ருணம்பிடித்தல்விடாதாடை
தன்விசேடந்தான்முந்தல்வியாத்திமானளவு
'தருவியாபகமறிவுதன்னளவுஞ்செல்கை
பின்னமறல்வன்னமிவைசடமென்றல்காட்சி
பெருஞ்சுத்தியிவைவீங்கல்பெயர்த்திருநீபிழித்தே.

(இ-ள்.) இன்னுமக்கரணவுருப்பற்றி நிச்சயித்தங் கெழுந்திருந்து சிந்திக்
னீக் - கரணங்களுக்குத் தசகாரியங் கூறுமிடத்து மனதுக்குருவம் பற்றுதல்;
புத்திக்குருவம் நிச்சயித்தல்; ஆங்காரத்துக்குருவம் எழுப்புதல்; சித்தத்துக்குரு
வஞ்சிந்தித்தல்—சொருபம் மற்கடம் பித்துன்னு கரி பாம்பாகை - சொருப
மாவது மனங் குங்கின்றொழில்; புத்தி பித்தன்றொழில்; ஆங்காரம் ஆனையின்
றொழில்; சித்தம் பாம்பின்றொழிலாம்—சுபாபம் எரிகொள்ளி சுழலு சுறங்கா
தல் - சுபாபமாவது எரிகொள்ளி காரற்றடி பம்பரம்போல விரைவிற்பற்றி நிச்
சயித்தெழுந்து சிந்தித்தலாம்—ருணம் பிடித்தல் விடாதாகை - மனம் பிரதா
னமாகப் பற்றினதைப் புத்தி நிச்சயித்தலும், ஆங்காரங் கொண்டெழுந்திருந்த
லும், சித்தழ் சிந்தித்தலுமாம்—தன் விசேடந்தான் முந்தல் - ஆன்மாவின் இச்
சை செல்லுமுன்னே கரணங்கள் முந்திச் செல்வது விசேடமாம்—வியாத்தி
'மானளவும் - வியாத்தியாவது ஆன்மதத்துவமளவுஞ் செல்லுகை—தரு வியாப
கம் அறிவு தன்னளவுஞ் செல்கை - வியாபகமாவது ஆன்மபோதஞ் செல்லுமள
வுஞ் செல்லுதாம்—பின்னமறல் வன்னமிவை சடமென்றல் காட்சி பெருஞ்
சுத்தி இவை வீங்கல் பெயர்த்திருநீ பிறித்தே - நிறமாவது தன்றன் ரொழிலிற்
பேதியாததாம். தரிசனமாவது சடமென்று காண்டலாம். இவ்வ தானாய்ப் பற்
றி நிச்சயித்தெழுந்திருந்து சிந்திப்பது செய்யாதெனவறிவது சுத்தியாம். இவற்
றை நீங்கியிருப்பாயாக. எ-று. (௨௧௭)

சுலாதிஞ்ஞான நிராகரணங் கூறுகின்றார்.

கரணங்களீங்கியபின்ருணஞ்சிவிக்கையிறுந்
காலங்கூட்டிநீயதிவரையுமுடன்கலைதான்
கிரியையினையெழுப்பும்வித்தையறிவுதனைக்கொடுக்குங்
கூனாராகமாயினைக்கெழுமிப்பிக்கு.
மிரையிவற்றைக்கலைகாலநியதிசத்தி
பிவைவித்தைசுத்தவித்தையிராகமீசுரமாம்
பிரகிருதிநாயகனைச்சதாசிவமுஞ்சிவமும்
பிரேரிப்பித்திடுமிவற்றைப்பிரேரிக்குமருளே.

(இ-ள்.) கரணங்கள் நீங்கியபின் குணஞ் சேவிகையினுற் காலங் கூட்டி-
மெ நியதிவரையு முடன்கலைதான் கிரியையினை யெழுப்பும் வித்தை அறிவுத்
னைக் கொடுக்கும் கிளிராகமாயைனைக் கெழுமிப்பிக்குமிவையிவற்றை - அந்
தக்கரணங்கள் நீங்கியிருந்த மாணக்கனை வினைந்தபடி கேட்கவே இவனுமிருந்து
பார்த்தவளவில் தன்வேதனைப்படுவது குணங்களாதலாம் குணங்களும் அக்
குணங்களுக்கு மூலமாகிய கலாதிக்கையுங் கண்ணென்றது, காலம் இறந்தகாலம்
• நிகழ்காலம் எதிர்காலமென அனுபவத்தாக்கியும் நீக்கியும் அனுபவிப்பதும் மேலு
மோரனுபவத்தைக் கிளப்பியுங் கூட்டாநிற்கும் நியதியுணவுக்கிச்சை செல்லினு
மெல்லையின்மேற் செல்லாமல் அதுவரையும் கலை தொழிலைச் செய்விக்கும்.
தொழிலாவது அறிவையெழுப்பதலாம். வித்தை எழுந்திருந்து செல்லும்படி
அறிவிப்பிக்கும்; இராகம் அப்படி யெழுந்தபோதே ஆசையையெழுப்பிநிற்கு
மாயை தனுவாதிமாய்ப் பிரிந்து கருவியிலு மெண்ணப்பட்டு நிற்கும் பிரகிரு
யிலே யுற்றழுந்தப்பண்ணும். இவை தாலிரூப்பன் இவற்றை—கலைகாலை நிய
சத்தியிவை வித்தை சத்தவித்தை யிராக மீசரமாய் பிரகிருதி மாயைகளைச் சத்
சிவமும் சிவமும் பிரேரிப்பித்திடுமிவற்றைப்பிரேரிக்குமருளை - இந்த எழுதத்
வத்தையுந் சத்ததத்துவங்கள் பிரேரிப்பிக்கும். அவை கலை காலம் நியத்
மூன்றையுந் சத்திதத்துவம் செலுத்தும், வித்தையைச் சத்தவித்தை செலுத்
தும், இராகத்தை ஈசரதத்துவஞ் செலுத்தும், மாயையைச் சிவதத்துவஞ்
லுத்தும், பிரகிருதியைச் சதாக்கியதத்துவஞ் செலுத்தும், இவையைந்தத்து
சிவசத்தி செலுத்தும். எ-று.

இவ்வெழையுமைந்தையும் நடத்தும்படி சிவன் இச்சைவைத்து எல்லாவு
றையும்றிந்து செய்விப்பன். அந்தக் கிரியாசத்தியாலே ஆன்மாவுக் கற்றேயு
னபோது சிவதத்துவஞ் செலுத்தும், தொழிலையானபோது சத்திதத்துவஞ்
செலுத்தும், அறிவு தொழிலொத்தபோது சதாசுவதத்துவஞ் செலுத்தும், கிரி
யையேறி ஞானங் குறைந்தபோது ஈசரதத்துவஞ் செலுத்தும், ஞானமேறிக்
கிரியை குறைந்தபோது சத்தவித்தியாதத்துவஞ் செலுத்தும், இந்தக் கலாதி
களைச் சத்ததத்துவம் நடத்துகிறபடியாவது காலமும் நியதியும் கலையும் தொழி
லாவதன்றி வேறில்லாமையாம் சத்திசத்தத்துவஞ் செலுத்துதலாம் வித்தையறி
வுண்டாய் நடத்தும் அதனைச் சத்தவித்தை நடத்துவதாம். இராகம் ஆன்ச
யிலே செலுத்துமினை ஈசரதத்துவம் நடத்துவதாம். மாயை உலகமுண்டாத
லும் வளர்த்தலும் இறத்தலுஞ் செய்விப்பது; அது அறிவாதலாவதனைச் சிவதத்
துவஞ் செலுத்தும். புருடசத்துவம் இச்சாஞானக்கிரியை மூன்றுங் கூடி நின்ற
லாம் ஞாநிலநிவொத்த சதாசிவம் இதனைச் செலுத்துமென்றறிந் இங்கே பிர
கிருதியென்றது புருடசத்துவத்தையெனக் கொள்க. (உ-ஊ)

கலையாதிக்குருவமாதிகூறுகின்றார்.

கலையாதிக்குருவமேகஞ்சுகமாஞ்சொருபங்
கருதுமுயிர்க்கிச்சைதொழிலறிவுகலப்பித்த்.

கருதுமுயிர்க்கிச்சைதொழிலறிவுகலப்பித்த்
கருதுமுயிர்க்கிச்சைதொழிலறிவுகலப்பித்த்

நிலவுவியாபகமாணவத்தளவுநிற்ற

நீடுவிசேடங்குணங்கணிநிறைவுபொருந்துதலா

மல்கினிறம்ளாவ்லிதுகாண்டல்காட்சி

யருளுடம்பாய்நிற்பதிதன்சத்தியாமே.

(இ-ள்.) கலையாதிக்குருவமே கஞ்சகமாம் - இக்கலாதிக்குருத் தசகாரியுங் கூறுமிடத்துக் கலைமுதலான கருவிகளெழுக்கும் உருவமாவது ஆன்மாவாக் கதிஞ்சுக்குமவுடலாம். வித்தை கலை இராகம் மூன்றில் இச்சாஞானக் கிரியையும் நியதியாய் நியாபகமாயும் இடற்றுக்கு மூலங் காலமாயும் ஐந்துதத்துவத்தாலுஞ் சட்டையானவுடலாய் ஆன்மாவுக்கு மாயை மயக்கிற்கும் இந்த வடிவாசையே ருவம்—சொருபங் கருதுமுயிர்க் கிச்சை தொழிலறிவு கலப்பித்தல் - சொரூப நீலது ஆன்மாவுக் கிச்சாஞானக்கிரியைகளாய் அறிவித்துநிற்றல்—நிலைகொள் யாபர் சத்தாசத்தமாணவ சபாபாவது மேற் சத்ததத்துவங்களைக் கூட்டியும் சீழ்ச் சத்ததத்துவங்களைக் கூட்டியும் பயன்கொள்ளுதலாம் சத்தாசத்தமாமே ன்று நிற்பதாம்—நேர் குணமே பாக்கியமாம் - குணமாவது போகத்தைத் துய் ன்க்கும் பாக்கியங்களாகை—வியாத்தி மாயையளவு - வியாத்தியாவது அசத்த மாயையளவாகக் காநியப்பட்டு நின்றலாம்—நிலவு வியாபகம் ஆணவத்தளவும் நின்றல் - வியாபகமாவது அஞ்ஞானமெவ்வளவுண் டவளளவும் போவழங்க நிற் —நீடுவிசேடங் குணங்கள் நிறைவு பொருந்துதலாம் - விசேடமாவது சாத் தவியநாதி குணங்கள் நிறைவுபொருந்துதலாம்—அடிகில் நிறமளாவல் - நிறமா வது அறிவுநியாமையு மொத்துநின்றல்—இது காண்டல் காட்சி - இவையிற் றைச் சடமெனக்காண்பது தரிசனமாம்—அருளுடம்பாய் நிற்பதிதன் சத்தியா மே - சத்தியிலே தாண்டங்கி நின்றல் இவற்றைச் சத்திசெய்தலாம். எ-று. ( )

புருடனே ஆன்மாவென மறுத்துக் கூறுகின்றார்.

நியதிமுதற்குருவிகளைஞ்கடன்கூடுநேரம்

நேயமாம்புருடனெனநிலைமைகொண்டே

யுயிர்பிறிதொன்றலப்புருடன்றானேயிந்த

வுயர்கருவியனைத்தினிலுமோடியடங்குதலா

லயலிலுயிரிவைதாமேபிறிதொன்றில்லை

புகன்றகுணபீதங்களனைத்துமிதன்செயலே

யியலுமெனின்மாயையினிற்றேன்நியேழாதி

யிருக்குஞ்சத்தாசத்தமிவையலக்காணுமிரே.

(இ-ள்.) நியதிமுதற் கருவிகள் அஞ்சுடன் கூடுநேரம் நேயமாம் புருடனெனும் நிலைமை கொண்டே உயிர்பிறிதொன்றலப் புருடன்றானேயிந்த உயர் கருவி அனைத்தினாலும் ஓடியடங்குதலால் - நியதிநிலைமை விகளைந் திருக்குமதரகி நிச்சயமான புருடதத்துவம் புருட

ஞானத்தி ள் ஞானம்.

னே ஆன்மாவாம். அதுதானெவவிடத்தினு முயர்ச்சி, தாழ்ச்சிகளாக வோ
மீண்டு திரிகையாலே நீ வேறறியுமென்கிறதில்லை—அயலிலுயிரிவைதாமே பிற
தொன்றில்லை அகன்ற குணபேதங்கள் அனைத்துமிதன் செயலே யியலுமெ
னின் - இந்தக் கலாதிகளே ஆன்மாவாவது; வேறென்றில்லை. நானூற்றைம்ப
தாக விரிந்த குணபேதங்களை யெழுப்பியடக்குவதும் கரணங்களிற் கூடுதும்,
இங்கிரியங்களிற் செல்வதும், மேலுமறிவதும் மிக்க புருடன்செயலே. ஆதலா
லிதுவே ஆன்மாவென்று நீ சொன்னாய் அப்படியல்ல—மாயையினிற் றேன்றி
ஏழாகியிருக்குஞ் சுத்தாசுத்தம் இவையலக்காணுயிரே - மாயையிலே தோன்றி
வழிபேதமாய்ச் சூடமாய்ச் சுத்தாசுத்தமென்று பேராயிருக்குங் கலையாதிகளே
ஆன்மாவன்றென் நிவற்றை நீங்கியிருப்பாயாக. (உருகிய)

சுத்ததத்துவதூடணங் கூறுகின்றார்.

ஈங்கிவைதான் வேண்டுமோயிவையலவேலியற்றை

யிசைந்தறிவித்தருளுக்குமியைவதாகித்

தேங்குஞானமாய்த்தொழிலாய்க்கலப்பாகிஞானஞ்

சிறிதாகித்தொழிலேமுன்சேரவேறி

யோங்கியவத்தொழில்குறைந்துஞானமேறிவரலா

லொருகாலுமொடுங்காதாலுத்தமன்றானெனவரத்

தாங்காதான்மாவையேதானறிவித்திடலாற்

றருமான்மாவேறில்லையென்றுசாற்றினனே.

(இ-ள்.) ஈங்கிவைதான் வேண்டுமோ இவையலவேலியற்றை யிவையல
தறிவித்தருளுக்கு மியைவதாகித் தேங்கு ஞானமாய்த்தொழிலாய்க்கலப்பாகி
ஞானஞ் சிறிதாகித் தொழிலே முன் சேரவேறி யோங்கிய அதாவது
தொழில் குறைந்து ஞானமேறி வரலால் - இக்கலையாதிகளறியாதென்றீ ரிவை
யறியவேண்டுமோ இவையறியாவாயின் இவற்றை யறிவிப்பதான சுத்தி
யறிவிக்கத்தகுந்தாய்ச் சிவதத்துவம் ஞானமாயும் சுத்திதத்துவங் கிரியை
யாயுஞ் சதாசிவ தத்துவஞானமுங் கிரியையுமொத்தும் ஈகரதத்துவங் கிரியை
யையேறி ஞானங்குறைந்தும் சுத்தவித்தை ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்
தும் வருகையாலும்—ஒருகாலு மொடுங்காதால் உத்தமன்றானெனவரத்
தாங்காதான்மாவையே தானறிவித்திடலாற் றருமான்மா வேறில்லையென்
று சாற்றினனே - ஒருகாலத்தும் ஒடுக்கமற்றிருக்கையாலும், சிவன்வழி
களு மிவைதாமேயென்று செல்லத்தக்கதாய் நிற்கைமீலும், மெத்தென
யலரினமாய்க் கையறிவித்துச்செல்லுதலானும் ஆன்மாவென்று வேறு
றியுமென்கிறதில்லை—அயலிலுயிரிவைதாமே பிறதொன்றில்லை அகன்ற குணபேதங்கள் அனைத்துமிதன் செயலே யியலுமெனின் - இந்தக் கலாதிகளே ஆன்மாவாவது; வேறென்றில்லை. நானூற்றைம்பதாக விரிந்த குணபேதங்களை யெழுப்பியடக்குவதும் கரணங்களிற் கூடுதும், இங்கிரியங்களிற் செல்வதும், மேலுமறிவதும் மிக்க புருடன்செயலே. ஆதலாலிதுவே ஆன்மாவென்று நீ சொன்னாய் அப்படியல்ல—மாயையினிற் றேன்றி ஏழாகியிருக்குஞ் சுத்தாசுத்தம் இவையலக்காணுயிரே - மாயையிலே தோன்றி வழிபேதமாய்ச் சூடமாய்ச் சுத்தாசுத்தமென்று பேராயிருக்குங் கலையாதிகளே ஆன்மாவன்றென் நிவற்றை நீங்கியிருப்பாயாக. (உருகிய)

சுத்ததத்துவத்துக்குருவமாகி கூறுகின்றார்.

சுத்ததத்துவத்துருவநின்மலமாஞ்சொருபர்
தொடருமொருமலரிருமலர்க்குடலாஞ்சபாபம்
நித்தமழியாதாகைவிசேடமீசற்கிடமாம்
நிகழ்குணங்களசுத்தமாயநிறுத்தலாகு
மொத்தவியாத்தியுஞ்சத்தியளவதாகு
முயர்விபாபகஞ்சிவன்மனுபர்குணங்களாகை
யத்தினிறம்படிகமிவையறிதறெரிசனந்தா
னருளொடுசேர்ந்ததுவாகையதனசுத்திகாணே.

(இ-ள்.) சுத்ததத்துவத்துருவம் - நின்மலமாம் - சுத்த தத்துவங்களுக்
குத் தசகாரியங் கூறுமிடத்துச் சுத்ததத்துவங்களுக் குருவமாவது அசுத்த
மாயாமலம் பொருந்தாதபடியாலும், சிவசத்தியிருக்கையாலும், நெருப்பிரு
க்குடி விறகையும் நெருப்பென்றபோல நின்மலமென்பதுருவமாம்—
சொருபம் தொடருமொருமலரிருமலர்க் குடலாம் - சொருபமாவது விஞ்
ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்குத் தனு கரண புவன போகங்களைக் கொ
டுக்குமதாம்—சபாபம் நித்தமழியாதாகை - சபாபமாவது அநாதியாயழிவ
ற்று நின்றலாம்—விசேடம் ஈசற்கிடமாகை - விசேடமாவது சிவன் கொ
ண்ட வடிவுகளுக்கிருப்பிடமாகை—நிகழ் குணங்கள் அசுத்தமாயை நிறுத்
தலாகும் - விளங்கப்பட்ட குணமாவது அசுத்தமாயையையு மதன் காரிய
வீகனையு மடைவுபட நிறுத்தி நடத்துவதாம்—ஒத்த வியாத்தியுஞ் சத்தியள
வாகும் - இவற்றுக்கு வியாத்தி வித்துவளவாம்—உயர் வியாபகம் சிவ
மனுயர் குணங்களாகை - உயர்ச்சியான வியாபகமாவது சிவவடிவமெ
ளவுண்டே மவ்வளவுமிடமாகை—அத்தினிறம் படிகம் இவையறிதறெ
ரிசனந்தான் அருளொடுசேர்ந்ததுவாகை அதன்சுத்தி காணே - இவற்றின்
நிறம் படிகம்போலுஞ் சத்திவன்னமாதல், தரிசனமாவது இவையுஞ் சிவ
சுத்தி அறிவித்தாலன்றி அறியாதென்பதாம், நிருவருநிளாடு சேர்ந்து இவ
ற்றை நீங்குகிற்பது சத்தியாம். எ-று. (உசஉ)

தத்துவரூபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி கூறுவாராய்ப்
புறக்கருவியினியல்பு கூறுகின்றார்.

என்றவற்றைபகற்றுவிப்பவெல்லாநீங்கி
யிருள்விழிபோனினவவனையெதிர்வினவவஹு
மொன்றுமெனக்குத்தெரியாதிருள்போலவிகற்ப,
முள்ளவையுங்கழன் துன்னலாவதிலலை
நின்றவிருளெதென்னவதுநிற்குமுன்னே
நீயென்றுநின்வவஞ்சுவதரங்கடனினு
மின்றகன்மகருவிபாறாறாமவற்றி
நீயிப்பாபுபுறக்கருவியுபுறப்பாபு

(இ-ள்.) என்றிவற்றையகற்றுவிப்ப எல்லாம் நீங்கி இருள் விழியோ
 நின்றவனை யெதிர்வினவ அவனும் - என்றித்தவடைவே பஞ்சபூதம் செ
 ரிகரணம் கலாதி சுத்தத்துவங்களை ஐத்தவதரமாக நீக்குவிடப் பொ
 ர்கிய அறிகருவிகளெல்லாம் நீங்கி நின்றவனை விளைத்தபடி கேட்ப அவ
 ருளிலே விழித்தவனைப்போல நின்றான் அனை வினாவின்வளவிலே அவ
 னும்—ஒன்றுமெனக்குத் தெரியாதிருப்போல விகற்பமுள்ளவையுங் கழ
 ன்ற துன்னலாவ தில்லை - நானிவற்றை நீங்கியிருந்தவளவில் ஒன்றுந் தெ
 ரியக் கண்டதில்லை, அறியத்தக்கவையுண்டோவென்று கருகினவளவி
 'கருதத்தக்கவையெல்லாங் கழன்றபடியா நொன்றுமில்லையாயின் விழி
 விழியைப் புறவீருள் மறைத்தாற்போல அறிவை மறைத்துக்கொண்ட
 ன்—நின்றவிருளேதென்ன அதுநிற்க - இப்படி மறைத்தவிருளேதெ
 கேட்ட மாணுக்கனைப்பார்த்து அவ்விருளின் காரியம் மேலறிவிக்கின்றோ
 —முன்னே நீயென்று நின்றவஞ் தவநங்கடனிலும் - முன்னே நீ ந
 ன்று நின்ற பஞ்சபூதப் பழிப்புமுத லைத்தவதரத்தினிலும்—இன்றக்
 கருவியாளுறாகும் அவற்றினியல்பாய் பறக்க வி அறுபது மேலிசைப்ப
 இப்போது நீங்கிய கருவி பஞ்சபூதப்பழிப்பில் பூதமென்தும் பொநி
 ணர்தலில் ஞானேன்கிரியம் கன்மேந்திரியம் புலன் எண்ணுங் கருவி ப
 ன்தும் அந்தக்கரணசுத்தியில கரணம் நாலும் கலாதிஞ்ஞான ரிராக
 திற் கலாதிசுளையும் சுத்தத்துவஞ்ஞானதற் சுத்தத்துவங்களை
 சுத்தத்துவமுட்பத்தாறும் நீங்கவே அந்நின் காரியமாயும்காரண
 காரியகாரணமாயுமிருக்குங் கருவி அறுபதும் மேற் சொல்லுவாம்.

புறக்கருவி அறுபடுனுட் காரணமானகருவி ஐந்து காரண
 காரியமான கருவி இருபத்தெட்டுமன்றி உரைய
 மானகருவி இருபத்தேழுங் கூடுகிறது.

சுத்தியினிற்றோனாமவாக்காதிகானகுத்

தானிவன்வங் கெழுப பதிமதுபானறன்முலம்

தொத்ததொருவிந் துளிலேபாதமாருகுக்

முயரும்பாபநிபுநதிநிலுதானகூடச்

செத்தகியின்முட்டையினிற்சலமபீரலாகுஞ்

சென்றுகண்டத்தளவுசெவிக்குணராவோசை

மத்திஹையாமவாக்குவைகரிதானிட்டு

வகைதோனசிசொற்பொருளாப்வழங்கியிடுங்காணே.

சுத்தியினிற்றோன்றும். வாககாதிகானகுத் தானிவன்வங்
 கெழுப பதிமதுபானறன்முலம், தொத்ததொருவிந் துளிலேபாதமாருகுக்
 முயரும்பாபநிபுநதிநிலுதானகூடச், செத்தகியின்முட்டையினிற்சலமபீரலாகுஞ்
 சென்றுகண்டத்தளவுசெவிக்குணராவோசை, மத்திஹையாமவாக்குவைகரிதானிட்டு
 வகைதோனசிசொற்பொருளாப்வழங்கியிடுங்காணே.

புத்திலுள்ளவர்களுந் தத்துவம் வசனிக்கும் வசனத்தை இந்த வாசனையுடையவரும் அஃதெழுப்புமாறு—அதுதான் தன்முலத்தொத்ததொருவருடையவிலே நாதமாந் சூக்க முயரும் பைசந்தியுந்தியிலுந்நான் கூடவந்தமயின் முட்டையினிற் சலம்போலாகுஞ் சென்று கண்டத்தளவு சென்றுக்குணராவோசை மத்திமையாம் வாக்கு வைகரிதா னெட்டு வகை தோன்றிச் சொற்பொருளாய் வழங்கியிருங்காணே - அந்த வாக்குத்தான் மூலநாதரத்திலே நின்றும் பிரணவத்திலே யொருநாதமாக வெழுந்திருந்து சூக்தையாகி நாயியளவிலே திரண்ட நாதம் விந்துவாகிய வட்டமாயயினுள்ளே இவன் செல்லுவதாக நினைத்த சொற்பொருள் எழுத்துக்கள் புலப்பட்டும் புலப்படாதாயும் உதானவாயுவாலே பஞ்சவன்னமுங் கூடிநிற்க வாயுப் புறம்பேடுவாயினுள்ளே பிறக்கவொண்ணாதாய்த் தோன்றும் பிறமுட்டையே பிறப்பித்து பைசந்தியாகி உதானவாயுவாலே பிறப்பித்து சென்று யானையான முழக்கமாய்த் தனக்குக் கேட்கவாய் நிற்கும் பிறப்பித்தி னேற் கண்ட மிதயந்தலை யென்பதனிலே பிறக்கப்பட்டுவந்தபிறப்பித்து கூடப் பல்லுநாக்குண்ணக் கதர மூக்கினால் ஓந்துதானிலே புறப்பட்டிப் பிறர்க்குக் கேட்கத்தக்கதாக வசனிப்பிக்கும் வாகரியாகி இவை நாலுரிமிடத்தில் இந்த வாகி புறப்பட்டு வழங்காநிற்கும். எ-று. (பசர)

இதுவுமது.

உத்திரங்கொருகோடி சுவாகாவென்று
மருவுமவென்றுமவசட்டுவெளவுட்டென்றும்
புந்துசுவாவென்றுமமென்றுப்பட்டெனறு
முநிக்ருமதலெழுக்கோடியாய்வன்னமுதலா
ந்துபராசத்திபானுதலிந்துத்தோன்றி
நாதத்தெழுநறுநரநடந்ததுதானிண்டு
ந்துமகாரம்மற்றைப்பத்துமாஞ்சுந்நி
திருமேனியின்முப்பத்தைத்துஞ்சொந்திமே.

—ன்.) மந்திரங்கொருகோடி சுவாகாவென்றும் மருவுமவென்று
புந்துசுவாவென்றும் உந்துசுவாவென்றும் உந்துசுவாவென்று பட்டெ
உதிக்கும்முதலெழுக்கோடியாய் - மந்திரங்களுக்கோடியாய்
வாகா, நம, வசட், வெளவுட்டு, உம், பட், சுவாவென்றோ
வாகா எழுபேதமாக வழங்கும்—வன்னமுதலா நந்துபராசத்தி
ந்துத்தோன்றி நாதத்தே மூன்றுசுர நடந்ததுதானிண்டு சிந்துமகார
மற்றைப்பத்து மாஞ்சுந்நி திருமேனியின்முப்பத்தைத்துஞ்சொந்திமே -
நாதரத்தோன்றுமிடத்துப் பராசத்திமேலே பிறப்பித்து
புந்துகொருகோடி சுவாகாவென்று

ஞானபுருஷனாதம் பிறக்கும்; இவையாறிலுந் து பத்தக்கரம்பிறக்கும்; தினறும் மாதிருகையென்று பெயராய்ப் பராசத்தியின் சூக்தியை ககரமுதல் ஷடகாரமீராக முப்பத்தைந்துத் தூலதேகமாம் இப்படியும் ஐம்பத்தொன்றும் இவற்றின்விசிவு ஆகமத்திற்காண்க. என்று.

இதுவும்த.

அச்சத்திமாதிருகையதனினோங்கார

மானபதமுதலாகவறையுமெண்பத்தொன்று

மேச்சுபதம்வன்னத்தேயுண்டாகும்பதத்தின்

மேவுமந்திரம்பதினொன்றவையீசானுதி

நச்சுபதத்தனிவிருப்பாபுவனநாயகரா

நன்னுமவிரிநூற்றோடுருபத்தூராவர்

வைச்சகலைமுன்சத்திதன்னின்வருமிந்த

வகைபைநதுந்தத்துவத்தேமருவிறிற் குங்காணே.

(இ-ள்.) அச்சத்திமாதிருகை அதனினோங்காரமானபதமுதலாக யுமெண்பத்தொன்றும் - அச்சச் சத்தியின் திருநாமம் மாதிருகை பெயரா மந்தமாதிருகையின்பேதமாக அகார உகார மகாரமாகவருந் தாதமாகவும் ஒம்என்றுவடிவமாம் இவ்வடிவமுதலாக இரண்டக்கரந்தே கியெட்டக்கரமளவாகப் பதமாய்ப் பதமெண்பத்தொருபேதமாம்— பதம் வன்னத்தேயுண்டாகும் - இப்பதங்களுக்குத் தோற்ற மட்சரத் தாகும்—பதத்தின்மேவு மந்திரம் பதினொன்று - இந்த எண்பத்தொரு பத்திலு மிருக்குத்தேவதைக்கு முதலாகத் தோன்று மந்திரங்கள் பதினொன்றும்—அவை ஈசானுதி - எல்லாவற்றுக்கும் முடியான சத்திசிவமந்திர ஈசானாய மூர்த்தியென்றும் எல்லாத்துக்கும் முகமான வகுத்திர வடிவமான மந்திரம் தற்புருட வத்திராயவென்றும் எல்லாத்துக்குமியையான அகோர மூர்த்தமாகியமந்திரம் அகோர இருசாயயவென்றும் எல்லாத்துக்குத் து யத்தானமான வாமதேவ வடிவமான மந்திரம் வாமதேவ சூர்யாயவெண் றும் எல்லாத்துக்கும் அடிவமான சத்தி மூர்த்தியான மந்திரம் சத்தியோசு தமூர்த்தியேயென்றும் இனி அங்கங்களாகிய இருதயாயநம சிரசேசுவாகா சிகையேவசட்கவசாயுடம் தேத்திராயவெனவசட் அத்திராயபட் உபாங் கேப்பியோசுதாவென ஒவ்வொருகோடியா டே மூகோர யுமேழாய் ஏழுமா றாய் ஆறுமைந்தும் பதினொன்றும் விரியாறிற்கும்—சச்சுபதத்தனிவிருப்பா புவனநாயகராம் - இந்த எண்பத்தொரு பதத்திலு மிருப்பார் புவனேசுரா கியலீசுரபேதமாம்—நன்னுமவிரிநூற்றோடு மருபத்தினால்வர் - இந்தப் புவனேசுர நாயகமாகப்பொருத்து முருத்திரக் கிருநூற்றிருடத்துவாலுடே மூர்த்திவச்சகலை முன்சத்திதன்னின் வருமிந்த வகைகளை உத்தி தத்துவ

த த் து வ ப் பி ர க ா ச ம்.

மருவி நிற்குங்காணே - நிவிர்த்திமுதலாகிய பஞ்சகலைகளுமுள்ள
வத்திலே தோன்றிப் பிருதுவிமுதற் பஞ்சபூதங்களிலே வியாத்தமாய்
இவையையெனவகையும் தத்துவமும்பத்தைநிதும் வியாத்தமாய்
சிவத்தவமிவற்றிற்கு நாயகமாக விவ்வகையே சடத்துவாக்க
எ-று. (உசௌ)

இ து வ ம து.

லபைபுத்துமந்திரமைந்தா றும்நால்வாக்குங்

கருதுமற்றையமுன்றுஞ்சுத்ததத்துவத்தி

லையைந்துஞ்சுத்தமாமசுத்தமாயைபினி

னீனபிரகிருதியினின்முளுமுக்குணமு

லவிப்புத்தியிலடைந்தாலா றும்பினுண்டா

மவைபடைவேசாத்துவிதராசததாமதமாங்

லவுநிதிற்சாத்துவிதராசததாமதமாங்

கருதுமிராசதந்தாமதத்தினுமிக்கணக்கே.

என்.) கலையைந்து மந்திரமைந்தா றும் நால்வாக்குங் கருது மற்றைய
முன்றுஞ் சுத்ததத்துவத்தினிலே யைந்துஞ் சுத்தமாம் - பஞ்சகலைகளும்
கருதுமந்திரமும் நாலுவாக்கும் புலனங்களும் பதங்களும் வன்னங்க
சுத்ததத்துவங்களைந்துமாகிய வகையெல்லாஞ் சுத்தமாயையிற் றேற்
தாம்—அசுத்தமாயையினின் நீளு பிரகிருதியினின் முளுமுக்குணமுமே
புத்தியிலடைந்தாலா றும் பினுண்டாமவை யடைவே சாத்துவித ராச
தாமதமாங் கலவுமிதிற் சாத்துவித ராசத தாமதமாங் கருது மிராசதந்
தத்தினு மிக்கணக்கே - அசுத்தமாயையிற் பகுதியாய்ப் பிரகிருதியிலே
நின்றும் மூன்று குணமும் அவற்றினொருஞ் சாத்துவித மிராசதந் தாமத
ரமிவை யலைவற்ற புத்திபேதத்தி லாறுகுணமுண்டாய். அவை சாத்துவி
த்திவிராசதம் சாத்துவிதத்திற் தாமதமென்றும், இராசதத்திற் சாத்துவி
தம் இராசதத்திற் தாமதமென்றும், தாமதத்திற் சாத்துவிதம் தாமதத்தில
இராசதமென்றுமா றும் முன்னேசொன்ன மூன்றுமாக ஒன்பதுபேதமாய்
அவை பொருந்தின வகையிலேயுற வனேகமாம். எ-று. (உசௌ)

இ து வ ம து.

சாத்துவிதமறிவொழுக்கம்வாய்மைநன்றிமுதலாய்த்

தருமிராசதமியானெனதுமிஞ்சிக்

கூர்த்தகொலைகளவுகாமாதியினின்முழல்லை

கொஞ்ஞதாமதமடிசோம்பாதிசூறிகேடா

முத்தநற்குணத்திரண்டாமன்னநிவுமிஞ்சல்

முதறிவின்மடிவருதல்கொலையின்பங்கொலையா

னேர்த்ததநியாதாகைபின்னதுதான்மிகுகை

நிலையினதுவேறுபடனேரொன்பான்குணமே.

(இ-ள்.) சாத்துவிதமறிவொழுக்கம் வாய்மை நன்றி முதலாய்ந்தும் - இந்தக் குணங்களிற் சாத்துவிதகுணம் ஞானம், நன்னெறி நடக்கை, சத்தியஞ்சொல்லுகை, அன்புமுதலான நற்குணங்களைத் தரும்— இராசத மியானெனது மிஞ்சிக் கூர்த்தகொலை களவு காமரதியினின் முயல்லை - இராசதமனது யான் செய்தேனென்று மென்னதென்றும், மிகுத்துக் சொல்லப்பட்ட கொலை, களவு, காமாதிகளின் முயற்சிப்பட்டுச் செல்லதாம்—கொள்ளுந் தாமதமடி. சோம்பாதி குறிகேடாம் - தாமதத்தின் கொள்கையாவது மடி, சோம்பு, நித்திரை, மயக்கமாதி திக்குணங்களாம்—மூர்த்த நற்குணத்திரண்டாம் மன்னறிவு மிஞ்சல் முதறிவின் மடிவருதல்கொலையின்பங் கொலையான் நேர்த்ததநியாதாகை பின்னதுதான் மிகுகை நிலையினது வேறுபடல் நேரொன்பான் குணமே - இக்குணவடிவின் நற்குணமாகிய சாத்துவிதத்திலிராசதம் சாத்துவிதத்திற்றாமதம், இராசதத்திற் சாத்துவிதம் இராசதத்திற்றாமதம், தாமதத்திற் சாத்துவிதம் தாமதத்தல் இராசதமெனவொன்பதாம். சாத்துவிதத்திலிராசதமாவது நமக்கே போதாமென்னுமறிவு மிகுதல்; சாத்துவிதத்திற் ருமதமாவது அவ்வறிவினின்புலே மடிவந்திருத்தல்; இராசதத்திற் சாத்துவிதமாவது கொலை முதலியவற்றிலே இப்படிக் கொல்கின்றோமே யென்னுமறிவுண்டாகை; இராசதத்திற்றாமதமாவது கொலைமுதலியவை செய்திலுணர்வுபற்றுகிருப்பது; தாமதத்திற் சாத்துவிதமாவது தான் செய்யும் மடியாதி நன்னெறியிலே மிகுதல்; தாமதத்திலிராசதமாவது அம்மடியாதிகைய நற்குணமாக மதிக்கையாக ஒன்பதுகுணமாம். எ-று.

(௨௪௨)

இதுவுமது.

மண்ணினிலேட்டபுவிநிற்பதினாறங்கி

வழிமுனவெட்டுநிர்முப்பத்திரண்டு வெளிநாற்ப

தெண்ணிரவியாறெட்டுமேதியைம்பத்திர

மிசையுமித்திரங்குபாலுதாரகும்

நண்ணுபிரசாபுறிக்கொன்பதிறெட்டுமீயனோர்

நாட்டியவென்பானுகாரணற்கொன்பாடுஎட்ட

னென்மையனத்தேசற்குத்தொண்ணுற்றாறு

. முயருமறுதூற்றிருபானுற்பிறவுமுன்னே.

(இ-ள்.) மண்ணினில் எட்டு அப்புவினிற் பதினாறு அங்கிவெழுமுவெட்டு உயிர் முப்பத்திரண்டு வெளி நாற்பது - பிருதிவியின் மேற்பட்டிருக்கும் பசாசுக்கெண்குணமாம்; அப்புவினிற் சரிப்பார்க்கு மிராக்கதர்க்கும் முன்குணமெட்டுடனே தன்குணமெட்டுமாகப் பதினாறாம்; தேயுவினிற் சரிப்பார்க்கும் யட்சர்க்கும் முன்குணங்களுோடு தன்குணமெட்டுமாக இருபத்துநாலாம்; வாயுவினிற் சரிப்பார்க்கும் கந்தருவருக்கு மிம்முறைமையிலே ரூப்பத்திரண்டு குணமாம்; ஆகாயத்திற் சரிப்பார்க்கும் பூதங்கட்கும் முப்பத்தாறும்கோடி. தேவர்கட்கும் முறைமையிலே நாற்பதுகுணமாம்; இவற்றின்செய்தி கீழே பிரசாதத்திற் சொல்லப்பட்டதனிலறிசு—எண்ணிரவிஆறெட்டு - எண்ணிச் சொல்லப்பட்ட ஆதித்தன்குணம் நாற்பத்தெட்டாம்—நுகிலம்பத்தாராம் - சந்திரனுக்குக் குணமைம்பத்தாராம்—இசையுமிந்திரற்கிழிபாணலதாகும் - தேவேந்திரனுக்கு அறுபத்துநாலாம்—நண்ணு பிரசாபதிக்குக் கொன்பதிற்றெட்டும் - பொருந்தப்பட்ட பிரசாபதியென்பானுக்கு எழுபத்திரண்டு குணமாம்—அயனேர் நாட்டியவெண்பானாகும் - பிரமர்வுக்கு நாட்டிச்சொல்லப்பட்ட குணமென்பது பேதமாம்—நாரணற்கெண்பானெட்டு - ஆதியாகிய பரமபுருடனுக் கெண்பத்தெட்டிக் குணமாம்—உண்மை அனந்தேசற்குத் தொண்ணூற்றாரும் உயருமறுநூற்றிருபாணல் பிறவுமுன்னே - சத்தியமாக வனந்தேசராகிய வருந்திரற்குத் தொண்ணூற்றாரும் ஆக்ககுணமறுநூற்றிருபத்துநாலும் பிறவுங் கொள்க. எ-று.

பிறவுமென்றது மானிடர்குணம் தன்ம ஞான வைராக்கிய மைசுவரியமேன்னும் நாலில், தன்மத்திலே பத்துக்குணமும், ஞானத்திலென்பதும், வைராக்கியத்திலெழுபதும், ஐசுவரியத்திலெம்பதும், அதன்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைசுவரியமிவற்றினு மப்படியாக ஏறிக்குறைந் தொன்பது குணத்தின் பேதமாக வருங்குணம் நானூற்றைம்பது. இவற்றின் விரிவெல்லாம் பரமேச்சுவரமென்கிற ஆகமத்திலெ காண்க. உரையில் விரிக்கிற் பெருகும். எ-று.

(உசசு)

இவற்றிற்குருவமாகி கூறுகின்றார்.

ஆயுமித்தத்துவங்களெண்ணில்கோடி.

யான்மாவின்விகற்பமெல்லாங்கருவியாகு

மேயுமிவற்றுக்குருபமெல்லைகாண்ட

விவற்றினுக்கோரறிவில்லைச்சடமென்றல்கூட்சி

மேயவிவைநீங்குதலேசத்தியாகு

மெய்யிவற்றைநீங்குகிறுத்தத்துவாதீதந்

தூயநீநீங்காதுபெத்தாகலந்தான்

நேயநீநீன்றவிடமுத்திசுகலமெனச்சொல்லே.

(இ-ள்.) ஆயுமித்தத்துவங்கள் எண்ணில்கோடி ஆன்மாவின் விசற்பமெல்லாங் கருவியுடும் - ஆராயப்பட்ட தத்துவமெண்ணுங்காலத் தெண்ணிலக்கமற்ற கோடிபேதமாம். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவுக்கு இச்சைமுதலாக எழுந்திருக்கப்பட்டவை யெல்லாங் குணக்கருவிகளாம். அவை சொல்லிற்றொலையாதாம். இதுநிற்க—எயுமிவற்றுக்குருவம் எல்லேகண்டல் - இந்தத் தத்துவங்கட்கெல்லாமுருவமாவ தவற்றின் காரியப்படுதலையறிவதாம்—இவற்றிலுக்கோரறிவில்லைச் சடமென்றல் காட்டி - இவற்றுக்கிப்படியறிவிக்குந் தன்மையுளவாயினும் ஆன்மாவின்றிவாலறிவதின்றிச் சடமென்றுகாண்டல் தத்துவதரிசனமாம்—மேய இவை நீங்குதலேசத்தியாகும் - பொருந்தியவிவற்றை நீங்குவதே தத்துவசத்தியென்று பேராம்—என்றிவற்றை நீங்கல் இருந் தத்துவாதிகம் - இப்படியென்று கண்டிவையிற்றை நீங்குவதே பெரிய தத்துவாதிகமாம்—தூயநெறி நீங்காதுபெத்த சகலத்தான் தோன்றிநின்ற இடம் முத்தி சகலமெனச் சொல்லே - இந்நெறியினீங்காதாயெல்லாஞ்சிவிக்கநிற்பது பெத்தசகலமாம். அல்தன்றியவைதாந்தோன்றி நிற்பது முத்திசகலமாம். - எ-று. (௨௫௦)

அவத்தையிற கேவலம் கேவலதரிசனம் கேவலாதிகங்
கூறுகின்றார்.

தெரியவத்தைகேவலமுஞ்சகலமுஞ்சுத்தமுமாம்
திகமுமிவைபெத்தமுமுத்தியுமெனவேயாரும்
விரிவிவற்றிற்சகலமுமுன்விதித்தவாரும்
மிஞ்சுகேவலபெத்தமெய்யொடுங்குகாலந்
தூரியாதீதஞ்சொல்லுமுத்திகேவலநீ
தோன்றாதென்றிருந்தவிடமதுகலைகள்ருவிக
ஞருவருவேநெறிகொளிச்சாஞானமின்நிமலம்
தொன்றுமேவியாத்தமாயுறுதல்காணே.

(இ-ள்.) தெரியவத்தை கேவலமும் சகலமும் சுத்தமுமாம் திகமுமிவைபெத்தமும் முத்தியுமெனவே ஆளும் - அவத்தையாவது கேவல சகல சுத்தமென மூன்றுபேதமாம்; இவை மூன்றினும் பெத்தகேவலம் முத்திகேவலம், பெத்தசகலம் முத்திசகலம், பெத்தசுத்தம் முத்திசுத்தமென ஆறுபேதமாக விளங்கும். விரிவிவற்றிற் சகலமும் முன்விதித்தவாரும் மிஞ்சுகேவலபெத்த மெய்யொடுங்குகாலந் தூரியாதீதஞ் சொல்லும் முத்தி கேவலநீ தோன்றாதென்றிருந்தவிடமது கலைகள் குறிகளுருவருவே நெறிகொளிச்சாஞானமின்றி மலமதொன்றுமே வியாத்தமாயுறுதல்காணே - விரித்துச் சொல்லப்பட்டவாற்றிற் பெத்தசகலம் முத்திசகலமிரண்டும் முன்னே சொல்லப்பட்டது நின்றநாலிற் பெத்தகேவலமாவ தெல்லாவது ஆன்மாக்களுமொ

டுங்கி மாயையிலே கிடக்குமிடமென்றும் துரியாதீதப்பட்டுக் கிடக்குமிடமென்றும் சொல்லப்படும், முத்திகேவலமாவது அவற்றுள் வடிவற்றழியாத காரியத்தான் முதன்முப்பத்தொரு தத்துவத்தினுஞ் சொல்லிலதாய்ச் சுத்ததத்துவங்களோடு கூடியறிவின் விகற்பத்தொழின் மேலானாயமலமொன்றுமே வியாத்மமாக மற்றுள்ளவிகற்பநீங்கி யிருளில்விழித்த விழியிருடானேகிறைந்து நிற்பாரைப்போல நீரின்றுனக்கொன்றுத் தெரிந்ததில்லையென்று சொல்லிநின்ற விடமேயாம். ஏ-று. (உருக)

கேவலமாணவத்தினிபல்பாகுமாணவந்தான்
 கிளர்கருவியாலேறுமவத்தையைந்தா
 மேவியவைவிட்டி றங்குமவத்தையைந்து
 மிகுமுறையேநாலீரேழீரெட்டேழைந்து
 தாவுமாறுமுமாமைழைந்தையைந்து
 தருமுன்றுமிரண்டொன்றுஞ்சாருஞ்சாக்கிரமு
 மோவுசொப்பனஞ்சுழுத்திதுரியமேதீத
 முயர்ச்சகலஞ்சுத்ததத்துவமுணர்ந்துகொள்ளே.

(இ-ள்) கேவலம் - கொள்ளே - இதனுட்கேவலாவவத்தை யாணவமலத்தின்காரியமாம், சகலாவவத்தை மாயையின்காரியமாம் சுத்தாவத்தை சுத்தமாலையின்காரியமாம் அவற்றுள் ஆணவத்தின்காரியந்தான் மேலாலவத்தை கீழாலவத்தை யென்றிரண்டுவிதமாம்; அவற்றுள் மேலாலவத்தை யிருளாகிய வதீதத்திலே கிடந்தானே அறிவிக்குங் கருவியுங்கூடி மேலே போகத்துய்த்தற்பொருட்டுச் செல்லுவதாம். கீழாலவத்தையாவது புசிப்புநீங்கி மலமேயாக விடங்குமவதரமாம்; இவைதாம் துரியாதீதம் துரியம் சுழுத்தி சொப்பனம் சாக்கிரமென்றுஞ் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமென்றுமாய் ஏறுமிறங்குமவதாம் இவற்றுக்குக் கருவி காலமும் நியதியும் கலையும் இவற்றைச்செலுத்துஞ் சுத்தித்தவரும் மென நாலுகருவியந் துரியாதீதத்துக்காம்; காலமுதலேமுஞ் சுத்தித்தவருஞ்சம் பிராணவாயுவும் பிரகிருதியுமாகிய பதினாலுகருவியந் துரியத்துக்காம்; இப்பதினாலுடனே சித்தமு முபாணவாயுவுமாகிய பதினாறு கருவிகளுடனுஞ் சுழுத்தியுளாம்; இப்பதினாறுடனே நின்றவெட்டுவாயுவும் சுத்தியும் வசனாகியும் ஆகாயமுமாகிய முப்பத்தைந்தாம் சொப்பனத்திலுளும் இம்முப்பத்தைந்துள் மேற்சொன்ன எட்டுவாயுக்களும்நிற்கப் பூதங்களுங் கரணங்களும் சோத்திராநியும்வாக்காகியுமாகிய நாற்பத்துநாலுகருவியும்சாக்கிரத்திலாம் வசனாகி தொழிலாதலாற் கருவிப்பாற்பட்டாறு புருடனும் பிராணவாயுவும் மாயையும் விகற்பியாதாதலான்க்கி முப்பத்தாறாம் கீழாலவத்தைக்கறிவிக்கும் கருவிகளாகிய பூதங்களைந்து கலாநிகளாறு சுத்ததத்துவங்ளைந்துகூடி

பதினாறாம் நீங்கப்பட்டிப் புறக்கருவியில் வசனாதியும் வாயுக்களுக்கூட்டப் பட்டு முப்பத்தைஞ்சாய்ப் புருவத்தானத்திலே சாக்கிரமான கருவிகடோ ன்றினும் அவற்றிற்செல்லாது தேரோட்டுவான் வடிக்கயிலும் முட்கோ லுங்கொண்டு செலுத்தாரின்றாற்போல அசைவற்றுநிற்பதாம் சாக்கிராவ வத்தையிலே ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியம்பத்தும்நீங்க இருபத்தைந்தோ ளிங் கண்டத்தானத்திலே நிற்பதுசொப்பனமாம் இதிலே யிறங்கும்போது மேறும்போதும் முப்பத்தாரோடுஞ்சாக்கிரத்திலே நிற்குமுறைமைபேரீலப் போகந்துய்க்குமது குக்குமதேகமாம்; இவற்றிலிருபத்திரண்டு கருவியும் நீங்கச் சித்தமும் பிராணவாயுவும் பிரகிருதியுமாகிய மூன்றுகருவியோடு மித்யத்தேநினைவுமாத்திரமாய் நிற்பது சுழுத்தியாம் இதிலேசித்தம்நிற்கப் பிராணவாயு மூலப்பிரகிருதியோடு நிற்பதுதூரியமாம் இதிலேபிராணவாயு நிற்கப்பிரகிருதியோடு கிடப்பதுதூரியாதீதமாம் இது ஜீழாலவத்தைப்பிரம், நிமிடத்திற் சகலத்திலும்பபிடி யிருவன்கயும், சுத்தத்திலும்பபடியிருவகை யுமாகும், இதனுடச்சகலத்துக்கருவி கேவலம்போலாம், சுத்தத்துக்குருவீ சுத்தத்தத்துவமாம், அவையையென்று நாலுமூன்றுஇரண்டுஒன்றாகும், சாக்கிர த்திலாதீதம் சாக்கிரத்திற்றூரியம் சாக்கிரத்திற்சுழுத்தி சாக்கிரத்திற்சொப் பணம் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரமெனமேலும் சாக்கிரந்தொடங்கிக் கீழுஞ்செ ல்வதுமாயையின் விகற்பமாதலா லவையையிற் குணமேழிலே காண்க, சுத்தாவத்தை மேலான தூரியாதீதஞ் சிவதத்துவத்தைக்கொண்டு காண்ட், லாம், மேலானதூரியஞ் சிவதத்துவத்தையுஞ் சுத்திதத்துவத்தையுங் கொண் டறிதலாம் மேலான சுழுத்தி சிவஞ் சுத்தி சாதாக்கியங்களைக்கொண்டறித லாம் மேலானசொப்பன மிவற்றுடனே யீசுரதத்துவமும் கொண்டறித லாம், மேலானசாக்கிரஞ் சுத்தத்தத்துவமைந்தினாலுமறிவதாம்; இவைமேலா லவத்தையையறியு மவத்தையையிது, ஜீழாலவத்தையையறியு மவத்தை மேலான சாக்கிரமுதலானவாம். ஆகவிவைபத்தும் ஞானிக் காணுமவத் தைகள். ஆகவத்தை முப்பத்துமூன்றாகும். ௭-ஹு. (உருஉ)

¹ ஆன்மரூபமானந்தரிசனங் கூறுகின்றார்.

நங்கிதனிற்செவலத்தின்செயலைக்காண்ட

லீதுகேவலத்தினதுகாட்சியென்ப

தோங்கியதுகேவலமாமிதனைநீங்கி

யுணர்வலேகேவலாதீதமாகும்.

நீங்குகின்றவீருளேதென்றவன்ஞன்சேட்ப

நின்னிலையும்பிறநிலையுந்தெரியாமனின்போ

லாங்குருத்தலானவங்காணெனவிதுவோவென்பே

யறிஞுவதுகாணுன்றனமாபென்றறியே.

(இ-ள்.) ஈங்கிதனிற் கேவலத்தின் செயலேக்காண்டல் ஈது கேவலத்தினது காட்சியென்ப - இங்கிதனுள்ளே ஆணவமலத்தின் செய்தியெல்லா மறிவது கேவலதரிசனமாம்—ஓங்கியது. கேவலமாம் - இப்படிக்கொத்தது. கேவலமென்றறிவது கேவலமாம்—இதனை நீங்கி யுணர்தலே கேவலாதீதமாகும் - கேவலமிதுவென்றறிந்து நீங்குவதே கேவலாதீதமாகும்—நீங்கி நின்றவிறுளேதென்றவன்றான் கேட்ப நின்னிலையும் புறநிலையுந் தெரியாம னின்போலாங்குருத்தல். ஆணவங்கா ணெனவிதுவோ வென்றேயறிவது காண் உன்றன் ஆன்மாவென்றறிபே - இத்தனையும்றிவிக்க நானறிந்தேன் இந்த இருளாகி நின்ற தெதுதா னென்றான் அதுகேட்டு உன்னிலையும் கருவிகளினிலையுந் தெரியாமலவைகளை யுண்டீபாலக் காட்டுமதுவே ஆணவமலமென்று சொல்லக்கேட்டு இதுவோஆண்வமென்று கண்டாயே இதுகாணுண்மாவென் றுன்னுண்மையையறிகுதி. ௭-று.

ஆன்மவிலக்கணம் பலபடக்கூறுஞ் சமயிகள் கொள்கையை

மறுத்ததனுண்மையைக் கூறுகின்றார்.

எடுத்தவுடலினினிற்சுமான்மாத்தன்னை

யேகத்தேசத்தென்றுமெங்குகிறைவென்று

மடுத்தவுடலளவென்றுமறியாதென்று

மறிவென்றுமொளியென்றுமணுவருவமென்றுங்

கடத்தல்தடத்திடுங்கருவிராயகமாமகத்தங்

கருதுசுத்தஞ்சுத்தாசுத்தங்கரணங்கீழ்மேற்

பிடித்ததாம்பிரமமாம்பேர்பொறிகள்குணமாம்

பேர்ச்சொல்லாம்பிறவுமாமென்பதுபேதமையே.

(இ-ள்.) எடுத்த - பேதமையே - எடுத்தவுடலிலே நிற்குமுறைமையர்ன ஆன்மாவை ஏகதேசியென்பார், எல்லார்க்குமோரான்மாவென்பார், உடலளவும் நிறைவென்பார் அறிவற்றதென்பார் அறிவு தானையிருக்குமென்பார் ஒளியாயிருக்குமென்பார் அணுவாயிருக்குமென்பார் அருவமென்பார் உருவமென்பார் அருவாருமென்பார் சரீரத்தை நடத்திடுமென்பார் கருவிகளுக்கு நாயகமென்பார், சுத்தமென்பார்அசுத்தமென்பார் சுத்தாசுத்தமென்பார் மனமென்பார் புத்தியென்பார், சித்தமென்பார் ஆங்காரமென்பார் பிரகிருதியென்பார் புருடனென்பார் மூலாதாரத்திலென்பார் விந்துவிலென்பார் சரீரந்தானென்பார்'ஐம்பொறிகளைன்பார் குணமென்பார் மேலுஞ் சமயிகள் சொல்லுவதெல்லாம் ஏகதேசமாதிரத்தை இவையல்லவாயிருக்கும் ஆன்மாவின்வடிவை மேலேசொல்லுவாம். ௭-று. இவர் கொள்கை சமயங்கடோறுஞ் சொல்லுமுறைமையிற் கண்டு கொள்க, ஈண்டுணீக்கிற் பெருகும்.

இதுவுமது.

அருக்கனிற்கண்போலுமசிற்படிசும்போலு
மரன்றனதுசன்னிதியாமருளிஞலே
நெருக்குபொறிகண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிந்து
நின்றிடுமப்பசத்துவத்தாற்பசுவெனப்பேராகி
விரிக்குமலத்தினைக்கண்டவறிவுகாணுண்மை
விளங்கிடுமேற்பாரென்னமேவியெல்லாமறிந்தே
நிரைத்தநானேசிவனுநீழுடலநடத்தி
நிற்போனுநானெனத்தற்போதநிகழ்த்தினனே.

(இ-ள்-) அருக்கனிற்கண்போலும் அதிற் படிசும்போலும் அரன்றனது சன்னிதியாம் அருளிஞலே நெருக்குபொறி - தன்னுண்மையென்ப தான்மா வெப்படி யிருக்குமென்னில் ஆதித்தனும் கண்ணும்போலவும் ஆதித்தனும் படி கமும்போலவும் சிவனது சன்னிதியென்றபெயராய்க் கிரியாசத்தியாலே கண்ணுதித்தனைக் கூழனவாறே சுட்டாமற் காட்டுவதனைக்கொண்டு சுட்டிக்காணு மது, ஏகதேசத்திலே காணுந்தன்மை படிசுமாதித்தனாலே வன்னங்களைப்பற்றி யவ்வன்னந்தானும் நிற்குமுறைமைபோல இந்திரியங்களுடேகூடி யிந்திரியங் கடாளுயுங்கொண்டே—கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிந்து நின்றிடுமப்பசத் துவத்தாற் பசுவெனப் போராகிவிரிக்கும் - அவ்விந்திரியங்களாய்க்கொண்டு நிற்கு ம்படி கண்ணுய்க்கண்டுஞ் செவியாய்க்கேட்டும் வாயாய்த்துய்த்தும் கிரானமா யுயிர்த்தும் பரிசமாயுற்றும் கரணங்களாய்ப்பற்றி நிச்சயித்து எழுந்து சிந்திக்குங் குணங்களாயும், பச்சென்றாணவத்துக்குப்பெயர். அவ்வாணவத்தோடு கூடுதலாற் பசுவென்று பேராயும் விரிவித்து—மலத்தினைக் கண்ட வறிவுகாணுண்மை - அப்படித் தன்னிலையையாகிய விருட்டன்மையைக் கண்டாயே கண்ட அறிவு காணன்மரூபம்—விளங்கிடும் மேல்பாரென்ன - இவ்விறிவே நாமென்று கண்ட றிந்து நீ முன்னர் நான்முன்னென்ற விடமெல்லாம் பார்த்துக் காணென மீளவும் இந்திரியவழியேயேயாழிக் கண்டு சொல்வான்—மேலியெல்லாம் அறிந்தே நிரை த்த நானே. சிவனும் நீழுடலம் நடத்திநிற்போனும் நானெனத்தற்போத நிகழ்த் தினனே - அவ்விந்திரியமளவும் பார்த்து நாந்தாமாயிருந்த தெல்லாமறிந்து நீங் கிளவெனனைக்கண்டு நானே சர்வமு மறிவையு நீங்குகையுஞ் செய்தறிவேன் நிரைத்தபடி சிவனாகச்சொல்லப்பட்டதும் நம்மைத்தான் நாந்தாமாயிருந்துடம் பைநடத்துகிறோம் நாம்தானே சர்வமுமென்றுசொல்லி ஆன்மபோதஞ் சிவத்த படியாலே யென்கிறும்பாராமல் வந்தவழிசொல்லி நின்றான். ஏ-று. (உநடு)

ஆன்மாவே சிவமுமெனக் கூறிய மாணக்கினை மறுத்து
அவ்வுண்மையைக் கூறுகின்றான்.

நீசுவமாயாவமுன்வசமதாகில்

நித்திரையில்லைத்தபொருள்கவர்த்தவனையீறியாய்

நேசமறவருமகிதமகற்றமாட்டாய்

நெறிபொறிகணிற்கையிலேயொருவன் கையி
லாசின்மணியாழியைநீகொடுத்தயர்த்துவருந்தி
யவ்வாழிவாங்கினவர்க்கண்டுநீனைத்தலினை
லாசைவந்துகேட்டலானீசிவனன்றாகு
மாதலானுனையறிவித்திடுமருளையறியே.

(இ-ள்.) நீசிவமாய் யாவும்புன்வசமதாகில் நித்திரையில் வைத்தபொருள்
கவர்ந்தவனை அதியாய் நேசமற வரும் அதிதமகற்றமாட்டாய் - நீயெல்லாம் பார்
த்து நானெல்லாமறிந்தேனென்றும் நானெல்லா மறிவிப்பேனென்றும் நாளை
சிவன்றானுமென்றும் கூற்றின்னாய்; நீசிவனாகில் நீயாவதையிலே கையிலே
பிடித்துக்கொண்டு கிடந்த பொருளைத் தன்வசமற்றநேரத்திலே களவிலே கொ
ண்டுபோனவனை யறிந்தாயில்லை; அதுவொழியத் துக்கம்வந்தவளவிலே அதனை
நீக்கியிருந்து விடமாட்டாய்—நெறி பொறிகள் நிற்கையிலே ஒருவன் கையில்
ஆசின்மணி ஆழியை நீ கொடுத்தயர்த்து வருந்தி அவ்வாழி வாங்கினவர்க்கண்டு
நினைத்தலினை ஆசைவந்து கேட்டலால் நீ சிவனன்றாகும் - இந்திரியங்களுள்
வழித்தாகினிய் விந்திரியமெல்லாஞ் சீவிக்கும்நேரத்தேயொருவன் கையிலே
புன்னுடைய இரத்தினமோதிரத்தைக் கொடுத்து அவன் கொண்டுபோனபின்
மறந்து தேடி யார்கையிலே கொடுத்தோமென் றறியாமற்றிகைத்து வியாருங்
பழிநேரத்திலே வாங்கினவனெதிர்ப்பட அவனைக்கண்டபோது நினைவுவந்து
வாங்குதற்காசையாய்க் கேட்டு வாங்குகையால் நீ சிவனுமல்லக் கருவியுமுன்வச
மல்லவாகும்—ஆதலால் உனை அறிவித்திடும் அருளை அறியே - இப்படியுன் கத
ந்தரவானியாதலா ஒன்னையறிவிக்கும் அருளுண்டதனையறிவாயாக. எ-று.

இத்துணையும் பதிமுதுநிலையும் கன்மநிலையும் ஆன்மவுண்மையும் ஆன்ம
தெரிசனமுமாகிய சூத்திரம் நாலுமடங்கிற்று. இக்காலினுள்ளே தசகாரியத்
திற்தத்துவரூபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம் ஆன்மதரிசனம்
ஆன்மசுத்தியுமடங்கிற்று. இவற்றுட் பஞ்சபூதப்பழிப்புமுதல் சைதன்னிய்தரிச
னவவதர்மளவுமடங்கிற்று. (௨௫௯)

ஐ ந் த ர ஞ் சூ த் தி ர ம்.

நீளாதரிசனஞ் சொல்லத்தொடங்கிச் சிவசத்திரடித்து
முறைமைகூறுகின்றார்.

இந்திரியாதிகளறியுமுயிராலந்த

விந்திரியமான்மாவாவியாழறிவோமென்று

சிந்தைசெயர்வவ்வுயிருமருளா லுன்னல்

செய்விப்பான்றனையறியாச்சிவன்றானேசெல்லுத்து

மெந்தவழியாலுமிறைசந்நிதியிலிங்க

விறைவனசையான்காந்தத்திரும்புபோல்வன்

முந்தவிவனடத்துகின்றமுறைமைஞான

முதற்கிரையிச்சையெனுமுறைமையுநின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரியாதிகளறியும் உயிரால் - சோத்திராதிகள் சத்தாதிகளை யறியுமிடத்துத் தாமதிரியாதானமாச் சென்றறியாநிற்கும்—அந்தவந்திரியம் ஆன் மாவால்யாமறிவோமென்று சிந்தைசெயா - அந்தவந்திரியங்களும் ஆன்மாவாலே யுல்லோ வறிகின்றோமென் றறியமாட்டாவாம்—அங்வுயிரும், அருளாலுன்னல் செபிவிப்பான்றனை அறியாச் சிவன்றானே செலுத்தும் - அந்த ஆன்மாவுள்ளான மறிலிக்கவறியும், அங்ஙனமறியுமாயினும் அறிவிக்கின்றானே யறியமாட்டாவாம் சிவனுடைய சத்தியே செலுத்தும்—எந்தவழியாலும் இறை சந்நிதியிலிங்க இறைவன் அசையான் - எந்தவழியாலுஞ் சிவனது சன்னிதியேயியங்கச் சிவ னுமசைநற்று நிற்பன்—காந்தத்திரும்புபோல்வன் - இரும்பை விக்ஞ்சு சூத்தம் போல விருப்பன்—முந்த இன்னடத்துகின்ற முறைமை ஞானம் முதற் கிரியை இச்சையென்னும் முறைமையுறும் நின்றே - இன்னமுற்பட்டு நடத்துமுறைமை ஞானத்தாலறிந்து கிரியையாலியற்றி இச்சையான் காந்தது திரோதானத்தான் மறைத்திவனிச்சை ஞானங் கிரியைபோலத் தெரியாமுறைமைஓபாருந்தும்படி நிற்கும். - என்று.

(உரு.)

இதுவுமது.

சத்திதான் சுத்தத்தத்துவங்களினைச் செலுத்தத்

தருசுத்தமறுவகையாய்த் தான்கலாநிடத்த

மெத்தியவக்கலாதிகளைத்தத்துவங்கனடத்த

மேதகுவாக்காதியால்வசனத்தைவரிக்க

வைத்தவக்கரங்களினால்மனாதிபொறிபூத

வசைசெலுத்தமற்றுள்ளவிரிவையெல்லா

மெய்த்தருநற்பதங்கர்புவனங்கணையுங்கள்

விரித்துநடத்துடமருவும்வியனுலகந்தானே.

(இ-ள்.) சத்திதான் சுத்தத்தத்துவங்களைச் செலுத்த - இச்சத்தியாகிய இச்சாஞானக்கிரியை சுத்தத்தத்துவங்களை அதிபுத்தி அக்கினியங் காட்டமும் போலத் தாங்களியையாய்நின்றநடத்த—தருசுத்தம் அறுவகையாய்த் தான்க லாதிநடத்த - அந்தச் சுத்தத்தத்துவங்களைந்தும் மந்திரம் பதம் உன்னம் புலனம் தத்துவம்கலைகளென்னுஞ் சுத்தசடாதத்துவாக்களாயும் இந்தமந்திரேசுரர் பதே •சுரர்மன்னேசுரர் தத்துவேசுரர் புலனேசுரர் கலேசுரரிவர்களாய். அதோமாயை யிற்கூலம் நியதிகலைவிறையிராகம் புருடனியையிறைநடபுத்த—மெத்தியஅக் கலாதிகளைத் தத்துவங்கள் நடத்த - மாயையாஸிறைவுபெற்ற கலாதிகளேழை

யும் அருளாளினைவுபெற்ற சுத்ததத்துவங்கள்செலுத்த—மேதருவாக்காதியால் வசனத்தையெனக்க - சுத்தமாயையில் வாக்குக்களினாலே வசனத்தையெனக்க—வைத்தவக்களினால் மனத்தையெனக்க—வைத்துச்சொல்லப்பட்ட ருக்கும்புஞ்சாக்கரத்தினாலும் ல, வ, ர, ய, ஹ, என்னுமெழுத்துக்களினாலும் கரணங்களையும் பொறிகளையும் பூதங்களையும் நடத்த—மற்றுள்ளவிரிவையெல்லாம் மெய்த்தருநற்பதங்கள் புலனங்கள் நாயகர்கள்விரித்துநடத்திடமருடும் வியனுலகத்தானே - இந்தத்தத்துவங்களால் விரிந்தவிரிவையெல்லாம் பதங்களுக்கும் புலனங்களும் கலைகளும் கலந்துநின்று தனித்தனி தத்துவங்கடோறும் நடத்தலிவையென மருவிவரு மகன்றவுலகையெல்லாங் கிவனடத்துவவென்று உறுமுறைமை யிவ்வகையாம், எ-று.

(௨௨௨)

இதுவுமது.

‘பொறிகரணங்களை யுயிர்போற்போதம்போதத்தைப்
பொருந்திநடத்துஞ்செயலப்போதவுணர்வுணர்ந்தே
அறிவினதுசெயலோநாமெனவுணர்வுற்றிருப்ப
வப்போதுயிளக்கெனவுமருணன்மதியெனவுங்
கறைவிடிபுங்காலமெனவொளிவந்துற்றபவிக்குங்
காரொளியெனானமங்கலைஞானவந்து
அரியசபைபாசவொளிபிராசாதவொளிக
எல்லாததிலவொளியென்றறிந்துணர்ணிப்பாரே.

(இ-ள்.) பொறிகரணங்களை உயிர்போற்போதம்போதத்தைப்பொருந்தி நடத்திஞ் செயல் அப்போதவுணர்வுணர்ந்தே - இந்திரியங்களையும் கரணங்களையும் ஆன்மாவறிவு கொடுக்கும்போது நீக்கமறநிற்குமுறைமையென ஆன்மபோதமறிவிக்கவந்தது சிவபோதமனை நீங்காமல் நின்றறிவிப்பது இப்படியோபொருந்திய அறிவுக்கறிவாய் நிற்கிறபடியென்றறிந்துணர்ந்த—அறிவினது செயலோநாமென உணர்வுற்றிருப்ப - நம்முடைய செயலிவ்வகைகண்டு அத்தனஞ்சேட்டையற்றிருந்து நம்முடையவறிவை நாமென்றறிந்து திரியும்படி பிராணனாய்நின்றறிவிக்கின்றது சிவஞானமோவென்று அவ்வறிவைப்பற்றி யுற்றிருக்குமளவிலே—அப்போது விளக்கெனவும் அருணன்மதியெனவும் கறைவிடியுங்காலமெனவொளிவந்துற்றபவிக்கும் - அந்தவவதரத்திலே விடியுங்காலத்தினிருள்யிக்கு நீங்குமாபோலவும் விளக்குப்போலவும் ஆகித்தன்னுதிக்குநெரத்தருணையம்போலவும் ஓரவின்மதியுதயம்போலவும் அவ்விரண்டையுமரவு தீண்டப்பட்டிருப்பதுபோலவும் ஒளி மெல்லமெல்ல மனக்கவலையறத் தோன்றாநிற்கும் மனக்கவலையற்றபோதே—காரொளியே ஞானமாய் - அந்தத்திரோதாயி மீற்றந்துக்காட்டுமொளியே ஞானதரிசனமாவது—கலைஞானம் விந்து அரிய அசபையாச ஒளி பிராசாதஒளிகள் எல்லாததிலவொளியென்றறிந்துணர்ணிப்பாரே. கலைஞான

த்தாலுண்டான பிரகாசம், அசபை, வீர்து, நாதம், ஆதாரம், பிராசாதம், வேதா
கம சாத்திரத்தையுடைய பிரகாசங்கள், உலோகத்தா லுண்டான வொளிகள்
இவை பாசம்நீங்காமற் றேன்றுமொளிகளாகையாலே அவ்வொளிகள் பதப்பிரா
த்தியைக்கொடுக்கு மித்தனையுத்தனையாதலால் அவை கூடாதவொளியென்றறி
ந்து கருதியுணர்க. எ-று. ஞானச்சுடர்விளக்காய் நின்றாயென்றும் வருணற்
ருந் காண்க. (௨௨௩)

ஞானம்வரும்வழியுங் குறியுங் கூறுகின்றார்.

நம்பரமாங்குருவைவழிபாடுசெய்த

னற்கருணையடியவர்மேல்வழிபாடுநாளு

மும்பனருச்சனை பலகாலுன்னலோசை

யொழித்தொடுங்கித்தனித்திருக்கினுதிக்குஞானம்

கம்பமொடுபுளகங்கண்டந்தித்தித்தல்

களநீர்வந்துறுதல்களந்தழுதழுத்தல்புளித்தல்

வெம்பிரநீர்விழிபொழிதல்விதிர்விதிர் த்தலுண்டேல்

மிக்கிருள்போயஞ்ஞானம்விட்டோடிவிடே.

(இ-ள்.) நம்பரமாம் குருவை வழிபாடு செய்தல் - நமக்கு மேலான பொ
ருளாகிய குருவைப் பரம்பொருளாகக் கண்டு வழிபடுதல் - நற்கருணை அடியவர்
மேல் வழிபாடு நாளும் - கருணைநலமுடைய தம்பிரானடியார்களாலிலே நான்
தோறும் வழிபாடுசெய்தல் - உம்பன் அருச்சனை பலகால் உன்னல் ஓசையொ
ழித் தொடுங்கித் தனித்திருக்கில் உதிக்குந் ஞானம் - சிவபூசை பக்காலஞ்செ
ய்தல்; சிவனைத் தியானத்திலே கண்டு ஓசையடங்கியிருத்தல் ஆகிய இவற்றால்
ஞானம் வந்துதிக்கும் - கம்பமொடு புளகம் கண்டம் தித்தித்தல் - களம் நீர்வந்
துறுதல் களம் தழுதழுத்தல் புளித்தல் வெம்பி நீர் விழிபொழிதல் விதிர்விதிர்
த்தலுண்டேல் மிக்கிருள்போய் அஞ்ஞானம் விட்டோடிவிடே - ஞான முதிப்
பதற் கையாளாமாயிற் சரீரமருக்குற்றற்போல நடுங்கல், புயம்புத்தாற்போல
மயிர் முகிழ்த்தல், கண்டத்திலே நீரோடியிறங்குதல், தித்தித்திருத்தல், கண்டந்
தழுதழுத்தல், கண்டம் புளித்திருத்தல், உன்னுமளவிலே வெம்பிக் கண்ணீர்
மிக வருதல், மிக்க நடுக்கம்வருதல் இவையுண்டானபோதே மிக்க அஞ்ஞானம்
கெட்டோடும்; மெய்ஞ்ஞானமுண்டாம். எ-று. (௨௨௪)

ஞானமயிர்க்காதாமென்று கூறுகின்றார்.

காணுங்கண் ணுக்கிரவியொளியேபோலும்

கவருகிறப்படிக்கத் துக்கலரிபோலும்

பேணிநடப்பார்க்குமிஞ்ஞானியேபோலும்

பிறங்குபுகழ்நாலுக்குமாகாயம்போலும்.

தாணுவாமுடலதனுக்குயிரேபோலும்
தகுநாவாய்தோணிகட்குச்சலதிபோலும்
நீணுவாமலர்க்குநீரேபோலும்
நிகழ்ஞானமுயிர்தனக்காதாரமெனநினையே.

(இ-ள்.) காணும் கண்ணுக்கிரவி யொளியேபோலும் - காணத்தக்க கண்ணுக்குக் காட்டான இரவியொளிபோலவும்—கவரும் நிறப் படிக்கத்துக்கு அலரி போலும் - நிறங்களைக் கவரும் படிக்கத்துக்கு இரண்டையுமொன்றெனும்படி பம் மவிக்கும் ஆதித்தனைப்போலவும்—பேணி நடப்பார்க்கு மிகு பூம்போலும் - தான் பேணி நடப்பார்க்கு ஆதாம் பூமியானுற்போலவும்—பிறங்கு பூதம் நாலு கீழும் ஆளும்போலும் - விளங்குகின்ற நாலுபூதத்திற்கும் ஆகாயமாதாரம் போ லும்—தாணுவாமுடல் அசனுக் குயிரேபோலும் - நிலைபெற்ற வுடலுக் கவ்வு டலை நிலைபெறுக்கு முழிப்போலவும்—தகு நாவாய் தோணிகட்குச் சலதிபோ லும் - தகுதியான சோங்கு கப்பல் முதலான வுருக்களுக்குச் சமுத்திரம்போல வும்—நீணுவாம் மலர்க்கு நீரேபோலும் - நீண்ட நாளத்தையுடைய நீர்ப்பூவுக் காதாரம் நீராமாறுபோலவும்—நிகழ் ஞானம் உயிர்தனக்கு ஆதாரமென நினையே - விளங்கும் ஞானம் ஆன்மாவுக்காதாரமென்பதறிந்ததனைத் தியானிக்குக. (உசுக)

ஞானநிலை கூறுகின்றார்.

இப்பொருளே ஞானதரிசனந்தான் என்றிங்

கெக்கருவியு ள்க்கியிலங்குயிரின்செயல்க

ளப்பொருளன்றென்றே யாவையுங்கூடாம

ல் அவற்றையக ற்வைவசமற்றவத்தையிற் கூடாமற்

தப்பாமல் நெதிபண்ணத் தர்ப்பணத்ததைத்

தான் விளக்கவருமொளிபோற்றலைப்படுமே ஞான

மொப்பறவேயிப்பொருளினுறநிற்பையாயி

னுன்செயலற்றொளிஞானமுனைக்கவருங்காணே.

(இ-ள்.) இப்பொருளே ஞானதரிசனந்தான் - இப்படி ஞானத்தின்வழித் தாக நிற்குந் பொருளே ஞானதரிசனமென்று சொல்லப்படும்—என்றிங்கு எக் கருவியும் நீக்கி - என்னுந் தியானங்கொண்டு கீழ்த் தரிசித்த முறைமையிலே அறியுமுயிரகலக் கூடியறியுங் கருவி நீங்குமென்றும் அறிவிப்பான்வசமாகத் தன்செயலு நீங்குமென்றும் நீக்கி—இலங்குயிரின் செயல்கள் அப்பொருளன் மென்றே யாவையுங்கூடாமல் அவற்றை அகன்றவைவசமற்று அவத்தையிற் கூடாமல் - அவ்வறிவின் போதடிதத்தை நீங்கி அதித்திற் சேராமலும்—தப் பாமல் நெதிபண்ணத் தர்ப்பணத்ததைத்தான் விளக்கவரு மொளிபோற்றலைப்படு மே ஞானம் தவறுபாட்டுக் கவலையினிறங்காமல் மேலே பவகாற்றியானிக்கக்

கண்ணாடியைவிளக்க ஒளிவிடுகியாமாறுபோலச் சிவஞானந் தோன்றும்—ஒப் பறவே இப்பொருளின் உற நிற்பையாயில் உன்செயலற் றொளிஞானமுனைக் கவருங்காணே - உவமையிறந்த ஞானத்திலே யுறைக்கில் உன் போதத்தை மறைத்து ஞானமேலிடுங்காண் அவ்வழியிலே நிற்கு. எ-று. (உசஉ)

ஞானவளர்ச்சியுயமைமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.

பாசியினிற்கல்லுவிடாதெறியுமதுபோலும்
படரெரியைவாயுவாற்பலிக்குமதுபோலும்
பேசுமில்லைக்கம்பொன்றாய்ப்பிரித்தல்போலும்
பெரும்புடவைக்குடிவழையாய்ப்பிரித்தல்போலும்
தூசினைத் தூசாக்கியிடுமதுபோலும்பளிங்கிற்
றொல்லிரவிதானுறைக்குமதுபோலுஞ்சொன்னா
லாசையுடன்பலபடியாய்நவிலுமதுபோலு
மருளிவறைத்திடிவந்தவருள்வெளிப்பட்டிடுமே.

(இ-ள்.) பாசியினில் கல்லுவிடாதெறியும் அதுபோலும் - ஞானத்தில் நீர் பாசியாலேமறைப்புண்டால் அதனை ஒருகல்லெறிந்தவிடத்தே பலகல்லெறிய வப்பாசிரிங்குமாபோலவும்—படர்ளியை வாயுவாற்பலிக்கும்அதுபோலும் - விரிந்தவக்கினி விளங்காதநேரத்து விளக்குப்படி வாயுவையுண்டாக்கப்பலகால்வீசியுந்துருத்திகளாலாகியு மெழுப்புமுறைமைபோலவும்—பேசும் இல்லைக் கம்பொன்றாய்ப் பிரித்தல்போலும் - தானடங்குவதாகச் சொல்லப்பட்ட வீட்டை, ஓவ்வொருகம்பாகப் பிரிக்குமதுபோலவும்—பெரும்புடவைக்குடில் இழையாய்ப்பிரித்தல்போலும் - பெரியபுடவையாலேவளைக்கப்பட்டகுடிலைஇழையாகவாங்குவது போலவும்—தூசினைத் தூசாக்கியிடும் அதுபோலும் - புடவையையழக்கற வெற்றுமதுபோலவும்—பளிங்கில் தொல்லீரவி தானுறைக்கு மதுபோலும் - பழக்கக் கல்லிலே ஆகித்தனுறைக்கு மதுபோலவும்—சொல் தூல் ஆசையுன் பலபடியாய் நவிலும் அதுபோலும் - தூற்சொல்லையாசையோடே கூடப் பலகாலும் நவிலுவதுபோலவும்—அருளில் உறைத்திடில் இந்தவருள் வெளிப்பட்டிடுமே - ஞானத்திலே யுறைத்துநிற்க இத்தஞானம் பிரகாசிக்கும் இதனைக்கைவிடாதே யுறைத்துநிற்கு. எ-று. (உசரு)

ஞானதரிசனங் கூறி ஞானாதீதமும் பரைதரிசனமங் கூறுகின்றார்.

இதுஞானதரிசனமாமிதனாகத் துளடங்கி
யாதுமிசையாதிதுதானுகிற்றிக்
லதுஞானாதீதமவ்வொளிதோன்றியகலீர
ததனிவிறையாதுநெடுமாதருளின்செயலாய்ப்
பொதுவானசெயலதனினின்நிலையாயிற்
புக்கவொளியெவ்விடத்தும்போதுவொளியாய்கிறைந்து
கதிர்வானமுறுகின்போலாகுமதுதானே
கருதுபதைதரிசனமென்றைபுதுநற்கருத்தே.

(இ-ள்.) இது ஞானதரிசனமாம் - இப்படிச் சொல்லப்பட்டது ஞானதரிசனமாம்—இதன் அகத்துளடங்கியாதுமிசையா திதுதானுகிநிற்கில் அதுஞானதீதம் - இந்தஞானத்துளையடங்கித் தன்விகாரமாயாவையும் பொருந்தாததன் வசத்திலிருக்கில் அதற்குஞானதீதமென்று பெயராம்—அவ்வொளிதோன்றியகலாது அதனிலுறையாது நெகிழாது அருளின்செயலாய்ப் பொதுவானசெயலதனின் நின்றிடுவையாயில் - அந்த ஒளி தோன்றிவிட்டத்து அதனிலுறைப்பதுஞ் செய்யாது நெகிழ்ப்பதுஞ் செய்யாதருளின் செயலாய்ப் பொதுவானசெயலிலேநிற்பையாயின்—புக்கொளியெவ்விடத்தும் பொதுவொளியாய் நிறைந்துக்திரானமுறுகின்போலாகும் அதுதானே கருது பரைதரிசனமென்றதையும் நூற்கருத்தே - தன்னிடத்தே புக்கவொளியெவ்விடத்து மொக்கப்பொதுவான ஒளியாய் நிறைவுபெற்று ஆதித்தன் மத்தியானமான போதுபோலநிறைந்தவொளியாய்நிற்குமதுதானே கருதப்பட்ட பரைதரிசனமென்று சொல்லுமாகம நூலின்கருத்து. எ-று.

(உசுசு)

பரையோகமும் பரைபோகமும் டராதீதமுங் கூறுகின்றார்.

அப்பரைதானுட்பரனுக்ககலாதாகு

மாதியந்தமும்பரக்குமகன்மறைப்பையுடைத்தா

மொப்பில்சூக்குமமாகுமெங்குந்தானகி

பொருவராலளப்பரிதாயொளிருமதின்கெயரு

னெப்பொழுதுங்கருணைவடிவாகைசாந்த

மியல்பாகுமிச்சைஞானங்கிரியைக்கிடமாங்

கப்பிலாவோங்கொளியாமாங்குதானிறைவன்

கருதுவடிவாமென்னுங்கற்றவர்நூற்கருத்தே.

(இ-ள்.) அப்பரைதானுட்பரனுக் ககலாதாகும் - அந்தப்பரைசத்திதான் அதற்குயிரான பரனுக்குள்ளிட்டு நீங்காததாம்—ஆகியந்தமும் பரக்கும் - சுத்தமாயையிலு மசுத்தமாயையிலும் காரியசத்திகளானும் காரணவீதியானும் விரிவாகும்—அன்மறைப்பை யுடைத்தாம் - அங்ஙனம்பரந்தராயினு மஞ்ஞானங் கூடாதமறைப்பை யுடையதாம்—ஒப்பில் சூக்குமமாகும் - உவமையற்ற சுத்தசூக்குமவடிவமாம்—எங்குந்தானகி ஒருவராலளப்பரிதாயொளிரும் - எவ்விடமுந்தானுயிருத்தும் ஒருவராலுமளந்தறிதற் கரிதாய்விளங்கும்—அதன்செயல்தானெப்பொழுதுங் கருணைவடிவாகை - அப்பரையின் குணச்செயல் சந்ததமுங்கருணைவடிவாகையாம்—சாந்தம் இயல்பாகும் - எல்லாவற்றையு மடக்கிக்கொள்ளுவதேயியல்பாம்—இச்சைஞானங் கிரியைக்கிடமாம் - இச்சாஞானக்கிரியையிவற்றுக்கிடமாம்—கப்பிலாவோங்கொளியாம் ஆங்குதானிறைவன் கருதுவடிவாமென்னுங் கற்றவர்நூற்கருத்தே - அந்தப்பரைதானே நீக்கமற்றுக்கேடுபடாதபிரகாசமுமாகம் அய்விவைவற்கு 'விகாரவுருக்கீளுமாமென்றும் சிவாகமமறிந்தசுதுங்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று.

(உசுசு)

இதுவுமது.

இதுசத்தியனேகமருவருவாயுமிக்க
 விறைவனார்க்குயிராகிக்கரணமாகித்
 திதமுற்றகுணம்பொறிகளாகியுயிருடலாய்ச்
 சேர்ச்சாங்கமுபாங்கமாய்த் தேசமொடுபொருளாய்க்
 கதிவைத்தபொருளாயவிலங்கபீடமுமாய்க்
 கருதியநற்குணமாதல்பரைவியாத்தங்கண்டால்
 இதமித்தத்துவாதலியோகம்போக
 மிதன்பயனாமோசையின்பமிசைதருனே.

(இ-ள்.) இதுசத்தியனேகம் அருவருவாயும் மிக்கவிறைவனார்க்கு உயிராகிக் கரணமாகித் திதமுற்றகுணம் பொறிகளாகியுயிருடலாய்ச் சேர்ச்சாங்க முபாங்கமாய்த் தேசமொடுபொருளாய்க் கதிவைத்தபொருளாய் இலங்க பீடமுமாய்க் கருதியநற்குணமாதல் பரைவியாத்தங்கண்டால் - இந்தப்பரா சத்தி திரோதானமுதல் அனேகமருவாயு முருவாயுமிருக்குஞ் சத்திகளுமா கிச் சிவனுக்குயிராகவறியுமதுவும், பற்றிநிச்சயிக்கும் கரணங்களும். அறிதியுற்றகுணங்களும் இந்திரியங்களும் பிரணவாயுவுமுடலுமாய் யதனோடுஞ் சேருஞ்சாங்கோபாங்கமுமாய் இருக்குபீடமாய்ச் சரிக்குமுலகமாய், அளிக்கும்பொருளாய்ப் போகவுருக்களாய் மோகவுருக்களாய் இருவகை முத்தியுண்டாக்கப்பட்டஇலங்கபீடமுமாகிச் சிவனினந்தகுணமாய் நிற்பதனைத் தரிசித்தல் பரையில்வியாத்தமாம்—இதமித்தத்துவாதலியோகம் - இதுவிறையாமல் நெகிழாமல் அதன்வசமாய்த் தன்னைமறையிற்பது பரையேர்கமாம்—போகமிதன்பயனாமோசையின்பமிசைதருனே - இவ்வியோகத்திற்குப் பயனாகிய சுகவோசையனுபவிப்பது பரைபோகமாம். ௭-து. (௨௬௬)

இதுவுமது.

சங்கோகைகடலோசைமுழுவோசைமணியிற்
 றுளோசைகளும்போசைசேகண்டியோசை
 யங்குயிர்நாதத்தோசையானைவாக்கோசை
 யருவிநீரோசையருள்வயிரினோசை
 துங்கயாமோசைபலவோசையுமுற்கொண்டு
 தோன்றுவதேபரையில்வருபோகமாகொன்றி
 யிங்கிவற்றைவிவெதுவேபரையாதித
 மிவ்வொளிக்குட்சிவமுளடுவன்றினியுணராய்யே.

(இ-ள்.) சங்கோசை கடலோசை முழுவோசை மணியிற்றோசைகளும்போசை சேகண்டியோசை அங்குயிர்நாதத்தோசையானைவாக்கோசை

சை அருவிகீரோசை அருள்வரியினோசை துங்கயாமோசை பலவோசையு முன்கொண்டு தோன்றுவதே பரையில்வருபோகம் - சங்கு கடல்வாச்சியம் ஏறிமணிவண்டு சேகண்டியோசை உயிரினெவ்விடத்தும் நிறைந்தகாதங் கள் யானைபிழிற்றல், அருவிகொம்பு, யாழ்நரம்பெனும் பலவோசையும் முன்னேகொண்டுதோன்று மிவையெல்லாம் பரையோகமாம்—ஆங்கொ ன்றி இங்கிவற்றை விடுவதுவே பரையாதீதம் - இவ்வோசை யெல்லாம் விளங்கவதனிலுருகி யிதனைநீங்கியிருப்பதே பரையாதீதமாம்—இவ்வொளி க்குட் சிவமுளவென்றினியுணராய் நீயே - இந்தக்கேடுபடாத ஒளிக்குள் ளொளியாகச் சிவனுண்டென் றுணர்வாயாக. ஏ-று. ஞானதரிசனமுதற் பராதீதமளவு முடிந்தது. (உஉஅ)

சாக்கிராதீதமுஞ் சுத்தாவத்தையுங் கூறுகின்றார்.

இப்பரையுமொழியவொருபொருளுளவோவதுதா
னிதற்புறம்போவிதற்குள்ளோவித்தொடுகடிடுமோ
வொப்பிலொளியேறுண்டோவுப்புரீராமோ
வுரையுமிதன்குணமிதுவோவிதுநீங்கவுண்டோ
வப்பொருளெதெனத்திகைத்தல்சாக்கிராதீத
மதனிலேந்தவத்தையுளவதுசுத்தவவத்தை
கப்பிலாவெயில்போலும்பரையொளியவ்வொளியைத்
தருமிரவிபோலுமரன்ருங்கியுணர்நீயே.

(இ-ள்.) இப்பரையுமொழிய ஒருபொருளுளவோ அதுதானிதன்புறம் போ இதற்குள்ளோ இத்தோடு கூடிடுமோ ஒப்பி லொளியேறுண்டோ உப்புரீராமோ உரையுமிதன்குணமிதுவோ இதுநீங்கவுண்டோ அப்பொ ருளெதெனத் திகைத்தல் சாக்கிராதீதம் - நீரிந்தப்பரையொழிய வேறே யொருபொருளுண்டென்றீர்; அப்பொருள் இப்பரைக்குப்புறம்பாய் நிற்கு மோ உள்ளடங்கிநிற்குமோ இதனோடுகடிநிற்குமோ வெளுப்பும், சிவப் பும்போல வொளியேறுபட்டு நிற்குமோ உப்புமீரும் கலந்துபோலப் பிரிவின்றிநிற்குமோ அதுவொருமுதலா யிதுதன்குணமாய் நிற்குமோ இத னிற்றட்டாமனிநிற்குமோ அப்பொருளெப்படி யிருக்குமென்று திகைத்து நின்றல் சாக்கிராதீதமாம்—அதனில் ஐந்தவத்தையுள அது சுத்தவவத்தை - அந்தத்திகைப்பிலே சுத்தசாக்கிரஞ் சுத்தசொப்பவஞ் சுத்தசுழுத்தி சுத்த துரியம் சுத்ததுரியாதீதமென ஐந்தவத்தைப்படும்; ஆகசுத்தவத்தையாம்— தப்பிலாவெயில்போலும் பரையொளிஅவ்வுளியைத்தரும் இரவிபோலும் அரன்ருங்கியுணர்நீயே - பரைக்குஞ் சிவனுக்குமுதலமை பரையொளி தவ றில்லாத வெய்யில்போலும் சிவனொளி அந்தவெய்யிலேத்தரும் ஆகித்தன் போலுமென்றும் உண்டறிவாயாக. ஏ-று. (உஉஅ)

ஆருஞ்சுத்திரம்.

சுருபநரிசனங் கூறுகின்றார்.

இறைவன் ஞானவிருவோவறியாதவருவோ

வெதுவடிவவ்வவற்றிலொன்றிசையுமோதான்

அறியிலிச்சித்தமலவசித்தமலவாகு

மவனித்தனயிவற்றுக்காதாரமாவன்

குறியிவற்றிலிருளிலொளிகூடாதவ்வொளியுங்

குலஹிருளினின்றிடாவதனலிந்த

நெறியதனிற்சித்தொடசித்துருவாய்நிற்பன்

நீள்சித்தின்முன்னசித்துவின்றிடாவே.

(இ-ள்.) இறைவன் ஞான் அறிவுருவோ அறியாதவருவோ எதுவடிவு? நீரிந்தச் சத்திக்குமேலாகச் சிவனுண்டென்றீர்; அந்தச் சிவன் அறிவான் வடிவோ, அறிவற்ற உலகவடிவோ, எதுதான் வடிவென வினாவிடத்தா — அவ்வவற்றிலொன்றிசையுமோதான் - அவற்றி லொவ்வொன்றாகப் பொருந்ததலாமோவெனின் — அறியில் இச்சித்தமல அசித்தமலவாகும் - அவன்வடிவு விசாரிக்கும் இந்தச் சித்தமல்ல, அந்த அசித்தமல்லவாம். அவன் நித்தனய் இவற்றுக்காதாரமாவன் - அந்தச் சிவன் அநாதியாய்வ், விரண்டுக்கு மாதாரமாய் நிற்பன் — குறி இவற்றில் இருளில் ஒளி கூடாது அவ்வொளியுங் குலவிருளின் நின்றிடா - இன்னுங் கேள்; அசத்திருள் சத்தொளியாதலால் இருளிலே ஒளிகூடாது, ஒளியிலே இருள்கூடாது — அதனால் இந்தநெறியதனிற் சித்தொடசித்துருவாய் நிற்பன் நீள் சித்தின்முன் அசித்தா நின்றிடாவே - ஆகையால் இந்தமுறைமையிலே சித்திலுமசித்திலுங் கூடிநிற்பன், அதுவன்றி முன்னொன்ன சித்தமசித்தும் ஒன்றின்முன் ஒன்று நில்லாது. ஏ-று.

(௨௧௬)

பிரபஞ்சமுறைமை கூறுகின்றார்.

உலகுபிராயத்தோன்றிநின்றிதுதல்செய்யு

மோவாதுதுக்கமுடன்சுகமுமுண்டா

மலகில்குணங்குறைந்துநிறைவாகிநிற்கு

மாதாரமீசுத்தசுத்தமாயையாகுங்

குலவுதேவகணமுதலாநாகரீராய்க்

கோடிபேதங்கொல்லாநீடுமிந்த

நிலைமைகேடாய்க்காலவெல்லென்கா

நீசேலாடுமிதுநீணுலகினெறிபே.

(இ-ள்.) உலகு-நெறியே - உலகமென்பதான்மாக்களாய், அவர்களுக் குத் தனுகரணநியாய், தோன்றி நின்றிறுதல்செய்தும் ஆவர்க்கொழியாத துக்கமுமொழியாத சுகமுண்டாய், எட்டுமுதல் எண்ணிறந்த குணங்களே நியுந் குறைந்தும் நிறைவாகியும் நிற்கும்; அவற்றுக்காதாரம் சத்தமாயை அசத்தமாயையாரும். கொள்ளப்பட்ட பிரமன் மாலாகி தேவர்கன்முதலாய் மலத்திற் கிருமியீராக அனாககோடிபேதமாம். அவை காலவெல்லேபட்டி ட்டிற்றந்த பிறந்து ஊஞ்சலாடும் முறைமைபோல மாறிமாறிச் செல்லாநிற் கும், இது உல்கத்தினெறியாம். எ-று. (உஎ௦)

அசித்தாகிய பிரவஞ்சஞ் சடமென்பது கூறுகின்றார்.
கனவுநெடும்பேய்த்தேரிந்திரசாலமுறையுந்
கருத்துநினைவும்பழுதைகடற்றிரைகளவையுஞ்
கினைகுடம்பையவைவிடுஞ்செங்கதிர்முன்பனியுஞ்
சேர்பொறியின்வகையறிவுஞ்சிறத்தவாக்குரையு
மனையவைநின்றழிந்துண்டாவதுபோலேநேரே
யகலவுயிருத்தோன்றியழிதலாலிவற்றை
முனைவனுடலுணர்வென்றுசொல்லார்நல்லோர்
முவுலகமுசத்தெனவே மொழிவர்கானே.

(இ-ள்.) கனவு-கானே - கனவு பொய்யாமாபோலவும், பேய்த்தேரச த்தாமாபோலவும், இந்திரசாலமேபோலவும், நினைவு பேதிக்குமாபோலவும், குமிளி தோன்றி மறையுமாபோலவும், பழுதைமாரிக் காட்டியழிதல் போ லவும், கடற்றிரையெழுந்து மடியுமாபோலவும், முட்டைக்கூட்டிலுயிர்கள் விட்டகலுமாபோலவும், ஆகித்தன்முன் பணிபோமாறுபோலவும், இந்திரி யங்களறிவுக் கணத்திற்கெட்டிவட்டாமாபோலவும், வாக்கிற்சொல்லுத் தோற் றமுமீறுமுண்டாவதுபோலவும் முறையே ஆன்மாத் தொட்டதுபற்றி விட் டது மறந்தெல்லாவுலகமுமழிந்துண்டாய் வருதலால் நிவற்றைக் கர்த்தா வின் உடலென்றும் அறிவென்றும் நல்லோர் சொல்லார். எல்லாவுலகும் அசத்தென்றே சொல்லுவார். எ-று. (உஎ௧)

சத்தவரைசெய்துணர்த்துகின்றார்.

சத்துணரப்படாதுநிழல்போலநிற்குமென்றிற்
நீருபயனுமிலத்தானுப்புணரமாட்டா
துத்தமரைக்கொண்டிடாததமர்களைத்தள்ளா
துடன்கலந்தோர்தமைக்கைக்கொண்டிளர்வுகொடுத்திடா
நித்தியமாகுதுமுயற்கொடுபோலு. [து
நீமொகாயப்பூப்போலாமெழுதுகின்
வைத்தமயிர்க்கயிறுபோற்பொய்யாய்ப்போரு
மற்றந்தச்சத்துமல்லமன்னனுருத்தாமே.

(இ-ள்.) சத்துணரப்படாது நிழல்போல நிற்குமென்னில் - சத்தாகிய ஞானஞ் சிவன்வழுவும் அந்தத்திருவடி நிழலிலே மணற்பொடியின் விதன ப்பட்டோர் மரநிழிலலாறுவதுபோலவாறினோர்க்குத் துயரந்தீர்க்குமதுவே சிவன்வடிவமெனில்—தருபயனுமிலைத்தானும் புணரமாட்டாது - அப்படி மரநிழல்போலப் பொருங்கின் நிழல்சேர்ந்தாலும் பயனில்லை அது தானாய் சும்மை யிணைத்துக்கொள்ளமாட்டாது—உத்தமரைக் கொண்டிடாத தமர் களைத் தள்ளாது - உத்தமரிவரென்று கைக்கொள்ளமாட்டாது, அதமரிவ ரென்று வந்தடைந்தவர்களைத் தள்ளமாட்டாது—உடன்கலந்தோர்தமைக் ளைக்கொண்டுணர்வு கொடுத்திடாது - தன்னைச் சேர்ந்தோரைத் தன்னி ட்த்திருக்கி யறிவிக்கமாட்டாது—நித்தியமாகாது - அழியாததாகி நில்லாது —முயற் கொடுபோலும் நீடுமாகாயப் பூப்போல் ஆமைமுதுகின் லைந்த மயிர்க்கயிறுபோல் பொய்யாய்ப்போகும் மற்றந்தச் சத்துமல்ல மின்ன னுருந்தானே - முயற்சி கேடுபோலும்? ஆகாயப்பூப்போலும் ஆமைமுது கின் மயிர்க்கயிறுபோலும் நிழலுவமைதானே பொருளுவமாதலாலிந்தச் சத்துத் தலைவன் வடிவமல்லக் காண்குதி. எ-று. (உஎஉ)

சத்துமசத்தஞ் சதசத்துமல்லவென்று கூறுகின்றார்.

ஆதலாற்சத்துமல்லவசத்துமல்ல

அரியசதசத்துமல்லவாகும்பொருடா

னீதலவாமிவைமனவாக்காலுணருமதன

லிவையிறையன்றென்றதாகும்பொருடா

னேதுமனவாக்கிறந்தசத்தமாதலின

லுறையாதுதன்போதமொன்றுமறநின்றே

நீதியினனியிழவிருந்துபார்க்கி

னிகழும்சுகருபநிலையாகுங்காணே.

(இ-ள்.) ஆதலாற்சத்துமல் அசத்துமல்ல அரியசதசத்துமல்ல வாகும் அப்பொருடான்— இப்படிச்சத்த சத்துக்கள் மனவாக்காலறியப்படுதலால் அறியப்படு மருவானசத்துக்கும் ஆகாயம்போலும் லெயில்போலு மறிவில் லையாமதனால் ஞானமும்ல்ல அஞ்ஞானமும்ல்லக் கலந்த நிலையுமல்ல வாம்—சதலவாமிவை மனவாக்காலுணரு மீதுணலிவையிறந்த யன்றென் றதாகு மப்பொருடான் - இதனியல்பல்லவாம் இவை மனவாக்காலறியப் படுகையால் அப்பொருள் மனவாக்கிறந்ததாதலா லிவையன்றென்றதாம்— ஓதுமனவாக்கிறந்தசுத்தமாதலினால் - சொல்லப்பட்ட மனவாக்கிறந்தஞா னமாதலால்—உறையாது தன்போதமொன்று மறநின்றே நீதியின னீயவீ முவிருந்து பார்க்கில் நிகழும்சுகருப நிலையாகுங்காணே - இப்பொருளி லுறையாது தன்போதமொன்றுமற நின்றவிழவிருந்தால் விளங்குமச்சக ரூபம் நிலையாகு மறிகுதி. எ-று. (உஎக)

சகரூபதரிசனம்கூறிச் சுகாதீதங் கூறுகின்றார்.

ஒளிக்கிரவியெனவுமின்னுள்ளொளியதெனவு

மூயருவமணிகடனினுட்கடரதெனவும்

நளிப்புடனேயுருகும்பொன்னிற்சுடரதெனவு

நாடுசலத்துள்ளிரவிநாட்டுமொளியெனவும்

விளைத்தபடிகத்தூணின்மத்தியானத்தின்

மேவுமொளியெனவுமேலோங்கல்சகரூபங்

கிளைப்பறவிப்பரையாதீதத்தடங்கியிருக்கக்

கிட்டிமெச்சுகத்தழந்தலதிதமாங்கேளே.

(இ-ள்.) ஒளிக்கிரவியெனவு - ஆதித்தப்பிரகாசத்திலே விழியுறைத்தாலாதித்தனொளி தோன்றுவதுபோலவும்—மின்னுள் ஒளியதெனவும் மின்னையுறைத்துநோக்கினால் ஒளிக்குள்ளொளியதோன்றுவது போலவும்—உயருவமணிகடனின் உட்கடரதெனவும் - மிக்க நவமணிகளினுடே விளங்குஞ் சுடர்போலவும்—நளிப்புடனேயுருகும் பொன்னிற் சுடரதெனவும் - செறிவுடனேயுருகின் பொன்னுறுவதன்முன்னுள் விளங்குமொளி போலவும்—நாடுசலத்துள்ளிரவி நாட்டுமொளியெனவும் - தெளிந்த நீரின் மத்தியானத்திலிரவி கிரணமுள்ளே விளங்குமொளிபோலவும்—விளைத்த படிகத்தூணின் மத்தியானத்தின் மேவுமொளியெனவும் - ஒளியுண்டாகும் படிகத்தூணின் மத்தியானநேரத்திற் பொருந்து முள்ளொளிபோலவும்—மேலோங்கல் சகரூபம் - மேலே விளங்குவதும் சகரூபமதாம்—கிளைப்பற இப்பரையாதீதந் தடங்கியிருக்கக்கிட்டிமெ அச்சுகத்தழந்தல் அதிதமாங்கேளே - ஆகாயத்திலே வாயுவடங்கினுற்போலப் போதக்கிளைப்பற்றிருந்த போதவொளிவந்துதோன்றும்; தோன்றிய சுகத்திலமுந்துவது சுகாதீதமாம். அவ்வமுந்துதலை மேலே கேட்பாயாக. எ-று. (உள்ச)

தன்செயலறவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

நிற்குமதபாவியா துபாவகத்தைவிடாது

நேரதுதாமென்னுதுநிலைகுறிக்கொண்ணாது

பற்றந்நிஷமாகாதுபற்றவமாகாது

பாதமெனிலடியென்றனுமிரண்டாகு

முற்றியதுநாமென்றன்மோகமாகு

முழுதுநாந்தாமென்றற்பழுதுபட்டுமுடியும்

அற்றநிலைதனிப்பதைப்பற்றிருப்பையாதி

லச்சுகமாமுருதும்வந்தடையுங்காணே.

(இ-ள்) நிற்குமதுபாவியாது - சுகரூபதரிசனப்படுவது முறைமையாய்
 உயர்வுமொண்ணாது—பாவகத்தையிடாது - பாவகம் விட்டிருக்கவுமொண்ணாது—
 நேரதுதாமெண்ணாது - அந்தநேர்தானே நேரென்று தரிசிக்கவேண்டியது—
 நிலைகுறிக்கொண்ணாது - அந்நிலையிறைக்கவுமாகாது—பற்றவுமாகாது - உயர்வு
 இல்லாமலாகாது—பாதமெனிலடியென்றாலு மிரண்டாகும் - அப்பொரு
 ளிலவியுழித்துயிரென்று கொள்ளிலுமிரண்டாகும்—முற்றியதுநாமென்றால்
 மொகமாகும் - அதுநாமென்றுதியானித்தா லதுவுமஞ்ஞானமாம்—முழுது
 தாமென்றாற் பழுதுபட்டுமுடியம் - எல்லாநாமேயென்றால் ஆன்மவாத
 மாயிக்குற்றமாம்—அற்றநிலைதனில் பதைப்பற்றிருப்பையாகில் அச்சுமாய்
 துறவும் வந்தடையுங்காணே - நீ நின்றநிலையிலே சும்மாவிருந்துவிடத் தக
 மெனருபந்தோன்றும் அறிகுதி. எ-று. (சா.ஞ)

நிட்டைமுறை கூறுகின்றார்

உயிரெனவும் பரையெனவுஞ்சிவமெனவுமுன்றா
 முருக்கானவிலையா னுமுயிராடத்தலானும்
 பியலுமிடத்துச்சுட்டவரியதெனலானும்
 பார்த்ததெல்லாமப்பதியினசெயலோதலானும்
 பியனுலகமியனுலேசேட்டித்தலெனினும்
 வியந்துணாநதாசகுணாவரியனுப்க்கோடலானும்
 வியனளித்தலகொளல்காணப்படுதலானும்
 பார்த்தமுந்தாநிவையாகுமபதைப்பற்றுப்பாரே.

(இ-ள்.) உயிரெனவும் பரையெனவுஞ் சிவமெனவுமுன்று முருக்கான
 விலையானும் - இந்தச்சுத்துக் கருதமாவது முன்னே குறித்தறியப்பட்ட
 ஆன்மாவெனவுபகூடிநின்ற பரையெனவும் மேற்றோன்றுவதான சிவமெ
 னவுமுன்றுருவுந் காணப்படாதாக நினைதலானும்—உயிராடத்தலானும்—
 பியலுமிடத்துமென்று நினைத்தலானும்—பயிலுமிடத்துச் சுட்டவரிய
 தெனலானும் - நிற்குநேரத்திலொன்றுஞ் சுட்டிககாணலரிதெனலானும்—
 பார்த்ததெல்லா மப்பதியின செயலோதலானும் - தோன்றுவெகிறெடல்
 வியனுலகமியனுலேசெயலல்லவோவென்று சொல்லுதலானும்—வியனுலகமிய
 னுலேசேட்டித்தலெனினும் - அகன்ற பிரவஞ்சமிந்தப்பொருளாலே நட
 மென்று சொல்லினும்—வியந்துணாந்தார்க்குணர்வரியனுய்க் கோ
 ளன்னையகலா துணர்ந்தார்க்கு முணர்த்தக்கியனுய்க் கொள்ளு
 மானும்—பார்த்தமுந்தாநிவையாகும் பதைப்பற்றுப்பா
 ரே—பயிபுறப்பட்டு நினைவண்டாகவே நிட்டைகூடாதாமானவதுவற்
 றமுனியாதுபதைப்புநீக்கி வறிதேயிருந்துபார்க்குதி. எ-று. (உ.சு)

ஏழாஞ்சுத்திரம்.

ஆன்மநிலை கூறுகின்றார்.

இப்படிக்காணப்படாதுயிர்க்குநிலைகேடோ

வேகதெசந்தானோவிதுவதுவாய்விடுமோ

அப்படியாஞ்சிவனானேயுயிரறிவதாமோ

வனனிலைதானறிவற்றுநிற்குமோதான்

ஒப்பிலாவுயிர்சத்தோசதசத்தாயோ

வுண்யாதவசத்தோவிங்கேதென்றுண்டையினாற்

செப்பியருந்ரெனனவுயிரின்றன்மை

தருந்துநிலையிற்செய்திபொருந்துநிலைபகர்வாம்.

(இ-ள்) இப்படி உபகர்வாம் - இப்படிப்பார்த்தமுத்தின் வவதத்தின்
கூடமாவிலைகாணப்படாது தானுயிராதலால் அவ்வுயிர் நிலைகேட்டுப்
போனதோ ஓரிடத்திலே யொதுங்கிநிற்குமோ ஆன்மத்தான் நிலையறி
மோ அப்படிப்பிரகாசிததசிவனானான்மவறிவாமோ அதுவாதி அறிவதக்
கிடக்குமோ அது என்றி உவமையற்ற உயிர்அறிவாமோ அறிவதின்மையு
ழாமோ சொல்லப்பட்டாதசடமோ இவற்றிலேதென்றெனக் கருணையின்
றகேட்க அதற்கவ்வுயிரின் முறைமையினைச செவ்விதாக விளங்கவந்த
வதத்தே சொலவாம். எ-று. (உள்)

இதுவுமது.

அறிவிக்கவறியுமுயிர்சத்தசதனானு
முயிர்சதசத்துமலவருவருவமன்றும்
குறிபதுதான்கூடியதுதானுகிறகுங்
குணமிதற்குச்சதசத்தின்குறிபதுவேயாகும்
நெறிபதுதான்கூடியதிற்போதங்கலது
நிலையதனைக்குறிததலானிலததயனீர்போலு
மிறைபதனிறபெததததுமபெததசதுதமாகி
யிசைசததனிப்பின்கொளவானென்னுமுயிரிலை

(இ-ள்.) அறிவிக்க அறியுமுயிர் சத்தசத்தன்றாகும் - ஆன்மத்தான்
அறிவிக்க அறிவதாம்; அது ஞானமுமலச சடமுமல்லச் சிவ
தான் ஞானத்தைக் கூடியறியுமதாம்—அரிய சதசத்துமல வ
ரும் - அரிய சத்துமசத்துங்கூடிநிற்குஞ் சதசத்துமல
மல்லவது—குறிபதுதான் கூடியது தானுகிறகுங் - இதை
கூடியதுதானும் கூடினியின்றன்மைபோலத் தன்போதமெலித

ஞானத்திலுஞானம்.

புத்தரரசு சத்தசத்தின் குறியதுவேயாகும் - இதன்குணஞ் சதசத்தெனக் குறியையுடைத்தாம்—நெறியதுதான் கூடியதிற்போதங் கவனனைக் குறித்தலால் நிலத்தியனீர்போலும் - இதுநிற்கும் வழிகுறியால் தன்போதங்கூடி மேலிட்டித் தானதுவென்னத்தக்கதாக நினைவே நீர்திரிந்தாற்போலநிற்கும்—இறையதனிற் பெத்தசித்து பெயராயாகி - சிவனுலே பெத்தசித்து பெத்தசத்து என மலங்கட்டுவதென்றாகும் பெயராகி—இசைந்ததனிற் பயன்கொள்வான் - கூடியதென்றாய்நின்று பயனனுபவிப்பன்—என்னுமுயிர் நிலையே - இதுபோல நிலைநிலைமையென்று சொல்லப்படும். எ-று. (சுரு.)

இதுவும்த.

அசத்தொடுசெர்ந்தடுநேரமசத்தென லுமாகும்
அரியசத்தாதவினம்சத்தென லுயாகு
மிசைத்திரண்மெறிதலாற்சதசத்துமாகு
மிதற்குளெழுமபோதத்தெழுளைப்பியாதே
சித்தவொளியுள்ளடங்கியிறந்தொடுங்காதடங்கி
லிப்படிக்காண்பதுசிவனுக்கின்பசத்தியெனும்பேர்
பசைத்தசுகாதீதத்தேபயில்லையாயிற்
பாமன்வெளிப்படுவன துபாராப்பீயே.

(இ-ள்.) அசத்தோடு சோர்க்கிடுநேரம் அசத்தெனலுமாகும் - அசத்தோடு கூடாது ஆன்மாவை யஞ்ஞாளியென்னலாம் அதுநித்திரைமே யெனவது—அரிய சத்தாதவினாற் சத்தெனலுமாகும் - சத்தோடு சோத்தாத சத்தெனறுசொல்லலாம் அதுபரையுணாசாக்கிரம்—இடைநித்திரண்டும் அரிதவந் சதசத்தமாகும் - இரண்டோடுமிடைந் திரண்டையு நிதலாத் சதசத்தமாகும் - அதுபுறந் ரூபமாம்—இதற்குளெழும் போதத்தை முனைபி யிதே - இந்த நிலைமைக்குள்ளேயுண்டாகும் போதத்தைச் கோற்று வியா பிதே—இசித்தவொளியுள்ளடங்கி யிறத்தொடுங்கா தடங்கில் - இந்தவொளி யுள்ளடங்கி யிறத்தொடுங்காதடங்கிலை—இப்பமக்கான்பது சிவனுக்கின் பதியெனும்பேர் - இப்படிக்காணப்பட்டது சிவனுக்கின்பசத்தயென்று சொல்லும் இதுசகாதீதம்—பசைததசகாதீதத்தே பயில்வையாயிற் பரமன் னுருவனது பாராமீயே - விருப்பமான சகாதீதத்தேபயிலுவையா கேசிவப்பெறும் அதனைப்பதறது நீகாண்பாயாக. எ-ற. ஊன்

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

வினா எண் 10: கருநாடகப் பிரதமர் கருகித் திரு. க. நகுலசுந்தரன்
 வினா எண் 11: கருநாடகப் பிரதமர் கருகித் திரு. க. நகுலசுந்தரன்
 வினா எண் 12: கருநாடகப் பிரதமர் கருகித் திரு. க. நகுலசுந்தரன்

த த் து வ ப் பி ர க ா ச ம்.

செவ்வையிலேதண்டி னாற்குருவெழுப்புமதுபோற்
செறிமலத்தாற்செனனத்தேதிரியுமான்மாவை
வவ்வியெழுப்பிப்போதம்வருவிக்குமதுவும்
மன்னவன்றன்மகன்வேடர்வகையிற்சேர்ந்தானே
பிவ்வியல்பன்றெனவணைத்துத்தாளுக்குவதும்போ
லிறைவன்மலநீக்கியின்பமாக்கிவிடுங்கானே.

(இ-ள்.) இவ்வுயிரை இறைவன் அளித்திருநிறைமையதுதான்
நாணக்கன் * நித்திரையி லிசைந்தானேச் செவ்வையிலே தண்
வெழுப்புமதுபோல் செறிமலத்தால் செனனத்தேதிரியும் ஆன்
மையெழுப்பிப்போதம் வருவிக்குமதுவும் - செறிந்தமலத்தினாலே
மணங்களிலே திரியாதித்தே ஆன்மாவாகிய பிராணிகளைச் சிவனது
சூ முறைமையால்தான் விநங்கியமடங்களிற் சீடனானவனித்திருந்
தமினானே ஆசாரியான செவ்வையெழுதிர்ப்பட்டு நின்று கைத்தா
மடையெழுப்பிப் போதிக்குமது போலவும்—மன்னவன் தன்
வடர்வகையிற் சேர்ந்தானே இவ்வியல்பன்றென அணைத்துத்
தம்போல் இறைவன் மலநீக்கியின்பமாக்கி விடுங்கானே - தன்
தன் பிறத்தலன்றே வேடரோடுகூடி அவர்செயலாயொழுதின
அவ்வரசன்கண்டு நீயிவர்கள்குலமல்ல நம்புதல்வனாகும் நம்வழி
நன்று பிறப்புணர்த்தித் தாமாக்குவதுபோலவும் சிவன் ஆன்மாக்க
மலசமாக்கி மலபாகம் வருமளவும் பார்த்திருந்து உண்மையுணர்
தலால் வனென்னு மவதரத்திலே கண்டணைத்துத் தம்மையுணர்த்துந்
தாளுகச் செய்துவிடும். எ-று.

சத்தினிப*தவகை கூறுகின்றார்.

ஆக்கும்வகைமுவுயிர்க்குஞ்சத்தினிபாதத்தா
மதுதீவிரதரமுதலாயொன்றுநாலாமதனி
னோக்குமொருமலத்தோர்க்குநாவிரண்டோர்க்கெட்டு
தாதனமாமும்மலத்தார்க்கீரெட்டாகுந்
தேக்குதீவிரதரமத்தரமாதிராவிற
நீவமுன்னலவனாதல்சேர்வையாதல்
போக்குவரவிலதாதிரண்டோர்கீழ்மேற்
புகழ்கிரியையுறழ்தல்போதமறத்தலாம்பீரகமே.

(இ-ள்.) ஆக்கும்வகைமுவுயிர்க்குஞ்சத்தினிபாதத்தா
மதுதீவிரதரமுதலாயொன்றுநாலாமதனி
நாலாமதனாகிய சத்தினிபாதமுதலாயொன்று
நாலாமதனாகிய சத்தினிபாதமுதலாயொன்று

பேதமாம்—அதனின்கோக்கும் ஒருமலத்தோர்க்குநாலு - அாற்றள்ளவ்யயிரின் செயலு மெடவுலகினெறியுங் கரதலாமாகம்போலக் கண்டிருக்கும் ஒருமலத்தா ராகிய விஞ்ஞானகீலர்க்குத் தீவிரதரமந்ததரம் தீவிரதரமந்தம் தீவிரதரதீவிரம் தீவிரதரதீவிரதரம் எனநாலுபேதமாம்—இரண்டோர்க்கெட்டு இருமலத்தோ ராகிய பிரளயாகலருக்கு தீவிரமந்ததரம், தீவிரமந்தம், தீவிரதீவிரம், தீவிரதீவிரதரமென்னும் நாலும் முன்னாலுமாகஎட்டெ-- நூதனமாம் மும்மலத்தோர்க்கெடு ட்டாரும் - புதிதாகிய மும்மலத்தையுடையோராகிய சகலருக்கு மந்ததரமந்தத ரம், மந்ததரமந்தம், மந்ததரமந்ததீவிரம், மந்ததரதீவிரம், மந்தமந்ததரதீவிரம், மந்தமந்ததீவிரம், மந்ததீவிரம், மந்ததீவிரதரமென லெட்டுடாகப் பதினாறுபே தபீசாம்—தேக்கு தீவிரதரம் மந்ததரம் ஆதிநாலில் சிடுமுன்னல் அஹதல் ஓசேர் னவயாதல் போக்குவரவிலதாதல் - நிறைவுபெற்ற விஞ்ஞானகலருக்குத் தீவிர தரமந்ததரமுதற் சத்திரிபாதம்நாலில் மலபாகமும் நாலுவகையாம் அவை புத்தம பக்குவம் மத்திமபக்குவம் உத்தமபக்குவம் உத்தமோத்தமபக்குவமென்பனவாம். அவற்றில் அதமபக்குவஞ் சின் நமக்குமெவென்றுணர்தாம்; மத்திமபக்குவஞ் சிவன்போலவடிவுபெறுதல்; உத்தமபக்குவம் நீயகாச்சேவைபண்ணுதல்; உத்த மோத்தமபக்குவமனாயிரப்பதம். அது அசரத்தகலுநர் சமத்தகலுநர் மத்தி ரேசுரர் வித்தியேசுரரார்—இரண்டோ கீழ்மேல் புரழ்மீரியையுறத்தல் போத மறத்தலாம் புகழே - பிரளயாகலரும் முன்போல நாலுபேதமாம் இவர்கன்மா கமும் மலபாகமும் நாலாம். அதுகீழ் பிருதுவிப்பபுச்சுனிலுருத்திரராய்ச் சிவன லுண்டாயசென்னும் ரினைவாரதல், லேலேஅக்கிரியாய் ஆகசுத்திகளிலுருத்திர ரராய்ச் சிவச்செபலாய்த் தங்களைப்பாவித்திருத்தல், பிரமலிட்டுநீலு உருத்திர ராய், புகழப்பட்டிரிபுசத்தியின வசத்தாய்நிருதபிழ்செய்தல் அதுதங்களுட லுங்கரணமுந் சிவனுடலுச்சக்கெண்டது, கீழ்கோக்கியவர் மேல்கோக்கியவும் போதமறத்து வீரா சீகண்டர தியாதாம் ம புகழையுடையதாதலாம். 6-து. ( )

சுத்தினிபாதவகைகளிற் தீட்ச-பேதங் கூறுகின்றார்

சகலர்க்கும்ந்ததரமந்தமெனவிரண்டிந்

தஞ்சாவூர் லாவெட்டாசூர் சரியை வகைமுறையே
பகர்ரம்பைபோபச்சைமரணந்தகவிறகு

பசுமையில் காட்டங்கரிசெயடிப்பொடிபொற்சோதி

தருமபரிசுவாசகமானதசாத்திரியாசஞ்

சமுபவிகேசடநீரவாணஞானஞ்சாரப

புகல்கிள்றவவுத்திரிபுநாலமுசும்

போற்றுமிவையாகமத்திற்புகன்றகெறிபாமே.

(இ-ள்.) சகலர்க்குமந்ததரம் மந்தமெனவிரண்டுத் தகுநிலைவு
சகலர்க்குச்சத்தினிபாதம் மந்ததரம் மந்தமெனஇரண்டுபுகுதியாய்க்க
நிலைக்குமட்டாம்—சரியைவகை முறையே - மந்ததர மந்ததரம், மந்ததரம்

மனச் சரியைக்கும், மந்ததர மந்ததிவிரம், மந்ததர தீவிரமெனக் கிரியைக்
கூடும், மந்த மந்ததர தீவிரம், மந்த மந்த தீவிரமென யோகத்திற்கும், மந்ததிவி
ரம், மந்ததிவிரதரமென ஞானத்திற்குமாக எட்டாம்—பகர் அரம்பை நீர் பச்சை
மரம் நனைந்தவிறகு பசுமையில் காட்டம் கரி செம்புப்பொடி பொற்சோதி -
அவ்வெட்டில் அரம்பைததண்டில்லக்கினி பற்றினாற்போலத் தவஞ்செய்யாமைக்
கண்டு தவஞ்செய்திடையிலே விடுவது மந்ததரமந்ததரம், நீரிற் நெருப்புப்பே
லச் செய்யும் சரியை மெய்யெனக்கொள்வது மந்ததரமந்தம், இவை சரியை;
பச்சைமரத்தில்க்கினி பற்றுவதுபோலக் கிரியைநனைவுபற்றி அருமைகண்டு
விடல் மந்ததரமந்ததிவிரம், நனைந்த விறகில்க்கினிபோலப் பற்றவரிதாய்ப் பற்
றினால் விடாதாகை மந்ததரதிவிரம்; இவை கிரியை; உலர்ந்தவிறகில்க்கினி
போலப் பற்றினது விடாமற் பிடித்தல் மந்தமந்ததரதிவிரம், கரியில்க்கினிபோ
லக்காட்டின யோகஞானம்பற்றல் மந்தமந்ததிவிரம், இவை யோகம்; செப்பு
பொடியில்க்கினிபற்றின பொருளைப் பற்றுவிடாமற் பிடிப்பதுபோல ஞானத்
தைப்பூற்றல் மந்ததிவிரம், சுவணத்தில்க்கினிநடுகப் பற்றியிருக்கிக் கலப்பதுபோ
ல ஞானத்திலமுத்தல் மந்ததிவிரதரம், இவை ஞானமாம்—தருநயனம் பரிசம்
வாசகம் மானதம் சாத்திரம் யோகம் சமய விசேட நிருவானம் ஞானஞ் சாரப்
புகல்கின்ற அவுத்திரியும் நாலாறாகும் போற்றும் இவை ஆகமத்தில் புகன்ற
நெறியாயே - இவையுடையோரைத் தீட்சிக்குமுறைமையும் சட்சிதைக்ஷ, பரி
சதிதைக்ஷ, வாசகதிதைக்ஷ, மானதிதைக்ஷ, சாத்திரதிதைக்ஷ, யோகதிதைக்ஷ யென
னுமீதும் இவையங்கமாயுள்ள அவுத்திரிதிதைக்ஷயும் சமய விசேஷ நிருவான
ஞானமாகிய நால்வகையாய் முன்னைய அறுவகையிலும் ஒன்றிற்கு நாலாக இரு
பத்துநாலாகும். துதிக்கப்படுகின்ற இவைகள் ஆகமங்களிற் கூறுமுறைமை
யாம். எ-று.

நிருவானதிதைக்ஷயே ஞானதிதைக்ஷயாகவும் வேறுபடுதோதியது அனுட்
ழப்பின் வேறுபாட்டால்டையும் முத்திபேதங் கருதியெனக். இது முத்திரைகை
கூறுமுறையிற் காண்க. அறுவகைத்திதைக்ஷயான அத்துவாமார்க்கங் குறி
யாமற் குறுத்துப் பாசங்குழல் பார்த்தல் சட்சிதைக்ஷ, அபடிப்பார்த்துச் சிவ
அத்தம்விவத்தல் பரிசதிதைக்ஷ, அப்படிக்குறித்து மந்திரமுபதேசித்தல் வாசக
திதைக்ஷ, அப்படிக்குறித்து யோகவழியால் டேனது இருதயத்திற் பிரவேசித்
துச் சித்தித்தல் மானதிதைக்ஷ, ஆகம்பொருளையுபதேசித்தல் சாத்திரதிதைக்ஷ,
யோகதிதைக்ஷ டேனுடைய இருதயத்திற் பிரவேசித்துச் சிவனைப் பாசம்பரியப்
பார்த்துச் சிவனிடத்திலே யோசித்தல் யோகதிதைக்ஷ. இவை அவுத்திரிக்கருக
ரல்லாதவர்க்குச் செய்வதும் அவுத்திரிக்கங்கமெனவுமறிகு. எ-று. (௨௮௨)

பதமுத்தி பரமுத்திரைகைகூறுகின்றார்.

யோகத்தீட்சைகளினாற்பேறுகாஞ்லாம்
இவையுமாவைதாதமார்க்கம்புத்திரமார்க்கங்க்தான்

செவ்விதினிற்சகமார்க்கஞ்சன்மார்க்கமாகச்
சேருமவைநானாகாய்த்திகழும்ங்கதினேர்
அவ்வியநெஞ்சத்தாரைவிளக்கியளித்திதெல்
அரன்பணிதானவனாகையம்முறைமைகழன்று
திவ்வியமாந்திருநோக்கமாதிரேந்தோர்
சிவஞானநெறிபெற்றசேர்வையிசைத்திடுவாம்.

(இ-ள்.) இவ்வகைத் தீட்சைகளினுற் பேறு நால்நாலாம் - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தீக்ஷைகளாற் பெறும்பேறு பதமுததியும் சகளசாயுச்சியமும் நிட்களசாயுச்சியமுமெனப் பதினாறுபேதமாம்—இவங்குறிவை தாதமார்க்கம் புத்திரமார்க்கந்தான் செவ்விதினிற் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கமாகச் சேருமவை நானாகாய்த் திகழும் அங்கதினேர் - இவை விளங்குந் தாதமார்க்கம் நாலு, புத்திரமார்க்கம் நாலு, சிறந்த சகமார்க்கம் நாலு, சன்மார்க்கம் நாலாகப் பதினாறாம்; அவை உருத்திரபதம், ஈசரபதம், சதாசிவபதம், சிவபதமென்பவற்றிடையுமவை பதமுத்தியும், சகளசாயுச்சியமும், நிட்களசாயுச்சியமுமாம்—அவ்வியநெஞ்சத்தாரை விளக்கி யளித்திதெல் அரன்பணிதானவனாகையம்முறைமை கழன்று திவ்வியமாந் திருநோக்கமாதிரேந்தோர் சிவஞான நெறிபெற்ற சேர்வையிசைத்திடுவாம் - அவை வருமாறு அஞ்ஞானநெஞ்சுடையாலி அஞ்ஞானநீக்கியளித்தல் அரன்பணிசெய்தல் அவன்வடிவம்போல்கை அவன்றானாகையாம். அம்முறைமை நீங்கத் திவ்வியமாகிய சட்குதீக்ஷைமுதலிய அறுவகைத் தீக்ஷையுடையோரும் சிவஞானமுறையைப் பெற்றபேற்றையு மிடன்பின் சொல்வாம். எ-று.

உதாரணம் உருத்திரரிசுக்குச்சதர்வெர்க்குநேரே தெரிந்ததிவனாக்கடிமை சேர்பு. உருத்திரராகியருவருஞ்சேர்கை தெரித்தபுத்திரமார்க்கம் சேர்பு. இலையிவன்வடிவதாருமுறை திவ்வியநிலையிற்சகமார்க்கநேர்பு. அவவவருவிலருவினீர்சேர்ந்திதெல் ஓசாவேசாயுச்சியமாய்ச் செப்பு. என்பனவற்றாற் காண்க. அறுவகைத் தீக்ஷையுடையோருஞ் சிவஞானிகளாவாரென்பதற் குதாரணம் நோக்கான்மாயைபரிசுத்தானுண்மைவினை மந்திரச்சொல்லாற் ருக்குஞ்சத்தமாயையதுதியானந்தன்னுற்சாருமலம் பார்க்கு லிசுபாவனையாலே பகைத்ததிரோதமயோகத்தாற் தேக்குமான்மபோதமிவைசேட்குமலுங்கண்டிரே. என்பதனாலறிக.

(உருக)

இதுவும்து.

அந்தரத்தேவராதேவர்முதல்விஞ்ஞானகலர்க
ளவரீறியடைவதெல்லாம்பதமுத்தியாகும்,
இந்தவகைரவுத்திரியாலுண்டாகுமவைதா
மிசைந்தசரிதாதிவினாவர்க்குமெல்க

வந்தபதப்பெரும்பேறாமருவுநிருவாண
வகையினோர் தீவிரதரவகையிற்சேர்ந்தோர்
தத்தமதுநிலைமையினையுரைக்கின் ஞானத்
தகமையானனென்றியின் றன்மையாமே.

(இ-ள்.) அத்தரத்தோர் தேவர்முதல் விஞ்ஞானகலர்களவாரீர அடைவ்
வதல்லாம் பதமுத்திபகும் - அவுத்திரிதீலகூதக் கருகரல்லாதவர்களுக்குச் செய்
யப்படுஞ் சாமானிய சமயதினகூதமாதிரத்திலே அனுட்டானங்கள் கைவிட்டுத்
திரித்தோர்க்குப் பிசாசர், குப்பர், சித்தர்முதலானவர் பதமாம்; மந்திரசெய்
அனுட்டானங்களால் இத்திரன்முதலானவர் பதமாம்; அனுட்டானம், தானம்.
மந்திரபூசை செய்யோர்க்கு விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர் பதமாம்—இத்த
வகை அவுத்திரிபாலுண்டாகு மலையுநாமிசைந்த சரிநாதியினாலிவர்க்கு மேலாக
வந்தபதப் பெரும்பேறாம். இக்கே விதித்த பகுதியான அவுத்திரிதீட்சையாகிய
விதேசீடம்கிய சமயதினகூத விசேடதினகூதகளினா லிசைந்த முறைமைகளிற்
தாதமார்க்கம் புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கங்களிற் பொருத்தி அவுழியிலே நின்
றால் இவர்க்குப் பயனாது விஞ்ஞானகலர்க்கு மேலாகிய சாலோக சாமீப சா
ருபதங்களாம்—மனீவு நிருவாணவகையினோர் தீவிரதரவகையிற்சேர்ந்தோர்
தத்தமது நிலைமையினையுரைக்கின் ஞானத்தகமையா நன்னெறியின் றன்மை
யாமே - பொருத்தப்பட்ட நிருவாணதினகூதமாகிய ஞானதினகூதியினின்றோர்
தீவிரதரவகையிலே சேர்ந்தவர்; அவுநிலைமை செல்லுதில் சன்மார்க்கமாகிய
ஞானமார்க்கத்தார் இவரில் ஒதல்முதலித்தின்பின் ரெளிந்து நிடைகூடி
னோர் சாயுச்சியமுத்திமைப் பெறுவர், ஒதல்முதலியவற்றிலே நின்றாடல்விடுத்
தோர் பதமுத்தியிலிருந்து சிவானுபோகமனுபவிப்பொருசன்மம் பூதியிலேவந்து
புண்ணியவான்களையிருப்பார்க்குப் புத்திரமாகி நிடைகூடிச் சாயுச்சியம் பெ
றுவார். எ-று.

நிடைகூடாது கேட்டதனைச் சித்தித்தல் தெளிவுளினின்றோர் சுத்ததத்
துவ புவனங்களில் அபரமுத்தராகவிருந்து அங்கே பரமுத்தியையுடைவரன்றி
மீளாபென்பதற்கு. சாலோகமாகி பதமுத்திபெற்றோரும் ஒதலாதியினின்றோ
ரொப்பத் தத்தம் பதமுத்திகளிலே போகத்தை நுகர்ந்து பின் நிருவாணதினகூ
தெற்று ஞானமடைந்து பரமுத்திமைப் பெறுவர். (௨௮௪)

பத்திமார்க்கமுங் கூறுகின்றா.

பாலர்மிஞ்ஞாத் தர்விலைமாதாருட்டம்

பகரிழிநோய்கொண்டார்க்கைகால்கள்குறைந்தோர்

தத்தோர்மீலோகவர்களேனு

தத்தோர்மீலோகவர்களேனு

சீலத்தாரவர்களேற்சிவஞானதீட்சை

தேரீசனத்தாற்செய்துதெரிசிப்பிக்கலாகும்,
ஏலுமிதுமார்க்கநெறிவழியினில்லா

வெரியினிடைப்பட்டவைபோலேநீங்கியிடும்.

(இ-ள்.) பாலர் மிகுதூர்த்தர் விலைமாதர் குட்டம் பகரிழ்நோய் கொண் டார்கள் கைகால்கள் குறைத்தோர் ஆலுசைத்தொழிலோர் அவர்களேனும் - ஏழையதுக்குட்பட்ட பாலராயினும், மிக்க தூர்த்தத்தொழி லுடையோராயினும், பொதுமகளிராயினும், குட்டமென்னுமிழிநோய் கொண்டவர்களாயினும் ஆயவங்குறைந்தவர்களாயினும், அசைவுபட்ட சண்டாளர்முதலான வங்கு வினையிழித்தொழிலைச் செய்வோராயினும்—அறக்கரைத்தபத்தியார் அடித்விர தரமாஞ் சீலத்தாரவர்களேல் - கம்பமும் புளகமும் கண்ணீருமாகிய பத்தியோ டெங்குட்பட்ட பிரவஞ்சவாழ்க்கையிலே யகப்பட்டது சிவஞானவழி வழிபாடு மிகவு டையராமாபிஷ்டம்—சிவஞான தீட்சை தெரிசனத்தாற்செய்து தெரிசிப்பிக்கலாகும் - இவர்களுக்கு ஞானதீட்சையாகப் பார்வையினாற் செய்து ஞானவுபதேச ன் செய்யலாம்—ஏலுமிது மார்க்கநெறி வழியினில்லா எரியினிடைப்பட்டவை போலே நீங்கியிடும் - பொருத்திய இவை தோஷமென்று சொல்லும்வழியிற் சொல்லப்படாது அக்கினியிலகப்பட்ட காட்டாதிகள்போல அவர்களிடத் தஞ் ஞானமெல்லாங் கெட்டுப்போம். எ-று. (உசக)

சிவஞானிகளுக்குக்கொடுக்குந் தானபலன் கூறுகின்றான்.

நீசர்களாய்க்குறைத்தவராயுலகநெறியிலராய்

நிர்க்குணராய்நிந்திக்கப்படுமுடலினின்களா.

யாசையராய்ப்புறப்பூசையற்றவரானாலு

மகத்தலறிவேவடிவாயிருப்பாராயின்

நேசமுடன்வார்க்கொழுண்கொடுப்பவைகளைல்லா

நேர்த்திலத்தினளவேனுண்மேருவளவா

யோசையரும்பயன்பலிக்குமென்றுவீத

முத்தமவாகமமெல்லா முரைக்குங்காணே.

(இ-ள்.) நீசர்களாய்க் குறைத்தவராயுலகநெறியிலராய் நிர்க்குணராய் நிந்திக்கப்படுமுடலினின்களாய் ஆசையராய்ப்புறப்பூசையற்றவரானாலும்—உலகத்தில் ஞாதாக்கள்குடையல்லாதவராய் மெய்குறைத்தவராய் உலகத்தோர் நெறிதப்பச் செய்பவராய் நற்குணியிலராய் எல்லாராலும் நிந்திக்கப்படுமுடலையுடையராய் ஆசைகிகவுடையராய் புறப்பூசைகாணப்படாதவராயிருந்தாரானாலும்—அகத்தி லறியே வடிவாயிருப்பாராயின் - சிவஞானச்செய் ஒள்ளையுடையரா யிருப்பா ராயின்—நேசமுடன் அவர்க்கொழுண்கொடுப்பவை களைல்லாம நேர்த்திலத்தினள மேனும் நீண்மேருவளவாய் - இந்த ஞாதாக்களுக்குக் கழுதுசெய்யப்பண்ணிக் திரு

மேனிக்கு வேண்டுவனகொடுக்கின் அனைவள்ளவாயினும் மகாமேருளவாய்
மீருத்து—ஒசைவரும்பயன் பலிக்குமென்று வேதமுத்தம் ஆகமுமெல்லா முரை
க்குங்காணே - கீர்த்தியுண்டாகும் பயன்பலிக்குமென்று வேதத்தினும் உத்தம
மன ஆகமத்தினுமுரைக்கப்படுமாதலால் அவர்களை வழிபடுக. எ-று. (உ-அ-சு)

சிவஞானிகளியல்பு.

பந்தத்திற்செகந்தன்னிற்பற்றொன்றற்றுப்

பரமொழியப்பயிலாதபரத்தினரைப்பிறர்கள்

நிந்தித்துதித்தல்வடுப்படுத்தல்விரையளித்தல்

நீளவையினீக்கலவைநெறிகொள்ளல்செய்தால்

அந்தத்துக்கஞ்சுகங்கள்காணாராகி

யகிதமிதங்கெட்டவராயரும்பொன்னுமோடு

மெத்தத்தன்மையகிதன்றுகுறியாராகி

யிருப்பவரேபரமஞானிகளென்போரே.

(இ-ன்.) பந்தத்திற் செகந்தன்னிற்பற்றொன்றற்றுப் பரமொழியப் பயி
லாதபரத்தினரை - பந்தமாகிய தத்துவாதிகளிலுஞ் செகமாகிய புத்திர மித்திர
களுத்திர போகபுரக்கியங்களிலும்ஆசையற்று மேலான ஞானமொழியப்பயிற்சி
செய்யாத பரநெறியோரை—பிறர்கள் நிந்தித்துதித்தல் வடுப்படுத்தல் விரைய
ளித்தல் நீளவையினீக்கல் அவை நெறிகொள்ளல் செய்தால் - அஞ்ஞானத்தார்
நிந்தித்தல் வாழ்த்தல் ஊறுபடுத்தல் மணவிரைகளாற் குளிர்ச்சிசெய்தல் மிக்க
சபையோர் முன்னரில்லாமல் நீக்குதல் சபையோர் முறைமையாகக் கொள்ளல்
முதலியன செய்தால்—அந்தத் துக்கஞ் சுகங்கள் காணாராகி யகிதமிதங் கெட்ட
வராயரும்பொன்னுமோடு மெத்தத் தன்மையதென்று குறியாராகி யிருப்பவரே
பரமஞானிகளென்போரே - அவர்செய்தவற்றிற் துக்கப்படுதல் சுகப்படுதல் செ
ய்யாம விதமகிதமிரண்டுங் கெட்டவராய்ப் பதார்த்தத்தனவிலே ஒடுமரியபொன்
னுமொக்கக் கொள்பவராயிருப்பவரே மேலாகிய சிவஞானிகளென்று சொல்லப்
படுவர். எ-று. (உ-அ-சு)

ஞானபேதங் கூறுகின்றார்

வேறு.

இந்தமுற்பாசமோடுபசுபதிஞானமுன்று

முந்தியபாசஞானமான்மாமுன்னிட்டெக்காணும்

அந்தவப்பசுஞானந்தானப்பதியுளாற்காணும்

இந்திடும்பதிஞானந்தானப்பதியின்றுடைத்துங்காணே.

இந்தமுற்பாசமோடு பசு பதி ஞான முன்றும் - முன்னிய, இந்தப்
பாசமுன்று முதலுக்கும் பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானம்

மென மூன்றும் ஆக ஆறுபேதமாகும்—முந்திய பாசஞான மான்மாருன்னிட்டுக்காணும் - இஃற்றுட் பாசஞானமாவது சடத்துக்கொரு ஞானமில்லை, ஆன்மாப் போகவேதுவானபோது இச்சையாகப் பற்றியறிதற்குக் கருவியாய்நிமிதினையே பாசஞானமென்றறிவதாம் எரிசுடர் விளக்கிற்குமிடத்தையும் விளக்கென்றற்போலவென்க—அந்த அப்பசஞானந்தான் அப்பதியுளாத்காணும் - அப்படிச் சட்டியறியப்பட்ட பசுஞானமாவது சிவஞானங்காட்டக் கண்டறிந்தறிவிப்பதாம் அது குருடனுக்குக் கோல்போலவென்க—நந்திடும் பதிஞானந்தான் பதியினுனடத்துங்காணே - மிக்க பதிஞானம் நடத்துமளவிற சிவ்னெளரியப் பிரகாசிக்கமாட்டாது ஆதித்தனுக்குக் கிரணம்போலவேன்று கண்டு சிவனெல்லாத்துக்கும் முதலென்று காண்க. எ-று. குருடன் பசு, கேில் சத்தும், கேல் பிடித்துச்செலுத்துமவன் ஞானமென்றறிக. (௨௦௮)

சிவரூபங் கூறுபென்றார்.

விற்பதியாவதிற்பமிரு சுகத்துறையாதிறீத
வற்புதமாறுநாலாபவைமுன்றாயிரண்டாயொன்றாய்
கற்பனைக்கீற்றல் கடிவல்லக்கேடுமல்லத்
தற்பரனிட்டையாகுந்தருஞ்சிவரூபங்காணே.

(இ-ள்.) விற்பதியாவதிற்பமிரு சுகத்துறையாதிறந்த அற்பத்தம் ஆறுமீநாலாய்அவை மூன்றாயிரண்டாயொன்றாயும் - ஒளிமிக்க சிவதரிசனமாவதிற்பமிக் கசுகாதீதத்துறையா திப்படிப்பட்ட வாச்சரியத்தைக் காணுமளவிற பாசஞான முதலாகமுன்னையெண்ணப்பட்ட ஆறிற் பாசமும் பசுஞானமங்கடாமல் நீங் கிளவளவிலே நின்றநாலும் ஞானஞாதுருநேயமென மூன்றுளடங்கும். அந்த மூன்றின் ஞானத்தைவிட்டு ஞேயமும் ஞாதுருவும்கிய விரண்டாய்வற்றின் ஞாதுருத்தேய்த்து ஞேயமாகக்காணலாம்—கீற்பனைக்கீற்றல் கடிவல்லக்கேடு மல்லத்தற்பரனிட்டையாகுத் தருஞ்சிவரூபங்காணே - இப்படிமனம்விரிந்து கற்பித்ததனை நீங்கும்படி இவ்வகையிலே நீங்கித் தானதில்லிகற்பியாதடங்கும் அஃதாவது பாசமும் ஞானமும் எழுப்புவதுபசுவாகையாற் தானதிறச்செல்லாதிருக்கவனவகெட்டதும்மில்லைக் கூடுவதுமில்லையாம் மேற்பசுவும் பசுஞானமும் ஞான ஞாதுருஞேயமென்பதிலே அறிவானேயேயறிவுமடங்கும் அதுகெட்டதும்மில்லைநின்றதுமில்லை இம்மூன்றின் ஞானம் ஞேயத்தாலெனக்காண ஞானம்நீங்கி ஞேயமும் ஞாதுருவுமாகும் ஆகவே ஞானங்கெட்டதுமில்லைகாண்பதுமில்லையாம் ஞேயச்செயலாய்நிற்கவே ஞாதுருவுமில்லையாம் ஆன்மாக்கெட்டதுமில்லைக்காணப்படுவதுமில்லையாம் இதுவேசொரீபத்ததைத்தரும் சிவஞான நிபைமறைமையாம். எ-று. நிபை யொன்றைக்குரியாடற் கூர்மாவிற்பது. (௨௦௯)

இதுவும் து.

இப்பெழுருள்பாவினமலதிதமாயிருந்திடாடிற்
கைப்படத்தாயிள்ளிடாபற்காணபவுன்கெடாமற்கெட்டா

லெப்படியப்படித்தாளுக்காதித்திடையழுந்தி
லப்பொழுதுதிக்குஞ்சோதியதுசிவரூபமாமே.

(இ-ள்.) இப்பொருள் பாவியாமல் - இந்தச்சுவாதீதநிலையிலே நியானித்தி
ராமல்—அதிதமாயிருந்திடாமல் - நியானிக்கவெண்ணுமளவிலே இருள்வந்தும
அவ்விருடானுயிருந்தும் விடாமல்—கைப்படத்துயின்றிடாமல் - அவ்விருளி
ன்மேலீட்டாலே வருந்தி நித்திரையிலகப்பட்டு நிலைவிட் றெங்காமல்—காண்ப
வன் கெடாமற்கெட்டால் - காணுமான்மாப் பொருளின் செயலா யழுந்திவிட்
டால்—எப்படிஅப்படித்தான் சுகாதீதத்திடையழுந்தில் - எப்படிப் பொருளிருக்
கும் அப்படித்தானும் சுகாதீதத்தினையழுந்தினும்—அப்பொழுதுதிக்குஞ் சோதி
யதுசிவரூபமே - அந்தஅவதரத்தி லுள்ளாளிபாயிருந்த வடியே சிவரூபமாம்.
எ-று. கண்டவொளிக்குள்ளொளி கருதுவது சிவமென்றறிக. (உச0)

சிவத்துக்குளான்மாவீடங்குமுறை கூறுகின்றார்.

இரும்பையடக்குங்காந்தமுடனிகைபொன்னடக்குங் குளிகையு
யரும்புப்படக்கும்பலரசமுடதனையடக்குமாழ்சீருந் [மே
தரும்பையடக்குமவ்வுப்புஞ்சுடரையடக்குங்கதிரொளியு [வே.
மிருங்கண்ணடக்குங் கிரணமும்போ லிறையுள்ளடக்கு முயிரறி

(இ-ள்.) இரும்பை - அறிவே - இரும்பையடக்கிக் காந்தங்கைக்கொள்வ
துபாலவுற்றிப்பொழுதே போகத்தைக்கொண்டும், தன்னோடுகடியப்பொன்னைத்
தன்ருள்ளையடக்கித்தானுய்த் தோன்றுமிரதகுளிகைபோலத் தற்சேர்ந்தவான்
மபோதத்தைத் தன்போதத்துக்குள்ளே யடக்கியும், மேல்விசுற்றிக்கு ருப்பிரச
த்தையடக்கிக்கொண்ட வீணையரசம்போலத் தன்போதமாகக் கலந்தும், அந்த
வுப்பையுருடக்கித் தன்னிலேகலந்திருக்கவுங் காண்பார்க்கு நீராயேதோன்று
வதுபோலப் போதவடிவை மறைத்தும், அளத்திற்பட்ட துரும்பையெல்லாங்
கெடுத்துத் தானாக்குமவவுப்புப்போல ஆன்மபோதத்தைக் கெடுத்துத் தன்போத
மாக்கியும், அக்கினியொளி மேலிடாமலடக்குஞ் சூரியகிரணம்போல ஆன்மபோத
த்தைமேலிடாமல் மறைத்தும், மிக்ககண்ணொளியையடக்கித் தன்னொளிவசமா
க்கும் ஆதித்தகிரணம்போல ஆன்மபோதத்தைத் தன்வசமாக்கியும், இந்தமுறை
மையிலே சிவபோதமானமயேபீதத்தைப் பற்றிப்பிடித்துத் தான்மேலிட்டுத்தன்
னொளிகலந்தி தன்னுருவமேதோற்றி மணவார்க்குக்களா லெழுந்திருக்கிலுந் தன்
வடிவாகவே யெழுந்தற்றாலுலது காணவொண்ணாதபடியானும் அனுபவிப்பா
றும்னுபோகமு மொன்றுபோல நின்று தோன்றாமதுவேசிவரூபமாம். ௭-று.)

இதுவுமது,

கயிறற்றஆசல்போ லுங்கதீர்மணியிருத்தல்போ லுஞ்
செயலற்றபீசம்போ லுஞ்சித்திரத்தூருவம்போ லும்

ஞானத்தில் ஞானம்.

வியலுற்றபம்பரத்தின்விசையறல்போலுமாடுஞ்
செயலற்றதற்குபோலுமடங்கிடச்செவழுதிக்கும்.

(இ-ள்.) கயிறற்ற - உதிக்கும் - கயிறற்ற ஊஞ்சல் விசைநிறு நிலமாதா
ரமாயிருந்தாற்போலவும் ஒளிமணியசையும் து நாதங்கொளவிரந்தாற்போலவும்
செயலற்றபாசம்போலவும் விகற்பமற்றுரும்கெற்ற சித்திரம்போலவும் அகன்ற
பம்பரமாடி விசையற்றாற்போலவும் காற்றடியாடியடங்கிற்றுபோலவும் போத
மடங்க அப்போது செருபமான வெளியுண்டாம். எ-று. (உகஉ)

பரமானந்ததரிசனங் கூறுகின்றார்.

தெளியுரீவிழித்தபோதுசெந்தரைதோன்றல்போலு
மளிவுறவுருஞ்செம்பினருஞ்கடர்தோன்றல்போலுந்
துளிகொணீராடிதம்பூட்டொண்ணிழற்றென்றல்போலுங்.
களியுறுமானந்தந்தான் கண்ணுறுமதுவாய்க்காணே.

(இ-ள்.) தெளியும் - காணே - நீருக்குள்விழித்தவனுக்கு அந்நீருக்குள்ளில
த்தோன்றுவதுபோலவும், செறியவுருஞ் செம்பிலே அக்கினிச்சுடர்தோன்று
மாப்போலவும் துளிசெறிந்த நீரிலும் வெளிசெறிந்த கண்ணாடியிலும் வேற்றோ
ருருவொளி வெளிப்படுவதுபோலவும் அறிவின் செருக்குவருமானந்தத்திலே
கருதரிய பரமானந்தம் வெளிப்படும் அதுவாகக்காண்குதி. எ-று. (உக௩).

பரமானந்தயோகங் கூறுகின்றார்.

இன்றுதாடலையோடேகாறலையினுளிருளுந்தானு
மொன்றதன்றிரண்டுமன்றதிரண்டொன்றுமுறுவதொன்றாய்
கின்றதோரானந்தந்தான்நிலையெனவுருந்துவாருக்
கன்றதுபரமானந்தமதிற்சுகமழுத்தலாமே.

(இ-ள்.) இன்று - அழுத்தலாமே - இப்பொழுது சிவனுமான்மாவங்கூடி
கின்றமுறைமைநீடாலையென்னுஞ் சொல்லுப்புணர்ந்த தன்மைபோலவும் காற
லையென்னுஞ் சொற்புணர்ந்த தன்மைபோலவும் ஆணவமுமுயிரும்போலவுமாய்
அந்தநிலைமை ஒன்றென்றுகூறலுமாகா திரண்டென்னலுமாகா திரண்டொன்
றென்னலுமாகாது அதற்குவுமைகூறவரிதாம் அந்நிலை பரமானந்தயோகமாம்.
எ-று. (உக௪)

இதுவுமது.

அந்தவானந்தத்துன்மையனுபவிப்பானுக்கன்றி
முந்தியசுகந்தனக்குமுய்த்சியதில்லையானும்
நந்தலென்றுரைக்குசொல்லினலம்போலவில்லங்குங்காணி
னந்தவன்சொல்லுக்கேடுமொக்கமுமறியாதாமே.

(இ-ள்.) அந்தவண்ணத்தத்துணைம யனுபவிப்பானுக்கன்றி முந்திய சுகந்தனக்குமுயற்சியுதில்லை - அந்தத்தரிசுக்குப்பட்ட ஆனந்தத்துண்மையாவது அதனையனுபவிக்கு மான்மாவுக்குச் சுகமுறுவதன்றி அனுபவியுத ஆன்மாவுக்குத் துக்கசுகமுறுவதா மம்முறைமையன்றி அப்பொருளுக்கில்லையாம்—ஆனும் நந்தலென்றுரைக்குஞ் சொல்லினலம்போல விவங்கும்காணில் அந்தவச்சொல்லுக்கே மோக்கமுமறியுந்தாமே - அப்படியிருந்ததாயினும் அதனிடத்தே ஆன்மா கேடும் ஆக்கமுமான பயன்கொள்வதென்போலவென்னில் நந்தலென்ற ஒரு சொல்லுக் கேட்டுக்கும் ஆக்கத்துக்குப் பெயராம். அச்சொற்பயனைக் கொள்வார் வேற்றுமைபடக் காண்பதல்லது அச்சொல்லு வேற்றுமையற்று நிற்பதுபோலாம். என்று

பரமானந்தபோகங் கூறுகின்றார்.

நேரதாம்பரமானந்தநிலையிலேயழுந்துநீதி
யாருவதாகுமந்தவானந்தசுகத்தினெல்லை
வாரிநீர்நிழலுற்றார்தமாகுதல்போலுமன்றிப்
பேரிரதங்கயெப்பார்பிரியம்போற்போகம்பேணே.

(இ-ள்.) நேரதாம் பரமானந்த நிலையிலேயழுந்து நீதி - செவ்வையாகச் சொல்லப்பட்ட பரமானந்த சுகத்திலே யழுந்துமுறைமை—ஆருவதாகும் அந்தவானந்த சுகத்தினெல்லை - பொருந்துவதாகச் சொல்லப்பட்ட பரமானந்த சுகத்தின்வசமாய் விகையாம்—வாரிநீர் நிழலுற்றார் தமாகுதல் போலுமன்றி - வெள்ளநீரில் நிழலிற்சேர்ந்தார் தம்மின்பசுகபனுபாயம்போலும் அதுவன்றி—பேரிரதங்கயெப்பார் பிரியம்போற் போகம் பேணே - மிக்க விரசத்தையுருந்துவார் சுகம்போலவும் பரமானந்தபோகம்; இதனைப் பேணியனுபவி. என்று. (உக௯)

ஆன்மலாபங் கூறுகின்றார்.

சற்கரைதேன்பால்கண்டுதான்கலந்தருந்துராப்போன்
முற்றியவிரதமாகாமுழுவிரதத்தைநீங்காப்
பொற்பதுபோலுந்தானுப்போந்தவதரித்தபோதே
சிம்பரனுன்மலாபயாமதுநிருந்தக்கானே.

(இ-ள்.) சற்கரை தேன் பால் கண்டு தான்கலந்தருந்து ராப்போல் - கிரும்பு சற்கரை தேன் பால் கற்கண்டுவையிறன்றை யருந்தும் நாயின்நன்மைபோலும்—முற்றிய இரதமாகா முழு இரதத்தை நீங்காப் பொற்பதுபோலும் - தன்நன்மைமுதிர்ந்த அந்த இரதம் நாவாகாது நாத்தானந்த இரதமாகாது அங்ஙனையிருப்பினும் அந்த இரதவழுவாய் நாவவ்விரதத்திலேயழுந்தி யதுதானுமதுபோலவும்—தானுய்ப்பேந்தவதரித்தபோதே - இப்படியேகண்டனுபவித்தவளவிலே—சிம்பரனுன்மலாபயாமது நிருந்தக்கானே - சிம்பரனுடைய ஆன்மலாபமாய் அதனை நிருந்த அனுபவித்தநிவாய்க். என்று. (உக௯)

ஞான, தில் ஞானம்.

பரமானந்தமேலீடு கூறுகின்றார்.

மதுவுண்டவண்ணிபோலும்வல்லிடமுதிர்தல்போலும்
திதமுறவிகாரங்கெட்டுத்தெளிந்தடங்குவையேயாமின்
அதுவிரிந்தகலவொட்டாவதுசாயுச்சியத்ததாருங்
க்தியதுவந்தவர்க்காங்கனக்கையார்கணிப்பார்தாமே.

(இ-ள்.) மதுவுண்ட வண்டுபோலும் - தேனருந்தும் வண்டு மதுவுண்டு
நிறைந்தா லப்புவையலையாமலதிலே யுறைகின்றோமென்ற தன்மையுணராமல்
மயங்கித் திடக்குத் தன்மைபோலவும்—வல்லிடமுதிர்தல்போலும் - வலிய வீட
முதிர்த்து மேலிட்டால் அவவிடத்தின்வசத்தாய் அதுவென்றுத் தானென்றுத்
தெரிபாமல் மூர்ச்சிக்குத்தன்மைபோலவும்—திதமுற விகாரங்கெட்டுத் தெளிந்
தடங்குவையேயாயின் - அறுதியாகக் கரணவிகாரமும் போதவிகாரமும் கெட்
பித் தெளிவுபெற்று வந்தசுமற்றடங்கியிருப்பையாயின்—அது விரிந்தகல வொட்
டாவது சாயுச்சியத்ததாருங் கதியதுவந்தவர்க்காங் கணக்கையார்கணிப்பார்தா
மே - அந்தப்பொரு ணீங்கிப்போகவொட்டா தந்தநிலையையே சாயுச்சியமென்
று பெயராம். அம்முறைமை கைவந்தவரே மோட்சவான்களாவார். அந்தநிலை
யின் செய்தியை யாடரே சொல்லவல்லார். எ-று. (உகஅ)

ஒன்பதாஞ்சுத்திரம்.

நிட்டை நழுவிவழி உபயநிட்டை கூறுகின்றார்.

இப்படிப்பகபாசங்களிவற்றின் ஞானங்கனீங்கி
மெய்ப்படுபரமானந்தவெள்ளத்திலழுந்திடாது
தப்பியேகரணந்தன்னொப்பொறிவழிதன்னிற்சார்ந்தாற்
றிப்புறுமுபாயநிட்டைசேர்கெறிசாற்றலுற்றும்.

(இ-ள்.) இப்படி-சாற்றலுற்றும் - இங்கே சொல்லப்பட்ட முறைமையி
லேயே ஞானமும் பாசஞானமும் நீங்கி நியதிபண்ணி நிட்டைகூழிப் பரமானந்
தத்திலழுந்தாது விழித்துக் கரணங்கள்வழியாகப் பொறிவகையலோடியறிவுறு
மையில் இதனை உபாயமாக மாறுதல்செய்யு முபாயநிட்டையை மேலே சாற்று
வதும். எ-று. (உகஆ)

இதுவுமது.

பொறிகெடவிடத்தனிட்போகநுறெரித்தனிடின்
யுருடெரிபாசஞானமப்பகஞானநிட்டை
தெருடெரியோகநிட்டைதிகழ்கரணங்கன்கெட்டால்
வருமென்கிடையெல்லாமாயினிடையாமே.

(இ-ள்.) பொறிகெட இருத்தல் நிட்டை - சுவைகெடல், ஓசைகெடல், ஊறுகெடல், ஒணிகெடல், கந்தங்கெடல் ஆகிய பொறிகெடவிருத்தலும் நிட்டையாம்—பூகநூல் தெரித்தல் நிட்டை - கலையறுபத்துநாலிற் கற்றவற்றிலுற்று நிலநிற்பதும் நிட்டையாம்—அருடெரி பாசஞானம் அப்பசுஞான நிட்டை - உடலோடி சந்தித்தல் உயிர்நிலமைகோடலாகிய பாசஞானமும் அந்தப் பாசஞானநிட்டையாம்—தெருடெரி யோகநிட்டை - தெளிவுடைய யோகநிட்டையும்—திக்கீழ் கரணங்கள் கெட்டால் வருமெனும் நிட்டையெல்லாம் மாயையின் நிட்டைகாணே - விளங்கப்பட்ட கரணங்கெட்டு விடுகிறதே நிட்டையென்ற ஞ் சொல்லுமஞ்ஞானநிட்டை யிளையெல்லாம் மாயைக்குட்படுதலால் மாய்நிட்டையாம். ஏ-று. (௩௦௦)

இதுவுமது.

அட்டமாங்குணத்தினிட்டையருஞ்சித்தியெட்டினிட்டை
யட்டமாருருவினிட்டையருகவருவினிட்டை
யட்டமாமொளியினிட்டையதிற்செலானத்தநிட்டை
யட்டமாம்வெளியினிட்டையவைபசுநிட்டையாமே.

(இ-ஞ்.) அட்டமாங்குணத்தினிட்டை - அனந்தஞானம், அனந்தானந்தம், அனந்தகுணம், அனந்ததரிசனம், நிர்நாமம், நிர்த்தோத்திரம், நிர்லீரியம் நிராபாஷ்யம்இவையற்றினிட்டையும்—அருஞ்சித்தியெட்டுநிட்டை - அணுமா, மகிமா, லகிமா, கிரிமா, ஈசத்துவம், வசித்துவம், பிராத்தி, பிராகாமியம் என்னுந்நிட்டையும்—அட்டமாருருவினிட்டை - பிருதுவி யப்பு தேயு வாயு வாகாசம் சந்திரன் சூரியன் இயமானாகிய வெட்டொளியிலுங் கூடுநிட்டையும்—அருகவருவினிட்டை - அரிதாகச்சொல்லப்பட்டசிவம், சத்தி, காதம், வித்து, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமாவென்னு மொன்பதருவோடு கலத்தலாகிய நிட்டையும்—அட்டமாமொளியின் நிட்டை - கறுப்பு வெளுப்புச் சிவப்புப் பச்சை நீலம் புகைமிக்க வெண்மை மிச்சிரமநிறமாம்நிட்டையும்—அதிற்செலானத்தநிட்டை - அழ்வொளியுக்கடிச் சுகவன்னுபலிப்பதாம் நிட்டையும்—அட்டமாம் வெளியின்நிட்டை - நீலாகாயம் வெள்ளாகாயம் செவ்வாகாயம் புகையாகாயம் மின்னாகாயம் அழலாகாயம் சித்தாகாயம் தெளிவாகாயம் என்பனவாகியநிட்டையும்—அவைபசுநிட்டையாமே - அவையெல்லாம் பசுபேதமானநிட்டையாம். ஏ-று. சித்தியெட்டாவன - அணுமேருவாகை யருங்கற்பஞ்சாகை பணிசென்றற்கை யுள்ளேபார்க்கை னுணியுகமட்டறவுண்டாகக் கடிவததாஸுயிருத்த லட்டவைசவரியமனைப்பாம். மிச்சிரமம் - சேவறுநூறிக்கொணுகிறம். (௩௦௧)

ஞானத்தில் ஞானம்.

உலகழிப்புக் கூறுகின்றார்.

கண்டதோருருவைப்பார்த்துக்கருத்தினிலையைக்கொண்டா
ஹண்டதாய்க்காண்பதந்தவொளியலாதொன்றுமில்லை
அண்டர்நாயகனெயெல்லாமெனவறிந்தவையவன்றா
னென்றிரண்டாகக்காணாவிதுகாணவ்வுலகழிப்பே.

(இ-ள்.) கண்டதோருருவைப்பார்த்துக் கருத்தி னிலையைக்கொண்
டால் - இந்நிட்டை கூடாமல் விழித்தாற்றோன்றிய உருவைப்பார்த்த தவ்வு
ருவினியற்றுவான் சேதானசேதனங்களெல்லாமான சிவனெயென்று கை
க்கொண்டால் - உண்டதாய்க் காண்பதந்த வொளியலாதொன்றுமில்லை -
அவ்வுருக்களினிலை பாடாகக்காணப்படுவது சிவனறிவல்லாதா வேறொன்
றுகாணப்படாததால் - அண்டர்நாயகனெயெல்லா மெனவறிந்து அவை
அவன்றா னென்றிரண்டாகக்காணா விதுகாணவ்வுலகழிப்பே - தேவந்நா
யகன்செயலேயெல்லாம் ஆதலாற் சிவனென்றும் பிரவஞ்சமென்று பிரண்
மதோன்றாமற் கண்டபொருளே கொண்டபொருளாகத் தோன்றில் அது
வேயுலகழிப்பாம், மறித்துக் காண்டலுமாம். எ-று. (1002)

உண்மைநிட்டையின்பயன் கூறுகின்றார்.

ஒருதன்மைகாட்சியுள்ளும்புறம்புமொக்கக்கொள்வாருக்
கிருதன்மையில்லையாகுஞ்சாக்கிரத்ததீதமெய்து
மெதுசெய்துமியாதுதுய்த்துமெந்நெறிநடந்துமெந்தச்
சிதைவினினின்றாரேனுஞ்சிவசாயுச்சியத்தார்தாமே.

(இ-ள்.) ஒரு - தாமே - ஒருதன்மையான காட்சியாக விழித்தாலு மி
மைத்தாலு மொக்கக்கொள்ளுவாருக்கு விழிப்பு நிட்டைபென்னுமிரண்டு
தன்மையில்லை விழிப்புத்தானே நிட்டையுமாம் அப்படிநின்றாலியாது தொ
ழில்செய்தென் யாதருந்தியென் எந்தமார்க்கத்திலே நின்றாலென் எந்தப்
பொருள்தனைக்குடன்பட்டு நின்றாலென் அவர்களே சேவன்முத்தராவாரும்
வசனவசாயுச்சியராவாரும். எ-று. (1003)

இவர்க்குச்செய்யுறிதமகிதஞ் செய்தவரையடையுமென்றும்
இவர்க்கெய்கை யிதமகிதமாகாதென்றுங் கூறுகின்றார்

இலங்குமிந்நெறியினின்றாரிதமகிதங்களெல்லாம்
நலந்தீமையிவர்க்குச்செய்தார்தாற்சென்றுநலவிததாகுந்
துலங்கிறையிவனைக் காட்டான் ஞானநின்மை
மலைத்திடாதழியும்பாவம்வன்னியிறுநம்புபோலாம்.

(இ-ள்.) இலங்கு - இவ்வாம் - விளங்கப்பட்ட வித்தநெறியினின்றோ
ர்கள்செய்த விதமகிதமுமகிய சர்வமுயிவர்களுக்கடையிது இவர்களுக்

கிதாகிதஞ் செய்தார்க்குப்பலிப்பதாம் அதுயாதானென்னில் விளங்கியசிவ
னிவனைத்தோன்றவிடாது தன்செயலாய் மேலிட்டிருக்கையாற் சிவனுக்
ருச்செய்ததாய்ச் செய்தவன் மேலெதிரேமண்டெலாம் அஃதன்றி இவன்
மேலுறைத்தனீவ யென்செய்யுமென்னில் அதுநெருப்பிலிட்டதாரும்புபோ
லத் தூளியாய்ப்போம். ௭-று. (௬0௪)

இவைகளும் நிட்டையாமென்று கூறுகின்றார்.

அஞ்செழுத்ததுதியானமதிற்கந்தநாளம்பூவாய்
விஞ்சியபொருட்டியானமியாதொருகருத்துண்டான
வஞ்சமில்பொருள்செய்வித்தவகைகொளித்தியானம்வைய
மஞ்சிரீங்கிடுதியானமாயினுமன்னேராமே.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்ததுதியானம் - சிறீபஞ்சாட்சரத்தைப் பொருளா
சுக்கொண்டு அந்நிலையிலுநிறப்பதுவுமொரு நிட்டையாம்—அதிற்கந்தம் நாள
ம்பூவாய் விஞ்சியபொருட்டியானம் - அதுவுமன்றி அந்தப் பஞ்சாக்கரத்தா
லே கிழங்கு நாளம் முதலாக வொரு பூவாக்கிப் பூசித்தலொருநிட்டையா
ம்—இயாதொரு கருத்துண்டானவஞ்சமில்பொருள்செய்வித்தவகை கொ
ளித்தியானம் - அதுவுமன்றி யாதொன்றிலே கருத்தோடினலக்கருத்திற்
செல்வதெல்லாம் பொருள்செய்வித்ததென்று கண்டுகொண்டிருப்பதுமொ
ருநிட்டையாம்—வையமஞ்சிரீங்கிடுதியானமாயினு மன்னராமே - பிரவ
ஞ்சுத்தைக் கண்டாலறிவுநிங்கி யத்தோடுபழகாது நீங்கியிருப்பது மொரு
நிட்டையாம் இவையுமுன்னைய நிட்டைக்கடுத்ததாம். ௭-று. (௬0௫)

இதுவுமது.

விழித்தொருசெயலையெண்ணின்மெய்த்தொழிலானவெல்லா
மழித்திடாதிறைவர்க்கானவருச்சுணையாமவன்றன்
வழித்தெனக்கண்டபோதேமற்றவைமுற்றுஞான
விழித்துணைக்கருவியாகும்வியாத்தமெய்த்தியானமாமே.

(இ-ள்.) விழித்தொரு செயலையெண்ணின் - நிட்டைநீங்கி யொரு
தொழிலையெண்ணினால்—மெய்த்தொழிலானவெல்லா மழித்திடாதிறைவ
ர்க்கானவருச்சுணையாம் - மெய்யின் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியத் தொழி
வெல்லாம் மெய்யின்முயலாது மெய்யின்செயலாகமுயலி லவையெல்லாஞ்
சிவபூசையாயதுவு நிட்டைக்கேதுவாம்—அவன்றன்விழித்தெனக் கண்ட
போதே மற்றவைமுற்றுஞான விழித்துணைக்கருவியாடும் வியாத்தமெய்த்
தியானமாமே - தானாவன்றன் வழித்தென்றுத் தன்செயலவன்செயலென்
றும் விழுமிதாகக் கண்டமாத்திரத்திலே தன்றொளிலான பாசமெல்லாஞ்
சிவன்றொழிலான கிரியாசத்தியின் செயலாய்த் தமாய்விமெதுவேவா
ப்பபுடைய நிட்டையாம். ௭-று. (௬0௬)

ஞானத்தில் ஞானம்.

பத்தாஞ்சுத்திரம்.

ஞானிகளுக்கு வினேதேருதெனல் கூறுகின்றார்.

இவர் முன்செய்கன்மமெல்லா மிவர்தனக்கிகனன்கூற்றூ
ரவர்பங்கிற்சென்றுசேருமாதலாலிவர்தன்மெய்யி
னவவிகாரங்களாற்செய்கருமங்களுடாவாகை
திவவங்கிசொந்தவித்துத்திரிந்துபோய்முனையாவாதே.

(இ-ள்.) இவர் முன்செய்கன்மமெல்லாம் இவர்தனக் கிகல்நன்ரு
ஷ்பங்கிற் சென்றுசேருமாதலால் - ஞானநிட்டையுடையோன் முன்
த கன்மமெல்லா மிவருக்கு மாறுபாடு செய்தாரிடத்தும் வழிபாடுசெய்
டத்துஞ் சேர்ந்துபோம், இவரையணுகா வென்பதனால்—இவர் தன்
யின் நவவிகாரங்களாற் செய்கருமங்கன் நாடாவாகை - இவன்வடிவ
ரின்று புதிதாகச் செய்யப்பட்ட இதாகித விகாரங்களெல்லாம் இவரிட
தணுகாமை யெப்படியென்னில்—திவவங்கி சேர்ந்த வித்துத்திரிந்துபோய்
முனையாவாதே - திவ்வியமான அக்கினியிற் சேர்ந்த வித்துக்கள் பூமியிலே
கிடந்து நீருணைந்தாலும் மீளமுனையாததுபோல வினேவெந்துபோம். எ-று

ஞானிகளொருகருமத்தைச் செய்யினும் அது இழமைப்
பயனுமாய் முத்தியுமடைவரெனல் கூறுகின்றார்.

செய்கருமங்கடன்னிற்றன்போதமுனையாதாகில்
வெய்யசெஞ்சுடருதித்துவிழிதனைக்கவர்த்துதானாய்
வையகம்விளக்குமாபோல்வான்பயன்கொடுக்ககின்றார்க்
கெய்தியசிந்தைவேண்டவீய்ந்துமுத்தியுமேய்விக்கும்.

செய்கருமங்கடன்னில் தன்போத முனையாதாகில் - தான் செ
ய்துபோதஞ் சிவியாதாகவே நிற்குங்காலத்து—வெய்ய
விழிதனைக் கவர்த்து தானாய் வையகம் விளக்குமாபோ
டுக்ககின்றார்க் கெய்திய சிந்தைவேண்ட விய்ந்து முத்தி
ஆதித்தனகிரணங்கள் விழித்தகண்ணிற்புக்கு அக்கண்ணெ
யத் தன்னொளியோடு கவர்த்துகொண்டெங்குந் தானாய் ஏல்லாவந்
யும் விழிக்குக் காட்மொறுபோல அப்படிநின்றோர்க்குமிக்க பயனைக்
கொடுக்குமநாய் அகினினின்றார்க் கெய்தத்தக்க பயன்யாததனையும் கொ
டுத்துச் சாய்சியத்தையும் பொருந்துவிக்கும். எ-று. (க௦அ)

சிவபோதத்தமுநினுலன்றி வினேதொலையாதென்று
கூறுகின்றார்.

எனவவிகாரங்களெல்லாம் இவர்தனக் கிகல்நன்ரு
ஷ்பங்கிற் சென்றுசேருமாதலால் - ஞானநிட்டையுடையோன் முன்
த கன்மமெல்லா மிவருக்கு மாறுபாடு செய்தாரிடத்தும் வழிபாடுசெய்
டத்துஞ் சேர்ந்துபோம், இவரையணுகா வென்பதனால்—இவர் தன்
யின் நவவிகாரங்களாற் செய்கருமங்கன் நாடாவாகை - இவன்வடிவ
ரின்று புதிதாகச் செய்யப்பட்ட இதாகித விகாரங்களெல்லாம் இவரிட
தணுகாமை யெப்படியென்னில்—திவவங்கி சேர்ந்த வித்துத்திரிந்துபோய்
முனையாவாதே - திவ்வியமான அக்கினியிற் சேர்ந்த வித்துக்கள் பூமியிலே
கிடந்து நீருணைந்தாலும் மீளமுனையாததுபோல வினேவெந்துபோம். எ-று

தத்துவப்பிரகாசம்.

ரித்திரையிருத்தனிற்றனடத்தல்காமத்தினேரும்
வைத்தேதர்செலுத்துவான்போல்வசமறநடத்துங்கானே.

(இ-ன்.) எத்தனை காலஞ்சென்று மிறைவசமாகி னல்லால் - எத்தனை பழகினாலுஞ் சிவன்வசமாய் நில்லாதபோது—துய்த்துவல்வினை தொகிலையெனச் சுருதிகொல்லும் - வினை புசித்துத் தொலைவதில்லையெனதாகமஞ் சொல்லும்—ரித்திரையிருத்தல் நின்றல் நடத்தல் காமத்தினை வைத்தேதர் செலுத்துவான்போல் வசமறநடத்துங்கானே - இப்போதார் ரித்திரைசெய்தாலும் நெறிகெட்டிருந்தாலும் நின்றாலுஞ் சாய்ந்தாலும் காமமுயற்சியுற்றாலும் சமைந்தேரைநடத்துவான்போல் நின்றின்று நடத்துவாங்கான். எ-று. (௩௦௭)

பதினொருஞ்ஞத்திரம்.

உடற்பற்றீவிடவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

காயமேபற்றுவிட்டாற்காரிருள்போரும்போக
மாயைமெய்க்கிரியையெல்லாமறைந்தடிஞானத்தேய்வன்
ஞாயிறுகாட்டக்காணுங்கண்ணினைநாமொன்மாத்
தீயகண்டானுமாகிச்சென்றுவந்திருப்பபோன்றே.

(இ-ன்.) காயமேபற்றுவிட்டால் காரிருள்போரும் - சரீரப்பற்றை நீங்கியிருந்தபோதே கரியவிரண்மலம் நீங்கிவிடும்—போகமாயை மெய்க்கிரியையெல்லாம் மறைந்தடிஞானத்தேய்வன் - அவ்விரணங்கினால் நீங்காத சுத்தமாயையினாலே யெழுப்புமான்மபோதமெல்லாம் மறையப்பட்டுத் திருவடிஞானத்தைச்சேர்வன் அஃதென்போலவென்னின்—காரிகாட்டக்காணுங் கண்ணினைநாமொன்மாத் தீயகண்டானுமாகிச் சென்றுப்போன்றே - ஆகித்தனாலே காட்டக்காணுங் கண்ணினை மான்மாவானது கண்ணகிக் கண்டு மதின்பயனைக்கொண்டிழைத்தவற்றையு மப்படிக்கண்டுகொண்டு மெல்லாத்திரவற்றித்துயத்திருக்கு மதுபோல அருளிப்படிக்காண்க.

சிவஞானமகிமை கூறல்.

அஞ்ஞானநீதிதானுமனேகங்கன்பசுஞானங்கள்
மெஞ்ஞானவிர்த்திதனும்வேண்டுமெனதாண்டுநீதித்
கஞ்ஞானமிவற்றுக்கப்பேராயினுங்காட்டுவாலும்
விஞ்ஞானஞ்சிவஞானத்தானாயினுமென்கொள்ளொழுக.

(இ-ன்.) அஞ்ஞானநீதிதானுமனேகங்கன்பசுஞானங்கள் அவ்வ
ஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானமும் வேண்டுமெனதாண்டுநீதி

ஞானத்தில் ஞானம்.

என அனாதாபுரம் ஞானங்களும் சாத்திர ஞானமும் ஞானஞானமும் சதுர்ஷ்டிகலாஞானமும் யோகஞானமும் மற்றுமாயா ஞானமும் பிரமஞானமும் மாயாவாதஞானமுமுதலானவையெல்லாம் பாச ஞானமாம்—பசுஞானங்கண் மெஞ்ஞான விர்த்திதானும் வேண்வேத ஞானமென்று பேரானவுண்மை ஞானவித்தாரங்களுமனேகமுள வடிவுகளைப்பற்றியும் வடிவறுதிகளைப்பற்றியும் நீரும்நீருமென்று விரமும் ஆதித்தனுமென்றுங் கரணங்களென்றும் இரதகுளிகை ஞானமும் செம்புபொன்னுமாப்போலவென்றும் சிவமேயெல்லாந் தானும் உப்பும் நீரும்போலவென்றும் இரும்புமெரியும்போலவென்று நீரும்போலவென்றுஞ் சொல்லுமவதரமெல்லாம் ஆன்மபோதஞ் சதுர்ஷ்டிகலாலையெல்லாம் பசுஞானமாம்—ஆன்மநீதிக் கஞ்ஞானமிவறு கிப்பேராயினுங் காட்டுவானும் - அவ்விடத்து நெறியிவைகையகப்படு ஞானங்கள் குறிப்பானுண்டாகையால் அவை ஞானமென்ற பெயராயினு பசுஞானம் பசுஞானமான இருவகையுளடங்கும்—விஞ்ஞானஞ் சிவஞ னந்தான் விள்ளொண கொள்ளொணதே - விசேடஞானமென்பது சிவ ஞானத்தை அஃதிப்படி விசாரித்துச்சொல்லவும் ஆன்மபோதத்தாற் கொ ள்ளவமரியது அந்நிலை யெப்படியென்னி லப்படியேயென் றிருப்பாயா

சிவஞானிகளை ஆணவமலசத்தி மேலிடாமை உவமைமுகத்தாற்

கூறுகின்றார்.

ஆணவசத்திதானுமலரியின்முன்பனிப்போற்

காணழலிருள்போனஞ்சுகடியவுடதம்போற்பாம்பு

நாணவசருடன்போலுநற்பித்தமிரதத்தாற்போ') .

ஆணவமத்தானின் ஞாற்பாலன்றிக்ருள்கு.

சத்திதானும் - ஆணவமலத்தின் வீரியமானவை ஞானம் - அலரியின்முன் பனிப்போல் - ஆதித்தனோடுசேர்ந்த நெறத்தா நீங்குமாப்போலவும்—காணழலிருள்போல் - விழி அழலோடு சேர்ந்தால் அக்கண்ணிருள் போலவும்—நஞ்சு வுடதம்போல் - நஞ்சுமேலிடாமல் அவ்வுடதங்கொண்டால் நஞ்சின்வச பரிசுவறிவு அவுடதவசமாய்க் கெட்டாற்போலவும்—பாம்பு நாணுற ருடன்போலும் - பாம்பின் விஷமேலிடாந் கருடதியானஞ்செய்யின் மின்வது கரணவறிவு அபரிவாய்ப்போம் அதுபேரலவும்—நற்பித் தமிரதத்தாற்போல் - பித்தமிரதத்தால் இரதபதார்த்தத்தாற் கெடுவ கலாகியறிவு அந்நிலை யெப்படியென்னி லப்படியேயென் றிருப்பாயா

சந்ததிட்டு [redacted] குகியிற் கெடுவதன்றி மற்றெவரிடத்து மஞ்ஞ
னத்துக்குக் [redacted] அதுநிற்குமான்மாவு மெண்ணிறந்தன. எ-று.

பசுஞானம் பதிஞானத்தோடு சமமாகாதெனல் கூறுகின்றார்.

ஞானமங்கிரண்டுமொக்குமெனிற்பசுஞானமொவ்வா
தானகண்ணொளியாதித்தனகலொளியறிவுதானு
முனமோடளவுமென்னிலறிவிக்கு முயர்ந்தஞானம்
தான துமதன்ஞானத்தாற்றன்கரணம்போற்சாரும்.

(இ-ள்) ஞானம் அங்கிரண்டு மொக்குமெனில் பசுஞானமொ
ஞானம் பதிஞான மிரண்டுமொக்குமென்னுங் கருத்துண்டானுற்ப
பதிஞானத்தோடு பசுஞானமொவ்வாத தென்போலவென்னில்—ஆக
கண்ணொளி ஆதித்தன் அகலொளி - கண்ணொளிகாணு மொளியானாலும்
ஆதித்தன்காட்டக் காணுமொளியல்லது தனித்துக்காணமாட்டாது மற்ற
ஒருநகண்ணுக்கொன்றைக் காட்டவும் மாட்டாது ஆதித்தவொளி அனே
கங்கண்களுக்குக் காட்டுமொளியாம் அதனால் அவ்வொளியுமொவ்வாது—
அறிவுதானுமுனமோடளவுதன்னில் - அறிவிரண்டுமொக்குமென்னிற் பசு
ஞானமஞ்ஞானத்தால் மறைந்த அறிவாம் பதிஞானம் நின்மலமான அறி
வாயிச் சர்வத்தையுமறிவதாம்—அறிவிக்கு முயர்ந்த ஞானந்தானது சிவ
ஞானம் பசுஞானங்களை யறிவிப்பதாம்; பசுஞானம் அறிவித்தாலறியப்பட
வனவாம். ஆதலுமன்றிப் பதிஞானஞ் சம்பூரணஞானமாம்; பசுஞானம்
திருச்சியஞானமாம்—அதன்ஞானத்தால் தன்கரணம்போற் சாரும்—அதன்
மாவின் ஞானத்தாலே பற்றி நிச்சயித்தெழுந் இருந்து சிந்தித்துச் சென்ற
கரணமானவற்றிற்கு அவற்றையறிவிக்கு மான்மாவேபோலச் சிவனறிவி
க்குமான்மாவு மித்தன்மையாம். எ-று. (௩௧௩)

வினேதொலைய மலம் நீங்குமெனல் கூறு

இரவியிலரும்பும்பூவுமிருகண்ணிற் பிறப்பிற
ம்ருவ லும்போ லுந்தத்தம்வல்வினேதொலைய
திரிமலந்தொலையாதார்பாவிவர்பாலிற்சேட்டை
விரவுஞா துருவுஞா ணுபமிநியான்மாமே.

(இ-ள்) இரவியிலரும்பும் பூவும் - ஆதித்தனவர்த்துவதானாலும்
ம்பும்புலர் அபக்குவமலர் மலருமலர்போலவும்—இருமண்ணிற் பிறப்பிற
மருவ லும்போ லும் - பெரிதாகிய மண்ணிற் மனையுஞ்ஞானாவதும் மு
யிறப்பதாவும் பக்குவகேனமும் பக்குவமலர்போலவும்—தத்தம் வல்
வினேதொலையிற் போருந் திரிமலம் வலம்—வினேதொலைய வினேக
பிராயச்சித்தத்தால் நீங்கும்—

ஞானியாவமும் மாயாவுடலுங் கெடாத கன்மபந்தம் மலபாக
மாக்களித்திலே கெடாது நிற்கும்—மலம் நீங்கி ஞான நீங்
நீங்க உடல்நீங்கும்; உடல்நீங்கப் பிறப்புநீங்குமென்க—சேட்
டையற்றால் - அவ்விருண் மலமேலிடாமற் சேட்டைகெட்டபோது—நிரவு
ஞாதுருவு ஞானஞேய மிறியானமே - பொருந்தப்பட்ட ஞானம் ஞாது
ரு ஞேயமென்னும் மூன்று தன்மையும்ற்று நிற்பதொரு தியானமுண்டாம்
'அதனையனுபவத்தாலறிவாயாக. எ-று. (நகசு)

பண்ணிரண்டாஞ்சுத்திரம்.

திருவேட்டமும் திருக்கோயிலும் சிவமெனக்காண்டலும்
அதுவென்று கூறுகின்றார்.

அப்படி நிலையினில்லாதரியவாதனைமேலிட்டாற்
கைப்புறுமலங்கடர்க்குங்கடவுளுக்கடிமையானோர்
தப்பிலாவடியிற்சேர்வுஞ்சங்கரன்கோயிறனனை
யப்பொருளாகக்காணுநிலையும்நிலையிலாக்கும்.

(இ-ள்.) அப்படி நிலையினில்லாதரியவாதனை மேலிட்டால் - அந்தச்
சொல்லப்பட்ட நிலையினும் போதமடங்காது வாதனைமேலிட்டிருந்ததானி
—கைப்புறு மலங்கடர்க்குங் கடவுளுக் கடிமையானோர் தப்பிலா அடியிற்
சேர்வும் - வெறுப்பினைச்செலுத்தும் மலங்களைநீக்கும் சிவனுக்கடிமையன
தவற்ற திருவேடத்தார்பாலிற்சென் றவர்களுக்கடிமைசெய்தலும்—சங்க
ரன் கோயில்தன்னை அப்பொருளாகக்காணும் நிலையும் அன்னிலையிலாகி
கும் - சிவாலயத்தையும் அப்பொருளினது வடிவமாகக் கண்டு தரிசிக்கி
லும் முன்னிலைமை கூட்டுவிக்கும். எ-று. (நகரு)

இதுவுமது.

திருவேட்டமிறாவன்வேடஞ்செயலுமாங்கவன்றன்செயதி
•யொருவாழலறிவுதானுமுன்மையற்றவரேயுன்மைப்
பெருவேடமென்னக்கண்டுபேணியேவழிபட்டார்க்குச்
கருவேடநீங்குஞ்ஞானக்கதிவேடம்பூதிவாங்கானே.

(இ-ள்.) திருவேடம்-கானே - மகேசுரர்வேடமெல்லாநீ சிவன்கொ
ண்ட வேடமாகையாலும், மகேசுரர் செய்யுந் திருத்தொழிலெல்லாந்
ன்றிருத்தொழிலாடிச் செய்கையாலும், மகேசுரரறிவைவிட்டுநீங்கா து
மையாயிருப்பாராகையாலும் மகேசுரர் வேடமே சத்திவான பெரிய
•டமரூபமென்று கண்டபின் அங்குட்கான வடிவத்தொழில் வழிப
ற்றாலும் பிறப்பினையெனது சிவஞானவழியினே கூப்பாடாய்ச்சியதை
நீரும்; கருவேடம்திருவேடமும் மெய்ப்பொருளாகக் கெளங்க. எ-று.

இதுவும்தான்.

அவ்வறுபொருளுள்ளேதானருச்சனைகொள்ளலானு
தொலைவிலாத் தூலநிங்கம்விமானமாய்ச்சொல்லலானு
நிலைபதுநெருப்பிருந்தவிடமேலா நெருப்பாமானுஞ்
சலனமற்றினைவன்கோயிற்பரமாகக்காணே.

3. (இ-ள்.) 'அலைவறு-காணே - திருக்கோயில் கண்டவளவிலே சிவனுள்
கொருஞ்ச்சனேகொள்ளலானும் அவனிருப்பிடமாம், அதுவுமன்றி அக்கோ
யிலைத் தூலவிங்கமென்று சொல்லலானும், நிலையாக 'நெருப்பிருந்தீவி
டில் நெருப்பாமாகையானும், ஒரு சலனமுங்காணுமல் இறைவனுலயத்தின்
சிவலிங்கமெனத் தூரத்தே வழிபட்டார்க்கும் மோட்சமென்று வழிபடு
கையாலும் அக்கோயிலை வழிபடலும் அந்நிலைக்கேதுவாம். எ-று. (நகல்)

இதுவும்த.

ஆலயத்தைத் துமேனியவனியிலேத் துமேனி
மேலகத்தைத் துமேனி மெப்பயமுத்தைத் துமேனி
நூலகத்தைத் துமேனி நுண்ணிறமைத் துமேனி
சாலலுட்கரணமேனிசகலமெய்யுறை நவர்க்காணே.

(இ-ள்.) ஆலயத்தைத்துமேனி - சிவாலயத்தைத்துமேனியாம். அவை தூவலிங்கம் விமானம், சூக்குமலிங்கம் பீடம், பிராணலிங்கம் அதற்குள் விந்துநாதம்பூத்திரலிங்கம் பலிபீடம், மூர்த்திலிங்கம் சகாவமுடி க ஆலயத்துப் பஞ்சலிங்கமாகும்—அவனியிலைத்துமேனி - பிருதுவி அப்புத் தேயுவாயு ஆகாயமாகிய இவை பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் இவர்கள் வழுவாமாதலால் அவனியிலைத்துமேனியாம்—மேலகத்தைத்துமேனி - இந்திரன் சந்திரன் சூரியன் இயமானன் வருணன்னை மேலைத்துமேனியாம்—மெய்யெழுத்தைத்துமேனி - பஞ்சாக்கரம் திருமேனியாம்—அதுவுமன்றிப் பஞ்சாக்கரம் மூலமந்திரம் வீசமந்திரம் வன்னமந்திரம் கலாமந்திரமாக வகையையும், மேனியாம்—தூலக - தூகத்துமேனி - வெதம் புராணம் மந்திரம் தந்திரம் உபதேசம் எனச் சிவனுலெத்துழ் மேனியாம்—உண்ணிறமைத்துமேனி - இவன்னை சுறுப்பு சிவப்பு பச்சை நீலமென்னப்பட்ட நிறங்களாக உள்ளப்பட்ட நிப்பன சுகளவழிகளெல்லாம் திருமேனியாம்—சுருட்டினான் மேனி - குருகுலம் என்றவற் காணே - அந்தக் குருகுலங்கள் தருமனுமாகியுள்ள தருமனுமாகையால் அவர் பெரும்புலவந்தம் வழிவந்தவரானவருபடுவாரென்று பொருள் கொண்டு யாவரும் நிந்தியாதி

(கௌரி)

இதுவுமது.

எத்தொழில்செயினும்யாவுமுரைப்பினுமுன்னும்யாவு
மத்தன்மன்றொழிலும்ற்றையவன்றுதியதுவுமவேறாஞ்
சித்தமுமவனதாகத்திரிந்துகொள்கருத்துண்டாமேன
முத்தன்மனடியார்மேனின்முற்றுதன்முயற்சிநிட்டை.

(இ-ள்.) எத்தொழில் - நிட்டை - இவர் நின்ற நிலைமையென்னிலே எந்த
நிந்தனைத்தொழில் செய்தாராயினும் எத்தனை வெருவசனங்கள் சொன்னாராயி
னும் எத்தனை காரியங்களை நினைத்தாராயினும் இவற்றைச் சிவன்றொழில் செய
யின்றொருகையும் சிவன்சொல்லுகின்றொருகையும் சிவனேநினைக்கின்றொருகையும் நேற்று
படுத்தல மறந்து கைக்கொள்ளுஞ் சிந்தையுண்டானால் அதுவும் நிட்டைநிலை
யாம். அதுவல்லது சிவனடியார் சிவலிங்கம் திருக்கேவலிவற்றினமேலும் இச்
தொழில் இவ்வுரை இந்நினைவுண்டானால் லந்தமுயற்சியும் நிட்டையாம். எ-று.)

குருவையுஞ் சிவனாக வழிபடவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

என்னிலைநின்றாரேனுமிறைநிலைநின்றாரேனுஞ்
சின்னிலையாசான்மேனிதெரிநிலைதானொன்றாய்
வன்னிலையானந்தத்திலமர்நிலையானதேசெய்
நின்னிலைநீங்கநிட்டைநிலையெனநிகழ்த்துமாறே.

(இ-ள்.) என்னிலை-மாறே - எந்தத் தவநிலைகளிலே சரித்து நின்றாராயி
னுஞ் சந்தநிட்டை முறைமையினின்றாராயினும் இவர் செய்யுதெல்லாம் ஞா
னவடிவாயேயிருக்கும் ஆசாரியனுக் கடிமைமுறைமையிலே நின்று வருவாரா
யின் அவருக்குத் தேகத்தோடேயிருந்தாலும் தேகம் நீங்கினாலும் சாயுச்சியமுறு
திய-னநிலையாம் பரமானந்தத்திலாநினநிலையுமாம். அந்த ஆசாரியனளவிலே
சரித்ததையும் தேடும்பொருளையும் நாடுமான்மபோதத்தையுங் கொடுத்து அவன
கைப்பட்ட உடல்பொருளாவ் அவனதாக அவனே நீங்காத போதமுமாகி நிற
கும் நிலையும் நீங்கப்படாத நிட்டைநிலையாம். எ-று. (௨௨௮)

இதுவுமது.

கேட்டிடுஞ்செவியுமாசானுமேகெடாதுகாணு
நாட்டமுமாசான்மேனிநாட்டமுநென்றவாக்கிற
கோட்டிடுமுந்ரையுமாசான்றுதிகளேகுணத்துமெய்யிற
பூட்டுறுதொழிலுமாசான்வழிசெயப்புகழாமன்றே.

(இ-ள்.) கேட்டிடுஞ் - அன்றே - சிவஞானநெறியுடைபூர்த்து விடாது
கட்பதில் ஆசாரியன் நிருநாமமேயாம்; கெடாதுதரிசிப்பதும் ஆசாரியன் நிரு
மேனியேயாம். இவ்வாக்கிற்குன்றச் சொல்லுமுறையும் ஆசாரியன் நிருநாம

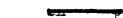
தூல்களேயாம்; குணமான மெய்யினுற் செய்யுந் தொழில்களும்
மேனி சீர்பாதம்வருடலும் அவனேவற்றொழிவில் நெஞ்சினுமுலாபம்
செய்தலுமாம். ஆதலால் எவ்வுழியும் ஆசானைவழிபடுவதே முத்திப்புகழாமென்று.

தன்னையறிவிக்குந் தற்போதம் மாற்றுவிக்கும்
அன்னவரு ளானந்த மாற்றுவிக்கும்—மன்னியசீர்த்
தத்துவப்பிரகாசனியற் சண்பையார் கோணுரைத்த
தத்துவப் பிரகாசநா முன்.

தத்துவப்பிரகாசமூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் நூல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

(கவனிப்பு.) உரும பக்கத்தில் கடம் வரியின்கீழ் நான்காஞ்சுதமிழ்ம
னாவும், உரும பக்கம் உயிரெனவுமென்னுஞ் செய்யுளுரையில் நூதம் வரியில்
காணப்படுதலானும்— என்றதன்பின் பயனளித்தல் கொள்க காணப்படுதலா
னும் - அதின் சுருக்கத்தைக் கொள்ளுகின்றோமென்று சொல்லுகையானும்—என
வும் சேர்த்துக்கொள்க,

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உஅ	உரையின்	உமைவின்	உச	கஅ	பலா	பாலா
உ	ச			உஎ	உக	வைந்நவ	வைந்நவ
	கக	யைச்செயல	யைச்செயல	கஉ	க		
"	க			உக	உக	புருபத்	பதுபத்
	கக	தூலபோதம்	தூலம்போதம்	"	உஎ	களைந்தும்	களைந்தில்
ரு	ரு	ளத்துஅவ	ளத்தடைத்து	ரு	ரு		
"	உஉ		[அவ]	கரு	கரு	வியர்க்குண	வியற்குண
	உக	செய்யுளவ	செய்யுளவ	கச	ச	முயிரா	முயிரை
	உஎ	டாகிய	டாக்கிய	கக	உச	யாசகலர்	யாகலர்
க	எ			"	உக	பேதபாவன	பேதமாவன
க	க	தனாத	தனாத	க	ச	யாரக	யாரக
க	உஅ	முந்தூல்கட்	முன்னூல்கட்	"	உஉ	தைசம்	தைசம்
எ	க	கருதலிவை	கருதலுரை	க	க	தனை	தனை
"	உஎ	ந்தொழி	ந்குணபேதத்	"	உரு	திற்கிரியை	திற்கிரியை
			தானுந்தொழி	"	உக	சரியைச்செ	சரியைச்செ
	உஉ			சஎ	க	கொடு	கொண்டு
	கஉ	மலைப்பக்கம்	மலைப்பக்கம்	சஅ	க	சரியைச்செ	சரியைச்செ
"	கரு	மாயைப்பக்க	மாயைப்பக்க	"	எ	தியானத்	தியானத்
"	ச	காதாதாரம்	காதாரம்	"	கஅ		
"	க	யன்னுவயமா	யவயவமா	"	க		
"	உஉ			"	கஉ		
உஉ	க	முடல்	உடல்	"	கரு		
கக	உரு	சேற்பம்	சேற்பம்	"	கரு	தடவுக	தடவி
கச	கஉ	பேதமை	பேதமை	"	கச	கரை	கரைத்து
கரு	எ	எனது	எனது	"	கரு	மூழ்கு	மூழ்கல்
"	கஉ	பேதமை	பேதமை	"	ருஉ	காலத்	காலத் [ன் து
க	க			"	ச	ம்கு	ம் இவையுட
க	க			"	க	களுக்குச்	களுக்கும்
உ	உ	அனுபம்மா	அனுபமையா	"	அ	விரவிலும்	விரவிலும்
"	உஅ	இன்பமாய்	இன்பாய்	"	உக	நாமாந்த	நமாந்த
க	ரு	சாதாக்கியம்	சாதாக்கியம்	"	கஉ	டத்துத்	டத்துத்
"	ரு	நபஞ்சக	நபஞ்சக	"	க	முகச்சத்தி	முதற்சத்தி
"	க	முத்தூல்	முத்தூல்	"	க	வீச	பீச
உ	கரு			"	ரு	இருட்டிப்	இருட்டிப்
உ	க	யையைந்	யைவ்வைந்	"	க	பூசெய்யப்	பூசெய்யப்
"	உஅ	வையிந்தவம்	வைந்தவம்	"	க	சாத்தியோப்	சாத்தியோப்
உ	உஉ	ரட்சித்து	ரட்சித்து	"	க		
உ	கஉ	பாவத்தா	பாவத்தா	"	ரு	தூலதேக	தூலதேக
"	க	போகவே	போகவே	"	ரு	தேத்திரோ	தேத்திரோ

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௬	அ	பந்திராய	சந்திராய	௭௪	உ௩	புருடோப்	புருடேப்
"	க	தெட்சண	தக்ஷிண	"	உஅ	வத்திரேகை	வத்திரைகை
"	கௌ	தாகவதி	தாகயதி	௭௫	௩௪	சுழுக்கோத	சுழுகோத
"	உஅ	பிரதக்ஷண	பிரதக்ஷிண	௭௬	உஉ	முசிப்ப	முசிழ்ப்ப
"	௩௧			"	உ௯	பாவத்தா	பாவகத்தா
"	௩௨			௭௭	௭	மூர்த்தியே	மூர்த்தயே
"	௩௩			"	உ௦		
"	௩௪			"	உ௧	நியாத	நியாச
௭௮	௬	ஹை	ஹை	"	உ௯	சுழுக்கோத	சுழுகோத
"	௩௧	பூதசாஸ்திர	பூதாசுத்திர	௭௯	உ௬	நிவேதிபி	நிவேதித்துப்பி
"	௩௨			௮௦	௭	நைவேத்திய	பானிய
"	௩௩	விபூதியை	விபூத்தியை	௮௧	௯	நந்தியே	நந்திரே
௮௦	௨௨	நந்தியே	நந்திரே	௮௨	௩௫	பட்ட	பட்ட
"	௩௪	பாலோப்	பாலேப்	௮௦	௧௩	மகேசுர	மாகேசுர
"	௩௬	வசு	வசு	"	௩௨	தாபன	தாவன
௮௨	௩௩	திரிமசத்	திரிமசத்	௯௧	௧௧		
௯௩	௬	தெட்சண	தக்ஷிண	௯௨	௮	அதிலேசத்தி	அதிலசத்தி
௮௪	உ௨	தனோப்பி	தனோப்பி	"	உஅ	தாவுகள்	தாவுகளம்
"	௩௧	கேசரோப்	கேசரோப்	௯௩	௩	லாஅடை	லாஅடை
௯௫	௬	ட்டாய	ட்டாயை	"	உ௧	கலாக்கினி	கலாக்கினி
"	௮	ரவுத்திரியே	ரவுத்திரியை	௯௬	௧௦	ஞானக்கடக	ஞானக்கடக
"	௩௩	யேநம	யைநம	"	௧௮	ழிதையாதி	ழிதயாதி
"	௬	தமனியே	தமனியை	௧௦௦	௩௧	வராகம்	வராகம்
"	௬	மன்னியே	மன்னியை	௧௦௧	௧௧	முளங்கால்	முழங்கால்
"	௭	ன்மனியே	ன்மனியை	௧௦௨	௧௨	சககும்	சகபூரகும்
"	௧௩	டலாயஉரு	டலாதிபதி	௧௦௩	௮	துறுத்தல்	துறுத்தல்
"			[யேஉரு	௧௦௪	௨	வாக்குகிறை	வாக்குக்கிறை
"	௩௩			௧௦௫	௧௨	மூவுளக்கு	மூவுழக்கு
"	௩௪	திரியம்சத்	திரிமசத்	"	௩௫	மலைவற	மலைவறமல்
"	௩௮	கருத்தி	சுழுத்தி	௧௧௧	௧௧	ஆகருஷம்	ஆகருஷணம்
௯௬	அ			"	உஅ	வசவாய	வசவாய
"	௩	சகுன	சகன	௧௧௨	உ௯	மாகிய	மாகிய
௯௮	௧௧	சிகண்டியே	சிகண்டிரே	௧௧௩	௧௩	யாம	சாம
௯௯	௨௭	லிம்	லியெடுத்தி	"	௧௮	சூரியாரக	சூரியாரக
௧௦௦	௧௬	ந்துபுற	ந்துவலப்புற	"	௨௦	பஞ்சாவமுத	பஞ்சாமுத
௧௦௧	௮	குண்டலத்	குண்டத்	௧௧௪	௭	யபையத்த	யபயத்த
"	௯	முளங்கா	முழங்கா	"	௮	உச்சரித்தி	உபதேசித்து
௧௦௨	௨௧	முட்டாண	முட்டாண	"	௩௯	தெட்கண	தக்ஷிண
௧௦௩	௩			"	௧௧	புதித்து	புதிப்பித்து
"	௧௧	நீராசன	நீராசன	௧௧௫	௨௦	தக்ஷிண	தக்ஷிண
"	௧௨	கூட்டி	கூட்டி	"	௨௨	யோகத்திலா	யோகத்திலா
௧௦௪	௨௨	அகோரோப்	அகோரோப்	"	௩௩	பிசாக்கர	பிசாக்கர
"	௨௩	விசாலாய	விசாலேப்	௧௧௬	௬	நிறுத்தி	நிறுத்தி

பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககசு	௨௨	மகேசுர	மாகேசுர	கருசு	௫	மன்னி	மிந்நி
கக௭	௩	முந்தா	முன்னா	,,	௬	மன்னி	மந்நி
,,	௧௪	மகேசுர	மாகேசுர	,,	௧௮	மன்னி	மந்நி
ககஅ	௪	பிரதக்ஷண	பிரதக்ஷிண	கக௦	௨	அஞ்ஞான	அஞ்ஞான
க௨௦	௧௬	அபானனும்	அபானன்	,,	௫	வியர்த்த	வியர்த்த
க௨௬	௧௪	இருவிர்து	இவ்விர்து	,,	௬	அன்னீரு	அந்நீரு
,,	௨௬	ரண்டுபதி	ரண்டுபதம்பதி	,,	௧௩	அக்திலே	அக்திலே
,,	௨௮	ளவவுக்த	ளவவுக்த	,,	௧௪	தயாக	தயா
க௨௭	௩	ஹை	ஹை	,,	௧௬	அழி	அளி
க௩௦	௩௩	அட்ட	அட்ட	க௬௨	௧௪	இன்னெறி	இந்நெறி
க௩௧	௧௬	ம,அச	யும்நீங்கிஅச	,,	௧௬	மன்னெறி	மந்நெறி
,,	௨௬	தானமென்	தானென்	க௬௪	௧௨	வலும்	வதுவும்
க௩௩	௨௬	ராய்க்கு	ராய்த்தகு	க௬௫	௧௧	புடவ	புடைவை
க௩௫	௧௦	உபதான	உபதான	,,	௨௫	ஆனந்த	அனந்த
க௩௬	௧௦			க௬௬	௧௩	விகியா	விகியா
,,	௨௦	கநாதி	காதி	க௬௭	௧௦	அன்னமா	அன்னமய
,,	௨௬	கனங்குளை	கனங்குழை	,,	௧௬	அந்த	அந்த
,,	௩௪	மனப்பவன	மனப்பவன	,,	௨௭	திரைமோ	திரையே
க௩௯	௨௭	அவுடவாதம்	அவுடதவாதம்	க௬௯	௧௪	சமரா	சமரா
,,	௩௧	தூனெ	தூனெறியே	க௭௦	௨௬	பொருள	பொருளையே
க௪௦	௭	மாறிப்பெ	மாறிப்பெ	,,	௨௬	பொருள	பொருள
,,	௧௬	யுனைத்து	இளைத்து	க௭௧	௨௧	மன்னி	மந்நி
க௪௨	௬	கூட்டுன	கூடுவன	க௭௨	௨௨	சதாகிவ	சதாகிவ
,,	௬	ட்டுனமு	டுவனவு	க௭௩	௨	புதல்மன	புதல்மன
,,	௧௬	யெளிய	யொழிய	க௭௪	௩௦	வன்னி	வன்னி
க௪௫	௬	பானுக்கும்	பானுக்கு	க௭௫	௧௩	விடுபுக	விடுபுக
,,	௨௧	காய்த்தா	காய்த்தா	க௭௬	௧௬	மாறாறு	மாறாறு
க௪௬	௪	னையைய	னைய	,,	௧௩	மறைந்தல்	மறைந்தல்
,,	௮	யாகிசிவம்	யாகிசிவம்	க௭௭	௭	லஅஞ்	லச்சிவன்அஞ்
,,	௨௪	உருவமோ	உருவாமோ	க௭௮	௧௨	முந்தாவி	முன்னாவி
க௪௮	௧௦	னவ்வி	னவ்வி	க௭௯	௨௦	மோலான	மோலான
,,	௧௭	நவ்வி	நவ்வி	க௮௦	௨௨	ய	ய
,,	௧௮	லகிலமா	லகிலமா	௨௦௧	௨௬	யைந்துநி	யைந்துநி
க௪௯	௨௦	யாவது	யாவன	௨௦௨	௧௬	நானாலு	நானாலு
க௫௦	௮	பாழி	பாழி	௨௦௩	௪௦	பாய்க்கி	பாய்க்கி
க௫௧	௪	நித்திரக	நித்திரக	௨௦௪	௨௦	களைஞ்	களைஞ்
க௫௨	௧௫			௨௦௫	௧௩	மோயிலை	மோயிலை
,,	௨௭	மன்னேர்	மந்நேர்	,,	௨௭	தத்துவ	தத்துவ
க௫௩	௨௮	முச்சியதாய்	முத்திராய்	௨௦௬	௧௮	காலுநி	காலுநி
க௫௪	௧௫			,,	௧௦	வெளட்	வெளட்
,,	௨௯	நிச்சுரவ	நிச்சுரவ	௨௦௭	௨௪	தாயென்ன	தாயென்ன
,,	௩௨	முறமை	முறமை	௨௦௮	௨௬	தெயிறு	தெயிறு
க௫௬	௩	யந்நி	யந்நி	௨௦௯	௧௬	தெயிறு	தெயிறு

பக.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உகசு	௧௭	லாவவத்	லாவத்	உகஅ	௧௭	புதர தி	புத்திர
,,	௧௮	லாவவத்தை	லாவத்தை	உச௦	௧௮		
,,	௧௯	சத்தி	சத்தாதி	,,	௧௮	தகமை	தகைமை
உக௭	௧௯	பத்தைஞ்	பத்தஞ்	உச௧	௧௯	நெளரிய	நெழிய
உக௮	௨௦	புறநி	பிறநி	உச௨	௨௦	சுவாநீத	சுகாநீத
,,	௨௧	யேகத்தே	யேகதே	,,	௨௧	ரூபமே	ரூபமாமே
,,	௨௨			உ௦௩	௨௨	மென்ற	மென்ற
,,	௨௩	பேதமை	பேதமை	,,	௨௩	குசொல்	குஞ்சொல்
,,	௨௪	பிருகி	பிரகி	உச௪	௨௪	சுகபனு	சுகவனு
உக௯	௨௫	பேராகி	பேராகி	உ௦௪	௨௫	மக	
,,	௨௬	குப்யெர்	குப்யெர்	,,	௨௬	மன்னேரா	மந்நேரா
உ௨௨	௨௬	ருப்பது	ருந்துவிடுவது	,,	௨௭	மெளலி	மெழிலா
உ௨௩	௨௭	கண	கண	உ௦௬	௨௭	துயத்	துய்த
,,	௨௮	தானபே	தம்மைப்பே	,,	௨௮	மெஞ்	மெய்ஞ்
உ௨௪	௨௮			உ௦௭	௨௮	மெஞ்	மெய்ஞ்
உ௨௫	௨௯			உ௦௮	௨௯	மிருகண்	மிருமண்
உ௨	௨௯	புடைய	புடைய	,,	௩௦	யான்மா	யானமா
உ௨	௩௦			உ௦௯	௩௦	மன்னிலை	மந்நிலை
உ௨௧	௩௦	பொருளாய்	பொருளாய	,,	௩௧	அன்னிலை	அந்நிலை
உ௨௨	௩௧	வரியினே	வயிரினே	,,	௩௨	மையற்ற	மையற் ற
,,	௩௨	யோகமாம்	போகமாம்	,,	௩௩	குச்	குக்
,,	௩௩	இத்தோடு	இத்தோடு	,,	௩௪		
உ௨௩	௩௪	சத்தவத்	சத்தாவத்	,,	௩௫		
உ௨௪	௩௫	சத்த	சத்தை	,,	௩௬		
உ௨௫	௩௬	முயற்கோ	முயற்கோ	,,	௩௭		
உ௨௬	௩௭	தேசந்	தேசந்	உ௦௮	௩௮	யிறைவர்க்	யிறைவற்
,,	௩௮	வன்னிலை	வந்நிலை	,,	௩௯	வீசம்	பீசம்
,,	௩௯	வமுரு	வமுரு	உ௦௯	௩௯		
உ௨௭	௪௦	குவமன	குவமன	,,	௪௦	என்னிலை	எந்நிலை
உ௨௮	௪௧	குறுத்து	குறுத்து	,,	௪௧	வன்னிலை	வந்நிலை

குருப்பியோ என்பவைகளைக் குருப்பியோவெனக்கொள்க.

வி ள ம் ப ர ம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் வேலணைச் சைவப்பிரகாசனித் தியாசாலை உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ. க. அம்பலவாலாபிள்ளையிடத்திலு ம், வேண்டார்பண்ணை ஸ்ரீ. மு. மூத்ததம்பிச்செட்டியாருடைய புத்தக கடைகளிலும், கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாசனத்திரசாலை ஸ்ரீ. க. கா லத்தியாசாலை, சிதம்பரம் சைவப்பிரகாசனித்தியாசாலை உபா தியாய ஸ்ரீ. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையிடத்திலும், கொழும்பு, கொ ள்லையூர், திருச்சி, தம்பையாருடைய கடைகளிலும், சி. விஞ்சை நாயக்கனிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

